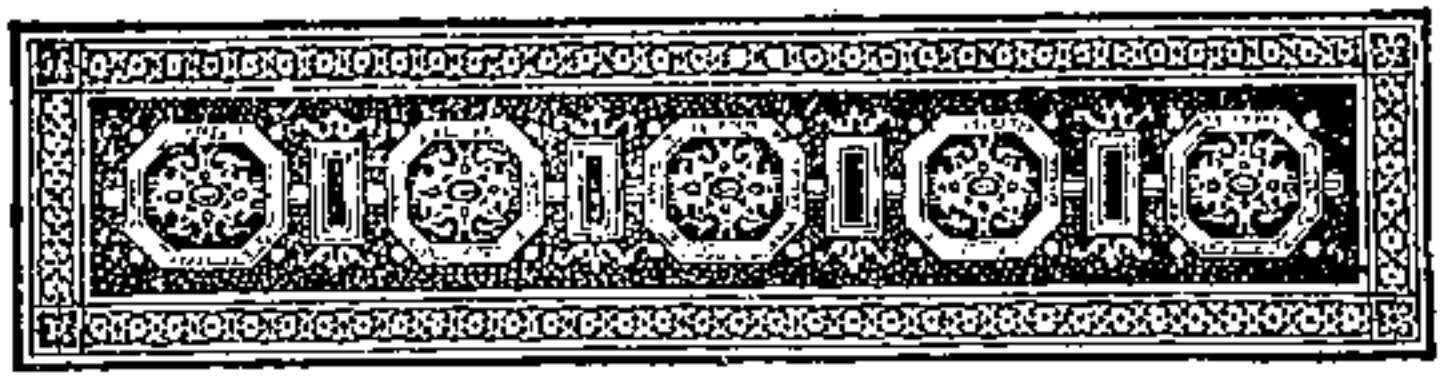

ငါးရှဉ်ငါးဆယ်

ဗုဒ္ဓါ၏ဇာတိနိုဒါန်း။

{ဒုတိယအုပ်}

(၄-စကၠဒုနိပါတ်)

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(၁-ဝ၀ရဝဂ်)

၃၀၁-စူဠကလိင်္ဂဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသမ္ဘည္ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝိဝရဝိမာသံဓါရဏ,အစဂ္ဂိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သောဤစူဠကလိင်္ဂဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းကြီး၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ လေးယောက်သော ပရိဒိုဗ်မိန်းမတို့၏ ရဟန်းပြုခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

အသက်မင်း၏နန္ဒိသေနမည်သောအမတ်သည်ပညာဂုဏ်၊လိမ္မာ၏အကြောင်းဥပါယ်ကိုသိ၏။ထိုနန္ဒိသေနအမတ်သည်၊ဤမင်းသွီးတို့သည်အလုံးစုံသောဇမ္ဗူဒီပ်ကိုလှည့်လည်၍စစ်ထိုးဘက်ကိုမရောက်နုန်။ဤသို့ဖြစ်သော်ဇမ္ဗူဒီပ်သည်အချည်းနှီးမည်သည်ဖြစ်၏။ ငါသည်ကလိင််မင်းနှင့်တကွစစ်ထိုးအံ့ဟုကြံ၏။ကြံပြီး၍ထိုနန္ဒိသေနအမတ်သည်မြို့တံခါးသို့သွား၍တံခါးစောင့်တို့ကိုခေါ်၍ထိုမင်းသွီးတို့အားတံခါးဘွင့်စိမ့်သောဌာ။

☞ အစဂ္ဂဏန်းကား၊ဂါထာရေနံပါတ်။အဆုံးဂဏန်းကား၊ဇာတ်စဉ်နံပါတ်။
ကမ္ဘည်းနှင့်၊ကွင်းတွင်းရှိဂဏန်းလည်း၊ပါဠိတော်ဂါထာနံပါတ်ပင်တည်း။

၂ ၄-စတုက္ကနိပါတ်ဇာတ်ပါဠိတော်နိဿ။ (၅၀၈)

(၅၀၈) ဝိ၀ရတိ.မာသံ ဒ္ဓါရံ၊နဂရံ ပရိသိတုံ မယာ။
အရဏ-ရာဇသ သိဟေန၊သုသိဒ္ဓေန နန္ဒိသေနေန။ ။

ဟူသောဂျေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆိုတို့။ ။

(၅၀၈) ဣမါသံ၊ဤမင်းတို့၏အား။နဂရံ၊မြို့သို့။ပရိသိတုံ၊ဝင်စိမ့်သောဌာ။အရဏ-ရာဇသ၊အရဏမည်သောမင်း၏။သိဟေန၊ပုရိသသိဟမြစ်သော။သုသိဒ္ဓေန၊ဆရာတို့သည်ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ပြီးသော်။နန္ဒိသေနေန၊နန္ဒိသေနမည်သော။မယာ၊ငါသည်။ ပေသိတာ၊စေအပ်ကုန်သော။တုမ္ဗေ၊သင်တို့ခါးစောင့်တို့သည်။ဒ္ဓါရံ၊တံခါးကို။ဝိ၀ရထ၊ဖွင့်ကြကုန်။ ။

ကလိဂ်မင်းပြေးသည်ကိုမြင်၍ တထောင်ကုန်သော အမတ်တို့သည် ကလိဂ်မင်းငယ် စစ်ပွဲမှရှုံး၍ပြေးလတ်ပြီဟု ပဲ့တင်ထပ်အောင် ကြော်ငြာကုန်၏။ ကလိဂ်မင်းသည်သောဘေးမှကြောက်၍ ပြေးလတ်သော်၊ထိုရသေ့ကိုဆဲရေးလိုရကား။ ။

(၅၀၉) ဇယော ကလိဂ်ါနံ အ-သယ္ဟ-သာဟိနံ၊
ပရာဇယော အန္တိ၀ေါ အာသကာနံ။
ဇုဒ္ဓေ-၀ ဝေ ဘာသိတံ ဗြဟ္မစာရိ၊
နဒ္ဒုဗ္ဘိ ဘူတာ ဝိတထံ ဘဏန္တိ။ ။

ဟူသောဤရုတိယဂါထာကိုဆိုတို့။ ။

(၅၀၉) ဗြဟ္မစာရိ၊ဖြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သောရသေ့။ဝေ၊သင်ရသေ့သည်။ အသယ္ဟသာဟိနံ၊ သူတပါးတို့သည် နှိမ်နင်းလွယ်မိုးမိုးနိုင်ခဲသောတာဘက်ရန်သူရဲမက်ဗိုလ်ထူကိုနှိမ်နင်းလွယ်မိုးမိုးချိုးဖျက်အောင်ဖြင့်နိုင်ကုန်သော။ ကလိဂ်ါနံ၊ကလိဂ်တိုင်းသားတို့၏။ ဇယော၊အောင်ခြင်းသည်။ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။အာသကာနံ၊အာသကတိုင်းသားတို့၏။ပရာဇယော၊ရှုံးခြင်းသည်။အန္တိ၀ေါ၊အစဉ်တစိုက်လိုက်သည်။ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇုဒ္ဓေ-၀ဇုတိ၀ေ၊ဤသို့မမှန်မကားရှုတ်ယွင်းသောစကားကို သာလျှင်။ ဘာသိတံ၊ဆိုအပ်၏။ ဥဒ္ဓဘူတာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါး၊မြားကဲ့သို့ဖြောင့်စွာဖြစ်သော သူတော်ကောင်းတို့မူကား။ ဝိတထံ၊သည်ကဲ့သို့ရှုတ်ယွင်းသောစကားကို။နဘဏန္တိ၊မဆိုကုန်။ ။

ဤသို့ထိုကလိဂ်မင်းသည်ရသေ့ကိုဆဲရေးလျက်ပြေး၍မိမိမြို့သို့လျှင်သွား၏။ ပြန်၍ကြည့်ခဲ့သောဌာနသည်းမဝံ့။ ထိုနောင်မှ နှစ်ရက်သုံးရက်

လွန်သဖြင့်သိကြားသည်ရသေ့အထံသို့လာ၏။ ရသေ့သည်သိကြားနှင့် တကွစကားပြောဆိုလိုရကား။ ။

(၅၁၀) ဒေဝါ မုသာဝါဒ၊မုပါတိဝတ္တာ၊
သစ္စံ တထ၊ပေမ-ကရံ နု သက္ကာ။
တ၊ဣဒေ မုသာ.ဘာသိတံ ဒေဝ-ရာဇ၊
ကိံ'ဝါ ပဠိစ္ဆ မဃဝါ မဟိန္ဒ။ ။

ဟူသောဤတတိယ ဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၅၁၀) သက္ကာ၊သိကြားမင်း။ ဒေဝါ၊နတ်တို့သည်။မုသာဝါဒံ၊မုသာ ဝါဒကို။ဥပါတိဝတ္တာ၊လွန်ကျူးသည်မဟုတ်လော။ (မုသာဝါဒမပြောမ ဆိုသည်မဟုတ်လောဟူလိုသည်)။ သစ္စံ၊မှန်သော။တထံ၊မချွတ်မယွင်း သောစကားသည်။ပေမကရံနှု၊သူတော်ကောင်းတို့၏ချစ်ခြင်းနှိုးခြင်းကို ပြုတတ်သည်မဟုတ်လော။ ဒေဝရာဇ၊နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော သိကြား မင်း။ အဠွတဠနကမုသာဝါဒံ၊ စိုးပွါးချမ်းသာကို ဖျက်ဆီးတတ်သော မုသာဝါဒကို။ကထေဣဒေနု၊ဆိုသော။တေတယာ၊သင်သည်။ယံဝစနံ၊အ ကြင်ကလိဂ်မင်းနှင်လတ္တံ့, အာသကမင်းရှုံးလတ္တံ. ဟူသော စကားကို။ မယှံ၊ငါအား။ ဘာသိတံ၊ဆိုအပ်၏။ တံဝစနံ၊ထိုစကားကို။ တေတယာ၊ သင်သည်။မုသာ၊ချွတ်ယွင်းသောအားဖြင့်။ ဘာသိတံ၊ဆိုအံ့ပ်၏။မဟိန္ဒ၊ ကျားစွာသော နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ မဃဝါ၊သိကြားမင်း။ ကိံ'ဝါ၊အ ဘယ်အကြောင်းကိုမူလည်း။ပဠိစ္ဆ၊စွဲ၍။တေတယာ၊သင်သည်။ဇေဝံ၊ဤသို့ သောစကားကို။ဘာသိတံနု၊ဆိုအပ်ဘိသနည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍သိကြားမင်းသည်။ ။

(၅၁၁) နနု တေ သုတံ ဗြာဟ္မဏ ဘညမာနေ၊
ဒေဝါ နု ဇာသန္တိ ပုရိသ-ပရက္ကမသ။
ဒမော သမာဓိ မနသော အ-ဘိဇ္ဇော၊
အဗျဂ္ဂတာ နိက္ကမနဉ္စ ကာလေ။
ဒဠ္ဌဉ္စ ဝိရိယံ ပုရိသ-ပရက္ကမော စ၊
တေနေ-ဝ အာသိ ဝိဇယော အာသကာနံ။ ။

ဟူသောဤစတုတ္ထဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၅၁၁) ဗြာဟ္မဏ၊ဩဇာရှင်ရသေ့။တတ္ထဝစနေ၊ကလိဂ်မင်းသည်အောင် လတ္တံ့,အာသကမင်းသည် ရှုံးလတ္တံ့, ဟူသောထိုစကားကို။ ဘညမာ

ရှေ့ငါသိကြားသည်ဆိုအပ်သော်လည်း။ဒေဝါ၊နတ်တို့သည်။ပုဏ္ဏသ-ပ ရက္ခမသာ၊ ယောက်ျားတော်တကာတို့၏ လုံ့လအားထုတ်ခြင်းအား။ နဟုသည်ဖြို့၊မင်ပြုကုန်။ ဣတိဇုန်ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ တေဝယာ၊ သင်ရသော့သည်။ နနုသုတံနသုတံကိ၊ မကြားဘူးသလော။ ဝါ၊ မကြား ဘူးယောင်တကား။အသကရည်ရော၊အသကမင်း၏။ မဟာဝိရူဠှံ၊ကြီး သောလုံ့လရှိကုန်သောရဲမက်တော်တို့၏။ ဝိရ-ကရဏာ-ဝစနေန၊ထမင်း သခင်အာရှင်အာမှတော်ကို စွန့်စွန့်စားစား အားထုတ်ကြဟု နန္ဒိသေနမတ် မျှားတန်းခွန် သွန်သင်ဆုံးမသောစကားဖြင့်။ဒမောစ၊ ဝိမိကိုယ်စိတ်ကို ဆုံးမခြင်းဟု ဆိုအပ်သောဒမသည်ရင်း။ မနသော၊ စိတ်၏။ အာဘိဇ္ဈော၊ သူတပါးတို့သည် ဗျက်ဆိုးခြင်းဌာ မတတ်နိုင်သော။သမာဓိစ၊မြဲမြံခိုင် ခန့်သည်ဖြစ်၍ အညီအညွတ်တည်တန့်သောဝိရိယသည်ရင်း။ ကာလိဂ် သ၊ကလိဂ်မင်း၏။မနုဿာ၊ရဲမက်တို့သည်။ဝဏ္ဏဝဏ္ဏ၊အရုအရု။ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍။ကြွေသကဲ့သို့ သုယထာ၊ဆုတ်နစ်ကုန်၏ သို့။ဝေဝံတထာ၊ထို့အတူ။ အ နောသက္ကာနံ၊အသက်မမှတ်၊ရေပြတ်သား ရုပ်၊ မဆုတ်မနစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ထိုနန္ဒိသေနကွပ်ဆုံးမသောအသကမင်းရဲမက်တော်တို့၏။အ ဗျဂ္ဂတာ၊အဗျဂ္ဂတာ၊ယသမဂ္ဂဘာ၊ဝေနေ၊အရုအရုဖရိုဖရဲမဟုတ်ဘဲတလုံးတ ခဲညီညွတ်သာညီ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ကာလေ၊စစ်ကြီးတွေ့၍မနွေ့မဆုတ်အံ့သ ဆုတ်လုံ့လပြုသင့်သောကာလ၌။ နိက္ကမ္ဘ၊ သူ့ဖိုလ်ထုကို ဗျက်၍ထွက် မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော လုံ့လသည်ရင်း။ ဝိရိယ၌။ တွန့်တိုဆုတ်နစ် ခြင်းကင်း၍ ရဲတင်းသောသူ၏ အဖြစ်ဘည်းဟူသောဝိရိယသည်ရင်း။ ဒဠှံ၊သူတပါးတို့မဗျက်နိုင်ခိုင်ခန့်မြဲမြံသည်။အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ။ ပုဏ္ဏသ-ပ ရက္ခမောစ၊ယောက်ျားတော်တကာတို့၏အဆင့်ဆင့်သောကျေးဇူးအာ နိသင်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ကောင်းသော လုံ့လသည်လည်း။ တိရော၊ခိုင်ခန့်တည်တန့်သည်။အဟောသိ၊ဖြစ်လတ်ပြီ။ တေနေဝကာရ ဏေန၊ငါသိကြားမင်းရှုံးလိမ့်မဆိုသေါ်လည်းထိုဆိုအပ်ပြီးသေါ်ဒမော သမာဓိအစရှိသောအကြောင်းကြောင့်လျှင်။အသကာနံ၊အသကမင်း တို့၏။ဝိဇယော၊ တဘက်ရန်ကိုလွှင့်မှတ်၍ ချက်တဖြုတ်အောင်ဖြင့်ခြင်း သည်။အာသိ၊ဖြစ်ပေသတည်း။ ။(ပဝိသိတုံတယာဟူ၍ရင်း၊ပဝိသိတုံ ဘယာဟူ၍ ရင်းရှိသည်ကားပါဠိပျက်။ မယာနန္ဒိသေနေန,ဟု၊အဠကထာရှိရကား။မယာ,သင့်သည်။ထိုမင်း၏ကုလဒတ္တိယမယ်တော်ခမည်း

တော်တို့ပေးအပ်သောအမည်သည်ကားအရာဏာဖြစ်၍အရာဏာရှိ၏သာ, ဟူသည်။မင်းအဖြစ်ခံတည်သောကာလတိုင်းအမည်အားဖြင့် အသက်တွင်ပြုနိုင်ရကားအသက်ကာနုံဟူ,ပြုနိုင်သတည်း။ ။ဇိဏ္ဏဋ္ဌေတသဒေါဘုသ ပရာဝုဇ္ဇသပ ယောဂေယောအသဟော သောအပါဒါနသညောဟော တိ၊ဤကဲ့သို့။ အသယ္ယသာဟိနုံ,ခ်ီ၊ သဟာဝတ်၏အနက်ကို မှတ်အပ်၏၊ သည်းခံခြင်းအနက်ကိုမည်။ အသယ္ယသာဟိနုန္တိ အသယ္ယံဒုဿဟိတုံသ မတ္ထာနုံ၊ဟူသောအဋ္ဌကထာကိုမြှော်၍အနက်ဆိုသည်။ဇိဏ္ဏေ၀တောဘာ သိတံ, စသောပါဠိ၀ယ် အဓိပ္ပါယ်သော်ကား၊ ဖြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်၏ဟု၀နိုံလျက် ရသေ့ဟုက်သည် တံစိုးစားယူ၍ မအောင်မည့်သူ ကိုအောင်လမည်။ အောင်မည့်သူကို ရှုံးလမည်ဟု၊အလုပ်အကြီးမှောက် မှားအောင်မသားဆိုသည်ဟု ဆဲရေးသည်။ ။ဒေ၀ါမုသာ၀ါဒမုပါတိ ၀ဏ္ဏာ,၀ယ် အဓိပ္ပါယ်သော်ကား၊ နှတ်တို့သည် မုသာ၀ါဒကို လွန်ကျူး သည်။ မုသားမဆိုကုန် သည်ဖြစ်ပါလျက် သင်သိကြားကား မုသားဆို ခဲ့သည်ဟူလိုသည်။ ။ပေမတာရံ,ဟု၊ဒန္တ,ဟု,နှင့်ရှိသည်ကားမသင့်၊က ဏ္ဍ,ဟု,ကဟု,နှင့်လိုသည်။တံ်တေမုသါ၀ါဒါသိတံ,ခ်ီ၊တံ,သည်ယံ်ကိုဝဲ့ရကါး။ ယံ်ဝေယာမယ္ခံ၀ါ၀ါသိတံ်အဏ္ဍ၀ါ၀ဏ္ဏနုကမုသာ၀ါဒ်ကထေန္တေန,ဟုထည့် ရပြန်သည်။ အလွန်သက်သက်အမြောက်မရှိ၀ဲကိုထည့်သည်မဟုတ်။နုနု တေသုတံ်ဗြာဟ္မဏာ ၀ဏ္ဏမာနေ,စသည်ခ်ီနှ,ကားပဋိသေ၊ နှ,ကားကိ် သန္ဓါကဲ့သို့ပုဗ္ဗာဇောဟက။တဏ္ဍ၀ဝစနေ,ကါးပါဌသော။ဒေ၀ါနုဇ္ဇသ် ခ်ီ ပုရိသပရက္ကမသ,၀ယ်အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ငါသိကြားဆိုသော စကား မြိစေရမည်ဟုသူ,အလုပ်အကြီးကိုမမျက်။ အလုပ်အကြီးအရည်အသွား ပယောဂအားဖြင့် ငါသိကြား၏ စကားကိုပင် ဖျက်သိုးနိုင်ပေ၏ဟု နှစ် သက်သည်ပင် တမုံ့ဟူလိုသည်။ သမာဓိသည်မနုသော ခြားလျက် အ ဘိဇ္ဈောနှင့်အနက်စပ်ရကားမနုသောအဘိဇ္ဈော အဘိဇ္ဈသမာဓိ,ဟု၊အဋ္ဌ ကထာ၁ွင့်သည်။ ။အဘိဇ္ဈသမာဓိအညောဟိ ဘိန္ဒိတုံ အသမဏ္ဍသမာ ဓိ ဘိ၀ဏ္ဏံ ဟောတိ၊သမာဓိတိအကြာ ဝိရိယံ၀ဒတိ,ဟု၊ ဋီကာမြင်၍ ယခင်အ နက်ကိုယောဇနာသည်။ သမာဓိ,သည်ကေ၀ဋတာကိုမဟော၊ဤ၌ဝိရိယ ကိုဟောပေသည်ဟုရခေါင်ရခဲမြို့ဝယ်မှတ်ကြပါ။အဗျ၀ဋတာ,ခ်ီ၀ိ၀ိ၁အ၀ဏ် အာရမ္ဘကံ ဟောသောတိဗျ၀ဏ်။ နုဗျ၀ဏ်ါအဗျ၀ဏ်။ အဗျ၀ဏ်သဟာ၀ေါအ ဗျ၀ဏတာပြု,ခ် ကေ၀ဋတာသမာဓိကိုမကောက်ရ။နု၀ဏ်ါအ၀ဏ်။ အ၀ဏ်ါနုံ

ဘာဝေါအဝဂ္ဂတာ,ဆိုလိုလျက်၊ ရ,အကျွေရာလာ၍၊ ဝ,ကိုဗ,ရေး၍၊အ ဗျဂ္ဂတာ,နေသည်၊ထို့ကြောင့်အဗျဂ္ဂတာယဟုဆိုကလိင််သမနှုသော ဝဂ္ဂဝဂ္ဂါဟုတွေ့ကြသကို သုအနောသဂ္ဂေနုံသမဂ္ဂဘာဝေန,ဟု၊အဋ္ဌက ထာဘွင့်သည်။ အဗျဂ္ဂတာ,နောင်အာဝိကတာကဲ့သို့ ယ,ကျေသည်။တ နည်း။ဝိဝိဓာအဂ္ဂါကောဋ္ဌာ သာဗျဂ္ဂါ။နုဗျဂ္ဂါအဗျဂ္ဂါ,ပြု၍ အဝဂ္ဂနှင့်အဗျဂ္ဂ နက်သမသည်။ နိဂ္ဂမ်တိ ၉တေနာတိ နိဂ္ဂမနံ,ပြု၍ ဗိုလ်ထုကို ဖျက်၍ ထွက်နိုင်ကြောင်းဝိရိယကိုရသည်။ ဝိဂတောဘျိရောစိတ္တသကော်စော ၉တသသာတိဝိရော။ဝိရသ ဘာဝေါ ဝိရိယံ,ပြု၍ သူတပါးတို့ဖျက်ဆီး ခြင်းဌာမတတ်နိုင် သံတိုင်ကဲ့သို့မြဲသောစိတ်ရှိရကား တွန့်တိုဆုတ်နစ် ခြင်းကင်း၍ ရဲတင်းသောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသောလုံ့လကိုဝိရိယဟု ကောက်စေလို၍၊အာဘိဓ္ဓမ္ဘာနုံဝိရိယံ,ဟု၊အဋ္ဌကထာဘွင့်ဆိုသည်။အ ဋ္ဌကထါ၌၊ထိရော,ကားဒဠ္ဠ၏အာဘွင့်တည်း။ဤသို့သောနည်းဖြင့်အာဘွင့် အဋ္ဌကထာ,ဋီကာသဒ္ဒါနည်းကို စိစစ်၍ ထစ်ထစ်ခွခွ လောက်လောက် လားလားမှတ်သားလောက်အောင်နိသရည်းနံစာရေးကုန်ရာသည်)။ ။ ရှင်ဌကလိင်ဇာတကံ ပဌမံ။၃၀၁။

၃၀၂-မဟာအသာရောဟာဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သောသမ္ဗုဒ္ဓြတ် ဖွားတုရားသည်၊ အနေယျသုဒဒန္တာနုံ, အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်း ဆာဆင်အပ်သော၌မဟာအသာရောဟာဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်း ကြီး၌သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ အာသျှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကိုအကြောင်း ပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါအမတ်တို့သည်အမျက်ထွက်၍၊မင်းသားကို၊အရှင်မင်းသား၊ မင်းသည်တယောက်သော သူကြွယ်အားထက်ဝက်သော မင်းအဖြစ် ကိုပေး၍ ထိုသူကြွယ်နှင့်တကွစား၏၊သောက်၏၊အိပ်၏၊ သူ့ဝယ်တို့ကို လည်းရှိခိုးစေ၏။ ဤမင်းသည်ပြုအပ်သောအမှုကိုအကျွန်ုပ်တို့သည်မသိ ပါကုန်။မင်းသည်အသို့ပြုသနည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ရှက်စေသလော၊မင်း အားဆိုပါလော့ဟု ဆိုကုန်၏။ မင်းသားသည်ကောင်းပြီဟုဝန်ခံ၍ထိုအ လုံးရုံသောစကားကိုမင်းအားကြား၍၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ဤသို့မပြုလင့်

ဟုဆိုရ၏။ အမောင်၊ငါစစ်ရှုံး၍အာဘယ်ခွဲနေသနည်းဟုတပါးသောသူတို့ကိုလည်းထိုအကြောင်းကိုမေးကုန်၏လောဟုဆိုရ၏ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ မသိကုန်ဟု မင်းသားဆိုရ၏။ ငါသည်ထိုယောဂျားရ၏ အိမ်ခွဲ နေလျက် ရောဂါကင်း၍လာ၍မင်းပြုရ၏ ဤသို့ငါ့အားကျေးဇူးပြုသောသူအား အဘဲ့ကြောင့် စည်းစိမ်ကိုမပေးအံ့နည်းဟုဆို၍၊အမောင်၊အကြင်သူသည် ပေးအပ်သောသူအားမပေး၊ထိုသူသည်ဘေးရန်သို့ရောက်၍ကျေးဇူးပြုသောသူကိုလည်းမရဟုပြုလိုရကား။ ။

(၅၁၂) အ-ဒေယျေသု ဒဒန္တာနံ၊ဒေယျေသု နပဝေစ္ဆတိ။
အာဝါသု ဗျသနံ ပတ္တော၊သဟာယံ နာ.ဓိဂစ္ဆတိ။ ။

(၅၁၃) အ-ဒေယျေသု အ-ဒေန္တာနံ၊ဒေယျေသု ယော ပဝေစ္ဆတိ။
အာဝါသု ဗျသနံ ပတ္တော၊သဟာယ.မဓိဂစ္ဆတိ။ ။

(၅၁၄) သံယောဂ-သင်္ဂေါ-ဝိသေသ-ဒဿနံ၊
အနရိယ-ဓမ္မေသု သဗ္ဗေသု နဿတိ။
ကတဉ္ဉု အရိယေသု အစ္ဆဝေသု၊
မဟပ္ဖလံ ဟောတိ အနုံ ဝိတာဒိသု။ ။

(၅၁၅) ယော ပုဗ္ဗေ ကတ-ကလ္ယာဏော၊အကာ လောကေ သုခဂ္ဂရံ။
ပစ္ဆာ ကယိရာ နဝါ ကယိရာ၊အစ္ဆန်ံ ပုဗ္ဗနာ.ရယော။ ။

ဟူသော၍ လေးဂါထာတို့ကိုဆိုရ၏။ ။

(၅၁၂-၅၁၅) တာတာ၊ချစ်သား။ယော၊အကြင်သူသည်။ဒေယျေသု၊ ဖိဖိအားရှေးခွဲပေးကမ်းပေသောသူတို့အား။ဝါ၊ရှေးခွဲ ကျေးဇူးပြုဘူးပေသောသူတို့အား။နပဝေစ္ဆတိ၊မပေးမကမ်း။ အ-ဒေယျေသု၊ဖိဖိအားရှေးခွဲ မပေးမကမ်းဘူးသောသူတို့အား။ ဝါ၊ရှေးခွဲကျေးဇူးမပြုဘူးသောသူတို့အား။ဒဒန္တာနံ၊ ပေးကမ်:စာတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ထိုသူတို့အား။အာဝါသုအာပဒါသု၊ဘေးရန်တို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ဖြစ်လတ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သော၊ပေးကမ်းသင့်သောသူတို့အား မပေးကမ်း,မပေးကမ်းသင့်သောသူတို့အား ပေးကမ်းတတ်သောထိုသူသည်။ ဗျသနံ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခသို့။ ပတ္တော၊ရောက်သည်ရှိသော်။ သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်း ကောင်းကို။ နာဓိဂစ္ဆတိ၊မရ။ ။ယော၊အကြင်သူသည်။ ဒေယျေသု၊ ဖိဖိအားရှေးကပေးကမ်းဘူးပေသောသူတို့အား။ဝါ၊ ရှေးကကျေးဇူးပြုဘူးပေသော

သူတို့အား။ ပဝေဏ္ဍတ်ပေးရ။ အ-ဒေယျသု၊ မိမိအားရှေးဦးမပေးကမ်း ဘူးသောသူတို့အား။ ဝါ၊ ရှေးဦးကျေးဇူး မပြုဘူးသောသူတို့အား။ အ ဒေန္တာနံ၊ မပေးမကမ်းကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ အာဝါသုအာပ ဒါသု၊ ဘေးရန်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေသု၊ ဖြစ်လတ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သော၊ ပေးကမ်း သင့်သော သူတို့အားပေးကမ်း, မပေးကမ်းသင့်သော သူတို့ အားမပေးကမ်းတတ်သောထိုသူသည်။ ဗျသနံ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ သဟာယံ၊ မ,စမည့်သူအဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို။ အဓိ ဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ ။အနုရိယမေ့သု၊ မဖြူစင်သောအကျင့်ရှိကုန်သော။ သဒ္ဓေသုကေရာဠိကေသု၊ စဉ်းလဲကောက်ကျစ်သောသူတို့၌။ ကတံ၊ ပြု အပ်သော။ သံယောဂ-သမ္ဗန္ဓော ဂ-ဝိသေသ-ဒဿနံ၊ အတူ တကွ ပေါင်း ဘော်ခြင်း,အတူတကွ သုံးဆောင်ခြင်း၏ ကျေးဇူးအထူးကို၎င်းအား၌ အသျှင်သည်ကောင်းစွာပြုဘူးပေ၏ဟုဘော်ပြခြင်းသည်။နသဿတိ၊ ပျောက် ၏။အရိယေသုစ၊ မိမိအားပြုဘူးသော ကျေးဇူးကို သိ တတ်သ ဖြင့် စင် ကြယ်သော အကျင့်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော။ အဇ္ဇဝေသုစ၊ မ ကောံကျစ်မစဉ်းလဲဖြောင့်မတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော။ တာဒိသု၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသူတို့၌။ ကတဉ္ဉု၊ ပြုအပ်သောကျေးဇူးသည်ကား။ အနုဒိ၊ အနည်းငယ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း။မဟပ္ဖလံ၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုး ရှိသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ယော၊ အကြင်သူသည်။ဟုဇ္ဇေ၊ လက်ဦး၌။က တကလျာဏော၊ ကောင်းမြတ်သောကျေးဇူးကို ပြုဘူးပေသည်။ ဟော တိ၊ ဖြစ်၏။လောကော၊ လူ,ရှာ၌။ သုဒုက္ခရံ၊ အလွန်ပြုနိုင်ခဲသောအမှုကို။အ ကာ အကာသိ၊ ပြုဘူးပေ၏။သော၊ ထိုသူသည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ကယိရာဝါ၊ တဘန်ထပ်၍ကျေးဇူးပြုသည်မှုလည်းဖြစ်စေ။ နကယိရာဝါ၊ တဘန်ထပ်၍ကျေးဇူး မပြုသည် မှုလည်းဖြစ်စေ။ တေနေဝ၊ ထိုပဌမ လက်ဦးပြုဘူးသောကျေးဇူးဖြင့်ပင်လျှင်။ အစ္ဆန္ဒံ၊ စင်စစ်။ပူဇေနာရဟော၊ အလုံးရံသောပူဇော်သက္ကာရကိုခံထိုက်လတ္တပေပြီ။ ။သဒ္ဓကေတဝေ၊ ဟိ သာသံကိလေ့သောသုစ။ သဒ္ဓတိ။ သဒ္ဓော၊ သဒ္ဓောတိကေရာဠိကော, ဟု သဒ္ဒနိတိရဒ္ဓ-ဌကာရန္တဓာတ်ဝယ်လာရှိ ရကား ၊သဒ္ဓေသု,လိုသည်။ဒန္ဓ ဇ-ထ,နှင့်မလို)။ ။မဟာအသ္သာရောဟဇာတကံ ဒုတိယံ။ဥ ဝ.၂။

၃၀၃-ကေရောဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညူဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုတ္တရေကာမဂုဏောသမိဒ္ဓေ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤကေရောဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ မထင်ရှားသော၊ကောသလမင်းကိုခစားသောအမတ်ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ကေရောဇာတ်၌ကားနှင့်ိသေနမင်းသည်ဖြတ်သောပြာသာဒ်အပြင်ဝယ်အမတ်တို့၏အလယ်၌နေသောဗာရာဏသီမင်းကိုနှောင်ဖွဲ့၍ဆိုင်း၌ထည့်စေ၍၊မြေဝံတံခါးခုံ၌ ဦးစောက်ဆွဲစေ၏။ ဗာရာဏသီမင်းသည်ခိုးသူမင်းကို အာရုံပြုလျက်မေတ္တာကိုပွါးစေ၍ ကသိုဏ်းပရိကံကိုပြု၍ ဈာန်ကိုဖြစ်စေ၏။ ထိုခဏ အနှောင်အဖွဲ့ပြတ်၍ ဖြတ်သောမင်းသည် ကောင်းကင်အပြင်၌ထက်ဝယ်ပလွင်ဖြင့်နေ၏။ခိုးသူမင်း၏ကိုယ်၌ပူခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ပူ၏ပူ၏ဟုမြေ၌ထိုမှ၍မှလူးလဲ၍ အဘယ်အမှုတုံနည်းဟုဆိုလတ်သော်၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ သင်မင်းကြီးတို့သည်၍သို့သဘောရှိသောတရားစောင့်သောမင်းကိုမြောက်တံခါးခုံ၌ ဦးစောက်ဆွဲကုန်၏ဟုဆိုကြကုန်၏။ထိုသို့တပြီးကားလျင်စွာသွား၍ လွှတ်ကြကုန်ဟုဆို၏။ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည်သွား၍ ကောင်းကင်၌ထက်ဝယ်ဘွဲ့သဖြင့်နေသော ဗာရာဏသီ မင်းကိုမြင်လတ်၍လာ၍ ဒုက္ခိသေနမင်းအားကြားလျှောက်ကုန်၏။ဒုက္ခိသေနမင်းသည်လျင်မြန်စွာသွား၍ဗာရာဏသီမင်းကိုရှိခိုး၍ကန်တော့အံ့သောဌာ။ ။

(၅၁၆) အနုတ္တရေ ကာမဂုဏော သမိဒ္ဓေ၊ဘုတ္တွာန ပုဗ္ဗေ ဝသိ ကေရောဇ။
သော.ဒါနိ ဒုဋ္ဌေ နရကမ္ဘိ ဝိဇ္ဇော၊နေ.ပဒ္ဓေဟ ဝဏ္ဏ-ဗလံ ပုရာဏံ။ ။

ဟူသောရှေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၅၁၆) ကေရောဇ၊ ကေရောဇ်မင်း။ တို့၊အသျှင်မင်းဖြတ်သည်။အနုတ္တရော်မိမိထက်အလွန်မရှိဖြတ်ကုန်သော။သမိဒ္ဓေ၊ပြည့်စုံကုန်သော။ ကာမဂုဏော၊ကာမဂုဏ်တို့ကို။ဘုတ္တွာန၊ခံစား၍။ ဝသိ၊စံနေတော်မူ၏။သော တို့၊ထိုအသျှင်မင်းဖြတ်သည်။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ ဒုဋ္ဌေ၊ဝိသမေ၊ မညီမညွှတ်သော။နရကမ္ဘိ၊နရက်ငရဲနှင့်တူသောတံခါးခုံအောက်၌။ ဝိဇ္ဇော၊ပစ်ချဆွဲထားအပ်လျက်။ပုရာဏံ၊ရှေးဦးဖြစ်သော။ဝဏ္ဏ-ဗလံ၊ပွတ်သစ်သော

ကြေးမုံအပြင်သို့ကြည်လင်သောအဆင်း,သူတော်ကောင်းတို့၏ခန္ဓာ
ဏာရိယဗလကို။နပ္ပဇ္ဇဟော၊အတ္ထဲကြောင့်မစွန့်သနည်း။ ။
ခိုးသူမင်းဆိုသားထိုစကားကိုကြား၍၊ဘုရားလောင်းသည်။ ။
(၅၁၇)ဝုဇ္ဇေ·ဝ ခန္ဓိစတပေါ စ မယှံ၊သံပတ္ထိတာ ဒုဿီသေန အပေါ သိ။
တံ·ဒါနိ လဒ္ဓါန ကထံ နု ရာဇ၊ဇဟေအဟံ ဝဏ္ဏ-ဗလံ ပုရာဏံ။ ။
(၅၁၈) သဗ္ဗာ ကိရေ·ဝံ ပရိနိဗ္ဗိတာနိ၊ယသသိ နံ ပညဝန္တံ ဝိသယှ။
ယသော စ လဒ္ဓါ·ပုရိမံ ဥဠ္ဠာရံ၊နပ္ပ·ဇ္ဇဟော ဝဏ္ဏ-ဗလံ ပုရာဏံ။ ။
(၅၁၉) ပနုဇ္ဇ ဒုက္ခေန သုခံ ဇနိန္ဒ၊သုခေန ဝါ ဒုက္ခ·မသယှသာဟိ။
ဥဘာယတ္ထ သန္ဓော အဘိနိဗ္ဗုတ·တ္ထာ၊
သုခေ စ ဒုက္ခေ စ ဘဝန္တိ တုလ္ယာ။ ။
ဟူသောဤသုံးဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။
(၅၁၇-၅၁၉) ဒုဿီသေန၊ဒုဿီသေနမင်း။ ဝုဇ္ဇေဝ၊ရှေးမဆွကလျှင်။
မယှံ၊ငါသည်။ ခန္ဓိစ၊မျက်မှာန်ချုပ်တည်း သည်းခံခြင်းကိုရင်း။တပေါ
စ၊ပြုံးခြီသောအကျင့်ကိုရင်း။ သံပတ္ထိတာ၊အလွန်တောင့်တအပ်သည်။
အပေါသိ၊ဖြစ်ပြီ။ ရာဇ၊ဒုဿီသေနမင်း။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ တံပတ္ထုနံ၊
ထိုတောင့်တ အပ်သော သည်းခံခြင်းပြုံး ခြီသော အကျင့်ကို။ လဒ္ဓါန၊
ရ၍။ ပုရာဏံ၊ရှေးဖြစ်သော။ ဝဏ္ဏ-ဗလံ၊ပွတ်သစ်သောကြေးမုံ အပြင်
သို့ကြည်လင်သောအဆင်း,သူတော်ကောင်းတို့၏ ခန္ဓိဥာဏာရိယဗလ
ကို။ကထံနု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ အဟံ၊ငါသည်။ ဇဟေ
ဇဟေယျံ၊စွန့်ရကုံးနည်း။ ။(အကြင်သူအားဒုက္ခဒေါမနဿသည်ဖြစ်၏။
ထိုသူသည်သာလျှင်ဝဏ္ဏနှင့်ဗလကိုစွန့်ရရာ၏ဟုပြသတည်း)။ ။သဗ္ဗာ
သဗ္ဗာနိ၊ကုန်အောင်ရုံပြုဘွယ်ကိစ္စဒါနသီလဘာဝနာအမှုတို့ကို။ ဧဝံ၊ဤ
သို့ ရှေးလက်ဦးမဆွကလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗိတာနိကိရ၊ ပြီးသည်သာလျှင် ဖြစ်
ကုန်သတတ်။ ယသသိ၊ မျှားမြတ်သော အခြိုအရံရှိသော။ ပညဝန္တံ၊
ပညာရှိသော။ဝိသယှ၊နှိပ်နှိုင်းခြင်းငှာခဲယဉ်းသော ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုနှိပ်နှိ
နှိုင်သော။ဝါ၊သည်းခံခြင်းငှာခဲယဉ်းသောဆန့်ကျင်ဘက်ကိုသည်းခံနိုင်
သောမင်းကြီး။အပုရိမံပုဗ္ဗေအလဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ရှေးဦးမရစဘူးသော။ဥဠ္ဠာရံ၊ကြီး
မြတ်ပြန့်ပြောသော။ ယသောယသံ၊ ကိလေသာကိုခွါခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်
သောမေတ္တာဘာဝနာကိုအမှီပြု၍ရောက်အပ်သောဈာန်သမာပတ်စည်း
ဓိပ်ကို။ လဒ္ဓါစ၊ ရပြီး၍သော်တမူကား။ ပုရာဏံ၊ရှေးဖြစ်သော။ဝဏ္ဏ-ဗ

လံ၊အာဆင်းအားကို။ ကိုံကာရဏာ၊အာဘယ်ဒ၃ကြောင်းကြောင့်။အဟံ၊ ငါသည်။ ဇာတိသာမိ၊စွန့်ရှာခံနည်း။ (ကိုံကာရဏာဇာတိသာမိ,ကားထည့်သည်)။နပ္ပဇ္ဇဟေနပ္ပဇ္ဇဟေ၀ေ၀၊ငါမစွန့်သည်သာတည်း။ ။ဇနိန္ဒ၊ လူတို့ကို အစိုးရသောဒုဿီသေနမင်း။ ဒုက္ခေန၊ သင်သည်ဖြစ်စေအပ်သော နုရကခါပနဒုက္ခဖြင့်။သုခံ၊ငါ၏မင်းချမ်းသာကို။ ပနုဇ္ဇ၊ပယ်ရှားမ်။ သုခေနဝါ၊ဈာန်ချမ်းသာဖြင့်မူလည်း။ဒုက္ခံ၊ထိုသင်ဖြစ်စေအပ်သောဒုက္ခကို။ပနုဇ္ဇ၊ပယ်ရှား၍။အာသယ္ဟသာဟိ၊သူတပါးတို့ သည်းခံနိုင်ခက်သောခဲယဉ်းသောအမှုကို ငါသည်းခံ၏။ မာဒိသာ၊ငါကဲ့သို့ သဘောရှိကုန်သော။ယေသန္တော၊အကြင်သူတော်ကောင်းတို့သည်။ဟောန္တိ၊ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တေသန္တော၊ ထိုငါကဲ့သို့သဘောရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဥဘယတ္ထ၊နှစ်ပါးရုံသောသုခဒုက္ခအတို့ကို၌။အဘိနိဗ္ဗုတတ္တာ၊အလွန်ငြိမ်းဇေးသောသဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ဝါ၊ဥဒါသိနိဟု၊ချိန်ခွင်သမျှ၊ ဇမတ္တာဖြင့်အလွန်ငြိမ်းဇေးသောသဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုခေစ၊သုခ၌ရင်း။ဒုက္ခေစ၊ဒုက္ခ၌ရင်း။တုလ္ယာ၊လေးတူတင်သော ရွှေချိန်ခွင်သို့တက်တင်မရှိဇေကသဒိသနိဗ္ဗိကာရသဘောရှိကုန်သည်။ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။(ဇဟော,ဒ္ဒဇယျံဝိဘာတ်ကိုဇ,ရေးသည်။ ထို့ကြောင့် အဟံဇဟေယျံ,ဟု၊ အဋ္ဌကထာဘွင့်သည် ။ယသသိ,ပညဝန္တံ,ဝိသယ္ဟ,သုံးပုဒ်ကား။တိဏိ ဝေတာနိအါလပနာနေ၀,ဟူရကားအာလုပ်ပုဒ်ချည်းတည်း။အာလုပ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ယသသိ,ဟု၊ရသနှင့်နေသည်။ နန္တိ,ပနေတ္ထနိပါတော, ဟူရကားနံ,ကားအနက်မရှိနိပါတ်ပုဒ်တည်း။ဗျဉ္ဇနသိလိဋ္ဌတာ၀သေန ကာရဏသသာနုနာသိကတာ၊ပစ္ဆေတဗ္ဗာ, ဟူရကား။ ပညဝန္တ,လိုလျှက်သဒ္ဒါပြေပြစ်သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော အစွမ်းဖြင့် နိဂ္ဂဟီတ်လာ၍၊ ပညဝန္တံ.နေသည်။ဝိရုဒ္ဓံသယ္ဟဝိသယ္ဟ,ပြု၍ဤ၌သဟာ၊ဂါတ်၏အာဘိဘာ၀နအနက်,ခမနအနက်,နှစ်ချက်သင့်သည်။ ကဿပသ၀ဝစောသုတ္တာ,ဒ္ဒကဲ့သို့၊သဿစော, သုတ်စကြိုဟ်ဖြင့်အံဝိဘာတ်ကိုကြ,ရေးသည်။ထို့ကြောင့်၊ ယံသဗ္ဗ၊ အယမေ၀ဝါပါ၌ဗ,ဟု၊ အဋ္ဌကထာဘွင့်သော။ ဃဋ္ဌါပုရိမံ၌ အာ,နောင်အ,ကျသည်။ ထို့ကြောင့်၊ အပုရိမဉ္စိ,ပုဗ္ဗေအလဋ္ဌပုဗ္ဗံ,ဟု၊ အဋ္ဌကထာဘွင့်သည်။ အပုရိမံ,ဥဋ္ဌာရံ,ဤနှစ်ပုဒ်ကားယသံ၏ ဝိသေသနတည်း။ထို့ကြောင့်၊နပုဗ္ဗေဟေတိ၀ေ၀ရูပံယသံလဋ္ဌါ,ဟု၊ အဋ္ဌကထာဘွင့်သည်။ကိလေသ၀ိဂ္ဂမဿ မေတ္တာဘာ၀နာစ္စ နုပတ္ထိယောသန္ဓာယော၀

မဟာ,ဟူသော အဒ္ဓကထာကိုမြင်၍ယခင်အနက်ကိုယောဇနာခဲ့သည်။ ကိုဏ်ကာရဏာပုရာဏံဝဏ္ဏဗလံဖေါ်သောမိတိအားဖြင့်, ဟူသော အဒ္ဓကထာကိုမြော်၍ ပါဌသေသကို တော်ခဲ့သည်။ ပါဌသေသပေါ်သော ကြောင့်ပင်၊နပ္ပဇ္ဇတေဟနပ္ပဇ္ဇတေဟေ,ဟု၊သာဝေါရဏအတ္ထသည် ပါဂ ဒုတရဖြစ်သတည်း။အာဘိနိဗ္ဗုတောအတ္ထာသာဘာဝေါ၎ောသော်ကို အာဘိ နိဗ္ဗုတတ္ထာ, ပြု၍ အတ္ထာ,ကား သဘာဝအနက်ကို ဟောသည်။ ထို့ ကြောင့်၊အာဘိနိဗ္ဗုတသဘာဝါ,ဟု၊အဒ္ဓကထာဘွင့်သည်။ပြိမ်းဝေးသော သတော ရှိသည်လည်းသုခဒုက္ခအပင်းအသင်းသို့မကျ မရှိတ္တသတော ကြောင့်ဟုပြခြင်းဌါမရှိတ္တာဆင့်ပြန်သည်။တုလ္ယာ,ကား သဒိသအနက် ကိုဟောသည်။ထုးဆန်းကာသာမဟုတ်၊တရုထည်းကဲ့သို့ တူသည်ဟု ပြခြင်းဌါ၊တုလ္ယာတိ၎ကသဒိသာ,ဘွင့်သည်။တရုထည်းကဲ့သို့တူသည် လည်း ဒုက္ခဒ္ဒပဒ္ဒိဃ၊သုခဒ္ဒ အနုနယ,ဟု၊ဝိကာရတောက်ပြန်ခြင်း ကင်း သည်ဟူလိုရကား၊နိဗ္ဗိကာရာဟောန္တိ,ဟူသည်)။ ။ကေရာဇေးတ ကံ တတိယံ။၃ဝ၃။

၃ဝ၄-ဒန္ဒရဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ ဣမာနိမံ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ် သောဤဒန္ဒရဇာတ်ကို၊ ဗေတဝန်ကျောင်းကြီး၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူ စဉ်၊ တပါးသောအမျက်ထွက်တတ်သော ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

နဂါးညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဗာရာဏသိပြည်မစင်စွန်ရာမြေ အာတို့သို့သွား၍နေရကုန်၏။ ထိုအခါ၊မစင်စွန်ရာမြေဝယ်ရေနားနီအစာ ရှာကုန်သော ထိုနဂါးတို့ကို ရွာသူရွာသားသူငယ်တို့သည် မြင်ကုန်၍ ပုတ်ခတ်လိုကုန်ရကားခဲလုံတန်တို့ကိုပစ်ကုန်၏။အချင်းတို့၊ဘားစိမ်းစား ဖြစ်ကုန်သော်ဤရေမြွေတို့သည်ဦးခေါင်းကြီးကုန်၏။ အပ်နှင့်တူသောအာ မြီးရှိကုန်၏။ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကိုဆို၍ ဆဲရေးကုန်၏။ ရှင်ဒန္ဒရ နဂါးသည်ကြမ်းကြုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ထို သူငယ်တို့၏ မထေမဲ့ မြင်ပြုခြင်းကိုသည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍ အစ်ကိုယ်၊ဤသူငယ်တို့သည်၎

တို့ကိုပုတ်ခတ်ကုန်၏။ငါတို့၏လျင်သောအဆိပ်ဖိုသည်၏အမြစ်ကိုမသိ ကြကုန်။ ငါသည် ထိုသူငယ်တို့၏မထေမဲ့ဖြင်ပြုသည်ကို သည်းခံခြင်း ဌာမတတ်နိုင်။ ထိုသူငယ်တို့ကို နှာခေါင်းလေဖြင့်ပျက်စီးစေခဲ့ဟု အာစ် ကိုယ်နှင့်တကွပြောဟောလိုရကား။ ။

(၅၂၀) ဣမာနိ မံ ဒဠ္ဍရ တာပယန္တိ၊
ဝါစာ-ဒုရုတ္တာနိ မနုဿ-လောကေ။
မဏ္ဍူ||က-ဘက္ခာ ဥဒကန္တ သေါ၀ိ၊
အာသီဝိသံ မံ အ-ဝိသာ သပန္တိ။ ။

ဟူသောရှေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၅၂၀) ဘာတိကဒဠ္ဍရ၊အာစ်ကိုယ်ကြီးဒဠ္ဍရ။မနုဿလောကေ၊လူ့ပြည် ၌။ဣမာနိ၀ါစာဒုရုတ္တာနိ၊ ဤမကောင်းသဖြင့်ဆိုဆဲအပ်သောစကားတို့ သည်။မံ၊ငါ့ကို။တာပယန္တိ၊ဒုက္ခာပေန္တိ၊ဆင်းရဲစေကုန်၏။ အ-ဝိသာ၊အ ဆိပ်မရှိသော ရွာသူသားငယ်တို့သည်။ အာသီဝိသံ၊လျင်သောအဆိပ် ရှိသော။မံ၊ငါ့ကို။မဏ္ဍူ||ကဘက္ခာ၊ဘားစိမ်းစားဟူ၍ရင်း။ဥဒကန္တသေါ၀ိ၊ ရေနားကမ်းစပ်ဖြိုဝဲကုန်သောရေခြွေတို့ဟူ၍ရင်း။ ၀ဒန္တာ၊ဆိုကုန်လျက်။ သပန္တိ အကျွောသန္တိ၊ဆဲရေးကုန်၏။ ။

ထိုရဟန်းဒဠ္ဍရနဂါး၏စကားကိုကြား၍နောင်တော်မဟာဒဠ္ဍရနဂါးသည်။

(၅၂၁) သကာ ရဠ္ဍာ ပဇ္ဇာဓိတော၊အညံ ဇနပဒံ ဂတော၊
မဟန္တံ ကောဠံ ကယိရာထ၊ဒုရုတ္တာနိ နိဓေတဝေ။ ။

(၅၂၂) ယတ္ထ ပေါသံ နဇာနန္တိ၊ဇာတိယာ ဝိနယေန ၀ါ။
နု တတ္ထ မာနံ ကယိရာထ၊ဝသ၊မညာတကေ ဇနေ။ ။

(၅၂၃) ဝိဒေသ-ဝါသံ ဝသတော၊ဇာတဝေဒ-ဘယေန ဝိ။
ခမိတဗ္ဗံ သပညေန၊အဝိ ဒါသသ တဇ္ဇိတံ။ ။

ဟူသော၎င်းသုံးဂါထာတို့ကိုဆိုဏ်။ ။

(၅၂၀-၅၂၃) ကနိဋ္ဌ၊ညီထွေးဒဠ္ဍရ။သကာရဠ္ဍာ၊မိမိတို့ဦးမှ။ပဇ္ဇာဓိ တော၊နှင်ထုတ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အညံဇနပဒံ၊ တပါးသောဇနပုဒ်သို့။ဂ တော၊ရောက်ရသောသူသည်။ ဒုရုတ္တာနိ၊မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သော စကားတို့ကို။ နိဓေတဝေ၊နှုတ်ကိုကိုက်ထဲ အမြဲသိုထားခြင်းငှာ။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ကောဠံ၊ကျိုကြွသဘွယ်ဖြစ်သောသတိပညာသမာဓိခန္ဓာ ဧသောနှုတ်ခမ်းကို။ကယိရာထ၊ပြုရာ၏။ ။ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်

ခ်ီ။ပေါသံ၊ယောကျ်ားကို။စာတိယာဝါ၊အမျိုးအားဖြင့်ရင်း။ဝိနယေနဝါ၊ သိလသံယမဗဟုသုတ စသော အားဖြင့်ရင်း။ နစာနန္တိ၊ အစဉ်းမသိကုန်။ တတ္ထ၊ထိုအစဉ်းမသိသောအရပ်၌။ မာနံ၊စာတိပုညဂုဏ်မာနကို။ နကယိရာထ၊မပြုရာ။ အညာတကေစနေ၊မိမိ၏စာတိဝေါတ္တ စသည်အထူးဂုဏ်ကျေးဇူးကိုမသိသောသူ့အထံ၌။ ဝသံဝသန္တော၊ နေသောသူသည်။ခမေယျ၊မျက်မာန်ချုပ်တည်းသည်းခံရာ၏။ ။ဝိဒေသဝါသံ၊အရပ်တပါး၌နေခြင်းကို။ဝသတောဝသတာ၊နေရသော။သပညေန၊ပညာ၌သောသူသည်။ဒါသသအဝိ၊ကျွန်၏လည်း။ စာတဝေဒဘယေနဝိ၊မီးဘေးဖြင့်လည်း။ တဇ္ဇိတံ၊ခြိမ်းခြောက်ခြင်းကို။ခမိတဗ္ဗံ၊သည်းခံရာ၏။ ။ (ဝသတော,ကားတတိယာအနက်၌၊ဆဋ္ဌိ,သက်သည်။ဝသတောတိဝသတာ။အယမေဝဝါပါဌော။ ။အဋ္ဌကထာ)။ ။ဒဠ္ဌရဇာတကံစတုတ္ထံ။၃ဝ၄။

၃ဝ၅-သိလပရိမံသနဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ်ဖွာဘုရားသည်၊ နတ္ထိလောကေရဟောနာမ,အစဂ္ဂိသော ဂါထာပုန်ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော၊ ဤသိလပရိမံသနဇာတ်ကို၊ ဗေတဝန်ကျောင်းကြီး၌သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ကိလေသာကိုနှိပ်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါဘုရားလောင်းကိုဆရာသည်၊ အမောင်၊ သင်သည်ကားတစုံတခုသော ဝတ်စား တန်းဆာကို မဆောင်ခဲ့ လောဟုဆို၏။ဆရာ၊ မဆောင်ခဲ့ဟုဆို၏။ အမောင်၊အဘဲ့ကြောင့် မဆောင်ခဲ့သနည်းဟုမေး၏။ ဆရာ၊သင်တို့သည် တစုံတယောက်သောသူ၏ ဖြင်စဉ်၊ ဆောင်ယူခဲ့သောဝတ်စားတန်းဆာကိုမယူကုန်။ကျွန်ုပ်သည်ကား မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းဌာနမှ ကင်းလွတ်ရာမည်သည်ကိုမဖြင်၊ထို့ကြောင့်မဆောင်ယူခဲ့ဟု ပြုလိုရကား။ ။

(၅၂၄) နတ္ထိ လောကေ ရဟော နာမ၊ပါပ-ကမ္မံ ပကြိုဇ္ဇတော။
ပသဿန္တိ ဝန-ဘူတာနိ၊ တံ ဗာလော မညတေ ရဟော။ ။

(၅၂၅) အဟံ ရဟော နပသဿာမိ၊သုညံ ဝါ ပိ နပိ ဒ္ဒုတိ။
ယတ္ထ သုညံ နပသဿာမိ၊အ-သုညံ ဟောတိ တံ မယာ။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတော်မူ၏။ ။

(၅၂၄-၅၂၅) အာစရိယ၊ဆရာ။ လောကေ၊လူ,ပြည်၌။ ပါပ-ကမ္မံ၊မ ကောင်းမှုကို။ ပကြိုဗ္ဗတေ၊ပြုသောသူအား။ရဟေ၊နာမ၊ဆိတ်ကွယ်ရာ အာရပ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ဝနှ-ဘူတာနိ၊တောခွဲဖြစ်သောနတ်တို့သည်။ ပဿန္တိ,မြင်ကုန်၏။တံပါပကမ္မံ၊ထိုမကောင်းမှုကို။ ဗာလော၊ သူရိုက် သည်။ရဟော၊ဆိတ်ကွယ်ရာအာရပ်၌။မယာ၊ငါသည်။ကတံ၊ပြုအပ်၏ဟူ၍။မညတေ၊အောက်မေ့၏။ ။အဟံ၊ငါသည်။ရဟော၊ဆိတ်ကွယ်ရာ အာရပ်ကို။နပဿာမိ၊မမြင်။ ယတ္တ၊အကြင်အာရပ်၌။ သုညံ၊ သတ္တဝါတို့မှ ဆိတ်သည်။ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ တံသုညံဝါဒိ၊ထိုသတ္တဝါတို့မှဆိတ်ရာ အာရပ်သည်လည်း။နဝိဇ္ဇတိ၊လောကဓာတ်၌မရှိ။ တဿ၊ထိုသို့မရှိသော ကြောင့်။သုညံ၊သတ္တဝါတို့မှဆိတ်ရာအာရပ်ကို။ နပဿာမိ၊မမြင်။မယာ၊ ငါသည်။ကတံ၊ပြုအပ်သော။ တံပါပံ၊ထိုမကောင်းမှုသည်။အ-သုညံ၊မ ဆိတ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။ဆရာသည်ဘုရားလောင်းအား ကြည့် ညှိ၍၊အမောင်၊ငါ့အိမ်၌ဥစ္စာမရှိသည်မဟုတ်၊ငါသည်ကားသိလနှင့်ပြည့် စုံသောသူအား သို့မဟုတ်ကိုပေးအံ့ဟူ၍ လုလင်တို့ကိုရုံစမ်းလိုရကား၌သို့ပြု ၏။သင့်အား၊ငါ့သို့သည်လျှော်၏ဟုသို့မဟုတ်နှုံးဆာဆင်၍ဘုရားလောင်း အားပေး၏။ကြွင်းသောလုလင်တို့ကိုသင်တို့သည် ဆောင်ခဲ့တိုင်းဆောင် ခဲ့တိုင်းသောအဝတ်တန်းဆာကိုသင်တို့၏အိမ်သို့လျှင်ဆောင်ကြကုန်ဟု ဆို၏။ ။

သဗ္ဗညူဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ရဟန်းတို့၊ထိုသိလမရှိကုန်သောလုလင် တို့သည်မိမိတို့၏ သိလမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ထိုမိန်းမကိုမရကုန်။ ပညာရှိသော လုလင်သည်ကား သိလနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ရ၏ဟုမိန့်တော်မူ၍ဘုရားဖြစ်၍။ ။

(၅၂၆) ဒုဿ္မိဿော စ သုဇိဿော စ၊နန္ဒော စ သုခ ဝဏ္ဏတော။
ဝဠ္ဠောစ အာထ သိလောစ၊တေ ခမ္ဓံ ဇဟု,မတ္ထိကာ။ ။

(၅၂၇) ဗြာဟ္မဏော စ ကတံ ဇဟေ၊သဗ္ဗ-ခမ္မောနှ ပါရဂူ။
ယော ခမ္မ. မနုပါလေတိ၊ဓိတိမာသစ္စ-နိက္ကမော။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဟောတော်မူ၏။ ။

(၅၂၆-၅၂၇) ဒုဿ္မိဿောစ၊ဒုဿ္မိစ္ဆလုလင်ရင်း။သုဇိဿောစ၊သုဇိစ္ဆလုလင် ရင်း။နန္ဒောစ၊ နန္ဒလုလင်ရင်း။ သုခဝဏ္ဏိတော၊ သုခဝဏ္ဏိတလုလင်ရင်း။ ဝဠ္ဠောစ၊ဝဠ္ဠလုလင်ရင်း။အာထ၊ထိုမျှ,။ သိလောစ၊သိလလုလင်ရင်း။တေ၊

ထိုနုဇ္ဇစ္ဆစသားကပည့်ကြီး ခြောက်ယောက်တို့နှင့်တကွ ကုန်အောင်ရုံ သောတပည့်လုလင်တို့သည်။ အထွေကာ၊ မိန်းမကို အလိုရှိကုန်လျက်။ နုသိလတာယ၊မိမိတို့သိလမရှိသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဧမ္ပံ၊မိန်းမကိုရခြင်း သဘောကို၊ဧဟိ၊စွန့်ရကုန်၏။ ။ယောပြာဟွဏော၊အကြင်ပုဏ္ဏားသည်။ သဗ္ဗ-ဓမ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောပစ္စည်း, ဒသသိ,သိုးပါးသော သုစရိုက် တရားတို့၏။ပါရဂူ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ဓမ္ပံ၊ဆိုအပ်ပြီး သော အပြားရှိသော ပစ္စည်း,ဒသသိ,သုစရိုက်တရားကို။အနုပါလေတိ၊ စောင့်၏။မိတိမာ၊သိလကိုစောင့်ခြင်းခ၌တည်ကြည်သော သမာဓိရှိ၏။သစ္ စွနိုက္ကမော၊အဟုတ်အမှန် သိလကိုစောင့်သော လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သော ပြာဟွဏောစ၊ထိုပုဏ္ဏားသည်ကား။ကထံ၊အဘယ်သို့သောအကြောင်း ဖြင့်။တံဓမ္ပံ၊ထိုမိန်းမကိုရခြင်းသဘောကို။ ဧဟေ၊ စွန့်လတ္တံ့နည်း။ ။ (နုဇ္ဇစ္ဆော,စသည်တို့ကားတပည့်အပေါင်းတို့တွင်အကြီးဖြစ်သောခြေ်ယောက်သောလုလင်တို့ကိုအမည်သရုပ်အားဖြင့်ဘော်ထုတ်၍ဆိုဘော စကားတည်း။ခြောက်ယောက်မြတ်ကြင်းသောလုလင်တို့၏အမည်ကိုမယူ မူ၍ကုန်အောင်ရုံကိုသင်ကြားပို့ပါသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် တေဓမ္ဓံဧဟုမတ္ထိ ကာ,ဟူသတည်း။ ထိုကြောင့်၊တေ,ဖြင့်နုဇ္ဇစ္ဆစသောအကြီးခြေ်ယောက် ကိုသာ မစွဲမှု၍ အကြီးခြောက်ယောက်နှင့် တကွ တပည့်လုလင် ကုန် အောင်ရုံကိုစွဲသတည်း)။ ။သိလဝိမံသနဇာတကံ ပဉ္စမံ။၃,၀၅။

၃၀၆-သုဇာတာဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ကိမဏ္ဍကာနိမေ,အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သောဤသုဇာတာဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းကြီး၌သိတင်းသုံး နေတော်မူစဉ်၊မလ္လိကာမိဘုရားကြီးကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါ တနေ့သင်္ဃ မင်းသည် ရှေးခက်ခဲတည့်၍ ဆီးသီးတို့ကိုစား လျက်နေ၏။ထိုအခါသုဇာတာမိဘုရားသည်မင်းကြီး ဆီးသီးစားသည် ကိုဖြင်၍၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ အသျှင်မင်းကြီးတို့သည် အဘယ် မည် သောအသီးကိုစားကုန်သနည်းဟုမေးလိုရကား။ ။

(၅၂၀) ကိ·မဏ္ဍာကာနိ မေ ဒေဝ၊နိက္ခိတ္တာ ကံသ-မလ္လကေ။
ဥပလောဟိတကာ ဝဂ္ဂု။တံ မေ အက္ခာဟိ ပုစ္ဆိတော။ ။
ဟူသောရှေးဦးစွာသော၀ါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၅၂၀) ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။ ဥပလောဟိတကာ၊ နိသောအဆင်းရှိ ကုန်ထသော။ဝဂ္ဂု။အညစ်အကြေးကင်းကုန်ထသော။ ဤမေဖလာ၊ဤအ သိုးတို့ကို။ကံသ-မလ္လကေ၊ရွှေခွက်၌။ နိက္ခိတ္တာ၊ထည့်အပ်ကုန်၏။ အဏ္ဍ ကာနိ၊ဝန်းကုန်သော။တောနိဖလာနိ၊ဤအသိုးတို့သည်။ ကိ'၊အဘာယ်အ သိုးတို့နည်း။ပုစ္ဆိ တော၊မေးအပ်သော်အရှင်မင်းကြီးသည်။ မေ၊အကျွန်ုပ် အား။တံဖလံ၊ထိုအသိုးကို။အက္ခာဟိ၊ပြောတော်မူပါလော့။ ။

မင်းသည်အမျက်ထွက်၍၊ဟင်းရွက်သည်အိမ်ရှင်ထံ၊ဆီးသီးသည် မ၊ဟင်းရွက်သည်မ၊ သင်သည်ကား သင့်အဆွေ အမျိုးတို့၏ ဥစ္စာဖြစ် သောဆီးသီးတို့ကိုလည်းမသိလောဟုဆို၍။ ။

(၅၂၉) ယာနိ ပုရေ ဘုဝံ ဒေဝိ၊ဘဏ္ဍု နန္ဒက-ဝါသိနိ။
ဥန္ဓုဂ်-ဟတ္ထာ ပစိနာသိ၊တာသာ တေ ကောလိယံ ဖလံ။ ။
(၅၃၀) ဥဒုယ္ဘတေ နု ရမတိ၊ဘောဂါ ဝိပ္ပဟာန္တိ တံ။
တဏ္ဍေ.ဝိ.မံ ပဒ္ဒိ နေထ၊ယတ္ထ ကောလံ ပစိသတိ။ ။
ဟူသော၎င်းနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုဏ်။ ။

(၅၂၉-၅၃၀) ဒေဝိ၊မိဘုရား။ပုရေ၊ရှေး၌။ ဘုဝံ၊သင်သည်။ယာနိ၊အ ကြင်ဆီးသီးတို့ကို။ ဘဏ္ဍု၊ဆံဖါးရားချသောဦးခေါင်းရှိသည်ဖြစ်၍။နန္ဒ က-ဝါသိနိ၊ အဝတ်နွမ်းကိုဝတ်လျက်။ ဥန္ဓုဂ်-ဟတ္ထာ၊ ခါးပိုက်၌ထည့် သောလက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ပစိနာသိ၊ဆွတ်ခူဏ်။ ဒုဒ်ဖလံ၊ဤ၀ါစားသော အသိုးသည်ကား။တာသာတေ၊ထိုသင်၏။ကောလိယံ၊အမျိုးမှလာသော။ ဖလံ၊ဆီးသီးတည်း။ ။အယံဇဋ္ဌိ၊ဤမိန်းမယုတ်သည်။ရေဇကုလေ၊မင်း အိမ်၌။ဝသမာနာ၊ နေသည်ရှိသော်။ လောဟကုန္ဓိယံ၊လောဟကုန္ဓိ၏ ၌။ပကျိတ္တာဝိယ၊ထည့်အပ်သကဲ့သို့။ဥဒုယ္ဘတေ၊ပူ၏။နုရမတိ၊မနေ့လျော်။ ဘောဂါ၊မင်း၏စည်းစိမ်တို့သည်။တံ၊ထိုဘုန်းကြီးသရေမရှိသော မိန်း မယုတ်ကို။ဝိပ္ပဟာန္တိ၊စွန့်ကုန်၏။ ယတ္ထ၊အကြင်အိမ်၌။ကောလံ၊ဆီးသီး ကို။ပစိသတိ၊ ဆွတ်ရလတ္တံ့။ ပစိနိတ္မာ၊ ဆွတ်၍။ ဝိကိဏန္တိ၊ ရောင်း လျက်။ဇိဝိတံ၊အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပိသတိ၊ပြုရလတ္တံ့။ (ဤကားအ ဓိပ္ပါယ်ထည့်သည်)။ တဏ္ဍေ၀၊ထိုဆီးသီးကိုရောင်း၍အသက်မွေးရ

ရာအိမ်သို့သာလျှင်။ဤမုံ၊ဤကုန်းကြောက်သရေမရှိလောပိန်းမယုတ်ကို။ပန်ဒိ
နေထ၊တဘန့်ပို့ဆောင်ကြကုန်လော့။ ။

ဘုရားလောင်းသည်ငါ့ကိုထား၍ ငါမှတပါးသော သူသည်ဤမင်းမိ
ဘုရားတို့ကိုသင့်တင့်ညီညွတ်အောင်ပြုခြင်းဌာမတော်နှင်လတ္တံ့။မင်းကို
နှစ်သိမ့်စေ၍ဤမိဘုရားအားမနှင်ထုတ်အောင်ပြုအံ့ဟုကြံ၍။ ။

(၁၃၀) ဟောန္တိ ဟေ-တေ မဟာရာဇ၊သန္ဓိ မတ္တာယ နာရိယော။
ခမထ ဒေဝ သုဇာတာယ၊မာ သု ကုဇ္ဈ ရထေသဘ။ ။

ဟူသော ဤစတုတ္ထဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၁၃၁) မဟာ-ရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ သာယမတ္တာယ၊ အကြင်
ရစ်ခြင်းနှင့်။ သန္ဓိ၊တကွ။နာရိယော၊ပိန်းမတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်တတ်
ကုန်ဏ်။ တာယမတ္တာယ၊ ထိုရစ်ခြင်းကြောင့်။ ဇေတေဝ၊ပါ၊ ဤသို့သ
ဘောရှိကုန်သော။ပမာဒ-ဒေါသာ၊မေ့လျော့ခြင်းဟူသော အပြစ်ဒေါသ
တို့သည်။ဟောန္တိ ဟိဟောန္တိ ဝေ၊ဖြစ်တတ်ကုန်သည်သာတည်း။ ဇော်၊
ဤသုဇာတာကို။ ဝေ၊ပေ၊ဤသို့ကြီးမြတ်သောသဘောရှိသော။ ဥဒ္ဓေ၊
မြင့်သော။ ဌာနေ၊မိဘုရားကြီးအရာ၌။ ဌပေတ္ဝာ၊ထားပြီး၏။ ဣဒါနိ၊ယခု
အခါ၌။ဣဿရိယ၊ဤမှုအနည်းငယ်သော။အပရာဓသာ၊အပြစ်ကို။ အ-
သဟနံ နာမ၊သည်းမခံခြင်းမည်သည်။ ကုမ္ဘာကံ၊အရှင်မင်းကြီးတို့အား။
နယုတ္တံ၊မဂသင့်ခဲ့။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မသင့်သောကြောင့်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်း
မြတ်။တုမှော၊အရှင်မင်းမြတ်တို့သည်။တံအပရာဓံ၊ ထိုအနည်းငယ်သော
အပြစ်ကို။ ခမထ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန်။ရထေသဘ ရထိဋ္ဌသဘာ၊ရ
ထားစီးသူရဲတို့၏ ဋ္ဌသဘာဖြစ်တော်မူသော အရှင်မင်းမြတ်။ တုံ၊အရှင်
မင်းမြတ်သည်။သုဇာတာယ၊ဤသုဇာတာမိဘုရားကြီးအား။မာသုကုဇ္ဈ၊
အမျက်ထွက်တော်မမူပါလင့်။ ။(အဏ္ဍသဒ္ဒါသည်ဌက်ဥစသည်ကို
ဟောသည်။အဏ္ဍာဝိယာတိအဏ္ဍကာနိ, ပြု၍ ဌက်ဥကဲ့သို့ဝန်းဝန်းလုံး
လုံးဖြစ်သောခေါင်းသီးကိုရသတည်း။ထို့ကြောင့်အဌကထာ၌၊ပရိမဏ္ဍလ
ဝသေနပန အဏ္ဍကာနိတိအာဟ,ဟူသတည်း။ ကံသမလ္လကေတိ သု
ဝဏ္ဏတန္ဒုကော,ဟူရကား၊ကံသ,သည် သုဝဏ္ဏကိုဟောသည်။ မလ္လက,
သည်တန္ဒုကကိုဟောသည်။ ခမထ, ကြွယာ၏ကံကို အပရာဓံ,ထည့်
သည်။သုဇာတာယ,ပင်ဆိုသော်လည်း မျက်မြင်ပစ္စက္ခအစ္စန္ဓသမိပဖြစ်
ရကား၊ဤသုဇာတာမိဘုရားကြီးအား,ဟု ပေါဇနာသည်။ ကုဓဓာတ်

ဏ်အယ္ယဥ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကစ္စည်းစာတော်သိလာဿသုတ်နှင့်ညီ စ္စာသမ္ပဒါနိန်အနုက်ယောဇနာသည်။ ထို့ကြောင့်၊ကောသိသာသုဇာတာယ မာသုကုဏ္ဍ,ဟု၊အဌကထာမိန့်သော၏။ ဤနှင့်တူသောအရာတို့၌ဤနည်း မှတ်ပါ)။ ။သုဇာတာဇာတကံ ဆဋ္ဌံ။ ၃၀၆ ။

၃၀၇-ပလာသဇာတ်။

နတ်နှင့်တက္ကသောလောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဖြတ် စ္စာဘုရားသည်၊အစေတာနံဗြာဟ္မဏာအသုဏာနဉ္စ,အစရှိသောဂါထာပုန် ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤ ပလာသဇာတ်ကို၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူရာ ညောင်စောင်းတော်၌ လျောင်းတော်မူလျက် အသျှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

တနေ့သ၌ရက္ခစိုးနတ်သည် ဤဝုဏ္ဏားကား အလွန်လျှင် ငါ့ကိုလုပ် ကျွေး၏။ဤဝုဏ္ဏားကိုရုံစမ်း၍အကြင်အကြောင်းကြောင့်ငါ့ကိုလုပ်ကျွေး ၏၊ ထိုအကြောင်းကိုမေးအံ့ဟုကြံ၏၊ ကြံပြီး၍ထိုရက္ခစိုးနတ်သည် ထို ခဏ၌ဝုဏ္ဏားလာ၍ သစ်ပင်ရင်းကို တံမြက်လှည်းသည်ရှိသော် ဝုဏ္ဏား အရိုး၏အသွင်ပြင်အနိုးခ်ရပ်၍။ ။

(၅၃၂) အ-စေတာနံ ဗြာဟ္မဏာ အ.သုဏာနဉ္စ၊
ဇာနော အ-ဇာနဉ္ဇ.မိမံ ပလာသံ။
အာရဒ္ဓ-ဝိရိယော ဂုဝ.မ.ပ္ပမတ္တော၊
သုခ-သေယျံ ပုန္ဆသိ ကိသ ဟေတု။ ။

ဟူသောရှေးဦးစ္စာသောဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၅၃၂) ဗြာဟ္မဏာ၊ ဝုဏ္ဏား။ ကိသဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်း ကြောင့်။ဘုဝံ၊သင်သည်။ဇာနော၊ဇာနမာနော၊သိသောသူဖြစ်လျက်။ အ-စေတာနံ၊စိတ်မရှိထသော။အ.သုဏာနဉ္စ၊စိတ်မရှိသည်တို့အဖြစ်ကြောင့်မ ကြားတတ်ထသော။ အ-ဇာနဉ္ဇ၊ မသိတတ်ထသော။ ဇာမံပလာသံ၊ ဤ "ပေါက်ပင်ကို။အာရဒ္ဓ-ဝိရိယော၊အားထုတ်သောဝိရိယရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂုဝံ၊အမြဲ။ အ.ပ္ပမတ္တော၊မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။သုခသေယျံ၊ချမ်းသာစ္စာ အိပ်ရခြင်းကို။ပုန္ဆသိ၊မေးသနည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဝုဏ္ဏားသည်။ ။

(၅၃၃) နှုရေ သုတောာ စေဝ ဗြဟာ စ ရုက္ခော၊
ဒေသေ ဒ္ဒိတော ဘူတ-နိဝါသ-ရှုပေါ။
တသ္မာ နမဿာမိ ဣမံ ပလာသံ၊
ယော စေ-ဣဒ္ဓိ ဘူတာ တေ ခနဿ ပေါတု။ ။

ဟူသောဤနှုတိယဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၅၃၃) ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။အယံရုက္ခော၊ ဤပေါက်ပင်သည်။နှုရေ၊ အဝေးဒ္ဓိ။ သုတောာစေဝ၊ထင်လည်းထင်ရှား၏။ ဗြဟာစ၊ကြီးလည်းကြီး၏။ဒေသေ၊မြင့်သောညီညွတ်သောမြေအရပ်ဒ္ဒိ။ ဒ္ဒိတော၊တည်၏။ဘူတနိ ဝါသရှုပေါ၊ နတ်တို့နေရာဖြစ်သောသဘောရှိ၏။ အဒ္ဓါ၊မဿတ်။ဣဒ္ဓေ၊ဤ ပေါက်ပင်ဒ္ဒိ။ မဟာသက္ခာ၊တန်းခိုးကြီးသော။ ဒေဝတာ၊နတ်သည်။ နိ ဝုဏ္ဏာ၊စောင့်နေသည်။ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ဣမံ ပ လာသံ၊ ဤပေါက်ပင်ကိုဍင်း။ ဣဒ္ဓေ၊ဤပေါက်ပင်ဒ္ဒိ။ ယောဘူတာ၊အကြင် ဘုန်းတန်းခိုးကြီးသောနတ်တို့သည်။ နိ ဝုဏ္ဏာ၊နေကုန်၏။ တေစ၊ထိုသစ် ပင်စောင့်တို့ကိုဍင်း။ ခနဿ ပေါတု၊ ဥစ္စာဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ နမဿာမိ၊ငါရှိခိုး၏။(အကြောင်းမရှိဘဲရှိခိုးသည်မဟုတ်ဟူလို)။

ထိုစကားကို ကြား၍ရက္ခစိုးနတ်သည်ပုဏ္ဏားအားကြည်ညိုကုန်၍၊ ပုဏ္ဏား၊ ငါသည်ဤပေါက်ပင်ဒ္ဒိ ဖြစ်သောနတ်တည်း။ သင်မကြောက် လင့်။သင့်အားဥစ္စာကိုပေးအံ့ဟုပုဏ္ဏားကိုနှစ်သိမ့်စေ၍ ဝိဝိဓိမာန်တံခါး ဒ္ဒိကြီးစွာသောနတ်၏အာနုဘော်အားဖြင့် ကောင်းကင်ဒ္ဒိရပ်၍။ ။

(၅၃၄) သော တေ ကရိဿာမိ ယထာ-နုဘာဝံ၊
ကတညုတံ ဗြာဟ္မဏ-ပေက္ခမာနော။
ကထ-ဣ အာဂမ္ဘ သတံ သကာသေ၊
မောဟာ တေ အသု ပရိဟဒ္ဒိတာနိ။ ။

(၅၃၅) ယော တိန္ဒုက-ရုက္ခသ္မိ ပုရေ ဝိလက္ခေ၊
ပရိဝါရိတော ပုဗ္ဗ-ယညော ဥဒ္ဒါရော။
တသ္မေ ဝ သမ္ဘ မှုလသ္မိံ နိဓိ နိခါတော၊
အ-ဒါယာဒေါ ဂဒ္ဓ နံ ဥဒ္ဓရာဟိ။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတော်။ ။

(၅၃ ၄-၅၃ ၅) ဗြာဟ္မဏာ၊ပုဏ္ဏား။ သောအဟံ၊ဘိုဝါသည်။ကတည္ဟ
တံ၊သင်ပြုပေသောကျေးဇူးကိုသိသည်၏ အဖြစ်ကို။အပေက္ခမာနော၊ရှု
လျက်။ယထာ-နုဘာဝံ၊အစွမ်းသတ္တိအားလျှော်စွာ။တေ၊သင်အား။ ကရိ
သာမိ၊ကျေးဇူးပြုအံ့။ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။သတံ၊သူတော်ကောင်းတို့၏။သကါ
သေသန္တိ ကေ၊အထံ၌။ ကတံ၊ပြုအပ်သောကျေးဇူးသို့။ အာဂမ္မ၊ရောက်၍
တေ၊သင်၏။ ပရိဝန္ဒိတာနိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်လုံ့လပြုခြင်းတို့သည်။အ-
မောဃာ၊အချည်းနှီးအကျိုးမရှိသည်မဟုတ်ကုန်သည်။ အသု၊ဖြစ်ကုန်
၏။ ။သမ္ဘဗြာဟ္မဏာ၊အချင်းပုဏ္ဏား။ တိန္ဒုက-ရုက္ခသု၊တည်ပင်၏။ ပု
ရောပုရတော၊ရှေးအဘို့၌။ယောမိလက္ခ။အကြင်ညောင်ကြီးတပင်သည်။
ဌိတော၊တည်၏။တသေသ ဝ၊ထိုညောင်ကြီးတပင်၏သားလျှင်။ မူလသို့၊အ
ဖြစ်ရင်း၌။ပရိဝါရိတော၊ညောင်ကြီးတပင်ကိုဝန်းရံလျက်။ပုဗ္ဗ-ယညော၊
ရှေး၌ အာရင်ရှိဘူးသော။ ဥဒ္ဓာရော၊မျှားစွာသော။ နိခါတော၊ဖြုတ်ထား
အပ်သော။နိဓိ၊ဣစ္ဆိုးသည်။အ-ဒါယာဒေါ၊ယရအမွေခံမရှိပြီ။ဂန္ဓ၊သွား
ချေ။နုံ၊ထိုဥစ္စာအိုးကို။ဥဒ္ဓရဟိ၊ထုတ်ဘော်ချေလော့။ ။ဤသို့ဆိုပြီး၍
ထိုရုက္ခဖိုးနတ်သည်၊ပုဏ္ဏား၊သင်သည်ထိုဥစ္စာအိုးကိုထုတ်၍ယူသည်ရှိ
သော်ပင်ပန်းလတ္တံ့။ သင်သည်သွားလေလော့။ငါသည်လျှင်ထိုဥစ္စာအိုး
ကိုသင့်အိမ်သို့ဆောင်၍ဤမည် ဤမည်သောအရပ်၌ဖြုတ်ထားအံ့။ သင်
သည် ထိုဥစ္စာကိုအာသက်ထက်ဆုံးသုံးဆောင်လျက်အလှူပေးလေလော့။
သိဏစောင့်လေလော့ဟုပုဏ္ဏားအားဆုံးမ၍ ထိုဥစ္စာကို မိမိအာနုဘော်
ဖြင့်ပုဏ္ဏား၏အိမ်၌တည်စေ၏။ ။ပလာသဇာတက် သတ္တမံ။၃၀၇။

၃၀၀-သကုဏာဇာတ်။

နှတ်နှင့်တကွသောလောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညူ
ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အကရမ္ဘသ တောကိုနှံ, အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်
တနီးဆာဆင်အပ်သော ဤသကုဏာဇာတ်ကို၊ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်
၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ဒေဝဒတ်၏ကျေးဇူးမသိသောအဖြစ်ကိုအ
ကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

သစ်တောက်လောက်ဌက်သည် ထိုခြေသီ့ကို ရုံစမ်းအံ့ဟု၊ခြေသီ့
၏အထက်သစ်ခက်၌နား၍ခြေသီ့နှင့်တကွပြောဟောလိုရကား။ ။

၂၂ ၄-စတုက္ကနိပါတ်ဇာတ်ပါဠိတော်နိဿယ။ (၁၃၆)

(၁၃၆) အကရမ္ဘသ တေ ကိစ္စံ၊ယံ ဗလံ အဟုဝမ္ဘသေ။
ဓိဂ-ရာဇ နမော တျ-တ္ထု၊အဝိ ကိန္တု လဘာမသေ။ ။
ဟူသောရှေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၁၃၆) ဓိဂရာဇ၊ခြင်္သေ့မင်း။တေ၊သင့်အား။နမော၊ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ဖြစ်စေသတည်း။အမှာကံ၊အကျွန်ုပ်တို့၏။ ယံဗလံ၊အကြင်အစွမ်းသည်။ အဟုဝမ္ဘသေအဟောဘိ၊ဖြစ်၏။ တေနဗလေန၊ ဆိုအစွမ်းဖြင့်။ ကိန္တု၊တစုံတခုကို။ အ-ဟာပေတွာ၊မယူတော်စေမူ၍။ တေ၊သင်၏။ ကိစ္စံ၊ တခုသောကိစ္စကို။မယံ၊ငါတို့သည်။အကရမ္ဘသေအကရိမ္ဘ၊ပြုပါကုန်၏။ မယံ၊ငါတို့သည်။ကိန္တု၊ဘိုးစည်းသောအမဲကို။လဘာမသေအဝိ၊ရပါကုန် မည်လည်းမသိ။ ဝါ၊ရပါကုန်အုံ့လော။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ခြင်္သေ့သည်။ ။

(၁၃၇) မမ လောဟိတ-ဘက္ခသ၊နိစ္စံ လုဒ္ဒါနိ ကြုဇ္ဈတော။
ဒန္ဓနဲ-ဂတော သန္ဓော၊တံ ဗဟုံ ယဒ္ဓိ ဇီဝသိ။ ။
ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၁၃၇) ဘောသကုဏာ၊ ဒိုဋ္ဌက်။ လောဟိတ-ဘက္ခသ၊ သွေးကိုသောက်စားတတ်ထသော။နိစ္စံ၊အမြဲ။ လုဒ္ဒါနိ၊ကြမ်းကြုတ်သောအမှုတို့ကို။ကြုဇ္ဈတော၊ပြုတတ်ထသော။မမ၊ငါ၏။ဒန္ဓနဲ-ဂတော၊သွားကြားသို့ရောက်သည်။ သန္ဓော၊ဖြစ်လျက်။တုံ၊သင်သည်။ ယဒ္ဓိ ဇီဝသိ၊အကြင်အသက်မသေရှင်ရသည်ဖြစ်၏။တံ၊ထိုသွားကြားရောက်လျက်အသက်မသေရှင်ရခြင်းသည်။ဗဟု၊ငါဆပ်သော်ကျေးဇူးအထူးများလှလေပြီ။

ထိုစကားကိုကြား၍သစ်တောက်လောက်ဌက်သည်။ ။

(၁၃၈) အကတညု-မကတ္တာရံ၊ကတသ ပဋိကာရကံ။
ယဿ ကတညုတာ နတ္ထိ၊နိရတ္ထာ တသ သေဝနာ။ ။
(၁၃၉) ယသ သမ္ဘုဒ-စိတ္ကေန၊ဝိတ္ထ-ဓမ္မော နယဒ္ဓတိ။
အနုသုယ္ယ-မနက္ကောသ၊သလိကံ တမ္ပာ အပက္ကမေ။ ။
ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတော်။ ။

(၁၃၈-၁၃၉) ယဿ ကတညုတာ၊ သူပြုပေကူးသော်ကျေးဇူးကိုသိသည်၏အဖြစ်သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။တသ၊ထိုကျေးဇူးမသိကုဒိုဋ္ဌအား။သေဝနာ၊မှီဝဲခြင်းသည်။ နိရတ္ထာ၊အကျိုးမရှိခဲ့။ယသ၊အကြင်

သူ၏။သမ္ဘုခ-စိတ္ကြေနှုမျက်မှောက်ဖွဲ့ပြုသောကျေးဇူးဖြင့်။မိတ္တာဓမ္မော အ
ဆွေခင်ပွန်း၏ ကျင့်ဝတ်သတောကို။ နလဗ္ဘတိ၊မရအပ်။ အကတညူ၊
ကျေးဇူးကိုမသိတတ်သသော။ ကတဝေဒီ၊ကျေးဇူးပြုသောသူအား။ ပဒို
ကာရကံ၊တဘက်အတွက်ကျေးဇူးပြုခြင်းကို။အကတ္တာရံ၊မပြုတတ်သောသူ
ကို။အနုဿုယျံ၊မပြု။စူတဲ့။အနုကြောသံ၊မဆဲရေးတဲ့။တမ္မာ၊ထိုကျေးဇူးမ
သိကုဒိဋ္ဌမ္ပ။သဏိကံ၊ဖြည်းညင်းသောပေါ်ပေါ်။အပကတမေ၊ဘဲသွားရောတဲ့။ ။
ဤစကားကိုဆိုဘိသစ်တောက်လေးဂုက်သည့် ပျက်ချော်ယုတ်မာသော
ခြင်္သေ့မှဘဲသွားလေတဲ့။ ။(အကရမ္ဘသတော,ဒ္ဒိအကရမ္ဘသေတော,ဖြတ်။
၉,ကျ၍အ,လာသည်။ ထိသေ,ကား၊ဗုဒ္ဓံသရဏံဂတာသေ,ဒ္ဒိကဲ့သို့အ
နက်မရှိ။နောက်ဖြစ်သော သေ,တို့သည်လည်း အနက်မရှိသည်ချည်း
တည်း။ အဟုဝ,မှကား၊ အပေါဒ္ဓိ,ဆိုလိုလျက်ဝစနဝိပလ္လာသ၊ ပုရိ
သဝိပလ္လာသတည်း။ သမ္ဘုခစိတ္ကြေနှာတိသမ္ဘုခေကတေနဂုဏေန,ဘွင့်
သည်)။ ။သဏုဏာဇာတကံ အဋ္ဌမံ။၃၀၈။

၃၀၉-ဆဝဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညူ
ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊သဗ္ဗဓိဒံစရိမံကတံ,အစဉ်ရှိသောဂါထာပုန်ဖြင့်တန်း
ဆာဆင်အပ်သော၌ဆဝဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သိတင်း
သုံးနေတော်မူစဉ်၊ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ရဟန်းတို့ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည်အထက်ဒုပုန်းလျက်၊အကြင်မင်းသည်ဖြင့်သော
နေရာ၌ဗေဒင်တို့ကိုသင်၏၊ ဤမင်းသည်ဟရားမစောင့်။အကြင် ပုဏ္ဏားသည် နိမ့်သော နေရာ၌နေ၍ ဗေဒင်တို့ကို သင်စေ၏၊ ဤပုဏ္ဏားသည် လည်းဟရားမစောင့်။ အကြင်ဝါသည်လည်းမိန်းအလိုသို့လိုက်၍ ကိုယ်အသက်ကိုမရေတွက်ဘဲသရက်သီးကိုခိုး၏၊ထိုဝါသည်လည်းဟရားမ စောင့်ဟုကြ၏။ကြပြီး၍ထိုဘုရားလောင်းသည်သရက်ပင်မှသက်လတ် သော် တခုသော တွဲလျား ကျသော နိမ့်သော အခက်ကို ကိုင်၍ မင်း ပုဏ္ဏားနှစ်ပါးတို့၏အလယ်၌ရပ်၍၊မြတ်သောမင်းကြီး၊ကျွန်ုပ်သည်ပျက် ၏။ သင်မင်းကြီးသည်တွေ့ဝေ၏။ ပုရောဟိတ်သည် အသက်ရှင်လျက် ပင်သေသည်မည်၏ဟုဆို၏။ မင်းသည်-အာဘယ်အကြောင်းကြောင့်၍ သို့ဆိုသနည်းဟုမေးအပ်သည်ရှိသော်၊ထို ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၅၄၀) သဗ္ဗ.မိဒံ စရိမံ ကတံ၊ ဥဘော ဓမ္မံ နပသဿရေ။
ဥဘော ပကတိယာ ရုတ္တာ၊ ယော စ.ယံ မဏ္ဍေ.ဏ္ဍာ ပေတိ။
ယော စ မဏ္ဍံ အဓိယတိ။ ။

ဟူသော၎င်းပဌမဂါထာကိုဆိုတို့။ ။

(၅၄၀) တိဟိဇနေဟိ၊ သုံးယောက်သောသူတို့သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဣဒံ ကိစ္စံ၊ ဤကိစ္စသည်။ စရိမံ၊ ယုတ်တို့။ ဝါ၊ အပိုင်းအခြားမရှိ။ ဝါ၊ တရားမရှိ။ ယော စ ယံ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ နိစ္စသဒ္ဒေ၊ နိမ့်သောနေရာ၌။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ မဏ္ဍေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ အဏ္ဍာ ပေတိ၊ သင်စေအံ့စေ၏။ ယော စ၊ အကြင်မင်းသည်လည်း။ ဥစ္စေ အာသနေ၊ မြင့်သောနေရာ၌။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ မဏ္ဍံ၊ ဗေဒင်ကို။ အဓိယတိ၊ သင်အံ၏။ ဥဘော၊ မင်းနှင့်ပုဏ္ဏားနှစ်ပါးတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ အလေးပြုခြင်းဌာထိုက်သော ရှေးကာလ၌ဖြစ်သော တရားသဘောကို။ နပသဿရေ၊ မမြင်ကုန်။ ဥဘော၊ မင်းနှင့်ပုဏ္ဏားနှစ်ပါးတို့သည်။ ပကတိယာ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော သဘောတရားမှ။ ရုတ္တာ၊ ရွှေ့လျှောကုန်၏။ ။ထိုစကားကိုကြား၍ ပုဏ္ဏားသည်။ ။

(၅၄၁) သာလိနံ ဩဒနံ ဘုဥ္ဇေ၊ သုစိ မံသူပသေစနံ။
တသ္မာ ဇေတံ နဿ သေဝါမိ၊ ဓမ္မံ ဣသိဘိ သေဝိတံ။ ။

ဟူသော၎င်းဒုတိယဂါထာကိုဆိုတို့။ ။

(၅၄၁) ဘောဘရဒ္ဒ။ အာစာရ်။ အဟံ၊ ဝါ သည်။ ရညော၊ ဤပြည့်ရှင်မင်းကြီး၏။ သန္ဓေကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ သုစိ၊ ဖြူစင်စွာသော။ မံသူပသေစနံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသားဟင်းမျိုးဖြင့် လောင်းစွက်အပ်သော။ သာလိနံ၊ သလေးတို့၏။ ဩဒနံ၊ ထမင်းကို။ ဘုဥ္ဇေ၊ စားရပေ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ထမင်းသခင်အာရှင်ဖြစ်ပေသောကြောင့်။ ဣသိဘိ၊ ဘုရားပရိသတ်ဟု ဣသိတို့သည်။ သေဝိတံ၊ မှီဝဲအပ်သော။ ဇေတံ၊ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကိုရှိသော သောအကျင့်ကို။ နဿ သေဝါမိ၊ ငါမမှီဝဲသတည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၅၄၂) ပရိဇ္ဇမ မဟာပြိယော၊ ပစ္ဆန္ဒ.ညေ.ဝိ ပါဏိနော။
မာ တွံ.အ.ဝမ္ဘော အစရိ၊ အသ္ဓာ ကုမ္ဘ.ဝိဝါ.ဘိဒါ။ ။

(၅၄၃) ဝိရ.ဏ္ဍ၊ တံ ယသ-လာဘံ၊ ခန-လာဘဉ္စ ပြာဟ္ဝဏာ။
ယာ ဝုတ္တိ ဝိနိပါတေန၊ အဓမ္မ-စရဏေန ဝါ။ ။

ဟူသော၎င်းနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတို့။ ။

(၅၄၂-၅၄၃) ဗြဟ္မာ၊ဝုဏ္ဏား။အယံလောကောနာမ၊ဤလောကဓာတ် မည်သည်။(ထည့်)။မဟာ၊ကျယ်စွာ၏။ ပရိဇ္ဇာ၊ဤအရပ်မှတပါးသောအ ရပ်သို့ပြေးသွားပါလေလော့။ကွမသို့ ဇမ္ဗူဒီပေ၊ဤသောင်းမဏ္ဍလာပ် ဇမ္ဗူ ဒီပ်၌။အညောဝိပါ၊ကိုနှောမင်းမှတပါးသောသူတို့သည်လည်း။ ပစ္ဆိ၊ထ မင်းချက်စားကုန်၏။ တွံ၊သင်သည်။ အညတ္ထ၊တပါးသောအရပ်သို့။ အ-ဂတ်ကို၊မသွားမူ၍။ကွမ၊ဤအရပ်၌။ ဝသန္တော၊နေလျက်။ အ-ဓမ္မံ၊တရားမ ဟုတ်သောအကျင့်ကို။မါအာစရိ၊မကျင့်လင့်။ဇေဝံစရိတော၊ဤသို့ကျင့်အပ် သော။သောအဓမ္မော၊ထိုတရားမဟုတ်သောအကျင့်သည်။အတ္ထာ၊ကျော်ံ သည်။ကုန်ကြို၊ဒုံးကို။ဘိန္ဒတိ။ကွဝ၊ခွဲဘိသကဲ့သို့။တံ၊သင့်ကို။ မာအာဘိဒါ၊ မခွဲစေလင့်။ ။ဗြာဟ္မဏ၊ဝုဏ္ဏား။ယာဝုတ္တို၊အကြင်အသက်မွေးကြောင်း အကျင့်သည်။ ဝိနိပါတေန၊ နှောင်အခါအပါယ်သို့ လားကြောင်းဖြစ် သောအကုသိုလ်ဖြင့်ရင်း။ အဓမ္မ-စရဏေနဝါ၊မျက်မြင်ပစ္စက္ခ ဤဘဝ၌ အဓမ္မကိုကျင့်သဖြင့်ရင်း။ နိပ္ပဇ္ဇတိ၊ပြီး၏။ တာယဝုတ္တိယာ၊ ထိုအသက် ☰ မွေးကြောင်းအကျင့်ဖြင့်။ ကိ၊အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ တေန၊ထိုသို့အ ကျိုးမရှိဖြစ်သောကြောင့်။တံယသလာဘဠ၊ထိုခြွေရံစည်းစိမ်ကိုရခြင်း ကိုရင်း။ ဝါ၊ရကြောင်း အကျင့်ကိုရင်း။ တံဓနလာဘဠ၊ထိုရွှေငွေဥစ္စာ ရခြင်းကိုရင်း။ဝါ၊ရကြောင်းအကျင့်ကိုရင်း။ ဓိရတ္ထု၊မယံဂရဟာမ၊ငါတို့ စက်ဆုပ်ကုန်၏။ဝါ၊ထွီ ထွီ ပြုကုန်၏။ ။(ဥဘောပကတိယံသုတာ, ဒ္ဒိလက်မှန်ရှေးဦး ဖြစ်သည့်အစွမ်းဖြင့် ဓမ္မသည် ပကတိမည်သတည်း။ ထိုကြောင့်။ဓမ္မောတိပဌမုပ္ပတ္တိ၀သေနပကတိနာမ။ ဥတ္တာ ဒ္ဒိစေတံ ဓမ္မော ဟာ၀ေပါတုရဟောသိပုဗ္ဗေ၊ပစ္ဆာအဓမ္မောဥဒပါဒိလောကေတိ၊ အဒ္ဓက ထာမိန့်သော်။ ။သာလိ,ကားဗြဟ္မဒန်ဒ္ဒိ၀ိကာရိ၀ိကာရသမ္ဘန်တည်း။မ ဟာဗြဟ္မာ, ဒ္ဒ မဟာ,ကား ဗြဟ္မာ၏ ဝိသေသနမဟုတ်။ ထိုကြောင့်၊ မဟာတိ အယံလောကောနာမမဟာ,ဟု၊ အဒ္ဓကထာမိန့်သော်။ ဝါ၊အ ဓမ္မော အစရိ,ဒ္ဒ၊ အဓမ္မော, ကားအာဘိဒါဟူသောနှောက်ကြိယာကိုင့်၍ ပဌမန္တနေသည်။ အစရိကိုင့်ရိုက်အဓမ္မံ, ဟုဖြင့်၍စပ်။ ထိုကြောင့်၊ယံတွံ အညတ္ထအဂတ်ကိုကွ၀ဝသန္တောအဓမ္မံစရသိ၊သောအဓမ္မောဇေဝံ စရိတော ပါသာဏောဃာ ဒုံ ဝိယမာတွံ ဘိန္ဒိ,ဟု၊ အဒ္ဓကထာ မိန့်သော်။ အသ္ဘာ, ကား။ပါသာဏောသ္ဘောပလောသိလာ,ဟု၊အာသိဓာန်လာရကားပါသာ ဏော, အသ္ဘာ, ဥပလ, သိလာ, တို့ကားကျောက်ဟောပရိယာယ်နှင့်နှင်

တည်း။အာသုခေပနေ၊ဝဲမာ၊အသ္ဓာ၊ရာဇာဒီ။ရင်းငှိုကာ)။ ။ဆဝဇာတက် နဝမံ။ခ၀ ၉။

ခ၁၀-သေယျဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသမ္ဘဝညူဖြတ် ဗွာဘုရားသည်၊သသမုဒ္ဒပရိယာယံ,အစရှိသောဂါထာဝုန်ဖြင့်တန်းဆါ ဆင်အပ်သော၌သေယျဇာဟ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းကြီး၌ သိတင်းသုံး နေတော်မူစဉ်၊သာသနာတော်၌ ပြိုးလ္ဘေသောရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည်လည်း၊ ပုရောဟိတ်အရာကိုထားဘိပြီး၊ကာသိ ကတိုင်း,ကောသလတိုင်းနှင့် တကွသောဇမ္ဗုဒီပါမင်း၏ အဖြစ်,စကြဝ ဠာမင်း၏စည်းစိမ်ကိုပင်ရပြားသော်လည်း၎င်းမလိုက်၊ ပညာရှိတို့သည် တကြိမ်စွန့်အပ်ပြီးသောကိလေသာတို့ကိုတဘန်မယူကုန်။ တကြိမ်စွန့် အပ်ပြီးသောကိလေသာသည် ထွေးအန်ပြီးသောတံတွေးပေါက်နှင့်တူ ၏ဟုဆိုး၍။ ။

(၁၄၄) သ-သမုဒ္ဒ-ပရိယာယံ၊မဟိ ံ သာဂရကုဏ္ဍလံ။
နဂ္ဂေ ဿ ဟ နိန္ဒာယ၊ဇေတံ သေယျ ဝိဇာနဟိ။ ။

(၁၄၅) ဓိရ-ဘ္ဘု တံ ယသ-လာဘံ၊ခန-လာဘဉ္စ ပြာဟ္ဘဏ။
ယာ ဝ ဘ္ဘိ ဝိနိပါတေန၊အမ္ဘ-စရဏေန ဝါ။ ။

(၁၄၆) အဝိ စေ ပတ္တ-မာဒါယ၊အနဂါရော ပရိဗ္ဗဇေ။
သာယော-ဝ ဓီဝိကာ သေယ္ယော၊ယာ စာ-ခမ္ဘေန ဇီဝနာ။ ။

(၁၄၇) အဝိ စေ ပတ္တ-မာဒါယ၊အနဂါရော ပရိဗ္ဗဇေ။
အညံ အ-ဟိ ံ သယံ လောကော၊အဝိ ရဇ္ဇေန တံ ဝရံ။ ။

ဟူသော၌ကြေးဂါထာတို့ကိုဆိုတို့။ ။

(၁၄၄-၁၄၇) သေယျ၊သေယျအမတ်။သဟနိန္ဒာယ၊ ဗျာနှစ်ချမ်းသာ နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအဖြစ်ကိုစွန့်၍ အစိုးရသောပုရောဟိတ်စည်း စိမ်ကို ယူပြန်ပြီတကားဟု အမျှားပညာရှိကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်ခြင်း ကြောင့်။ သ-သမုဒ္ဒ-ပရိယာယံ၊သမုဒ္ဒရာကိုရံ၍ တည်သော စကြဝဠာ တောင်နှင့်တကွသော။သာဂရကုဏ္ဍလံ၊သမုဒ္ဒရာ၏နားဆောင်းသဘွယ် ဖြစ်သော။ မဟိ ံ၊မြေအလုံးကိုသော်လည်း။ နဂ္ဂေ့ဿ၊အလိုမရှိ။ဇေတံ၊ဤဘဝ်။

ခမ္ဘီ၊တရားကို။ဝိဇာနာဟိ၊သိလေလော့။ ဗြာဟ္မဏာ၊ပုဏ္ဏား။မဟိဿာ၀သေ
နု၊အလိုကြီးသည်၏အစွမ်းဖြင့်။လဒ္ဓါ၊ရအပ်သော။ယာ၀ဇ္ဇီ၊အကြင်စဉ်း
စိမ်ချမ်းသာကိုရကြောင်း အကျင့်သည်။ ဝိနိဟိ၊တေနု၊ ဗျာနှိချမ်းသာမှ
ဒိမိကိုယ်ကိုလျှောကျစေကြောင်းဟူဆိုအပ်သော အကျင့်ဖြင့်ရင်း။ အ
ခမ္ဘ-စရဏေနဝါ၊ အစိုးရသောစည်းစိမ်သို့ ရောက်သောသူ၏ တရားမ
ဟုတ်သည်ကိုကျင့်ခြင်းဖြင့်ရင်း။နိပ္ပဇ္ဇတိ၊ပြီး၏။ ယသ-လာဘံ၊စည်းစိမ်
အခြံအရံကိုရကြောင်းဖြစ်သော။တံ၀ဇ္ဇီ၊ထိုအကျင့်ကိုရင်း။ခနလာဘံ၊
ရှေ့ဌာနမှာကို ရကြောင်း ဖြစ်သော။ တံ၀ဇ္ဇီ၊စ၊ထိုအကျင့်ကိုရင်း။ ဒိ
ရဏ္ဍုမယံဂရုဟာမ၊ငါတို့ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ။အဟံ၊ငါသည်။ ပဏ္ဍိ၊ဆွမ်း
ခံစရာသပိတ်ခွက်ယောက်ကို။ အာဒါယ၊ကိုင်စွဲ၍။ အနဂါရော၊နေရာ
ကျောင်းအိမ်မရှိဘဲ၊ ပရ-ကုလေသု၊သူတပါး အိမ်တို့၌။စေပရိဇ္ဇေအာပိ
အကယ်၍လှည့်လည် သွားလာခံစားရသည်ဖြစ်စေကာမူ။အ၀ဇ္ဇေနု၊မတ
ရားသဖြင့်။ယာ၀ေသနာ၊အကြင်ဂျာဖိုးခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တ၀တော၊ထို
မတရားသဖြင့်ဂျာဖိုးခြင်းထက်။သာယော၀ဇ္ဇိ၊ဝိကာ၊ ထိုသပိတ်လက်ဖျိုက်
လျှက် တောက်ရက်တောက်ရက်ဆွမ်းခံ၍ အသက်မွေးခြင်းသည်သာ
လျှင်။သေယျော၊ဖြတ်၏။ ။လောကေ၊လူ့ရှာ၌။ အညံ၊တပါးသောသူ
ကို။အ-ဟိ'သယံ၊ မညှဉ်းဆဲမူ၍။ပဏ္ဍိ၊ ဆွမ်းခံစရာသပိတ်ခွက်ယောက်
ကို။အာဒါယ၊ကိုင်စွဲ၍။ အနဂါရော၊နေရာကျောင်းအိမ်မရှိဘဲ။ စေပရိဇ္ဇ
ေအာပိ၊ အကယ်၍ လှည့်လည်သွားလာခံစားရသည်ဖြစ်စေကာမူ။ တံ၊
ထိုသူဘပါးကိုမညှဉ်းဆဲဘဲ သပိတ်လက်စွဲလျှက် အသက်မွေးသောအ
ကျင့်သည်။ဝရံ၊ဖြတ်၏။ ။(သသမုဒ္ဒပရိယာယန္တိ,ပရိယာယောဝုစ္စတိပရိ
ဝါရံ။(အဋ္ဌကထာ)။ဝိဇာနာဟိ,ဆိုလိုလျှက်ရသောပြု၍ဝိဇာနဟိ,ရှိသည်။
အနက်ပေးရာဒီဃကိုဘော်။ ဒိရဏ္ဍုတံ,စသော ဂါထာသည်ရှေးဇာတ်
နှင့်ခြားမှ၍အနက်အခြားယောဇနာရသည်။ အဋ္ဌကထာနှင့်တိုက်ပါ။ အနု
ဂါရောတိ အာဝိအဟံအဂါရိ၊ရိ၊ဟိတော, အဋ္ဌကထာဘွင့်ရကား၊ အနု
ဂါရော,ရှိသည်ကားပါဠိပျက်)။ ။သေယျဇာတကံ ဒသမံ။ ၃၁၀ ။
ကလိဂ်ဝဂ္ဂေါ ပဌမော။ ။တဿုဒ္ဒါနံ။ ။

ဝိ၀ရဏ္ဍ အဒေယျသမိဒ္ဓ၀ရံ၊အထဒဒ္ဒရ ပါ၊ပမဟာ၀ိရ၊ဟော။
အထ၊လောလ၊ပ၊ဝါ၊သ၀ရ၊ဌ,ကရ၊ဒ,ရိမ်သ,သမုဒ္ဒ၀ရ,ရေနဒ,သ။

၂၈ ၄-စတုက္ကနိပါတ်စာတ်ပါဠိတော်နိသျှ။ (၅၄၈)

(ပုဒိမန္ဒဝဂ်)

၃ ၁ ၁-ပုစိမန္ဒစာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ်ဖွာဘုရားသည်၊ဥဒ္ဒေဟိစောရ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤပုစိမန္ဒစာတ်ကို၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းကြီး၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ အာသျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုကာလ၌ကား ခိုးသူတို့ကိုဘမ်း၍တမာသားတံကျင်၌ လျှိုကုန်သတတ်။ထိုအခါတမာပင်စောင့်နတ်သည် ဤအရပ်သို့လူတို့သည်လာကုန်၍ ဤခိုးသူကို ဘမ်းကုန်သည်ရှိသော် ဤတမာပင်၏ အခက်ကို ဖြတ်၍ တံကျင်ပြု၍ ထိုခိုးသူကိုလျှိုကုန်ရာ၏။ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော် တမာပင်သည်ပျက်စီးလတ္တံ့။ ယခုထိုခိုးသူကိုဤတမာပင်မှ နှင်ထုတ်အံ့ဟုကြံ၏။ ကြံဖြိုး၍ထိုတမာပင်စောင့်နတ်သည် ထိုခိုးသူနှင့်တကွ စကားပြောလိုရကား။ ။

(၅၄၈) ဥဒ္ဒေဟိ စောရ ကိုံ သေသိ၊ကော အတ္ထော သုပိနေန တေ။
မာ တံ ဂဏ္ဍေယျ ရာဇာနော၊ဂါမေ ကိဠိသ-ကာရကံ။ ။

ဟူသောဒုံးဦးစွာသောဂါထာကိုဆိုတော်မူ၏။ ။

(၅၄၈) စောရ၊ခြစ်ပ် တောက်ထွင်း၊နှိုင်နင်းကလူ၊နှိပ်စက်ယူသည့်၊ ခိုးသူမည်ရ၊မောင်စောရ။ဥဒ္ဒေဟိ၊ထလော့။ ကိုံ၊အာဘွဲ့ကြောင့်။သေသိ၊ ဆိပ်ဘိသနည်း။ တေ၊သင့်အား။သုပိနေန၊အိပ်ခြင်းဖြင့်။ ကောအတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဂါမေ၊ရွာ၌။ ကိဠိသ-ကာရကံ၊ကြမ်းကြုတ်သောခိုးမှုကိုပြုတတ်သော။တံ၊သင့်ကို။ ရာဇာနော၊မင်းချင်းယောကျ်ား တို့သည်။မာဂဏ္ဍေယျုံ၊မဘမ်းစေကုန်လင့်။ ။ဤသို့ထိုခိုးသူကိုဆို၍ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည်သင့်ကိုမဘမ်းကုန်မိ တပါးသောအရပ်သို့ သွားလေဟုခြောက်လှန့်၍ပြေးစေ၏။ ။

ခိုးသူပြေးသည်ရှိသော်၊ညောင်ဗုဒ္ဓဟောပင်စောင့်နတ်သည်။ ။

(၅၄၉) ယံ နု စောရံ ဂဟေဿန္တိ၊ဂါမေ ကိဠိသ-ကာရကံ။
ကိုံ တတ္ထ ပုစိမန္ဒဿ၊ဝနေ ဇာတဿ တိဋ္ဌတော။ ။

ဟူသော၎င်းဒုတိယဂါထာကိုဆိုတော်မူ၏။ ။

(၅-၄-၉) သမ္ဘ၊အဆွေ တမာပင်စောင့်နတ်။ ဂါ၊မ၊ရှာ၌။ကိုဗ္ဗိသ-ကာရကံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော ခိုးမှုကို ပြုတတ်သော။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ရာဇာနော၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ ယံဂဟေသန္တိ၊အကြင်ဘမ်းခြင်းကိုပြုကုန်လတ္တံ့။တတ္ထ၊ထိုခိုးသူကိုဘမ်းသည်ရှိသော်။ ဝနေ၊တောင်၌။စာတသ၊ဖြစ်ထသော။တိဋ္ဌတော၊တောင်္ခတည်ထသော။ပုစိမန္ဒသ၊တမာပင်စောင့်နတ်အား။ကိံ နု၊အသို့ဖြစ်သနည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍တမာပင်စောင့်နတ်သည်။ ။

(၅၅၀) နု တွံ အသတ္ထ စာနာသိ၊မမ စောရသ စ-န္တရံ။
စောရံ ဂဟေတ္ဝာ ရာဇာနော၊ဂါမေ ကိုဗ္ဗိသ-ကာရကံ။
အပ္ပေန္တိ နိမ္မ-သူလသ္မိं၊တသ္မိं မေ သက်တော မနော။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆိုတ၏။ ။

(၅၅၀) အသတ္ထ၊ညောင်ဗုဒ္ဓဟောပင်စောင့်နတ်။ တွံ၊သင်သည်။မမ စ၊ဂါ၏ရင်း။စောရသ၊ခိုးသူ၏ရင်း။ အန္တရံ၊တပေါင်းထည်း မနေသင့်သောအကြောင်းကို။ ဝါ၊နေ၍မတော်သောအကြောင်းကို။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ဂါ၊မ၊ရှာ၌။ ကိုဗ္ဗိသ-ကာရကံ၊ ကြမ်းကြုတ်သောခိုးမှုကို ပြုတတ်သော။စောရံ၊ခိုးသူကို။ ရာဇာနော၊မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ဂဟေတ္ဝာ၊ဘမ်း၍။ နိမ္မ-သူလသ္မိं၊တမာသားတံကျင်၌။ အပ္ပေန္တိ၊လျှို့တပ်ကုန်၏။ဝါ၊လျှိုကုန်လတ္တံ့။တသ္မိं၊ထိုအကြောင်း၌။မေ၊ငါ၏။မနော၊စိတ်သည်။ သက်တော၊ ရှိ၏။ ။ဤသို့ထိုရက္ခစိုးနတ်တို့၏ အချင်းချင်းပြောဆိုကုန်စဉ်လျှင်၊ ဥစ္စာ၃၈ခုတို့သည် ဒီးရှားကိုင်ကုန်လျက်ခြေရာသို့လျှောက်သောအားဖြင့်လာကုန်၍၊ခိုးသူ၏အိပ်ရာအရပ်ကိုမြင်ကုန်၍၊ အချင်းတို့၊ ယခုပင်လျှင်ခိုးသူထ၍ပြေး၏။ ငါတို့သည်ခိုးသူကိုမရအပ်။ အကယ်၍ ရကုန်အုံ့၊ဤတမာပင်၏တံကျင်၌ခိုးသူကိုလျှို့ဝှက် တမာပင်၌ဆွဲ၍သွားကြကုန်အုံ့ဟုဆို၍ထိုမှဤမှလိုက်၍ခိုးသူကိုမမြင်၍လျှင်သွားကုန်၏။

ထိုလူတို့၏စကားကိုကြား၍ညောင်ဗုဒ္ဓဟောစောင့်နတ်သည်။ ။

(၅၅၁) သကော်ယျ သက်ိတဇ္ဇာနိ၊ရကွေ့ယျာ-နာဂတံ ဘယံ။
အနာဂတ-ဘယာ ဗိရောဥ္ဇတော လောကေ အဝေက္ခတိ။ ။

ဟူသောဤစတုတ္ထဂါထာကိုဆိုတ၏။ ။

(၅၅၁) ဗိရောပညာရှိသည်။သက်ိတဇ္ဇာနိ၊ ရှိရာအပ်သည်တို့ကို။ သကော်ယျ၊ ရှိရာရာ၏။ အနာဂတံ၊လာလတ္တံ့သော။ ဘယံ၊ပစ္စုပ္ပန်တော်

သံသရာဘေးကို။ရဟန္တာယျ၊စောင့်ရှောက်ရာ၏။ အနာဂတဘာယာအနာဂတဘာယံ၊လာလတ္တံ့သောဘေးကို။ ဘာဝယမာနော၊ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ဥဘောလောကေ၊ပစ္စုပ္ပန်လောက တမလွန်လောက နှစ်ပါးတို့ကို။ အဝေဂ္ဂတိ၊ဥာဏ်ဖြင့်ရှု၏။ ။(ပစ္စုပ္ပန်ဘေးကိုကြောက်သောကြောင့်ပါပမိတ္တကိုကြဉ်ရှောင်သည်။ တမလွန်ဘေးကိုကြောက်သောကြောင့် ဒုါရသုံးပါးဖြင့်မကောင်းမှုနုစရိုက်ကိုမပြုဟူလို)။ ။(ဂဏ္ဍေယျ၊,လိုလျှက်နိုင်ဂဟိတ်ကျသည်။ရာဇာနောတိ ရာဇပုရိသေသန္ဓာယဝတ္ထုံ၊ ။ဌာနဏ၏အမည်ကိုဌာနိန္ဒြတင်စား၍၊ပုစိမန္ဒ,အာသဏ္ဍ,ဟုဆိုသည်)။ ။ပုစိမန္ဒဇာတကံ ပဌမံ။၃၁၁။

၃၁၂-ကဿပမန္ဒိယဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အဝိဇ္ဇာ,အစဉ်ရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤကဿပမန္ဒိယဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းကြီးခဲ့ သိတင်းသုံး နေတော်မူစဉ်၊ တပါးသော အသက်ကြီးသော ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည်နှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟေတို့ကို ဖြည်းညင်းစွာဆောင်၍ ပရိကရာကိုသိမ်း၍ အဘက်ကို ရေချိုးစေ၍ ခြေဆေးခြင်းကျောက်ကိုဆုပ်နယ်ခြင်း အစဉ်ရှိသည်တို့ကိုပြု၍ ဝိုးဒိုးခင်းကိုတည်၍ ပင်ပန်းခြင်းပြေပျောက်ပြီးသော် အဘက်၏အနီးခံ့နေ၍၊ ခမည်းတော်၊သူငယ်တို့ မည်သည်ကား၊မြေဒိုးနှင့်တူကုန်၏။တခဏပြင့်လျှင်ကွဲတတ်ကုန်၏။ကွဲသောကာလမှစ၍ တဘန်ဝေ့စပ်ခြင်းဌာမတတ်နိုင်ကုန်။ သူငယ်တို့ကို၊ ဆဲဆိုကုန်ငြားသော်လည်း ကြီးသောသူတို့ သည်းခံအပ်ကုန်၏ဟု ဆိုမ်ား အဘကိုဆုံးမလိုရကား။ ။

(၅၅၂) အဝိ ကဿပ မန္ဒိယာ၊ယုဝါ သမ္ဗဒ္ဓိဟန္ဒိ ဝါ။
သဗ္ဗ·ဏ်ံ ခမတေ ဓီရော၊ပဏ္ဍိတော တံ တိတိက္ခတိ။ ။

(၅၅၃) သစေ ဝိ သန္ဓော ဝိ ဝဒေ ဒန္ဒိ၊ဝိပ္ပ'သန္ဓိယရေ ပုန။
ဗာလာ ပတ္ထာ·ဝ ဘိဇ္ဇန္ဒိ၊နှ တေ သမထ·မ္ဘုဝ။ ။

(၅၅၄) ဇေတေ ဘိယ္ယော သမာ ယန္ဒိ၊သဒ္ဓိ တောသံ နှ ဇိရတိ။
ယော စာ·ဓိပန္ဒံ ဇာနာတိ၊ယော စ ဇာနာတိ ဒေသနံ။ ။

(၅၅၅) ဇေတေဟိ ဥတ္တရိတရော၊ ဘာရ-ဝဟော ရုရု-ဒ္ဓရော။
ယော ပရေသာ-ဓိပန္ဓာနံ၊ သယံ သန္ဓာတု-မရဟတိ။ ။

ဟူသောလေးဂါထာတို့ကိုဆိုဏ်။ ။

(၅၅၂-၅၅၅) ကဿပ၊ ကဿပအနွယ်ဖြစ်သောဘခင်။ မဇ္ဈိယာ၊ ပညာနှံ့သည်ဏ်အဖြစ်ကြောင့်။ ယုဝါ၊ သူငယ်တို့သည်။သမ္ဘဒ္ဒိဟာ၊ ဝါ၊ ပုတ်ခတ်မှုလည်းပုတ်ခတ်ကုန်ရာဏ်။ဝါ၊ဆဲရေးမှုလည်းဆဲရေးကုန်ရာဏ်။ (ဝါ,ဖြင့်ယူ)။အဝိ၊ထိုသို့ပင်ပုတ်ခတ်ဆဲရေးသော်လည်း။ ဓိရောဓိက္ကတ ပါပေါ၊ ထွေထွေပြုအပ်သော မကောင်းမှုရှိသော။ ဝါ၊ကဲ့ရဲ့အပ်သောမ ကောင်းမှုရှိသောလူလိမ်မာသည်။ တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံသူငယ်တို့သည်ပြု အပ်သောအပြစ်ဒေါသကို။ ခမတေ၊ သည်းခံရာဏ်။ ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိ သောလူလိမ်မာသည်။တံသဗ္ဗံ၊ထို အလုံးစုံသူငယ်တို့သည် ပြုအပ်သော အပြစ်ဒေါသကို။တိတိက္ခတိ၊သည်းခံသင့်ဏ်။ ။သန္တော၊သူတော်ကောင်း တို့ယည်။ သစေဝိဝဝဒန္တိ၊အကယ်၍မှုလည်း တစိုးတစိအကြောင်းရှိ၍ ခြင်းခုံကြသည်ဖြစ်စေကုန်အုံ့။ဝုနှ၊တာဘန်။ ခိပ္ပံ၊လျင်စွာ။သန္ဓိယရေ၊မိတ် ခင်ပွန်းဏ်အဖြစ်ဖြင့်စေ့စပ်လွယ်ကြကုန်ဏ်။ ဗာလာ၊သူငယ်တို့မှုကား။ပ ဏ္ဍာဝ၊မြေခွက်တို့ကဲ့သို့။ဘိဇ္ဇန္တိ၊ကွဲတတ်ကုန်ဏ်။တေဗါလာ၊ထိုမြေခွက် နှင့်တူသောသူငယ်တို့သည်။အပ္ပမတ္တကဇ္ဇ၊အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော။ ဝိဝါဒ၊ခြင်းခုံခိုက်ရန်ကို။ကတ္တာ၊ပြုကုန်ကြ၍။သမထံ၊ရန်ငြိမ်းခြင်းကို။ နအာရာဓေတု၊မရကုန်။ ။ယောစ၊အကြင်သူသည်လည်း။ အဓိပန္ဓိ၊ဓိဓိ၏လွန် ကျူးမိသောအပြစ်ကို။ ဇာနာတိ၊သိ၏။ ယောစ၊အကြင်သူသည်လည်း။ ဒေသနံ၊ ဓိဓိ၏အပြစ်ကိုသိသောသူသည်ကြားအပ်သောအပြစ်ကို ကန် တော့ခြင်းကို။ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ခံခြင်းငှါ။ဇာနာတိ၊သိ၏။ဧတေနေ၊ထိုနှစ်ယောက် သောသူတို့သည်။ဘိန္နာဝိ၊ကွဲပြားကြကုန်သော်လည်း။ဘိယျော၊တာဘန်။ သမာယန္တိ၊ညီညွတ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်ဏ်။တေသံ၊ထိုနှစ်ယောက်သော သူတို့ဏ်။သန္ဓိ၊မိတ်ခင်ပွန်းအဖြစ်ဖြင့် စေ့စပ်ခြင်းသည်။ နဓိဂတိ၊မဆွေး မြည့်။ဝါ၊မပျက်စီး။ ။ယော၊အကြင်သူသည်။ အဓိပန္ဓာနံ၊ဒေါသသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ဝါ၊လွန်ကျူး၍အပြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော။ပရေ သံ၊သူတပါးတို့အား။သယံ၊မိမိသည်။သန္ဓာတုံ၊သာယာသောစကားဖြင့် စေ့စပ်ခြင်းငှါ။ အရဟတိ၊ ထိုက်ဏ်။ သောဝေ ရှပေါ၊ ဤသို့သူတပါး သည်မခံလေငြားလည်း ဖြားယောင်းသာယာမေတ္တာဂဟောစပ်ပေတတ်

သောသတောရှိသော်သူသည်။ဧတေဟိ၊ထိုဆိုအပ်ပြီးသောသူနှစ်ဦးတို့ ထက်။ဥတ္တရိတရော၊အထူးသဖြင့်အလွန်မြတ်သော။ ဘာရ-ဝဟော၊အ ဆွေခင်ပွန်း အဖြစ်တည်းဟူသောဝန်ကို ထမ်းနိုင်သောသူဟူ၍။ ဓုရဒ္ဒ ရော၊ အဆွေခင်ပွန်းအဖြစ်တည်းဟူသောဝန်ကိုဆောင်နိုင်သောသူဟူ ၍။သမ္ဘိ'၊ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏။ ။ဤသို့ဘုရားလောင်းသည် အာဘအား အဆုံးအမကိုပေး၏။ ထိုအာဘသည်လည်းထိုအခါမှစ၍ယဉ် ကျေးသည်ဖြစ်၏။ ။(ဓိရောတိဓိက္ကတပါပေါ။(အဋ္ဌကထာ)။ဓိက္ကတပါ ပေါတိဂရဟိတပါပေါ။ဧကာဘွင့်သည်ကား။ ဓိရော,ဒ္ဓ၊ဓိ,သန္ဓါသည်ဂ ရဟာအနက်ရှိသည်။ ဓိဇေသေသအတ္ထိတိဓိရော။ ဇေသေ၊ထိုသူအား။ဓိ၊ ကဲ့ရဲစက်ဆုပ်အပ်သောမကောင်းမှုသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ဤသို့ဝိဂြိုဟ်ဆိုလို သည်။ဓိဝါဂုစ္ဆတိပညာ။တာယသမန္နာဂတောတိအတ္ထော။အဋ္ဌကထာတ နည်းလာပြန်သည်။ပဏ္ဍိတောတံတိတိဂ္ဂတိ,ကားဤစကား၏ပရိယာယ် တည်း။ဓာတုတရံပနဓာတုမသေသဝေဝစနံ။(ဂင်းအဋ္ဌကထာ)။ဥတ္တရာနံဝိဇေသ သေနဲ ဥတ္တ ရောတိဥတ္တရတရော,ဟူအပ်လျက်,ဓာ,လာ၍။ ဥတ္တရိတရ,နေ သည်။ဘာရဝဟော,ဓုရဒ္ဒရော,ကားဝေဝစနနှင်နှင်တည်း။ဇေသော,ကား ယောဇ၏နိယတ်ထည့်သည်။ဇေသောဟိ,ရှိမူ၊ဟိကိုဝိသေသတ္ထကြီ)။ ။ ကသပမန္ဒိယဇာတကံ ဒုတိ,ယံ။၃ ၁ ၂။

---

၃ ၁ ၃-ခန္ဓိဝါဒိဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ ယောတေဟတ္ထေစပါဒေစ, အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤခန္ဓိဝါဒိဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ တပါးသောအမျက်ထွက်တတ်သောရဟန်း ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

မင်းသည်၊ရေသေ့စဉ်းလဲ၊သင့်ခန္ဓိကို သင်သည်လျှင်ရှုက်၍နေလော့ ဟုဆို၍ ဘုရားလောင်းကိုရင်ခွဲခြေဖြင့်ကျောက်၍သွားရ၏။ ထိုမင်းသွား သည်ရှိသော်စစ်သူကြီးသည် ဘုရားလောင်း၏ကိုယ်မှ သွေးကိုသုတ်၍ လက်,ခြေ,နား,နှာခေါင်းအစွန်းတို့ကို ပုဆိုးအိတ်ထောင့်ခွဲထည့်၍ဘုရား လောင်းကိုဖြည်းညင်းစွာထိုင်စေ၍ ရှိခိုးပြီးသော်တင့်အပ်စွာနေ၍၊ အ

သျှင်ဘုရား၊ အသျှင်ဘုရားတို့သည် အမျက်ထွက်လိုကုန်သည်ရှိသော်၊ အသျှင်ဘုရားတို့၌အပြစ်ပြုသောမင်းအားသာလျှင်အမျက်ထွက်ပါကုန်လေ့။တပါးသောသူတို့အား အမျက်မထွက်ပါကုန်လင့်ဟုတောင်းပန်လိုရကား။ ။

(၁၅၆) ယော တော ဟတ္ထေ စ ပါဒေ စ၊ကဏ္ဏ-နာသဉ္စ ဆေဒယိ။
တသ္သ ကုဒ္ဓ မဟာ-ဝီရ၊မာ ရဋ္ဌံ ဝိနာသ ဧတုံ။ ။

ဟူသောဂေါးဦးစွာသောဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၁၅၆) မဟာ-ဝီရ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိသော သျှင်ရသော့။ ယော၊အကြင်ကလာဇုမင်းသည်။ တေ၊အသျှင်ရသော့တ်။ ဟတ္ထေစ၊ လက်တို့ကိုရင်း။ပါဒေစ၊ခြေတို့ကိုရင်း။ကဏ္ဏ-နာသဉ္စ၊ နား-နှာခေါင်းကိုရင်း။ဆေဒယိ၊ဖြတ်တ်။တသ္သ၊ထိုကလာဇုမင်းအား။ ကုဒ္ဓ၊အမျက်ထွက်လော့။ဧတုံ ရဋ္ဌံ၊ဤနိုပ္ပရာဇကာသိကတိုင်းကို။မာ ဝိနာသ၊မဖျက်ဆီးပါလင့်။ ။

ထိုစကားကိုကြားရ၍ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၁၅၇) ယော မေ ဟတ္ထေ စ ပါဒေ စ၊ကဏ္ဏ-နာသဉ္စ ဆေဒယိ။
စိရံ ဇီဝတု သော ရာဇာ၊နှ ဟိ ကုဒ္ဓါ နိ မာဒိသာ။ ။

ဟူသောဤနုတိယဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၁၅၇) ယော၊အကြင်ကလာဇုမင်းသည်။မေ၊ငါ၏။ ဟတ္ထေစ၊လက်တို့ကိုရင်း။ပါဒေစ၊ခြေတို့ကိုရင်း။ကဏ္ဏ-နာသဉ္စ၊ နား-နှာခေါင်းကိုရင်း။ ဆေဒယိ၊ဖြတ်တ်။သော၊ရာဇာ၊ထိုကလာဇုမင်းသည်။ စိရံ၊ကြာမြင့်စွာ။ဇီဝတု၊အသက်ရှည်စေသတည်း။မာဒိသာ၊ ငါသို့သသူပညာတူသောလူသမျှတို့သည်။ နှဟိ ကုဒ္ဓါ နိ၊ အမျက်မထွက်ကုန်သလျှင်ကတည်း။ ။ မင်းသည် ဥယျာဉ်မှထွက်၍ ဘုရားလောင်း၏မြင်ကောင်းသောအရပ်ကိုစွန့်သောကာလ၌လျှင် ယူဇနာနှစ်သိန်းလေးသောင်းအထုရှိသော ဤမြေကြီးသည် ဂစိဖြင့်ဘွဲ့သော ပုဆိုးကဲ့သို့ကွဲ၏။ အဝိစိမှ မီးလျှံသည်ထွက်၍ မင်းကိုအမျိုးပေးသောကမ္ဘလာနိုဖြင့်ရုံသကဲ့သို့ရုံ၍ယူ၏။ထိုကလာဇုမင်းသည်ဥယျာဉ်တံခါးဖွင့်လျှင်မြေသို့ဝင်၍ အဝိစိငရဲကြီးဖွင့်တည်း၏။ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ထိုနေ့ ထိုဥယျာဉ်ဖွင့်လျှင် လွန်၏။ မင်း၏ပရိသတ်တို့သည်ရင်း၊ပြည်သူတို့သည်ရင်းနှံ့သာပန်းအခိုးအထုံလက်စွဲကုန်လျက်လာလတ်ကုန်၍ဘုရားလောင်း၏အလောင်းကိုသင်ကြိုဟက်ကုန်၏။ ။

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး၍။ ။

(၁၁၈) အဟုံ အတိတမဒ္ဓါနေ၊သမဏော ခန္ဓ-ဒိပနော။
တံ ခန္ဓိယာ ယေဝ ဒ္ဝိတံ၊ကာသိရာဇာ အဆေဒယိ။ ။
(၁၁၉) တသ္သ ကမ္မ-ဖရသ္သ၊ ဝိပါကော ကဋုကော အဟု။
ယံ ကာသိရာဇာ ဝေဒေသိ၊ နိရ ယမ္ဘိ သမ္ပဋိတော။ ။
ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဟောတော်မူ၏။ ။

(၁၁၈-၁၁၉) အတိတမဒ္ဓါနေ၊လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ခန္ဓိ ဒိပနော၊ သည်းခံခြင်းကျေးဇူးကိုပြတတ်သော။ သမဏော၊ရသေ့ရဟန်းသည်။ အဟု၊ဖြစ်ပြီ။ ခန္ဓိယာယေဝ၊သည်းခံခြင်း၌သာလျှင်။ဒ္ဝိတံ၊တည်သော။ တံ၊ထိုရသေ့ကို။ ကာသိရာဇာ၊ကလာဇုမည်သော ကာသိမင်းသည်။အ ဆေဒယိ၊သတ်ဖြတ်စေပြီ။ ။ကာသိရာဇာ၊ကလာဇုမည်သော ကာသိ မင်းသည်။နိရယမ္ဘိ၊အဝီစိငရဲကြီး၌။သမ္ပဋိတော၊ပတိဋ္ဌိတော၊တည်သည် ဖြစ်၍။တသ္သကမ္မဖရသ္သ၊ထိုကြမ်းကြုတ်စွာသော မကောင်းမှုကံ၏။ ယံဝိပါကံ၊ အကြင်မကောင်းကျိုးကို။ ဝေဒေသိ၊ခံစားရ၏။ သောဝိပါ ကော၊ထိုမကောင်းကျိုးသည်။ကဋုကော၊ ပြင်းထန်သောဆင်းရဲသည်။ အဟု၊ဖြစ်ပြီ။ ။(အဟုံအတိတမဒ္ဓါနေ,ခ္ခ ဆန်းအလို၌ နိဂ္ဂဟိတ်လာ သည်)။ ။ခန္ဓိဝါဒိစာတက် တတိယံ။၃၁၃။

၃၁၄-လောဟကုန္ဓိစာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ ဒုဋ္ဌိပိတံ,အစဂ္ဂိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ် သော၌လောဟကုန္ဓိစာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းကြီး၌သိတင်းသုံးနေ တော်မူစဉ်၊ကောသလမင်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါမင်းသည်ဘုရားလောင်းကိုရှိခိုး၍ တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ နေလျက်၊အာသျှင်ဘုရား၊အာသျှင်ဘုရားတို့သည်အကျွန်ုပ်အား ကြားအပ် သောအသံတို့၏ဖြစ်ခြင်းကိုသိကုန်သောဟူသည်မှန်သလောဟုမေး၏။ မြတ်သောမင်းကြီး၊သိသည်မှန်၏ဟုဆို၏။ အာသျှင်ဘုရား၊ဆိုတော်မူကုန် လေ့ဟုလျှောက်၏။မြတ်သောမင်းကြီးထိုသူတို့သည် ရှေးဘဝ၌သူတ ပါးတို့သည်စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းအပ်သော ပိန်းမတို့၌သွားလာကုန် ၍ဗာရာဏသီ၏အနီးလေးရကုန်သော လောဟကုန္ဓိ၏ရဲတို့၌ဖြစ်ကုန်၍

ကျိုက်ကျိုက်ဆူသောဆားငန်ရေဖြင့် အမြုပ်ထပလျက် ကျက်ကုန်၍အ နှစ်ခြောက်သောင်းတို့ပတ်လုံး အောံသို့သွားမ၍ ငရဲအိုးအပြင်သို့ရောက် ၍အထက်သို့တက်ကုန်သော်အနှစ်ခြောက်သောင်းဖြစ်လျှင်ငရဲအိုးမျက် နှာကိုမြင်၍အပကိုကြည့်၍လေးယောက်သောသူတို့သည် လေးဂါထာ တို့ကို ပြည့်စုံစွာဆိုကုန်လျက်လည်း ဆိုအံ့သောဌာ မတတ်နိုင်ကုန်၍တ လုံးထလုံးသောအကျွေးကိုသာလျှင်ဆိုကုန်၍ တဘန်လောဟကုန္တိ၏ ဇွန်ဆာလျှင်နစ်ပြန်ကုန်၏။ထိုလေးယောက်သောသူတို့တွင်၊ဒု,အကျွေးကို ဆို၍ နစ်သောသတ္တဝါသည်။ ။

(၅၆၀) ဒုဇ္ဇိဝိတ-မဇ္ဈိဝိမ္ဘ၊ယေသံ နော နုဒဒါမ္ဘသေ။
ဝိဇ္ဇမာနေသု ဘောဂေသု၊ဒိပံ နာကမ္ဘ အတ္တနော။ ။

ဟူ၍ ဆိုလို၏။ ထိုဂါထာကို ပြည့်စုံစွာပြု၍ မဆိုနိုင်ဟု ဆို၍၊ ဘုရား လောင်းသည် ဗိမိဉာဏ်ဖြင့် ထိုဂါဌာကိုပြည့်စုံစွာပြု၍ဟောတော်။ ကြွင်း သောဂါထာတို့၌လည်း၊ဤနည်းအတိုင်းလျှင်သိအပ်၏။ ။

သ,အကျွေးကိုဆိုသောသူ၏အလိုဖြစ်သောဂါထာကား။ ။

(၅၆၁) သဒ္ဓိ-ဝဿ-သဟဿာနိ၊ပရိပုဏ္ဏာနိ သဋ္ဌိသော။
နိရယေ ပစ္စမာနာနံ၊ကဒါ အန္တော ဘဝိဿတိ။ ။

ဟူသည်တည်း။ ။

နှ,အကျွေးကိုဆိုသောသူ၏အလိုဖြစ်သောဂါထာကား။ ။

(၅၆၂) နတ္ထိ အန္တော ကုတော အန္တောနု အန္တော ပဋိဒိဿတိ။
တဒါ ဟိ ပကတံ ပါပံ၊မမ ကုယ္ယ္ဘ မာရိသ။ ။

ဟူသည်စည်း။ ။

သော,အကျွေးကိုဆိုသောသူ၏အလိုဖြစ်သောဂါထာကား။ ။

(၅၆၃) သော-ဟံ ဇုနနဲ ဇုတော ဂတ္ဘောယောနိ လဒ္ဓါနု မာနုသိ။
ဝဒညူသိလ-သမ္ပန္နော၊ကာဟာမိ ကုသလံ ဗဟုံ။

ဟူသည်တည်း။ ။

(၅၆၀-၅၆၃) ယေသံနော ယေမယံ၊အကြင်ငါတို့သည်။ ဒုဇ္ဇိဝိတံ၊ ယုတ်မာ·သော အသက်မွေးခြင်းကို။ အဇ္ဈိဝိမ္ဘ၊ အသက်မွေး မိကုန်၏။ ဘောဂေသု၊စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်လျက်။ နဒဒါ မ္ဘသေ၊မပေးမလှူကုန်။အတ္တနော၊မိမိ၏။ဒိပံ၊တည်ရာကိုင်းကျွန်းသဘွယ် ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကို။နာကမ္ဘ၊မပြုမိကုန်။ ။နိရယေ၊ငရဲ၌။ ပစ္စမာနာ

နံ၊ ကျက်ရကုန်သော၊ ပါတို့အား။သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာ အားဖြင့်။ သဗ္ဗဝသသဟာယာနိ၊ အနှစ်ခြောက်သောင်းတို့သည်။ ပရိ ပုဏ္ဏာနိ၊ ပြည့်စုံကုန်ပြီ။ကဒါ၊အဘာယသ်နံ့။အန္တော၊အဆုံးသည်။ ဘဝိဿ တိ၊ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ။မာရိသ၊ငါနှင့်တူသောအဆွေ။ မမ၊ငါ့သည် ၎င်း။ တုယ္ဘ၊သင်သည်၎င်း။ တဒါဟိ၊ထိုသို့ရှေးလူစစ်ဖြစ်သောအခါ ဗ္ဗသာလျှင်။ ပါပံ၊မကောင်းမှုဒုစရိုက်ကို။ ပကတံ၊ မျှားစွာပြုအပ်ပြီ။တေ နကာရဏေန၊ ထိုသို့အကုသိုလ်မျှားစွာပြုမိသောကြောင့်လျှင်။ အန္တော၊ အဆုံးသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ကုတော၊အဘဲ့ကြောင့်။အန္တော၊ အဆုံးအဖျင်းအ ခြားသည်။ အတ္ထိ၊ရှိအံ့နည်း။ အန္တော၊ဤမည်သောကာလလွတ်လတ္တံ့ဟူ သောအဖျင်းအခြားသည်။နပဋိဒိဿတိ၊မထင်။ ။သောအဟံ၊ထိုငါ သည်။ဣတော၊ ဤငရဲမှ။ဂစ္ဆာ၊သွားမည်။သုဘေ၊လူဖြစ်သော။ယောနိ ၊အ မျိုးကို။လဒ္ဓါန၊ရမည်။ဝဒညူ၊အလျှံသောသူ၏ စကားကိုသိသည်။ သိလ သမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။နှုန၊စင်စစ်သဖြင့်။ ဗဟု၊ မျှားစွာသော။ကုသလံ၊ဒါနသီလစသည့် ထိုထိုကုသိုလ်တရားကို။ကာ ဟာမိ၊ပြုအံ့။ ။လောဟကုန္ဓိဇာတကံ စတုတ္ထံ။၃၁၄။

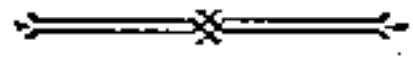

၃၁၅-သဗ္ဗမံသလာဘဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညူဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ ဖရုသာဝတီတော်ဝါစာ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်း ဆာဆင်အပ်သော၌သဗ္ဗမံသလာဘဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ၌သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊အလျှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည် ဝမ်းကျ ဆေးသောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား ပေးအပ်သော အမဲအရသာ ဆွမ်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါတနေ့သစ္စာ တယောက်သော မှဆိုးသည် မျှားစွာသောအ သားကိုရ၍ယာဉ်ကိုပြည့်စေ၍ရောင်းဈေးဟုဖြို့သို့လာ၏။ ထိုအခါဗာရာ ဏသီပြည်ခံနေသောလေးယောက်ကုန်သော သူဌေးသားတို့သည်ဖြို့မှ ထွက်၍ တခုသောလမ်း၏ အနီးခံတစုံတခု ကြားတူးဖြင်တူးသည်ကို ပြောဆိုကုန်လျက်နေကုန်၏။ ထိုလေးယောက်ကုန်သော သူဌေးသား တို့တွင်တယောက်သောသူဌေးသားသည် အမဲယာဉ်ကိုဖြင်၍ ထိုအမဲ

ရောင်းသောမှုဆိုးကို အမဲတုံးကိုပေးစေအံ့ဟုဆိုဖ၏။ သွားလေ့ဆောင်ချေလေ့ဟုဆိုကြကုန်၏။ ထိုသူဌေးသားသည်မှုဆိုးသို့ကပ်၍၊ ဟယ်မှုဆိုး၊ ငါ့အား အမဲတုံးကိုပေးလေ့ဟုဆို၏။ မှုဆိုးသည်၊ အဆွေ၊ တရုံတရုကိုတောင်းသောသူမည်သည်ကား၊ ချစ်ဘွယ်သော စကားကိုဆိုရာ၏။ သင်ဆိုအပ်သောစကားအား လျှော်သောအမဲတုံးကိုရလတ္တံ့ဟုဆို၍။ ။

(၅၆၄) ဗရုသာ ဝတ တေ ဝါစာ၊ သမ္ဘ ယာစနကော အသိ။
ကိလေသ-သဒိသိ ဝါစာ၊ ကိလေသံ သမ္ဘ ဒဇ္ဇိ တေ။ ။

ဟူသော၎ပဋ္ဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၅၆၄) သမ္ဘ၊ အဆွေ။ တို့၊ သင်သည်။ ယာစနကော၊ တောင်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ သင်၏။ ဝါစာ၊ စကားသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဗရုသာ၊ ကြမ်း၏။ တေ၊ သင်၏။ ဝါစာ၊ စကားသည်။ ကိလေသ-သဒိသိ၊ အမှေးနှင့် တူ၏။ သမ္ဘ၊ အဆွေ။ တေ၊ သင့်အား။ ကိလေသံ၊ အမှေးကို။ ဒဇ္ဇိ၊ ပေးအံ့။ ။ဤအမှေးကိုယူလော့။ သင့်စကားနှင့် တူသောအမှေးကိုငါပေး၏ဟုဆို၍ အသားအသွေးမရှိသောအမှေးကိုယူ၍ပေး၏။

ထိုအခါတယောက်သောသူဌေးသားသည်၊ ထိုသူဌေးသားကို အဘယ်သို့ဆို၍တောင်းသနည်းဟုမေး၏။ ဟယ်ဆို၍တောင်း၏ဟုဆို၏။ ထိုသူဌေးသားသည်ငါလည်း မှုဆိုးကိုတောင်းအံ့ဟုဆို၍၊ သွား၍၊ အစ်ကိုယ်ကြီး၊ ငါ့အား အမဲတုံးကိုပေးပါလေ့ဟုဆို၏။ မှုဆိုးသည်သင့်စကားအား လျှော်သောအမဲတုံးကိုရလတ္တံ့ဟုဆို၍။ ။

(၅၆၅) အဂ်ီ-မေတံ မနုဿာနံ၊ ဘာတာ လောကေ ပဝုစ္စတိ။
အဂ်ီ-သဒိသိ တေ ဝါစာ၊ အဂ်ီ သမ္ဘ ဒဒါမိ တေ။ ။

ဟူသော၎ဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၅၆၅) လောကေ၊ လူ့ရွာ၌။ ဘာတာ၊ ညီအစ်ကိုယ်ဟူသော။ ယဒိဒံ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ညီအစ်ကိုယ်ဟူသော၎စကားကို။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ အဂ်ီသဒိသတ္တာ၊ အဂ်ီနှင့်တူသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ အဂ်ီ ၊ ကိုယ်အဂ်ီ ၊ ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေ၊ သင်၏။ ဝါစာ၊ စကားသည်။ အဂ်ီသဒိသိ၊ ကိုယ်အဂ်ီနှင့်တူ၏။ သမ္ဘ၊ အဆွေ။ တေ၊ သင့်အား။ အဂ်ီ ၊ ကိုယ်သားကို။ ဒဒါမိ၊ ပေးအံ့။ ။ဤသို့ဆို၍ကိုယ်သားကို ယူ၍ပေး၏။ ။

ထို သူဌေးသားကို တယောက်သော သူဌေးသားသည် အဘယ်သို့ ဆိုမူ၍ တောင်းသနည်းဟုမေး၏အစ်ကိုယ်ဆိုမူ၍ တောင်း၏ဟုဆို၏။ ထိုသူဌေးသားသည် ငါလည်းမူဆိုးကိုအမဲတောင်းအံ့ဟုဆိုမူ၍ အဘာ၊ငါ့အား အမဲတုံးကိုပေးပါဟုဆို၏။ မူဆိုးသည်သင့်စကားအား လျှော်သောအမဲ ကိုရလတ္တံ့ဟုဆိုမူ။ ။

(၅၆၆) တာတာ-တိ ပုဏ္ဏော ဝဒမာနော၊သမ္ဘတိ ဟဒယံ ဝိတ္ထ။
ဟဒယ-ဿဒိသိ ဝါစာ၊ဟဒယံ သမ္ဘ ဒဒ္ဓိ တေ။ ။

ဟူသော၎င်းတတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၅၆၆) တာတာတိ၊အဘာဟူ၍။ ဝဒမာနော၊ဆိုသော။ ပုဏ္ဏော၊သား သည်။ဝိတ္ထ၊အဘာ၏။ဟဒယံ၊နှလုံးကို။သမ္ဘတိ၊ပြိမ်းပေးစေ၏။သမ္ဘ၊အဆွေ။ တေ၊သင်၏။ဝါစာ၊စကားသည်။ဟဒယ-ဿဒိသိ၊နှလုံးသားနှင့်တူ၏။တေ၊ သင့်အား။ဟဒယံ၊နှလုံးသား ကို။ဒဒ္ဓိ၊ပေးအံ့။ ။ဤဝိုဏ်ဆိုမူ၍နှလုံးသားနှင့် တကွကောင်းသောအသားကိုပေး၏။ ။

ထိုသူဌေးသားကိုလေးယောက်ပြောပြစ်သောသူဌေးသားသည်အ ဘယ်သို့ဆိုမူ၍သင်တောင်းသနည်းဟုမေး၏။အဘာဆိုမူ၍တောင်း၏ဟုဆို ၏။ ထိုသူဌေးသားသည်ငါလည်း တောင်းအံ့မှာဆိုမူ၍၊အဆွေခင်ပွန်း၊ငါ့ အား အမဲတုံးကိုပေးပါလော့ဟုဆို၏။မူဆိုးသည်သင့်စကားအား လျှော် သောအမဲကိုရလတ္တံ့ဟုဆိုမူ။ ။

(၅၆၇) ယဿ ဂါမေ သခါ နတ္ထိ၊ယထာ-ရညံ့ တထေဝ-တံ။
သဗ္ဗဿ-သမ္ဘတိ ဝါစာ၊သဗ္ဗံ သမ္ဘ ဒဒါမိ တေ။ ။

ဟူသော၎င်းစတုတ္ထဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၅၆၇) ယဿ၊အကြင်သူအား။ ဂါမေ၊ရွာ၌။ သခါ၊အဆွေခင်ပွန်း သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ တဿ၊ထိုသူ၏။ တံ့ဌာနံ၊ထိုအရပ်သည်။ အမနုဿံ၊လူ ဆိတ်သော။အရညံ့ယထာ၊တောကဲ့သို့။တထေဝ၊ထို့အတူလျှင်။သညံ့ အဆွေခင်ပွန်းမှဆိတ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဒုတိယဿ၊ထို့ကြောင့်။ တေ၊သင်၏။ အယံ ဝါစာ၊ ၎င်းစကားသည်။ သဗ္ဗ ဿသမ္ဘိသိ၊စွန့်ကြဲအပ် သောအလုံးစုံသောမိမိဥစ္စာနှင့်တူ၏။ တဿ၊ထို့ကြောင့်။ သမ္ဘ၊အဆွေ။ တေ၊သင့်အား။သဗ္ဗံ၊၎င်းအလုံးစုံသောငါ၏ဥစ္စာအမဲကို။ဒဒါမိ၊ပေးအံ့။ ။၎င်း သို့ဆိုမူ၍၊အဆွေ၊လာလော့၊အလုံးစုံလျှင် ဖြစ်သော ၎င်းယာဉ်၌ တင်သော အမဲကိုသင့်အိမ်သို့ဆောင်အံ့ဟုဆို၏။သူဌေးသားသည် မူဆိုးကို ယာဉ်

ကိုနှင်စေလျက်၊ မိမိအိမ်သို့အမဲကို ဆောင်ခဲ့စေ၍ မှုဆိုးအားပေးကမ်း ပူဇော်ခြင်းကိုပြု၍ မှုဆိုး၏သားမယားကိုလည်း ခေါ်စေ၍ မှုဆိုး အမှုမ ကြည်စေ၍မိမိဥစ္စာအလယ်၌ နေစေလျက်၊မှုဆိုးနှင့်တကွ အဆွေခင်ပွန်း အဖြစ်မှမကွဲမပျက်သည်ဖြစ်၍ အသက်ထက်ဆုံးညီညွတ်သင့်တင့်စွာ နေကုန်၏။ ။(အဂ်သဒိသိတေဝါစာ,ဆိုအပ်လျက်ဆန်းကိုင့်၍သဘွေး ဘော်,သိ,ဒ္ဓ၏,ကိုရသပြု၍အဂ်သသဒိသိ,ဆိုသည်။ ။ဟဒယသ ဒိသိ,ဒ္ဓကား ရသမပြုရပြီ။ သ သဒေတသသံသဇ္ဇသံ။ သဘွေးဘော် ရောက်သည်။ ။သဇ္ဇေနအတ္ထနောသန္ဓကေနဝိစာရေနသဒိသိတိသဇ္ဇ သသဒိသိ။ဟူသောအနက်ကိုမှတ်ရမည်)။ ။သဇ္ဇမံသလာဘာဇာတ ကံ ပဌမံ။၃၁၅။

၃၁၆-သသပဏ္ဍိတဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗာမေရောဟိတာမန္ဓာ, အစရှိသော ဂါထာပုန်ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော ဤသသပဏ္ဍိတဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ ခပ်သိမ်းသောပရိကွေရာအလှူကို အ ကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည်ကားအချိန်ဒ္ဓသာလျှင်နေရာမှထွက်၍နေစာမြက် တို့ကိုစားအံ့ဟုမိမိနေရာချုံ၌လျှင် ဝပ်၍ မိမိသိလကိုဆင်ခြင်လျက် ငါ့အ ထံသို့လာကုန်သောအလှူခံတို့သည် မြက်ကိုစားခြင်းဌာမတတ်ကောင်း ကုန်။နွမ်း,ဆန်,အစရှိသည်တို့သည်လည်းငါ့အားမရှိကုန်။ငါ့အထံသို့အ လှူခံသည်အကယ်၍လာပြားအံ့၊ကိုယ်အသားကိုလှူအံ့ဟုကြံ၏။ ဘုရား လောင်းသိလတန်းခိုးအားဖြင့်သိကြားမင်း၏ပဏ္ဍုကမ္ပလာကျောက်နေ ရာသည်-ပူသောအခြင်းအရာကိုပြု၏။ သိကြားမင်းသည်-ဆင်ခြင်လတ် သော်-ထိုအကြောင်းကိုမြင်၍ ယုန်မင်းကိုစူးစမ်းအံ့ဟုရှေးဦးစွာဗျုံ၏နေ ရာသို့သွား၏။ပုဏ္ဏားအသွင်ဖြင့်ရပ်၏။ပုဏ္ဏား၊အာဘယ်အကျိုးဌာ၊ရပ်သ နည်းဟုမေးလတ်သော်၊ ပညာရှိ၊ တရုံတရသော အာဟာရကိုရသော် ဥပုခေါ်ဆောက်တည်၍နေအံ့ဟုရပ်၏ဟု၍ဆို၏။ ဗျုံသည်ကောင်းပြီ၊သင့် အားအာဟာရကိုပေးအံ့ဟုသိကြားနှင့်တကွစကားပြောလိုရကား။ ။

(၅၆၈) သတ္တ ပေ ရောဟိတာ မဿာ၊ဥဒကာ ထလ-မုဿတာ။
ဣဒံ ပြာဟွဏ မေ အတ္ထိ၊ တေ ဘုတ္တာ ဝနေ ဝသ။ ။

ဟူသော ဂေါးဦးစွာသော ဂါထာကိုဆိုတို့။ ။

(၅၆၈) ပြာဟွဏ၊ပုဏ္ဏား။ မော၊ငါ့အား။ ဥဒကာ၊ရေမှ။ ထလံ၊ကြည်းကုန်းသို့။ ဥဿတာ၊ တံငါသည် ဆယ်တင်အပ်ကုန်သော။ သတ္တ၊ခုနစ်ကောင်ကုန်သော။ ရောဟိတာ မဿာ၊ငါးကြင်းတို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ မော၊ငါ့အား။ ဣဒံ သန္တကံ၊ဤငါးကြင်းဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေ၊မဿာဟာ ရံ၊ဤငါ၏ဥစ္စာဖြစ်သော ငါးအာဟာရကို။ ပစိတ္တာ၊ အလိုအလျောက် ဖုတ်ကင်ကြော်ချက်၍။ (ထည့်)။ ဘုတ္တာ၊စား၍။ ယထာ-သုခံ၊ချမ်းသာသည့်အလျောက်။ သမဏ-ဗြဟ္မဏ၊ရဟန်းတရားကို။ ကရောန္တော၊ပြုလျက်။ ရမ္မဏီယေ၊နေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော်။ ရုက္ခမူလေ၊သစ်ပင်ရင်း၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ ဝနေ၊ဤတောင်း။ ဝသ၊သိတင်းသုံးနေလော့။ ။

ပုဏ္ဏားသည်ရှိစေဦး၊စောသေး၏။ နောက်မှသိရအံ့ဟုဆို၍ ဖြေခွေး၏ အာထံလိုသွား၏။ ဖြေခွေးသည်လည်း အာဘယ်အကျိုးငှာ ရပ်သနည်းဟု မေးသည်ရှိသော်၊ ထိုခွေးအတူသာလျှင်ဆို၏။ ဖြေခွေးသည် ကောင်းပြီ၊ လူအံ့ဟုထိုသိကြားနှင့်တကွစကားပြောလိုရကား။ ။

(၅၆၉) ဒုဿ မေ ခေတ္တ-ပါလဿ၊ ရတ္တိ ဘတ္တံ အပါ-ဘတံ။
မံသ-သူလာစ ဒွေ ဂေါမံ၊ ကေ ဒ္ဓ ဒဓိ ဝါ ရကံ။
ဣဒံ ပြာဟွဏ မေ အတ္ထိ၊ တေ ဘုတ္တာ ဝနေ ဝသ။ ။

ဟူသော ဤဒုတိယဂါထာကိုဆိုတို့။ ။

(၅၆၉) ပြာဟွဏ၊ပုဏ္ဏား။ ခေတ္တပါလဿ၊ ငါ့နေရာမှ မဝေးလွန်းသောအရပ်ဝယ် လယ်စောင့်သော။ အဒုဿအမဲသည်၊ အသူသို့သော ယောကျ်း၏။ ရတ္တိ ဘတ္တံ၊ ညဥ့်စားသောအစာကို။ မေ၊ ငါ့သည်။ အပိ၊ စင်စစ်။ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်၏။ ဒွေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ မံသ-သူလာစ၊ အမဲတံစို့တို့ရင်း။ ဂေါမံ၊ ဖွတ်တကောင်ရင်း။ ကေ ဒ္ဓ ဒဓိ ဝါ ရကဉ္စ၊ နွားခဲမ်းဒိုးတလုံးရင်း။ ဣဒံ ဣတ္ထကံ၊ ဤမျှသောဥစ္စာသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ သင်္ဂီပါ၊ ဤအလုံးစုံသော ငါ့ဥစ္စာကိုလည်း။ ဘုတ္တာ၊ ဖုတ်ကင်ချက်ကြော်အလိုအားလျော်စွာ ပရဝုတ်၍။ ဥပေါသထိကော၊ ဥပုသ် သုံးသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ရမ္မဏီယေ၊ နေ့လျော်ဘွယ်သော်။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း

ဌ။နိသိဒိတ္ထာ၊နေ၍။သမဏာဓမ္မံ၊ရဟန်းတရားကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဝနေ၊ဤသည်တောဌ။ဝသ၊သိတင်းသုံးလေ့။ ။

ဗုဒ္ဓေါသည်ဂိုစေဠိ၊စောသေး၏နေ့မှသိရအံ့ဟုဆို၍မျောက်၏အထံသို့သွား၏။မျောက်သည်လည်း အာဘယ်အကျိုးငှာ ရပ်လာသနည်းဟု မေးသည်ဂိုသော်၊ထို ရှေးအတူသာလျှင်ဆို၏။မျောက်သည် ကောင်းမြတ်လှအံ့ဟုသိကြားမင်းနှင့်တကွပြောလိုရကား။ ။

(၅၂၀) အမ္ဘ-ပက္ခံ ဒကံ သိတံ၊သိတ-ဿာယာ မနော-ရမာ။
ဣဒံ ဗြာဟ္မဏ မေ အတ္ထိ၊ တေ ဘုတ္တာ ဝနေ ဝသ။ ။

ဟူသော၍တတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၅၂၀) ဗြာဟ္မဏ၊ဗုဒ္ဓေါ။ မေ၊ငါ့အား။ အမ္ဘ-ပက္ခံ၊ချိုမြိန်သောအရသာဂိုသောသရက်သီးမှည့်ရင်း။သိတံ၊ဇီးသော။ဒကံ၊ဂင်္ဂါရေရင်း။မနော ရမာ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ဂိုသော။သိတဿာယာ၊ချမ်းဇီးသောအရိပ်ရင်း။ ဣဒံဇွေကံ၊ဤမျှသောဥစ္စာသည်။အတ္ထိ၊ဂိုး၏။ တေ၊သင့်၊ ဤအလုံးစုံသော ဥစ္စာကို။ဘုတ္တာ၊အလိုအလျောက်ပရဘုတ်၍။ သမဏာဓမ္မံ၊ရဟန်းတရားကို။ကရောန္တော၊ပြုလျက်။ဝနေ၊ဤသည်တောဌ။ဝသ၊နေလေ့။ ။

ဗုဒ္ဓေါသည်ဂိုစေဠိ၊စောသေး၏၊နေ့မှသိရအံ့ဟုဆို၍ယုန်ပညာဂို အထံသို့သွား၏။ယုန်သည်လည်း အာဘယ်အကျိုးငှာ ရပ်လာသနည်းဟု မေးသည်ဂိုသော်၊ ထို ရှေးအတူသာလျှင်ဆို၏။ ထိုစကားကို ကြား၍ ဘုရားလောင်းသည်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓေါအား အာဟာရအကျိုးငှာ ငါ့အထံသို့လာသော သင်သည်ကောင်းသည်ကိုပြု အပ်၏။ယနေ့ငါသည်မလှုဘူးသောအလှုကိုလှုအံ့။ သင်သည်ကားသီလ ဂို၏၊ပါဏာတိပါတ်ကိုမပြုလတ္တံ့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သွားချေ၊ အထူးထူးသော ထင်းတို့ကိုရ၍မီးကျိုးပြု၍ငါ့အား ကြားလော့။ ငါသည်ကိုယ်ကိုစွန့်၍မီး ကျိုးရဋ္ဌဆင်းအံ့။ငါ၏ကိုယ်သည်ကျက်လတ်သော် သင်သည်အသားကို စား၍ရဟန်းတရားကိုကျင့်လော့ဟုသိကြား၊နှင့်တကွပြောလိုရကား။ ။

(၅၂၁) နု သသသ တိလာ အတ္ထိ၊နု ဓုဠာ နု ဝိ တဏ္ဍုလာ။
ဣမိနာ အဂ္ဂိနာ ပက္ခံ၊မမံ ဘုတ္တာ ဝနေ ဝသ။ ။

ဟူသော၍စတုတ္ထဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၅၂၁) ဗြာဟ္မဏ၊ဗုဒ္ဓေါ။သသသ၊ယုန်အား။ တိလာ၊နှမ်းတို့သည်။ နအတ္ထိ၊မဂိုကုန်။ဓုဠာ၊ပဲနောက်တို့သည်။ နအတ္ထိ၊မဂိုကုန်။ တဏ္ဍုလာပိ၊

ဆန်တို့သည်လည်း။ နဲအာတ္ထိ၊မရှိကုန်။ ဣမိနာအာဂ္ဂိနာ၊မီးထည့်လေဟုငါ ဆိုအပ်သောဤသည်မီးဖြင့်။ပက္ကံ၊ကျက်သော။မမံ၊ငါ့ကို။တနည်းကား။ မမံ၊ငါ၏။မံသံ၊အသားကို။ဘုတ္တာ၊အလိုအလျောက်ပရဘုတ်၍။ဝနေ၊ဤ တောခွ၌။ဝသ၊ရဟန်းတရားကိုကျင့်သုံး၍နေလော့။ ။အနုဿ,ဆိုလိုလျက် အ,ကျေးဇူး၊ထို့ကြောင့်၊ဒုဿသာတိအနုဿ,ဟု၊အဋ္ဌကထာဘွင့်သေပါ။ အမ္ဘပက္ကံဥဒကံ,ဖြတ်။တနည်း၊ဒကံ,သည်ပင်လျှင်ရေဟောမှတ်။ ။အာ ပေါ ပယော ဇလံ ဝါရိ၊ ပါနီယံ သလိလံ ဒကံ၊ အဏ္ဏောနိဝုံ ဝနံ ဝါလံ၊ တောယံ အမ္ဘ ဒကဗ္ဗ ကံ။ ။(အဘိဓာန်)။ ။ရေဟောပရိယာယ်)။ ။ ယုန်မင်းဆိုသောကာလမီးမရှိသေးခြားသော်လည်းမီးပြုလေဟုယုန်မင်း ဆိုအပ်သောမီးဇာတိပင်လျှင် မျက်မှောက်ပစ္စက္ခကဲ့သို့ မိမိဥာဏ်၌ဖြင့်ရ ကား၊ဣမိနာအာဂ္ဂိနာ,ဟုဆိုသတည်း။ထို့ကြောင့်၊ယေနာဟံအာဂ္ဂိ ကရော ဟိတိဝေါမိဣမိနာအာဂ္ဂိနာ,ဟု၊အဋ္ဌကထာမိန့်သောပါ)။ ။သသပဏ္ဍိတဇာ တကံ ဆဋ္ဌံ။၃၁၆။

၃၁၇-မတရောဒနဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညူဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊မတံမတံဝေရောဒထ,အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာ ဆင်အာပ်သောဤမတရောဒနဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းကြီး၌သိတင်း သုံးနေတော်မူစဉ်၊မထင်ရှားသော၊ သာဝတ္ထိ ပြည်၌နေသော သူကြွယ် ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

သင်သည် အစ်ကိုယ်သေသော်အဘဲ့ကြောင့်မငိုသနည်းဟု ဘုရား လောင်းကိုကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ ဘုရားလောင်းသည် ထိုသူတို့၏ စကားကို ကြား၍ သင်တို့သည် အလွန်ရိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ၅စ်ပါးသော လောကဓံတရားကိုမသိကုန်၍ငါ့အစ်ကိုယ်သေလတ်သော် ငိုကြကုန်၏။ ငါသည်လည်းသေရအံ့။ ထို့ကြောင့် ငါသည်ကားမငို။ သင်တို့သည် လည်းသေကုန်လတ္တံ့။ထို့ကြောင့်ငါတို့သည်လည်းသေရကုန်လတ္တံ့,ဟု နှလုံးသွင်းကုန်၍ မငိုကြကုန်လင့်။ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါရတို့သည် မမြဲ ကုန်၊ဖြစ်၍ချုပ်တတ်ကုန်၏။ ထိုသဘောဖြင့်တည်ခြင်းဌာနမမ်းနှိုင်သော တပါးသောသတ္တဝါရှိသည်လည်းမရှိ။ အလွန်ရိုက်ကုန်သောသင်တို့သည်

မသိအပ်သောသဘောရှိကုန်သော လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့ကိုမသိ
ကုန်၍ငိုကုန်သော်၊ငါသည်အဘယ်အကျိုးငှာငိုရကုန်နည်းဟုဆို၍။ ။

(၅၇၂) မတ်မတ် ၆၀ ရောဒထ၊နဟိ တံ ရောဒထ ယော မရိဿတိ။
သဗ္ဗေ ဝိ သရိရ-ဓာရိနော၊အနုပုဗ္ဗေ နဓာ ဓိတိ။ ။

(၅၇၃) ဒေဝ-မနုဿာ စတုပ္ပဒါ၊ပက္ခိ-ဂဏာ ဥရဂါ စ ဘောဂိနော။
အတ္ထိ သရိရေ အနိဿရာ၊ရေမမာနာဝ ဓာတ္ကာ ဓိတိ။ ။

(၅၇၄) ဇဝံ စလိတံ အ-သဏ္ဌိတံ၊သုခ-ဒုက္ခံ မနုဇေသု ပေက္ခိယ။
ကန္ဒိတ ရုဒိတံ နိရတ္ထကံ၊ကိံ ဝေါ သောက-ဂဏာဘိကိရရေ။ ။

(၅၇၅) ရတ္တာစ သောဏ္ဍာ အ-ကထ၊ဗာလာ သူရာ အ-ယောဂိနော။
ဓိရမည္ကာ ဗာလေ၊တိ၊ယေ ဓမ္မသ အ-ကောဝိဒါ။ ။

ဟူသောလေးဂါထာတို့ကိုဆိုတော်။ ။

(၅၇၂-၅၇၅) တုမ္ဟေ၊သင်တို့သည်။မတ်မတ်၆၀၊သေတိုင်းသေတိုင်း
သောသူကိုသာ့လျှင်။ရောဒထ၊ငိုကြကုန်တော်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။မရိ
သတိ၊သေလတ္တံ့။တံ၊ ထိုသေလတ္တံ့သောသူကို။ နဟိ၊ရောဒထ၊ မငိုကြ
ကုန်။သဗ္ဗေဝိ၊ကုန်အောင်စုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။သရိရ-ဓာရိနော၊ကိုယ်
ကိုဆောင်သောသူတို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊မိမိတို့သေချိန်ရောက်ကအစဉ်
အားဖြင့်။ဓိတိ၊အသက်ကို။ဓာတ္ကာ၊စွန့်ရကုန်တော်။ ။ဘောဂိနော၊ခြွေ
ရံစည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်ရင်း။ မနုဿာ၊လူ
တို့သည်ရင်း။စတုပ္ပဒါ၊အခြေလေးချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့သည်ရင်း။
ပက္ခိဂဏာ၊ဌက်အပေါင်းတို့သည်ရင်း။ ဥရဂါစ၊မြွေနဂါးတို့သည်ရင်း။
အတ္ထိ သရိရေ၊ထိုကိုယ်၌၊ အနိဿရာ၊ အစိုးမရကုန်သည်ဖြစ်၍။ရေမမာ
နာဝ၊ဖြစ်ရာဖြစ်ရာ အရပ်၌မငြိုးငွေ့ဘဲလျှော် ကုန်လျက်သာလျှင်။ ဓိတိ
တံ၊အသက်ကို။ ဓာတ္ကာ၊စွန့်ရကုန်တော်။ ။မနုဇေသု၊လူတို့၌။ ဇဝံ၊ဤသို့။
စလိတံ၊အမြဲမတည်တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်ထသော။ အသဏ္ဌိတံ၊ ခိုင်ခံ့မြဲမြံစွာ
မတည်ထသော။သုခဒုက္ခံ၊ချမ်းသာဆင်းရဲကို။အပေက္ခိယ၊ ပညာဥာဏ်
ဖြင့်အဘန်ဘန်ကြည့်၍။ ကန္ဒိတရုဒိတံ၊မြည်တမ်းငိုကြွေးခြင်းသည်။ နိ
ရတ္ထကံ၊အကျိုးမရှိ။ကိံ၊ အဘဲ့ကြောင့်။ဝေါ၊တုမ္ဟေ၊သင်တို့ကို။ သောက
ဂဏာ၊စိုးရိမ်ခြင်းအပေါင်းတို့သည်။အဘိကိရရေ၊နှိပ်စက်လွှမ်းမိုးကုန်
ဘိသနည်း။ ။ရတ္တာစ၊မိန်းမကြွေးသည်ကြွေအံ့ကြွေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်
သော။သောဏ္ဍာစ၊သေသံကြွေးစားကြွေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အက

တာ၊သင်အပ်သောဒေတတ်ပညာ မရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။သူရော၊ မသင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းတို့၌ရဲရင့်ကုန်သော။ အယောဂိနော၊ ကောင်းသော ပယောဂကင်းကုန်သော။ ဝါ၊အားထုတ်သင့်သောသုစရိုက်တို့၌အားထုတ်ခြင်းကင်းကုန်သော။ ဓမ္မဿ၊ဂုစ်ပါးအပြားရှိသော လောကဓံ၌။ အကောဝိဒါ၊မလိမ်မာကုန်သော။ ယေဗာလာ၊အကြင်သူရိုက်တို့သည်။သန္တိ၊ရှိကုန်၏။တေဗာလာ၊ထိုသူရိုက်တို့သည်။ ဒိဋ္ဌိ၊ဆွေမျိုးတို့၏သေခြင်းအစရှိသည်တို့၌ လောကဓံ တရားကိုအမှန်အားဖြင့်သိလျက်သတိဥာဏ်ထိန်း၍ မငိုကြွေးသော ငါကဲ့သို့သေးပညာရှိကို။ဗာလောတိ၊သူရိုက်ဟူ၏။မညန္တိ၊အောက်မေ့ကုန်၏။ ။(မတံ,စသောရှေးသုံးဂါထာ၀ေတာလိ။ ရုတ္တာ,စသောစတုတ္ထဂါထာပဏ္ဍာ၀တ္ထု)။ ။မ တရောဒနဇာတကံ သတ္တမံ။၃ ၁ ၇။

---

၃ ၁ ၈-ကဏ္ဍ၀ေရဇာတ်။

နတ်နှင့်တက္ကသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယန္တံ ၀ ဿန္ဓသမယံ, အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော၅ကဏ္ဍ၀ေရဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ မယားဟောင်းဖြားယောင်းသော ရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါသာမာသည် တစုံတရသောဥပါယ်ဖြင့်အသျှင်သားကိုရှာ၍ခေါ်စေအုံ့ဟုကခြေသည်တို့ကို ခေါ်စေ၍ တထောင်သောဥစ္စာကို ပေးတ်။သျှင်မ၊အသို့ပြုရကုန်အုံ့နည်းဟုဆိုကုန်သည်ရှိသော်၊ သင်တို့အားမရောက်သောအရပ်မည်သည်မရှိ။သင်တို့သည်ရှာနိုင်းမင်းနေပြည်တို့ သို့လည်လည် ကုန်လျက်ပွဲသဘင်ပြု၍ ၊ သဘင်အလယ်၌ ရှေးဦးစွာလျှင် ဤသိမ်ချင်းကိုသိကြကုန်လော့ဟုကချေသည်တို့ကိုသင်လျက် ရှေးဦးစွာ သောဂါထာကိုဆို၍ သင်တို့သည်ဤသိမ်ချင်းကို သိသည် ရှိသော်အရှင်သားသည်ထိုပရိသတ်အတွင်း၌ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အုံ့၊ သင်တို့နှင့်အတူစကားပြောဆိုလတ္တံ့။ ထိုအခါ အရှင်သားအား ငါ၏ ရောဂါကင်းနေသည့်အဖြစ်ကိုဆို၍ အရှင်သားကိုခေါ်၍လေ၊ကြကုန်လော့။ အကယ်၍မလိုက်လာအုံ့၊ သတင်းစကားမှာထားလိုက် ကြကုန်လော့ဟုဆို၍က

ချေသည်တို့ကိုလွှတ်လိုက်၏။ကချေသည်တို့သည်ဗာရာဏသီမှ ထွက်၍ထိုထိုအရပ်၌ ပွဲသဘင်ပြုကုန်လျက် ပစ္စန္တရစ်သို့သွားကုန်၏။ ထိုခိုးသူကြီးသည်လည်း ပြေး၍ ထိုပစ္စန္တရာဇ်၌ နေ၏။ ထိုကချေသည် တို့သည်ထိုအရပ်၌ပွဲသဘင်ပြုကုန်လျက်။ ။

(၅၂၆) ယ.ဆ.ဝ.ဿန္တ သမယေ၊ကဏ္ဍဝေရေသု ဘာဏုသု။
သာမံ ဗာဟာယ ပိဠ္ဍေသိ၊သာ တံ အာရောဂ္ယ.မဒြိပိ။ ။

ဟူသောဤပဌမဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၅၂၆) ဝ.ဿန္တ-သမယေ၊ ဝ.ဿန္တအခါ၌။ ဘာဏုသု၊ နီသော အရောင်အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ကဏ္ဍဝေရေသု၊ ကုလားဇလပ်ပန်းချုံတို့၌။ယန္တံသာမံ၊အကြင်သာမာကို။ ဗာဟာယ၊ မောင်းဖြင့်။ ပိဠ္ဍေသိ၊ ကြိတ်နှိပ်၏။ သာ၊ထိုသာမာသည်။ တံ၊အရှင်သားကို။ အာရောဂ္ယ.၊အနာကင်းသည့်အဖြစ်ကို။အဒြိပိ၊ကြားမှာလိုက်၏။ ။

ခိုးသူကြီးသည်ထိုစကားကိုကြား၍ကချေသည်သို့ကပ်၍သင်သည် သာမာသည်ရှင်သေး၏ဟုဆိုတော်။ ဝါမယုံဟုကချေသည်နှင့်စကားပြော ဆိုလိုရကား။ ။

(၅၂၇) အမ္ဘော နု ကိရသဒ္ဓေယျံ၊ယံ ဝါတောဝ ပဇ္ဇတံ ဝဟေ။
ပဇ္ဇတ္ထေ ဝ သော ဝါတောဝ၊သဗ္ဗံ ဝိ ပထဝိ ဝဟေ။
ယတ္ထ သာမာ ကာလံကတာ၊သာမံ အာရောဂ္ယ.မဒြိပိ။ ။

ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၅၂၇) အမ္ဘောနဒု၊အို်ကချေသည်။ ယတ္ထသာမာ၊ယာနှာမသာမာ၊ အကြင်သာမာအမည် ရှိသောမိန်းမသည်။ ကာလံကတာ၊ သေလေပြီ။ သာ၊ ထိုသေလေပြီးသော သာမာသည်။ မံ၊ငါ့ကို။ အာရောဂ္ယ.၊အနာကင်းသည့်အဖြစ်ကို။အဒြိပိ၊ကြား၏။ ဣဒံ ဝစနံ၊ဤစကားသည်။နှသဒ္ဓေယျံ၊ကိရ၊မယုံကြည်အပ်သော စကားဖြစ်သတတ်။ ယံ ဝါတောဝ၊အကြင်လေသည်။ပဇ္ဇတံ၊တောင်ကို။ဝ.ဟေ၊မှုတ်လွှင့်ဆောင်သွားရာ၏။ သော ဝါတောဝ၊ထိုလေသည်။ပဇ္ဇတ္ထေ ဝ၊တောင်ကိုရင်း။သဗ္ဗံ ဝိ ပထဝိ ဝ.၊အလုံးရုံသော မြေကိုရင်း။ ဝ.ဟေ၊ မှုတ်လွှင့်ဆောင်သွား၏။ ဤတံ ဝ.စနံ ယထာ၊ ဤစကားကဲ့သို့။ တထာ၊ထို့အတူ။ ဣဒံ၊ဤသာမာအနာကင်းသေး၏ ဟူသောစကားသည်။နှသဒ္ဓေယျံ၊ကိရ၊ မယုံကြည်အပ်သော စကားဖြစ်သတတ်။ကိံ ကာရဏာ၊အဘဲ့ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ မတာနှာမ၊ သေပြီး

သောသူမည်သည်။ကတ္တုစိ။ တစုံတယောက်သောသူအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။နပေသေသိ၊မစေနိုင်ပြီ။ ။

ကချေသည်သည်ခိုးသူကြီးစကားကိုကြား၍။ ။

(၅၂၀) နစေဝ သာ ကာလံကတာ၊နု စ သာ အညှ.မိန္တိ။
ဇော-ဘတ္တိကိနိ သာမာ၊ထမေဝ.မတိကမ်တိ။ ။

ဟူသော၍တတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၅၂၀) သာ၊ထိသာမာသည်။နစေဝကာလံကတာ၊မသေသလျှင်ကတည်း။သာ၊ထိသာမာသည်။ အညံ၊တပါးသောလင်ကို။ နစက္ခုန္တိ၊အလိုမရှိ။သာမာ၊သာမာသည်။ ဇောဘတ္တိကိနိ၊နှစ်ထပ်သောထမင်းကိုမစားတထပ်ထည်းသောထမင်းကိုသာ စားသည်ဖြစ်၍။ ဝေမေဝ၊ထိအရှင်သားကိုလျှင်။အတိကမ်တိ၊တဘောင့်တတရှိ၏။ ။

ခိုးသူကြီးသည်ထိုစကားကိုကြား၍ သာမာသည် ရှင်သည်မှုလည်းဖြစ်စေ၊ဘေသည်မှုလည်းဖြစ်စေ၊သာမာဖြင့်ငါအလိုမရှိဟုဆို၍။ ။

(၅၂၉) အ-သန္ဓိတံမံစိရ-သန္ဓိတေနု၊နိဓိနိ သာမာ အဝုဝံ ဝုဝေနု။
မယာ ဝိ သာမာ နိဓိနေယျ အညံ၊ဇုတော အဟံ နုရတရံ ဂမိဿံ။ ။

ဟူသော၍စတုတ္ထဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၅၂၉) သာမာ၊ သာမာသည်။အ-သန္ဓိတံ၊ မပေါင်းပေါ် ဘူးသော။ မံ၊ငါ့ကို၊စိရသန္ဓိတေနု၊ ကြာမြင့်စွာပေါင်းပေါ်သောသူ၌။ နိဓိနိ၊လဲလှယ်၍ယူ၏။ အဝုဝံ၊မမြဲသော ငါ့ကို။ ဝုဝေနု၊မြဲသောလင်ဖြင့်။ နိဓိနိ၊လဲလှယ်၍ယူ၏။သာမာ၊သာမာသည်။ မယာဝိ၊ငါဖြင့်လည်း။အညံ၊တပါးသောလင်ကို။ နိဓိနေယျ၊လဲလှယ်၍ယူရာ၏။ အဟံ၊ငါသည်။ ဇုတော၊ဤအရပ်မှ၊နုရတရံ၊အလွန်ဝေးသောအရပ်သို့၊ဂမိဿံ၊သွားဦး။ ။ ငါ တပါးသောအရပ်သို့သွားသောအဖြစ်ကို သာမာအား၊ပြောကြကုန်ဟုဆို၍။ ထိုကချေသည်တို့၏မြင်စည်လျှင် အလွန်မြစွာပုဆိုးကို ဝတ်၍စွာမြန်သောအဟုန်ဖြင့်ပြေး၏။ ကချေသည်တို့သည်သွား၍ခိုးသူကြီးပြုသောအမှုအရာကိုသာမာအား၊ပြောဆိုကုန်၏။သာမာသည်နှုလုံးမသာ၍ ဝမ်းသဘောဖြင့်လျှင်ကာလကိုလွန်စေ၏။ ။(ယန္တ္ဒါ၌တံ်အနက်မရှိ။ယံ.တွံ့ရှိမှု၊တွံ့၊ အရှင်သားသည်။ယံ်သာမံ၊အကြင်သာမာကိုပေး။ ။ကဏာ၀ိ ရေသုလိုလျက်ဂါထာဖြစ်၍၊ဇု,ကိုး,ရေးသည်။ ။အဘိဝန်ဒ္ဓိကား။ ကရ၀ိရောသမာရကော,ဟုဆို၏။ ။ဒွယံ်ကရ၀ိရေ၊ကုန္ဓိတံ်ရ၀ဲ့ဒ္ဓိ

အသားယေနကရဝိရော၊ ဤရော။ အသေသမာရေတိဟသမာရကော။ ။ ရင်းနှီကာ။ ။သာမာ၊သာမာသည်။ ကောဘက္ခံ၊တယောက်သောလင်ကို။ ကိန်၊ ဝယ်၏။ ဟုယောဇနာသည်ကားမသင့်။ ။ဘက္ခုသ္သ၊လင်ဟော။ ဒုတိယန္တု ဖြစ်မူ၊ဘက္ခာရံ,နေသင့်၏။ ဘက္ခံ,မသင့်။ နွေဘက္ခာနိနဘုဇ္ဇတိ, ဟူသောရှေးစကားကိုထောက်၍၊တထပ်ထင်ပြီးသောထမင်းကိုသာစား သည်၊ယောဇနာဆသည်)။ ။ကဏာဝေရဇာတကံအဋ္ဌမံ။၃ ၁၈။

---

၃ ၁ ၉–တိက္ခိရဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဖြတ် စွာဘုရားသည်၊သုသုခံဝတဇီဝါမိ,အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာ ဆင်အပ်သော.ဤတိက္ခိရဇာတ်ကို၊ ကောသမ္ဗီပြည်ကိုမှီ၍ ဆိုးတော ကျောင်းခို သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ အသျှင်ရာဟုလာမထေရ်ကို အ ကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါတနေ့သစ္စာထိုင်ဂက်မူဆိုးသည် မျှားစွာကုန်သောခါတို့ကိုယူ ၍ရေသောက်အံ့ဟု ဘုရားလောင်း၏ ကျောင်းသို့ သွား၍ ထိုချိုင့်ကို ဘုရားလောင်းအထံ၌ထား၍ရေကိုသောက်၍ သဲအပြင်၌လျှောင်းလျက် အိပ်ပျော်၏။ ခါသည်မူဆိုးအိပ်ပျော်သည်၏အဖြစ်ကိုသိ၍၊ ငါ၏ယုံမှား ခြင်းကိုရသော့ကိုမေးအံ့။ သိသည်ရှိသော် ငါ့အားဖြေလတ္တံ့ဟု ချိုင့်၌နေ လျက်လျှင်ဘုရားလောင်းကိုမေးလိုရကား။ ။

(၅ ၈ ၀) သုသုခံ ဝတ ဇီဝါမိ၊လဘာမိ စေ ဘုဇ္ဇိတုံ။
ပရိပန္ဓေ,ဝ တိဋ္ဌာမိ၊ကာ နု ဘန္တေ ဂတိ မမ။ ။

ဟူသော၌ပဋ္ဌမဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၅ ၈ ၀) ဘန္တေ၊သျှင်ရသော့။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ဇူမံသာကုလိကံ၊ ဤဌက်ခတ်မူဆိုးကို။ နိဿာယ၊မှီ၍။ ဝတ၊စင်စစ်။ သုသုခံ၊အလွန်ချမ်း သာစွာ။ ဇီဝါမိ၊အသက်မွေးရတော်။ ယထာရုစိတံ၊အလိုရှိတိုင်းသော။ ခါဒ နိယံ၊ခဲဘွယ်ကို။ ဘောဇနိယံ၊ဘောဇဉ်ကို။ ဘုဇ္ဇိတုံ၊သုံးဆောင်ခြင်းငှာ။ လဘာမိ စေဝ၊ ရကားရပေတော်။ အပိစ ခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်ကြောင်းသော်လည်း။ ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌။ မမ၊ငါ၏။ ဥာတကာ၊အသွေးအမျိုးတို့သည်။ မမ၊ ငါ၏။ သန္ဓေနု၊အသံဖြင့်။ အာဂတာ ဂတာ၊လာတိုင်းလာတိုင်း။ ဝိနဿန္တိ၊

ပျက်စီးကုန်၏။ တဘွဲ့တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပရိပန္ထော၊ ဘေးရန်ရှိသောအရပ်ခဲ့သာလျှင်။တိဏ္ဍာပိ၊တည့်ရ၏။ ဘန္တော်သျှင်ရသော့၊ မမ၊အကျွန်ုပ်၏။ ကာဂတိ၊အဘယ်သို့သောဂတိသည်။ ဝါ၊အဘယ်သို့သောအပြီးတိုင်ခြင်းသည်။ဂဝိဿတိ နု၊ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ။

ထိုခါ၏ပြဿနာကိုဖြေလိုရကားဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၅၀၁) မနော စေ တေ နုပ္ပဏမတိ၊ပက္ခိ ပါပဿ ကမ္မုနော။
အ-ဝါ ဝဇ္ဇဿ ဘဒ္ဒိဿ၊နု ပါပ-ရုပလိမ္ဗတိ။ ။

ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၅၀၁) ပက္ခိ၊ဌက်။ ပါပဿကမ္မုနော၊ မကောင်းမှုကံ အကျိုးဌာ။ တော၊သင်၏။မနော၊စိတ်သည်။ စေနုပ္ပဏမတိ၊အကယ်၍ မည့်တတ်သည်ဖြစ်အုံ့။ဝေ်သနော်ဤသို့မကောင်းမှုပြုခြင်းဌာ သင်၏စိတ်မည့်တတ်မကိုင်းမရှိင်းသည်ဖြစ်လတ်သော်။ အ-ဝါ ဝဇ္ဇဿ၊ မကောင်းမှုပြုခြင်းဌါလုံ့လမပြုသော။ ဘဒ္ဒိဿ၊စင်ကြယ်ကောင်းမြတ်သည်သာဖြစ်သော။ တော၊ သင့်အား။ ပါပံ၊မကောင်းမှုအကုသိုလ်သည်။ နဝုပလိမ္ဗတိ၊ မလိမ်းကျံ့မကပ်ပြီ။ ။

ထိုစကားကိုကြားခဲ့ခါသည်။ ။

(၅၀၂) ဥာတကော နော နိသိန္နော-တိ၊ဗဟု အာဂဆ္ဆတေ ဇနော၊
ပဒိုဠ္ဍ ကမ္ဘံ ဗုသတိ၊တဘွဲ့ မေ သက်တော မနော။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၅၀၂) ဘန္တော်သျှင်ရသော့။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ သန္ဓံ၊အသံကို။သစေနကရေယုံ၊အကယ်၍မပြုပြားအုံ့။အယံတိတ္ထိရဇနော၊ဤခါအပေါင်းသည်။နုအာဂဆ္ဆေယ္ယု၊မလာပေရာ။မယိပန၊အကျွန်ုပ်သည်ကား။သန္ဓံ၊အသံကို။ ကရောန္တော်ပြုသည်ရှိသော်။ နော၊ဇါတ်ကို၏။ဥာတကော၊အဆွေအမျိုးသည်။ နိသိန္နောတိ၊နေ၏ဟု။ ဗဟုဇနော၊ဤမျှားစွာသော ခါအပေါင်းသည်။အာဂဆ္ဆတေ၊လာ၏။တံအာဂတာဂတံ၊လာတိုင်းလာတိုင်းသောထိုခါအပေါင်းကို။ လုဒ္ဓေ၊မှုဆိုးသည်။ဂဟေတ္ဝာ၊ဘမ်း၍။ ဖြိုဝိ တက္ခယံ၊အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ပါပေန္တော၊ရောက်စေလျက်။မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။ ပဒိုဠ္ဍ၊စွဲ၍။ ဝါ၊အမှီပြု၍။ ကမ္ဘံ၊ပါဏာတိပါတကံကို။ ဗုသတိ၊ရ၏။ တဘွဲ့ ထိုအကျွန်ုပ်ကိုစွဲ၍ပြုအပ်သောမကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ၌။ထိုပါဓံ၊ဤမကောင်းမှုကံသည်။ မမ၊ငါ၏။ ကမ္ဘံနုခေါ၊ မကောင်းမှုကံပင်

ဖြစ်ခဲ့လေသလော။ ဗုတ်၊ဤသို့။ မေ၊အာကျွန်ုပ်၏။ မမနာ၊နှလုံးသည်။သက်တော၊ယုံမှား ရှိ၏။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၅၈၃) နှ ပဒိုစ္ဆ ကမ္ဘံ ဖုသတိ၊မနော စေ နှ-ပ္ပဒုဿတိ။
အပ္ပေါ-သုက္ကသ ဘဒ္ဒိသ၊နှ ပါပ-ရုပလိမ္ဘတိ။ ။

ဟူသောဤစတုတ္ထဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၅၈၃) ပက္ခိ၊ဌက်။တော၊သင်၏။မနော၊စိတ်သည်။ ပါပကိရိယာ။ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှာ။ စေနပ္ပဒုဿတိ၊ အကယ်၍ မပြစ်မှားအံ့။ ဝေဿန္တော၊ဤသို့နှလုံးမပြစ်မှားသည်ရှိသော်။ တံ၊သင့်ကို။ပဒိုစ္ဆ၊စွဲ၍။လုဒ္ဓေနှ၊ မှုဆိုးသည်။ ကတံ၊ပြုအပ်သော။ ကမ္ဘံ၊ပါဏာတိပါတ အကုသိုလ်ကံသည်။ တံ၊သင့်သို့။နှ ဖုသတိ၊မရောက်။အပ္ပေါသုက္ကသ၊မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှာကြောင့်ကြ အားထုတ်ခြင်း ကင်းသော။ ဘဒ္ဒိသ၊ စင်ကြယ်ကောင်းမြတ်သည်သာဖြစ်သော။ တော၊သင်အား။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံသည်။နဥပလိမ္ဘတိ၊မလိမ်းကျံမကပ်ငြို။ ။တိတ္ထိရဇာတကံ နဝမံ။၃၁၆။

၃၂၀-သုစဇ္ဇတောတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုစံဝတနှစ္ဓဇ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤသုစဇ္ဇတောတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ တယောက်သော သူကြွယ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည် မင်းအားခစားအံ့သောဌာ လာ၍ မိဘုရားနှင့်သောကာလ၌၊ဂုဏ်မိဘုရား၊ကျွန်ုပ်တို့သည် ဂုဏ်မိဘုရားတို့၏အာထံမှ တရုံတခုကိုမရပါကုန်ဟုဆို၏။ ဘခင်၊ကျွန်ုပ်သည်တရုံတခုကိုမရပါ။ဘခင်အား အဘယ်ကို ပေးရအံ့နည်း။ အဂုဏ်မင်းသည် တောမှလာသောကာလ၌ တခုသော တောင်ကိုမြင်၍ ဤတောင်ရှေ့ဖြစ်သော်ကျွန်ုပ်အားစိုးစဉ်း ပေးပါ အံ့လော်ဟု-မေးသည်ရှိသော်၊ သင်သည် အဘယ်မည့်ဧသာမိန်းမနည်း။ ငါသည်တရုံတခုကိုမပေးဟုဆို၍ပေးလွယ်သောအ

ရာကိုလည်းမပေး။ထို၎င်းသည်ယခုအခါကျွန်ုပ်အား အာဘယ်မည်သော ဥစ္စာကိုပေးလတ္တံ့ နည်းဟူသောအနက်ကိုပြလိုရ၏။ ။

(၅၀၄) သုစံ ဝတ နိ-စ္ဆဒ္ဓိ၊ဝါစာယ အ-ဒဒံ ဂိရိံ။
ကိံ ဟိတသ္မ စဇ-ဇ္ဇသ္မ၊ဝါစာယ အ-ဒဒ ပဇ္ဇတံ။ ။

ဟူသော၎င်းပဌမဂါထာကိုဆိုရ၏။ ။

(၅၀၄) တာတာ၊ဘခင်။ဂိရိံ၊တောင်ကို။ဝါစာယ၊စကားမျှဖြင့်လည်း။ အဒဒံ၊ မပေးသောမင်းသည်။ဝတ၊စင်စစ်။သုစံ၊ လွယ်သဖြင့်စွန့်ခြင်း ဌာ တတ်ကောင်းသော ဝတ္ထုကိုလည်း။ နစ္ဆဒ္ဓိ၊မပေးမစွန့်။ ဝါစာယ၊စ ကားမျှဖြင့်။ပဇ္ဇတံ၊တောင်ကို။အဒဒံအဒဒန္တော၊မပေးသော၎င်းမင်းသည်။ မယာ၊ငါသည်။ ယာစိတသ္မ၊တောင်းအပ်သော။ ကိံ ဟိတသ္မ၊ကိံ ဟိ တံ၊ အာဘယ်အစီးအပွားကို။ စဇ-ဇ္ဇော၊ ပေးစွန့်သည်။ အသ္မ၊ ဖြစ်လိမ့် နည်း။ ။(ပေးလွယ်သောတောင်ကိုမျှ မပေးတဲ့မင်းသည် ငါတောင်း အပ်သော်အာဘယ်အစီးအပွားကိုပေးစွန့်လိမ့်နည်းဟူလိုသော၀)။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍မင်းသည်။ ။

(၅၀၅) ယဒိ ကယိရာ တဒိ ဝဒေ၊ယံ နု ကယိရာ နု တံ ဝဒေ။
အ-ကရောန္တံ ဘာသမာနံ၊ပရိဇာနန္တိ ပဏ္ဍိတာ။ ။

ဟူသော၎င်းဒုတိယဂါထာကိုဆိုရ၏။ ။

(၅၀၅) ပဏ္ဍိတောပညာရှိသည်။ ယဒိ၊ယံ၊ဝေ၊အကြင်အမှုကို သာ လျှင်။ကယိရာ၊ကရေယျ၊ပြုရာ၏။တဒိ၊တံ၊ဝေ၊ထိုအမှုကိုသာလျှင်။ဝါစာ ယာ၊နှုတ်ဖြင့်။ဝဒေ၊ဝဒေယျ၊ဆိုရာ၏။ ယံ၊အကြင်အမှုကို။ နု၊ကယိရာ၊မပြု ရာ။တံ၊ထိုမပြုသည်ကို။နု ဝဒေ၊မဆိုရာ။ဘာသမာနံ၊ပေးဆဲဟုဆိုလျက်။ အ-ကရောန္တံ၊ပေးသော အမှုကိုမပြုသောသူကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့ သည်။ပရိဇာနန္တိ၊ထိုသူ၏။မုသာဝါဒီအဖြစ်ကိုပိုင်းခြား၍သိကုန်၏။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍မိဘုရားသည်မင်းအား၊လက်အုပ်ချီ၍။ ။

(၅၀၆) ရာဇ-ပုတ္တ နမော တေ ဣ ဣဒ္ဓေ ဒ္ဒိတော ဝသိ။
ယသ္ဿ တေ ဗျသနံ ပတ္တော၊သစ္စသ္မိ ရမတေ မနော။ ။

ဟူသော၎င်းတတိယဂါထာကိုဆိုရ၏။ ။

(၅၀၆) ရာဇ-ပုတ္တ၊မင်းသား။ တေ၊အရှင်သားအား။နမော၊ရှိခိုးခြင်း သည်။အဣဒ္ဓေ၊ဖြစ်စေသတည်း။တို့၊အရှင်သားသည်။သစ္စေ၊ဝစီသစ္စာ ၌ရင်း။ဣဒ္ဓေ၊သဘာဝမြတ်၌ရင်း။ဒ္ဒိတော၊တည်လျက်။ဝသိ၊နေ၏။ဗျသနံ၊

တိုင်းပြည်မှထုတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ပျက်စီးခြင်းသို့ ။ပဏ္ဍောရောက်လျက်။ ယသဿကောအကြင်သင်၏။ မနောစိတ်သည်။သစ္စာ၌။သစ္စာ၌။ရမတော်ရှေလျှော်၏။ ။

ဤသို့မင်း၏ကျေးဇူးကိုဆိုသောမိဘုရား၏စကားကိုဘုရားလောင်းကြား၍မိဘုရား၏ကျေးဇူးကိုဆိုလိုရကား။ ။

(၅၀၇) ယာ ဒဠ္ဍိန္ဒိ ဒဠ္ဍိန္ဒဿ၊အာဇာ အာဇဿ ကိတ္တိမ။
သာ ဟိ.သပရမာ ဘရိယာ၊သ-ဟိရညဿ ဇုတ္တိယော။ ။

ဟူသောဤစတုတ္ထဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၅ ၀ ၇) ကိတ္တိမ၊ကျေးဇူးသတင်းကျော်စောခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသောမင်း။ ယာဘရိယာ၊ အကြင်မယား သည်။ ဒဠ္ဍိန္ဒဿသာမိကဿ ဒဠ္ဍိန္ဒကာလေ၊လင်ဆင်းရဲသောကာလ၌။သယမ္ပိ၊မိမိသည်လည်း။ ဒဠ္ဍိန္ဒိ၊ဆင်းရဲသည်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ တံ၊ထိုဆင်းရဲသောလင်ကို။နပရိစ္စဇတိ၊ တောင်ကပ်ဖါးရားသွားတိုင်းလာဟိုင်းလုပ်ကျွေးပြုစုလျက်မိမိအသက်နှင့်အတူချစ်ကြည်ဖွယ်သည်ဖြစ်၍မစွန့်မလွှတ်။အာဇာ သသာမိကဿအာဇာကာလေ၊ လင်,ကြွယ်ဝ ကုံလုံသောကာလ၌။ အာဇာ၊မိမိလည်းကြွယ်ဝသည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။သာမိကမေဝ၊လင်သို့သာလျှင်။ အနုဝတ္တတိ၊အစဉ်လိုက်၏။ သမာနသုခဒုက္ခာ၊တူမျှသော ချမ်းသာဆင်းရဲရှိသည်။ ပေါဘိ၊ဖြစ်၏။ သာဟိသာ၊ဝေ၊ထိုမယားသည်သာလျှင်။ အဿ၊ထိုယောကျ်း၏။ ပရမာ၊မြတ်သော။ ဘရိယာ၊မယားကောင်းမည်၏။ သ-ဟိရညဿ၊ရွှေငွေဥစ္စာ များစွာကြွယ်ဝသည်ဖြစ်၍ စိုးရသောစည်းစိမ်၌ တည်သောသူအား။ ဇုတ္တိယော၊မယားလုပ်ချင်သောမိန်းမတို့မည်သည်။ အနုဇ္ဇရိယာ ဝေ၊မအုံ့လောက်ကုန်သည်သာတည်း။ ။ဘုရားလောင်းသည်ဤသို့ဆိုမြတ်သောမင်းကြီး၊ဤ၄င်မိဘုရားသည် ၄င်မင်းကြီး ဆင်းရဲသောကာလ၊ တောခွီနေလျက် အတူဆင်းရဲခံ၏။ ဤမိဘုရားအားချီးမြှောက်ခြင်းကိုပြုသင့်၏ဟုမိဘုရား၏ကျေးဇူးကိုဆို၏။မင်းသည်ဘုရားလောင်း၏စကားဖြင့် မိဘုရားကျေးဇူးကိုအောက်မေ့၍ပညာ၄ိုး၊သင့်စကားဖြင့် ငါသည် မိဘုရားကျေးဇူးကို အောက်မေ့ပြီဟုဆို၍ မိဘုရားအားခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ကိုပေး၏။ သင်ပညာ၄ိုးသည် မိဘုရားကျေးဇူးကိုအောက်မေ့၏ဟုဘုရားလောင်းအားလည်းမျှားစွာသောစည်းစိမ်ကိုပေး

ဏ်။ ။သုစ္ဆဇာတကံ ဒသမံ။၃ ၂၀။ ပုစိမန္ဒဝဂ္ဂေါ ဒုတိယော။ ။
တဿ သုဒ္ဒါနံ။ ။

အထ စောရကဿပ ခန္ဓိ ဝ ရော ဒုဗ္ဗိ ဝိတ ဘာ စ ဝ ရေ ဖ ရ ဿ ။
အထ သ သ မ ဘ ဗ္ဗ ဝ သ ဗ္ဗ သု ခံ သု စ ံ ဝ ဘ ခ ဗ္ဗ ဇ ိ ခ ာ စ ခ ။ ။

(၃-ကုဒိုရ္ဘသကဝဂ်)

၃ ၂၁-သိဂ်ာလသကုဏာဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မနုဿသော်ဝတောသိသံ, အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤသိဂ်ာလသကုဏာဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ အသျှင်မဟာကဿပမထေရ်၏ကုဋိကိုမီးတိုက်သောရဟန်းငယ်ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

လွန်လေပြီးသောအခါ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌ဗြဟ္မဒတ်မင်း မင်းပြုသည်ရှိသော်၊ ဘုရားလောင်းသည် သိဂ်ာလဌက်မျိုးနွယ်ဖြစ်၍ အရွယ်ရောက်လတ်သော်၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော ဗိုလ်ပါးမယိုသောအသိုက်ကိုပြု၍ဟိမဝန္တာတွင်နေ၏။ ထိုအခါတဆုသောမျှောက်သည် ဗိုလ်ပါးကာလတွင်အရည်မပြတ် ဗိုလ်ပါးရွာလတ်သော် အချမ်းနှိပ်စက်၍ သွားချင်ချင် ကိုက်လျက်ဘုရားလောင်း၏အနီးတွင်နေ၏။ ဘုရားလောင်းသည် ပင်ပန်းသောထိုမျှောက်ကိုဖြင်၍ ထိုမျှောက်နှင့်တကွစကားပြောလိုရကား။ ။

(၅၀၈) မနုဿသော်ဝ တော သိသံ၊ ဟတ္ထ-ပါဒါ စ ဝါနရ။
အထ ကေန နု ဝဏ္ဏေန၊ အဂါ ရ-ဏ္ဍေ နု ဝိဇ္ဇတိ။ ။

ဟူသော ဤပဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၅၀၈) ဝါနရ၊ မျှောက်။ တော၊ သင်၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ မနုဿ သ သ၊ လူ၏။ သိသံ ဟု ဝ၊ ဦးခေါင်းကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟတ္ထ ပါဒါ စ၊ လက်ခြေတို့သည်လည်း။ မနုဿ သ သ၊ လူ၏။ ဟတ္ထ ပါဒါ ဟု ဝ၊ လက်ခြေတို့ကဲ့သို့။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကေန ဝဏ္ဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ တော၊ သင်အား။ အဂါ ရ-ဏ်၊ နေရာအပ်သည်။ နု ဝိဇ္ဇတိ နု၊ မရှိသနည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍မျှောက်သည်။ ။

(၅၇၉) မနုဿသော၊ဝ မေ သိသံ၊ဟတ္ထ-ပါဒါ ဝ သိင်္ဂါလ။
ယာ၊ဟု သေဠာ မနုဿေသု၊သာ မေ ပညာ နုပိဇ္ဇတိ။ ။

ဟူသောဤနုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၅၇၉) သိင်္ဂါလ၊သိင်္ဂါလမည်သောဌက်။မေ၊ငါ၏။သိသံ၊ဦးခေါင်းသည်။ မနုဿသား၊လူ၏။ သိသံဇ္ဈဝ၊ဦးခေါင်းကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဟတ္ထပါဒါစ၊လက်ခြေတို့သည်လည်း။ မနုဿသား၊လူ၏။ဟတ္ထပါဒါဇ္ဈဝ၊လက်ခြေတို့ကဲ့သို့။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ပန၊ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ မနုဿေသု၊လူတို့၌။ ယာ ပညာ၊အကြင်ပညာကို။ သေဠာ၊ဖြတ်၏ဟူ၍။ အာဟု၊ဆိုကုန်၏။ သာ ပညာ၊ထိုစိရင်တတ်သော ပညာသည်။ မေ၊ငါ့အား။နုပိဇ္ဇတိ၊မရှိခဲ့။ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။မေ၊ငါ့အား။အဂါရံ၊နေရာအိမ်သည်။နုပိဇ္ဇတိ၊မရှိသတည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၅၈၀) အနဝဇ္ဇိတ-စိတ္တသ၊လဟု-စိတ္တသ ဒုဿီနော။
နိစ္စံ အ-ဇ္ဈ-သိလိသ၊သုခ-ဘာဝေါ နုပိဇ္ဇတိ။ ။

(၅၈၁) သော ကရသု အာနုဘာဝံ၊ဝိတိဝတ္တသု သိလိယံ။
သိတ-ဝါတ-ပရိတ္တာနံ၊ကရသု ကုဋိဝံ ကပိ။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၅၈၀-၅၈၁) အနဝဇ္ဇိတ-စိတ္တသ၊ မတည် ကြည်သော စိတ်ရှိထသော။လဟုစိတ္တသ၊ပေါ့သောစိတ်ရှိထသော။ဒုဿီနော၊အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်မှားတတ်ထသော။နိစ္စံ၊အမြဲ။အ-ဇ္ဈ-သိလိသ၊မမြဲသောသိလရှိသောသူအား။သုခ-ဘာဝေါ၊ချမ်းသာသည့်အဖြစ်သည်။နုပိဇ္ဇတိ၊မရှိ။ ။ကပိ၊မျောက်။သော-တံ့၊ထိုသင်သည်။ပညာယ၊ပညာ၏။ ဥပ္ပါဒနတ္ထံ၊ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ အာနုဘာဝံ၊အာနုဘော်ဟုဆိုအပ်သော ဗလဥပါယကို။ကရသု၊ပြုလော့။ သိလိယံ၊ဒုသီလ၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သောမျောက်တို့အလေ့အကျင့်ကို။ ဝိတိဝတ္တသု၊လွန်စေလော့။ သိတ-ဝါတ-ပရိတ္တာနံ၊အချမ်းလေကိုကွယ်ကာခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော။ကုဋိဝံ၊အသိုက်ကို။ဝါ၊နေရာအိမ်ကို။ကရသု၊ပြုလော့။ ။မျောက်သည်ဤငှက်ကားမိမိရိယင်းမစွတ်ရာ၌နေရသည်၏အဖြစ်ဖြင့်ငါ့ကိုဆဲရေး၏။ ထိုငှက်ကိုဤအသိုက်၌ငါမနေစေအံ့ဟုကြံ၏။ ကြံပြီး၍ဘုရားလောင်းကိုဘယ်လိုရကားပြေးလာ၏။

ဘုရားလောင်းသည်ဖျံ၍တပါးသို့သွား၏။ မျှော်သည်အသိုက်ကိုဖျက်၍ မုန့်မုန့်ကြေစေ၍သွား၏။ ။သိဂ်ါလသကုဏာဇာတက် ပဌမ။၃၂၁။

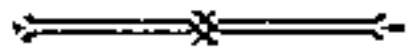

၃၂၂-ဒုဗ္ဗုဘာယဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္ဗာသျှမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဒုဗ္ဗုဘာယတိဘဒ္ဒန္တော,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော၌ဒုဗ္ဗုဘာယဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်။ သာသနာတော်မှ အပြစ်သောတိတ္ထိတို့ကို အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ခြေသေ့သည်စင်စစ်သဖြင့်ထန်းရွက်၏အထက်၌ ဥဿုစ်သီးမှည့်ကျ၍၊ဒုန်းဒုန်းဟူသော အသံကိုပြု၏။ ထိုယုန်ငယ်သည်ထိုအသံကိုကြား၍ ဖြေပြီသည်ဟူသော အမှတ်ကိုဖြစ်စေ၍ ပြေးသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ အဟုတ် အမှန်အားဖြင့်ထိုအကြောင်းကိုသိအောင်ပြုအံ့ဟုကြံ၏။ကြံပြီး၍ခြေသေ့သည်ထိုယုန်ငယ်ကိုယူ၍နှစ်သိမ့်စေ၍၊ဤယုန်ငယ်မြင်ရာအရပ်၌ ဖြေပြီသည်၏အဖြစ်ကိုအဟုတ်အမှန်အားဖြင့် ငါသိအောင်ပြု၍လာသည်တိုင် အောင်သင်တို့သည် ဤ၌နေကြကုန်ဦးဟုဆို၍ယုန်ငယ်ကို ကျောက်ကုန်း၌တင်၍ခြေသေ့၏အဟုန်ဖြင့်ပြေး၍ထန်းတောင်ယုန်ငယ်ကိုချ၍၊အချင်း၊ လာလော့၊သင်မြင်သောအရပ်ကိုပြုလော့ဟုဆို၏။သခင်၊ကျွန်ုပ်မပြုဝံ့ဟုဆို၏။အချင်း၊မကြောက်လင့်ဟုဆိုလတ်သော်၊ ထိုယုန်ငယ်သည်ဥဿုစ်ပင်သို့ချဉ်းကပ်အံ့သောဌာမဝံ့ရကားအဝေးဌာနရပ်၍၊အရှင်၊ဤအရပ်သဉ္ဇကားဒုန်းဒုန်းမြည်ရာအရပ်တည်းဟုဆို၍။ ။

(၅၉၂) ဒုဗ္ဗုဘာယတိ ဘဒ္ဒ·ရ္ဇေ,ယသ္မိ ဒေသေ ဝသာမ·ဟံ။
အဟံ ပေ·တံ နု ဇာနာမိ၊ကိ·မေတံ ဒုဗ္ဗုဘာယတိ။ ။

ဟူသောရှေးဦးစွာလောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၅၉၂) သာမိ၊အရှင်။ ဟေ၊ အရှင်အား။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ဖြစ်စေသတည်း။ယသ္မိံ ဒေသေ၊အကြင်အရပ်၌။ အဟံ၊ငါသည်။ ဝသာမိ၊နေ၏။တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌။ ဒုဗ္ဗုဘာယတိ ဒုဗ္ဗုသဒ္ဒံ ကရောတိ၊ ဒုန်းဒုန်းအသံပြု၏။ယံ၊အကြင်ဝတ္ထု၊သည်။ ဒုဗ္ဗုဘာယတိ၊ ဒုန်းဒုန်းအသံပြု၏။ ဧတံ၊ဤဒုန်းဒုန်းအသံပြုသောဝတ္ထု၊သည်။ ကိ ဝါ၊အဘယ်ဝတ္ထုဖြစ်လိမ့်

နည်း။ ကေနဝါကာရဏောနဲ့အာဘယ်အကြောင်းကြောင့်မူလည်း။ ဒေါ်ဤဝတ္ထုသည်။ဒုဗ္ဗုဘာဘယတို၊ဒုန်းဒုန်းအသံပြုလေသနည်း။ဤတို၊ဤသို့။ အဟံဝိ၊ဧါသည်လည်း။ဒေါ်၊ဤဒုန်းဒုန်းအသံပြုသောဝတ္ထုကို။ဝါ၊ဒုန်းဒုန်းအသံပြုခြင်း၏အကြောင်းကို။နဇာနာမိ၊မသိ။ ။ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ခြသေ့သည်ဥဿုစ်ပင်ရင်းသို့သွား၍ ထန်းပင်အောက်၌ယုန်ငယ် အိပ်ရာအရပ်ကိုရင်း၊ ထန်းရွက်ထက်ကျသောဥဿုစ်သီးမှည့်ကိုရင်း မြင်၍၊မြေမပြိုသည်၏အဖြစ်ကိုအမှန်အားဖြင့်သိ၍၊ယုန်ငယ်ကိုကျောက်ကုန်းခွံတင်၍ ခြသေ့၏အဟုန်ဖြင့် လျင်မြန်စွာ. သားအပေါင်းတို့၏အထံသို့သွား၍အလုံးစုံသောအကြောင်းကိုကြား၍၊သင်တို့သည် မကြောက်ကြကုန်လင့်ဟု သားအပေါင်းကိုနှစ်သိမ့်စေ၍လွှတ်လိုက်၏။ ထိုအခါဘုရားလောင်းမရှိ ခြားအံ့၊ ခပ်သိမ်းသောသားတို့သည်သမုဒ္ဒရာသို့ဝင်၍ ပျက်စီးကုန်ရာ၏။ ဘုရားလောင်းကိုမှီ၍၊ခပ်သိမ်းသောသားတို့သည် အသက်ကိုရကုန်၏။

သဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည် ဤအတိတ်ကိုဆောင်တော်မူ၍ ဘုရားဖြစ်ပြီး၍။ ။

(၅၉၃) ဗေလုဝံ ပတိတံ သုတ္ဝာ၊ဒုဗ္ဗုဘန္တိ သသော ဇဝိ။
သသသ ဝစနံ သုတ္ဝာ၊သန္တ္ကာ ဓိဂ-ဝါဟိနိ။ ။

(၅၉၄) အ-ပ္ပတ္ဝာ ပဒ-ဝိညာဏံ၊ပရ-ဟောသာ-နုသာရိနော။
ပမာဒ-ပရမာ ဗာလာ၊တေ ဟောန္တိ ပရ-ပတ္တိယာ။ ။

(၅၉၅) ယော စ သိလေန သမ္ပန္နော၊ပညာယူ-ပသမေ ရတော။
အာရကာ ဝိရတော ဓီရော၊နဲ ဟောန္တိ ပရ-ပတ္တိယာ။ ။

ဟူသောဤသုံးရကုန်သောအာဘိသမ္ဘုဒ္ဓဂါထာတို့ကိုဟောတော်မူ၏။ ။

(၅၉၃-၅၉၅) သသော၊ ယုန်သူငယ်သည်။ ဒုဗ္ဗုဘန္တိ၊ ဒုန်းဒုန်းဟူသောအသံကို။ကုရုမာနံ၊ပြုလျက်။ ပတိတံ၊ကြွေသော။ ဗေလုဝံ၊ဥဿုစ်သီးမှည့်အသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဇဝိ၊မဟာပထဝီပြိုခဲ့ပြီဟု၊ ဝန်ကြီးဝန်တွတ်ရေးရွတ်မြည်လျက် အသက်လွတ်ပစေဟု၊ မနေမနား လွှားခုန်၍ပြေး၏။သသသ၊ယုန်သူငယ်၏။ဝစနံ၊မဟာပထဝီပြိုခဲ့ပြီဟူသောစကားကို။သုတ္ဝာ၊ကြား၍။ဓိဂ-ဝါဟိနိ၊သားအပေါင်းသည်။ သန္တ္ကာ၊ဥတြဲဆွာ၊ ထိတ်လန့်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇဝိ၊လျင်သောအဟုန်ဖြင့်ပြေး၏။ ။ ယောဗာလာ၊ အကြင်အနှေ့ပုထုဇဉ်တို့သည်။ ပဒ-ဝိညာဏံ ဝိညာဏပဒံ

သောတာပတ္တိဖိုလ်ဉာဏကောဌာသံ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ဉာဏ်အရသို့။ အ
ပတ္တာ၊ မရောက်မူ၍။ ဝါ၊မရောက်သောကြောင့်။ ပရဝေယာသာနုသာရိ
နော၊သူတပါးတို့၏စကားကိုအစဉ်မှီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။
တေဗာလာ၊ထိုအနွယ်ထုဇဉ်တို့သည်။ပမာဒပရမာ၊ထိုသူတပါးတို့၏အ
သံဟုဆိုအပ်သောမေ့လျော့ကြောင်းကို အမြတ်ဟူ၍မှတ်ထင်ကုန်သည်
ဖြစ်၍။ပရပတ္တိယာ၊ သူတပါးစကားကိုယုံကြည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။သဒ္ဓဟိတ္ဝာ၊သူတပါးကိုယုံကြည်ခြင်းကြောင့်။ယံဝါတံဝါ၊
ဟုတ်ဟုတ်ခြားခြားအကျိုးမရှိသောအမှုကို။ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏။ ။ယေ
ဓိရာ၊အကြင်ပညာရှိတို့သည်။ သိလေနစ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်လာသောသီလ
နှင့်လည်း။သမ္ပန္နာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ပညာယစ၊အရိယာမဂ်ဖြင့်လာသော
ပညာနှင့်လည်း။ သမ္ပန္နာ၊ပြည့်စုံကုန်၏။ဥပသမေ၊ ကိလေသာ၏ငြိမ်းရာ
ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်၌။ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏၊ အာရကာ၊မကောင်းမှုကိုပြု
ခြင်းမှဝေးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိရတာ၊ မကောင်းမှု အကုသိုလ်ဟူသော
အညစ်တရားမှ အထူးသဖြင့်ကြဉ်ရှောင်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။
တေဇဝေရှုပါ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သဘော ရှိကုန်သော သောတာပန်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပရ-ပတ္တိယာ၊ သူကပါး စကားဖြင့် ယုံကြည်ရကုန်
သည်။နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်။ ။ဒုဗ္ဗဂ္ဂါသယဇာတကံ ဒုတိယံ။၃ ၂ ၂။

---

၃ ၂ ၃-ဗြဟ္မဒတ္တဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓ
စွာဘုရားသည်၊ဒွယံယာစနကော,အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာ
ဆင်အပ်သောဤဗြဟ္မဒတ္တဇာတ်ကို၊ အာဠဝိပြည်ကိုမှီ၍အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ
ဌာသိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ ကုဋိကာရ သိက္ခာပုဒ်ကို အကြောင်းပြု၍
ဟောတော်မူ၏။ ။

ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်ဥယျာဉ်သို့သွား၍ ဘုရားလောင်းကိုရှိခိုး၍ နေ
လတ်သော်၊ဘုရားလောင်းသည်ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်ကိုအလိုရှိ၏ဟုဆို
လတ်သော်၊ပရိသတ်ကိုဘဲစေ၍ တစုံတခုကိုဆိုခြင်းဌာမစွမ်းနိုင်သော
ဘုရားလောင်းကို၊အသျှင်ဘုရား၊အသျှင်ဘုရားတို့သည် တဆဲနှစ်နှစ်တို့
ပတလုံးဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်ကိုအလိုရှိ၏ဟုဆို၍ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်

ကိုရသော်လည်း တစုံတခုကိုဆိုခြင်းငှာမစွမ်းနိုင်ကုန်။ အကျွန်ုပ်သည် အသျှင်ဘုရားအား မင်းအဖြစ်ကိုအစပြု၍ အလုံးစုံကိုဘိတ်၏။ကြောက်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ အကြင်ဝတ္ထုကို အလိုရှိ၏။ ထိုဝတ္ထုကိုတောင်းကုန်လေ့ဟုဆို၏။ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ အကြင်ဝတ္ထုကိုငါတောင်းအံ့၊ ထိုဝတ္ထုကိုပေးအံ့လောဟုဆို၏။ အသျှင်ဘုရား၊ ပေးအံ့ဟုဆို၏။ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ခရီးသွားသောဝါ့အား တလွှာဘိနပ်, သစ်ရွက်ထီးကို ရခြင်းငှာ သင့်၏ဟုဆို၏။ အသျှင်ဘုရား၊ အသျှင်ဘုရားတို့သည် ဤမျှသောဝတ္ထုတို့ကို တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး တောင်းခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်သလောဟုဆို၏။ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ မစွမ်းနိုင်သည် ဟုတ်၏ဟုဆို၏။ အသျှင်ဘုရား၊အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ဤသို့ပြုကုန်သနည်းဟုဆို၏။ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ဤမည်သောဝတ္ထုကိုပေးပါ၊ လေ့ဟုတောင်းသော သူသည်ငိုသည်မည်၏။ မရှိဟူ၍ဆိုသောသူသည်အတုငိုသောသူမည်၏။တောင်းအပ်သောသင်သည် အကယ်၍မပေးခြားအံ့၊ထိုငါ၏ငိုခြင်း၊ သင်မင်းကြီး၏အတုငိုခြင်းမည်သည်ကိုလူမျှားသည် မမြင်စေသတည်း ဟုဆိတ်ကွယ်ရာကိုတောင့်တ၏ဟုပြုလိုရကား။ ။

(၅၆၆) နွယံ ယာစနကော ရာဇ၊ဗြဟ္မဒတ္တ နိဂ္ဂတိ။
အ-လာဘံ ဓန-လာဘံ ဝါ၊ ဧကံ-ဓမ္မာ ဟိ ယာစနာ။ ။

(၅၆၇) ယာစနံ ရောဒနံ အာဟု၊ ပဠာလာနံ ရထေသဘာ။
ယော ယာစနံ ပဋိက္ခိပတိ၊ တံ-မာဟု ပဋိရောဒနံ။ ။

(၅၆၈) မာ မဋ္ဌသံသု ရောဒန်ဏ်၊ ပဠာလာ သုသမာဂတာ။
ဘုဝံ ဝါ ပဋိ ရောဒန်ဏ်၊ တသ္မာ ဣဒ္ဓာမ-ဟံ ရဟော။ ။

ဟူသောဤသုံးဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၅၆၆-၅၆၈) ဗြဟ္မဒတ္တ၊ ဗြဟ္မဒတ်အာမည်ရှိသော။ ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ယာစနကော၊တောင်းသောသူသည်။အလာဘံဝါ၊တောင်းပါသောဥစ္စာကိုမရခြင်းကိုလည်း။ဓနလာဘံဝါ၊တောင်းသောဥစ္စာကိုရခြင်းကိုလည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။နွယံ၊နှစ်ပါးသောသဘောကို။နိဂ္ဂတိ၊ထွက်လာတတ်၏။ ဟိ၊သစ္စာ၊မှန်၏။ယာစနာ၊တောင်းခြင်းတို့သည်။ဧကံဓမ္မာ၊ဧကံသဘာဝါ၊ဤတို့ရခြင်းမရခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ။ပဠာလာနံ၊ပဠာလတို့ကိုင်းဝှေတို့၏။ရထေသဘာ၊ ရထားစီးသူရဲတို့၏ ဥသဘဖြစ်တော်မူသောမင်းမြတ်။ ယာစနံ၊တောင်းခြင်းကို။ရောဒနံ၊ငိုခြင်းဟူ၍။ ပဋိက္ခိပတိ၊ပယ်ဖျောက်ရှိတို့သည်။ အာဟု၊ဆိုကုန်

၏။ယော၊အကြင်သူသည်။ ယာစနံ၊တောင်းခြင်းကို။ပစ္စက္ခာတိ၊ပယ်၏။ တံ၊ထိုပယ်ခြင်းကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိတို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဟနံ၊အတုဝိခြင်း ဟူ၍။အာဟု၊ဆိုကုန်၏။ ။ရောဒနံ၊ငိုသောငါ့ကိုဂင်း။ပဋိဂ္ဂဟနံ၊အတုဝိ သော။တုဝံဝါ၊သင့်ကိုဂင်း။သုသမိဂတာ၊အညီအညွှတ်ကောင်းစွာလာ ကုန်သော။ပစ္ဆာလာ၊ပစ္ဆာလတို့ကိုင်းသူတို့သည်။မါ၊အဒ္ဒသံသု၊မမြင်စေကုန် သတည်းဟု။ မနုသိကရောမိ၊နှလုံးဌေထား၏။တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။အဟံ၊ငါ သည်။ရဟော၊ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်ကို။ဥဿုဏ္ဏာမိ၊အလိုရှိ၏။ ။

မင်းသည်ဘုရားလောင်း၏ရှိသေခြင်းလက္ခဏာ၌ ကြည်ညိုမြဲဆုပေး လိုရကား။ ။

(၅၉၆) ဒဒါမိ တေ ဗြာဟ္မဏ ရောဟိနိနံ၊
ဂဝံ သဟာသိံ သဟ ဝုဏ္ဏေန။
အရိယော ဟိ အရိယဿ ကထံ နဒဏ္ဍာ၊
သုတ္ဝာန ဂါထာ တဝ ဓမ္မ-ယုတ္တာ။ ။

ဟူသော၎င်းစတုတ္ထဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၅၉၆) ဗြာဟ္မဏ၊ယုတ်မာညစ်ကျေမကောင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသော သျှင်ရသော့။ တော၊သျှင်ရသော့အား။ ဝုဏ္ဏေန၊နွားလားနှင့်။ သဟ၊တကွ။ ရောဟိနိနံ၊နီသောအဆင်းရှိကုန်သော။ဂဝံ၊နွားညစ်နွားမတို့ကို။ သဟာသိံ၊ တထောင်ကို။ဒဒါမိ၊ငါပေး၏။ ဟိသစ်မှန်၏။တဝ၊သင်၏။ ဓမ္မ-ယုတ္တာ၊ အကြောင်းနှင့်ယှဉ်ကုန်သော။ဂါထာ၊ဂါထာတို့ကို။သုတ္ဝာန၊နာရ၍။အရိ ယော၊မြတ်သောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်။အရိယဿ၊မြတ်သော အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသောသင်အား။ ကထံနဒဏ္ဍာ၊ အဘဲကြောင့် မလွှဲနှံ နည်း။ ။ဗြာဟ္မဒဏ္ဍဇာတကံ တတိယံ။၃ ၂ ၃။

---

၃ ၂ ၄-စမ္ဘသာဒူကဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ် စွာဘုရားသည်၊ ကလျာဏရှုပေါ၀တာယံ,အစရှိသော ဂါထာဝုဒ်ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော ဤစမ္ဘသာဒူကဇာတ်ကို၊ ဗေတ၀နဲ့ကျောင်း တော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ စမ္ဘသာဒူကမည်သော ပရိဗိုဇ်ကိုအာ ကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါတယောံသောစမ္ဘသာဒုကပရိဗိုဇ်သည် ဗာရာဏသီပြည်၌ ဆွမ်းခံလတ်သော်နောက်သို့ဆုတ်သောသိုးကိုဖြင်၍ ဤသိုးသည်ငါ့ကို ဘုရားရှင်၏ဟုနောက်သို့မတဲမူ၍ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော လူတို့၏အတွင်းဌိတယောက်သောလူသည်မျှ ကျေးဇူးကိုမသိဟုထိုသိုးအားလက်အုပ်ချီ၍ရပ်လျက်။ ။

(၆၀၀) ကလ္ယာဏ-ရူပေါ ဝတာ-ယံ စတုပ္ပဒေါ၊
သုဘဒ္ဒကော စေဝ သုပေသလောစ။
ယော ဗြာဟ္မဏံ ဇာတိ မန္တ-ပပန္နံ၊
အပစာယတိ မေဏ္ဍ-ဝရော ယသဿိ။ ။

ဟူသောရှေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၆၀၀) ယသဿိ၊မျှားသောအခြိုအရံရှိသော။ယောမေဏ္ဍဝရော၊အကြင်သိုးဖြတ်သည်။ဇာတိမန္တ-ပပန္နံ၊အမျိုးဖြတ်ခြင်းဗေဒင်တတ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော။ဗြာဟ္မဏံ၊ဘုရားကို။ အပစာယတိ၊ဘုရားရှင်၏။ စတုပ္ပဒေါ၊ အခြေခြေလေးချောင်းရှိသော။အယံမေဏ္ဍဝရော၊ဤသိုးဖြတ်သည်။ ကလ္ယာဏရူပေါဝတာ၊ကောင်းသောသဘောရှိပေစွဲတကား။ သုဘဒ္ဒကောစေဝ၊အလွန်ကောင်းသောကျေးဇူးလည်းရှိပေစွဲတကား။ သုပေသလောစ၊အလွန်သိလက်ရှိလည်းချစ်ပေစွဲတကား။ ။

ထိုအရပ်၌နေသောပညာရှိသောကုန်သည်သည် ထိုပရိဗိုဇ်ကိုမြစ်လိုရကား။ ။

(၆၀၁) မာ ဗြာဟ္မဏ ဇုတ္တရ-ဒဿနေန၊
ဝိဿာသ-မာပဇ္ဇိ စတုပ္ပဒဿ။
ဒဋ္ဌ-ပုဗ္ဗာဝံ အတိကဒ္ဓိမာနော၊
အပသက္ကတိ ဒဿတိ သုပ္ပဟာဝံ။ ။

ဟူသော၎င်းနောက်ပါဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၆၀၁) ဗြာဟ္မဏ၊ ဘုရားရှင်ပရိဗိုဇ်။ ဇုတ္တရဒဿနေန၊ ထိုခဏ၌မြင်ကာမျှဖြင့်။စတုပ္ပဒဿ၊အခြေခြေလေးချောင်းရှိသောသိုးအား။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို။ မာအာပဇ္ဇိ၊မရောက်လင့်။ ဒဋ္ဌ၊ပြင်းစွာ။ ပဟာဝံ၊ ဝေ့တိုက်ခြင်းကို။ အတိကဒ္ဓိမာနော၊အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ အပသက္ကတိ၊ နောက်သို့ဆုတ်တော်။ သုပ္ပဟာဝံ၊ ပြင်းစွာတိုက်ခြင်းကို။ ဒဿတိ၊ ပေးလတ္တံ့။ ။ထိုပညာရှိကုန်သည်ဆိုစဉ်လျှင်ထိုသိုးသည်လျှင်မြန်စွာသော

အဟုန်ဖြင့်ပြေးလာ၍ပေါင်ခွတိုက်၍၊ ထိုပရိဗိုဒ်ကိုထိုအရပ်ခွဲလျှင်ဝေဒနာသို့ရောက်သည်ကိုပြု၍လည်းစေ၏။ ပရိဗိုဒ်သည် ဝေဒနာသို့ရောက်လတ်သော်ငိုလျက်အိပ်၏။ ။

သဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်ထိုအကြောင်းကိုပြုလိုရကား။ ။

(၆၀၂) ဥဒ္ဓိ ဘဂ္ဂါ ပဝန္ဒိတော ခါရိ-ဘာရော၊
သဗ္ဗံ ဘဏ္ဍံ ဗြာဟ္မဏာသ ဘိန္နံ။
ဗာဟာ ပဂ္ဂယ္ห ကန္ဒတိ၊အာဘိဝေဝ ဟညတေ ဗြဟ္မဒတ္တော။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။ ။

(၆၀၂) ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ဗြာဟ္မဏာသ၊ပရိဗိုဒ်၏။ဥဒ္ဓိ၊ပေါင်ရိုးတို့သည်။ဘဂ္ဂါ၊ကျိုးကုန်၏။ ခါရိ-ဘာရော၊ပရိက္ခရာဖြင့် ပြည့်သောဝန်ထုပ်သည်။ ပဝန္ဒိတော၊လိမ့်၏။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော။ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာသည်။ ဘိန္နံ၊ပျက်စီး၍။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ဖြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သော ပရိဗိုဒ်ကို။ဟညတေ၊တိုက်သတ်အပ်၏။ တုမှေ၊သင်တို့သည်။ အာဘိဝေဝ ထ၊ပြေးကြလေကုန်။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍။ ဗာဟာယ၊မောင်းကို။ ပဂ္ဂယ္ห၊ မြှောက်၍။ကန္ဒတိ၊ငိုတ်။ ။

ပရိဗိုဒ်သည်။ ။

(၆၀၃) ဇေ သော နိဟတော သေတိ၊ယော အ-ပ္ပံ ပသံသတိ။
ယထာ-ဟ-မဇ္ဇ ပဟတော၊ ဟတော မေဏ္ဍေန ဒုမ္ဘတိ။ ။

ဟူသောဤစတုတ္ထဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၆၀၃) အဇ္ဇ၊ယနေ့၊ ဒုမ္ဘတိ၊ပညာနည်းသော။ အဟံ၊ငါ့ကို။ မေဏ္ဍေန၊သိုးသည်။ ပဟတော၊ တိုက်ခွေ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဟတော၊ယထာ၊ သတ်အပ်သကဲ့သို့။ဇေ၊တထာ၊ထို့အတူ။ယော၊အကြင်သူသည်။အပ္ပံ၊ မပူဇော်ထိုက်သောသူကို။ပသံသတိ၊ချီးမွမ်း၏။သော၊ ထိုသူသည်။နိဟတော၊သတ်အပ်သည်ဖြစ်၍။သေတိ၊အိပ်၏။ ။ထိုပရိဗိုဒ်သည်ဤသို့ငိုလျက်ထိုအရပ်ခွဲပင်သေ၏။ ။စမ္ဘသာဒုကစာတကံ စတုတ္ထံ။၃ ၂ ၄။

---

၃ ၂ ၅-ဝေါဓရာဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊သမဏဝတ်မည်မှာနော, အစဉ်ရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်း

ဆာဆင်အပ်သော ဤဂေါရောဇဝတ်ကို၊ ဇေတဝန် ကျောင်းကြီးဌိသိ တင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ အုံ့ဘွယ်သရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော ရဟန်းတ ပါးကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည် ငါ့ကိုကား ချေပ်လေ၏။ လေးပါးကုန်သောအ ပါယ်တို့ကိုကားမချေပ်ဟုဆိုလျက်ပြေး၍၊ စကြဝဠာဌိုင်းရှိသောတောင်ပို့သို့ ဝင်၍တပါးသောအပေါက်မှ ဦးခေါင်းကိုဘော်၍ ထိုရသေ့စဉ်းလဲနှင့် တကွစကားပြောလိုရကား။ ။

(၆၀၄) သမဏာ.ဉ် မညမာနော၊ဥပဂန္ဓိ.မသညတံ။
သော မံ ဒဏ္ဍေန ပါဟာသိ၊ယထာ အဿမဏော တထာ။ ။

(၆၀၅) ကိ.ဏ္ဍေ ဇဋာဟိ ဒုမ္မေဓ၊ကိ. ဏ္ဍေ အဇိန- သာဋိယာ။
အန္တနဲရ.ဏ္ဍေ ဂဟနံ၊ဗာဟိရံ ပရိမဇ္ဇသိ။ ။

ဟူသော၎င်းနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၆၀၄-၆၀၅) အဟံ၊ငါသည်။အ-သညတံ၊ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမစောင့် ရှောက်သော။တံ၊သင့်ကို။သမဏံ မညမာနော၊ ရဟန်းထင်၍။ ဥပဂန္ဓိ၊ ဆည်းကပ်မိ၏။ ယထာ၊အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။အဿမ ဏော၊ ရဟန်းမဟုတ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တထာ၊ထိုရဟန်းအမှုမ ဟုတ်သောအခြင်းအရာဖြင့်။သော တံ၊ထိုသင်သည်။ မံ၊ငါ့ကို။ဒဏ္ဍေန၊ ဆောက်ပုတ်ဖြင့်။ပဟာသိ၊ပစ်၏။ ။ဒုမ္မေဓ၊ကမ္မသကတာပညာနည်း သောရသေ့စဉ်းလဲ။ တေ၊သင်အား။ ဇဋာဟိ၊ ဆံကျစ်တို့ဖြင့်။ ကိं၊အ ဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အဇိန-သာဋိယာ၊ ပရုံးတဘက် စမ္မာယ်တင် အပ်သောသစ်နက်ရေဖြင့်။ တေ၊သင်အား။ ကိं၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့ နည်း။ တေ၊သင်၏။ အန္တနဲရံ၊ ကိုယ်တွင်းသည်။ ဂဟနံ၊အဆိပ်ဖြင့် ပြည့်သောဗူးအုံကဲ့သို့ရှင်း၊ ဖြွေဟောက်ဖြင့် ပြည့်သောတောင်ပို့ကဲ့သို့ ရှင်း၊ကိုလေသာထူထပ်၏။ဗာဟိရံ၊အပသည်။ ပရိမဇ္ဇသိ၊ဆင် ချေးတုံး ဖြင်းချေးတုံးကဲ့သို့ပြေပြစ်၏။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ရသေ့သည်။ ။

(၆၀၆) ဟေ ဂေါ၀ နိ၀ဿ၊ဘုဇ္ဇ ဘာလိန.မောဒနံ။
တေလं လောဏဉ္စ မေ အတ္ထိ၊ပဟူတံ မယှ ဝိဇ္ဇတိ။ ။

ဟူသော၎င်းတတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၀၆) ဂေါ၀၊ဖွတ်မင်း။ ဟေ၊လာလော့။ နိ၀ဿ၊ ပြန်ခဲ့ဦးလော့။

မေ၊ငါ့အား။တေလ၊ဆိသည်ရင်း။လောဏ၊ဆားသည်ရင်း။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ မယ့်၊ငါ့အား။ ပဟူတံ၊များစွာသော။ ဝိပ္ပလိ၊ရှိန်းဂို,ဓိယာ,ချင်း,ကြက်သွန်,ငရုတ်,ဝိတ်ချင်း,အားဖြင့်ပြားသော စပ်သော ဘဏ္ဍာသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေနု၊ထိုဆီ,ဆား,ရှိန်းဂို,ဓိယာ,ချင်း,ကြက်သွန်,စသည်ဖြင့်။ အာဘိသင်္ခတံ၊ပြုပြင်အပ်သော။သာလိနုံ၊သလေးတို့၏။ဩဒနုံ၊ထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇ၊စားလော့။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၆၀၇) ဒေ ဘိယ္ယော ပဝေဏ္ဍာဝိ၊ဝမ္မိကံ သတ-ပေါရိသံ။
တေလံ လောဏ္ဍ ကိဏ္ဍေသိ၊အ-ဟိတံ မယ္ဟ ဝိပ္ပလိ။ ။

ဟူသော၎င်းစတုတ္ထဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၆၀၇) ဒုဗ္ဗတာပသ၊ရသေ့ပျက်။ တေလံ၊ ဆိကိုရင်း။ လောဏ္ဍ၊ ဆားကိုရင်း။တွံ့၊သင်သည်။ကိဏ္ဍေသိ၊ကြား၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တွာ၊ကြား၍။ဒေဝေသောအဟံ၊၎င်ငါသည်။ ဘိယ္ယော၊လွန်စွာ။သတပေါရိသံ၊အသူတရာနက်သော။ဝမ္မိကံ၊ တောင်ပို့ခေါင်းသို့။ပဝေဏ္ဍာဝိ ပရိသိသာဝိ၊ဝင်အံ့။ဝိပ္ပလိ၊ဝိတ်ချင်းအစရှိသောစပ်သောဘဏ္ဍာသည်။ မယ့်၊ငါအား။အဟိတံအသပ္ပါယံ၊မလျောက်ပတ်။ ။(ဥပလက္ခဏာနည်းအားဖြင့်ဝိပ္ပလိဆိုသည်။ ထိုကြောင့်ဟိဂ်ဒ္ဓိရကသိဂီဝေရလသုဏာ မရိ စဝိပ္ပလိပဘေဒကဒုကာဘဏ္ဍံဝိဗဟုအတ္ထိ,ဟု၊အဌကထာဘွင့်သည်)။ ။ ၎င်းသို့ဆိုလျှင်ရသေ့စဉ်းလဲ၊သင်သည်အကယ်၍၎င်းဖြစ်နေအုံ့၊ သင့်ကိုဆွမ်းခံရွာဖြစ်လျှက်ကို ၎င်းရသေ့ကားခိုးသူတည်းဟုဘမ်းစေ၍ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်စေအုံ့၊လျှင်စွာပြေးလေဟုခြိမ်းခြောက်၏။ရသေ့စဉ်းလဲသည် ထိုအရပ်မှပြေး၏။ ။ဂေါရောစောတက် ပဌမံ။၃ ၂ ၅။

---

၃ ၂ ၆-ကဏ္ဍာရုစောတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာယေနယောနာဝဟာရေ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော၎င်းကဏ္ဍာရုစောတ်ကို၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌သိဟင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ဒေဝဒတ်ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။

နတ်သားတို့သည်ကဏ္ဍာရုမည်သော နတ်ပန်းဟို့သည်ကားအာနုဘော၏ကြီးကုန်၏။နတ်တို့အားသာလျှင်ထိုက်ကုန်၏။လူ့ပြည်၌ယုတ်မာကုန်သော ပညာမရှိကုန်သော ယုတ်သောနှလုံးသွင်းရှိကုန်သောသိလမရှိကုန်သောဆိုတို့အားမထိုက်ကုန်။ အကြင်လူတို့သည်ကား ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သောဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ထိုလူတို့အားထိုက်ကုန်၏ဟုဆိုကုန်၏။ ဤသို့ဆိုပြီး၍ ထိုနတ်သားတို့တွင် နတ်သားကြီးသည်။ ။

(၆၀၈) ကာယေန ယော နာ·ဝဟရေ၀ါစာယ နရသာဘဏေ။
ယသော လဒ္ဓါ နမဇ္ဇေယျ၊သ ဝေ ကဏ္ဍာရု·မရဟတိ။ ။

ဟူသောဂျေးဦးဗွာသောဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၆၀၈) ယော၊အကြင်သူသည်။ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်။ ပရသန္တကံ၊သူတပါးဥစ္စာကို။တိဏကလာပံ၀ိ၊မျက်တာဆုပ်ကိုမျှလည်း။နာ၀ဟရေ၊မခိုးမယူ။၀ါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်။ဖရုသံ၊အသက်ကို။ပရိစ္စဇမာနော၀ိ၊ စွန့်ရသော်လည်း။ရသာ၊မုသာ၀ါဒကို။နဘဏေ၊မဆို။ယသော၊ အစိုးရသောစည်းဒိပ်ကို။လဒ္ဓါ၊ရ၍။နမဇ္ဇေယျ၊စည်းဒိပ်ရစ်၍မကောင်းမှုကိုမပြုရာ။သော၊ဝ၊ရှုပေါ်၊ဤသို့သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော သဘောရှိသောသူသည်။ဝေ၊စင်စစ်။ကဏ္ဍာရုံ၊ကဏ္ဍာရုမည်သောနတ်ပန်းကို။အရဟတိ၊ထိုက်၏။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ ပုရောဟိတ်သည်ငါ့အား၊ဤကျေးဇူးတို့ဘွင်တရုသောကျေးဇူးသည်မျှလည်းမရှိ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆို၍ ထိုပန်းတို့ကိုယူ၍ပန်ခဲ့။ ဤသို့ပန်ဆင်သည်ရှိသော် လူများသည် ငါ့ကို ဤပုဏ္ဏားကားကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောသူတည်းဟု သိလတ္တံ့ဟုကြံ၏။ကြံပြီး၍ ထိုပုရောဟိတ်သည် ကျွန်ုပ် ထိုကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံ၏ဟုဆို၍ ထိုကဏ္ဍာရုပန်းတို့ကိုပေးစေ၍ ပန်ဆင်၍ နှစ်ယောက်မြောက်သော နတ်သား:ကိုတောင်း၏။ထိုနတ်သားသည်လည်း။ ။

(၆၀၉) ဝမ္မေန ဝိတ္တာ·မေသေယျ၊နှ နိက တျာ ဝနံ ဟရေ။
ဘောဂေ လဒ္ဓါ နမဇ္ဇေယျ၊သ ဝေ ကဏ္ဍာရု·မရဟတိ။ ။

ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၀၉) ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝမ္မေန၊စင်ကြယ်စွာ အသက်မွေးကြောင်းဖြစ်သော ဖြောင့်မှန်သောတရားဖြင့်။ ဝိတ္တံ၊ ဘွဲ့ဂြေစသောဥစ္စာကို။မေသေယျ၊ရှာရာ၏။ နိကတျာ၊ကောက်ကျစ်စည်းလဲခြင်းဖြင့်။ ဝနံ၊လူ

တပါးဥစ္စာကို။ နဟာရေမဆောင်မယူရာ။ ဘောဂေ၊ အဝတ်တန်းဆာ မျှားစွာသောအသုံးအဆောင်တို့ကို။လဒ္ဓါ၊ရ၍။နမဇ္ဈေယျ၊စည်းစိမ်ရစ်၍ မေ့လျော့သဖြင့်မကောင်းမှုကိုမပြုရာ။သောဝေ ရှုပေါ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသ ဘောရှိသောသူသည်။ဝေ၊စင်စစ်။ကဏ္ဍာရုံ၊ကဏ္ဍာရုအမည်ရှိသောနတ် ပန်းကို။အရဟတိ၊ထိုက်၏။ ။

ပုရောဟိတ်သည်ကျွန်ုပ်ထိုကျေးဇူးတို့နှင့်ပြည့်စုံ၏ဟုဆို၍ထိုပန်းတို့ ကိုပေးစေ၍ပန်ဆင်၍သုံးယောက်မြောက်သောနတ်သားကိုတောင်း၏။ သုံးယောက်မြောက်သော နတ်သားသည်လည်း။ ။

(၆၁၀) ယသ္ဿ စိတ္တံ အ-ဟာလိဒ္ဓ ၊သဒ္ဓါ စ အ-ဝိရာဂိနီ။
ဇကော သာဒုံ နဘုဥ္ဇေယျ၊သဝေ ကဏ္ဍာရု-မရဟတိ။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၁၀) ယသ္ဿ၊အကြင်သူ၏။စိတ္တံ၊စိတ်သည်။အ-ဟာလိဒ္ဓံ၊နှိုင်းဆိုး ရည်ကဲ့သို့ လျင်မြန်စွာ ပြယ်တတ်သည်မဟုတ်ဘဲ မြဲမြံသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သဒ္ဓါစ၊ ကံကံ၏ အကျိုးကိုရင်း ယုံကြည်ထိုက်သော ဘုရားစသောသူတော်ကောင်းတို့၏စကားကိုရင်း ယုံကြည်သောသဒ္ဓါ တရားသည်။ အ-ဝိရာဂိနီ၊အနည်းငယ်ဖြင့်လျှင်ပြယ်ခြင်း ပျက်စီးခြင်းရှိ သည်လည်းမဟုတ်။ယာစကေဝါ၊တောင်းသောသူတို့ကိုရင်း။ သံဝိဘာ ဂါရဟေဝါ၊တောင်းသောသူမှတပါး ဝေဘန်ကမ်းခြင်းငှာ ထိုက်သော သူတို့ကိုရင်း။ ဗဟိကတ္တာ၊အပယ်ပြု၍။ ဇကော၊ တယောက်အထီးတည်း။ သာဒုံ၊ကောင်းမွန်သောယာဂုသောထူးတွေကို၊ နဘုဥ္ဇေယျ၊မသုံးဆောင် ရာ၊သောဝေ ရှုပေါ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောသဘောရှိသောသူသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ကဏ္ဍာရုံ၊ကဏ္ဍာရုအမည်ရှိသောနတ်ပန်းကို။အရဟတိ၊ထိုက်၏။

ပုရောဟိတ်သည် ကျွန်ုပ်ထိုဂုဏ်တို့နှင့်ပြည့်စုံ၏ဟုဆို၍ ထိုနတ်ပန်း တို့ကိုပေးစေ၍ပန်ဆင်၍ လေးယောက်မြောက်သောနတ်သားကိုတောင်း ၏။ထိုနတ်သားသည်။ ။

(၆၁၁) သမ္ဘုဝါဝါ ပရောက္ခာဝါ၊ယော သဇ္ဇေ နဝိဘာသတိ။
ယထာ-ဝါဒီ တထာ-ကာရီ၊သဝေ ကဏ္ဍာရု-မရဟတိ။ ။

ဟူသောဤစတုတ္ထဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၁၁) ယောဒအကြင်သူသည်။ သမ္ဗုဒ္ဓါ၀ါ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်ရင်း။ ပရိ၀ုဒ္ဓါ၀ါ၊မျက်ကွယ်ပျောက်ရင်း။သန္ဓေ၊သိုလပညာသမာဓိကွန်စသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ နပရိဘာသတိ၊ မခဲရေး။ ယထာ၀ါဒိ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်ဆိုလေ့ရှိ၏။ တထာကာရီ၊ထိုအခြင်းဖြင့် ပြုလေ့ရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သောဝေ ရူပေါ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သ ဘောရှိသောသူသည်။ဟေစင်စစ်။ကဏ္ဍာ၀ုံ၊ကဏ္ဍာ၀ုအမည်ရှိသောနတ် ပန်းကို။အ၀ေဟတိ၊ထိုက်၏။ ။

ဝုရောဟိတ်သည် ပေးလော့၊ကျွန်ုပ်ထိုကျေးဇူးတို့နှင့်ပြည့်စုံ၏ဟုဆို၍၊ထိုပန်းတို့ကိုပေးစေ၍ပန်ဆင်၏။ နတ်သားတို့သည်လေးခုသောပန်း ကုံးတို့ကိုဝုရောဟိတ်အားပေး၍နတ်ပြည်သို့လျှင်သွားကုန်၏။ နတ်သား တို့သွားသောကာလ၌ ဝုရောဟိတ်၏ ဦးခေါင်း၌ ကြိုးစွာသော ဝေဒနာ သည်ဖြစ်၏။ ဦးခေါင်းသည် ထက်စွာသော အသွားများရှိသော ဆေ၀ံ ဖြင့်ဖြတ်သိသကဲ့သို့ရင်း၊ သံပြားဖြင့် နှိပ်သိသကဲ့သို့ ရင်းဖြစ်၏။ ထိုဝု ရောဟိတ်သည်ဝေဒနာသို့ရောက်၍ထိုမှ၀ါမှလူးလည်း၍ ကျယ်စွာသော အသံဖြင့်ဟစ်ကြွေး၏။ ထိုအမှုသည် အဘယ်တုံနည်းဟု မေးသည်ရှိ သော်။ ငါသည် ငါ၏ကိုယ်တွင်းဒုက္ခမရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုရှိ၏,ဟုမှ သားဆို၍ ထိုနတ်သားကိုတောင်း၏။ ထိုငါသည်ဝေဒနာသို့ ရောက်၍ ကိုယ်အလုံးတုန်လှုပ်၏။ ထိုပန်းကုံးတို့ကိုငါ၏ဦးခေါင်းမှ ပယ်ပါလော့ ဟုဆို၏။ထိုပန်းတို့ကိုပယ်အံ့သောဌာ၀ါမတတ်နိုင်ကုန်။သံပြားဖြင့်အပ်သ ကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုအခါထိုဝုရောဟိတ်ကိုချီ၍ အိပ်သို့ဆောင်ကုန်၏။ အိပ်၌ ထိုဝုရောဟိတ်အား ဟစ်ကြွေးစဉ် ခုနစ်နှစ်တို့သည် လွန်ကုန်၏။ မင်းသည်အမတ်တို့ကိုတိုင်ပင်၍သိလမရှိသေါဝုဏ္ဏားသည်သေလတ္တံ့၊ အဘယ်သို့ပြုကြကုန်အံ့နည်းဟုဆိုသည်ရှိသော်။ ဗြတ်သောမင်းကြီးတ ဘန် ပွဲသဘင် ပြုသည်ရှိသော်၊ နတ်သားတို့သည် တဘန် လာပြန်ကုန် လတ္တံ့ဟုလျှောက်ကုန်၏။မင်းသည်ပွဲသဘင်ကိုပြုစေ၏။ နတ်သားတို့သည် တဘန်လာပြန်ကုန်၍ဖြို့အလုံးကိုပန်းနံ့သာတို့ဖြင့် တစပ်ထည်းသောအနံ့ ရှိသည်ကိုပြု၍ ရှေးအတူသာလျှင်မင်းရင်ပြင်၌ရပ်ကုန်၏။ လူများသည် စည်းဝေး၏။သိလမရှိသောဝုဏ္ဏားကိုဆောင်၍ နတ်သားတို့၏ရှေ့မှ်ရင် ဖြင့်ဝပ်စေကုန်၏။သိလမရှိသောထိုဝုဏ္ဏားသည်အရှင်နတ်သားတို့။ အ ရှင်တို့သည်,အကျွန်ုပ်အား အသက်ကို ပေးပါကုန်ဟု နတ်သားတို့ကို

တောင်းပန်၏။ နတ်သားတို့သည် သိလမရှိသော ယုတ်မာသောအမှုရှိသောသင်အား။ဤပန်းတို့သည်မထိုက်မလျောက်ကုန်။သင်သည်ကားငါတို့ကိုလည်စားခံဟု အမှတ်ရှိ၏။ ပိမိ၏ ရုသာဝါဒအကျိုးကိုရ၏ဟု လူမျှားအလယ်၌ရှုသိလပုဏ္ဏားကိုကဲ့ရဲ့၍ ဦးခေါင်းမှပန်းကုံးကိုပယ်၍ လူမျှားအားအဆုံးအမပေး၍မိမိတို့၏အရပ်သို့လျှင်သွားကုန်၏။ ။(ကဏ္ဍရဟူ၍ရင်း၊ ကဏ္ဍာရဟူ၍ရင်း နှစ်ထွေပါဠိ၌ရှိသည်တွင်။တဏှံကရောတိ ဟိ သတိတိတဏှာကိ်ရောဒ္ဓကဲ့သို့။ ကရဝါတ်၏ဟိ သနှအနှက်ကိုယူ၍ ကာပုရိသေကရောတိဟိ သတိတိကဏ္ဍာရ,ပြု၍ကျုပစ္စည်းသက်သေ်ကဏ္ဍာရပင်လျော်သည်။ကာပုရိသေ၊ သိလမရှိစက်ဆုပ်ဘွယ်သောသူတို့ကို။ ကရောတိ ဟိ သတိ၊ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ဟုပေး)။ ။ကဏ္ဍာရဇာတက်ဆင်္ခေ။၃ ၂ ၆။

---

၃ ၂ ၇-ကာကဝတိဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝါတိဝါယံတတောဂန္ဓော,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော၌ကာကဝတိဇာတ်ကိုဧတဝန် ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ ဦးဌေ,သော ရဟန်းတပါးကို အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါ၌ကား။ တရုသောဂဠုန်မင်းသည် လူ၏အသွင်ဖြင့် သွား၍ မင်းနှင့်တကွ ကြွေအန်ကစားလတ်သော်။ ကာကဝတိမိဘုရား၌ တပ်စွန်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကာကဝတိမိဘုရားကိုယူ၍ ဂဠုန်ပြည်သို့ဆောင်၍ ထိုမိဘုရားနှင့်တကွ နေ့လျော်၏။ မင်းသည်မိဘုရားကိုမမြင်လတ်သော်။ နဋ္ဌကုဝေရမည်သော စောင်းသမားကိုမိဘုရားကို ရုံစမ်းလော့ဟုဆို၏။ စောင်းသမားသည်ရုံစမ်းလတ်သော် ထိုအကြောင်းကိုသိ၍၊ ဂဠုန်မင်းကိုစီး၍ အတောင်ကြားမှ ထွက်၍ တရုသောရေအိုင်ဝယ် ပြိတ်တောင်ခွဲအိပ်၍။ ထိုပြိတ်တောမှ ဂဠုန်မင်း သွားသည်ကာလ အတောင်ကြားခွဲ စီး၍ ဂဠုန်ပြည်သို့သွား၍ ကာကဝတိမိဘုရားနှင့်တကွကိလေသာ၏အစွမ်းအားဖြင့်ရောဂါကင်းကိုပြု၍။ တဘန်ဂဠုန်မင်း၏အ,တောင်ကြားခွဲ.စီးလျက်လာ၏။ဂဠုန်မင်းသည် ဗာရာဏသီမင်းနှင့်တကွ ကြွေအန်ကစားသောကာလ၌ စောင်းသမားသည်မိမိစောင်းကို

ယူ၍ ကြွေအနှိုက်စားသောငှဲသို့သွား၏။မင်း၏အထံ၌ရပ်လျက်သိသည်
၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ။

(၆၁၂) ဝါတိ ဝါ·ယံ တတော ဂန္ဓော၊ယတ္ထ မေ ဝသတိ ဝိယာ။
ဒူရေ ဋ္ဌတော ဟိ ကာကဝတိ၊ယတ္ထ မေ နိရတော မနော။ ။

ဟူသော၎င်းပဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၁၂) ယတ္ထ၊ အကြင်ဂန္ဓုန်ပြည်၌။ မေ၊ငါ၏။ ဝိယာ၊မယားသည်။
ဝသတိ၊နေ၏။တတော၊ထိုဂန္ဓုန်ပြည်မှ။အယံဂန္ဓော၊၎င်းနတ်နံ့သာကိုလိမ်း
ကျံသောကာကဝတိမိဘုရား၏ ကိုယ်နံ့သည်။ ဝါတိဝ၊လွင်သလျှင်က
တည်း။ယတ္ထ၊အကြင်ကာကဝတိမိဘုရား၌။မေ၊ငါ၏။မနော၊စိတ်သည်။
နိရတော၊ဖွေလျော်၏။ဝါ၊နိရတောလည်း၊ကပ်ငြိတပ်စွန်း၏။ (၅၂ကား
ရိကာနက်)။သာကာကဝတိ၊ထိုကာကဝတိမိဘုရားသည်။ ဋ္ဌတော၊၎င်
ဗာရာဏသီပြည်မှ။ ဒူရေ၊ဝေးသောဂန္ဓုန်ပြည်သာမောလက်ပံတောင်၌။
ဝသတိ၊နေ၏။ဟိကား၊အနက်မရှိ။ ။ထိုစကားကိုကြား၍ဂန္ဓုန်မင်းသည်။

(၆၁၃) ကထံ သမုဒ္ဒမတရိ၊ကထံ အတရိ ကေဝုကံ။
ကထံ သတ္တ သမုဒ္ဒါနိ၊ကထံ သိမ္ဗလိမာရုဟိ။ ။

ဟူသော၎င်းဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၁၃) တွံ၊သင်သည်။သမုဒ္ဒ ၊ ဇမ္ဗူ။ဒီပါကျွန်းဝန်းရံ၍တည်သော ၎င်
သမုဒ္ဒရာကို။ ကထံအတရိ၊ အဘယ်သို့ကူးဘိသနည်း။ ကေဝုကံ၊ဇမ္ဗူ။ဒီ
ပါသမုဒ္ဒြာမှဖြင်ဘက်ဖြစ်သောကေဝုကမည်သောဖြစ်ကို။ ကထံအတ
ရိ၊အဘယ်သို့ကူးဘိသနည်း။သတ္တသမုဒ္ဒါနိ၊ ဖြင်းမိုရ်နှင့်တောင်ဆုနှစ်လုံး
တို့၏အကြားဒ္ဌတည်ကုန်သောသိတာသမုဒ္ဒရာဆုနှစ်တန်တို့ကို။ ကထံအ
တရိ၊ အဘယ်သို့ကူးဘိသနည်း။ ဝါ၊ကထံကေနဥပါယေန အတရိ၊အ
ဘယ်သို့သောဥပါယ်ဖြင့် ကူးဘိသနည်း။အတိက္ကမိတ္တာ၊သမုဒ္ဒရာတို့ကို
လွန်ပြီး၍။ဋ္ဌိတံ၊တည်သော။ အမှာကံ၊ငါတို့၏။ ဘဝနံ၊ဗိမာန်ဖြစ်သော
သိမ္ဗလိ၊ ယူဇနာတရာမြင့်သော လက်ပံပင်ကြီးသို့။ ကထံအာရုဟိ၊အ
ဘယ်သို့သောဥပါယ်ဖြင့်တက်ဘိသနည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍နဋ္ဌကူဝေရစောင်းသမားသည်။ ။

(၆၁၄) တယာ သမုဒ္ဒမတရိ၊တယာ အတရိ ကေဝုကံ။
တယာ သတ္တ သမုဒ္ဒါနိ၊တယာ သိမ္ဗလိမာရုဟိ။ ။

ဟူသော၎င်းတတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၁၄) ဂရုဠ,ဂဠုနိမင်း။အဟံ၊ငါသည်။တယာ၊သင်ဖြင့်။သမုဒ္ဒံ၊ဓမ္မ။ ဒီပါကျွန်းဝန်းရံ၍တည်သော၎င်းသမုဒ္ဒရာကို။အတရိ၊ကူးပြု။တယာ၊သင်ဖြင့်။ကေဝုကံ၊ဓမ္မ။ဒီပါသမုဒ္ဒရာမှပြင်ဘက်ဖြစ်သောကေဝုကမည်သောမြစ်ကို။ အတရိ၊ ကူးပြု။ တယာ၊သင်ဖြင့်။ သတ္တသမုဒ္ဒါနိ၊ မြင်းမိုရ်နှင့်တောင်စဉ်ရုနစ်လုံး၏အကြားဒ္ဒ တည်ကုန်သော သိတာ သမုဒ္ဒရာရုနစ်တန်တို့ကို။ အတရိ၊ကူးပြု။ တယာ၊သင်ဖြင့်။ သိမ္ဗလိ၊ယူဇနာတရာဖြင့်သောလက်ပံပင်ကြီးသို့။အာရုဟိ၊တက်ပြု။ ။

ထိုနောင်မှ ဂဠုနိမင်းသည်။ ။

(၆၁၅) ဓိ-ရတ္ထု ပံ မဟာ-ကာယံ၊ဓိ-ရတ္ထု ပံ အ-စေတနံ။
ယတ္ထ စာယာယ ဟံ စာရံ၊အာဝဟာမိ ဝဟာမိစ။ ။

ဟူသော၎င်းစတုတ္ထဂါထာကိုဆိုရ၏။ ။

(၆၁၅) ယတ္ထယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ အဟံ၊ငါသည်။ စာယာယ၊မယားဏ်။ စာရံ၊သရောက်လင်ဖြစ်သောစောင်းသမားကို။ အာဝဟာမိစ၊ ဂဠုနိုပြည်သို့လည်းဆောင်ယူ၏။ ဝဟာမိစ၊လူ.ပြည်သို့လည်းပို့ဆောင်၏။တသ္မာ၊ထို.ကြောင့်။မဟာ-ကာယံ၊ကြီးသောကိုယ်ရှိသော။ပံ၊ ငါ့ကို။ ဓိရတ္ထု၊ငါကဲ့ရဲ့၏။ ဝါ၊ငါစက်ဆုပ်၏။အ-စေတနံ၊လေးသည့်အဖြစ်၊ပေါ့သည့်အဖြစ်ကိုမသိသော။ ပံ၊ငါ့ကို။ဓိရတ္ထု၊ ငါကဲ့ရဲ့၏။ ဝါ၊ငါစက်ဆုပ်၏။ ။(ကထံသမုဒ္ဒံ တွံ ဣမံ ဓမ္မ,ဒီပသမုဒ္ဒံ,ဟုဘွင့်သောအဌကထာကိုမြော်၍။ သမုဒ္ဒံ၊ဓမ္မ။ဒီပါကျွန်းဝန်းရံ၍ တည်သော ၎င်းသမုဒ္ဒရာကိုယောဇနာသည်။ ။တာသသပရတောကေဝုကံနာမနဒီ။ဟူသည်ကိုမြော်၍။ကေဝုကံ၊ဓမ္မ။ဒီပါသမုဒ္ဒရာမှပြင်ဘက်ဖြစ်သောကေဝုကမည်သောမြစ်ကို, ယောဇနာသည်။ ။ပဗ္ဗတန္တရေ သုဒ္ဓိတာနိ သတ္တသမုဒ္ဒရာနိစကထံအတရိ၊ကိုမြော်၍၊ သတ္တသမုဒ္ဒါနိ၊မြင်းမိုရ်နှင့်တောင်စဉ်ရုနစ်လုံးတို့၏ အကြားဒ္ဒတည်ကုန်သောသိတာသမုဒ္ဒရာရုနစ်တန်တို့ကို, ယောဇနာသည်။ ။ သိမ္ဗ မဏ္ဍလေ၊အလိ၊ အသိ,ဟုအဘိဓါန်ဋီကာကိုကျ၍မသံယုဂ်နှင့်တတိယဗဟုဝုစ်ရာသိမ္ဗလိ,ရေးရမည်။ ။သဒ္ဒနီတိဒ္ဒီကား။သဒ်မဏ္ဍလေ,ဟူ၏။ ဣကာရန္တ ဓါတ်ဖြစ်၍နိဂ္ဂဟီတ် လာသည်)။ ။ကာက ဝတိ စာတကံ သတ္တမံ။ ၃၂ ။

၃၂၈-အနုနုသောစိယဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညူဖြတ်ပွာဘုရားသည်။ ဗဟူနံဝိဇ္ဇတိဟောတိ, အစရှိသောဂါထာပုန်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော၍အနုနုသောစိယဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊မယားသေသော သူကြွယ်တယောံကို အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည် ဆွမ်းခံဝင်သောအချိန်၌ ထိုရသေ့မိန်းမကို အကျမ်းဝင်သဖြင့်ယူခဲ့၍ဖြူဝံခါးသို့ဆောင်ခဲ့၍ တဆုသောဇရပ်ပျဉ်၌အိပ်စေ၍ ပိဓိသည်ဆွမ်းခံဝင်၏။ ဘုရားလောင်းဖြူမှ မထွက်မီလျှင် ရသေ့မိန်းမသည်သေလွန်၏။ လူများသည်ရသေ့မိန်းမ၏ တင့်တယ်စွာသော အဆင်းကိုမြင်၍ခြုံရံ၍ငိုကြ၏။ဘုရားလောင်းသည်ဆွမ်းခံ၍လာလတ်သော် ရသေ့မိန်းမ၏သေသောအဖြစ်ကိုသိ၍ ပျက်စီးတတ်သော သင်္ခါရတို့သည်မမြဲကုန်။ ဤသို့သဘောရှိကုန်သလျှင်ကတည်းဟုဆို၍ ထိုရသေ့မိန်းမလျောင်းသော ပျဉ်၌လျှင်ထိုင်၍ ရောသော ဆွမ်းကိုဘုန်းပေး၍ခံတွင်းကိုဆေး၏။ ခြုံရံ၍တည်သောလူများသည်။အသျှင်ဘုရား၊ဤရသေ့မိန်းမသည်အသျှင်ဘုရားနှင့်အဘယ်သို့ တော်ပါသနည်းဟုမေး၏။ လူဖြစ်စဉ်က ငါ၏ခြေရင်းဖြစ်အလုပ်အကျွေးတည်းဟုဆို၏။အသျှင်ဘုရား၊အကျွန်ုပ်တို့သည်ပင် သဘောအားဖြင့် မတည်ခိုင်ကုန်သေး၊ငိုကျွေးကြကုန်၏။အသျှင်ဘုရားတို့သည်အဘဲ့ကြောင့်မငိုကုန်သနည်းဟုမေးကုန်၏။ ဘုရားလောင်းသည် ဤရသေ့ မိန်းမကား အသက်ရှင်စဉ်ကပင်လျှင် ငါနှင့်တစုံတဆုတော်သည်မဟုတ်။ ယခုတမလွန်သို့သွားသော် အဘယ်သို့တော်အံ့နည်း။ ဤရဟန်းမိန်းမသည် သေမင်းနိုင်ငံသို့လိုက်သော် အဘဲ့ကြောင့် ငါငိုအံ့နည်းဟုလူများအားတရားဟောလိုရကား။ ။

(၆၁၆) ဗဟူနံ ဝိဇ္ဇတိ ဘောတိ၊တေဟိ မေ ကိ ဘရိသာတိ။
တသ္မာ ဇေတံ နုသောစာမိ၊ဝိယံ သမ္ဘိလ္လဟာသိနိ။ ။
(၆၁၇) တဉ္ဘိ စေ အနုသောစေယ္ယ၊ယံ ယံတာသ နုဝိဇ္ဇတိ။
အဇ္ဇာနုမနုသောစေယ္ယ၊သဒါ မစ္စုဝသံ ဟတံ။ ။

(၆၁၈) နဲ ဟေ-ဝ တိဋ္ဌံ နာ-သိနံ၊နဲ သယာနံ နဲ ပဏ္ဍုဂုံ။
ယာဝ ဗျာတိ နိဒိသတိ၊တဏ္ဍုလာ ရသတိ ဝယော။ ။
(၆၁၉) တဏ္ဍုလ-ဏ္ဍနိဝတ္ထေ၊ ဝိနာ-ဘာဝေ အ-သံသယော။
ဘူတံ သေသံ ဒယိတဗ္ဗံ၊မတ္ထ-ဏ္ဍ-နဲ ခဲ့သေသစိယံ။ ။

ဟူသော၍လေးဂါထာတို့ကိုဆိုတို့။ ။

(၆၁၆-၆၁၉) အယံတောတိ၊၍ဝုဏ္ဏေးမသည်။အမ္မေ၊ငါတို့ကို။ဆန္နေ ထွာ၊စွန့်၍၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ အညောသံ၊ငါမှတပါးကုန်သော။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သောသူသေတို့၏။အန္ဓရေ၊အတွင်း၌။ဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏။တေဟိ၊ထို သူသေတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ ဝတ္တမာနာ၊ဖြစ်သောဝုဏ္ဏေးမသည်။မေ၊ငါ့ အားနှင့်။ကိံ၊အဘယ်သို့ကောင်စပ်လျှဉ်းသည်။ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဘရိယာ၊မယားသည်။ ဘဝိဿတိကိံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော။ဥဒါဟု၊ထိုသို့မ ဟုတ်မူ။ဘဝိနိ၀ါ၊နှမသည်။ ဘဝိဿတိကိံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ လော။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မတော်မစပ်လျှဉ်းသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိယံ၊ယခုဘ၀မယားဖြစ် သော။ ဇေတံသဝ္ဍိလ္လဟာသိနိ၊ ထိုသေ၍ သူသေတို့နှင့်တကွ ဖြစ်သော သဝ္ဍိလ္လဟာသိနီကို။ နသောစာဝ၊ငါမရိုးရိပ်။ ။ယံယံ၊အကြင်အကြင် သေတိုင်းသေတိုင်းသော သူသည်။ တသ္မာအနုသောစန္တသ၊ ထိုရိုးရိပ် သောသူအား။နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ။မတ်၊သေလေပြီ။ နိဗ္ဗုန်း၊ချုပ်လေပြီ။ တံတံ၊ထို ထိုသေတိုင်းသေတိုင်းသောသူကို။ စေအနုသောစေယျ၊ အကယ်၍ရိုး ရိပ်ခြားနား။ ဇေဝံသန္တေ၊ဤသို့သေတိုင်းသေတိုင်းကို ရိုးရိပ်သည်ရှိသော်။ သဒါ၊အာခါ ခပ်သိမ်း။ မစ္စု-ဝသံ၊သေမင်းနှိုင်ငံသို့။ပတံပတန္တံ၊လိုက်ရ သော။အတ္ထာနံ၊ငိုမိကိုယ်ကို။ အနုသောစေယျ၊ ရိုးရိပ်ရာ၏။ ။ဟေ၊အို လူများတို့။ တိဋ္ဌံ၊ရပ်သော။ကိန္တိသတ္တိုဝေ၊ တရုံတယောသော သတ္တ၀ါ သို့သာလျှင်။ အာယုသင်္ခါရော၊အာယုသင်္ခါရသည်။ နအနုဂစ္ဆတိ၊လိုက် သည်မဟုတ်။ အာသိနံ၊ထိုင်သော။ ကိန္တိသတ္တိုဝေ၊ တရုံတယောသော သတ္တ၀ါသို့သာလျှင်။ အာယုသင်္ခါရော၊အာယုသင်္ခါရသည်။ နအနုဂစ္ဆ တိ၊လိုက်သည်မဟုတ်။ သယာနံ၊ လျောင်းသော။ ကိန္တိသတ္တိုဝေ၊ တရုံ တယောသော သတ္တ၀ါသို့သာလျှင်။ အာယုသင်္ခါရော၊ အာယုသင်္ခါရ သည်။ နအနုဂစ္ဆတိ၊လိုက်သည်မဟုတ်။ ပဏ္ဍုဂုံပရိ၀တ္ထေတ္ထာစရမာနံ၊ ဘဂါးပြန်လှန်၍ သွားသော။ကိန္တိသတ္တိုဝေ၊ တရုံတယောသောသတ္တ၀ါ စို့သာလျှင်။ အာယုသင်္ခါရော၊အာယုသင်္ခါရသည်။ နအနုဂစ္ဆတိ၊လိုက်

သည်မဟုတ်။ အထခေါ်၊အဟုတ်သော်ကား။ ယာဝ၊အကြင်ရွှေလော်။ ဗျာတိ၊မျက်စိဘွင့်၏။ယာဝ၊အကြင်ရွှေလော်။ နိမိသတိ၊မျက်စိမှိတ်၏။တ ကြောဝိ၊ထိုမျက်စိမှိတ်စဉ်ဘွင့်စဉ်လည်း။ဝယော၊အာယုသင်္ခါရ၏ဘည် ရာ မန္ဒာဒသက၊စသည်အပြားအရွယ်ဆယ်ပါးသည်။ ရသတိ၊ ယုတ် သည်သာတည်း။နဝ၀ုတိ၊မတိုးမပွါး။ ။ဘဏ္ဍတတ္ထိ ဝတ္ထုမာနေ ဝယော၊ ထိုသို့ဖြစ်သောအရွယ်၌။အတ္ထိ၊အတ္ထိတောသည်။ ဝတ၊စင်စစ်။ ဗဟု၊ စပ်သည်ရှိသော်။ဝိနာ-ဘာ၀ေ၊ကွေကွင်းကွဲပြားခြင်းသဘောသည်။အ သံ်သယော၊ယုံမှားမရှိရာဖြစ်လတ်သော်။ယံဘူတံ၊အကြင်သတ္တ၀ါသည်။ သေသံ၊ မသေမပျောက်ကြွင်းကျန်၏။ ဇီ၀မာနံ၊အသက်ရှင်သေး၏။တံ ဘူတံ၊ ထိုမသေမပျောက်ကြွင်းကျန်၍ အသက်ရှင်သော သတ္တ၀ါကို။ ဒယိတဗ္ဗံ၊သနားဘက်၏။၀ါ၊ချစ်ခင်အပ်၏။ အယံသတ္တော၊ဤမသေမပျော် ကြွင်းကျန်သောဓာတ်သတ္တ၀ါသည်၊အ၀ေ၀ေ၊ သလိပ်သည်းခြေသွေးဆိုး လေဆိုး အနာဆိုး ချောင်းဆိုး လည်နာကစ၊ဆံမျှရောဂါမရှိသည်။ သုခိ တော၊ -တဏှာ်ရေဖျားသို့တိုးပွါးသော ချမ်းသာသို့ ရောက်သည်။ အ၀ေ ရော၊ရန်ဆူးရန်ခြောင့် အနှောင့်အရှက်မရှိသည်။ ဟောတု၊ဖြစ်ပစေ။ ဣ တိ၀ေ၀ံ၊ဤသို့။တဘိ့ံ၊ထိုမသေမပျောက်ကြွင်းကျန်သောသူ၌။မေတ္တာဘာ ၀နာ၊ မေတ္တာဘာ၀နာကို။ကာတဗ္ဗာ၊ပြုအပ်၏။ မတံ၊ဆွေမျိုးသားချင်း ကိုစွန့်၍သေမင်းနှင်ငံသို့လိုက်သော။တံ၊ ထိုလူမဟုတ်ပြီသေမင်းလူဖြစ် သောသူကို။ အနုနုသောစိယံ၊ရင်ဘတ်စည်တီး ငိုကြီးရယ်ကြီးမဖိုးရိပ် သင့်ပြီ။ ။(နဟောဝတိ ဌနာသိနံ၊နသယာနံနပဏ္ဍဂန္တိ ကိန္ဒိသတ္ထံအာယု သင်္ခါရော အနုဂန္ဓတိတိပါ၌သေသော။ တဏ္ဍပဏ္ဍဂန္တိ ပရိ၀ဏ္ဏော ဘ ရမာနံ။ ။ဟူသော အဋ္ဌကထာကိုမြော်၍ ယောဇနာသည်။ ရသ ဟာနိယံ။ရသတိ၊ရသနံ၊ရသော၊ တကြောဝိရသတိ၀ယော၊ ဟု-သဒ္ဒနိတိ လာရကား၊ရသတိ၊ယုတ်၏,ဟုအနက် ယောဇနာသည်။ ကာမတောဇာ ယတိသောကောကဲ့သို့ဆန်းအလိုဌာ၊တိ,ဟုဒီဃနှင့်ရေးရာသည်။ ။ရသ တိဗျယော၊ဟူ၍လည်းပါဠိ၌ရှိ၏။သင့်သည်ပင်။မတန်နှင့် အနုနုသောစိယံ, ဖြိုတ်၊ဤပါဠိကိုစွဲ၍အနုနုသောစိယဇာတ်ဟူသည်)။ ။အနုနုသောစိယ ဇာတက် အဋ္ဌမ်။၃၂၈။

၇၂ ၄-စတုက္ကနိပါတ်စာတ်ပါဠိတော်နိဿယ။ (၆၂၀)

၃၂ ၆-ကာဠဗာဟုစာတ်။

နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္ဘည္ဓ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ယံအာနေပါနသ,အစဂ္ဂိသောဂါထာဝုန်ဖြင့်တန်းဆာ ဆင်အပ်သော ဤကာဠဗာဟု စာတ်ကို၊ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ ပျောက်သောလာဘသက္ကာရဂ္ဂိသောဒေဝဒတ်ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည် သည်းခံခြင်းလက္ခဏာနှင့် ယှဉ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တရုတ်ရကိုမဆို။ဘုရားလောင်း၏ ညီသည်ကား သည်းခံခြင်းလက္ခဏာမဂ္ဂိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်မျှော်အားဖြစ်သောလာဘသက္ကာရကိုသည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍အမ်းကိုယ်ကြီး၊ဤမင်းအိမ်၌ကောင်းသောအရသာဂ္ဂိကုန်သော ခဲဘွယ်အစဂ္ဂိသည်တို့ကိုဧေးခ၌ကျွန်ုပ်တို့အားလျှင်ပေးကုန်၏။ယခုကျွန်ုပ်တို့မရကုန်။ ကာဠဗါဟု ဟူသောမျှော်ညှိအားသာလျှင်ပေးကုန်၏။ဓနုဗ္ဗယမင်း၏အထံမှလာဘသက္ကာရကိုမရကုန်ဘဲ၍အရပ်၌ကျွန်ုပ်တို့သည်အာဘယ်ပြုကုန်အံ့နည်း။ လာလော့၊တောသို့လျှင်သွား၍နေကြကုန်အံ့ဟုရာဇကျေးသားနှင့်တကွစကားပြောလိုရကား။ ။

(၆၂၀)ယံ အာနေ-ပါနံ-သ ပုရေ လဘာမ၊တံ ဒါနိသာခမိဂ-မေဝ ဂစ္ဆတိ။

ဂစ္ဆာမ ဒါနိ-ဝနံ-မေဝ ရာဇ၊အာသက္ကတာစ-မှဓနုဗ္ဗယာယ။ ။

ဟူသော၍ပဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၂၀)ရာဇ၊အစ်ကိုယ်ရာဇ။မယံ၊ငါတို့သည်။အသ၊ထိုဓနုဗ္ဗယမင်း၏။ သန္တိ,ကာ၊အထံမှ။ယံအာနေပါနံ၊အကြင်ထမင်းအမျှော်ကို။ပုရေ၊ဧေးခ၌။လဘာမ၊ရကုန်၏။ တံအာနေပါနံ၊ထိုထမင်းအမျှော်သည်။ ဣဒါနိ၊ယခု။သာခမိဂမေဝ၊မျှောက်သို့သာလျှင်။ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏။ရာဇ၊အစ်ကိုယ်ရာဇ။မယံ၊ငါတို့ကို။ ဓနုဗ္ဗယာယ၊ ဓနုဗ္ဗယမင်းသည်။ အာသက္ကတာစ၊ မဟုဇော်အပ်ကုန်သည်လည်း။ အမှ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ယခု။ဝနမေဝ၊တောသို့လျှင်။ ဂစ္ဆာမ၊သွားကြကုန်အံ့။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍အစ်ကိုယ်ရာဇကျေးသားသည်။ ။

(၆၂၁) လာဘော အလာဘော ယသော အယသော စ၊
ဒိန္နာ ပသံသာ စ သုခဒုက္ခံ ဧတေ အနိစ္စာ မနုဇေသု ဝမ္မာ။-
မာသောစိ ကိ သောစသိ ပေါဋ္ဌပါဒ။ ။

ဟူသော၍ဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၂၀) ပေါ်ဌပါဒဉ္ဇိတ္ထေးပေါ်ဌပါဒ။မနုဿေသု၊လူတို့၌။လာဘော၊ လာဘ်ရခြင်း။ အလာဘော၊လာဘ်မရခြင်း။ ယသော၊စည်းစိမ်အခြံအရံ ပြဋ္ဌိရုံခြင်း။အယသော၊စည်းစိမ်အခြံအရံပျက်စီးခြင်း။နိန္ဒာ၊ကဲ့ရဲခြင်း။ ပသံသာ၊ချီးမွမ်းခြင်း။ သုခ၊ချမ်းသာခြင်း။ ဒုက္ခ၊ဆင်းရဲခြင်း။ ဧတေ ဓမ္မာ၊ဤလောကဓံရှစ်ပါးတို့သည်။အနိစ္စာ၊အမြဲမရှိကုန်။ မာသောစိ၊မစိုးရိမ်လင့်။ကိံ သောစသိ၊အဘဲ့ကြောင့်စိုးရိမ်ဘိသနည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ပေါ်ဌပါဒသည်မျှောက်ခို ဤ။ရှုခြင်းကိုပယ်အံ့ သောဌာနမတည်နိုင်ရကား။ ။

(၆၂၁) အဒ္ဓါတုဝံပဏ္ဍိတကောသိရာဓ၊ဇာနာသိအတ္ထာနိအနာဂတာနိ။
ကထံ နု သာခမိဂံ ဒက္ခိသာမ၊နိဒ္ဓါဝိတံ ရာဇကုလတောဝ ဇမ္ဗုံ။ ။

ဟူသော၎င်းတတိယဂါထာကိုဆိုတို့။ ။

(၆၂၂) ရာဓ၊အမ်ိုးကိုယ်ရာဓ။တုဝံ၊သင်သည်။ အဒ္ဓါ၊စင်စစ်။ပဏ္ဍိတ ကော၊ပညာရှိသည်။အသိ၊ဖြစ်တို့။ အနာဂတာနိ၊မရောက်လာကုန်သေး သော။ အတ္ထာနိ၊ အကျိုးတို့ကို။ ဇာနာသိ၊သိတို့။ ကထံ နု၊ အဘယ်အ ကြောင်းဖြင့်လျှင်။ဇမ္ဗုံ၊ယုတ်မာသော။သာခမိဂံ၊မျောက်ကို။ ရာဇကုလ တောဝ၊မင်းအိမ်မှသာလျှင်။ နိဒ္ဓါဝိတံ၊နှင်ထုတ်စေအပ်သည်ကို။ ဒက္ခိ သာမ၊မြင်ရကုန်အံ့နည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍အစ်ကိုယ်ရာဓသည်။ ။

(၆၂၃) စာလေတိ ကဏ္ဏံ ဘာကုဋိ ကရောတိ၊
ရဟုံ ရဟုံ ဘာယာပတော ကုမာရေ။
သယမေဝ တံ ကာဟတိ ကာဠဇောဟု၊
ယေနာရကာ ဌာသတိ အန္ဓ-ပါနာ။ ။

ဟူသောစတုတ္ထဂါထာကိုဆိုတို့။ ။

(၆၂၄) ပေါ်ဌပါဒဉ္ဇိတ္ထေးပေါ်ဌပါဒ။ ကာဠဇောဟု၊ ကာဠဇောဟု မျှောက်သည်။ကဏ္ဏံ၊နှားကို။ စာလေတိ၊လှုပ်တို့။ ဘာကုဋိ ဘာကုဋိ၊မျက် မှောင်ကြုတ်ခြင်းကို။ကရောတိ၊ပြုတို့။ ရဟုံရဟုံ၊ဟုတ်ချည်းဟုတ်ချည်း။ ကုမာရေ၊မင်းသားယော်ဟူကို။ဘာယာပတော၊ကြောက်လန့်စေတို့။ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။အန္ဓပါနာ၊ထမင်းအပျော်မှ။ အာရကာ၊ဝေးစွာ။ ဌာသတိ၊တည်လတ္တံ့။ တံကာရဏာ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သယမေဝ၊မိမိ သည်ပင်လျှင်။ကာဟတိ၊ပြုလတ္တံ့။တွံ၊သင်သည်။မာဘိန္ဒယိ၊မကြိုလင့်။ ။

ကာဠဇာဟုမျှော်ဆည်လည်းနှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်မင်းသားငယ်တို့၏ရှေ့မှနားနှာခေါင်းထုပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကိုပြု၍ မင်းသားငယ်တို့ကိုခြောက်၏။ မင်းသားငယ်တို့သည်ထိတ်လန့်ကုန်၍ ဟစ်ကြွေးကုန်၏။ မင်းသည်အဘယ်နည်းဟုမေး၍ထိုအကြောင်းကိုကြား၍ ကာဠဇာဟုမျှော်ကိုထုတ်ကြကုန်ဟု နှင်ထုတ်စေ၏။ ကျေးသားတို့အားတဘန်ပကတိလာဘသက္ကာရသည်ဖြစ်၏။ ။(ခနဗ္ဗယာယာတိကရဏာဏေသမ္ပဒါ နဝစနံ၊ခနဗ္ဗယေနာတိအဏ္ဍော။ ။အဏ္ဍောနိကား။ဓမ္မာနိဘုတ္တာနကဲ့သို့ လိင်္ဂပရိပလ္လာသ)။ ။ကာဠဇာဟုဇာတက် နဝမ်။၃၂၆။

၃၃၀-သိလရိမ်သဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဖြတ်ဖွားဘုရားသည်။ သိလံကိရေဝကလျာဏံ, အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော၌သိလရိမ်သဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းကြီး၌သိတင်းသုံး နေတော်မူစဉ်၊ သိလကိုရုံစမ်းတတ်သော ပုဏ္ဏားကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည်ဗာရာဏသီမင်း၏ပုရောဟိတ်ဖြစ်၏။ ထိုဘုရားလောင်းသည်မိမိသိလကိုရုံစမ်းလိုရကား။သုံးရက်ပတ်လုံး ရှေ့ပန်းထိပ်သည်၏ပျဉ်အသပြာကိုယူ၏။ ဘုရားလောင်းကိုခိုးသူဟုတမ်း၍မင်းအားပြကုန်၏။ဘုရားလောင်းသည်မင်း၏အထံ၌တည်လျက်။ ။

(၆၂၄) သိလံ ကိရေဝ ကလျာဏံ၊သိလံ လောကေ အနုတ္တရံ။
ပဿ ဗောရ-ဝိသော နာဂေါ၊သိလဝါတိ နု ဟညတိ။ ။

ဟူသောရှေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၂၄) မဟာရာဇာ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။လောကော၊လူ,ရှာ၌။ သိလံ၊ဝေ၊သိလသည်သာလျှင်။ကလျာဏံကိရ၊ကောင်းသတတ်။ သိလံ၊ဝေ၊သိလသည်သာလျှင်။အနုတ္တရံကိရ၊အတုမရှိဖြတ်သတတ်။ပဿ၊ရှုပါလော့။ ဗောရ၊ဝိ၊သော၊ကြမ်းသောအဆိပ်ရှိသော။နာဂေါ၊ဖွေကို။ သိလဝါတိ၊ သိလရှိသောဖွေဟူ၍။နဟညတိ၊မညှဉ်းဆဲအပ်။ ။

၌ဂါထာဖြင့်သိလကိုချီးမွမ်း၍မင်းကိုရဟန်းကိုခွင့်ပြုစေ၍ရဟန်းပြုခဲ့ယောဂျိသွား၏။ထိုအခါ တနေ့သ၌ ဗွန်သည်ဈေးမှ အမဲအသားတစ်

ကိုချီ၍ ကောင်းကင်ခွံပျံ၏။ထိုစွန်ကို တပါးသောဌက်တို့သည် ဝန်းရံ၍ ခြေသည်းဖျား,နှုတ်သီး စသည်တို့ဖြင့် ထိုးကုန်၏။ထိုစွန်သည် ဆင်းရဲကို သည်းခံအံ့သောဌါမတတ်နိုင်၍ အသားတစ်ကိုစွန့်၏။တခုသောစွန် သည်ယူ၏။ထိုအသားတစ်ကိုယူသောစွန်သည်လည်းတပါးသောဌက် တို့သည်ညှဉ်းဆဲအပ်သည်ရှိသော် ရှေးအတူလျှင်စွန့်၏။ထိုအခါတပါး သောစွန်သည် ယူပြန်၏။ထိုဌက်တို့တွင် အကြင်အကြင်ဌက်သည် ယူ၏။ ထိုထိုဌက်ကိုတပါးသောဌက်တို့သည်လိုက်ကုန်၏။ အကြင်အကြင် ဌက်တို့သည်စွန့်၏။ ထိုထိုဌက်သည် ချမ်းသာသည်လျှင်ဖြစ်၏။ ဘုရား လောင်းသည်မြင်၍၊ ဤကာမတို့မည်သည်ကား အသားတစ်နှင့် တူကုန် ၏။ဤကာမကိုယူကုန်သော သူတို့အားသာလျှင် ဆင်းရဲဖြစ်၏။ စွန့်ကုန် သောသူတို့အားချမ်းသာ၏ဟုကြံ၍။ ။

(၆၂၅) ယာဝဒေဝါသဟု ကိန္တု၊တာဝဒေဝ အခါဒိသုံ။
သင်္ဂမ ကုလလာ လောကေ၊နဟိ သန္တိ အ-ကိဉ္စနံ။ ။

ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၂၅) ယာဝ ဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလ ပတ်လုံးလျှင်။ အသား၊ထိုစွန်အား။ ကိန္တု၊နှုတ်သီးဖြင့်ချိုအပ်သော တစုံတခုသော သား တစ်သည်။အဟု၊ရှိ၏။တာဝဒေဝ၊ထိုမျှလောံသော ကာလပတ်လုံးလျှင်။ နံ၊ထိုသားတစ်ချိသောစွန်ကို။လောကေ၊လူ,ပြည်၌။ကုလလာ၊စွန်အပေါင်း တို့သည်။ သင်္ဂမ၊ကပ်၍။ အခါဒိသုံ၊ ထိုးဆိတ်ကုန်၏။ တဘို့၊ထိုသား တစ်ကို။ ဝိသမ္ဘေဝန၊စွန့်လွှတ်အပ်သော်ကား။ အ-ကိဉ္စနံနိပ္ပလိဗောဓံ၊ ကြောင့်ကြစရာ သားတစ်မရှိသော။တမေနံ၊ထိုဌက်ကို။သေသ ပက္ခိဂ ဏာ၊ကြွင်းသောဌက်အပေါင်းတို့သည်။နဟိ သန္တိ၊မညှဉ်းဆဲကုန်။ ။

ထိုဘုရားလောင်းသည်မြို့မှထွက်၍ ခရီးအကြားတခုသောရွာဝယ် ညချမ်းအခါ တခုသောအိပ်ခွဲအိပ်၏။ထိုအိပ်ခွဲ ပိဂ်လာမည်သောကျွန်မ သည် ဤမည်သောအချိန်ခွဲလာလေ့ဟုယောက်ျားတယောက်နှင့်တကွ ချိန်းချက်ခြင်းကိုပြု၏။ ထိုပိဂ်လာမည်သောကျွန်မသည် အရှင်တို့၏ ခြေ တို့ကိုဆေး၍ အရှင်တို့သည် အိပ်ကုန်လတ်သော်၊ထိုယောက်ျား၏ လာ ခြင်းကို မြော်လျက် တံခါးရံခွဲထိုင်၍ ယခုလာလတ္တံ့၊ယခုလာလတ္တံ့ဟု ပဋ္ဌမယံ၊မဇ္ဈိမယံတို့ကိုလွန်စေ၏။ဗိုးသော်ထခ္ခိကား ယခုထိုယောက်ျား သည် မလာပြီဟုအာသာပြတ်လျက်လျောင်း၍အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ရောက်၏။

ဘုရားလောင်းသည်ဤအကြောင်းကိုမြင်၍ဤကျွန်မသည်ထိုယောကျ်ားကား ယခုလာလတ္တံ့ဟူသောအမှတ်ဖြင့် ဤမျှလောံသောကာလပတ်လုံး ထိုင်လျက်နေ၏။ယခုအခါ၌ကား ထိုယောကျ်း၏မလာအံ့သောအဖြစ်ကိုသိ၍အာသာပြတ်ရကား ချမ်းသာစွာအိပ်၏။ ကိုယေသာတို့၌တောင့်တခြင်းအာသာမည်သည်ကားဆင်းရဲ၏။အာသာမရှိသောအဖြစ်သည် လျှင်ချမ်းသာ၏ဟုကြီး၍။ ။

(၆၂၆) သုခံ နိရာသာ သုပတိ၊အာသာ ဝလဝတိ သုခါ။
အာသံ နိရာသံ ကတ္တာန၊သုခံ သုပတိ ဝိဂီလာ။ ။

ဟူသော၎င်းတတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၂၆) နိရာသာ၊ အာသာပြတ်ကင်းမူ။ ဝါ၊အာသာပြတ်ကင်းသည်ကိုပြု၍။သုခံ၊ချမ်းသာစွာ။သုပတိ၊အိပ်ရ၏။ ဝလဝတိ၊ရအာပ်ပြီးသော အကျိုးရှိသော။ အာသာ၊အာသာသည်။သုခါ၊ချမ်းသာ၏။ အာသံ၊တောင့်တသော အာသာကို။နိရာသံကတ္တာန၊အာသာပြတ်ကင်းသည်ကို ပြု၍။ ဝါ၊အာသာကိုဖြတ်ပယ်စွန့်ခွါ၍။ဝိဂီလာ၊ဝိဂီလာမည်သော ကျွန်မသည်။ သုခံ၊ချမ်းသာစွာ။သုပတိ၊အိပ်ရ၏။

ထိုဘုရားလောင်းသည်နက်ဖြန်ထိုရွာမှတောသွားဝင်လတ်သော်ဗျာနှ်ဝင်စား၍နေသော တပါးသော ရဟန်းကိုမြင်၍၊ဤပစ္စုပ္ပန်လောက,တမလွန်လောကဟူ၍ ဗျာနှ်ချမ်းသာထက် လွန်မြတ်သော ချမ်းသာမည်သည်မရှိဟုကြီး၍။ ။

(၆၂၇) နတ္ထိ သမာဓိပရော အတ္ထိ၊အသ္မိ လောကေ ပရမ္ဟိ စ။
နတ္ထိ ပဋိ နာဝိ အတ္ထာနံ၊ဝိဟိ သတိ သမာဟိတော။ ။

ဟူသော၎င်းစတုတ္ထဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၂၇) အသ္မိ လောကေ၊မျက်မြင်ပစ္စက္ခ ဤလောကဌာန်၊ ပရမ္ဟိစ၊ မျက်ကွယ် တမလွန်လောကဌာန်။ သမာဓိပရော၊သမာဓိထက် မြတ်သော သမာဓိထက်လွန်သောသမာဓိမှတပါးသော သုခတရားသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ဟိ သစ္စံ၊မှန်၏။(ထဋ္ဌ)။သမာဟိတော၊ဥပစာရသမာဓိ,အပ္ပနာသမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသော သူသည်။ပဋိ၊သူတပါးကိုလည်း။နဝိဟိ သတိ၊ မညှဉ်းဆဲ။အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကိုလည်း။နဝိဟိ သတိ၊မညှဉ်းဆဲ။ ။

အဂါဒိသုံ့ဦးဥုံ့ဝိဘတ်ကိုဇုံ သုပြု၍ အခါဒိ သုရှိလိုလျှက်ဆန်းအလို့ဌါနိဋ္ဌဟ်တ်ကိုပြောင်း၍၊အခါဒိသုံ,နေသည်။အာသာဝလဝတိသုခါဝယ်အ

ဝိပ္ပါယ်သော်ကား။အကြင်တောင့်တအာသာ၏အကျိုးကို သိပါမင်းကြီး ထိုသို့ရအပ်ပြီ။ထိုအာသာသည်အကျိုးသုခဖြစ်သောကြောင့် သုခမည်သတည်း။အကြင်အာသာ၏အကျိုးကိုပင်လာမည်သောကျွန်မတို့ကဲ့သို့ ချိန်းချက်သော ယောကျ်ားမလာ၍ မရပါသေး၊ ထိုအာသာသည် တ တောင့်တတ မဖြစ်ပတတ်, မစားတတ်, ဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော ကြောင့်ရက္ခပဟူလိုသတည်း။ ။သိလဝိမံသဇာတကံ ဒုသမံ။၃၃၀။ကုဋိ ဒူသကဝဏ္ဏော တတိယော။ ။

(၄-ကောကိလဝဂ်)

၃၃၁-ကောကာလိကဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓတို့ စွာဝဏ္ဏားသည်။ ယောဝေကာလေအာသမ္ဘဝတ္တော,အစဉ်ရှိသောဂါထာပုန်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ၍ကောကာလိကဇာတ်ကို ဧတဝဝန်ကျောင်း ကြီးနှင်သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ကောကာလိကကိုအကြောင်းပြု၍ဟော တော်မူ၏။ ။

မင်းသည်ဘုရားလောင်းကိုအဆွေ၊ ၍အကြောင်းကားအသို့နည်းဟု မေးမူ၏။ဘုရားလောင်းသည်ငါကားမင်းကိုမြစ်အုံ့သောဌာ၀ တဆုသောဥပ မာကိုဂျာ၏။ ယခုထိုဥပမာကိုငါရပြီဟုကြံ၍၊မြတ်သောမင်းကြီးအလွန် နှစ်ကြိမ်းကုန်သော စကားမျှားကုန်သောသူတို့သည် ၍သို့သဘောရှိ သော ဆင်းရဲကို ရကုန်၏။ မြတ်သောမင်းကြီး ၍ဥဩပေါ်သည် အ တောင်မရောက်သေး၊ အခါမဟုတ်ဖိကလျှင် ဥဩသံကို မည်၏။ ထို့ ကြောင့်၍ဥဩပေါ်ကို ကျိုးမသည် ၍ဌက်ကား ငါ့သားမဟုတ်ဟုသိ၍ နှစ်ဖြင့်ထိုးသတ်၍အသိုက်မှချ၏။ လူဖြစ်စေ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ အခါမ ဟုတ်သည်၌ စကားမျှားကုန်သော သူတို့သည် ၍သို့သဘောရှိသော ဆင်းရဲကိုရကုန်၏ဟုဆို၍။ ။

(၆၂၀) ယော ဝေ ကာလေ အ-သမ္ဘဝ္ဘော၊အတိဝေလံ ပဘာသတိ။
ဇဝံ သော နိဟတော သေတိ၊ကောကိလာယေ၀ အတ္တဇော။ ။

(၆၂၆) နှ ဟိ သတ္ထံ သုနိသိတံ၊ဝိသံ ဟလာဟလာဝိ၀။
ဇဝံ နိကဆ္ဆေ ပါတေတိ၊ဝါစာ ဒုဗ္ဘာသိတာ ယထာ။

(၆၃၀) တဿာ ကာလေ အ-ကာလေ၀ါ၊ ၀ါစံ ရကြွေယျ ပဏ္ဍိတော။
နာတိ၀ေလံ ပဘာသေယျ၊ အ၀ိ အတ္တသမဒ္ဒိ ၀ါ။ ။
(၆၃၁) ယော စ ကာလေ ဝိတံ ဘာသေ၊ မတိ-ပုဗ္ဗော ၀ိစက္ခဏော။
သဗ္ဗေ အ၀ိတ္ထေ အာဒေတိ၊ သုပဏ္ဏော ဥရ၀ါမိ၀။ ။
ဟူသော၎င်းလေးဂါထာတို့ကိုဆိုဏ်။ ။

(၆၂၀-၆၃၁) မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ၀ေ၊ စင်စစ်။ ကာလေ၊ ပိပိ၏စကားကိုဆိုရာကာလသည်။ အသမ္ဘတ္ထေ၊ မ ရောံမိ၊ ပဘာသတိ၊ စကားဆိုတတ်ဏ်။ အတိ၀ေလံ၊ အပိုင်းအခြားကိုလွန်၍မူလည်း။ ပဘာသတိ၊ ဆိုတတ်ဏ်။ ကောကိလာယ၊ ဥသြမဏ်။ အကြွေ၊ ဘာ၊ သားသည်။ နိဟတော၊ သေ၍။ သေတိ ဣ၀၊ အိပ်ရသကဲ့သို့။ ဧ၀ံတထာ၊ ထိ, အတူ။ သော၊ ထိုသူသည်။ နိဟတော၊ သေ၍။ ၀ါ၊ ရန်သူတို့ဖျက်ဆီး အပ်သည်ဖြစ်၍။ သေတိ၊ အိပ်ရဏ်။ ။ဒုဿာသိတာ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆို အပ်သော။ ၀ါစာ၊ စကားသည်။ ဟလာဟလံ၊ လတ်တလောသေစေတတ် သော။ ဝိသံ ဣ၀၊ အဆိပ်ကဲ့သို့။ နိကဿတိ ဘိ ယေ ၀ ခဏေ အပ္ပမတ္တကေ ကာလေ၊ ထိုစကားဆိုစဉ်ခဏ မမြင့်မကြာအနည်းငယ်သော ကာလ၌ လျင်။ ပါ၊ တေ ဘိ ယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့။ ဧ၀ံတထာ၊ ထိ, အတူ။ သုနိသိတံ၊ ကောင်းစွာသွေးအပ်သော။ သတ္ထံ၊ ထားလက်နက်သည်။ နပါ၊ တေ ဘိ၊ မ သတ်တတ်သေး။ (ဟိ, အနက်မဂ္ဂ)။ ။တဿာ၊ ထိ, သို့ကောင်းစွာသွေးအပ် သောထားလက်နက်လတ်တလောသေစေတတ်သော အဆိပ်ထက်လည်း လျင်မြန်စွာမကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သောစကား၏သာလျှင် သတ်တတ် သည်ဏ်အဖြစ်ကြောင့်။ ကာလေ၊ ဆိုခြင်းဌါလျှောက်ပတ်သောကာလ၌ လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ဖညာ၌ရှိသည်။ ၀ါစံ၊ စကားကို။ ရကြွေယျ၊ စောင့်ရှာ ဏ်။ အ၀ိ၊ အကယ်သမျှ ဝိပိန္နဒ်ဝ္ဘုမျှသော။ ပုဂ္ဂလေ အ၀ိ ၀ါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အထံ၌သော် လည်း။ ၀ါစံ၊ စကားကို။ ရကြွေယျ၊ စောင့်ရှာဏ်။ ။စ၊ အထူးကိုဆိုဦးအုံ့။ သုပဏ္ဏော၊ ဂဠုန်မင်းသည်။ ဥရ၀ံ၊ နဂါးကို။ အာ ဒေ တိ ဣ ၀ ၊ ဘမ်းယူ ဏ်သို့။ ဧ၀ံတထာ၊ ထိ, အတူ။ မတိ ပုဗ္ဗော၊ သင့်မသင့် လျော်မလျော်ကို ပညာ ဉာဏ်စွမ်းဖြင့်ဦးဦးစမ်း၍ဆိုလေ့ရှိသော။ ယော ၀ိစက္ခဏော၊ ဉာဏ်ဖြင့် ဝိစစ်ရှုစမ်း၍အကျိုးအကြောင်းကိုကြံလေ့ရှိသောအကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။

ကာလေ၊ လျှောက်ပတ်သောကာလ၌။ ဝိတံ၊မယုတ်မလွန်စေရန်ငြားယှဉ် အပ်သောစကားကို။ဘာသေ၊ဆိုတတ်၏။ သောဝိစက္ခဏော၊ဥာဏ်ဖြင့် စိစစ်ရှုးစမ်း၍ အကျိုးအကြောင်းကို ကြံလေ့ ရှိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗေ၊ကုန်အောင်စုံကုန်သော။ အဝိဇ္ဇေ၊ရန်သူတို့ကို။အာဒေတိ၊ဘမ်း ယူနိုင်၏(ပိမိအလိုအာဏာခ၌တည်စေနိုင်၏ဟူလို)။ ။ကောကာလိက စာတက် ပဌမံ။၃၃၁။

၃၃၂-ရထလပ္ပိစာတ်။

နတ်နှင့်တက္ကသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ် ဖွားတော်မူသည်။ အဝိဟာတ်ဘီဝဟာတောဖြူ။တို, အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော၌ရထလပ္ပိစာတ်ကို၊ဧတဝဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ကောသလမင်း၏ ပုရောဟိတ်ကိုအကြောင်း ပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

အထူးကား ၎င်းအတိတ်၌ ပုရောဟိတ်သည် မင်းအား ကြားလျှောက် သည်ရှိသော၊ မင်းသည်ကိုယ်တိုင် တရားဆုံးဖြတ်သော အရာ၌ နေ၍ လှည်းနှင့်ယောက်ျားတို့ကိုခေါ်စေ၍ အမှုကိုမသုတ်သင် မစိစစ်မူ၍လျှင် သင်တို့သည်၊!ပုရောဟိတ်ကိုရိုက်၍နဖူး၌ဖူးဖူးရောင်စေ၏,ဟု-ဆို၍ထို လှည်းနှင့်ယောက်ျားတို့၏ အလုံးစုံသောဥစ္စာကို သိမ်းဆည်းခြင်းကို ပြု ကြကုန်ဟုဆို၏။ထိုမင်းကိုဘုရားလောင်းသည်၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊သင် မင်းကြီးတို့သည်အမှုကိုမသုတ်သင်မစိစစ်မူ၍ ထိုလှည်းနှင့်ယောက်ျား တို့၏အလုံးစုံသောဥစ္စာကို ယူစေကုန်၏။ အချို့သောသူတို့သည် ပိမိ သည်ပိမိသည်ပင်လျှင် ပိမိကိုယ်ကိုသတ်၍ သူတပါးသတ်သည်ဟုဆို ကုန်ရာ၏။ ထို.ကြောင့်မစိစစ်မူ၍ပြုခြင်းဌာမသင့်။ မင်းပြုသောသူသည် သုတ်သင်စိစစ်၍အမှုကိုပြုခြင်းဌာသင့်၏ဟုဆို၍။ ။

(၆၃၂) အဝိ ဟာတ်ဘီ ဝ ဟ တော ဖြူ။တိ၊ဧတ္ထ ဇိနောတိ ဘာသတိ။
ပုဗ္ဗအက္ခာယိနောရာ ဇ၊အညဒတ္ထု နု သဗ္ဗဟော။ ။
(၆၃၃) တသ္မာ ပဏ္ဍိတ-ဇာတိယော၊သုဏေယျ ဓုတရဿ ဝိ။
ဥဘိန္နံ ဝစနံ သုတ္ဝာ၊ယထာ ဓမ္မော တထာ ကရေ။ ။

(၈၃၄) အလသော ဂိဟိ ကာမဘောဂိ နှ သာရု၊
အ-သညတော ပဗ္ဗဇိတော နှ သာရု။
ရာဇာ နှ သာရု အနိသမ္မ-ကာရီ၊
ယော ပဏ္ဍိတော ကောဓနော တံ နှ သာရု။ ။
(၈၃၅) နိသမ္မ ခတ္တိယာ ကယိရာ၊နှာနိသမ္မ ဒိသံပတိ။
နိသမ္မကာရိနော ရာဇ၊ယသော ကိတ္တိ စ ဝဍ္ဎတိ။ ။
ဟူသောဤထေးဂါထာတို့ကိုဆိုဏ်။ ။
(၆၄၂-၆၄၅) ရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ကောသ၊အရှေ့သောသူသည်။ အဝိ၊စင်စစ်။ ဟတ္ထိ၊ဗိမိကိုယ်ကိုမိမိသတ်၍။ ဟတော၊ ဤမည်သောသူ သည်ကျွန်ုပ်ကိုသတ်အပ်၏ဟု။ပြု။တိ၊ဦးအောင်ဆိုတတ်၏။(ဟန္တာ၎ိမှု။အ ဝိ၊စင်စစ်။ဟန္တာ၊သူတပါးကိုမိမိသတ်တတ်သောကတ္တား၊ဖြစ်လျက်။ဟ တော၊အသူသည်ကျွန်ုပ်ကိုသတ်အပ်၏ဟု။ပြု။တိ၊ဦးအောင်ဆိုတတ်၏။ဟု ပေး)။ဧတ္ထ၊မိမိသည်သူတပါးကိုအောင်၍။ ဇိနောတိ၊သူတပါးသည်ငါ့ ကိုအောင်အပ်၏ဟု။ဘာသတိ၊ဆိုဏ်။ ပုဗ္ဗအက္ခာယိနော၊ရှေးဦးစွာလျှင် မင်းထံသို့ကပ်၍ပြောကြားတတ်သောသူ၏။ဝစနံ၊စကားကို။အညဒတ္ထု၊ ကေဝ်သေနှ၊စင်စစ်အားဖြင့်။နသဒ္ဓေယ္ယော၊မယုံကြည်ရာ။ ။တတ္ထာ၊ထိုသို့ ရှေးဦးစွာကပ်၍ပြောကြားတတ်သောသူ၏ စကားကိုစင်စစ်အားဖြင့်မ ယုံကြည်ရာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ပဏ္ဍိတဇာတိယော၊ ပညာ၎ိစစ်ဖြစ် သောတံရားသူကြီးသည်။ဣတရေသုပိ၊ အမှုသည်တဦး၏လည်း။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုဏောယျ၊နှာခံရာ၏။ ဥဘိန္နံ၊အမှုသည်နှစ်ဦးတို့၏။ဝစနံ၊နှစ် ဖြင်သောစကားဆိုကို။ သုတ္ဝာ၊ကြားပြီး၍။ ယထာ၊အကြင်သို့သောအ ခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဓမ္မော၊ဆုံးဖြတ်သော ဓမ္မသတ် တရားသဘော သည်။ ဒ္ဒိတော၊တည်၏။ တထာ၊ထိုဆုံးဖြတ်အပ်ဆုံးဖြတ်ကြောင်းဖြစ် သောတရားသဘောအတိုင်း။ ဝါ၊တရားသဘောဖြင့်။ ကရေ၊အရှုံးအ နိုင်ဆုံးဖြတ်ရာ၏။ ။ကာမဘောဂိ၊ကာမစည်းစိမ်ကိုခံစားသော။ဂိဟိ၊ လူဖြစ်လျက်။အလသော၊ပျင်းရိသောသူသည်။နသာရု၊မကောင်း။ပဗ္ဗဇိ တော၊ရဟန်းပြုလျက်။အသညတော၊ကိုယ်နှုတ်နှလုံးမစောင့်စည်း သသူ သည်။နသာရု၊မကောင်း။ရာဇာ၊မင်းဖြစ်လျက်။ အနိသမ္မကာရီ၊ယုတ္တာ ယုတ္တိရှိမရှိကိုမိမိဉာဏ်ဖြင့်ရှေးဦးမရုံစပ်းမဆင်ခြင်မူ၍ပြုလေ့ရှိမှု။နသာ ရု၊မကောင်း။ ယောပဏ္ဍိတော၊ အကြင်ပညာရှိသည်။ ကောဓနော၊အ

မျက်ထွက်လေ့ရှိ၏။ တသားထိုပညာရှိလျက် အမျက်ထွက်လေ့ရှိသော သူ၏။ အာဒါနဂါဟိတ်ဝေသနာ၊ ဝိမိဉ္စာဏ်အထင်ကို လျင်မြန်စွာ ယူလေ့ရှိ သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ တံကောဓနံ၊ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းသဘောသည်။နိ သာရုမကောင်း။ ။ခတ္တိယော၊ရေမြေစိုးရာဝဏ္ဏဖြစ်သောမင်းသည်။ နိသမ္မ၊ပညာဉာဏ်စွမ်းဖြင့်စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ ကယိရာ၊ပြုရာ၏။ဒိသံပတိ၊ အရပ်မျက်နှာတို့၏အရှင်အဓိပတိဖြစ်သောမင်းသည်။ အနိသမ္မ၊ ပညာ ဉာဏ်စွမ်းဖြင့်မစူးစမ်းမဆင်ခြင်မူ၍။နကယိရာ၊ တိုင်းရေးပြည်မှုကိုမပြု မစီရင်ရာ။ရာဇာမင်းမြတ်။နိသမ္မကာရိနော၊ ပညာ ဉာဏ်စွမ်းဖြင့်စုံစမ်း မြော်ချင့်လျက်ဆင်ခြင်၍ပြုလေ့ရှိသောမင်း၏။ယသော၊စည်းစိမ်အခြိုအ ရံသည်ဌင်း။ကိတ္တိစ၊ကျေးဇူးသတင်းကျော်စောခြင်းသည်ဌင်း။ဝဏ္ဏတိ၊ ပွါးများ၏။ ။မင်းသည်ဘုရားလောင်းစကားကိုကြား၍တရားသဖြင့် ဆုံးဖြတ်သည်ရှိသော်ပုဏ္ဏားအားသာလျှင်အပြစ်သည်ဖြစ်၏။ ။ရထ လဋ္ဌိဇာတကံ ဒုတိယံ။၃၃၂။

၃၃၃-ဂေါဓာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသမ္ဗုဒ္ဓဖြတ် စွာဘုရားသည်။တဒေဝမေတ္တံ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းခိုးဆင် အပ်သော ဤဂေါဓာတ်ကို၊ ဗောဓိပင်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေ တော်မူစဉ်၊တယောသောသူကြွယ်ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည်မိဘုရားကြီးအား ဆုလာဘ်ပေးခြင်းမြတ်နိုးတ နာပြုစေလို၍ မင်း၏အာထံ၌နေ၍။ရှင်မ၊ကျွန်ုပ်တို့သည် အရှင်မတို့၏အာထံ မှ တရုံတရကိုမရပါကုန်။ရှင်မတို့သည်ကျွန်ုပ်တို့ကိုမကြည့်ကုန်ပြီလော ဟုဆို၏။ဘခင်ကျွန်ုပ်သည်လျှင် မင်း၏အာထံမှ တရုံတရကိုမရ၊ ဘခင် အား အဘယ်ကိုပေးပါရအုံ့နည်း။မင်းသည်လည်း ယခုကျွန်ုပ်အား အ ဘယ်ကို ပေးလတ္တံ့နည်း။ တောမှလာ သောကာလ၌ ဗွတ်ကင်ကိုတ ယောံထည်းသာလျှင်စား၏ဟုဆို၏။ရှင်မဤသို့မဆိုထင့်၊မင်းသည်ဤသို့ မပြုပေရာဟု ဘုရားလောင်းဆို၏။ ထိုအခါဘုရားလောင်းကို မိဘုရား သည်။ဘခင်၊ထိုကာလဖြစ်သော အမှုသည် ဘခင်တို့အား မထင်ရှား။ ကျွန်ုပ်နှင့်မင်းအားသာလျှင်ထင်ရှား၏ဟုဆို၍။ ။

၈၂ ၄-စတုက္ကနိပါတ်ဇာတ်ပါဠိတော်နိသျှ။ (၆၃၆)

(၆၃၆) တဒေဝ ဖမတ္ကံ ဝိဒိတောဝနမ-မဏ္ဍေ ရထေသဘာ။
ယသ တေ ခဏ-ဗန္ဓသ၊သန္ဓိဿ တိရိဋိနော။
အသ္သတ္ထ-ဒုမ-သာခါယ၊ပက္ကဝေါဝ ပလာယထ။ ။

ဟူသောဤပဌမဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၆၃၆) ရထေသဘာ၊ ရထားစီးသူရဲတို့၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသောအရှင်မင်းကြီး။ဝနမဏ္ဍေ၊တောတော်အလယ်၌။ ခဏဗန္ဓသ၊သန့်လျက်ဘွဲ့ထသော။ သန္ဓိဿ၊ချပ်တန်းဆာဘွဲ့ထသော။ တိရိဋိနော၊ သစ်ခွံအဝတ်ဝတ်ထသော။ ယသတေ၊အကြင်သင်မင်းကြီး၏။ ဂမနကာလေ၊ ခရီးသွားသောအခါသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တဒေဝတတ္ထိ ယေဝကာလေ၊ထို ခရီးသွားသောအခါ၌လျှင်။ တံ၊အရှင်မင်းကြီးသည်။ မေ၊အကျွန်ုပ်အား။ နအာဒါသိ၊ မပေး။ အသ္သတ္ထဒုမသာခါယ၊ ညောင်ဗုဒ္ဓဟောခက်မှ။ ပက္ကဝေါဝ၊ဖွတ်ကင်သည်။ပလာယထ၊ပြေး၏ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ဆိုတော်မူ၏။ ဇော်၊ဤသို့သောအဖြစ်ကို။တယာ၊ရှင်မင်းကြီးသည်၊ဝိဒိတော၊သိအပ်၏။ အညေပန၊တပါးသောသူတို့မူကား။တဿဘာဝံ၊ထိုသဘောကို။ နဇာနန္တိ၊မသိကြကုန်။ ။

ဤသို့မင်းပြုသောအဖြစ်ကိုလူများအလယ်၌ထင်ရှားစွာပြု၍မိဘုရားဆိုတော်။ဘုရားလောင်းသည် ထိုစကားကိုကြား၍။ရှင်မ၊ မင်းသည် မချစ်သောကာသုလမှစ၍နှစ်ယောက်သောသူတို့၏မချမ်းသာခြင်းကိုပြု၍အာဘဲ့ကြောင့်ဤ၌နေသနည်းဟုဆို၍။ ။

(၆၃၇) နမေ နမန္တသ ဘာဒေ ဘာဒန္တံ၊
ကိစ္စာနိ ကြုဇ္ဇသ ကရေယျ ကိစ္စံ။
နာနတ္ထကာမသ ကရေယျ အတ္ထံ၊
အသမ္ဘဒ္ဓံ ဝိ နသမ္ဘဒေယျ။ ။

(၆၃၈) စဒေ စဒန္တံ ဝနထံနကယိရော၊
အပေတ-စိတ္တေနနသမ္ဘဒေယျ။
ဒိဒေါ ဒုမံ ခိတ-ဗလံဝ ဥတ္တရာ၊
အာညံ သမေက္ခေယျ မဟာ ဟိ လောကော။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတော်။ ။

(၆၃၇-၆၃၈) ဒေဝီ၊ရှင်မိဘုရား။ နမန္တသ၊နှုးညံ့သောစိတ်ဖြင့် မိမိသို့ညွှတ်သောသူအားသာလျှင်။ နမေ၊ အတုံ့ပြန်၍ညွှတ်ရာ၏။ ဘာဒန္တံ၊

နှုးညံ့သောစိတ်ဖြင့် မိမိသို့ဆည်းကပ်သောသူသို့လာလျှင်။ ဘဝေအ
တုံ့ပြန်၍ ဆည်းကပ်ရာ၏။ကိစ္စာနိ၊မိမိ၌ပေါ်ထွက်သောအမှုကိစ္စတို့ကို။
ကြိုဇာသ၊မှိုင်းမဲကြည့်ရှုပြုသောသူ၏သာလျှင်။ကိစ္စံ၊ကိစ္စကို။ကရေယ္ယ၊
ပြုရာ၏။အနုဋ္ဌကာမသ၊ မိမိအစီးအပွါးကို အလိုမရှိသောသူ၏။အတ္ထံ၊
အစီးအပွါးကို။နကရေယ္ယ၊မပြုရာ။ အသမ္ဘဇန္တံ၀ိ၊ မိမိသို့မဆည်းကပ်
သောသူသို့လည်း။နသမ္ဘဇေယ္ယ၊မဆည်းကပ်ရာ။စဇန္တံ၊မိမိကိုစွန့်သော
သူကို။စဇေးစွန့်ရာ၏။ ။တသ္မိ၊ထိုမိမိစွန့်ပစ်သောသူ၌,(ထဋ္ဌ)။ဝနထံတ
ဏ္ဍာသေဋ္ဌဟိ၊ တဏ္ဍာအားဖြင့် ချစ်ခြင်းကို။ နကယိရာ၊မပြုရာ။ အပေတ
စိတ္တေန၊တပ်စွန်းခြင်းကင်းသောစိတ်ဖြင့်။နသမ္ဘဇေယ္ယ၊မဆည်းကပ်ရာ။
ဒိဇောဒုက်သည်။ ခိဏာဗလံ၊ကုန်သောအသိုးရှိသော။ဒုမံ၊သစ်ပင်ကို။
ဥ တ္တွာ၊သိ၍။အညံ၊အသိုးရှိသောသစ်ပင်ကို။ သမေက္ခေယျ၊ကုဝ၊ကြည့်
ရှုသကဲ့သို့။တထာ၊ထိုအတူ။ ခိဏာရာဂံ၊ ကုန်ပြီးသောတပ်ခြင်းရှိသော။
ပုရိသံ၊ယောဂျားကို။ ဥ တ္တွာ၊သိ၍။ အညံ၊တပါးသော။ သေယျံ၊ဖြတ်
သောသူသို့။ဥပဂစ္ဆေယျ၊ကပ်ရာ၏။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ လောကောလောက
ဝတိသည်။မဟာ၊ကျယ်စွာ၏။ ။

မင်းသည်တုရားလောင်းဆိုတိုင်းဆိုတိုင်းမိဘုရားကျေးဇူးကိုအော်
မြွေ၍။ ရှင်မ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး သင့်ကျေးဇူးကိုငါမ
အော်မြွေ။ပညာရှိ၏စကားဖြင့်အော်မြွေ၏။ ငါ၏အပြစ်ကိုသည်းခံလော့။
အလုံးရုံသောဤမင်းအပြစ်ကိုသင့်အားသာလျှင်ပေး၏ဟုဆိုမ်။ ။

(၆၃၆) သော တေ ကရိဿာမိ ယထာနုဘာဝံ၊
ကတညုတံ ခတ္တိယော ပေက္ခမာနော။
သဗ္ဗဏ္ဍ တေ ဇုဿရိယံ ဒဒါမိ၊
ယဿိစ္ဆသိ တဿ တုဝံ ဒဒါမိ။ ။

ဟူသောဤစတုဏ္ဍဂါထာကိုဆိုမ်။ ။

(၆၃၆) ဒေဝ၊မိဘုရား။ကတညုတံ၊ကျေးဇူးသိသည်၏အပြစ်ကို။အ
ပေက္ခမာနော၊ရှုသော။ခတ္တိယော၊ရေမြေရှင်ဖြစ်သော။ သောအဟံ၊ထို
ငါသည်။ တေ၊သင်အား။ ယထာနုဘာဝံ ယထာသတ္တိယထာဗလ၊ အ
စွမ်းအလျောက်-အားအလျောက်။ ကရိဿာမိ၊ပြုအံ့။ ယဿ၊ အကြင်
ဥည်းစိမ်ကို။ တုဝံ၊သင်သည်။ဇုဿ၊ဆွယ်သိ၊အလိုရှိ၏။ တဿ၊ထိုသင်အလိုရှိ

သောစည်းစိမ်ကို။တေ၊သင့်အား။ဒဒါမိ၊ပေးဏ်။ တေ၊သင့်အား။သမ္ဘံ၊အ
လုံးစုံသော။ဣသရိယဟု၊အစိုးရသည့်အဖြစ်ကိုလည်း။ဒဒါမိ၊ပေးဏ်။ ။
ဤသို့ဆိုမြဲမင်းသည် မိဘုရားအား အလုံးစုံသောစည်းစိမ်ကိုပေးဏ်။
ဤပညာဂ္ဂိသည်မိဘုရားဏ် ကျေးဇူးကိုအောက်မေ့ဏ်ဟုပညာဂ္ဂိအားလည်း
မျှားစွာသောစည်းစိမ်ကိုပေးဏ်။ ။ယဿတသဿ၊ကမ္မဋ္ဌာနဆန္ဒိတည်း။
ထို့ကြောင့်။ယံတွံဣဒ္ဓိသိတံဒဒါမိ၊ဟု-အဋ္ဌကထာဘွင့်သည်။ ။ဂါ
ထာတက် တတိယံ။၃၃၃။

၃၃၄-ရာဇောဝါဒဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဖြတ်
စွာဘုရားသည်။ ဂဝံစေတရေမာနာနံ,အစဂ္ဂိသောဂါထာဝုန်ဖြင့်တန်းဆာ
ဆင်အပ်သော ဤရာဇောဝါဒဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သိ
တင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ မင်းအား ဆုံးမခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ ဟော
တော်မူ၏။ ။

ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်ဖြူတွင်းဖြူပ ဇနပုန်တို့၌လည်း ဖိဖိကျေးဇူးမဲ့ကို
ဆိုသောသူကိုမဖြင်၊ ဖိဖိကျေးဇူးစကားကိုသာ ကြားရ၍ ဟိမဝန္တာ၌
ကျေးဇူးမဲ့ကိုဆိုကုန်သလောဟု တောသို့ဝင်၍လှည့်လည်သော်၊ဘုရား
လောင်း၏ကျောင်းသို့ရောက်၍ ဘုရားလောင်းကိုဂ္ဂိခိုး၍ ပြုအပ်သောပဋိ
သန္ထာရဂ္ဂိသည်ဖြစ်၍တင့်အပ်လျော်ပတ်စွာနေ၏။ထိုအခါဘုရားလောင်း
သည် တောမှ ပညောင်သီးမှည့်တို့ကို ဆောင်၍ သုံးဆောင်၏။ ထို
ပညောင်သီးမှည့်တို့သည် ချိုကုန်၏။ သကာ,သကြားမုံ့နှင့်တူကုန်၏။
ဘုရားလောင်းသည်မင်းကိုခေါ်၍၊ဘုန်းကြီးသောဒါယကာ၊ဤပညောင်
သီးမှည့်ကိုစား၍ရေကိုသောက်လော့ဟုဆို၏။မင်းသည်ဘုရားလောင်း
ဆိုတိုင်းပြု၍ ဘုရားလောင်းကို၊အာဂ္ဂင်ဘုရား၊ဤပညောင်သီးမှည့်သည်
အဘဲ့ကြောင့်အလွန်ချိုသနည်းဟုမေး၏။ ဘုန်းကြီးသောဒါယကာ၊မင်း
သည်တရားသဖြင့်မင်းပြု၏။ထို့ကြောင့်ထိုပညောင်သီးမှည့်သည် ချို၏
ဟုဆို၏။ အာဂ္ဂင်ဘုရား၊ မင်းတရားမစောင့်သောကာလ၌မချိုခြင်းသည်
ဖြစ်သလောဟုမေး၏။ဘုန်းကြီးသောဒါယကာ၊ဆိုတိုင်းဟုတ်မှန်၏။မင်း
တို့သည် တရားမစောင့်ကုန်သည်ရှိသော် ဆီ,ပျား,တင်လဲ,အစုရှိသည်

တို့သည်ရင်း တောသစ်ဖြစ်သစ်သီးတို့သည်ရင်းမချိုကုန်။အလုံးစုံသော တိုင်းသည်လည်းသြဇာမရှိသည်ဖြစ်၏။ မင်းတို့သည် တရားစောင့်ကုန်သည်ရှိသော်ခပ်သိမ်းသောအာဟာရတို့သည် ချိုကုန်၏။ သြဇာရှိကုန်၏။အလုံးစုံသော တိုင်းသည်လည်း သြဇာရှိသည်ဖြစ်၏ဟု ဆို၏။ မင်းသည် အာရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း ဖြစ်လတ္တံ့ဟုဆို၍၊ မိမိ၏မင်းအဖြစ်ကို မသိစေမူ၍သာလျှင် ဘုရားလောင်းကိုရှိခိုး၍ ဗာရာဏသီပြည်သို့သွား၍ ရသေ့၏စကားကိုစုံစမ်းအုံ့ဟု အစမ္ဘဖြင့်ပြု၍ ယဇုသိရအုံ့ဟု အနည်းငယ်သော ကာလကို လွန်စေ၍ ထိုကျောင်းသို့သွား၍ ထိုဘုရားလောင်းကိုရှိခိုး၍တင့်အပ်လျောံပတ်စွာနေ၏။ဘုရားလောင်းသည်လည်း မင်းအား ရှေးအတူလျှင်ဆို၍ ပညောင်သီးမှည့်ကိုပေး၏။ ထိုပညောင်သီးမှည့်သည် ခါးသောအရသာရှိ၏။မင်းသည် မချိုအရသာမရှိဟု တံတွေးနှင့်တကွထွေး၍၊အာရှင်ဘုရား၊ခါး၏ဟုဆို၏။ ဘုရားလောင်းသည်၊ ဘုန်းကြီးသောဒါယကာ၊မင်းသည် တရားမစောင့်သည်ဖြစ်လတ္တံ့။။မင်းတရားမစောင့်သောကာလ၌တောခ္ခီသစ်သီးကြီးငယ်ကိုအစပြု၍ အလုံးစုံသည်မချိုသြဇာမရှိသည်ဟုဆို၍။ ။

(၆၄၀) ဂ၀ဠေ တရမာနာနံ၊ဓိမ္ပံ ဂဏ္ဍတိ ပုဂ်ဝေါ။
သဗ္ဗာ တာ ဓိမ္ပံ ဂဏ္ဍန္တိ၊နေတ္ထေ ဓိမ္ပံ ဂတေ သတိ။ ။

(၆၄၁) ဇ၀ေမ၀ မနုဿေသု၊ယော ဟောတိ သေဋ္ဌ-သမ္မတော။
သော စေ အာဓိမ္ပံ စရတိ၊ပဂေ၀ ဣတရာ ပဇာ။
သဗ္ဗံ ရဋ္ဌံ ဒုခံ သေတိ၊ရာဇာ စေ ဟောတိအာ ဓမ္မိကော။ ။

(၆၄၂) ဂ၀ဠေ တရမာနာနံ၊ဥဒကံ ဂဏ္ဍတိ ပုဂ်ဝေါ။
သဗ္ဗာ တာ ဥဒကံ ဂဏ္ဍန္တိ၊နေတ္ထေ ဥဒကံ ဂတေ သတိ။ ။

(၆၄၃) ဇ၀ေမ၀ မနုဿေသု၊ယော ဟောတိ သေဋ္ဌ-သမ္မတော။
သော သစေ ဓမ္မံ စရတိ၊ပဂေ၀ ဣတရာ ပဇာ။
သဗ္ဗံ ရဋ္ဌံ သုခံ သေတိ၊ရာဇာ စေ ဟောတိ ဓမ္မိကော။ ။

ဟူသော၀ဏ္ဏလေးဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၆.၄၀-၆၄၃) မဟာပုညာ ဘုန်းကြီးသောဒါယကာ။ တရမာနာနံ၊ဖြစ်ကိုကူးကုန်သော။ဂ၀ံ၊နွားတို့တွင်။ ပုဂ်ဝေါ၊ရွှေဆောင် နွားလားသည်။ ဓိမ္ပံ၊ကောံ့ပွါ။စေဂဏ္ဍတိ၊အကယ်၍သွားပြားအုံ့။နေတ္ထေ၊နွားအာပေါင်းကို ဆိမ်းဝိုက်၍ဆောင်တတ်သော ရွှေဆောင်နွားအကြီးဥသဘာသည်။ဓိမ္ပံ၊

ကော်ဝ်ဖွာ။ဂတော၊သွားသည်။သတိ၊ရှိသော်။-သဗ္ဗာ၊ကုန်အောင်စုံသော။ တာ၊ထိုနှော်လိုက်နွားမတို့သည်။ ဓိမ့်၊ကော်ဝ်ဖွာ။ဂန္ဓ နှိ့ ဣဝ၊သွားကုန်၏ သို့။ ။ဝေမေဝ၊ဤအတူလျှင်။ မနုသော်သု၊လူတို့တွင်။ ယော၊အကြင် မင်းသည်။ သေဋ္ဌသမ္ဘတော၊အမြတ်ဟူ၍ သမုတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ထိုလူတွင်အမြတ် သမုတ်အပ်သော မင်းသည်။ အဓမ္မံ၊ ဆန္ဒာဂတိ စသည်လွန်လိုက်သောအားဖြင့် တရားမဟုတ်သော အကျင့်ကို။ စေစရတိ၊ အကယ်၍ကျင့်အုံ့။ ဣတရော၊ လူတွင်အမြတ် သမုတ်အပ် သော မင်းမှတပါးသော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ပဂေဝ ဝုရေ တရမေဝ၊ရှေးဦးစွာပင်လျှင်။အဓမ္မံ၊တရားမဟုတ်သော အကျင့်ကို။စရတိ၊ကျင့်တတ်ချေ၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ အဓမ္မိကော၊ အဂတိလေးပါးသို့ လိုက်သောအားဖြင့် တရားမစောင့်သည်။ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ် အုံ့။သဗ္ဗံ၊ကုန်အောင်စုံသော။ရဋ္ဌံ၊တိုင်းသူပြည်သားအပေါင်းသည်။ဒုခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။သေတိ၊အိပ်ရ၏။ ။တရမာနာနံ၊ဖြစ်ကိုကူးကုန်သော။ ဂဝံ၊ နွားတို့တွင်။ပုဂ်ဝေါ၊ရှေ့ဆောင် နွားလားသည်။ ဥဇုံ၊ဖြောင့်စွာ။ စေဂဏ္ဍ တိ၊အကယ်၍သွားပြားအုံ့။နေတ္ထော၊နွားအပေါင်းကို သိမ်းပိုက်၍ဆောင် ယူတတ်သောရှေ့ဆောင်နွားအကြီးဥသဘသည်။ဥဇုံ၊ဖြောင့်စွာ။ဂတော၊ သွားသည်။ သတိ၊ရှိသော်။ သဗ္ဗာ၊ ကုန်အောင်စုံသော။ ဂါဝိ၊နွားမတို့ သည်။ ဥဇုံ၊ဖြောင့်စွာ။ယဉ္စ နှိ့ ဣဝ၊သွားကုန်၏သို့။ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာ လျှင်။မနုသော်သု၊လူတို့တွင်။ယော၊အကြင်မင်းသည်။ သေဋ္ဌသမ္ဘတော၊ အမြတ်ဟူ၍သမုတ်အပ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သော၊ထိုလူတွင်အမြတ် သမုတ်အပ်သောမင်းသည်။ဓမ္မံ၊တရားကို။ သစေစရတိ၊အကယ်၍ကျင့် အုံ့။ ဣတရော၊လူတွင်အမြတ် သမုတ်အပ်သော မင်းမှတပါးသော။ပဇာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ပဂေဝ ဝုရေတရမေဝ၊ရှေးဦးစွာပင်လျှင်။ဓမ္မံ၊ တရားကို။စရတိ၊ကျင့်၏။ရာဇာ၊မင်းသည်။ဓမ္မိကော၊အဂတိလေးပါးကို ပယ်ရှားမ၍ တရားကျင့်သည်။ စေဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အုံ့။ သဗ္ဗံ၊ကုန် အောင်စုံသော။ ရဋ္ဌံ၊တိုင်းသူပြည်သား အပေါင်းသည်။ သုခံ၊ချမ်းသာ စွာ။ သေတိ၊အိပ်ရ၏။ ။

ဂဝံဒ္ဓေါ၊သဒ္ဒါသည် ဥသဘနွားနှင့်တကွ နိဒ္ဓါရဏသမုဒါယဖြစ်၍ နွားပိုက် နွားမနှစ်ပါးကို ဟောသည်။ပုဂ်ဝေါဖြင့် နိဒ္ဓါရဏာယ ဥသဘ နွားကို(ယူပြီးရကား၊ နွားမအပေါင်းသာကျန်၍သဗ္ဗာတာ,ဟု-ဈုဏ္ဍိလင်

ဆိုသည်။ ။ပရိဂ္ဂဟေတွေ့ခဲ့ကြပါ။ ။ယောဂီဝေါ်သည်။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော နွားမတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွေ့၊ သိမ်းပိုက်၍။ နေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ဣတိတသ္မာ၊ကြောင့်။နေတ္တာ၊နေတ္တုမည်၏။ ။နေတ္တု သဒ္ဒါနောင်သို့ ဝိဘတ်ကိုပြု၍နေတ္တောပြီးသည်။ ။နေတ္တုတောသို့မေ။ နေတ္တောဥဇုံ ဂဝေ။ဝါတိကိ။နေတ္တရိ။ ။သဒ္ဒနိတိ။ ။ပဂေဝဇ္ဇတရာ ပဓာတိ ဣတရေသတ္တာ ဝုရေတရေမေဝ အဓမ္မံဝရ,ဣတိအတ္ထော။ ။ဟု-အဋ္ဌကထာ ဘွင့်ရကား၊ ဤဒ္ဒပဂေဝပဂေါ၀ေဝုန်ဖြတ်၍ ပဂေါသဒ္ဒါဟု သည် ဝုရေတရအနက်ကို ဟောသည်။ ပဂေဝ၊အာဘယ်ဆိုတွယ် ရှိအုံ့ နည်းဟု ယောဇနာသောအနက်ကားအတွင့်မရှိ။ ။ပဂေဝသာဝတ္ထိ ဝိဏ္ဏာယစရိတုံ ဒ္ဒကား။ပဂေဝပဂေါ၀ေ၊စောသေးသလျင်ကတည်းဟု ပါတောအနက်ကို ဟောသည်မှတ်။ ။ဒုခံ ဒ္ဒဆန်းကိုင့်၍ ဝိသံယောဂ။ သေတိပင်ဆိုသော်လည်း ပဌာနနည်းယူ၍ ဣရိယာပုထ်လေးပါးကိုပင် ရသည်။ထိုကြောင့်။ ။စတ္ဘသုဣရိယာပထေသုသုခမေဝဟောတိ။ ။ ဟု-အဋ္ဌကထာမိန့်သော်း ။ဣဟောဝါဒစာတကံ စတုတ္ထံ။၃၃၄။

---

၃၃ ၅-ဓမ္မပုဒ်တော်။

နတ်နှင့်ဝေကွဲသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ် ဗွာဘုရားသည် ဗြဟာဝဝဏ္ဏကာယော,အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်း ဆာဆင်အပ်သော၌ဓမ္မပုဒ်တော်ကို၊ဧတဝဝန်ကျောင်းတော်၌သိတင်း သုံးနေတော်မူစဉ်၊ ဒေဝဒတ်၏ ဘုရားအတုပြုခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

ခြသေ့စားကြွင်းဖြင့် ဆုပြုံးသောကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက် သော ထိုမြေခွေးအားတနေ့သ၌ မာနရှိသည်ဖြစ်၏။ ထိုမြေခွေးသည် ခြသေ့သို့ကပ်၍၊ အရှင်၊အကျွန်ုပ်သည်အခါခပ်သိမ်းအရှင်တို့၏အလုပ် အကျွေးကိုခံ၍ အရှင်တို့သည်အခါခပ်သိမ်းအမဲကိုဆောင်ယူ၍အကျွန်ုပ် ကိုကျွေးမွေးကုန်၏။ ယနေ့အရှင်သည်၌နေရာ၌လျင်နေလော့၊ အကျွန်ုပ် တရုသောဆင်ကိုသတ်၍အသားကိုစား၍ အရှင်သို့ဆောင်ခဲ့အုံ့ဟုဆို၏။ ခြသေ့သည်၊ မြေခွေး၊သင်သည်ထိုအမှုကိုမနှစ်သက်လင့်။ သင်သည်

ဆင်ကိုလတ်၍အသားကိုစားသောအမျိုးခွဲမဖြစ်။ငါသည်သင်အားဆင်ကိုသတ်၍ပေးအုံ့။ ဆင်မည်သည်ကားကြီးသောကိုယ်ရှိ၏။ သင်သည် ဆင်ကိုမဘမ်းလင့်၊ငါ့စကားကိုနားထောင်လေ့ဟုဆို၏။ ။

(၆၄၄) ဗြဟာ ပဝေကာယော သော၊ဒီဃဒါဋ္ဌော စ ဇမ္ဗုကော။
နဲ တုံ တဏ္ဍ ကုလေ ဇာတော၊ယဏ္ဍ ဂဏ္ဍနိ ကုဋ္ဌရိံ။ ။
ဟူသောဤပဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၄၄) ဇမ္ဗုကာ၊ဖြေခွေး။သောကုဋ္ဌရော၊ထိုဆင်သည်။ ဗြဟာ၊အလုံးအဖန်လည်းကြီးမား၏။ ပဝေကာယော၊အဆက်သို့ဖြင့်သောကိုယ်လည်းရှိ၏။ ဒီဃဒါဋ္ဌော၊ ရှည်သောအစွယ်လည်းရှိ၏။ ယဏ္ဍ၊အကြင်ခြေသွေ့မျိုးခွဲ။ကုဋ္ဌရိံ၊ဆင်ကို။ ဂဏ္ဍနိ၊ဘမ်းနိုင်ကုန်၏။ တဏ္ဍကုလေ၊ထိုဆင်ကိုဘမ်းနိုင်သောခြေသွေ့မျိုးခွဲ။ တုံ၊သင်သည်။ နဲ ဇာတော၊မဖြစ်။ဂါ ရဏံ၊ဆင်ကို။တုံ၊သင်သည်။မာဂဏ္ဍ၊မဘမ်းလင့်။ ။

ဖြေခွေးသည်ခြေသွေ့တားဖြစ်လျက်လျှင် လိုဏ်မှထွက်၍ သုံးကြိမ်ဖြေခွေးသံကိုမြည်၍ တောင်ထိပ်ခွဲရပ်လျက် တောင်ခြေရင်းကို ကြည့်လတ်သော၊ တောင်ခြေရင်းဖြင့် လာလတ်သော တရုသောမည်းသော ဆင်ကိုမြင်၍ရှုန့်၍ထိုဆင်၏ဦးကင်းခွဲကျအုံ့ဟုလှိမ့်၍ဆင်း၍ ဆင်၏ခြေရင်းခွဲကျ၏ ဆင်သည်ခွေးခြေကိုကြွ၍ ဖြေခွေး၏ဦးခေါင်းကို ရုန့်ရုန့်ကြေစေ၏။ ဖြေခွေးသည် ထိုအရပ်ခွဲလျှင်ညည်းညူလျက် ဒုက္ခိတ်၏။ ဆင်သည်ကြိုးကြာသံနှင့်တူသောအသံကိုမြည်လျက် ဘဲ၏။ ဘုရားလောင်းသည်သွားမ်ားတောင်ထိပ်ခွဲရပ်လျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သော ထိုဖြေခွေးကိုမြင်၍။ မိမိမာနကိုမှီ၍ဖြေခွေးသည်ပျက်စီး၏ဟု။ ။

(၆၄၅) အသိဟော သိဟ-မာနေန၊ယော အတ္ထာနံ ဝိကုဗ္ဗတိ။
ကုဏ္ဍံဝ ဂဇမာသဇ္ဇ၊သေတိ ဘုမ္မာ အနုတ္ထုနံ။ ။

(၆၄၆) ယာသသိနော ဥတ္တမ-ဝုဋ္ဌလသ၊သဒ္ဓါတ-ခန္ဓသ မဟာဗ္ဗလသ။
အသမေက္ခိယ ထာမ-ဗလူပပတ္တိ၊
သ သေတိ နာဂေန ဟတော ယံ ဇမ္ဗုကော။ ။

(၆၄၇)ယောစိ ကမ္ပံ ကုရုတေ ပမာယ၊ထာမဗ္ဗလံ အတ္တနိ သံဝိဒိတ္ဝာ။
ဇပ္ပေနမန္ဒေနသုဘာသိတေန၊ပရိက္ခဝါ သောဝိဝုလံ ဖီနာတိ။ ။
ဟူသောဤသုံးဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(ဓမ္မ-၅၇) အယံကုဏ္ဍောဝ၊ဤဥာဏ်တုံးသောမြေခွေးသည်။အသိ ဟော၊ မိမိခြေသွေ့မဟုတ်ဘဲလျက်။သိဟာမာနေနှ၊ ငါခြေသွေ့ဟူသောမာ နဖြင့်။ ဝါ၊ခြေသွေ့၏မာနကဲ့သို့သောမာနဖြင့်။ ဝိကုဗ္ဗန္တော၊ ဘော်ပြန်၍ပြု လျက်။(ထည့်)။ဂဇ်၊ဆင်ပြောင်ကို။အာသဇ္ဇ၊ထိပါး၍။အနုဇ္ဇုနှင့်အနုဇ္ဇု နန္တော၊ညည်းညူလျက်။ဘုမ္မာဘူမိယာ၊မြေ၌။ သေတိဋ္ဌဝ၊အိပ်ရ၏သို့။ဧ ဝံတထာ၊ထို့အတူ။အညော၊မြေခွေးမှတပါးသော။ ဒုဗ္ဗလော၊အားနည်း သော။ ယော၊အကြင်သတ္တဝါသည်။ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ ဝိကုဗ္ဗတိ၊ ဘောက်ပြန်၍ပြုအံ့။ ဗလဝတာ၊ အားရှိသောသတ္တဝါနှင့်တကွ။ ဝိဂ္ဂဟံ၊ ရိုက်ရန်ကို။ကရောတိ၊ပြုအံ့။(ဝိကုဗ္ဗတိကိုဘွင့်သည်)။ သောဝိ၊ထိုမြေခွေး မှတပါးသောသတ္တဝါသည်လည်း။ ဇေဂ္ဂုပေါ၊ဤမြေခွေးကဲ့သို့ဆင်းရဲ သို့ရောက်သောသဘောရှိသည်သာလျှင်။ဟောတိ၊ဖြစ်တတ်၏။ ။(ဤဂါ ထာ၌၊ ကုဏ္ဍံဝ, ဟုရှိ၏သိဂ်ါလောဝဟူသော အဌကထာကိုထောက်လျှင် ကုဏ္ဍောဝ,လိုမည် ထင်သည်။ အကယ်၍ လိုက်ဝိပလ္လာသကြောင့်မူကား မ ထောင်းတာ။ကုဏ္ဍံဝပင်နေရာ၏။ ။ကုဏ္ဍဝါရှိသည်ကားမသင့်။ ။ဇုဒ်ဒ ဝုတ္တံဟောတိယထာ အယံကုဏ္ဍောမဟန္တံဝေဒနံပတ္တော အနုဇ္ဇုနှင့်နန္တော ဘူမိယံသေတိ၊ဝေဝံယော အညောဒုဗ္ဗလောဗလဝတာ ဝိဂ္ဂဟံကရောတိ၊ သေါဝိဇေဂ္ဂုပေါဝဟောတိတိ,ဟူသောအဌကထာကိုမှော်၍အဓိပ္ပါယ် ပေါ်အောင်အတ္ထယောဇနာသည်)။ ။ယသ္ဿသိနောဇ္ဇုသရီယဝတော၊ အစိုးရခြင်းရှိထသော။ ဥတ္တမဝုဋ္ဌလသ၊ကာယဗလဥာဏဗလဖြင့်မြတ် သောဝုဋ္ဌုလိုဖြစ်ထသော။ သဠာယတနဿ၊ကောင်းစွာတည်သော ကြီး ကျယ်သောပရိုးရှိထသော။ မဟာဗ္ဗလဿ၊ ကြီးမားသောအားအစွမ်းရှိ ထသော။ သိဟာဿ၊ ခြသွေ့၏။ (ထည့်)။ ထာမဗလုပပတ္တိ၊ခြသွေ့ဏ် အစွမ်းအားခြသွေ့၏စာတ်ဟူသော ဥပပါတ်ကို။ အသမေက္ခိယ၊ ဥာဏ် ဖြင့်မဆင်ခြင်မူ၍။ဝါ၊မသိမမြင်မူ၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သိဟော၊ ခြသွေ့နှင့်။ သဒိသံ၊တူ၏ဟူ၍။ မညမာနော၊မှတ်ထင်သော။ သသော အ ယံဓမ္မုကော၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောဤမြေခွေးသည်။ နာဂေန၊ဆင်ပြောင် သည်။ ဟတောနင်းသတ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ သေတိ၊သေသောအိပ်ခြင်း စင်းစင်းအိပ်ရာ၏။ ။စ၊အထူးကိုဆိုအံ့။ဇုဓလောကော၊ဤလူ,ရွာ၌။ပရိက္ခ ဝါ၊ဆင်ခြင်ရူးစမ်းတတ်သော ဥာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော။ ယော၊ အ ကြင်ဝုဋ္ဌုလိုသည်။အတ္တာနံ၊မိမိ၌။ ထာမဗလံ၊ထင်ရှားရှိသောကိုယ်အစွမ်း

ဥာဏ်အစွမ်းကို။သံဝေဒိတ္ထာ၊ ငါ၌ဤ၃ရှေးဤမျှသောကိုယ်စွမ်းဥာဏ်စွမ်းရှိ၏ဟုသိပြီး၍။ ဇပြေနှုမန္တရားမန္တန် စိပ်သဖြင့်ရင်း။ မန္တန်၊ တပါးသော ပညာရှိတို့နှင့်နှိုင်းညှိတိုင်ပင်သဖြင့်ရင်း။ သုတာသိတေန၊ သစ္စာအစရှိသော ကျေးဇူးနှင့်ယှဉ်သော အပြစ်ကင်းသော စကားကောင်းဖြင့်ရင်း။ ပမာယပဓိနိတ္ထာ၊ ရူးရူးစမ်းစမ်းနှိုင်းနှိုင်းရှဉ့်ရှဉ့်ပြု၍။ ကမ္ပံပြုဘွယ်ကိစ္စ ဟူသမျှကို။ကုရုတော၊ပြုတတ်၏။ သောတာဒိသော၊ ထိုသို့သောသဘောရှိသောသူသည်။ ဝိပုလံ၊ပြန့်ပြောကြီးကျယ် ထူးမြတ်သောအကျိုးကို။ ဓိနာတိ၊အောင်နိုင်၏။ဝါ၊ရေ၏။ ။ထာမသမ္ပါတံဗလံထာမဗလံ၊ပြု၍ ထာမနှင့်ဗလအာဏ ဟူသည်။ခြေသော့၏။ဘာတိကိုဥပပတ္တိဆိုသည်။ ။ ဇမ္ဗုကဘာတကံ ပဋ္ဌမံ။၃ ၃ ၅။

---

၃ ၃ ၆-ဗြဟာသတ္တဘာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြစ်စွာဘုရားသည် တိဏ်တိဏ်,အစရှိသောဂါထာဝုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော၃ါဗြဟာသတ္တဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ အံ့ဘွယ်သရဲကိုဖြစ်စေတတ်သော ရဟန်းတပါးကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါဗာရာဏသိမင်းအားရသော့တို့သည် ဥယျာဉ်မှဥစ္စာကိုယူ၍ ပြေးကုန်၏ဟုကြားလျှံကုန်၏။ဗာရာဏသိမင်းသည်ဥယျာဉ်သို့သွား၍ အိုးတို့ကိုဘွင့်စေ၍ မြက်တို့ကိုသာလျှင်မြင်၏။ ဗာရာဏသိမင်းအား ဥစ္စာတို့ကိုအမှီပြု၍ကြီးစွာသောစိုးရိမ်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ဗါရာဏသိမင်းသည် မြို့သို့သွား၍ မြက်သာလျှင်တည်း မြက်သာလျှင်တည်းဟု မြည်လျက်သွား၏။ ထိုမင်း၏သောကကိုပြိမ်းစိမ့်သောဥါ တစုံတယောက်သောသူသည်မတတ်နိုင်။ ဘုရားလောင်းသည် မင်းကား ကြီးစွာသော စိုးရိမ်ခြင်းရှိ၍မြည်တမ်းလျက်သွား၏။ ငါ့ကိုထား၍ငါမှတပါး တစုံတယောက်သောသူသည်ဤမင်း၏စိုးရိမ်ခြင်းကိုပယ်အံ့သောဥါမတတ်နိုင်။ ငါသည်မင်းအားစိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်ကိုပြုအံ့ဟုကြံ၏။ကြံပြီး၍ထိုဘုရားလောင်းသည် တနေ့သ၌ မင်းနှင့်တကွ ချမ်းသာစွာနေလျက် မင်းသည် မြည်တမ်းသောကာလ၌။ ။

(၆၄၈) တိဏံ တိဏန္တိ လပသိ၊ကော နု တေ တိဏမဟာရိ။
ကိ နု တေ တိဏကိစ္စတ္ထိ၊တိဏမေဝ ပဘာသသိ။ ။
ဟူသော၎င်းပဌမဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။
(၆၄၈) မဟာရာဇာ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။တွံ၊အသျှင်မင်းကြီးသည်။တိဏံတိဏန္တိ၊မြက်သာလျှင်တည်းမြက်သာလျှင်တည်းဟု။လပသိ၊ဆိုဏ်။ တေ၊အသျှင်မင်းကြီး၏။တိဏံ၊မြက်ကို။ ကော နု၊အဘယ်သူသည်လျှင်။ အာဟာရိ၊ခိုးယူဆောင်သွားသနည်း။ တေ၊အသျှင်မင်းကြီးအား။ တိဏကိစ္စံ၊ မြက်ဖြင့်ပြုတွယ်ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ နု၊ရှိသလော။ တိဏမေဝ၊ မြက်ကိုသာလျှင်။ပဘာသသိ၊တိဏံတိဏံဟုအဘာနှစ်တလဲလဲဆိုဏ်။ ။
ထိုစကားကိုကြား၍မင်းသည်။ ။
(၆၄၉) ဣဓာဂမာ ဗြဟ္မ-စာရိ၊ဗြဟာဆတ္တော ဗဟုသုတော။
သော မေ သဇ္ဇံ သမာဒါယ၊တိဏံ နိက္ခိပ္ပ ဂစ္ဆတိ။ ။
ဟူသော၎င်းဒုတိယဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။
(၆၄၉) ပဏ္ဍိတ၊ပညာရှိ။ ဗြဟ္မစာရိ၊ဖြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သော။ ဗြဟာဒိဃော၊ ထနိုးပင်တမြင့်မြင့်သော။ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော။ ဆတ္တော၊ဆတ္တသည်။ ဣဓ၊၎င်းဗာရာဏသီပြည်သို့။ အာဂမာ၊ လာ၏။ သော၊ထိုဆတ္တသည်။ သဇ္ဇံ၊ချက်ကုံရှိမဲ့သရွေ့သော ဥစ္စာကို။သမာဒါယ၊ယူ၍။တိဏံ၊မြက်ကို။ စာရိသု၊အိုးဇရည်းကြီးတို့၌။ နိက္ခိပ္ပ၊ထည့်ခဲ့၍။ဂစ္ဆတိ၊သွား၏။ ။
ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည်။ ။
(၆၅၀) ဇေ မေတံ ဟောတိ ကတ္တဗ္ဗံ၊အပ္ပေန ဗဟုမိစ္ဆတာ။
သဇ္ဇံ သကသ အာဒါနံ၊အနာဒါနံ တိဏသ စ။
စာရိသု ပက္ခိပိတ္တာန၊တတ္ထ ကာ ပရိဒေဝနာ။ ။
ဟူသော၎င်းတတိယဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။
(၆၅၀) မဟာရာဇာ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ အပ္ပေန၊အနည်းငယ်သော မြက်ဖြင့်။ဗဟုံ၊များစွာသောဥစ္စာကို။ ဣစ္ဆတာ၊အလိုရှိသောဆတ္တသည်။ ဝိတုသန္ဓကတ္တာ၊အဘာဥစ္စာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊သကသ၊မိမိဥစ္စာကို။သဇ္ဇံ၊ မချန်မဖြင်းအကြင်းမဲ့။ ယဒိဒံယံ ဣဒံအာဒါနံ၊ အကြင်ပယူခြင်းသည်ရင်း။ အဂယ္ဟ။ပဂသ၊ ယူခြင်းဌာမလျှောက်ပတ်သော။ တိဏသ၊ မြက်ကို။ ယဒိဒံယံ ဣဒံအနာဒါနဉ္စ၊အကြင်မယူခြင်းသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဧတံ၊၍

သို့။ ၎င်းဤမိမိဥစ္စာကိုအကြွင်းမဲ့ယူခြင်းဌာ မလျော်ပတ်သောမြက်ကို မယူခြင်းဟူသော နှစ်ပါးသောကိစ္စကို။ ကတ္တာဖို့ပြုသင့်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုထို့ကြောင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။သော၊ထိုဗြဟာဆတ္တာသည်။ ဂဟေတဗ္ဗယုတ္တာ၊ယူခြင်းဌာလျော်ပတ်သော။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ပိတုသန္တကံ၊အဘ၏ဥစ္စာကို။ ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍။ အဂဟေတဗ္ဗယုတ္တာ၊ ယူခြင်းဌာမလျော်ပတ်သော။ တိဏံ၊မြက်ကို။စာဠိသု၊အိုးဇရည်းကြီးတို့၌။ပက္ခိပိတ္တာ၊ထည့်၍။ဂတော၊ သွားပေသည်တကား။ တတ္ထ၊ ထိုအဘအမွေဖြစ်သော အလုံးစုံသော ဥစ္စာကိုယူ၍ ယူခြင်းဌာ မလျောက်ပတ်သော မြက်ကို အိုးဇရည်းတို့၌ ထည့်ခဲ့၍ဗြဟာဆတ္တာသွားခြင်း၌။တုမှာကံ၊အသျှင်မင်းကြီးတို့၏။ ပရိဒေဝနာ၊ တိဏံတိဏံဟုအဘနှဘန်ဖြည်တမ်းခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ။

မင်းသည်ထိုစကားကိုကြား၍။ ။

(၆၅၁) သိလဝန္တော နကြေဇ္ဇန္တိ၊ဗာလော သိလာနိ ကြေဇ္ဇတိ။
အနိစ္စ-သိလံ ဒုဿိလျံ၊ကိ ပဏ္ဍိစ္စံ ကရိဿတိ။ ။

ဟူသော၎ဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၅၁) ပဏ္ဍိတ၊ပညာရှိ။သိလဝန္တော၊သိလရှိသောသူတို့သည်။ဝေရုပံ၊၎င်းသို့သဘောရှိသောယုတ်မာသောအမှုကို။ နကြေဇ္ဇန္တိ ၊မပြုကုန်။ ဗာလော၊မကောင်းသောအကျင့်ရှိသောသူရိုက်သည်။ ဝေရုပါနိ၊၎င်းသို့သဘောရှိကုန်သော။သိလာနိ၊မိမိ၏ အနာစာရဟုဆိုအပ်သော အလေ့အကျင့်တို့ကို။ကြေဇ္ဇတိ၊ပြု၏။အနိစ္စသိလံ၊မမြဲသောသိလရှိသော။ ဒုဿိလျံ၊ သိလမရှိသောသူကို။ ပဏ္ဍိစ္စံ၊ဗာဟုသုတဖြင့်ထုံအပ်သောပညာရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ကိ ကရိဿတိ၊အဘယ်ကိစ္စကို ပြုလတ္တံ့နည်း။ ဝါ၊အကျိုးကိုပြည့်စုံစေလတ္တံ့နည်း။ ။ဒုဿီလောဝေဒုဿိလျံ။ ကျေပစ္စည်းအနက်မရှိ။ထို့ကြောင့်ဒုဿီလနှင့်ဒုဿိလျံ,ဘွင့်သည်။ ။ဗြဟာဆတ္တဇာတကံ ဆဋ္ဌံ။၃၃၆။

၇၃-ပိဋ္ဌဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္ဗုဒ္ဓြတ်ဖွားဘုရားသည်။ နတောပိဋ္ဌံ,အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော၍ပိဋ္ဌဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊မထင်ရှားသောရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

တိုအခါသူဌေးသည်မင်းအိမ်မှထွက်လတ်သော် ဘုရားလောင်းကိုမြင်၍ရှိခိုး၍ တင့်အပ်လျောံပတ်ဖွာနေလျက်၊အသျှင်ဘုရား၊အကျွန်ုပ်တို့၏အိမ်တံခါးသို့ရောက်လာကုန်သော သူတောင်းစားတို့သည်ရင်း၊ ဘုရားစောင့်ကုန်သောရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်ရင်း ပူဇော်သက္ကာရကို မရကုန်၍ သွားရကားသောသူမည်သည်မရှိ။ အသျှင်တို့ကိုကားအကျွန်ုပ်တို့၏သူငယ်တို့သည်မမြင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်နေရာကိုရင်း၊သောက်ရေကိုရင်း၊ခြေဆေးရေကိုရင်း၊ ယာဂုဆွမ်းကိုရင်း အသျှင်ဘုရားတို့သည်မရကုန်မူ၍လျှင်စွာသွားကုန်၏။ဤသို့မရခြင်းသည်အကျွန်ုပ်တို့၏အ ပြစ်တည်း။ထိုအပြစ်ကိုသည်းခံတော်မူခြင်းငှါသင့်၏ဟုဆို၍။ ။

(၆၅၂) နေ တေ ပိဋ္ဌမဒါသိမှ၊နေ ပါနံ နဝိ ဘောဇနံ။
ဒြိဟ္ဘစာရိ ခမသု မေ၊ဇေတံ ပဿာမိ အစ္ဆယံ။ ။

ဟူသောရှေးဦးစွာသော ဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၅၂) ဒြိဟ္ဘစာရိ၊ဖြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သောအသျှင်ဘုရား။တေ၊ အသျှင်ဘုရားအား။ပိဋ္ဌံ၊နေရာအင်းမျှကို။ နအာဒါသိမှ၊မပေးစေမိကုန်။ ပါနံ၊ရေကို။နအာဒါသိမှ၊မပေးစေမိကုန်။ဘောဇနံဝိ၊ဘောဇဉ်ကိုလည်း။ နအာဒါသိမှ၊မပေးစေမိကုန်။ ဇေတံအစ္ဆယံ၊ဤအပြစ်ကို။ပဿာမိ၊ ဖြင်၏။ မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ဇေတံအစ္ဆယံ၊ဤအပြစ်ကို၊တွံ၊အသျှင်ဘုရားသည်။ခမသု၊ သည်းခံတော်မူပါလော့။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၆၅၃) နေ ဝါ ဘိသဇ္ဇာမိ နစာပိ ကုပ္ပေ၊နစာပိ မေ အဗ္ဗိယမာဟု ကိဉ္စိ။
အထောပိ မေ အာသိ မနော-ဝိတက္ကော၊
ဇေတာဒိသော နူန ကုသလဿ ဓမ္မော။ ။

ဟူသော၎င်းဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၅၃) သေဒ္ဓိ၊သူဌေး။အဟံ၊ငါသည်။နေဝါဘိသဒ္ဓါသိ၊မယုံမစွဲနိုးသ လျှင်ကတည်း။နစာဝိကုပ္ပေ၊အမျက်လည်းမထွက်သလျှင်ကတည်း။မေ၊ ဝါ၊အား။ကိန္တိ၊တရုံတရသော။အဝိယံစိ၊ပါ၊ မုနိုးခြင်းသည်လည်း။နအာဟု၊ မဖြစ်။အာထောပိ၊စင်စစ်မူကား။ကုလသ၊အမျိုး၏။ တောဒိသော၊ရောက် လာသောအလျှံခံအား မပေးလျှခြင်းဟူသော။ ဝမ္ဘော၊ သဘော်အလေ့ သည်။ဘဝိသတိ-နုနဲ့ဖြစ်လေယောင်တကား။ မေ၊ဝါ၊အား။မနော-ဝိ တက္ကော၊နှလုံးအကြံသည်။အာသိ၊ဖြစ်၏။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍သူဌေးသည်။ ။

(၆၅၄) သေဿာကံ ကုလေ ဝမ္ဘော၊ဝိတုဝိတာမဟော သဒ္ဓါ။
အာသနံ ဥဒကံ ပဒ္ဓံ၊သမ္ဘေတံ နိပဒါမသေ။ ။

(၆၅၅) သေဿာကံ ကုလေ ဝမ္ဘော၊ဝိတုဝိတာမဟော သဒ္ဓါ။
သက္ကစ္စံ ဥပတိဋ္ဌာမ၊ဥတ္တမံ ဝိယ ဥာတကံ။ ။

ဟူသော၍နှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၆၅၄-၆၅၅) ဗြဟ္မဒေဝရဲ့ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သောအသျှင်ရ ဘေ့။မယုံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်။အာသနံ၊နေရာအင်းမျဉ်ကို။ဥဒကံ၊ခြေဆေး ရေကို။ ပဒ္ဓံ၊ခြေနယ်ဆီကို။ တေ၊သင့်၊၏အလုံးရုံကို။ နိပဒါမသေ၊ပေးလှူ ကုန်၏။သေ၊သော၊ဝမ္ဘော၊၏သို့ပေးလှူခြင်းသဘောသည်။အသ္ဌာကံ၊အ ကျွန်ုပ်တို့၏။ ကုလေ၊အမျိုး၌။သဒ္ဓါ၊အခါခပ်သိမ်း။ ဝိတုဝိတာမဟော၊အ ဘအတိုးတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ဝမ္ဘော၊သဘောတည်း။ ။ဗြဟ္မဒေဝရဲ့၊မြတ် သောအကျင့်ကိုကျင့်သောအသျှင်ရ ဘေ့။မယုံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်။ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ဥာတကံဝိယ၊အဖိအဘကဲ့သို့။ ဝဋ္ဌကံ၊တရားစောင့်သော၊သ မဏ-ဗြဟ္မဏာ၊ရဟန်းပုဏ္ဏားကို။ဒိသ္သာ၊ဖြင့်၍။(ထင်၍)။သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ။ ဥပတိဋ္ဌာမ၊လုပ်ကျွေးပါကုန်၏။သေ၊သော၊၏အလေ့သဘောသည်။အ သ္ဌာကံ၊အကျွန်ုပ်တို့၏။ကုလေ၊အမျိုး၌။သဒ္ဓါ၊အခါခပ်သိမ်း။ဝိတုဝိတာမ ဟော၊အဘအတိုးတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ဝမ္ဘော၊သဘောတည်း။ ။ဝိဋ္ဌ ဟိ ံသာသံကိလေသေသု၊ ပေဋ္ဌတိ,ဝိဋ္ဌယော,ဝိဋ္ဌံ,ဟု-ဩဋ္ဌဗေဒ္ဓကာရန် ဝေတ်ဒ္ဓိလာဒသည်။ ။ပဒသဟိတံပဒ္ဓံ။ခြေနယ်ဆီရေကား၊ပဒ္ဓနှင့်ပါဒ မကွဲနှင့်တူလတ်,ဘွင့်သည်။ နိပသေတို့ကား၊ဆုက်မရှိ။ ဒါမသာ၊ဆုက်ရှိ သည်။ ။ဝိဋ္ဌဟောတကံ သဏ္ဌာမံ။၃၃၅။

၃၃၈-ထုသဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္ဗုဒ္ဓဘုရား ဖွားတော်မူ၏။ ဝိဒိတ်ထုသံ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော၌ထုသဇာတ်ကို၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊အဇာတသတ်မင်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုမင်း၏သားသည်တဆဲ့ခြောက်နှစ်ရှိသောကာလ၌ဥယျာဉ်ကစားခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အကျိုးဌာထွက်သွားသောမင်း၏ အသရေစည်းစိမ်ကိုဖြင့်၍အဘကိုသတ်၍မင်းအဖြစ်ကိုယူလိုသည်ဖြစ်၍မိဖုရား၏အလုပ်အကျွေးတို့အားပြောဆို၏။ ထိုအလုပ်အကျွေးတို့သည်၊အသျှင်မင်းကြီး၊ကောင်းပြီဆိုသောကာလ၌ ရအပ်သောစည်းစိမ်ဖြင့်အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊တစုံတခုသောဥပါယ်ဖြင့်မင်းကိုသတ်၍မင်းအဖြစ်ကိုယူခြင်းသည်သင့်၏ဟုဆိုကုန်၏။ မင်းသားသည်အဆိပ်ကိုစားစေ၍သေစေအံ့ဟု အဘနှင့်တကွညစာစားစဉ်အဆိပ်ကိုကိုင်၍နေ၏။မင်းသည်ထမင်းခွက်၌ထမင်းကိုစားအံ့သောဌာနအားမဲ့ရုတ်မိလျှင်။ ။

(၆၅၆) ဝိဒိတံ ထုသံ ဥန္ဒုရောနံ၊ဝိဒိတံ ပန တဏ္ဍုလံ။
ထုသံ ထုသံ ဝိဝဇ္ဇေတ္မာ၊တဏ္ဍုလံ ပန ခါဒရေ။ ။

ဟူသောဂေါဠီးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၅၆) ဥန္ဒုရောနံ၊ကြွက်တို့အား။ ထုသံထုသော၊ ဖွဲသည်။ အန္ဓကာရေ၊အမှိုက်မှောင်၌လည်း။ ဝိဒိတံဝိဒိတော၊ ဖွဲ၏အဖြစ်ဖြင့် ထင်ရှား၏။ တဏ္ဍုလံပနတဏ္ဍာလောစ၊ဆန်သည်လည်း။ ဝိဒိတံဝိဒိတော၊ဆန်၏အဖြစ်ဖြင့်ထင်ရှား၏။ ထုသံထုသံ၊ ဖွဲတိုင်း ဖွဲတိုင်းကို။ ဝိဝဇ္ဇေတ္မာ၊ကြဉ်၍။ တဏ္ဍုလံပန၊ဆန်ကိုသာလျှင်။ခါဒရေ၊စားကုန်၏။ ။

မင်းသားသည်ခမည်းတော်မင်းကြီးသိလေပြီဟုကြောက်၍။ထမင်းခွက်၌အဆိပ်ကိုချအံ့သောဌာနမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထမ်းမင်းကိုရှိခိုး၍ ထိုအရပ်မှပြေး၏။ ထိုအကြောင်းကိုမိမိအလုပ်အကျွေးတို့အားကြားမ၍ ယခုခမည်းတော်မင်းကြီး သိရှေ့ပြီ၊ယခု အဘယ်သို့ သတ်ရအံ့နည်းဟုမေး၏။ထိုအလုပ်အကျွေးတို့သည်ထိုအခါမှစ၍ ဥယျာဉ်၌ ပုန်းကွယ်ကုန်၍ နားရင်း၌ပြောဆိုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် တိုင်ပင်ကုန်လျက် တခုသောအကြောင်းသည်ရှိ၏။ သန်လျက်ကို ဖွဲ့၍ ကြီးစွာသော ခစားခြင်းသို့

ရောက်သောကာလ၌ အမတ်တို့၏အတွင်း၌နေ၍ မင်း၏မေ့လျော့သော အဖြစ်ကိုသိ၍သန့်လျက်ဖြင့်သတ်ခြင်းငါသင့်၏ဟု မှတ်စေကုန်၏။ မင်းသားသည်ကောင်းပြီဆို၍ ကြီးပွားခစားသောကာလ၌ဘွဲ့အပ်သောသန့်လျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ သွား၍ ထိုမှ၊ဤမှလည်း၌လည်လျက်သတ်ခွင့်ကိုရုံစမ်း၏။ထိုခဏ၌မင်းသည်။ ။

(၆၅၇) ယာ မန္တနာ အရညတ္ထိ၊ယာ စ ဂါမေ နိဂမ္ဘော်ကာ။
ယမ္ဗော်တံ ဒ္ဓုတိစိတိစ၊ကော်ဝိ ဝိဒိတံ မယာ။ ။

ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၅၇) အရညတ္ထိ၊ ဥယျာဉ်၌။ ယာမန္တနာစ၊ အကြင် တိုင်ပင်ခြင်းသည်ရင်း။ဂါမေ၊ရွာ၌။နိဂမ္ဘော်ကာ၊နှားရင်း၌တိုင်ပင်ခြင်းဟူသော။ ယာမန္တနာစ၊အကြင်တိုင်ပင်ခြင်းသည်ရင်း။ဒ္ဓုတိစိတိစ၊ဤသို့ဤသို့ဟူ၍။ ယမ္ဗော်တံ၊အကြင်ငါ့ကိုသတ်ခဲ့သောအခွင့်ကိုရှာခြင်းသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ကော်သဒ္ဒါ၊ဤအလုံးရုံကို။မယာ၊ငါသည်။ဝိဒိတံ၊သိအပ်ပြီ။ ။

မင်းသားသည် ခမည်းတော်မင်းကား ငါ၏ရန်သူအဖြစ်ကိုသိ၏ဟု ထိုအရပ်မှပြေး၍အလုပ်အကျွေးတို့အားကြား၏။အလုပ်အကျွေးတို့သည် ခုနစ်ရက်ရှစ်ရက် လွန်လတ်သော်၊အသျှင်မင်းသား၊ခမည်းတော်သည် အသျှင်မင်းသား၏ရန်သူအဖြစ်ကိုမသိ။ ကြံခြင်းမျှဖြင့် အသျှင်မင်းသားသည်ဤသို့အမှတ်ရှိ၏။ ခမည်းတော်ကိုသတ်လော့ဟု ဆိုကုန်၏။ မင်းသားသည်တနေ့သ၌သန့်လျက်ကိုကိုင်ယူ၍ စောင်းတန်းဦးတိုက်၌ ရပ်၏။မင်းသည်စောင်းတန်းဦး၌ရပ်လျက်။ ။

(၆၅၀) ဝမ္မေန ကိရ ဇာတသ၊ပိတာ ပုတ္တသ မဂ္ဂဇ္ဇော။
ဒဟာရသော၀ သန္ဓသ၊ဒန္ဓော်ဘိ ဖလမန္ဆိဒါ။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၅၀) ပိတာ၊အဘဖြစ်သော။ မဂ္ဂဇ္ဇော၊မျှောက်သည်။ ဇာတသ၊ ဖိဖိမှဖြစ်သော။ပုတ္တသ၊သားမျှောက်ပေါ်၏။ဖလံ၊မျိုးစေ့ကို။အတ္တနော၊ ဖိဖိ၏။ ရုဏပရိဟာရတော်၊အပေါင်းပရိသတ်ကို ဆောင်ယူသိမ်းပိုက်ခြင်းကို။ အာသက်ရှော၊ ရုံ့ရှာသည်ဖြစ်၍။ ဝမ္မေန၊သဘောအားဖြင့်။ ဒဟာရသော၀၊ ငယ်သည်သာလျှင်။ သန္ဓသ၊ဖြစ်စဉ်။ ဒန္ဓော်ဘိ၊ သွားတို့ဖြင့်။ အန္ဆိဒါ၊ဖြတ်၏။ အန္ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ဖြတ်ပြီး၍။ ပုရိသဘာဝ၊ယောက်ျား၏အဖြစ်ကို။နာသေတိ၊ဖျက်ဆီး၏။ ။

မင်းသားသည်ငါ့ကိုခမည်းတော်ဘက်လိုရှာကြောင်းရကား၊ပြေး၍ ခမည်းတော်သည်ငါ့ကိုမြင်းခြောက်ရှာ-အလုပ်အကျွေးတို့အားကြား ၏။ အလုပ်အကျွေးတို့သည် လခွဲလွန်လတ်သော်၊အသျှင်မင်းသား၊ မင်း သည်အကယ်၍သိကြားအုံ့။ဤမျှလောက်သောကာလ၌ဖျက်ဆီးရာ၏။ အ ကြီးအားဖြင့်အရှင့်သားသည်ဆိုအပ်၏။ မင်းကိုသတ်လော့ဟုဆိုကုန်၏။ မင်းသားသည်တနေ့သ၌ သန့်လျက်ကိုယူ၍ ပြာသာဒ်ထက်အသရေရှိ သောအိပ်ရာသို့ဝင်၍လာစဉ်လျှင်၊မင်းကိုသတ်အုံ့ဟုပလ္လင်အောက်၌နေ ၏။ မင်းသည်ညစာစားပြီးသော်ပရိသတ်ကိုလွှတ်လိုက်၍ အိပ်အုံ့ဟု အ သရေရှိသောတို့ကိုခန်းသို့ဝင်လတ်သော်တံခါးခုံ၌ရပ်၍။ ။

(၆၅၉) ယမေတံ ပရိသပ္ပေသိ၊အဇ-ကာဏောဝ သ်ာသပေ။
ယောပါယံ ဟေ၌တော သေတိ၊ဧတံပိ ဝိဒိတံ မယာ။ ။

ဟူသောဤစတုဿ ဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၅၉) တွံ၊သင်သည်။သာသပေ၊ရှုနှုတ်ခင်းသို့ဝင်သောကာလ၌။ အဇ-ကာဏောဝ၊ဆိတ်ကန်းကဲ့သို့။ ဘယေန၊ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ယံ ဧတံပရိသပ္ပေသိ၊အံ့ကြွင်ထိုမှဤမှလှုပ်ရှား၏။ဇာဒါနိ၊ယရုအခါ၌။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ဝိသံ၊အဆိပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ အာဂမာသိ၊လာ၏။ ခုတိ ယံ၊နှစ်ကြိမ်မြောက်၌။ ခဏေန၊သန့်လျက်ဖြင့်။ ပဟာရိတုကာမော၊ပယ်လို သည်ဖြစ်၍။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ဖြစ်ပြီ။ တတိယံ၊သုံးကြိမ် မြောက်၌။ ခဏ်း၊သန့်လျက်ကို။ အာဒါယ၊ကိုင်စွဲ၍။ သောပါနမတ္ထကေ၊ စောင်းတန်းဦး၌။ အဋ္ဌာသိ၊တည်၏။ဇာဒါ နိ၊ယရုအခါ၌။ မံ၊ငါ့ကို။မာရေ သာဓိတိ၊သတ်အုံ့ဟူ၍။ဟေ၌တော၊ပလ္လင်အောက်၌။ယောပါယံယော ဝိအယံ၊အကြင်သို့သတောဂ္ဂိသောဤယေတ်သည်။သေတိ၊အိပ်၏။ဧတံပိ သဗ္ဗံ၊ဤကုန်အောင်ရုံသောအမှုကိုလည်း။မယာ၊ငါသည်။ဝိဒိတံ၊သိအပ် ပြီ။ ။ဤသို့မသိသည်လျှင်ဖြစ်သောမင်း၏ ထိုဂါထာသည် မင်းသား အားထိုထိုအနက်ကိုပြ၏။ မင်းသားသည်ခမည်းတော်ငါ့ကိုသိပြီ။ ယရု ငါကိုဖျက်ဆီးလတ္တံ့ဟုကြောက်၍ ပလ္လင်အောက်မှထွက်၍ သန့်လျက်ကိုမင်း ၏ခြေရင်းဦးချ၍၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊အကျွန်ုပ်အားသည်းခံပါလော့ဟုခြေ ရင်းဦးရင်ဖြင့်ဝပ်၏။မင်းသည်သင်ကားငါ့အမှုကိုအဘယ်သူသိအုံ့နည်းဟု ကြ၏။ မင်းသားကိုမြင်းခြောက်၍သံခြေချင်းအနှောင်အဆွဲဖြင့်ဆွဲစေ၍ နှောင်အိပ်ဆို့သွင်းစေ၍အစောင့်အရှောက်ထားဏ်း။ထိုအခါမင်းသည်ဘုရား

လောင်း၏ကျေးဇူးကိုမှတ်မိ၏။နောဝ်အတို့ဖခင်ထိုမင်းသည်သေလွန်၏။မင်း၏အလောင်းကိုသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကိုပြု၍ မင်းသားကိုနှောင်အိပ်မှထုတ်၍မင်းအဖြစ်ခံတည်စေကုန်၏။ ။တုသဇာတက် အဋ္ဌမ်။၃၃၇။

---

၃၃ ၆-ဗာဝေရုဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသမ္ဗုဒ္ဓဘုရား၏ဘုရားသည်၊ အဒဿနေနမောရဿ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော၍ဗာဝေရုဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ ပျော်သောဃာသည်ကျွာရှိကုန်သော တိတ္ထိတို့ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ဥဒေါင်းမင်းသည်ရေဝံသောကာလမှစ၍ကျီးအားလာဘသက္ကာရသည်ယုတ်၏။ တစုံတယောက်သောသူသည်လည်း ထိုကျီးကိုကြည့်ခြင်းဌာအလိုမရှိ။ ကျီးသည်ခဲတွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို မရလတ်သော် ကာကာမြည်လျက်ပျံသွား၍မစင်စွန်ရာမြေ၌သက်၍အစာကိုယူ၏။ သမ္ဗုဒ္ဓဘုရား၏ဘုရားသည် နှစ်ပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့ကိုစပ်၍ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး၍။ ။

(၆၆၀) အ-ဒဿနေန မောရဿ၊ သိဝိနော မဗ္ဗု-ဘာဝိနော။
ကာကံ တတ္ထ အပူဇေသုံ၊ ဝံသေန စ ဝလေန စ။ ။

(၆၆၁) ယဒါ စ သရ-သမ္ဘဋ္ဌော၊မောရော ဗာဝေရုမာဂမာ။
အထ လာဘော စ သက္ကာရော၊ဝါယသဿ အဟာယထ။ ။

(၆၆၂) ယာဝ နုပ္ပဇ္ဇတိ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဓမ္မ-ရာဇာ ပဘာဝိရော၊
တာဝ အညေ အပူဇေသုံ၊ပုထူ သမဏ-ပြာဟ္မဏေ။ ။

(၆၆၃) ယဒါ စ သရ-သမ္ဘဋ္ဌော၊ ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မမဒေသယိ။
အထ လာဘော စ သက္ကာရော၊တိတ္ထိယာနံ အဟာယထ။ ။

ဟူသော၌လေးဂါထာတို့ကိုဆိုတော်မူ၏။

(၆၆၀-၆၆၃) သိဝိနော၊ဦးစွန်းနှင့်ပြည့်စုံထသော။မဗ္ဗု၊ဘာဝိနော၊သာယာဂလာအသံရှိထသော။မောရဿ၊ဥဒေါင်းကို။ အဒဿနေန၊မမြင်ရခြင်းကြောင့်။တတ္ထ၊ထိုဗာဝေရုတိုင်းရွာ၊ကာကံ၊ကျီးကို။ဝံသေန စ၊အမဲဖြင့်

ရင်း။ဖလေနစ၊သစ်သိုးကြီးယော်ဖြင့်ရင်း။အပူဇော်သုံ၊ပူဇော်ကုန်၏။ ။ယ
ဒါ၄၊အကြင်အခါ၌ကား။ သရသမ္ဘန္ဓော၊ သာယာသောအသံနှင့်ပြည့်စုံ
သော။မောရော၊ဥဒေါင်းသည်။ဗာဝေရုံ၊ဗာဝေရုတိုင်းသို့၊အာဂမာ၊ရောက်
လာ၏။အထ၊ထိုအခါ၌။ ဝါယသသာ၊ကျီးအား။ လာဘောစ၊လာဘ်သည်
ရင်း။သက္ကာရောစ၊ပူဇော်သက္ကာရသည်ရင်း။အဟာယထ၊ယုတ်၏။ ။
ယာဝ၊အကြင်မျှလောင်သောကာလပတ်လုံး။ခမ္မရာဇာ၊ကိုးပါးသော်လော
ကုန်ကြရာဟရား၊ဖြင့်လောကသုံးပါး၌မင်းဖြစ်တော်မူသော။ ပဘာဂ်ရော
လောကသုံးပါးတို့၌အရောင်အဝါကိုပြုတော်မူတတ်သော။ဗုဒ္ဓေါ၊သဗ္ဗညု
ရှင်တော်ဘုရား၊သည်။ ခုပ္ပန္တိ၊ ပွင့်တော်မမူသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်
သောကာလပတ်လုံး။အညော၊ဘုရား၊မှတပါးကုန်သော။ ပုထု၊မျိုး၊စွာကုန်
သော်။သမဏဗြာဟ္မဏော၊ရဟန်းပုဏ္ဏား၊တို့ကို။အပူဇေသုံ၊ပူဇော်ကုန်၏။
ယဒါစ၊အကြင်အခါ၌ကား။သရသမ္ဘန္ဓော၊ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့်တူသော
အင်ရှစ်ပါး၌ရှိသောအသံနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊သဗ္ဗညုရှင်တော်
ထုရား၊သည်။ ခမ္ပံ၊သစ္စာလေးပါး၊တရား၊ကို။ အဒေသယိ၊ဟောတော်မူ၏။
အထ၊ထိုအခါ၌။တတ္ထ၊ယာနံ၊တိတ္ထိတို့အား။လာဘောစ၊ လာဘ်သည်ရင်း။
သက္ကာရောစ၊ပူဇော်သက္ကာရသည်ရင်း။အဟာယထ၊ယုတ်၏။ ။ဗာဝေ
ရုဇာတကံ နဝမံ။၃ ၃ ၉။

---

၃ ၄ ၀-ဝိသယ္ဟာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဖြတ်
စွာဘုရား၊သည်၊အဒါသိဒါနာနိ,အစဉ်ရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်
အပ်သော၌ပိသယ္ဟာတ်ကို၊ဧတဝဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေ
တော်မူစဉ်၊အနာထပိဏ်သူဌေးကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုနောင်ရုနစ်ရက်ဖြောင်သောနေ့၌ရုနစ်ရက်အာဟာရပြုတ်သောအ
လွန်သိမ်မွေ့သော မြက်ကိုထမ်းသော ထိုဝိသယ္ဟာသူဌေး၏ မျက်စိတို့
သည် နဘူး၌နေပူခတ်သဖြင့်လည်ကုန်၏။ ဝိသယ္ဟာသူဌေးသည်သတိကို
ဖြစ်စေခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ရကား၊မြက်ကိုဘိ၍လည်း၏။ ထိုအခါသိကြား
သည်ထိုထိုပြုသောသူဌေးကိုရှုစမ်းလိုရကား၊ထိုခဏ၌လျှင် လာလတ်၍
ကောင်းကင်၌ရပ်၍။ ။

(၆၆၄) အဒါသိ ဒါနာနိ ပုရေ ဝိသယ္ဟာ၊
ဒဒတော စ တေ ခယ-ဓမ္မော အဟောသိ။ ။
ဣဒါနိ ပရိဘုဉ္ဇေ နိ ဒဒေယျ ဒါနံ၊
တိဋ္ဌေယျုံ တေ သံယမနွှသ-ဘောဂါ။ ။

ဟူသောဂြေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆိုတို့။ ။

(၆၆၄) အမ္ပောဝိသယ္ဟာ၊အိုဝိသယ္ဟာသူဌေး။တို့၊သင်သည်။ပုရေ၊ဤအခါမှဂြေးကာလ၌။ဂေဟော၊သင့်အိမ်၌။ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ရှိသောပစ္စည်းပရိက္ခရာတို့ကို။အနဝသေသေတွာ၊မကြွင်းမကျန်စေမူ၍။ သကလဓမ္ဓေ၊ဒိပ်၊အလုံးရုံသောဓမ္မ။ဒိပ်ကျွန်းကို။ ဥန္နဂ်လံ၊လယ်ရာထွန်၍ လုပ်ဆောင်ခြင်းကင်းသည်ကို။ကတွာ၊ပြု၍။ ဒါနာနိ၊အလှူတို့ကို။အဒါသိ၊ပေးလှူ၏။,ဒဒတော၊ပေးလှူသော။တေ၊သင်၏။ဘောဂါနဉ္စ၊ဥစ္စာတို့၏လည်း။ခယဓမ္မော၊ကုန်ခမ်းပြုန်းတီးခြင်းသဘောသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်လတ်ပြီ။ ဣဒေါ၊ဤအခါ၊ပရိ၊နောက်၌။တို့၊သင်သည်။ ဒါနံ၊အလှူကို။ စေနဒဒေယျ၊အကယ်၍မပေးလှူခြားအုံ့။ သံယမနွှသ၊အလှူမလှူမူ၍ဥစ္စာတို့ကိုစောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းသော။တေ၊သင်၏။ဘောဂါ၊စည်းစိမ်တို့သည်။တဏေဝ၊ထိုရှေးအခါ၊ပင်လျှင်။တိဋ္ဌေယျုံ၊တည်ကုန်ရာ၏။ဣဒေါ၊ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ နဒဿာမိတိ၊အံ့လှူကိုမလှူပါပြီဟု။ တို့၊သင်သည်။မယ္ဟံ၊ငါ့အား။ ပဋိညံ၊ဝန်ခံခြင်းကို။ ဒေဟိ၊ပေးလော့။အဟံ၊ငါသည်။ တေ၊သင်၏။ ဘောဂေ၊စည်းစိမ်တို့ကို။ဒဿာမိ၊ပြုအုံ့။ ဝါ၊ဖြင်စေအုံ့။ဣတိ၊ဤသို့။သဏ္ဌော၊သိကြားအိုသည်။အာဟ၊ဆိုတို့။ ။

ဘုရားလောင်းသည် သိကြားမင်း၏စကားကိုကြား၍ သင်သည်အစာယ်သူနည်းဟုမေး၏။ငါသည်သိကြားတည်းဟုဆိုတို့။ ဘုရားလောင်းသည်သိကြားမင်း၏စကားကိုကြား၍။ သိကြားမင်း၊သိကြားမည်သည်ကားကိုယ်တိုင်အလှူပေး၍ သိလသောဓက်ဘည်၍ ခုနစ်ပါးသော ကျင့်ဝတ်တို့ကိုဖြည့်၍သိကြားအဖြစ်သို့ရောက်၍သင်သည်ကား ဖိဖိ၏အမိုးရခြင်းကိုပြုတတ်သောအလှူပေးခြင်းကိုတားဖြစ်၏။ ယုတ်မာသောအမှုကိုပြု၏ဟုဆိုတို့။ ။

(၆၆၅) အနရိယမရိယေန သဗ္ဗာသေနဇ္ဇာ၊
သုဒ္ဒဂ္ဂတေနာပိ အကိစ္စမာဟု။

မာ တေ ဝနန္တံ အဟု ဒေဝရာဇာ
ယံ.သောဝ ဟောတု ဝိဇေဟေမု သဒ္ဓံ။ ။

(၆၆၆) ယေန ဇေကော ရထော ယာတိ.ယာတိ တေန ပရော ရထော။
ပေါ်ရာဏံ နိဟိတံ ဝတ္တံ.ဝတ္တံ တညေဝ ဝါသဝ။ ။

(၆၆၇) ယဒိ ဟောသိ တိ ဒဿာမ.အသန္တော ကိံ ဒဒါမသေ။
ဇဝံ ဘူတာဝိ ဒဿာမ.မာ ဒါနံ ပမဒမ္ဘသေ။ ။

ဟူသောဤသုံးဝါထာတို့ကိုဆိုတော်။ ။

(၆၆၅-၆၆၇) သဟာယနေတို့၊ တထောင်မျက်စိ အမြင်ရှိသော သိကြားမင်း။အရိယေန၊စင်ကြယ်သောအကျင့်ရှိသောဝါသည်။ သုဒ္ဓိတေနာဝိ၊ဆင်းရဲသည်ဖြစ်စေကာမူ။အနရိယံ၊ယုတ်မာသောအလုပ်မပေးခြင်းအမှုကို။ အကိစ္စံ၊မပြုအပ်ဟူ၍။ အရိယာ၊ဘုရားအစရှိသောအရိယာတို့သည်။အာဟု၊ဆိုကုန်တော်။ ဒေဝရာဇာ၊နတ်မင်း။ ယံ၊သောဝ၊ဟောတု၊အကြင်စည်းစိမ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။မယံ၊ဝါတို့သည်။ သဒ္ဓံ၊ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်၍ အလုပ်ပေးလိုသော သဒ္ဓါတရားကို။ ဝိဇေဟေမု၊စွန့်ရကုန်ကြောင်းအံ့။တံ၊ခနုံ၊ထိုဥစ္စာသည်။မာအဟု၊မဖြစ်စေသတည်း။ ။(တေ တိနိပါတမတ္တံ)။ ။ဝါသဝ၊သိကြားမင်း။ယေနမဂ္ဂေန၊အကြင်ခရီးဖြင့်။ ဇေကော၊တဆုသော။ရထော၊ရထားသည်။ယာတိ၊သွား၏။တေနမဂ္ဂေန၊ထိုခရီးရထားသွားသောခရီးဖြင့်။ပရော၊ရထော၊နောက်ဖြစ်သောရထားသည်။ ယာတိ၊သွား၏။မယာ၊ငါသည်။ပေါ်ရာဏံ၊ဝတ္တံ၊ရှေးခဲ့ဖြစ်သောကျင့်ဝတ်ကို။ နိဟိတံ၊ဆောက်တည်အပ်၏။ တညေဝ၊ဝတ္တံ၊ထိုငါဆောက်တည်သောဝတ်သည်သာလျှင်။တိဋ္ဌတု၊တည်စေ။တုမ္မေ၊သင်တို့သည်ကား။မာတိဋ္ဌထ၊မတည်ကုန်လင့်။ ။ယဒိဟောသိ တိ၊အကယ်၍ဥစ္စာရှိသည်ဖြစ်ငြားအံ့။ဒဿာမ၊လှူကုန်အံ့။ အသန္တော၊ဥစ္စာမရှိသော်။ ကိံ ဒဒါမသေ၊အဘယ်ကိုလှူရအံ့နည်း။ဇဝံ ဘူတာဝိ၊ဤသို့ဖြောက်ရိတ်ရကုန်သော်လည်း။ဒဿာမ၊လှူကုန်အံ့။ဒါနံ၊အလုပ်ပေးခြင်းကို။မာ ပမဒမ္ဘသေ၊မမေ့မလျော့ကုန်။ ။

သိကြားမင်းသည်ဘုရားလောင်းကိုတားမြစ်အံ့သောဤ မတတ်နိုင်ရကား။ အဘယ်အကျိုးဌာအလုပ်ပေးသနည်းဟုမေး၏။ ဘုရားလောင်းသည်ငါကားသိကြားအမြစ်ကိုတောင့်တ၍လည်းအလုပ်မပေး။ ဗြဟ္မာ့အမြစ်ကိုတောင့်တ၍လည်းအလုပ်မပေး။သမ္ဘည္ဇတညာဏ်ကိုကား တောင့်တ၍အလုပ်ပေး၏ဟုဆို၏။ သိကြားမင်းသည်ဘုရားလောင်း၏စကားကို

ကြားရ၍နှစ်သက်၍လက်ခြင့်ကျေနပ်ထုန်းကိုဆုပ်နယ်ရ။ ထိုစကားရှည်ကြီး စားရဘိသကဲ့သို့ ဘုရားလောင်း၏ ကိုယ်အလုံးသည်ပြည့်ရ။ သိကြားအာနုဘော်ခြင့်လည်းဘုရားလောင်း၏အလုံးရုံသော စည်းဝိပ်အခြိုအရံသည်ပကတိလျှင်ဖြစ်၏။သိကြားမင်းသည်၊ သူဌေးကြီး၊သင်သည်ယခုနေ့မှစ၍နေ့တိုင်းနေ့တိုင်းတသန်းနှစ်သိန်းထုန်သောအသပြာတို့ကိုပွန်လျှက် အလှူကို ပေးလေ့ဟုဆို၍ ဘုရားလောင်း၏အိပ်ရာ အတိုင်းအရှည် မရှိသောဥစ္စာကိုပြ၍ ဘုရားလောင်းကိုလွှတ်လိုက်၍ ပိမိနေရာသို့လျှင်သွား၏။ ။ဝိသယ္ဟစောတက် ဒသမံ။ ။ကောကာလိကဝဏ္ဏေါစတုဏ္ဏော။ခ ၄ ၀။

(၁-စုန္ဒကုဏာလတ်)

ခ ၄၁-ကိန္နရိစောတ်။

နုရာနမာရာမကရောသု, အစရိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင် အပ်သောဤကိန္နရိစောတ်၏အကျယ်စကားသည် ကုဏာသစောတ်၌ ထင်ရှားပြစ်လတ္တံ့။ ။

(၆၆၀) နုရာနမာရာမကရောသု နုဘရိသု၊
အနေက-ဝိဇ္ဇာသု အ-နိဋ္ဌဟာသု ၀။
သဗ္ဗတ္ထ နုဘပိတိကရာဝိ ဧေ သိယာ၊
နု ဝိသယော တိတ္ထ-သမာ ဟိ နုဘရိယော။ ။

(၆၆၉) ယဒ္ဓ ဒိသ္မာ ကိန္နရိ-ကိန္နရာနံ၊
သမ္ဗိတ္ထိယော နု ရမန္တိ အဂါရေ။
ထံ တာဒိသံ မစ္စံ စဖိတ္ဝာ ဘရိယာ
အညံ ဒိသ္မာ ပုရိသံ ဝိဒ္ဓသမ္ပိ။ ။

(၆၇၀) ဗဟုသုတ ဗာဝရိကသ္မ ရညော၊
အစ္ဆ ဘ ကာမာနုဂတသ္မ ဘရိယာ။
အနုဘရိပဒ္ဓဝသာနုဂတသ္မ၊ ကံ ဝါ ဝိဇ္ဇတ္ထိ နုဘတိ စရေတ ဧညံ။ ။

(၆၇၁) ဝိယဂ်ယာနိ သဗ္ဗ-လောကိသ္မ ရညော၊
ရညော ဝိယာ ဗြဟ္မဒတ္တသ္မ ဘရိယာ
အနုဘရိ ပဒ္ဓဝသာနုဂတသ္မ၊
တံ ဝါ ဝိ သာ နုဇ္ဇဂါ ကာမကာမိနိ။ ။

(၆၆၈ ၆၇၁) နုရာနံ၊ယောဂျားတို့၏အာရာမကရာသု၊ဥယျာဉ်ခြင်း

ကိုပြုတတ်ကုန်သော။အနေကစိတ္တာသုမျှားသောဗိတ်ဂ္ဂိုကုန်သော။အနိုဂ္ဂ
ဟာသုနှိပ်သဖြင့်ဆုံးမခိုင်ခဲကုန်သော။နာရီသုမိန်းမတို့၌။သမ္ဘတ္ထေ၊အလုံး
စုံ၌။နာဝိတိကရောပါ၊နှစ်သက်ခြင်းကိုပြုတတ်သည်လည်း။ ။(ဒွေပဒိုသေဓေါ
ပကတ္ကတ္ထော)။ ။စေသိယာ၊အကယ်၍ဖြစ်ပြားအံ့။နဝိဿသေ၊အကျယ်မ
ဝင်ရာ။ဟိသစ္ဆံ၊မှန်၏။နာရီယော၊မိန်းမတို့သည်။တိတ္ထသမာ၊ဖြစ်ဆိပ်နှင့်တူ
ကုန်၏။ ။(တရန္တိ ဣတ္ထောတိတိတ္ထံ,ပြု၍တပစ္ဆည်းသက်ရကားအသဒ်သဒ္ဒေ
ဘော်နှင့်တိတ္ထလိုသည်။ ။တိသုဗျဒ္ဓနေသွေကောသရ္ဓပေါ်လောပံ။မောစေ
သိ၊ကောသတ်ခတ္တေ။အဗျာဂါရံ။သရ္ဓပေါ်တိကိ ။ဝေဒ္ဓိတိတ္ထ္ယာဝုထုသော
ဝဒန္တိ။ ။တိသု၊သုံးပါးကုန်သော။ ဗျဒ္ဓနေ၊သုဗျဉ်းတို့တွင်။ကောသရ
ပေါ်၊သုတိတ္ထသောဗျဉ်းတလုံးသည်။ လောပံ၊သို့။ပပ္ပေါ်တိ၊ဏ်။ကောသတ်
ခတ္တေခတ္တိယော၊တရုတယော်သောမင်းတို့ကို။ မောစေသိ၊လွှတ်စေပြီ။
စရိယာဝိဇ္ဇကတ်။အဗျာဂါရံအဂ္ဂိအာဂါရံ၊မီးတင်းကုပ်ကို။ သမန္တတော၊
မှ။ပရိက္ခိပိတ္ဝာ၊ဝန်းရံကုန်၍။ဒ္ဓိတာ၊တည်ကုန်၏။ အဗျာဂါရံသမန္တတော
တိအဗျာဂါရံပရိက္ခိပိတ္ဝာဒ္ဓိတာတိအဏ္ဍော။ ဝေဿန်။ သရ္ဓပေါ်တိကိ ။
နည်း။ ဝေဒ္ဓိ၊ဤသို့ရှုတ်ယွင်းကုန်လျက်လည်း။ တိတ္ထ္ယာတိတ္ထိယာ၊တိတ္ထိ
တို့သည်။ဝုထုသော၊မျှားသောမျှားသောအားဖြင့်။ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ရှုနှ
ဖြို့ဟာသုတ်။ ။တိတ္ထ္ယာဒ္ဓိသုတိမတ္ထရကား၊မကျေပြီဟူလို။ ။တိတ္ထိဟုသ
ဒိသနေးဘော်နှင့်ရေးမှားတတ်သည်ဖြစ်၍အမြစ်အရင်းသိသာဖအာင်မှာ
လိုက်သည်)။ ။ကိန္နရိကိန္နရာနုံ၊ကိန္နရိမင်းကိန္နရာမိဘုရားတို့၏။ယန္ဓု၊အ
ကြောင်းအကြောင်းကိုလျှင်။ဒိသွာ၊ဖြင်၍။ဇာနိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။သဒ္ဒိတ္ထိယော၊
အလုံးစုံသောမိန်းမတို့သည်။ အဂါရေ၊လင်အိမ်၌။ နရမန္ဒို၊မနွေလျော်
ကုန်။အညံ၊တပါးသော။ဗုရိသံ၊ယောကျ်ားဖြစ်သော။ ပိဠ္ဍသပ္ပိ ၊ဆွဲကို။
ဒိသွာ၊ဖြင်၍။တာဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော။မစ္ဆံ၊ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်ဟူစ
လောက်သော။ တံ၊ထိုကိန္နရိမင်းကို။စဒ္ဓိ၊တွား၊ငွန့်၍။ ဘရိယာ၊မယားဖြစ်
သောကိန္နရာဒေဝီသည်။ မနုဿပေတောနု၊ လူ့ပြိတ္တာဖြစ်သော ဆွဲနှင့်။
သဒ္ဓိ ၊တကွ။ ပါပံ၊ မကောင်းသောအမှုကို။ အကာသိ၊ ပြုဘူးပြီ။ ။ဗ
ကာသစရညော၊ဗကာမင်း၏ရင်း။ ဗာဝရိကာသရညော၊ဗာဝရိကာမင်း၏
ရင်း။အစ္ဆန္ဒကာမာနုဂတာသု၊စင်စစ်လျှင်အလိုသို့လျှင်လိုက်ရသော။ အ
နာစာရီ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော။ ဘရိယာ၊ ပဠ္ဆေါ်ဒီ မည်သ့ားသာမ
ယားသည်။ ပဠ္ဆဝသာနုဂတာသု၊ တောင့်တ၍မိမိအလိုသို့လိုက်ရသော

သူနှင့်။သန္ဓိ၊တက္ခ။ပါပံ၊ယုတ်မာသောအကျင့်ကို။အကာသိ၊ပြုကုန်ကုန်ပြီ၊ကံ ၀ါ၊အဘာယမညျ်သော။အညံ၊တပါးသော။ တဒ္ဓိ၊ထိုယောကျားကိုလည်း။ ဣတ္ထိ၊မိန်းမသည်။နာတိစရေ၊မလွန်ကျူး၊အံ့နည်း။ ။ဗြဟ္မဒတ္တသား၊ဗြဟ္မ ဒတ် အမည်ရှိသော။ သဗ္ဗလောကိသဿရသဿရညော၊ အလုံးစုံသောလူ ကိုအစိုးရသောမင်း၏။ကာရိယာ၊မယားဖြစ်သော။ ဗိယာ၊ချစ်အပ်သော။ ဗိယဂ်ယာနိ၊ဗိယဂ်ယာနိအမည်ရှိသောမိဘုရားကြီးသည်။ ပဠ္ဌ၀ယာနုဂ တသား၊တောင့်တ၍ မိမိအလိုသို့လိုက်ရသောမြင်းထိန်းနှင့်။ သန္ဓိ၊တက္ခ။ အနာစာရိ၊ယုတ်မာသောအကျင့်ကိုကျင့်၏။ သာ၊ထိုမိဘုရားကြီးသည်။ ကာမကာမိနီ၊ အလိုရှိအပ်တောင့်တအပ်သော ကာမဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်လျက်။တံ၀ါဒိ၊ထိုနှစ်ပါးစုံသောလင်ကိုလည်း။နဇာနာ၊မရ။ဥဘာ တော၊ နှစ်ပါးစုံသောလင်မှ။ ဘဒ္ဒ၊ ပျက်လေ၏။ ။ကိန္နုရိစာတက် ပဋ္ဌမံ။၃၄၁။

၃၄၂-ဝါနရဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဗြတ် စွာဘုရားသည်၊ အသက္ခိ၀ဟာအတ္ထာနုံ,အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်း ဆာဆောင်အပ်သော၌ဝါနရဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သီတင်း သုံးနေတော်မူစဉ်၊ ဒေ၀ဒတ်သည်ဘုရားသဗ္ဗညုအား သတ်အုံ့သောဌာ လုံ့လပြုခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည် မိကျောင်းကျောက်ကုန်းမှ ခုန်ဆင်း၍ မြေသ ဘန်းပင်၌နေလျက်။ ။

(၈၇၂) အသက္ခိ ၀တ အတ္ထာနုံ၊ဥဒ္ဓါတုံ ဥဒကာ ထလံ။
နု ဒါနာဟံ ပုန တုယ္ဟံ၊ ဝသံ ဂစ္ဆာမိ ၀ါရိဇ။ ။

(၈၇၃) အလမေတေဟိ အမ္ဘေဟိ၊ဇမ္ဗုယော ပနသေဟိ စ။
ယာနိ ပါရ-သမုဒ္ဒဿ၊ ၀ရံ မယ္ဟံ ဥဒုမ္ဗရော။ ။

(၈၇၄) ယော စ ဥပ္ပတိတံ အတ္ထံ၊ နဝိပ္ပမုဇ္ဇတိ။
အမိတ္တ ၀သမနွေတိ၊ ပစ္ဆာ စ အနုတပ္ပတိ။ ။

(၈၇၅) ယော စ ဥပ္ပတိတံ အတ္ထံ၊ ဝိပ္ပမေ၀ နိဗောဓတိ။
ရုစ္ဆတေ သတ္ထု-သမ္မာဒါ၊ နစ ပစ္ဆာနုတပ္ပတိ။ ။

ဟူသော၌လေးဂါထာတို့ကိုဆိုတော်မူ။ ။

(၆၇၂-၆၇၅) ဝါရိဇာမိဂျောင်း။အဟံ၊ ငါသည်။ဥဒကာ၊ရေမှ။ထလံ၊ ကြည်းကုန်းသို့။အတ္တာနံ၊ ငါ၏ကိုယ်ကို။ ဥဒ္ဓါတုံ၊ဥဒ္ဓရိတုံ၊ထုတ်အံ့သောဌာ။ အသက္ခိं ဝတ၊တတ်နိုင်စွတကား။ဣဒါနိ၊ယခု။ပုန၊တဘန်။အဟံ၊ ငါသည်။ ကုယ္ယံ၊သင်၏။ဝသံ၊အလိုသို့။နဂစ္ဆာမိ၊မလိုက်။ ။သမုဒ္ဒသ၊ဂင်္ဂါမြစ်၏။ ပါရံ၊ထိမ္မာဘက်ကမ်းသို့။ဂတ္တွာ၊သွား၍။ခါဒိတဗ္ဗာနိ၊စားအပ်ကုန်သော။ ယာနိ၊ အကြင်သရက်သပြေပိန္နဲသီးတို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ ဧတေဟိ အမ္မေဟိ၊ ထိုသရက်သီးတို့ဖြင့်ရင်း။ ဧတေဟိ ဇမ္ဗုဟိ၊ ထိုသပြေသီးတို့ ဖြင့်ရင်း။ဧတေဟိ ပနသေဟိ၊ထိုပိန္နဲသီးတို့ဖြင့်ရင်း။မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။အလံ၊အ လိုမရှိ။မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ဥဒုမ္ဗရော၊ရေသဘန်းသီးသံ့သည်။ဝဏ္ဏံ၊မြတ်၏။ ။ယော စ၊အကြင်သူသည်ကား။ဥပ္ပတိတံ၊ဖြစ်လာရောက်လာတွေ့ကြုံလာသော။ အတ္ထံ၊အကြောင်းအရာအမှုကိစ္စကို။ခိပ္ပံ၊တောက်တမိချက်တဖြုတ်လျှင်။ နအနုဇာတိ၊မသိမရိပ်မိ။ သော၊ထိုတွေ့ကြုံလာသော အကြောင်းအရာ အမှုကိစ္စကိုလျင်မြန်စွာမသိ မရိပ်မိနားမလည်သောသူသည်။ အမိတ္တဝ ဏ်၊ရန်သူနှင်ငံ့ကို။ အနေတိ၊လိုက်ရ၏။ ပန္ဓာစ၊နောက်ခ္ခဏ်ကား။အနုတပ္ပ တိ၊ပူပန်ရ၏။ ။ယောစ၊အကြင်အရေးလိမ္မာပညာလျင်လျားသောသူ သည်ကား။ဥပ္ပတိတံ၊ ဖြစ်လာရောက်လာ တွေ့ကြုံလာသော။အတ္ထံ၊ အ ကြောင်းအရာအမှုကိစ္စကို။ ခိပ္ပမေဝ၊တောက်တမိချက်တဖြုတ်လျှင်။ နိ ဗောဓတိ၊သိ၏။ သော၊ထိုအရေးလိမ္မာ ပညာလျင်လျားသောသူသည်။ သတ္တုသမ္ဘာဓာ၊ရန်သူနှိပ်စက်ခြင်းမှ။ဝါ၊ရန်သူလက်အကျဉ်းအမြောင်း မှ။ မုစ္စတေ၊လွတ်၏။ပန္ဓာစ၊နောက်ခ္ခဏ်သည်း။နအနုတပ္ပတိ၊မပူပန်ရ။ ။ ဤသို့သုရားလောင်းသည်လေးဂါထာတို့ဖြင့်လူ့ကိစ္စတို့၏ပြိုးစိုးအံ့သော အကြောင်းကိုဟောခြင်းတော်သို့သာလျှင်ဝင်၏။ ။ဤဇာတ်ခ္ခဏ်ဂါထာမြစ် ကိုပင်အပြောကျယ်သည်ဖြစ်၍ပါရံသမုဒ္ဒသဆိုသည်။ ။ဝါနရဇာ တကံ ဒုတိယံ။၃ ၄ ၂။

၃ ၄ ၃-ကုန္ဓနိဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ အဝသိမ္ဘတဝါဂါရေ, အစရှိသောဂါထာပုန်ပြင့်တန်း ဆာဆင်အပ်သော၍ကုန္ဓနိဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သီတင်း

သုံးနေတော်မူစဉ်၊ ကောသလမင်းရှေ့နန်းခွင်နေသော ကြိုးကြာဌက်မကို အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ဤကြိုးကြာမသည် ကျားကိုသူငယ်တို့ကို သတ်စေပြီး၍ ယခုငါသည်ဤအရပ်ခွင်နေခြင်းဌာမတတ်ကောင်း၊သွားအုံ့။ သွားသော်မင်းအား မကြားမူ၍မသွားအုံ့။ မင်းအားကြား၍သာလျှင်သွားအုံ့ဟုကြံ၏။ ကြံပြီး၍ထိုကြိုးကြာမသည်မင်းသို့ ဆည်းကပ်၍ရှိခိုး၍ တင့်အပ်လျောက်ပတ် ဖွာရပ်ထျက်။အာသျှင်၊အာသျှင်တို့သည်စေခိုင်း၍မေ့လျော့သပြင့်အကျွန်ုပ်၏သားတို့ကိုသူငယ်တို့သည်သတ်ကုန်ပြီ။ အကျွန်ုပ်သည်အမျက်ဒေါသအလိုသို့လိုက်၍ထိုသူငယ်တို့ကိုသတ်စားသတ်ပြီ၊ယခုအကျွန်ုပ်သည်ဤအရပ်ခွင်နေခြင်းဌာမတတ်ကောင်းဟုဆို၍။ ။

(၆၇၆) အဝသိမ္ဘတဝါဂါရေ၊နိစ္စံ သက္ကတ-ပူဇိတာ။
ထွမေဝ ဒါနိမကရိ၊ဟန္ဒ ရာဇ ဝဇာမဟံ။ ။

ဟူသောဤပဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

ရာဇမဟာရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။မယင်း၊အကျွန်ုပ်တို့သည်။တဝ၊အရှင်မင်းကြီး၏။အဂါရေ၊နန်းတော်ခွင်။ နိစ္စံ၊အမြဲ။သက္ကတပူဇိတာ၊ အရိုအသေပြုအပ်ပူဇော်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဝသိမ္ဘ၊ နေကုန်ပြီ။မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။ပဏ္ဍိုမ္ဘာစာကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ယူစေ၍။ ပေသေတွာ၊စေပြီး၍။အဇ္ဇနောကိုယင်တော်၏။ ပမာဒေန၊မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ မမ၊အကျွန်ုပ်၏။ဝိယပုဏ္ဏကော၊ချစ်ဖွယ်သောသားတို့ကို။ အရက္ခန္တော၊မစောင့်ရှောက်မူ၍။ ထွမေဝ၊အရှင်မင်းကြီးသည်ပင်လျှင်။ဒုဒါနိ၊ယခု။မမ၊အကျွန်ုပ်၏။ဇေတ်ဒေါမနဿကာရကံ၊ဤနှလုံးမသာယာခြင်း၏ အကြောင်းကို။အကရိ၊ ပြုပြီ။ ဟန္ဒ၊လွှတ်တော်မူလော့။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ဝဇာမိ၊သွားအုံ့။ ။(ဟန္ဒ၊ တိဝေါသက္ကဏ္ဍေနိပါတော)။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍မင်းသည်။ ။

(၆၇၇) ယော ဝေ ကတေ ပဋိကတော၊ကိဗ္ဗိသေ ပဋိကိဗ္ဗိသေ။
ဇဝံ တံ သမတိဝေဓ၊ဝသကုန္ဒံ နိမာဂမာ။ ။

ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

ကုန္ဒံ နိ၊ကြိုးကြာမ။ ယော၊အကြင်သူသည်။ ပရေန၊သူတပါးသည်။ ကိဗ္ဗိသေ၊သားယောကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကို။ ကတေ၊ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ပုနာ၊တဘန်။ အဇ္ဇနာ၊ဖိပိသည်။ တဿပုဂ္ဂ

လဿ၊ထိုသူအား။ ပဋိကိုဠိသော၊ အစားသတ်ခြင်း အစဂ္ဂိသော ကြမ်း ကြုတ်သောအမှုကို။ ပဋိကတော၊လက်တုံ့အစားပြုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ မယာ၊ငါသည်။ တဿ၊ထိုသူအား။ ပဋိကတံ၊လက်တုံ့အစားပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့။စေဇာနာတိ၊အကယ်၍သိအံ့။ ဒေဝ‌ဗြောကေန၊ ဤသို့လက်တုံ့ အစားချေရသပြင့်။ တံ‌ဝေရံ၊ထိုရန်သည်။ သမတိ၊ငြိမ်း၏။ တဿ၊ထို ကြောင့်။တွေ၊သင်သည်။ဝသ၊နေ‌လေ‌ဦး‌။မာဂမာ၊မသွားလေလင့်။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ကြိုးကြာမသည်။ ။

(၈၇၀) နု ကတဿ စ ကတ္တာစ၊မိတ္တိ သန္ဓိယတော ဝုန။
ဟဒယံ နာနုဇာနာသိ၊ကစ္ဆည‌ော ရထေသဘာ။ ။

ဟူသော‌ဤတတိယဂါထာကိုဆို‌၏။ ။

ရထေသဘာ၊ ရထားစီး သူရဲတို့၏ ဥသဘာဖြစ်သော မင်းဖြတ်။ က တဿစ၊နှိပ်စက်အပ်သော‌သူအား‌ရင်း။‌ယော၊ အကြင်သူသည်။‌ကတ္တာ၊ နှိပ်စက်တတ်‌၏။ တဿစ၊ ထိုနှိပ်စက်တတ်သော‌သူအား‌ရင်း။ ဣတိ၊ဤ သို့။ဣမေသံ‌ဒ္ဒိန်ပုဂ္ဂလာနံ၊ ကံ‌နှင့်ကတ္တာ‌း ဤ‌နှစ်ပါး‌သော‌ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မိတ္တိ၊ချစ်ခြင်းသည်။ဝါ၊မိတ္တိမိတ္တာ‌ဘာ‌ဝေါ၊ အ‌ဆွေ‌ခင်ပွန်း‌၏အ‌ဖြစ်မည် သည်။ပုန၊တ‌ဘန်။ နသယန္ဓိ‌တော၊မ‌ဝေ့‌စပ်နိုင်။‌တေ‌နကာ‌ရ‌ဏော‌နေ၊ ထိုအ‌ ကြောင်း‌ကြောင့်။ မမ၊.အ‌ကျွန်ုပ်‌၏။ ဟဒယံ၊စိတ်သည်။ ဣ‌ဝ‌ဤ‌ဖြ‌ေ‌ခ‌န်း တော်‌၌။ဝါသံ၊နေ‌ခြင်း‌ကို။‌နာ‌နု‌ဇာ‌နာ‌သိ၊မ‌နှစ်သက်ပြီ။‌ဂ‌ဒ‌ည‌ော‌ဝ၊ သွား‌အ‌ံ့ သ‌လျှင်‌ကတည်း။ ။

မင်းသည်ထိုစကားကိုကြား‌၍။ ။

(၈၇၉) ကတဿ ‌စ‌ော‌ဝ ကတ္တာ စ၊မိတ္တိ သန္ဓိ‌ယ ‌တော‌ဝုန။
ဒိ‌ရာ‌နုံ ‌နော‌စ ‌ဗာ‌လာ‌နုံ၊ဝ‌သ‌ကုန်ဆိုနိ‌မာ‌ဂ‌မာ။ ။

ဟူ‌သော‌ဤ‌စ‌တုတ္ထ‌ဂါ‌ထာ‌ကို‌ဆို‌၏။ ။

ကုန်ဆိုနိ၊ကြိုးကြာမ။ ကတဿ‌ စ‌ော‌ဝ၊ ‌နှိ‌ပ်‌စ‌က်‌အ‌ပ်‌သော‌သူ‌အား‌ရ‌င်း။ ‌ယော၊‌အ‌ကြ‌င်‌သူ‌သ‌ည်။ ‌ကတ္တာ၊ ‌နှိ‌ပ်‌စ‌က်‌တ‌တ်‌၏။ ‌တ‌ဿ‌စ၊ ‌ထို‌နှိ‌ပ်‌စ‌က် ‌တ‌တ်‌သော‌သူ‌အား‌ရ‌င်း။‌ဣ‌တိ၊‌ဤ‌သို့‌ဒ‌ိ‌ရာ‌နုံ‌ပ‌ညာ‌ရှိ‌ကုန်‌သော။‌ဣ‌မေ‌သံ‌ဒ္ဒိ‌န်း ‌ပ‌ုဂ္ဂ‌လာ‌နုံ‌ကံ‌နှင့်‌ကတ္တာ‌း ‌ဤ‌နှ‌စ်‌ပါ‌း‌သော ‌ပ‌ုဂ္ဂ‌ိုလ်‌တို့‌အား။ ‌မ‌ိတ္တိ‌၊ချ‌စ်‌ခြ‌င်း‌ သည်။ ‌ဝါ‌၊‌မ‌ိတ္တိ‌မ‌ိတ္တ‌ာ‌ဘာ‌ဝေါ‌၊‌အ‌ဆွေ‌ခ‌င်‌ပ‌ွန်း‌၏‌အ‌ဖြ‌စ်‌မ‌ည် သ‌ည်။‌ပ‌ုန‌၊‌တ‌ ‌ဘန်။‌သ‌န္ဓ‌ိ‌ယ‌တော‌၊ ‌ဝ‌ေ့‌စ‌ပ်‌နိုင်‌၏။ ‌ဗ‌ာ‌လာ‌နုံ‌၊‌ဗ‌ာ‌လ‌ပ‌ုဂ္ဂ‌ိုလ်‌တို့‌အား။ ‌နော‌စ ‌သ‌န္ဓ‌ိ‌ယ‌တော‌၊‌မ‌ဝ‌ေ့‌စ‌ပ်‌နိုင်‌သ‌ည်‌သ‌ာ‌တ‌ည်း။ ‌ဟ‌ိ‌သ‌စ္စ‌ာ‌ဖ‌ွ‌ယ်‌၏။‌ဒ‌ိ‌ရာ‌နုံ‌ပ‌ညာ‌ရှ‌ိ

တို့အား။ မိတ္တိ၊အဆွေခင်ပွန်း၏အဖြစ်သည်။ ဘိန္နာဝိ၊တရုံတရသောအ ကြောင်းကြောင့်ပျက်သော်လည်း။ ပုန်၊တဘန်။ သန္ဓိယတိ၊စေ့စပ်နိုင်၏။ ဗာလာနံပန၊ဗာလပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ သကိံ၊တကြိမ်။ ဘိန္နာ၊ ပျက်သောအ ဆွေခင်ပွန်းအဖြစ်သည်။ ဘိန္နာဝ၊ တဘန်မစေ့စပ်နိုင်ပြီပျက်ကြေးပျက် သည်သာလျှင်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တဿာ၊ထို့ကြောင့်။ဝသ၊နေလော့။ မာဂ မာ၊မသွားလေလင့်။ ။(ကုန်ကြီးနိကာယ်အာလုပ်ဖြစ်၍ရဿနေသည်)။ ။ ကုန်ကြီးနိစာတကံ တတိယံ။၃ ၄ ၃။

---

၃ ၄ ၄-အမ္ဗလေါရေစာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓ ဖွားတုရားသည်။ယောနိလိယံမဏ္ဍယတိ, အစရှိသောဂါထာဗုန်ဖြင့်တန်း ဆာဆင်အပ်သော ၍အမ္ဗလေါရေစာတ်ကို၊ဧတေဝန်ကျောင်းတော်၌သီ တင်းသုံး နေတော်မူစဉ်၊ သရက်ဥယျာဉ်ကိုစောင့်သော တပါးသောမ ထေရ်ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုသူ၌ချွေးသီးတို့တွင်အကြီးဖြစ်သော သူ၌ချွေးသီးသည်ကျိန်ခြင်းကို ပြုလိုရကား။ ။

(၆၀၀) ယော နိလိယံ မဏ္ဍယတိ၊သဏ္ဌာသေန ဝိဟာညတိ။

တဿ သာ ဝသမန္ဝေတု၊ယာ တေ အမ္ဗေ အဝါဟရိ။ ။

ဟူသော၍ပဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၀၀) ဘန္တေ၊ရှင်ရသော်။ယာ၊အကြင်မိန်းမသည်။ တေ၊ရှင်ရသော်၏။ အမ္ဗေ၊သရက်သီးတို့ကို။ အဝါဟရိ၊ခိုး၏။ သာ၊ထိုသရက်သီးခိုးမသည်။ ယော၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်။ ပလိတာနိ၊ဆံဖြူတို့ကို။ ကာဠဝဏ္ဏာက ရဏာဏ္ဌာယ၊မည်းသောအဆင်းရှိသည်ကိုပြုခြင်းငှါ။တိမ်ပလ်ာဒိဟိ၊ တိမ်ပ လစသည်တို့ဖြင့်။ကတံ၊ပြုအပ်သော။နီလိယံ၊ဆံကိုမည်းအောင်ဆိုးသော် ဆေးကို။ မဏ္ဍယတိ၊တန်းဆာဆင်၏။ဝါ,ဦးခေါင်း၌ မပြတ်လိမ်းသပ်ရ ၏။နီလကောသန္ဓရေ၊မည်းသောဆံ၏အကြား၌။ ဝဆုိတံ၊ပေါက်သော။ပ လိတံ၊ဆံဖြူကို။ဥဒ္ဓရန္တော၊ နုတ်ရသည်ဖြစ်၍။ သဏ္ဌာသေန၊ မွေးညှပ်ဖြင့်။ ဝိဟာညတိ၊ကိလမတိ၊ ပင်ပန်းရ၏။ တဿ၊ ထိုဦးခေါင်း မွေးမွေးဆံဖြူ သောလူအဋ္ဌိ၏။ဝသံ၊အလိုသို့။အန္ဝေတု၊လိုက်ရစေသတည်း။ ။(ဆံဖြူကြိုး ကျယ်အရွယ်အိုသောလင်ကိုရပါစေသတည်းဟူလို)။ ။ရသ့ေစဉ်းလ

သည်ထိုသူဌေးသို့ကို သင့်တင့်ရာအရပ်၌ နေလော့ဟုဆို၍ နှစ်ယောက်မြောက်သော သူဌေးသို့ကိုကျိန်စေ၏။ ထိုသူဌေးသို့သည် ကျိန်သည်ရှိသော်။ ။

(၆၀၁) ဝိသံ ဝါ ပဏ္ဏာ-ဝိသံ ဝါ၊ဒ္ဝိန-တိ ံသံ ဇာတိယာ။
တာဒိသာ ပတိ မာ လဒ္ဓါ၊ယာ တေ အမ္ဘေ အဝါဟရိ။ ။

ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၀၁) ဘန္တေ၊ရှင်ရသော့။ယာ၊အကြောင်မိန်းမသည်။ တော၊ရှင်ရသော့၏။ အမ္ဘေ၊သရက်သီးတို့ကို။အဝါဟရိ၊ခိုး၏။သာ၊ ထိုသရက်သီးခိုးမသည်။ ဇာတိယာ၊မွေးဘွားသည်မှ။ဝိသံဝါ၊နှစ်ဆယ်သို့ရင်း။ပဏ္ဏာဝိသံဝါ၊နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်သို့ရင်း။ဒ္ဝိနတိ ံသံဝ ဒ္ဝိနတိ ံသံဝါ၊ နှစ်ဆဲ့ကိုး-နှစ်ဆဲ့ရှစ် အရွယ်သို့ရင်း။ပတ္တာ၊ရောက်၍။တာဒိသာ၊ ထိုသို့ရင့်သော အရွယ်ရောက်သောသ ဘောရှိလျက်။ပတိ ံ၊လင်ကို။မာလဒ္ဓါ၊မရစေသတည်း။ ။

ထိုသူဌေးသို့သည်လည်းကျိန်ပြီး၍ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အ ရပ်၌နေလတ်သော်။သုံးယောခံမြောက်သောသူဌေးသို့သည်။ ။

(၆၀၂) ဒ္ဝိဃံ ဂန္ဓတ္ထ အဒ္ဓါနံ၊ဇကိကာ အဘိသာရိကာ။
သကော်တေ ပတိ မာ အဒ္ဒ၊ယာ တေ အမ္ဘေ အဝါဟရိ။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၀၂) ဘန္တေ၊ရှင်ရသော့။ယာ၊အကြောင်မိန်းမသည်။တော၊ အရှင်ရသော့၏။ အမ္ဘေ၊သရက်သီးတို့ကို။ အဝါဟရိ၊ခိုး၏။ သာ၊ ထိုသရက်သီးခိုးမ သည်။အဘိသာရိကာ၊လင်ကိုတောင့်တလျက် လင်၏အထံသို့သွားသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်အဘိသာရိကမည်သောမိန်းမဖြစ်၍။ဇကိကာ၊ တယောခံ ထည်း။ဒ္ဝိဃံ၊ရှည်စွာသော။ အဒ္ဓါနံ၊တဂါဝုတ်-နှစ်ဂါဝုတ်ခရီးသို့။ ဂန္ဓတ္ထ၊ သွားရစေသတည်း။ဂစ္ဆာဝိ၊သွား၍လည်း။ သကော်တေ၊ဤမည်သောအ ရပ်သို့လာလော့ဟုလင်ချိန်းချက်ရာအရပ်၌။ပတိ ံ၊လင်ကို။မာ၊အဒ္ဒ၊မဖြင်ရ စေသတည်း။ ။

ထိုသူဌေးသို့သည်လည်းကျိန်ပြီး၍ တင့်အပ်လျောက်ပတ်ရာအရပ် ၌နေ"သည်ရှိသော်လေးယောခံမြောက်သောသူဌေးသို့သည်။ ။

(၆၀၃) အလက်ာ သုဝသနာ၊မာလိနီ စန္ဒနုဿဒါ။
ဇကိကာ သယနေ သေတု၊ယာ တေ အမ္ဘေ အဝါဟရိ။ ။

ဟူသောဤစတုတ္ထဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၇၃) ဘန္တေ၊ ရှင်ရသော့။ယာ၊အကြောင်မိန်းမသည်။ တော၊ရှင်ရသော့၏။ အမ္မေ၊သရက်သီးတို့ကို။အဝါဟာရ၊ခိုး၏။ သာ.ထိုသရက်သီးခိုးမသည်။ အလက်တာ၊တန်းဆာဆင်လျက်။သုဝဏ္ဏာ၊ကောင်းစွာဝတ်လျက်။ မာလိနီ၊ပန်းပန်လျက်။ စန္ဒနဿဒါ၊စန္ဒကူးနံ့သာ လိမ်းကျံလျက်။ ဧကိကာ၊ လင်မရပါတယောဝ်ထည်းသာ။ သယနေ၊အိပ်ရာ၌။ သေတု၊အိပ်ရစေသတည်း။ ။(နိလံကရောတိ ဧတေနာတိနိလိကံ ပြု၍။ဖြူသောဆံကိုမည်းနက်အောင်ပြုကြောင်းဖြစ်သောဂုစ်ဂုဏ်းသိုးသဖန်းခါးသိုးတိဖလစသည်ဖြင့်ပြုအပ်သောဆေးရည်။ ။ထို.ကြောင့်အဋ္ဌကထာ၌ ပလိတာနိကာဋ္ဌဝဏ္ဏကရဏတ္ထာယတိဖလာဒိဟိကတံနိလိကံမဏ္ဍယတိ၊ကိုမိန့်သောဝ်။ ။နိလိကန္တိ အာမလကမဏ္ဍာဒိဟိနိလံကတ္ထာပလိတေဒဿေတိ။(ဋီကာ)။ ။သဏ္ဌာသေန၊ဖြင့်။ ဝိဟာညတိ၊၏။ ဤမျှသာယောဇနာသည်ရှိသော်။ အ ဓိပ္ပါယဿ ဆုမထင်ရှားရကား။ ။နိလကေသန္တိ ရေစဉ့်ခြင်တံပလိတံဥဒ္ဓရန္တော သဏ္ဌာသေနဝိဟာညတိကိလမတိ။ဟု-အဋ္ဌကထာမိန့်သောဝ်။ ။ဤနှစ်ပဒဖြင့်ဆံပြူကြိုးကျယ် အရွယ်အိုသောသူကိုပြုသည်ဟု။ ။တသ္မာ ဝေဠုပဿမဟာလ္လကဿ,ကိုမိန့်သောဝ်။ ။ဤနည်းနှင့်မထင်ရှား၍ပါဠိသောသထည့်စွက်ရသည်များကိုဆင်ခြင်။ ။ပတိ ပတ္ထယမာနာ တသ္မာ သန္တိကံ အာဘိမုခံသယနဝသိလောတိ အာဘိသာရိကာပြု၍ လင်ကို တောင့်တလျက်လင်၏အထံသို့ ဂေးရှာသွားခြင်းအလေ့ရှိသောမိန်းမသည်အာဘိသာရိကာမည်သတည်း)။ ။အမ္ဘစောရဇာတက် စတုတ္ထံ။၃၄၄။

၃၄၅-ဂဇကုမ္ဘဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝနံယဒဋ္ဌိဒဟာတိ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော၌ဂဇကုမ္ဘဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ ပျင်းရိသောရဟန်းတပါးကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။

ဘုရားလောင်းသည်ထိုလူပျင်းနှင့်တကွ စကားပြောလိုရကား။ အ ချင်းဂဇကုမ္ဘ၊သင်တို့၏သွားခြင်းသည်နှေးလှစွာ၏။ ၌ကောကိုတောမီးလောင်သည်ရှိသော်သင်တို့သည်အဘယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်းဟုဆို၍။ ။

(၆၀၄) ဝနံ ယဒဋ္ဌိ ဒဟတိ၊ပါဝကော ကဏ္ဍဝတ္တနိ။
ကထံ ကရောသိ ပစလက၊ ဇေဝံ ဒန္ဓ-ပရက္ကမော။ ။
ဟူသောခြေးဦးပွာသောဂါထာကိုဆိုး၏ ။
ပစလက၊ တလှပ်လှပ်သွားတတ်သော်ယောက်ျား။ဝါ၊ မျက်လွှာတလှပ်လှပ်မျှော်မျှဉ်းအိပ်တတ်သော်ယောက်ျား။ တွံ၊သင်သည်။ဇေဝံ၊ဤသို့။ ဒန္ဓပရက္ကမော၊နှေးမျင်းသောလုံ့လရှိ၏။ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။ ပါဝကော၊ ပြုစင်သောအရောင်ရှိသော။ကဏ္ဍဝတ္တနိ၊မဉ်းသောသွားရာခရီးရှိသော။ အဋ္ဌိ၊မီးသည်။ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။ ဝနံ၊တောကို။ဒဟတိ၊လောင်၏။တဒါ၊ ထိုအခါ၌။တွံ၊သင်သည်။ကထံ၊ကရောသိ၊ဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း။ ။
ထိုစကားကိုကြား၍ဂဇကုမ္ဘသည်။ ။
(၆၀၅) ဗဟုနိ ရက္ခ-ဆိန္ဒါနိ၊ပထဝျာ ဝိဝရာနိ စ။
တာနိ စေနာတိသမ္ဘောမ၊ဟောတိ နော ကာလ-ပရိယာယော။
ဟူသော၌ဤနှတိယဂါထာကိုဆိုး၏။ ။
(၆၀၅) ပဏ္ဍိတ၊ပညာရှိ။ အမှာကံ၊ငါတို့အား။ ဣတော၊ဤယခုသွားခြင်းမှ။ဥတ္တရိဂမနံနာမ၊အလွန်ဖြစ်သေါသွားခြင်းမည်သည်။နတ္ထိ၊မရှိပြီ။ဣမ မယို့အရည်ပြေ၊ဤတောခု။ ရက္ခဆိန္ဒါနိ၊သစ်ခေါင်းအပေါက်တို့သည်ရင်း။ ပထဝျာ၊မြေ၏။ဝိဝရာနိစ၊ထူးတွင်းထူးပေါက်တို့သည်ရင်း။ ဗဟုနိ၊များစွာကုန်၏။ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။တာနိ၊ ထိုသစ်ခေါင်းအပေါက်ထူးတွင်းထူးပေါက်တို့သို့။မယံ၊ငါတို့သည်။ စေနာတိသမ္ဘောမ၊အကယ်၍မရောနှင်ကုန်အံ့။တဒါ၊ထိုအခါ၌။နော၊ငါတို့အား။ ကာလပရိယာယော၊သေခွင့်သေလွှဲသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။
ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည်။ ။
(၆၀၆) ယော ဒန္ဓ-ကာလေ တရတိ၊တရဏီယေ စ ဒန္ဓယိ။
သုက္ခ-ပဏ္ဏံဝ အဂ္ဂေ မှ၊အတ္ထံ ဘဇတိ အတ္တနော။ ။
(၆၀၇) ယော ဒန္ဓ-ကာလေ ဒန္ဓေတိ၊တရဏီယေ စ ကာရယိ။
သသိဝ ရတ္တိ ဝိဘာတံ၊တသ္သတ္ထော ပရိဟာယတိ။ ။
ဟူသော၌ဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုး၏။
(၆၀၆-၆၀၇) ယော၊အကြင်သူသည်။ ဒန္ဓကာလေ၊အရေးမြေ့ပြောင်းလျက်ဖြည်းဖြည်းညင်းညင်းပြုသင့်သောကာလ၌။ တရတိ၊လျင်မြန်စလိုတောက်တပိုပြု၏။ တရဏီယေစ၊လျင်တောက်တပိုပြုသင့်သောကာလ၌

လည်း။ဒန္ဓယိ၊ဂစကုမ္ဘံ ကဲ့သို့လုံ့လမသင့်းတဖြည်းဖြည်းပြု၏။သော၊ထို သူသည်။သုက္ခပဏ္ဍိ၊ ထန်းရွက်ခြောက်ကို။ဗလဝါ၊အားရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အက္ကမ္မ၊နင်း၍။ ဘဇ္ဇေယျ၊ယထာ၊ မုန့်မုန့်ညက်ညက် ဖျက်ဆီးရ၏သို့။ ဧवံတထာ၊ထို့အတူ။အတ္တာနော၊မိမိ၏။ အတ္ထံ၊အစီးအ ပွါးကို။ဘဇ္ဇတိ၊ဖျက်ဆီး၏။ ။ယော၊အကြင်သူသည်။ဒန္ဓကာလေ၊အ ရေးမြေဝိတင်းလျက် ဖြည်းဖြည်းညင်းညင်းပြုသင့်သောကာလ၌။ ဒန္ဓေ တိ၊အရေးမြေဝိတင်းလျက် ဖြည်းဖြည်းညင်းညင်းပြု၏။ တရမာနော၊ လျင်တော်တဖိုပြုသင့်သောကာလ၌လည်း။ ကာရယိ၊အလျင်အမြန်ပြု၏။ သသိ၊ယုန်ရေးတံဆိပ်ရှိသောလမင်းသည်။ရတ္တိ၊ လကွယ်ပက္ခညဉ့်ကို။ ဝိဘဇ်ဝိဘဇ်နှော၊ကြဉ့်လျက်။ဒိဝသေဒိဝသေ၊နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ပရိပူရတိ၊ပြည့်၏သို့။ ဧवံတထာ၊ ထို့အတူ။ တသ္သ ပုရိသဿ၊ ထိုသူ၏။ အတ္ထော၊အစီးအပွားသည်။ ပရိပူရတိ၊ပြည့်၏။ ။ဂစကုမ္ဘာတကံ ပဋ္ဌမံ။၃ ၄ ၅။

၃ ၄ ၆-ကောသဝစာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဗုဒ္ဓတို့ ဘုရားသည်။မနုဿိန္ဒေဟိတွာန,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင် အပ်သော၌ကောသဝစာတ်ကို၊ ဗေတာဝန်ကျောင်းတော်၌သီတင်းသုံးနေ တော်မူစဉ်၊ဝိဿာသဘောဇနကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

နာရဒအမတ်သည်သွားရောက်ကင်းသောကောသဝရသေ့ကိုမြင်၍၊ အသျှင်ဘုရား၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်ငါးယောက်ကုန်သောဆေးသမား တို့ကိုယူ၍ကုမလျက် အသျှင်ဘုရားတို့၏ရောဂါကို ကင်းစင်သောဌာန တတ်နိုင်။ ကပ္ပရသေ့သည် အသျှင်ဘုရားအား အဘယ်သို့ ကုစားသ နည်းဟုဆို၍။ ။

(၆၀၆) မနုဿိန္ဒ ဗေဟိတွာန၊သဗ္ဗ-ကာမ-သမိဒ္ဓိနံ၊
ကထံနုဘဝဝါကောသိ၊ကပ္ပသ ရမတသ္သမေ။ ။

ဟူသောဂေါဌိုးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၀၇) အမှာကံ၊ငါတို့၏။ ဘဝဝါ၊ဘုရားတဆူဂုတလုံးပြု၍ကိုးကွယ် အပ်သော။ ကောသိ၊ကောသိမည်သော၌သျှင်ရသေ့သည်။ သဗ္ဗကာမသ

ပိန္ဓိန့်၊အလုံးစုံသောလိုဘွယ်ဝတ္ထုနှင့်ပြည့်စုံသော။ မနုဿိန္ဒ်၊လူတို့ကိုအ
ပိုးရသောဗုဒ္ဓဟာသိမင်းကို။ ဇဟိတ္ဝာန၊စွန့်၍။ ကပ္ပဿ၊ကပ္ပရသေ့၏။
အဿမေ၊ကျောင်းဌာ။ ကထံနုခေါ်ကေနဉ္စပါယေန၊အဘယ်သို့သော အ
ကြောင်းဖြင့်။ရမတိ၊မွေ့လျော်သနည်း။ ။ဤသို့သူတပါးနှင့်တကွစကား
ပြောဘိသကဲ့သို့ ကေသဝရသေ့၏မွေ့လျော်သောအကြောင်းကို မေး
၏။ထိုစကားကိုကြား၍ကေသဝရသေ့သည်။ ။

(၆၈၆)သာနုနိ ရမတီယာနိ၊သန္တိ ဝက္ခာ မနော-ရမာ။
သုဘာသိတာ နိကပ္ပဿ၊နာရဒ ရမယန္တိ မံ။ ။

ဟူသော၎င်းဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၈၆)နာရဒ၊နာရဒအမတ်။ကပ္ပဿ၊ကပ္ပရသေ့၏။အဿမေ၊ကျောင်း
၌။သဒ္ဒနိ၊ကောင်းကုန်သော။ရမတီယာနိ၊မွေ့လျော်ဘွယ်တို့သည်ရင်း။
နော၊ရမာ၊နှလုံးကို မွေ့လျော်စေတတ်ကုန်သော။ ဝက္ခာ၊သစ်ပင်တို့သည်
ရင်း။သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ကပ္ပဿ၊ကပ္ပရသေ့၏။ သုဘာသိတာနိ၊မေတ္တာဂုဏ်
၌ ဇေးချမ်းသာယာကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားတို့သည်။မံ၊ငါ့ကို။ ရမ
ယန္တိ၊မွေ့လျော်စေကုန်၏။ ။

ဤသို့ဆို၍ဤသို့ငါ့ကိုမွေ့လျော်စေသောကပ္ပရသေ့သည် ဆားမခတ်
သောရေဖြင့်ပြုတ်ဖြောအပ်သော သစ်ရွက်မြက်သီးဆန်ကျိတ်ဆန်ယာ
ဂုကိုသောက်စေ၏။ထိုယာဂုကိုသောက်သဖြင့်ငါ၏ကိုယ်၌ရောဂါသည်
ပြိမ်း၏ဟုဆို၏။ထိုစကားကိုကြား၍နာရဒအမတ်သည်။ ။

(၆၉၀) သာလိနံ ဘြဒနံ ဘုဇ္ဇေ၊သုဘိ မံသူပသေစနံ။
ကထံ သာမာက-နိဝါရံ၊အ-လောဏံ ဆာဒယန္တိတံ။ ။

ဟူသော၎င်းတတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၉၀)ဘဒ္ဒေ၊သျှင်ရသေ့။တွံ၊အသျှင်ရသေ့သည်။သာလိနံ၊သလေးတို့
၏။သုဘိ၊စင်ကြယ်စွာသော။ မံသူပသေစနံ၊သားမျိုးဟင်းလျာဖြင့် ပြွမ်း
သော။ ဘြဒနံ၊ဆွမ်းကို။ ဘုဇ္ဇေ၊ဘုဥ္စသိ၊စားရသည်မဟုတ်လော။ ကထံ
ကေနဉ္စပါယေန၊အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။တံ၊သျှင်ရသေ့ကို။ အ
လောဏံ၊ဆားမခတ်သော။သာမာကနိဝါရံ၊မြက်သီးဆန်ကျိတ် လမန်း
ဆန်အာဟာရသည်။ဆာဒယန္တိ၊တောသေတိ၊နှစ်သက်စေတိသနည်း။ ။
ထိုစကားကိုကြား၍ကေသဝရသေ့သည်။ ။

(၆၉၁) သာနံ ဝ ယဒိ ဝါ သာနံ၊ အပ္ပံ ဝါ ယဒိ ဝါ ဗဟုံ။
ဝိသဿဒ္ဓော ယတ္ထ ဘုဉ္ဇေယ္ယ၊ ဝိသဿာသ-ပရမာ ရသာ။ ။

ဟူသော၎င်းစတုတ္ထဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၆၉၁) နာရဒ၊နာရဒအာမတ်။ယတ္ထ၊အကြင်အိမ်၌။ဝိသဿဒ္ဓော၊ ရှုံ့ရာမ ရှိလွတ်လွတ်အကျယ်းဝင်သည်ဖြစ်၍။သာနံဝါ၊သာယာအပ်ကောင်းမြတ် သေါ်ဘောဇဉ်ကိုရင်း။ယဒိ၊ထိုမျှ။ အသာနံဝါ၊မသာယာအပ်သေါ်ဘော ဇဉ်ကိုရင်း။အပ္ပံဝါ၊အနည်းငယ်သောဘောဇဉ်ကိုရင်း။ယဒိ၊ထိုမျှ။ ဗဟုံ ဝါ၊များစွာသောဘောဇဉ်ကိုရင်း။ဘုဉ္ဇေယ္ယ၊စားရကျေ၏။တတ္ထ၊ထိုအိမ်၌။ ဇဝံ၊ဤသို့။ ဘုတ္တံ၊အကျယ်းတဝင်မြိန်မြိန်ရက်ရက်စားအပ်သော။ယံကိဉ္စိ ဘောဇနံ၊တစုံတခုသောဘောဇဉ်သည်။သာရု၊ကောင်း၏။ ကသ္မာ၊အဘဲ ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ ရသာ၊အရသာတို့သည်။ဝိသဿသပရမာ၊ အ ကျယ်းဝင်ခြင်းလျှင်အမြတ်ရှိကုန်၏။ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ဝိသဿသသဒ္ဒေါ၊အ ကျယ်းဝင်သောအရသာနှင့်တူသော။အညော၊တပါးသော။ ရသောနာမ၊ အရသာမည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။အဝိသဿာသိတေန၊အကျယ်းမဝင်သော်သူ သည်။ ဒိန္နံ၊ပေးအပ်သော။ စတုမရုဂ္ဂါ၊စတုမရှုသည်လည်း။ဝိသဿသိ တေန၊အကျယ်းဝင်သောသူသည်။ ဒိန္နံ၊ပေးအပ်တော။ အမ္ဘိလတိဏ္ဍိကံ၊ အိမ်ပုန်းရည်ကြီးဖြင့် ကျိုအပ်သော ပုန်းရည်ဟင်းကိုမျှလည်း။ နအဿ တိ၊မထိုက်။ ။(ကေသာတေ၊ သသန္ဓိ၊ တိကေသိ။ဇေ၊ သ၊ ဤရေသေ့အား။ ကေသာ၊နက်မည်းတင့်တယ်သေးသွယ်သောဆံတို့သည်။ သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ဘဒ္ဒာ၊ကြောင့်။ကေသိ၊၏။ကေသ၊ဝေါ၊၏။ ။ကေသိ၌ဤပစ္စည်း။ ကေသ၊ဝေါ၌ဝပစ္စည်း။ပစ္စည်းမျှသာထူးကြသည်။အရဏဋ္ဌိ(ဏ်မခြား)ထို ကြောင့်ဘဂဝါ၊ကေသိ,ဟုပါဠိတော်လာသည်။ တံသုတ္တာ၊ကေသ၊ဝေါ၊ဒုတိ ယံဂါ၊ထမာဟ,စသည်ဖြင့်အဋ္ဌကထာလာသည်။ ။အလောကံ၊ဆာ ဒယန္တိ၊ တံ၌၊ ဆာဒယတိ၊ဆိုလိုလျက်ဆန်းမပျက်ဖိမ့်သောဌာနိဋ္ဌဟိတ်လာ သည်။အန္တိ၊ ဝိဘာတ်မမှတ်လင့်။ သာနံဝါ၊ယဒိ ဝါ၊သာနံ၌တတိယာဝိဘတ်ရှိသည်။ ဝိသဿသောပရမောဥတ္တမောဇေတသန္တိ ဝိသဿသပရမာ။ဇေတ သံ၊ရသါနံ၊တို့၏။ဝိသဿသော၊အကျယ်းဝင်သောသူသည်ပေးအပ်သောအ ရသာသည်။ပရမောဥတ္တမော၊ဖြတ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ၊ကသ္မာ၊ထို ကြောင့်။ ဝိသဿသပရမာ၊၏။ဝိသဿသာ၊အကျယ်းဝင်ခြင်းသည်။ပရမာ၊

ဖြတ်သော။ရသာ၊အရသာတည်း။ပေးသည်ကားမသင့်)။ ။ကောသဝ ဇာတက် ဆဋ္ဌံ။၃၄၆။

၃၄၇-အယကူဌဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ် စွာဘုရားသည်၊သဗ္ဗာယသံ,အစရှိသော်ဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ် သော ဤအယကူဌဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေ တော်မူစဉ်၊ လောက၏ အကျိုးစီးပွါးဌာ ကျင့်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည်ဘီလူးကိုဖြင်၍ ဤဘီလူးသည်ငါ့ကိုစောင့်ရှောက် လိုသည်ဖြစ်၍တည်သလော။ထိုသို့မဟုတ်သတ်လိုသည်ဖြစ်၍။ တည်သ လောဟုထိုဘီလူးနှင့်တကွပြောလိုရကား။ ။

(၆၉၂) သဗ္ဗာယ သံကူဌ. မတိပ္ပမာဏော၊
ပဂ္ဂယ္ဟ ယော တိဋ္ဌသိ အန္ဓလိက္ခေ။ ။
ရက္ခာယ မေ တွံ ဝိဟိတော နု အဇ္ဇ၊
ဥဒါဟု မေ စေတယသေ ဝဓာယ။ ။

ဟူသောရှေးဦးဖွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၉၂) ရက္ခာယ၊ရက္ခိ၊သ်။ယောတွံ၊ အကြင်သင်သည်။ အတိပ္ပမာ ဏော၊အလွန်ကြီးသောပမာဏရှိသော။ သဗ္ဗာယသံကူဌ. ၊ အလုံးစုံသံဖြင့် ပြီးသော တင်းပုတ်ကြီးကို။ ပဂ္ဂယ္ဟ၊ကိုင်၍။ အန္ဓလိက္ခေ၊ကောင်းကင်၌။ တိဋ္ဌသိ၊တည်၏။အဇ္ဇ၊ယနေ့။တွံ၊သင်သည်။ မေ၊ငါအား။ရက္ခာယ၊စောင့် ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဝိဟိတော၊စီရင်သည်။အသိ နု၊ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ထို သို့မဟုတ်မူကား။မေ၊ငါအား။ဝဓာယ၊သတ်ခြင်းငှါ။ စေတယသေ၊လုံ့လ ပြုသလော။ ။

ဘုရားလောင်းသည်ဘီလူးကိုသာလျှင်ဖြင်၏။သိကြားကိုမဖြင်။ဘီလူး သည်သိကြားကိုကြောက်သောကြောင့်ဘုရားလောင်းကိုပုတ်ခြင်းငှါမ ဝံ့။ ထိုဘီလူးသည်ဘုရားလောင်း၏ စကားကိုကြား၍၊ ဖြတ်သော်မင်း ကြီး၊ ကျွန်ုပ်သည်မင်းကြီးကိုစောင့်ရှောက်အံ့သောငှါမတည်။ဤပြောင်

ပြောင်တောက်သောသံတူနှင့်ကား ဝုတ်ခတ်၍ သင်မင်းကြီးကိုသတ်အံ့ဟုလာ၏။ သိကြားကိုကြောက်သောကြောင့်သင်မင်းကြီးကိုဝုတ်ခတ်အံ့သောဌာနမဝံ့ဟုပြုလိုရကား။ ။

(၆၉၃) ဒုတော အဟံ ရာဇိ၊ ရက္ခသာနံ၊
ဝဓာယ တုယ္ဟံ ပဟိတောဟမတ္ထိ။
ဣဒ္ဓေ ဝ တံ ရက္ခတိ ဒေဝ-ရာဇာ၊
တေနဋ္ဌိတော မဂ်ိ တေ နု ဟိလယာမိ။ ။

ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၉၃) ရာဇာမင်းကြီး။ ဣဒ္ဓေ၊ဤအရပ်၌။ အဟံ၊ငါသည်။ ရက္ခသာနံ၊ ရက္ခိုသည်တို့၏။ဒုတော၊တမန်တည်း။အဟံ၊ငါ့ကို။ တုယ္ဟံ၊သင့်ကို။ဝဓာယ၊ သတ်ဖို့သောဌာ။ပဟိတော၊စေအပ်သည်။အတ္ထိ၊ဖြစ်၏။ဒေဝရာဇာ၊နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော။ဣဒ္ဓေ၊သိကြားသည်သာလျှင်။တံ၊သင်မင်းကြီးကို။ ရက္ခတိ၊စောင့်၏။ တေန၊ထိုသို့မင်းဘုန်းကြီးမား၍ သိကြားစောင့်သောကြောင့်။တေ၊သင်၏။ဣတ္ထိ မဂ်ိ၊ဦးခေါင်းကို။နဟိလယာမိ၊မခွဲရသတည်း။

ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၆၉၄)သစေ စ မံ ရက္ခတိ ဒေဝ-ရာဇာ၊ ဒေဝါနမိန္ဒော မဃဝါ သုဇမ္ပတိ။
ကာမံ ဝိသာဒါ ဝိနဒန္တု ၊ သဗ္ဗေ၊ နာ သန္တသော ရက္ခသိယာ ပဇာယ။

(၆၉၅) ကာမံ ကန္ဒန္တု ၊ ကုမ္ဘ ဏ္ဍာ၊သဗ္ဗေ ပံသု-ဝိသာဒကာ။
နာလံ ဝိသာဒါယ၊ဗုဒ္ဓိယာ၊ မဟတိ သာ ဝိဘိ သိကာ။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၆၉၄-၆၉၅) ရက္ခသ၊ရက္ခိုသည်။ဒေဝါနံ၊တို့ကို။ ဣန္ဒော၊အစိုးရသော။ မါဃဝါ၊မာဃအာနွယ်ဖြစ်သော။သုဇမ္ပတိ၊သုဇာ၏လင်ဖြစ်သော။ဒေဝရာဇာ၊သိကြားမင်းသည်။မံ၊ငါ့ကို။သစေရက္ခတိ၊အကယ်၍စောင့်အုံ့။သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ပိသာစာ၊လူသားစားကြီးဘီလူးတို့သည်။အာဝိ၊ထင်စွာ။ ကာမံဝိနဒန္တု ၊အကယ်၍ဟစ်ကြွေးကြော်ငြာကုန်ငြားအုံ့။ ရက္ခသိယာပဇာယ၊ရက္ခိုသည်ဟူသော သတ္တဝါမှ။အဟံ၊ငါသည်။နသန္တသေ၊မထိတ်လန့်သည်သာတည်း။ ကုမ္ဘဏ္ဍာ၊အိုးအတိုင်းအရှည်ရှိသော လျှို့ဝှက်အပ်သောအင်္ဂါရှိသော ကုမ္ဘဏ်တို့သည်ရင်း။ ပံသုပိသာစကာ၊တံမြက်ချေးရေကာအရပ်၌နေကုန်သောမြေဘုတ်တို့သည်ရင်း။ ကာမံ၊စင်စစ်။ ကန္ဒန္တု ၊ဖြတ်စေကာမူ။ ပိသာစာ၊ လူသားစားကြီး မြေဘုတ်ဘီလူးတို့

သည်။မယား၊ငါ့နှင့်။သန္ဓိ၊တက္ပ။ယုဒ္ဓါယ၊စစ်ထိုးခဲ့သောဌ၊။နာလံ၊မပွမ်း နိုင်ကုန်။မဟာတီ၊ကြီးစွာသော။ သာဝိတိ်သိကာ၊ ထိုကြောက်မက်ဘွယ် ကိုဖြစ်စေခြင်းသည်သာလျှင်။ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။အဟံ၊ငါမူကား။ နဘာ ယာမိ၊အလျှင်းမကြောက်။ ။(ဝိသိတံမံသံအသန္တိဘက္ခန္တိတိဝိသာ စာ။ ။ယေယက္ခာ၊အကြင်ဘိလူးတို့သည်။ ဝိသိတံမံသံ၊လူသားကို။အ သန္တိဘက္ခန္တိ၊စားတတ်ကုန်၏။ဣတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။တေယက္ခာ၊တို့ သည်။ဝိသာစာ၊မည်ကုန်၏။ ။ဝိသိတအသဟူလိုလျှက်ဝိသောဒရာဒိ ဂိုဏ်းဖြစ်၍ဝိသာစနေသည်။ ဝိသိတကားမံသ၏ပရိယာယ်ဖြစ်၍ဝိသိတံ ကိုမံသံဘွင့်သည်။ ဝိသိတံ၊ကြိုတ်အပ်သော။ မံသံ၊အသားကို။ပေးသည် ကားမသင့်)။ ။အယက္ခုဒ္ဓာတကံ သတ္တမံ။၃၄၇။

၃၄-အရည်ဓာတ်။

နတ်နှင့်တက္ပသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ် စွာဘုရားသည်၊အရည်ဘဝါမမာဂမ္ဗ,အစ္ဂိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော၌အရည်ဓာတ်ကို၊ဧတေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံး နေတော်မူစဉ်၊ အပျိုကြီးဖြားယောင်းသောရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။

ရသေ့ငယ်သည်လည်းအဘလာသည်ရှိသော်။ ။

(၆၉၆) အရည်ဘဝါမမာဂမ္ဗ၊ကိ ံ သိလံ ကိ ံ-ဝတံအဟံ။

ပုရိသံ တာတ သေဝေယျုံ၊တံ မေ အက္ခာဟိပုစ္ဆိတော။ ။

ဟူသော၌ပဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၆၉၆) တာတ၊ဘခင်။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ အရည်ဘ၊တောမ္ဘ။ မ နုဿပထံ၊လူ့ခရီးသို့။ ဝသနတ္ထာယ၊နေခြင်းအကျိုးငှါ။ ဂတော၊ သွားလတ်၍။ဂါမံ၊နေရာဖြစ်သောရွာသို့။အာဂမ္ဘ၊ရောက်လတ်၍။ ကိ ံ သိလံ၊အ ဘယ်သို့သောသီလရှိသော။ ကိ ံ ဝတံ၊အဘယ်သို့သောအကျင့်ရှိသော။ ပုရိသံ၊ယောကျ်ားကို။ သေဝေယျုံ၊ ခိုဝဲရအံ့နည်း။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ် သော။တွံ၊ဘခင်သည်။မေ၊အား။ တံ၊ခိုဝဲသင့်ခိုဝဲထိုက်သောယောကျ်ား ကို။အက္ခာဟိ၊ကြားပါလတ်သေး။ ။

ထိုအခါရသေ့ငယ်အားအဘသည်အဆုံးအမပေးလို၍။ ။

(၆၉၇) ယော တံ ဝိဿာသယေ တာတ၊ဝိဿာသဉ္စ ခမေယျ တေ။
သုသူသိ စ တိတိက္ခြိ စ၊တံ ဘဒ္ဒေယျာသိတော ဂတော။ ။
(၆၉၈) ယဿ ကာယေန ဝါစာယ၊မနသာ နတ္ထိ ဒုက္ကဋံ။
ဥရသိ ဝပတိ ဌာယ၊တံ ဘဒ္ဒေ ဟိ ဇာနတော ဂတော။ ။
(၆၉၉) ဟာလိဒ္ဒိရာဂံ ကဝိ-စိတ္တံ၊ပုရိသံ ရာဂ-ဝိရာဂိနံ။
တာဒိသံ တာတ မာ သေဝိ၊နိမ္မနုဿသ္မိ ဧ သိယာ။ ။
ဟူသောဤသုံးဂါထာတို့ကိုဆိုတို့။ ။

(၆၉၇-၆၉၉) တာတ၊ ချစ်သား။ ယောပုရိသော၊ အကြင်သူသည်။ တံ၊ချစ်သါးကို။ဝိဿာသယေ၊ ရုံရှာမရှိအကျမ်းဝင်တို့။ယောစ၊အကြင်သူသည်လည်း။ အတ္တနိ၊မိမိ၌။ဝိဿာသေ၊အကျမ်းဝင်ခြင်းကို။ တော၊သင်သည်။ ကရိယမာနေ၊ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ နိရာသကော၊ ရုံရှာမရှိသည်ဖြစ်၍။တော၊သင်တို့။တံဝိဿာသံ၊ထိုအကျမ်းတဝင်ပြုသောအမှုကို။ ခမေယျ၊နှစ်သက်ရာတို့။ ယောစ၊အကြင်သူသည်လည်း။တဝ၊သင်တို့။ဝိဿာသဝစနံ၊ အကျမ်းတဝင်ဆိုသောစကားကို။ သုသူသိ၊ နာခံခြင်းအလေ့ရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်တို့။ယောစ၊အကြင်သူသည်လည်း။တယာ၊သင်သည်။ ကတံ၊ပြုအပ်သော။ အပရာဓံ၊အပြစ်ကို။ တိတိက္ခြိ၊သည်းခံခြင်းအလေ့ရှိသည်။ဟောတိ၊တို့။ တံပုရိသံ၊ထိုဆိုအပ်ပြီးသောလေးယောံသောသူကို။ ဇာနတော၊ဤတောအရပ်မှ။ဂတော၊ရွှေသို့ရောက်သည်ရှိသော်။တို့၊ချစ်သားသည်။ဘဒ္ဒေယျာသိ၊ဆည်းကပ်ဖွယ်ဝတ္ထုလေလော့။ ။တာတ၊ချစ်သား။ယဿပုရိသဿ၊အကြင်သူအား။ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်ရင်း။ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်ရင်း။ မနသာ၊စိတ်ဖြင့်ရင်း။ကတံ၊ပြုအပ်သော။ (ထည့်)။ဒုက္ကဋံ၊မကောင်းမှုအကုသိုလ်သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။တံပုရိသံ၊ထိုကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးဖြင့်မကောင်းမှုကိုမပြုသောသူကို။ တို့၊သင်ချစ်သားသည်။ဇာနတော၊ဤတောအရပ်မှ။ ဂတော၊လူ့ပြည်အရပ်သို့သွားသည်ရှိသော်။တဿ၊ထိုကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးဖြင့်အကုသိုလ်တရားမမှားယွင်းသောသူ၏။ဥရသိ၊ရင်၌။ ဝပတိ ဌာယ၊ တည်၍။ဝနိ ဘော၊ကြီးပွါးသော။သြရသပုတ္တောဇာ ဝ၊ ရင်သွေးရင်သားကဲ့သို့။ဟုတ္တွာ၍။ဘဒ္ဒေဟိ၊ဆည်းကပ်ဖွယ်ဝတ္ထုလေမောင်မင်း။ ။တာတ၊ချစ်သား။ ဟာလိဒ္ဒိရာဂံ၊နနွင်းဆိုးရည်ကဲ့သို့မမြဲသော စိတ်ရှိသောသူကိုရင်း။ ကဝိစိတ္တံ၊ မျောက်စိတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်လွယ်ပျက်လွယ် လျင်မြန်သောစိတ်ရှိသောသူကိုရင်း။ရာဂဝိရာဂိနံ၊ချက်တဖြုတ်တမဟုတ်မျှဖြင့်သာလျှင် ချစ်

လွယ်မုန်းလွယ်ဖြစ်တတ်သောသူကိုဧည်း။ တာဒိသံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောသဘောရှိသော။ ပုရိသံ၊ယောကျ်ားကို။ သကလ ဇမ္ဗုဒ္ဒီပတလံ၊အလုံးစုံဇမ္ဗူကျွန်းခွင်မြေအပြင်သည်။ကာယဒုစ္စရိတာဒိဝိရတိဟိတသော၊ ကာယဒုစရိုက်စသည်မှကင်းသော်။မနုဿသော၊လူ၏။အဘာဝေန၊မရှိခြင်းကြောင့်။ နိမ္မနုဿဖွဲ့၊ဖွဲ့ဝဲစရောလူမရှိသည်လည်း။စေသိယာ၊အကယ်၍ ဖြစ်စေကာမူ။တွံ၊ချစ်သားသည်။မာသေဝိ၊မဖွဲ့ဝဲလေလင့်မောင်မင်း။ ။(ဝိဿာသဗ္ဗစသောသုံးပုဒ်တို့ရှိသောစကိုယောစဗ္ဗယှဉ်။ ။တံဘာဧယျာ့ကတောဂတော,ပါဒ်ရှိမူ၊ပုရိသဝိပလ္လာသကြောင့်။ ။ဘာဧယျာသိတောဂတော,ရှိမူ၊ဝိပလ္လာသမကြောင့်ပြု၊သင့်တော့သည်။ ။အဋ္ဌကထာ၌လည်း။တံဘာဧယျာသိတိတံပုရိသံဘာဧယျာသိပယိရုပါသေသိ,ရှိသော်ယုတ္တိတရ ဖြစ်သတည်း)။အရညဇာတကံ အဋ္ဌမံ။၃၄၈။

၃၄၉-သန္ဓိဘေဒဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်။ နေဝဏ္ဏတ္ထိသုသာမညံ,အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤသန္ဓိဘေဒဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ ပေသုညသိက္ခာပုဒ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

မင်းသည်အသက်ကုန်ခြင်းလို့ရောက်ကုန်သောခြေသ့ဉ်သဘာတို့ကို ဖြင်၍ရထားစီးလျက်လျှင်ရထားထိန်းနှင့်တကွစကားပြောလိုရကား။ ။

(၇၀၀) နေဝ ဏ္ဏတ္ထိသု သာမညံ၊နာဝိ ဘဏ္ဍေသု သာရထိ။
အထသ္သ သန္ဓိဘေဒဿ၊ပဿ ယာဝ သုပိန္ဓိတံ။ ။

(၇၀၁) အသိ တိဏ္ဍောဝ ဝံသဗ္ဗိ၊ပေသုညံ ပရိဝတ္တတိ။
ယတ္ထ||သာဘ္ဗ သိဟာ၊ဘဏ္ဍယန္တိ မိဂါ၊ဓမာ။ ။

(၇၀၂) ဏ္ဍမံ သောသယနံ သေတိ၊ယိမံ ပဿသိ သာရထိ။
ယော ဝါစံ သန္ဓိဘေဒဿ၊ဝိသုဏာဿ နိဗောဓတိ။ ။

(၇၀၃) တေ ဇနာ သုခမေဓန္တိ၊နရာ သဂ္ဂ-ဂတာရိဝ။
ယော ဝါစံ သန္ဓိဘေဒဿ၊နာဝဗောဓန္တိ သာရထိ။ ။

ဟူသော၌ကြားဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၇၀၀-၇၀၃) သာရထိ၊ရထားထိန်း။ ဣမေသံ ဘိက္ခေ၊ ဤခြေလေးနှင့်နွားသတ္တဝါနှစ်ပါးတို့အား။ ဣတ္ထိသု၊ မိန်းမတို့၌။ သာမညံ၊ တူသည့်အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ဆက်ဆံခြင်းသည်။ နေ ဝ အတ္ထိ၊ အလျင်းပင်မရှိ။ ဘက္ခေသု ဘိ၊ အစာတို့၌လည်း။ သာမညံ၊ ဆက်ဆံခြင်းသည်။ နအတ္ထိ၊ အလျင်းပင်မရှိ။ အထ၊ ထိုသို့ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်လျက်။ အ ဿ သ ဿ ဘေဒ သ၊ ဤမိတ်ကိုဖျက်တတ်သောယုတ်မာသော မြေခွေး၏။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ဦးသောနွားခြေလေးတို့၏။ မံသံ၊ အသားကို။ ခါဒိ ဿ သာမိ၊ စားအံ့ဟု၍။ စိန္တယိ တွေး၊ ကြံပြီး၍။ ဣမေ၊ ဤနွားခြေလေးတို့ကို။ မာရေတုံ၊ သတ်ခြင်းကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ယာ ဝ အတိပိယ၊ အလွန်လျင်။ သုပိန္ဓိ တံ၊ လုံ့မစောက်မြဲမြဲစွာ ကြံအပ်သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ။ယထိဿ ယထိ ပေ သုညော၊ အကြင်ကုန်းတိုက်ခြင်းသည်။ ဝတ္ထုမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဓမာ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိကုန်သော။ ပိဂါ၊ မြေခွေးတို့သည်။ ဥသဘဿ နွားမင်း ဥသဘကိုရင်း။ သိပ္ပ ဿ၊ ခြေလှေမင်းကိုရင်း။ ဘက္ခယန္တိ၊ စားရကုန်၏။ မံသမ္ပိ၊ အသားဖြင့်။ ဝါ၊ အသားကို။ တိက္ခော၊ ထက်သော။ အသိ၊ သန်လျက်သည်။ ဆိန္နတိက္ခ ဝ၊ ဖြတ်၏သို့။ တံ ပေ သုညံ၊ ထိုချောပစ်ကုန်းတိုက်ခြင်းသည်။ ပိတ္တ ဘာဝံ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏ အဖြစ်ကို။ ဆိန္ဒ န္တ မေ ဝ၊ ဖြတ်လျက်သာလျင်။ ပရိ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မျှောတတ်၏။ ။သာရထိ၊ ရထာထိန်း။ ဣမေသံ ဘိက္ခေ၊ ဤခြေလေးနှင့်နွားသတ္တဝါနှစ်ပါးတို့၏။ ယံ ဣမံ မတာ သယနံ၊ အကြင် ဤသေ၍ စင်းစင်းအိပ်ခြင်းကို။ တွံ၊ သင်သည်။ ပဿသိ၊ မြင်၏လော။ အညော၊ ခြေလေးနှင့်နွားမှတပါးသော။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သန္ဓိ ဘေဒ သ၊ မိတ်စေ့စပ်ခြင်းကိုဖျက်ဆီးတတ်သော။ ပိသုဏ ဿ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်တတ်သောသူ၏။ ဝါ၊ စံ၊ ချောပစ်သောစကားကို။ နိဗောဓတိ ဂဏ္ဍတိ၊ မစေ့မစပ်အမြစ်အရင်းမရှုးစမ်းဘဲမြဲစွာယူ၏။ သော၊ ထိုခြေလေးနှင့်နွားသာမဟုတ်သေးထိုမှတပါး ပြောစကားဖြင့်ယုံကြည်မှတ်ယူသောထိုသူသည်လည်း။ တံ ဣမံ သယနံ၊ ထိုသို့သော ဤသေ၍စင်းစင်းအိပ်ရခြင်းကို။ သေတိ၊ အိပ်ရမည်မချုတ်တည်း။ ။သာရထိ၊ ရထားထိန်း။ ယော ဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သန္ဓိ ဘေဒ သ၊ မိတ်အစေ့အစပ်ကိုဖျက်တတ်သောချောပစ်သောသူ၏။ ဝါ၊ ချောပစ်သောစကားကို။ နာ ဝ ဇာ ဓေ ဇ္ဇ ဿ ဣ ဿ ရ ဘောပ ဓေ ဇ္ဇ ဿ ဣ ဿ ရ ဟုတ်ထုပြီမှန်ယုံပြီဟုအနှစ်သာရအားဖြင့် မယုံကြည်ကုန်။ တေ ဇနာ၊ ထိုသူတပါး ချောပစ်ကာမျှဖြင့်အနှစ်သာရအားဖြင့် မယုံကြည်ကုန်သောသူတို့သည်။

သဠဂတာ၊နတ်စည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။နရာဇာ့စု၊သူတို့ကဲ့သို့။သုခံ၊ ကိုယ်ချမ်းသာနှလုံးချမ်းသာကို။ဧကန္တိ ဝိနန္ဒန္တိ၊ရကုန်၏။ ။(ပိဂါဓမာ၊ပိ ဂါအာဓမာပုန်ဖြတ်၍အာဓမကား၊အာဓပိဏောသူတို့ခ်ဉ်ကဲ့သို့လာမကအနက် ဟောတည်း။ ။သဠေဟိဒိဗ္ဗဘောဂေဟိသမန္နာဂတာသဠဂတာ,ပြု၊ သဠဖြင့်ဒိဗ္ဗဘောဂကိုယူသည်။ ။ထို့ကြောင့်ဒိဗ္ဗဘောဂသမင်္ဂီနှောနုရာဝိယာ၊ဟု-အဋ္ဌကထာဘွင့်သည်)။ ။သဒ္ဓိဘောဒဇာတကံနုဝမံ။၃ ၄ ၉။

---

၃ ၅ ၁-ဒေဝတာပဋ္ဌာတိ။

ဟန္ဒိဟဏ္ဍေဟိ,အစရိသော ဂါထာပုန်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤဒေဝတာပဋ္ဌာတ်သည်ဥမဂ်ာတ်ခ်ုထင်စွာဖြစ်လတ္တံ့။ ။

(၇၀၄) ဟန္ဒိဟဏ္ဍေဟိ ပါဒေဟိ၊မုခဗ္ဗ ပရိသုမ္ဘတိ။
သ ဝေ ရာဇ ဝိယော ဟောတိ၊ကံ တေန ကွာဘိပသ္သသိ။ ။

(၇၀၅) အဏ္ဏောသတိ ယထာ-ကာမံ၊အာဂမ္ဗသ ဠ္ဟုတိ။
သ ဝေ ရာဇ ဝိယော ဟောတိ၊ကံ တေန ကွာဘိပသ္သသိ။ ။

(၇၀၆) အဿကွာတိ အ-ဘူတေန၊အလိကေနာဘိသာရယေ။
သ ဝေ ရာဇ ဝိယော ဟောတိ၊ကံ တေန ကွာဘိပသ္သသိ။ ။

(၇၀၇) ဟရိ အန္ဒ္ဗပါနဗ္ဗ၊ဝတ္ထ-သေနာသနာနိ စ။
အညဒတ္ထု ဟရော သန္ဓာ၊သ ဝေ ရာဇ ဝိယော ဟောန္တိ။
ကံ တေန ကွာဘိပသ္သသိ။ ။

(၇၀၄-၇၀၇) ရာဇ၊မင်းဖြတ်။ ယော၊အကြင်သူသည်။ ဟဏ္ဍေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်၎င်း။ ပါဒေဟိ၊ခြေတို့ဖြင့်၎င်း။ ဟန္ဒိဟနတိ၊ပုတ်ခတ်၏။မုခ ဗ္ဗ၊မျက်နှာကိုလည်း။ ပရိသုမ္ဘတိ၊ပုတ်ခတ်၏၊ သော၊ ထိုပုတ်ခတ်သော သူကို။ဝေ၊စင်စစ်။ဝိယော၊ချစ်အပ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တေန၊ထိုသို့ပုတ် ခတ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိယံ၊ချစ်အပ်သော။ ကံ၊အာဘယ်သို့သောသူကို။ ကွာ၊ သူင်မင်းဖြတ်သည်။အဘိပသ္သသိ၊ဥာဏ်ဖြင့်ရှုဆင်ခြင်ဘိသနည်း။ ။ ရာဇ၊မင်းဖြတ်။ ယော၊အကြင်သူသည်။ယံ၊အကြင်သူကို။ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ အဏ္ဏောသတိ၊ဆဲရေး၏။ သော၊ ထိုဆဲရေးတတ်သောသူ သည်။ အဿ၊ထိုဆဲရေးတတ်သောသူ၏။ အာဂမ္ဗ၊လာခြင်းကိုလည်း၊ ဠ္ဟုတိ၊အလိုရှိ၏။သော၊ထိုဆဲရေးအပ်သသူကို။ဝေ၊စင်စစ်။ ဝိယော၊ချစ်

အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။တေနု၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သော။ ကံ၊ အာဘယ်သို့သော သူကို။ တွံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်။ အာဘိပဿသိ၊ ဥာဏ်ဖြင့် ရှုဆင်ခြင်ဘိသနည်း။ ။ရာဇာ၊ မင်းမြတ်။ ယော၊ အကြင်သူ သည်။ ယံ၊ အကြင်သူကို။ အ-ဘူ တေနု၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်။ အန္တရာ ကျွာတိ၊ စွပ်စွဲ၏။ အလိကေနု၊ မဟုတ်မမှန်ပျက်သော စကားဖြင့်။ အ ဘိသာရယေ၊ အောက်မေ့စေ၏။ သော၊ ထိုသူကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ တေနု၊ ထိုသို့စွပ်စွဲအောက်မေ့သော အကြောင်း ဖြင့်။ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သော။ ကံ၊ အာဘယ်သို့သော သူကို။ တွံ၊ သင်မင်းမြတ် သည်။ အာဘိပဿသိ၊ ဥာဏ်ဖြင့် ရှုဆင်ခြင်ဘိသနည်း။ ။ရာဇာ၊ မင်း မြတ်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အန္ဓ၊ ထမင်းကို ၎င်း။ ပါန၊ အဖျော်ကို ၎င်း။ ဝတ္ထ၊ သော နှာသနှာနှစ်၊ အဝတ်ပုဆိုးအိပ်ရာနေရာတို့ကို ၎င်း။ ဟာရံ ဟာ ရန္တော၊ ဆောင်ယူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဟာ ရာ၊ ဆောင်ကုန်သည်။ သန္တာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝေ၊ စင် စစ်။ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ တေနု၊ ထိုသို့ဆောင်လေသော အ ကြောင်းဖြင့်။ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သော။ ကံ၊ အာဘယ်သို့သော သူကို။ တွံ၊ သင် မင်းမြတ်သည်။ အာဘိပဿသိ၊ ဥာဏ်ဖြင့် ရှုဆင်ခြင်ဘိသနည်း။ ။(ကန္တေ နမတိ ပဿသိ, ဟူ၍ ၎င်း။ ကန္တေနတ္တာဘိ ပဿသိ, ဟူ၍ ၎င်း နှစ်ထွေရှိ သည်။ ထိုတွင်တတ္တာဘိပဿသိသည် ဥမင်္ဂတ်ခြင်းလည်းလာသည်။ သန္ဓိ လည်းလျှော်သည်။ အနုက်လည်းပေါ်သည်)။ ။ဒေဝတာပဋိဇာတကံ ဒ သမံ။ ၃ ၅ ၀။ ရှင်ကုဏ္ဍာလ ဝဏ္ဏပါပဋ္ဌမော။ ။

ကလိင်္ဂါ အာသသာရောဟောစ၊ ကေရာဇာစ ဒဠ္ဍရော။
သိလဝိမံသသုဇာတာ၊ ပလာသော သကုဏော ဆဝေါ။
သေယ္ယောတိ ဒသ ဇာတကာ။ ။
ပုဗ္ဗိမဇ္ဈော ကာသပေါစ၊ ခန္ဓိ ဝါဒိ လောဟကုန္ဓိ။
သဗ္ဗမံသလာဘိ သသော၊ မတာရောဒကဏ ဝေရော။
တိတ္ထိရော သုစဇ္ဇော ဒသ။ ။
ကုဒ္ဒါ ဠသော ဒုဗ္ဗာသာ ယော၊ ဗြဟ္မဒတ္တစမ္ဘသာ ဒုကော။
ဂေါဓရောဇာစ ကဏ္ဍာ ရု၊ ကာကဝတိ ဒ ဠ္ဍသော စကော။
ကာဠဖာဟုသိလဝိမံသော ဒသ။ ။
ကောကာလိကော ရုထလဗ္ဘိ၊ ပဏ္ဍဂေါ ဓရောဇော ဝါဒိ။

ဇမ္ဗုကြဲဟာဆဏ္ဍောစ၊ပိဋ္ဌထုသာစဗျါဝေရ။
ဝိသယ္ဟသေဋ္ဌ ဒသဝေ။ ။
ကိန္နရိဝါနုရေကုန္ဓိ၊အမ္ဗဟာရိဂဇကုမ္ဘော။
ကောသဝါယကူဋာရညံ၊သဒ္ဓိဘေဒေါ ဒေဝတာပဠာ။ ။
ကလိင်္ဂေါ ဝုဗိမန္ဒောစ၊ကုဋိဒ္ဓသကကောကိလာ။
ရုဒ္ဓကုဏ္ဍာလဝဏ္ဏော၊ပန္ဓဝဏ္ဏ စတုက္ကမ္ဘိ။
ပေါန္ဓိပညာသဇာတကာ။ ။

စတုက္ကနိပါတ် နိဋ္ဌိတံ။ ၅၀။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။

(၁-မဏိကုဏ္ဍလဝဂ်)

၃ ၅၁-မဏိကုဏ္ဍလဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြစ်တော်တော်ရှားသည်၊ ဇိနော ရထသ မဏိကုဏ္ဍလာ,အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤမဏိကုဏ္ဍလဇာတ်ကိုဟောတော်နှင့်ကျောင်းတော်၌သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ကောသလမင်း၏နန်းတွင်း၌ ပြစ်မှားသောအမတ်ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းဗာရာဏသီမင်းသည်ဗျာနိ်ကိုဖြစ်စေ၍ ကောင်းကင်၌ထက်ဝယ်ဘွဲ့သဖြင့်နေ၏။ခိုးသူမင်း၏ကိုယ်၌ပူခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ခိုးသူမင်းသည်ဗာရာဏသီမင်း၏အထံသို့ဆည်းကပ်၍။ ။

(၇၀၈) ဇိနော ရထသံ မဏိကုဏ္ဍလေစ၊
ဝုဇ္ဇေ စ ဒါရေ စ တထေဝ ဇိနော။
သဗ္ဗေသု ဘောဂေသု အသေသိကေသု၊
ကသ္ဓာ နု သန္တပ္ပသိ သောက-ကာလေ။ ။
ဟူသောပဋ္ဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၇၀၈) မဟာရာဇာ၊ မြက်သောမင်းကြီး။ တွံ၊ အာရင်မင်းကြီးသည်။ ရထသီ၊ ရထားနှင့်မြင်းကိုရင်း။ မဏိကုဏ္ဍလေ၊ ပဏ္ဍာမြား စိရျယ်သော ရွှေနားခြောင်းတို့ကိုရင်း။ ဓီနော၊ ဗွန်ရသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တထေဝ၊ ထို့အတူလျှင်။ ပုဗ္ဗေ၊ သားတော်သမီးတော်တို့ကိုရင်း။ ဒါရေ၊ တသောင့်ခြေဝံ ထောင်သောမယားတို့ကိုရင်း။ ဓီနော၊ ဗွန်ရသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ အသေ သိကော သု၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ သု၊ ကုန်အောင် ရုံကုန်သော။ ဘောဂေ သု၊ မင်းစည်းစိမ်တို့၌။ ဓီနော၊ ရှိ၏သည်။ ဝါ၊ ကုန်ခန်းပျက်စီးဆုံး ပါးကြီးတိုင်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကသ္မာ၊ အဘဲ့ ကြောင့်။ သောကကာလေ၊ စိုးရိမ်သောကဖြစ်ကောင်းသောကာလ၌။ နသန္တပ္ပသိ၊ ပူပန်စိုးရိမ်မရှိပကတိတည်တန့်နိုင်ဘိသနည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၇၀၉) ပုဗ္ဗေ ဝ မဠ္ဠိ ဝိဇဟန္တိ ဘောဂါ၊
မဠ္ဠော ဝနေ ပုဗ္ဗတရံ ဇဟာတိ။
အ-သသ္သတာ ဘောဂိနော ကာမ-ကာမိ၊
တသ္မာ နု သောစာမဟံ သောက-ကာလေ။ ။

(၇၁၀) ဥဒေတိ အာပူရတိ ဝေတိ စန္ဒော၊
အန္ဓံ တပေတ္ဝာန ပလေတိ သူရိယော။
ဝိဒ္ဒိတာ မယာ သတ္တုဂ္ဂ လောကဓမ္မာ၊
တသ္မာ နု သောစာမဟံ သောက-ကာလေ။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတော်။ ။

(၇၀၉-၇၁၀) ကာမ-ကာမိ၊ ငါးပါးကာမဂုဏ်ကို လိုချင်တောင့်တသောမင်း။ ဝါ၊ ငါးပါးကာမဂုဏ်အာရုံမှားဖြင့်နှားနှယ်လိုက်၍ အမြဲကြိုက်ထင်ဘိအလိုရှိတတ်သောမင်း။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့မူလည်း။ ပုဗ္ဗေ ဝ၊ စည်းစိမ်ရှင်မသေမီ ရှေးဦးစွာလျှင်။ မဠ္ဠိ၊ စည်းစိမ်ရှင်သတ္တဝါကို။ ဝိဇဟန္တိ၊ ပွန့် တတ်ကုန်၏။ မဠ္ဠော ဝါ၊ စည်းစိမ်ရှင် သတ္တဝါမူလည်း။ ဝနေ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်တို့ကို။ ပုဗ္ဗတရံ ဇဝ၊ စည်းစိမ်မပျက်မီရှေးဦးစွာကလျှင်။ ဇဟာတိ၊ ပဲခြမ်းရွေးခြမ်းမပါ သံသရာလို့သွားသဖြင့်ဖွန့်ရ၏။ လောကေ၊ လူ့ရွာ၌။ ဘောဂိနော၊ စည်းစိမ်ရှင်ခံရသောသူတို့မည်သည်။ အသသ္သတာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ ဘောဂေသု ဝါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်မူလည်း။ နဗ္ဗေသု၊ ပြုန်းတီးပျက်စီးကုန်သည်ရှိသော်။ ဓီဝမဝနာ ဝ၊ အသက်ရှည်ကုန်စည်လျှင်။

ဘောဂိနော၊စည်းစိမ်မဲ့ဝဲ ဆင်းရဲကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဘောဂေ၊စည်းစိမ်တို့ကို။ ပဟာယ၊စွန့်၍။ သယံဝါ၊မိမိဥစ္စာ၎င်သည်မူ လည်း။နသဿတိ၊သေပျောက်ပျက်စီးရ၏။ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ငါ သည်။သောကကာလေ၊လူပြိန်းဗာလ၏စိုးရိမ်သောကဖြစ်ကောင်းသော ကာလ၌။ နသောစာမိ၊မစိုးရိမ်မပူပန်။ ။သတ္တုကာ၊ဆန့်ကျင်ဘက်ရန် သူဖြစ်သောကောသလမင်း။ လောကဓမ္မာ၊လာဘာလာဘစသားလော ကဓံတရား၄စ်ပါးတို့ကို။ မယာ၊ငါသည်။ဝိဒိတာ၊သိအပ်ကုန်၏။ စန္ဒော၊ လမင်းသည်။ဥဒေတိ၊တက်၏။အာပူရတိ၊ပြည့်၏။ဝေတိ၊ဝင်၏။ ဝါ၊ကုန် ၏။သူရိယော၊နေမင်းသည်။အန္ဓံ၊အဖိုက်မှောင်ကို။ ဝိဓမေန္တော၊ဖျက်ဆီး၍။မဟန္တံ၊ကြီးစွာသော။အါလောကံ၊အလင်းကို။တပေတွာန၊ထွန်းလင်း တောက်ပစေ၍။နိသာယံ၊ညဉ့်အခါ၌။အတ္ထံ၊ဝင်ခြင်းသို့။ ပလေတိ၊ရှော် ၏။ဝေမေဝ၊ဤနေ့ဉီးလအတူလျှင်။ ,ဘောဂါ၊စည်းစိမ်တို့သည်။ ဥပဓိန္တိ စ၊ဖြစ်လည်းဖြစ်တတ်ကုန်၏။ နသန္တိ စ၊ပျက်လည်း ပျက်တတ်ကုန်၏။ အထ၊ထိုသို့ဖြစ်တတ်ပျက်တတ်သည်ဖြစ်လျက်။ သောကေန၊ စိုးရိမ်သ ဖြင့်။ ကိံ၊အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ထိုသို့အကျိုး မရှိသည်ဖြစ် သောကြောင့်။ သောကကာလေ၊ လူပြိန်းဗာလ၏ စိုးရိမ်သောက ဖြစ် ကောင်းသောကာလ၌။အဟံ၊ငါသည်။နသောစာမိ၊မစိုးရိမ်မပူပန်။ ။

ဤသို့ဘုရားလောင်းသည် ခိုးသူမင်းအားတရားဟောပြီး၍ ယခုအ ခါ၌ထိုခိုးသူမင်းကိုပင်ဓမ္မာနုဂ္ဂဟဖြင့်ချီးမြှင့်လိုရကား။ ။

(၇၁၀) အလသော ဂိဟိ ကာမ-ဘောဂိ နှ သာရု၊
အ-သညတော ပဗ္ဗဇိတော နှသာရု။
ရာဇာ နှ သာရု အ-နိသမ္မကာရိ၊
ယော ပဏ္ဍိတော ကောဓနော တံ နှ သာရု။ ။

(၇၁၂) နိသမ္မ ခတ္တိယော ကယိရာ၊နှာနိသမ္မ ဒိသမ္ပတိ။
နိသမ္မ-ကာရိနော ရာဇာ၊ယသော ကိတ္တိ စ ဝဍ္ဎတိ။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတ၏။ ။

(၇၁၀-၇၁၂) ကာမဘောဂိ၊ စည်းစိမ်ကိုခံစားသော။ ဂိဟိ၊ လူဖြစ် လျက်။ အလသော၊ပျင်းရိသသူသည်။ နှသာရု၊မကောင်း။ပဗ္ဗဇိတော၊ရု ဟန်းဖြစ်လျက်။အသညတော၊ကိုယ်နှုတ်နှလုံးမစောင့်စည်းသသူသည်။ နှသာရု၊မကောင်း။ရာဇာ၊မင်းဖြစ်လျက်။ အနိသမ္မကာရိ၊ယုတ္တာယုတ္တိဂို

မရှိကို မိမိဉာဏ်ဖြင့်ရှေးဦးမရူးစမ်းမဆင်ခြင်မူ၍ပြုလေ့ရှိမူ။ နသာရုမ ကောင်း။ ယောပဏ္ဍိတောအကြင်ပညာရှိသည်။ ကောဓနော အမျက် ထွက်လေ့ရှိ၏။တသ္မာထိုပညာရှိလျက် အမျက်ထွက်လေ့ရှိသောသူ၏။ အာဒါနဂါဟိ၀သေနမိမိဉာဏ်အထင်ကိုလျင် မြဲစွာယူလေ့ရှိသည်၏အ စွမ်းဖြင့်။ တံကောဓနံ။ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းသဘောသည်။ နသာရုမ ကောင်း။ ။ခဏ္ဍိယောရေမြေပိုးရတရားရှင်ဖြစ်သောမင်းသည်။ နိ သမ္မာပညာဉာဏ်စွမ်းဖြင့်စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ကယိရာ၊ပြုရာ၏။ဒိသမ္မတိ၊အ ရပ်မျက်နှာတို့၏အရှင်အဓိပတိဖြစ်သောမင်းသည်။ အနိသမ္မ၊ပညာဉာဏ် စွမ်းဖြင့်မစူးစမ်းမဆင်ခြင်မူ၍။နကယိရာ၊တိုင်းရေးပြည်မှုကိုမပြုမစိုရင် ရာ။ရာဇာ၊မင်းမြတ်။ နိသမ္မကာရိနော၊ပညာဉာဏ်စွမ်းဖြင့်စူးစမ်းမြော်ချင့် လျက်ဆင်ခြင်၍ပြုလေ့ရှိသောမင်း၏။ ယသော၊စည်းစိမ် အခြံအရံသည် ၎င်း။ကိတ္တိ၊ကျေးဇူးသတင်းကျော်စောခြင်းသည်၎င်း။ဝဏ္ဏတိ၊ပွါးများ ၏။ ။(ပန္တမာရေဖိနာတိတိဖိနောပြု၍ဖိဇယေဟူသော၀ါ၀ဋ္ဌဏ္ဍ၊ဖိတော ဣနသဗ္ဗဏ္ဍ၊ ဟူသောသုတ်ဖြင့် ဣနပစ္စည်းသက်၍ဖိနဟု ပုန်ပြီးသည်မ ဟုတ်။ဖိဇာနိယံ၀ာ၀ဋ္ဌဏ္ဍဘော်။ဇာနိယံ၊ဖွဲ့ခြင်း၌။ဝါ၊ရှုံးခြင်း၌။ ဝါ၊ကျုန် ခန်းခြင်း၌,ပေး။ဖိနာတိတိဖိနောပြု၍ဖိ၀ါတ်နောင်တပစ္စည်းသက်။ဘိဒါ ဒိတောဣနနာနုဏ္ဍိ၊ဟာ၀ါ၊ဟူသောသုတ်ဖြင့်တပစ္စည်းကိုဏ်ဟာပြု၍ ကွစိ ၀ါ၀ုဝိဟတ္တိပစ္စယါနုဒီဃရဿဝိပရိတာ၊ဒေသာစ,ဟူသောသုတ်ဖြင့်မုဒ္ဓ ဇဟာကိုဒဏ္ဍဇနပြု၍ဖိနရပ်ပြီးမှဣနဝ၀ဖိရာဂါ၀ါ၀ါပါဒလည်းသင့်သည်။ အ နက်လည်းလျော်သည်၊သဒ္ဒါလည်းတော်သည်။ ။ဖိဇာနိယံ။ဇာနာတိ။နု ဖိနာတိ။နဇာပယော။ဖိနောရထသမ်ဟကိုဏ္ဍလေ၊ပုဏ္ဏော၊ဒါရေ၊တ ထေ၀ဖိနော။ ။သဒ္ဒနီတိ၀ါ၀ုမာလာ။ ။ဟာဒိတောဏ္ဍိဟောကွစိ ၀ါ၀ုတိအာဒိနာဟာကာရသနတ္ထံ။ ပဟိယိတ္ထာတိ ပဟိနော ကိလေ သော။ပရိဟာယိတိပရိဟိနော။အာသဒ္ဒပ၀ေသနေ။အ ဆ္ဆိတိအာသိနော။ လိသိလေသနေ။လိသိတိလိနော။ဖိ၀ယော။ဖိယိတိဖိနော။ဝိတ္ထမနုသော၀ စ တိဖိတော၀ါ။ခိ၀ယော။ခိနော။ပိတပ္ပနေ။ပိနော။လူ၊ဆေ၀နေ။လုယိတ္ထာတိ လူနော။ဏ္ဍစ္စာ၀ိ။ ။ဂူ၊ပယိဒ္ဓိ။ ။ဏ္ဍိသ္ဒိ၊ကျမ်းကြီးနှစ်စောင်ရှိ၍သဒ္ဒယုတ္တိ အတ္ထယုတ္တိတော်သတည်း။ဏ္ဍိ၀ါတ်ဒ္ဓလည်း။ ပုဇ္ဇေ၀မစ္စံ၀ိဇာ၀ဟ္ဓိ၊ဘော ဂ်။ မ၊စ္စာ၀နေပုဇ္ဇတရံ၀ဟာ၀ါ။ ဟု-လာရကား ဖွဲ့ခြင်းအနက်သည် ယုတ္တာရေဖြစ်လျှသည်။ဝေတိ၀ိဏ္ဍတိပုန်ဖြတ်၍ ၀ိရှေးရှိသောဏ္ဍ၀ါတ်ကြီ။

ပလဂတိယံ။ပလေတိပလယတိ။အတ္ထံပလေတိ။(သဒ္ဒနီတိ)။ ။အတ္ထံပ
လေတိအတ္ထံဂစ္ဆတိနဒိသတိ။ဤအ၏ဥကထာ)။ ။မဏိကုဏ္ဍလဇာတကံ
ပဌမံ။၃ ၅၁။

---

၃ ၅-သုဇာတဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္ဗုဒ္ဓြတ်
ဗွာဘုရားသည်၊ကိန္နဲ့သန္ဓရမာနော၀,အစရှိသောဂါထာဝုဒ်ဖြင့်တန်းဆာ
ဆင်အပ်သော၍သုဇာတဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းကြီး၌သိတင်းသုံး
နေတော်မူစဉ်၊အဘသေသောသူကြွယ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်
မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည်။ ထိုဗိုးရိမ်ဝိုင်ကြွေးသောအဘကိုမြင်၍ ငါ့အ
ဘသည် ငါ့အဘိုးသေသောကာလမှစ၍ သောကနှိပ်စက်လျက် သွား
၏။ ငါမှတပါးငါ့အဘကိုသိစိမ့်သောဌာ စွမ်းနိုင်သောသူသည်မရှိ။ ငါ
သည်ငါ့အဘကိုတခုသောဥပါယ်ဖြင့်သောကဂင်းအောင်ပြုအုံ့ဟု၊ရွာပ
ဒ္ဓိန္နားသေကိုမြင်၍မြက်ကိုဂင်း ရေကိုဂင်းဆောင်၍ ထိုန္နားသေ၏ ရှေ့၌
ထား၍စားလေ့သောက်လေ့ဟုဆို၏။ လာတိုင်းလာတိုင်းသောသူတို့
သည် ထိုဘုရားလောင်းကိုမြင်၍။ အချင်းသုဇာတာ၊သင်သည် ဒွားသေ
အားမြက်ရေကိုပေး၏။ အဘဲ့ကြောင့်ရှုးသနည်းဟုဆိုကုန်၏။ သုဇာတ
သည်တစုံတခုသောစကားတုံ့ကိုမဆို။ ထိုအခါ သုဇာတ၏အဘအထံ
သို့သွား၍သင့်သားသည်ရှုး၏။ဒွားသေအားမြက်ရေကိုပေး၏ဟု ဆိုကုန်
၏။ထိုစကားကိုကြား၍ထိုသူကြွယ်အားအဘ၌ဗိုးရိမ်ခြင်းဂင်း၏။သား
၌ဗိုးရိမ်ခြင်းသည်တည်၏။သူကြွယ်သည်လျှင်မြန်ဖွာသွား၍။ သုဇာတ
သင်သည်ပညာရှိမဟုတ်လော။ အဘဲ့ကြောင့်ဒွားသေအား မြက်ရေကို
ပေးသနည်းဟုဆို၍။ ။

(၇၁၃) ကိန္နဲ့ သန္ဓရမာနော၀၊လာယိတ္ဝာ ဟရိတံ တိဏံ။
ခါဒ ခါဒါတိ လပယိ၊ဂတ-သန္ဓိ ဇရဂ္ဂဝံ။ ။

(၇၁၄) နဟိ အန္ဓေန ပါနေန၊မတော ဂေါ ကောဝ သမ္ဗဒ္ဓေ။
တ္ဝဉ္စ ဘုဉ္ဇ ဝိလပယိ၊ယထာ တံ ဒုမ္မတိ ဘဏ။ ။

ဟူသော၍ဒုစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၇၁၃-၇၁၄) သုဇာတာ၊ချစ်သားသုဇာတာ။တွံ၊သင်သည်။ဂတသန္ဓံ၊ ဇိုဝိတိန္ဒြေချုပ်ပြိမ်းခြင်းသို့ရောက်လေပြီးသော။ ဇရဂ္ဂဝ၊နွားအိုကို။သန္ဓ ရမာနော၀၊အဆောတလျင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍။ဟရိတံ၊ဖိမ်းသော။ တိဏံ၊မြက် ကို။လာယိတ္ဝာ၊ရိတ်၍။ခါဒခါဒါတိ၊စားလေ့စားလေ့ဟူ၍။ ကိန္နုလ္လပ သိ၊အဘဲ့ကြောင့်ဆိုဘိသနည်း။ ။အနေ့နှ၊အစာပေးသဖြင့်ရင်း။ ပါနေ နှ၊ရေပေးသဖြင့်ရင်း။မတောဂေါ၊ကောနွားသေသည်။နဟိသမုဒ္ဒပေါ၊မ ထသလျင်ကတည်း။ ဒုမ္မတိ၊ပညာမရှိသောသူသည်။ ဝိလပေယျယထာ၊ ဆိုရာ၏သို့။တထာ၊ထိုအတူ။ တွဲ့ဌ၊သင်သည်လည်း။ တုဏ္ဍံ၊အချည်းနှီး သောစကားကို။ဝိလပသိ၊ဆို၏။ ။

ထိုနောင်မှဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၇၁၅) တထေ၀ တိဋ္ဌတိ သိသံ၊ဟတ္ထပါဒါ စ ဝါ၊ဌမိ။
သော တာတ တထေ၀ တိဋ္ဌတိ၊
မညေ ဂေါ၊ကောဝ သမုဒ္ဒပေါ။ ။

(၇၁၆) နေ၀ယျကဿ သိသဿ၊ဟတ္ထပါဒါ စ ဒိဿရေ။
ရုဒံ မတ္တိက-ထူပသ္မိံ၊နဒဲ တွညော၀ ဒုမ္မတိ။ ။

ဟူသော၎င်းနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၇၁၅-၇၁၆) တာတ၊ဘခင်။ သိသံ၊နွားဦးခေါင်းသည်။ တထေ၀၊ ထိုရှေးအတူသာလျင်။ တိဋ္ဌတိ၊တည်၏။ဟတ္ထပါဒါစ၊ခြေလက်တို့သည် လည်း။တထေ၀၊ထိုရှေးအတူသာလျင်။ တိဋ္ဌန္တိ၊တည်ကုန်၏။ ဝါ၊ဌမိ၊အ ပြီးသည်။တထေ၀၊လျင်။တိဋ္ဌတိ၊တည်၏။သောဂေါ၊ကောဝ၊ထိုနွားသည်။ တထေ၀၊ထိုရှေးအတူသာလျင်။ တိဋ္ဌတိ၊၏။ တာသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ သော ဂေါ၊ကောဝ၊ထိုနွားသည်။သမုဒ္ဒပေါ၊ထရာ၏ဟူ၍။ မညေ၊ငါအောက်မေ့ ၏။ ။အယျကဿ၊အဘိုး၏။သိသဿ၊ဦးခေါင်းသည်ရင်း။ဟတ္ထပါဒါ စ၊လက်ခြေတို့သည်ရင်း။ နေ၀ဒိဿရေ၊အဲ့လျင်းမထင်ကုန်။ တာသ္မာ၊ထို ကြောင့်။ မတ္တိကထူပသ္မိံ၊ခြေစေတီ၌။ရုဒံ၊ငိုသော။ တွညော၀၊သင့်ဘခင် သည်သာလျင်။ဒုမ္မတိနဒဲ၊ပညာမရှိသည်မဟုတ်တုံလော။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်း၏ အဘာသည်ငါ့သားကားပညာ ရှိ၏။ ပဠုပ္ပန်လောက တမလွန်လောကဒွိကိစ္စကိုသိ၏။ ငါ့ကို မှတ်မိပ် သောဥာဏ်ထိုအမှုကိုပြု၏ဟုကြံ၍။အမောင်သုဇာတ။ သင်သည်ပညာရှိ၏။ ခပ်သိမ်းသောသစ္စာရတို့သည် အမြဲမရှိကုန်ဟူ၍ ငါသည်မှတ်မိပြီ။ ယ

နေ့မှစ၍ ငါသည်မစိုးရိမ်အံ့။ အဘ၏သောကကို ပယ်သော သားမည်သည်ကားသင်ကဲ့သို့ဖြစ်ရာ၏ဟုဆို၍သားအားချီးမွမ်းလိုရကား။ ။

(၇၁၇) အာဒိတ္တံ ဝတ ဓံ သန္တံ၊ ယတ-သိတ္တံဝ ပါဝကံ။
ဝါရိနာ ဝိယ သြသိန္ဓု၊သဗ္ဗံ နိဗ္ဗာပယေ ဒရံ။ ။

(၇၁၈) အဗ္ဘ။ဠ္ဠံ ဝတ မေ သလ္လံ၊ယမာသိ ဟဒယာသိတံ။
ယော မေ သောက-ပရေတသ၊ဝိတု-သောကံ အပါနုဒိ။ ။

(၇၁၉) သောဟံ အဗ္ဘ။ဠ္ဠ-သလ္လောသ္မိ၊ဝိတ-သောကော အနာဝိလော။
နု သောစာမိ နု ရောဒါမိ၊တဝ သုတ္တာနု မာဏဝ။ ။

(၇၂၀) ဇဝံ ကရောန္တိ သပ္ပညာ၊ယေ ဟောန္တိ အနုကမ္ပကာ။
ဝိနိဝတ္တေန္တိ သောကမ္ဘာ၊သုဇာတော ဝိတရံ ယထာ။ ။

ဟူသောဤလေးဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၇၁၇-၇၂၀) ဃတသိတ္တံဝဃတသိတ္တံဝေ၊ ထောပတ်ဖြင့် သွန်းလောင်းအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ပါဝကံ၊မီးကို။ဝါရိနာ၊ရေဖြင့်။ သြသိန္ဓုဝိယသြသိန္ဓုတ္တာနိဗ္ဗာပေယိဝိယ၊ သွန်းလောင်း၍ ငြိမ်းစေတိုသကဲ့သို့။ဇဝံတထာ၊ထိုအတူ။ သုဇာတ၊ချစ်သားသုဇာတ။တို့၊ချစ်သားသည်။ အာဒိတ္တံ၊သောကတည်းဟူသောမီးလောင်သည်။သန္တံ၊ဖြစ်သော။ ဓံ၊ငါ့ကို။ဝတ၊စင်စစ်။နိဗ္ဗာပယေ၊ငြိမ်းစေပြု။သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံသော။ ဒရံ၊စိတ်ကိုပူပန်စေတတ်သောသောကကို။နိဗ္ဗာပယေနိဗ္ဗာပယိ၊ငြိမ်းစေပြု။ ၊ ။ယော သုဇာတော၊အကြင်သုဇာတသည်။ သောက-ပရေတသ၊သောကသည်နှင်ပ်စက်အပ်သော။မေ၊ငါ၏။ဝိတု-သောကံ၊ အဘ်သေလွန်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောစိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းကို။ အပါနုဒိ၊ပယ်၏။ ဟဒယာသိတံ၊နှလုံးကိုခွဲသော။ယံသလ္လံ၊အကြင်သောကတည်းဟူသောငြောင့်သည်။အာသိ၊ဖြစ်ပြီ။မေ၊ငါ၏။ တံသလ္လံ၊ထိုသောကတည်းဟူသောငြောင့်ကို။ တေနသုဇာ တေန၊ထိုငါ့သားသုဇာတသည်။ဝတ၊စင်စစ်။ အဗ္ဘ။ဠ္ဠံအာဘိဠိဟိတံ၊နှုတ်အပ်ပြီ။ ။မာဏဝ၊လုလင်ငယ်။တဝ၊သင်၏။ ဝစနံ၊စကားကို။သုတ္တာနု၊ကြားရ၍လျှင်။သောအဟံ၊ထိုငါသည်။ အဗ္ဘ။ဠ္ဠသလ္လော၊နှုတ်ပယ်အပ်ပြီးသောသောကတည်းဟူသော ငြောင့်ရှိသည်။ အသ္မိ၊ဖြစ်၏။ ဝိတ-သောကော၊စိုးရိမ်ခြင်းကင်းလတ်ပေပြီ။ အနာဝိလော၊စိတ်နှောက်ကျခြင်းကင်းလတ်ပေပြီ။ဒုဒါနိ၊ယခု။နသောစာမိ၊မစိုးရိမ်။နရောဒါမိ၊မငိုကြွေး။ ။ သုဇာတော၊ငါ့သားသုဇာတသည်။ ဝိတရံ၊ကိုယ်ထက်ကြီးသော အာဘ

ဖြစ်သော။ မံ၊ငါ့ကို။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ သပ္ပညတာယ၊ ကြီးကျယ်သော ပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သောကမှာ၊စိုးရိမ်ခြင်းမှ။ ဝိနိဝတ္တယိယ ထား၊ နှစ်စေပြီမ်းစေဘိသကဲ့သို့။ ဝေဝတထာ၊ ထိုအတူ။ အညေပိ၊သုစာ တမှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေနရာ၊အကြင်သူတို့သည်။ အနုကမ္ပ ကာ၊အစဉ်စောင့်ရှောက် သနားတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ သပ္ပညာ၊ကြီးကျယ်သော ပညာရှိကုန်သော။ တေနရာ၊ထိုသူတို့သည်။ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏။သောကမှာ၊စိုးရိမ်ခြင်းမှ။ ဝိနိဝတ္တေန္တိ၊နှစ်စေကုန် ၏။ ။(ဂတသန္တံစရေ့ဝန္တိ ဂတဇိဝိတံဇိန္ဒေ ဂေါ ဆံ အဠ္ဌကထာဘွင့်သည် ကားအဓိပ္ပါယ်ထွေ။ သန္တံသမိတံ ဂတောဂတသန္တော။ သန္တံသမိတံ၊ဇိဝိ တိန္ဒြေ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသို့။ ဂတော၊ရောက်သည်တည်း။ ဂတသန္တော၊ဇိဝိတိန္ဒြေ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဂတသန္တံ ဟူ၍လည်း ရှိသင့်၏။ သံသရာ သို့သွားသော သတ္တဝါဖြစ်သော။ စရေ့ဝံ၊နွားအိုကိုပေး။ယထာတံ ဠ္ဍတံ ကားအနက်မရှိ။ တ္တတာ ဠ္ဍဆန်းအလိုဌါသံယုဂ်ရောက်သည်။ ဃတသိတ္တံ ဠ္ဍမုဒ္ဓစ္ဆဒ္ဒနှင့်၊ ဃဒူသိတ္တံရှိမူ၊ဃဒူသိတ္တံ ဝေ၊ အိုးဠ္ဍထည့်လောင်းအပ်သည် သာဖြစ်သော။ ပါဝကံ၊မီးကိုပေး။ အိုးနှင့် ကိုယ်တူသည်။ အိုးဠ္ဍထည့် လောင်းအပ်သောမီးနှင့်သောကတူသည်မှတ်။ ဝါရိနာဝိယဟုဥပမာတော ဘကရှိပြီးရကား။ဃတသိတ္တံ ဇာ ဝဟုမဖြတ်သာ။ သြသိဠ္ဍ၊ဓါတူနှံအထွာ တိသယအားဖြင့်သွန်းလောင်းခြင်းမျှကို မမှတ်အပ်၊သွန်းလောင်း၍ငြိမ်း စေ၏ဟူသောအနက်လွန်ကိုမှတ်ရာသည်။ထို့ကြောင့်။ သြသိဠ္ဍဝိယ သြ သိဠ္ဍတွာနိဇ္ဇာပေသိဝိယ၊သွန်းလောင်း၍ ငြိမ်းစေဘိသကဲ့သို့,အနက်ကို ယောဇနာသည်။ငါ့ကိုယ်ငြိမ်းစေ၏ဟူသည်လည်း ငါ၏သောကမီးကို ငြိမ်းစေသည်ဟူလိုရကား။သဗ္ဗံနိဇ္ဇာပယေဒရံဟုထပ်ဖြန်သည်။အာဇ္ဇ။ ဠ္ဍ ဠ္ဍအာဘိဒ္ဓေးဠိဟာဓာတ်တပစ္စည်း၊ရင်းတပစ္စည်းကိုဟန္ဒေဟိဟောဟသ လောဝါ အဒဟာနဟာနံ,သုတ်ဖြင့်ဟ။ ဓာတ္ဌန်ဟကို လပြု၍ပြီးရကား, အာဇ္ဇ။ ဠ္ဍနေသခ္ဓာ။ ထို့ကြောင့်အာဘိကိုအာဇ္ဇပြု၍ အာသဒိသနေးဘော်နှင့် အာဇ္ဇ။ ဠ္ဍလိုသည်။ ဒိုဟာဓာတ်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ အာဇ္ဇ။ဟိ ဝတ မေ သလ္လံ,ဟု ပေတဝတ္ထု(ကျမ်း လာသောကြောင့်သိသာသည်။ မေ၊ငါ၏။ သလ္လံ၊စိုးရိမ်ခြင်းဟူသောကြောင့်ကို။ ဝတ၊စင်စစ်။ အာဇ္ဇ။ဟိ၊ နုတ်ပြီ,ဟု ထိုဠ္ဍကတ္တားပေါ။ ဤဠ္ဍကံပေါ။ဤမျှထူးသည်။အဓိပ္ပါယ်ကားမကွဲကြ ပြီ။အာဇ္ဇ။ ဠ္ဍသလ္လောဠ္ဍလည်းရင်းနည်း။ ဝိနိဝတ္တေန္တိ ဟုကာရိုက်လိုသည်။

ဝိနိုဝတ္ထုနှိုဟုသဒ္ဒမလိုပေ။ထို့ကြောင့်၊ယထာမမဗုဒ္ဓော သုဇာတောဝိတရုံ သမာနံ အတ္ထိနော သပ္ပညတာယ သောကမ္ပာဝိနိုဝတ္ထုယိ၊ ဇေဝံအညေဝိ သပ္ပညာ သောကမ္ပာ ဝိနိုဝတ္ထု ယန္တိတိအတ္ထော,ဟု- အဋ္ဌကထာ ဘွင့် သောဝ)။ ။သုဇာတဇာတကံ ဒုတိယံ။၃၅၂။

၃၅-ဝေနသာခါဇာတ်။

နံ"တ်နှင့်တဲ့ကွယ်သောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သင်ဗုद्ध ညွှန်ပြတော်စွာဘုရားသည်၊ နယိဒ်နိစ္ဆံဘဝိတဗ္ဗံ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤဝေနသာခါဇာတ်ကို၊ ဘဂ္ဂတိုင်းသုသုမာရဂိရိပြည်ကို မှီ၍ဘေသကလာတောဌ် သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ဗောဓိမင်းသားကို အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည်အင်္ဂိရသ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထိုမင်းသား၏ရှုနှုန်ရင်းကြမ်းကြုတ်သော နှင်ထက်ကလူ မူတတ်သော အဖြစ်ကိုသိ၍၊ အမောင်၊သင်သည်ကြမ်းကြုတ်ရှုနှုန်ရင်း၏၊ နှင်ထက်ကလူမူတတ်၏၊ ကြမ်းကြုတ်သဖြင့်ရသောစည်းစိမ် အစိုးရခြင်းသည် အရှည်မတည်။အစိုးရခြင်းသည် ပျက်စီးလတ်သော်ထိုကြမ်းကြုတ်သောသူသည် သမုဒ္ဒရာ၌ လှေပျက်သောသူကဲ့သို့ တည်ရာကိုမရသည်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤသို့ကြမ်းကြုတ်ရှုနှုန်ရင်းသည်မဖြစ်လင့်ဟုထိုမင်းသားကိုဆုံးမလိုရကား။ ။

(၇၂၀) နယိဒ် နိစ္ဆံ ဘဝိတဗ္ဗံ ဗြဟ္မဒတ္တ၊
ခေမံ သုဘိက္ခံ သုခတာ စ ကာယေ။
အတ္ထိ စ္ဆိယော မာဒဟု သံပမုဇ္ဇော၊
ဘိန္နဿ ဝေါ သာဂရသေဝ မဇ္ဈေ။ ။

(၇၂၂) ယာနိ ကရောတိ ပုရိသော၊တာနိ အတ္ထာနိ ပသ္သတိ။
ကလ္ယာဏ-ကာရီ ကလ္ယာဏံ၊ပါပ-ကာရီ စ ပါပကံ။
ယာဒိသံ ဝပတေ ဗီဇံ၊တာဒိသံ ဟရတေ ဖလံ။ ။

ဟူသော၎င်းနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတော်မူ၏။ ။

(၇၂၀-၇၂၂) ဗြဟ္မဒတ္တ၊ဗြဟ္မဒတ်မင်းသား။ ခေမံ၊ဘေးကင်းသည်၏အဖြစ်သည်ရင်း။သုဘိက္ခံ၊ ရလွယ်သောထမင်းအဖျော်အစာဒါယာဟာရသည်ရင်း။ကာယေ၊ကိုယ်၌။ သုခတာစ၊ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်သည်

ရင်း။အထွေ၊ရှိ၏။ ဣမေသံသတ္တာနုံ၊ဤသတ္တဝါတို့၏၊ ဤသတ္တဝါတို့အား။ ဣဒံသမ္ဘဝံ၊ဤဆိုအပါပြီးသော ခေမသုဘိက္ခသုခအဖြစ်သည်။ နိစ္စံ၊မြဲသည်။ နဘဝိတမ္ဘံ၊မဖြစ်ရာ။အနိစ္စံ၊မမြဲသည်။ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍။အဘာဝဝမ္ဘံ၊ပျက်စီးသည်ဖြစ်၍ထင်ရှားမရှိဖြစ်တတ်၏။သောတွံ၊ထိုသင်သည်။အထွေစ္ဆယော၊ မိမိ၏အစိုးရခြင်းငှာသလိုယာတောကင်းသည်ဖြစ်၍ စိုးပွါးချမ်းသာပျက်စီးဆုတ်ယုတ်သည်။ သတိ၊ရှိသေး။ သာဝရသာ၊သမုဒ္ဒရာ၏။ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌။ဘိန္နေ-လွှင်ဝေါ၊သင်္ဘောပျက်သောသူသည်။ ပတိဋ္ဌံ၊တည်ရာကို။အလဘန္တောဗျာဝ၊မရ၏သို့။ပတိဋ္ဌံ၊တည်ရာကို။အလဘန္တော၊မရသည်။သံပမုဇ္ဇော၊ပြင်းစွာတွေဝေ မှိုင်ထိုင်လက်ချရှိရသည်။ မာအဟု၊ မဖြစ်စေလင့်။ ။ဟုရှိသော၊ယောက်ျားသည်။.ယာနိ၊အကြင်ကောင်းမကောင်းသောအမှုတို့ကို။ကရောတိ၊ပြု၏။ တောသံ၊ထိုကောင်းမကောင်းသောအမှုတို့၏။ ဖလံ၊အကျိုးကို။ ဝိန္ဒန္တော၊ရသည်ရှိသေး။ တာနိ၊ ထိုမိမိပြုအပ်သောကောင်းမကောင်းသောအမှုတို့ကို။အဟုနိ၊မိမိ၌။ပသဿတိ၊မြင်ရ၏။ ကလျာဏ-ကာရီ၊ ကောင်းမှုကို ပြုလေ့ ရှိသော သူသည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းကျိုးကို။ပသဿတိ၊မြင်ရ၏။ ပါပကာရီစ၊မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိသောသူသည်လည်း။ပါပကံ၊မကောင်းကျိုးကို။ပသဿတိ၊မြင်ရ၏။ယာဒိသံ၊အကြင်သို့သဘောရှိသော။ဗီဇံ၊မျိုးကို။ဝပတေ၊စိုက်ပျိုး၏။တာဒိသံ၊ ထိုမျိုးစေ့နှင့်တူသောသဘောရှိသော။ ဖလံ၊အသီးကို။ဟာရတေယထာ၊ ဆောင်၏သို့တည်း။ ။ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသားသည်။ ဆရာကိုရှိခိုးပြီး၍။ ဗာရာဏသီပြည်သို့ပြန်လတ်ပြီးသော် ခမည်းတော်အားအတတ်ကိုပြ၍ ဓိမ်ရွှေအဖြစ်၌တည်လတ်ပြီ။ခမည်းတော်ကွယ်လွန်သဖြင့် မင်းအဖြစ်သို့ရောက်၏။ထိုမင်းသားအားဝိဂံလအမည်ရှိသော ပုရောဟိတ်သည်ရှိ၏။ကြမ်းကြုတ်ရန်ရင်း၏၊နိုင်ထက်ကလုမှုတတ်၏။ ထိုဝိဂံလပုရောဟိတ်သည်စည်းဝိပ်၌တပ်မက်သဖြင့်ငါသည်ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို အလုံးစုံသောဇမ္ဗူ။ဒီပ၌အလုံးစုံသောမင်းတို့ကို ဘမ်းယူစေရမှုကားကောင်း၏။ ဤသို့ဘမ်းယူသည်ရှိသော် ဤဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ကေရာဇ်မင်းဖြစ်လတ္တံ့။ငါသည်လည်းမြတ်သောပုရောဟိတ်ဖြစ်လတ္တံ့ဟုကြံ၏။ ကြံပြီး၍ထိုပုရောဟိတ်သည်ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို မိမိစကားကိုယူစေ၏။ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မျှားစွဲသောစပ်သည်တို့ဖြင့် မြွေမှတ်၍ တယောက်သောမင်း၏မြွေကို ဝန်းရံ၍ထိုမင်းကိုဘမ်း၏။ ဤနည်းဖြင့် အလုံးစုံသောဇမ္ဗူ။ဒီပ၌ပြည်ကို

ယူ၍မင်းတထောင်ခြီရုံလျက် တက္ကသိုလ်ပြည်၌ မင်းအဖြစ်ကိုယူအံ့ဟု သွား၏။ဘုရားလောင်းသည် မြို့ကိုပြုပြင်၍ သူတပါးတို့ မဖျက်ဆီးနိုင်သည်ကို၊ဗာရာဏသိမင်းဂဂ်ါမြစ်နားနီကြီးစွာသော ပညောင်ပင်၏အရင်းနီတင်းတိမ်ကာရံ၍ အထက်နီဗိတာန်ကိုကြက်စေ၍အိပ်ရာကို ခင်းစေ၍နေ၏။ထိုဗါရာဏသိမင်းသည်ဇမ္ဗူ။ဒီပ်အပြင်နီမင်းတထောင်တို့ကို ယူ၍စစ်ထိုးပြီးသော်လည်းတက္ကသိုလ်ပြည်ကိုယူအံ့သောဌာမတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍ ပုရောဟိတ်ကို၊ဆရာ၊ ငါတို့သည်ဤမျှကုန်သောမင်းတို့နှင့် တကွလာ၍လည်း တက္ကသိုလ်ပြည်ကိုယူအံ့သောဌာမတတ်နိုင်ကုန်။ အဘယ်သို့ပြုအပ်သနည်းဟုမေး၏။မြတ်သောမင်းကြီး။ မင်းတထောင်တို့၏မျက်စိကိုထုတ်၍သတ်၍ ဝမ်းကိုခွဲ၍ ကောင်းမြတ်သော နှလုံးသည်းပွတ်စသော အသားကိုယူ၍ ဤပညောင်ပင်စောင့်နတ်အား ပူဇော်ခြင်းကိုပြု၍အဘိတ်ရှိဖြင့်ပညောင်ပင်ကိုရစ်၍သွေးလက်ငါးချောင်းရာပေးခြင်းတို့ကိုပြုကြကုန်အံ့။ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော် အကျွန်ုပ်တို့အား လျင်မြန်စွာ လျှင်အောင်ခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု- ပုရောဟိတ်သည်လျှောက်၏။မင်းသည်ကောင်းပြီဟုဝန်ခံ၍တင်းတိမ်တွင်းနီအားကြီးကုန်သောလက်ပန်းသည်တို့ကိုထား၍ တယောက်တယောက်သောမင်းကိုခေါ်စေ၍ နှိမ်စေသဖြင့်လျှင်မိန်းမောအောင်ပြုစေ၍ မျက်စိတို့ကိုထုတ်၍ အသားကိုယူ၍ ကိုယ်ကိုဂဂ်ါမြစ်နီမျှောရှိဆိုအပါပြီးသောအပြားရှိသော နတ်ပူဇော်ခြင်းကိုပြု၍စစ်ထိုးစည်ကိုတီးစေ၍စစ်ထိုးအံ့သောဌာသွား၏။ ထိုအခါပြစင်မှတယောက်သောဘီလူးသည် လာလတ်၍ ဗာရာဏသိမင်း၏လက်ျာမျက်စိကိုထုတ်၍သွား၏။ထိုအခါဗာရာဏသိမင်းအားကြီးစွာသောဝေဒနာသည်ဖြစ်၏။ ထိုမင်းသည်ဝေဒနာသို့ရောက်လတ်သော်လာလတ်၍ ပညောင်ပင်ရင်းဝယ်ခင်းအပ်သောနေရာ၌ပက်လက်အိပ်၏။ တခုသောလင်းတာသည် ထက်စွာသောအစွန်းရှိသော အရိုးကိုယူ၍ ပညောင်ပင်ဗျားနီအသားကိုစား၍အရိုးကိုစွန့်ပစ်၏။အရိုးစွန်းသည်လာလတ်၍ မင်း၏လက်ဝဲမျက်စိနီသံတံကျင်တို့ဖြင့်ထိုးတိသကဲ့သို့ကျ၍ မျက်စိကိုဝေ့၏။ထိုခဏနီဘုရားလောင်း၏စကားကိုမှတ်မိ၏။ ထိုမင်းသည်ကားမျိုးစေ့အားလျော်စွာ အသိုးဖြစ်သကဲ့သို့ ကံအားလျော်သော အကျိုးကိုခံစားရကုန်၏ဟု-ဆိုသောငါတို့ဆရာသည် ဤကိုမြင်၍ဆိုယောင်တကား ဟုဆိုလို၏။ ။

(၇၂၃) ဣဒံ တဒါစရိယ ဝစောပေါရာဏာစရိယော မဗြဝိ။
မာ သု တွံ အကရိ ပါပံ၊ယံ တွံ ပန္ဆာ ကတံ တပေ။ ။

(၇၂၄) အယမေဝ သောဝိ ဘိယ္ယော ဝေနသာခေါ၊
ယမ္မိ ဃာတယိ ခတ္တိယာနံ သဟသသိ။

အလက်တေ စန္ဒနဿ-သာရာနုလိတ္တေ၊
တမေဝ ဒုက္ခံ ပန္ဆာဂတံ မမံ။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတို့။ ။

(၇၂၃-၇၂၄) ဗြဟ္မဒတ္တ၊ဗြဟ္မဒတ်။ တယာ၊သင်သည်။ ကတံ၊ပြု၊အပ်သော။ ယံ၊ပါပံ၊အကြင်မကောင်းမှုသည်။ပန္ဆာ၊နောက်၌။တံ၊သင့်ကို။ တပေ၊ဟူပန်စေရာတို့။တံ၊ပါပံ၊ထိုနောက်၌ဟူပန်စေတတ်သောမကောင်းမှုကို။ တွံ၊သင်သည်။မာသုကရိ၊မပြုလင့်။ဣဒံတံအာစရိယဝေစော၊ဤသို့သောဘာ ရှိသောထိုဆရာမြတ်တို့၏ဆုံးမသောစကားကို။ ပေါရာဏာစရိယော၊ရှေး အတိ,ထုံးပဝေဏီကို မှတ်မိသော ငါတို့ဆရာသည်။မံ၊ငါ့ကို။ အဗြဝိ၊ဆို ဘူးပေသည်ပင်။အဟံပန၊ငါမူကား။အသာ၊ထိုဆရာ၏။ ဝစနံ၊အဆုံးမစ ကားကို။အကရိံ၊မပြုမကျင့်မလိုက်နာမိပေ။ ။ယမ္မိ၊အကြင်ပညောင်ပင် ၌။ခတ္တိယာနံ၊မင်းတို့၏။ သဟသသိ၊တထောင်ကို။အဟံ၊ငါသည်။ဃာတ ယိံ၊သတ်မိပြီ။ အလက်တေ၊မင်းတို့၏တန်းဆာဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ် ကုန်သော။ စန္ဒနသာရာနုလိတ္တေ၊စန္ဒကူးနှစ်ဖြင့်လိမ်းကျံ အပ်ကုန်သော။ ခတ္တိယေ၊ တထောင်သောမင်းဟူကို။ ဃာတယိံ၊သတ်မိပြီ။ ဘိယ္ယော၊ လွန်စွာ။ဝေနသာခေါ၊ပြန့်သောအခက်ရှိသော။ သောဝိရုက္ခော၊ထိုသတ် ရာဖြစ်သော ပညောင်ပင်သည်လည်း။ အယမေဝ၊ဤပညောင်ပင် ပင် တည်း။ ။(ထိုပညောင်ပင်သည်ယခုအခါ၌ငါ့အား၊စောင့်ရှောက်ကွယ် ကာခြင်းကိုပြုခြင်းဌာမတတ်နိုင်ဟူသောအနက်ကိုပြု၏)။ ။မယာ၊ငါ သည်။ယံဒုက္ခံ၊အကြင်သူတပါး၏မျက်စိကိုထုတ်နုတ်ခြင်းဆင်းရဲကို။ က တံ၊ပြုမိပြီ။(ထည့်)။ တမေဝဒုက္ခံ၊ထိုမျက်စိကို ထုတ်နုတ်ခြင်းဆင်းရဲသည် ပင်လျှင်။မမံ၊ငါသို့။ပန္ဆာဂတံ၊တဘဝနိုးပြန်၍လာပြန်ပေပြီ။ ။(ပန္ဆာဂတံ,ရှိ မူ၊ပန္ဆာနောက်၌။မမံ၊ငါသို့။အာဂတံ၊လာပြန်ပေပြီပေး)။ ။

ထိုမင်းသည်ဤသို့ဝိုင်ကြွေးလျက်မိဘုရားကြီးကိုအောက်မေ့၍။ ။

(၇၂၅) သာမာ စ ခေါ် စန္ဒန-လိတ္တာဂတ္တာ၊
လဒ္ဓိ ဝ သောဘဏ္ဍနကဿ ဥဂ္ဂတာ။
အဒိသ္ဝာ ကာလံ ကရိဿာမိ ဥပ္ပရိ၊
တံ မေ ဣတော ဒုက္ခတရံ ဘဝိဿတိ။ ။

ဟူသောဤပဌမဂါထာကိုဆိုတို့။ ။

(၇၂၅) ဥပ္ပရိ၊ ငါ၏မိဘုရားကြီးဥပရိသည်။သာမာစခေါ်၊ရွှေသောအ ဆင်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ စန္ဒနလိတ္တာဂတ္တာ၊စန္ဒကူးဖြင့်လိမ်းကျံသော ကိုယ်ရှိ၏။သောဘဏ္ဍနကဿ၊ဒန့်သလွန်ပင်၏။ ဥဂ္ဂတာ၊အထက်သို့တက် သော။ လဒ္ဓိဝ၊ညှင်းညှင်းသောလေသည်ခတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ တုန်လှုပ် သောအစေ့ကဲ့သို့။ ဣတ္ထိဝိလာသံ၊မိန်းမ၏တင့်တယ်စမ္မာယ်ကို။ကုရုမာ နာ၊ပြုလျက်။ သောဘတိ၊တင့်တယ်၏။အဟံ၊ငါသည်။အဂ္ဂိနံ၊မျက်စိတို့ ၏။ဘိန္နတ္တာ၊ပျက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။တံဥပရိ၊ထိုဥပရိအမည်ရှိသော မိဘုရားကြီးကို။အဒိသ္ဝာ၊မမြင်ရမူ၍။ ကာလံကရိဿာမိ၊သေရအံ့။တံအ ဒဿနံ၊ထိုဥပရိမိဘုရားကြီးကိုမမြင်ရခြင်းသည်။မေ၊ငါအား။ ဣတော၊မ ရဏာဒုက္ခတော၊ဤသေရခြင်းဆင်းရဲထက်။ဒုက္ခတရံ၊အလွန်ဆင်းရဲသည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ။(ဣဒံတဒါစရိယဝေစောတိ ဣဒံတံအာစရိယသ ဝစနံ,အဌကထာဘွင့်ရကား။ကဿပသဿဝေစောသုတ္တာ,ကဲ့သို့ဆုံးကို ဩ ရေးသည်။ ပေါရာဏာစရိယောတိတံဂေါတ္တေနကိတ္တေတိ,ဟု- အဌက ထာဘွင့်ရကား။ အာစရိယသဝေစော အာစရိယဝေစော,ပြု၍ ထိုဆုံးမ တတ်သော ဆရာကိုပင်လျှင် ပေါရာဏာစရိယော,ဟု- ဂေါတ္တအားဖြင့် ကြားပြန်၏ဟူလို။မဗြဟ္မဝိမံအဗြဟ္မ,ဖြတ်။ မာသုတ္တံဒ္ဒသုကားအနက်မရှိ။ တ္ဝံ ကားပဌမန္တတည်း။ယံတ္ဝံဒ္ဒတ္ဝံကား ကဒ္ဒသဲတ္ဝံမညော,ကဲ့သို့၊တုမ္ဘသဟ ဝံတ္ဝမံမှိ,ဖြင့်ပြီးသောဒုတိယန္တတည်း။ဝေနသါခေါ်တိပသတသာခေါ်,အ ဌကထာဘွင့်ရကား။ ဝေနသာခါတောသာတိဝေနသာခေါ်,ပြု၍ ထက် ဝန့်ကျင်ပြန့်သောအခက်ရှိသောပညောင်ပင်ရသတည်း။ခတ္တိယာနံ သ ဟာသံ,၏အရကိုပင် အလက်တောစန္ဒနသာရာနှုလိတ္တောဟု- ဟော်ပြန်သ တည်း)။ ။ဝေနသာခါဇာတက် တတိယံ။၃ ၅၅။

၃၅-ဥရဂဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဥရဂေါ၀တစံဖိလ္ဆုံ,အစရှိသောဂါထာပုန်းဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤဥရဂဇာတ်ကို၊ဧတဝဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊သားသေသောသူကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

သိကြားမင်းသည်သုသာန်၏အနားဌာနပြု၍၊အမောင်တို့၊သင်တို့သည် အဘယ်အမှုကိုပြုကုန်သနည်းဟုဆို၏။တယောက်သောလူကို သင်ကြိုဟ်ကုန်၏ဟုဆိုသည်ရှိသော်၊ သင်တို့သည်လူကိုမသင်ကြိုဟ်ကုန်။တရုသော သမင်ကိုသတ်၍ မီးဖုတ်ကုန်ယောင်တကားဟုဆို၏။အရှင်၊ သမင်ဖုတ်သောအမှုမဟုတ်၊လူကိုလျှင်ငါတို့သင်ကြိုဟ်ကုန်၏ဟုဆိုသည်ရှိသော်။ ထိုသို့တပြီးကား သင်တို့၏ရန်သူ လူဖြစ်လတ္တံ့,ဟု ဆို၏။ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်၊အရှင်၊ရင်ခွဲဖြစ်သောသားတည်း၊ရန်သူမဟုတ်ဟုဆို၏။ထိုသို့တပြီးကား သင်တို့သည် မချစ်သောသားဖြစ်လတ္တံ့,ဟု သိကြားမင်းသည်ဆို၏။အရှင်၊အလွန်လျှင်ချစ်သော သားတည်းဟု ဘုရားလောင်းသည်ဆို၏။ ထိုသို့အလွန်ချစ်သောသားဖြစ်လျက် အဘဲ့ကြောင့် မငိုသနည်းဟု သိကြားမင်းဆိုသည်ရှိသော်၊ မငိုခြင်း၏အကြောင်းကို ဆိုလိုသောဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၇၂၆) ဥရဂေါ၀ တစံ ဖိလ္ဆုံ၊ဟိတ္ဝာ ဂစ္ဆတိ သန္တနုံ။
ဇဝံ သရိရေ နိဿောဂေါ၊ပေတော ကာလကတော သတိ။ ။

(၇၂၇) ခုယ္ယမာနော နဇာနာတိ၊ဥာတိနံ ပရိဒေဝိတံ။
တသ္မာ ဇတော နုသောစာမိ၊ဂတော သော တသ္သ ယာ ဂတိ။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၇၂၆-၂၇) သာမိ၊ အရှင်။ ဥရဂေါ၊ဖြေသည်။ တစံဖိလ္ဆုံ၊အရေပေါင်းကို။ ဟိတ္ဝာ၊စွန့်၍။ ဂစ္ဆတိ=ဥ၀၊သွား၏သို့။ တထာ၊ထိုအတူ။မမ ပုတ္တော၊ငါ့သား သည်။သန္တနုံ၊မိမိကိုယ်ကို။ဟိတ္ဝာ၊စွန့်၍။ ဂစ္ဆတိ၊သွား၏။ ဇဝံ၊ဤသို့။ သရိရေ၊ကိုယ်သည်။ နိဿောဂေ၊ဖိစီတိန္ဒြေမရှိခြင်းကြောင့်ခံစားခြင်း ကင်းလတ်သော်။ ပေတော၊တမလွန်ဘ၀သို့ သွားလတ်သော်။ ကာလကတော၊သေလွန်သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ခုယ္ယမာနော၊မီးသင်္ဂြိုဟ်အပ်သောသားသည်။ဥာတိနံ၊ဆွေမျိုးတို့၏။ပရိဒေဝိတံ၊ငိုကြွေးခြင်းကို။

နဇာနာတိ၊မသိ။တဿ၊ထိသား၏။ယာဂတိ၊အကြင်ဂတိသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံ၊ထိုဂတိသို့။ သော၊ထိုသားသည်။ ဂတော၊ သွား၏။ တဿာ၊ထိုကြောင့်။ တေ၊ထိုသားကို။နသောစာမိ၊မစိုးရိမ်။ ။

သိကြားမင်းသည်ဘုရားလောင်း၏စကားကိုကြား၍ ပုဏ္ဏားမကို၊မိခင်၊သေသောသူသည်သင်နှင့်အဘယ်သို့တော်သနည်းဟုမေး၏။အရှင်၊ ဆယ်လပတ်လုံး ဝမ်းဖြင့်လွယ်၍နို့တိုက်၍ လက်ခြေတို့ကိုကောင်းစွာ ပြုပြင်၍ ကြီးစေသောသားတည်းဟု ပုဏ္ဏားမဆို၏။ မိခင်၊အဘသည် ကားယောက်ျားဖြစ်သောကြောင့်မငိုသည်ဖြစ်စေ။အမိနှလုံးသည်ကား နွေးညံ့၏။သင်သည်အဘဲ့ကြောင့်မငိုသနည်းဟုမေးသည်ရှိသော်၊မငိုခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုလိုသောပုဏ္ဏားမသည်။ ။

(၇၂၀) အနဲ့ဝိ တော တတော အာဂါ၊နာနုညာတော ဣတော ဂတော။
ယထာဂတော တထာ ဂတော၊တတ္ထ ကာ ပရိဒေဝနာ။ ။

(၇၂၉) ဒုယ္ဘမာနော နဇာနာတိ၊ဥာတိနံ ပရိဒေဝိတံ။
တဿာ တေ နသောစာမိ၊ဂတော သော တဿ ယာ ဂတိ။ ။

ဟူသော၌ဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၇၂၀-၇၂၉) သာမိ၊အရှင်။ မမပုတ္တော၊အကျွန်သားသည်။ အနဲ့ဝိ တော၊မခေါ်ဘဲ။တတော၊ထိုဘဝတပါးမှ။ အဂါတံ၊တို့၏။ ဂေဟံ၊အိမ်သို့။အာဂါ၊လာ၏။ နာနုညာတော၊ ခွင့်မလွှတ်ဘဲ။ ဣတော၊၌အိမ်မှ။ ဂတော၊ဘဝတပါးသို့သွား၏။အာဂတော၊ယထာ၊အလိုအလျောက်လာသကဲ့သို့။တထာ၊ထိုအတူ။ဂတော၊အလိုအလျောက်သွား၏။တတ္ထ၊ထိုအလိုအလျောက်လာ၍ အလိုအလျောက်သွားရာ၌။ ပရိဝေဒနာ၊ ငိုကြွေးခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ။ဒုယ္ဘမာနော၊ မိုးသင်ကြိုတမ်အပ်သောသားသည်။ဥာတိနံ၊ဆွေမျိုးတို့၏။ ပရိဒေဝိတံ၊ငိုကြွေးခြင်းကို။ နဇာနာတိ၊မသိ။တဿ၊ထိုသား၏။ ယာဂတိ၊အကြင်ဂတိသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံ၊ထိုဂတိသို့။ သော၊ထိုသားသည်။ ဂတော၊သွား၏။ တဿာ၊ထိုကြောင့်။ တေ၊ထိုသားကို။နသောစာမိ၊မစိုးရိမ်။ ။

သိကြားမင်းသည် ပုဏ္ဏားမ၏စကားကိုကြား၍ သေသော်သူ၏နှမကို၊မိခင်၊သေသောသူသည်သင်နှင့်အဘယ်သို့တော်သနည်းဟုမေး၏။အရှင်၊သေသောသူသည်ကျွန်ုပ်မောင်တည်းဟုဆို၏။မိခင်၊နှမတို့သည်ကားမောင်တို့နှင့် ချစ်တတ်ကုန်၏။ သင်သည် အဘဲ့ကြောင့် မငိုသနည်းဟု

သိကြားမင်းသည်မေး၏။သေသောသူ၏နှမသည် မင်ခြင်း၏အကြောင်း ကိုဆိုလိုရကား။ ။

(၇၃၀) သစေ ရောဒေ ကိသာ အသိ၊တသာ မေ ကိ ဖလံ သိယာ။
ဥာတိ-မိတ္တ-သုဟဇ္ဇာနံ၊ဘိယျော နော အရတိ သိယာ။ ။

(၇၃၁) ခုယ္ယမာနော နု ဇာနာတိ၊ဥာတိနံ ပရိဒေဝိတံ။
တသ္မာ ဇေတံ နု သောစာမိ၊ဂတော သော တသ သာ ဂတိ။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၇၃၀-၇၃၁) သာမိ၊အရှင်။ သစေရောဒေ၊အကယ်၍ငိုကြွေးအံ့။ ကိ သာ၊ကြိုလိုသည်။ အသိ၊ဖြစ်ရာ၏။ တသာမေ၊ထိုအကျွန်အား။ ကိ ဖ လံ၊အဘယ်အကျိုးသည်။ သိယာ၊ဖြစ်ရာသနည်း။ နော၊အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဥာတိမိတ္တသုဟဇ္ဇာနံ၊ အဆွေအမျိုး အဆွေခင်ပွန်း ချစ်ကျမ်းဝင်ကုန် သောသူတို့အား။ ဘိယျော၊လွန်စွာ။အရတိ၊မကျေလျော်ခြင်းသည်။ သိ ယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ ။ခုယ္ယမာနော၊မီးဖုတ်အပ်သောမောင်သည်။ဥာတိနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏။ ပရိဒေဝိတံ၊ငိုကြွေးခြင်းကို။ နဇာနာတိ၊မသိ။ တသ္မာ၊ထို ကြောင့်။ ဇေတံ၊ထိုသေသောမောင်ကို။ အဟံ၊ငါသည်။နသောစာမိ၊မစိုး ရိမ်။တသာ၊ထိုမောင်၏။ယာဂတိ၊အကြင်ဂတိသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သော၊ထို မောင်သည်။တံ၊ထိုဂတိသို့။ဂတော၊လားဟု။ ။

သိကြားမင်းသည်နှမစကားကိုကြား၍မယားကို၊မိခင်၊ထိုသေသော သူသည် သင်နှင့်အဘယ်သို့တော်သနည်းဟုမေး၏။အရှင်၊အကျွန်ုပ်လင် တည်းဟုဆို၏။မိခင် ဖခင်မိန်းမတို့သည်ကားလင်သေလတ်သော် ကိုးကွယ် ရာမရှိကုန်။ မူဆိုးမဖြစ်ကုန်၏။ သင်သည် အဘဲ့ကြောင့်မငိုသနည်းဟု သိကြားမင်းသည်မေး၏။ ထိုမယားသည်လည်း သိကြားမင်းအားမငို ခြင်း၏အ ကြောင်းကိုဆိုလိုရကား။ ။

(၇၃၂) ယထာပိ ဒါရကော စန္ဒံ၊ဂဆ္ဆန္တမနုရောဒတိ။
ဧဝံသမ္ပဒမေဝေတံ၊ယောပေတမနုသောစတိ။ ။

(၇၃၃) ခုယ္ယမာနော နု ဇာနာတိ၊ဥာတိနံ ပရိဒေဝိတံ။
တသ္မာ ဇေတံ နု သောစာမိ၊ဂတော သော တသ သာ ဂတိ။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၇၃၂-၇၃၃) သာမိ၊အရှင်။ယော၊အကြင်သူသည်။ပေတံ၊သေသော သူကို။အနုသောစတိ၊အဘန်တလဲလဲဖိုးရိမ်ငိုကြွေး၏။ တသ၊ထိုသူ၏။

ဇော်ရုဒ်၊ ဤသို့စိုးရိမ်ပူဆွေးငိုကြွေးခြင်းသည်။ ဒါရကောသင့်မသင့်ရ ထိုက်မရထိုက်ကိုမသိသောသူယော်သည်။ မာတုအမိ၏။ ဥ ဆွဲဂေါ်တင့် ထက်ခ်ု။နိုပန္နော၊အိပ်လျက်။ ပုဏ္ဏမာသိယံ၊လပြည့်နေ့ခ်ု။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ဂန္ဓဗ္ဗဆန်း၊သွားသော။စန္ဒ၊လပြည့်ဝန်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ဖြင်၍။အ နုရောဒတိယထာဝိ၊ ရှေ့လမင်းကို ပေးလော့ ပေးလော့ဟု ငိုသကဲ့သို့ လည်း။ ဇေဝ်သမ္ဗဒမေဝ၊ဤဥပမာကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ဒုယ္ဘမာနော၊မိုးဖုတ်အပ်သောလင်သည်။ဥာတိနုံ၊ဆွေမျိုးတို့၏။ ပရိဒေဝိတံ၊ငိုကြွေးခြင်းကို။နဇာနာတိ၊မသိ။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ဇော်၊ထို လင်ကို။အဟံ၊ငါသည်။နသောစာမိ၊မစိုးရိမ်။တသ၊ထိုလင်၏။ ယာဝတိ၊ အကြင်ဝတိသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံ၊ထိုဝတိသို့။ သော၊ထိုလင်သည်။ ဂ တော၊လားဏ်။ ။

သိကြားမင်းသည်မယား၏စကားကိုကြား၍ကျွန်မကို၊မိခင်၊ထိုသေ သောသူသည်သင်နှင့် အဘယ်သို့တော်သနည်းဟုမေး၏။သခင်၊ထိုသေ သောသူသည်အကျွန်ုပ်၏အရှင်တည်းဟုဆို၏။ ဤသေသောသူသည်သင့် ကိုနှိပ်စက်ရိုက်ပုတ်၍ညှဉ်းဆဲအပ်သည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ထိုသေသောသူမှငါ သည်ကောင်းစွာလွတ်ပြီဟုသင်မငိုသည်မဟုတ်လောဟု သိကြားမင်း သည်ဆို၏။ သခင်၊ဤသို့မဆိုလင့်။သခင့်စကားသည် သေသောသူအား မလျောက်ပတ်။ ကျွန်ုပ်အရှင်သားသည်ခန္ဓာ့မေတ္တာကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံ ၏။ ရင်ခွဲကြီးသော သားကဲ့သို့ဖြစ်၏ ဟုဆို၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျက် အဘဲ့ ကြောင့်သင်မငိုသနည်းဟုသိကြားမင်းသည်မေး၏။ ထိုကျွန်မသည်မငို ခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုလိုရကား။ ။

(၇၃၄) ယထာ စ ဥဒကကုမ္ဘော၊ဘိန္နော အပ္ပဋိသန္ဓိယော။
ဇေဝ်သမ္ဗဒမေဝေတံ၊ယော ပေတမနုသောစတိ။ ။

(၇၃၅) ဒုယ္ဘမာနော နဇာနာတိ၊ဥာတိနုံ ပရိဒေဝိတံ။
တသ္မာ ဇော်နုသောစာမိ၊ဂတော သော တသ ယာ ဂတိ။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၇၃၄-၇၃၅) သာမိ၊အရှင်။ယော၊အကြင်သူသည်။ပေတံ၊သေသော သူကို။အနုသောစတိ၊အာဘန်တလဲလဲစိုးရိမ်၏။တသ၊ထိုသူ၏။ ဇော်အနု သောစနုံ၊ ထိုအာဘန်တလဲလဲစိုးရိမ်ပူဆွေးငိုကြွေးခြင်းသည်။ဘိန္နော၊ခုနှစ် စိတ်ကွဲလေပြီးသော။ ဥဒကကုမ္ဘော၊ရေအိုးသည်။အပ္ပဋိသန္ဓိယောယထာ

စ၊တဘန်စင်ပြန်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသကဲ့သို့လည်း။ ဧကံသမ္ဘဒမေဝ၊ ဤသို့အိုးဥပမာနှင့်တူစွာဖြစ်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။ ခုယ္ယမာနော၊ မိုးဟုတ်အပ်သောအခွင့်သားသည်။ ဥာတိနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏။ ပရိဒေဝိတံ၊ငိုကြွေးခြင်းကို။နစာနာတိ၊မသိ။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ဧတံ၊ထိုသောအခွင့်သားကို။ အဟံ၊ငါသည်။ နသောစာမိ၊မစိုးရိမ်။တသ္မာ၊ထိုအခွင့်သား၏။ယာဝတိ အကြင်ဝတိသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံ၊ထိုဝတိသို့။ သော ထိုအခွင့်သားသည်။ဝတောဝ၊လားဟု။ ။

သိကြားမင်းသည်ထိုအလုံးရုံသောသူတို့၏ တရားစကားကိုကြား၍ ကြည်ညိုမှုရှိသင်တို့သည်မမေ့မလျော့မရဏာသတိကို ပွါးစေကုန်လော့။ သင်တို့သည်ယနေ့မှစ၍ မိမိလက်ဖြင့်အမှုကို မပြုကုန်လင့်။ သိကြားနတ်မင်းဖြစ်သောငါသည်သင်တို့အိမ်၌ ရတနာသုနစ်ပါးတို့ကိုအတိုင်းအရှည် မရှိသည်ကိုပြုပေအုံ့။သင်တို့သည်မမေ့မလျော့သည် ဖြစ်ကြကုန်၊အလှူပေးကြကုန်။သီလဆောက်တည်ကြကုန်။ဥပုသ်သုံးခြင်းကို ပြုကြကုန်။ဤသို့ထိုသူတို့အား အဆုံးအမကိုပေး၍အိမ်၌ အတိုင်းအရှည် မရှိသောဥစ္စာဖြင့်ပြည့်သည်ကိုပြု၍သွားပြီ။ ။ဥရဂဇာတကံ စတုတ္ထံ။၃ ၅၅။

---

၃ ၅ ၅-ဃဋဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အညေသေစန္တိ ရောစန္တိ, အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤဃဋဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ကောသလမင်း၏တယောက်သောအမတ်ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည်ဗျာနိုကို ဖြစ်စေ၍ ကောင်းကင်၌ထက်ဝယ်ဘွဲ့သဖြင့်နေ၏။ဓက်မင်းကိုယ်၌ပူခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ဓက်မင်းသည် သွားပြီ ဘုရားလောင်း၏ ခြေကြေးမုံနှင့်တူသောပွင့်သော ပဒုမာကဲ့သို့အသရေရှိသောမျက်နှာကိုမြင်၍ဘုရားလောင်းကိုမေးလိုရကား။ ။

(၇ ၃ ၆) အညေ သေစန္တိ ရောဒန္တိ၊အညော အသု-မုခေါ ဇနော။
ပသန္ဓ-မုခ-ဝဏ္ဏောသိ၊ကသ္မာ ဃာဒု နသောစသိ။ ။

ဟူသောခြေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၀၀၀) ဃဋ္ဌ၊ဃဋ္ဌမင်း။ အညောသင်္ဂတပါးကုန်သော သူတို့သည်။ သောစန္ဒာ၊စိုးရိမ်ကုန်၏။ ရောဒနာ၊ငိုကုန်၏။ အညောတပါးသော။ ဇနေသ၊လူသည်။ အသုဘရေခေါ်၊ မျက်ရည်စွတ်သောမျက်နှာရှိ၏။ တွံ့သင်သည်။ပသန္နမုခဝဏ္ဏော ကြည်သောမျက်နှာအဆင်းရှိသည်။ အသိ၊ဖြစ်၏။ကဿ၊အဘဲ့ကြောင့်။နသောစသိ၊မစိုးရိမ်သနည်း။ ။

ထိုအခါ ဓက်မင်းအား ဘုရားလောင်းသည် မစိုး ရိမ်သော အကြောင်းကိုဆိုလိုရကား။ ။

(၇၃၇) နာ-ဗ္ဗတိတ ဟရော-သောကောနာ-နာဂတ-သုခါ-ဝဟော။
တဿ ဓက်နု သောစာမိ၊နတ္ထိ သောကော ဒုတိယကော။ ။

(၇၃၈) သောစံ ပဏ္ဍု ကိသော ဟောတိ၊ဘတ္တ-ဗ္ဗ-ဿ နု ဂုစ္ဆတိ။
အမိတ္တာ သုမနာ ဟောန္တိ၊သလ္ဂ-ဝိဒ္ဓဿ ရုပ္ပတော။ ။

(၇၃၉) ဂါမေ ဝါ ယဒိ ဝါ-ရညေ၊နိန္နေ ဝါ ယဒိ ဝါ ထလေ။
နမ-ဿ အာဂမိဿတိ၊ဧဝံ ဒိဋ္ဌပဒေါ အဟံ။ ။

(၇၄၀) ယဿ-တ္ထာ နာလ-မေကော စ၊သဗ္ဗ-ကာမ-ရသာ-ဟရော။
သဗ္ဗာဒိ ပထဝိ တဿ၊နု သုခံ အာဝဟိဿတိ။ ။

ဟူသောဤလေးဂါထာတို့ကိုဆိုတော်။ ။

(၇၃၇-၇၄၀) ဓက်၊ဓက်မင်း။သောကော၊စိုးရိမ်ခြင်းမည်သည်။နာဗ္ဗတိတဟရော၊ လွန်လေပြီးချုပ်လေပြီးသောအစီးအပွါးကိုဆောင်ယူနိုင်သည်လည်းမဟုတ် ။နာနာဂတသုခါဝဟော၊ လာလတ္တံ့သောချမ်းသာကိုဆောင်နိုင်သည်လည်းမဟုတ်။ ဒုတိယကော၊ လွန်လေပြီးချုပ်လေပြီးသောအစီးအပွားကိုဆောင်ယူခြင်းဖြင့်ရင်း လာလတ္တံ့သော ချမ်းသာကိုဆောင်ပေခြင်းဖြင့်ရင်း အကောဿသဟဲ့ပြုနိုင်သော။ သောကော၊သောကမည်သည်ကား။နတ္ထိ၊မရှိ။တဿ၊ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ငါသည်။နသောစာမိ၊မစိုးရိမ်။ ။သောစံသောစန္ဟော၊စိုးရိမ်သောသူသည်။ပဏ္ဍု၊ဖြူဝတော့သောကိုယ်ရှိသည်။ ကိသော၊ကြိုလျှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အာသ၊ထိုစိုးရိမ်သောသူအား။ဘတ္တ-ဗ္ဗ၊အစာသည်လည်း။နဂုစ္ဆတိ၊နှစ်သက်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ။ သလ္လဝိဒ္ဓဿ၊စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသောမြှားဖြင့် ရှားဝင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ရုပ္ပတော၊ဘောက်ပြန်သောသူအား။ အမိတ္တာ၊ရန်သူတို့သည်။သုမနာ၊ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ။ဂါမေဝါ၊ရွာ၌ရင်း။ယဒိ၊ထိုမို့။အရညေဝါ၊တောင်ခိုရင်း။ နိန္နေဝါ၊ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်၌

ရင်း။ယခု၊ထိုမှ။ ထလေဝါ၊ကုန်းကြည်းနှင်ရင်း။ငွေတံ၊တည်သော။မံ၊ငါသို့။ တံ၊ထိုဝိုးရိပ်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသောဖြာ့တော့ခြင်းကြောလိုခြင်း အစရှိသောပျက်စီးခြင်းသည်။ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်။ နအာဂမိသတိ၊မလာလတ္တံ့။ဧဝံတထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်။ အဟံ၊ငါသည်။ ဒိဋ္ဌပဒေါ၊မြင်အပ်သောဗျာန်ဟူသောအကြောင်းရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။ယသ၊ အကြင်သူအား။ အတ္ထာ၊အကျိုးစီးပွါးကိုဆောင်ကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။သန္တိ၊ရှိကုန်၏။တေသု၊ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့တွင်။ဧကောစ ဧကောပိ၊တယောက်သောအဆွေခင်ပွန်းသည်လည်း။ သဗ္ဗကာမရသာ ဟရော၊ဗျာန်ချမ်းသာဟုဆိုအပ်သော အလုံးရုံလိုအပ်သော အရသာကို ဆောင်နိုင်သည်ဖြစ်၍။အလံသမတ္ထော၊စွမ်းနိုင်သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ တသ၊ထိုမင်းအား။ သဗ္ဗာပိပထဝီ၊အလုံးရုံသောမြေသည်လည်း။သုခံ၊ ချမ်းသာကို။နဲ အာဝဟိသတိ၊မဆောင်နိုင်လတ္တံ့။ ။(ဒုဋ္ဌဂါမဏိတပတ္တိ တဋ္ဌေနဗျာနသုခသင်္ခါတံသဗ္ဗကာမရသံအာဟရတိတိသဗ္ဗကာမရသာ ဟရော)။ ။(အဋ္ဌကထာ)။ ။ဃဋိကာတကံ ပဌမံ။၃ ၅ ၅။

---

၃ ၅ ၆-ကောရဏ္ဍိယဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်ဗုဒ္ဓရားသည်၊ဧကောအရညေ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော၌ကောရဏ္ဍိယဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊အာသျှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကိုအကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။

ထိုအခါကောရဏ္ဍိယသုလင်ကို တပါးသောလုလင်တို့သည် အဘဲကြောင့်ထ၍ကျီသို့ပြုသနည်းဟုဆိုကုန်၏။ ကောရဏ္ဍိယလုလင်သည် တရုံတရုသောစကားတို့ကိုမဆို ထိုလုလင်တို့သဉ္ဇလျှင်မြန်စွာသွား၍ဆရာအားကြားကုန်၏။ ဆရာသည်လာလတ်၍ ကောရဏ္ဍိယလုလင်နှင့်တကွ စကားပြောလိုရကား။ ။

(၇ ၄ ၀) ဧကော အရညေ ဂိရိ-ကန္တရာယံ၊
ပဋ္ဌယ္ယ ပဋ္ဌယ္ယ သေလံ ပဝေ့ဇ္ဇသိ။
ပုနပ္ပုနံ သန္ဓရမာနော-ဗ္ဗပေါ၊
ကောရဏ္ဍိယာ ကော နု တဝ ယိဓ-ဇ္ဇော။ ။

ဟူသောဒေါ့ဦးဗွာသောဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

☰ ကောရဏ္ဍိယ၊ကောရဏ္ဍိယ။တို့၊သင်သည်။အရည်ကြ၊တောင်္ခ။ကောတယောံထည်းတည်း။ပုနပ္ပုနံ၊အဘာနိတလဲလဲ။ သန္ဓရေမာနဗ္ဗပေါ၊အလွန်လျင်မြန်သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ သေလံ၊ကျောက်ကို။ ပဋ္ဌယ္ယပဋ္ဌယ္ယ၊ယူ၍ယူ၍။ ဂိရိကန္ဒရာယံ၊တောင်ချောက်၌။ပဝေ့ဇ္ဇသိ၊ချသွင်း၏။ ဇာ၊ဤချောက်၌။သေလဝိပနေန၊ကျောက်ကိုပစ်သွင်းခြင်းဖြင့်။(ထည့်)။တဝ၊သင်အား။ကောအဇ္ဇေါနု၊အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ ။

ကောရဏ္ဍိယလုလင်သည် ထိုစကားကိုကြား၏ဆရာကို သိစေလိုရကား။ ။

(၇၄၂) အယ·ဘ္ဘိမ် သာဂရ-သေရိတ·ဏ္ဍံ၊
သမံ ဂရိသ္သာမိ ယထာဝိ ပါဏိ·။
ဝိကိရိယ သာနုနိ စ ပဇ္ဇတာနိ စ၊
တသ္မာ သေလ ဒရိယာ ပဂ္ဂိပါမိ။ ။

ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၇၄၂) အာစရိယ၊ဆရာ။အဟံ၊ငါသည်။သာဂရသေရိတဏ္ဍံ၊ပြစ်သမုဒ္ဒရာတို့သည်ဖြိုခဲအပ်သောသမုဒ္ဒရာလေးစင်းအပိုင်းအခြားရှိသော။ ဇာမံမဟာပထဝိ၊ဤမြေကြီးကို။ သာနုနိစ၊ ဖြေတောင်တို့ကိုလည်း။ ပဇ္ဇတာနိစ၊ကျောက်တောင်တို့ကိုလည်း။ဝိကိရိယ၊ဖြိုခွဲ။ ပါဏိ·ယထာဝိ၊လက်ဝါးပြင်သို့လည်း။သမံ၊ညီညွတ်သည့်ကို။ဂရိသ္သာမိ၊ပြုအံ့။ တသ္မာဟိ၊ထိုကြောင့်လျှင်။သေလံ၊ကျောက်ကို။ဒရိယာ၊ချောက်၌။ပဂ္ဂိပါမိ၊ချထည့်တော်။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဆရာသည်။ ။

(၇၄၃) နယိမံမဟိ· အာဟာရတိ ပါဏိ-ဂမ္ဘီ၊
သမံ မနုဿော ဂရဏာယ မေကော။
မညာမိ·မညေ၀ ဒရိ-ဒ္ဓိဂိသံ၊
ကောရဏ္ဍိယာ ဟာယသိ ဒ္ဓိ၀-လောဂံ။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၇၄၃) ကောရဏ္ဍိယ၊ကောရဏ္ဍိယ။ ငေါ၊တယောံထည်းသော။မနုဿော၊လူသည်။ဇာမံမဟိ·၊ဤမြေကြီးကို။ ပါဏိဂမ္ဘီ၊လက်ဖြင့်လုပ်၍။သမံ၊ညီညွတ်စွာ။ဂရဏာယ၊ပြုခြင်းငှါ။နအာဟာရတိ၊မတတ်ကောင်း။ ဇာမညေ၀ဒရိဒ္ဓိဂိသံ၊ဤတခုထည်းသောချောက်ကို ပြည့်စေခြင်းငှါ ကျော်

တို့ကိုရှာစည်လျှင်။တွံ့ဝေသင်သည်။ဣမံဇီဝလောကံ၊ဤလူ့ပြည်ကို။ ဟာယ သိ၊စွန့်ရလေအံ့ဟူ၍။မညာမိ၊ငါထင်၏။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ကောရဏ္ဍိယလုလင်သည်။ ။

(၇၄၄) သစေ အဟံ ဘူတ-ဓရံ နု သက္ကာ၊
သမံ မနုဿေသု ကရဏာယ မေကော။
ဇေမေဝ တွံ ပြဟေ့ ဣမေ မနုဿေ၊
နာနာဒိဋ္ဌိကေ နာနယိသ္သသိ နေ။ ။

ဟူသော၎ဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၇၄၄) ပြဟေ့၊ဆရာပုဏ္ဏား။ ဇကော၊တယောက်သော။ မနုဿေသု၊ လူဖြစ်သော။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ဘူတဓရံ၊သတ္တဝါတို့ကိုဆောင်တတ်သောမြေကြီးကို။ သမံကရဏာယ၊ညီညွတ်စွာခြင်းငှါ။ သစေနုသက္ကာ၊ အကယ်၍မတတ်ကောင်းအံ့။ ဇေမေဝ၊ဤအတူလျှင်။ တုဝံ၊ဆရာသည်။ နာနာဒိဋ္ဌိကေ၊အထူးထူးသောအယူရှိကုန်သော။ ဣမေမနုဿေ၊ ဤလူတို့ကို။(နာနယိသ္သသိဋ္ဌစပ်)။နေ၊ထိုလူတို့ကို။ဝေဝံသိလံ၊ဤသီလကို။ဂဏ္ဍ ထ၊ယူကြကုန်။ဂဏ္ဍထ၊ယူကြကုန်။ဣတိ၊ဤသို့။ဝဒန္တော၊ဆုံးမ၍။ နအာနယိသ္သသိ၊မိမိအလိုသို့ဆောင်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်လတ္တံ့။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဆရာသည်။ ကောရဏ္ဍိယ၊သင်သည်ကား သင့်သောစကားကိုဆို၏။ ယခုငါသည် ဤသို့သဘောရှိသောအမှုကိုမပြုအံ့ ဟုမိမိ၏ချွတ်ယွင်းသည်၏အဖြစ်ကိုသိ၍။ ။

(၇၄၅)သံဝိဇ္ဇာ-ရှပေနု ဘဝံ မမ-ဣဒံ၊အကွာသိ ကောရဏ္ဍိယ ဇေမေတံ။
ယထာ နု သက္ကာ ပထဝိသမာသံ၊
ကတ္တုံ မနုဿေသု တထာ မနုဿာ။ ။

ဟူသော၎ပဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၇၄၅) ကောရဏ္ဍိယ၊ကောရဏ္ဍိယ။ဘဝံ၊အသျှင်သည်။ မမ၊ငါ့အား။ သံဝိဇ္ဇာရှပေနု၊အကျင့်ချုံးသောဥပမာဖြင့်။အဣဒံ၊အကျိုးကို။ အကွာသိ၊ ပေးကြားပေ၏။ဇေတံ၊ထိုသင့်စကားသည်။ဇေဝ၊သင်ဆိုတိုင်းမှန်ပေ၏။အ ယံပထဝိ၊ဤမြေကြီးကို။သမံ၊ညီညွတ်စွာ။ ကတ္တုံ၊ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ယ ထာ၊မဈာတ်ကောင်း၏သို့။တထာ၊ထိုအတူ။မနုဿေသု၊တယောက်သည်း သောလူသည်။မနုဿာ၊ကုန်အောင်စုံသောလူတို့သည်။(နသက္ကာဋ္ဌစပ်)။

၀ါ၊ ကုန်အောင်စုံသောလူတို့ကို။ သမ်းညှိညှတ်သည်ကို။ကတ္တုံ၊ပြုခြင်း ၌။နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း။ ။ကောရဏ္ဍိယဿတက် ဆဋ္ဌံ။၃ ၅ ၆။

---

၃ ၅ ၇-လဒုကိကဿတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားသည်။ဝန္ဒာမိတံကုဋ္ဌရသဒ္ဓိဟာယနံ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤလဒုကိကဿတ်ကို၊ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ဒေဝဒတ်ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုဘုရားလောင်းဆင်ကိုနှံ့ရတ်ဌက်မသည်မြင်၍ ဤဆင်မင်းသည် ငါ့သားငယ်တို့ကိုနင်း၍ သတ်လတ္တံ့။ယခုသားငယ်တို့၏အရုန်းအတားအကျိုးငှါ ဆင်မင်းကို တရားနှင့်လျှာ်ညီသော အစောင့်အရှောက်ကို တောင်းအံ့ဟုကြံ၏။ကြံပြီး၍ထိုနှံ့ရတ်ဌက်မသည် အတောင်နှစ်ဘက်တို့ကိုရှက်၍။ဆင်၏ခြေရင်းရပ်၍။ ။

(၇၄၆) ဝန္ဒာမိ တံ ကုဋ္ဌရ သဒ္ဓိ-ဟာယနံ၊
အရညကံ ယူထ-ပတိ ယသသိ။
ပဏ္ဍေဟိ တံ ပဠုလိကံ ကရောမိ၊
မာ မေ-ဝဓိ ပုတ္တကေ ဒုဗ္ဗလာယ။ ။

ဟူသောခြေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၇၄၆) ကုဋ္ဌရ၊ဆင်မင်း။သဒ္ဓိ-ဟာယနံ၊အနှစ်ခြောက်ဆယ်ရှိကအားမှယုတ်ထသော။အရညကံ၊တောခွီကျက်စားထသော။ ယူထ-ပတိ ၊ဆင်ရွှေအပေါင်း၏မင်းဖြစ်တော်မူသော။ ယသသိ ၊မျှားသော အခြိုအရံရှိသော။တံ၊အာရှင်ဆင်မင်းကို။အဟံ၊ငါသည်။ ဝန္ဒာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။တံ၊အာရှင်ဆင်မင်းကို။ ပဏ္ဍေဟိ၊အတောင်တို့ဖြင့်။ ပဠုလိကံ၊လက်ဆုပ်ချိုခြင်းကို။ ကရောမိ၊ပြုပါ၏။ ဒုဗ္ဗလာယ၊အားနည်းသော။မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ ပုတ္တကေ၊သားငယ်တို့ကို။မာအဝဓိ၊မသတ်ပါလင့်။ ။

ဘုရားလောင်းသည်၊နှံ့ရတ်ဌက်မငယ်၊သင်မစိုးရိမ်လင့်၊ငါသည်သင့်သားငယ်တို့ကိုစောင့်ရှောက်အံ့ဟုဆိုမူ ဌက်ငယ်တို့၏အထက်၌ ရပ်၍ရှစ်သောင်းသောဆင်တို့သည်သွားကုန်ပြီးသော်နှံ့ရတ်ဌက်မကိုခေါ်၍။ နှံ့ရတ်ဌက်မငယ်၊ငါတို့နေ့ခဏ်၌ တစိုးထည်းသောဆင်သည် သွားလတ္တံ့။

ထိုဆင်သည်ငါတို့စကားကိုနားမထောင်လတ္တံ့။ ထိုဆင်လာလတ်သော် ထိုဆင်ကိုလည်းတောင်းပန်၍ သားငယ်တို့၏ချင်းသာခြင်းကိုပြုရစ်စေ လော့ဟုဆို၍သွား၏။ နှစ်စုတ်ဌက်မသည်လည်း ထိုဆင်အားခရီးဦးကြို ဆို၍အတောင်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်လက်အုပ်ချီ၍။ ။

(၇၄၇) ဝန္ဒာမိ တံ ကုဋေ ဂေ-စာရိ၊အရညကံ ပဌတ-သာနု-ဂေါစရံ။
ပက္ခေဟိ တံ ပဋိဂဏှိ ကရောမိ၊မာ မေဝမိ ပုတ္တ ကေဒုဇ္ဇလာယ။
ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၇၄၇) ကုဋေ့ရေ့ဆောင်မင်း၊ ဂေ-စာရိ၊ တစိုးထည်း ကျက်စားလေ့ရှိ သော၊အရညကံ၊တောနှင်းကျက်စားထသော၊ပဌတ-သာနု-ဂေါစရံ၊ကျော်ကြား တောင်ပြေတောင်တို့၌ အစာကိုယူထသော။ တံ၊အာရှင်ဆင်မင်းကို။ အ ဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ဝန္ဒာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။ပက္ခေဟိ၊အတောင်တို့ဖြင့်။ပဋိဂဏှိ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို။ ကရောမိ၊ပြုပါ၏။ ဒုဇ္ဇလာယ၊အားနည်းသော။မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ပုတ္တကေ၊သားငယ်တို့ကို။မာအာဝမိ၊မသတ်ပါလင့်။ ။

ထိုဆင်သည်နှစ်ရတ်ဌက်မငယ်စကားကိုကြား၍။ ။

(၇၄၈) ဝမိဿာမိ တေ လဒ္ဓုကိကေ ပုတ္တကာနိ၊
ကိံ မေ တွံ ကာဟသိ ဒုဇ္ဇလာ-သိ။
သတ်-သဟဿာနိ ဝါ ဒါဒိသိနံ၊
ဝါမေန ပါဏေန ပဿေါဒုယေယဟိ။ ။
ဟူသောဤဒေတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၇၄၈) လဒ္ဓုကိကေ၊နှစ်ရတ်ဌက်မငယ်။တေ၊သင်၏။ပုတ္တကာနိ၊သား ငယ်တို့ကို။ဝမိဿာမိ၊သတ်အံ့။တွံ၊သင်သည်။ ဒုဇ္ဇလာ၊အားနည်းသည်။ အသိ၊၏။တွံ၊သင်သည်။မေ၊ငါ့အား။ကိံ ကာဟသိ၊အဘယ်ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း။ ဒါဒိသိနံ၊သင်ကဲ့သို့သောဌက်တို့၏။သတ်သဟဿာနိ ဝါ၊တသိန်းတို့ကို သော်လည်း။ ဝါမေနပါဏေန၊လက်ယာခြေမဟုတ်သေးဘူး လက်ပဲခြေ ဖြင့်သာ။ပဿေါဒုယေယဟိ၊ငါသတ်အံ့။ ။

ဤသို့ဆိုသည်ကိုဆင်သည် နှစ်ရတ်ဌက်မသားတို့ကို ခြေဖြင့်ချေ၍ ကျင် ယမ်ဖြင့်ဖျောစေ၍မြည်ဟည်းလျက် ဘဲသွားဏ်၏။နှစ်ရတ်ဌက်မသည်သစ် ခက်ခွနှုန်း၍။ဆင်မင်း၊ယခုသင်မြည်လျက်သွားဏ်၏နှစ်ကောက်သုံးကောက်ဖြင့်ငါ့ အမှုကိုမြင်ရလတ္တံ့။ကိုယ်အားထက်ဥာဏ်အားကြီးသောအကြင်ကိုသင် မသိ။သင်နှင်သည်ဖြစ်စေဦး၊သင့်ကိုသိစေအံ့ဟု ပြုပုံခြောက်လှန့်လျှင်။ ။

(၇၄၉) နု ဟေ၊ဝ သဗ္ဗတ္ထ ဗလေန ကိစ္စံ၊
ဗလံ ဟိ ဗာလဿ ဝစာယ ဟောတိ။
ကရိဿာမိ တေ နာဂ-ရာဇ အနုတ္ထံ၊
ယော မေ ဝဓိပုတ္တကေ ဒုဗ္ဗလာယ။ ။
ဟူသောဤစတုတ္ထဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၇၄၉) နာဂ-ရာဇ၊ဆင်မင်း။သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသောအရာ၌။ဗလေနေ၀၊ကိုယ်အားဖြင့်သာလျှင်။ ကိစ္စံ၊ပြုအပ်သည်။ နဟောတိ၊ မဟုတ်သလျှင်ကတည်း။ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ဗလံ၊ကိုယ်အားသည်။ ဗာလဿ၊သူရိုက်အား။ ဝစာယ၊သတ်ခြင်းဌာ။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ယော၀ဲ၊အကြောင်သင်သည်။ ဒုဗ္ဗလာယ၊အားနည်းသော။ မေ၊ငါ၏။ပုတ္တကေ၊သားငယ်တို့ကို။ ဝဓိ၊သတ်၏။တေ၊သင်၏။အနုတ္ထံ၊အကျိုးမဲ့ကို။ကရိဿာမိ၊ပြုအံ့။ ။

သဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ရဟန်းတို့၊ ရုန်မည်သည်ကို တစုံတယောက်သောသူနှင့်တကွမပြုအပ်၊ဤသို့စဉ်အားနှင့်ပြည့်စုံသောဆင်ကိုလေးခုကုန်သောသတ္တဝါတို့သည် တပေါင်းထည်းဖြစ်ကုန်၍ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်စေကုန်၏ဟုပြတော်မူအံ့သောဌာ။ ။

(၇၅၀) ကာကဠ ပဿ လဒုကိကံ၊မဏ္ဍူကံ နီလ-မက္ခိကံ။
ဧတေ နာဂံ အဃာတေသုံ၊ပဿ ဝေရဿ ဝေရိနံ။
တဿ ဟိ ဝေရံ နု ကယိရာထ၊အဗ္ဗိယေန ဝိ ကေနစိ။
ဟူသောဤပဉ္စမအဘိသမ္ဗုဒ္ဓဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။ ။ ။

(၇၅၀) ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့။ ကာကဠ၊ ကျီးကိုရင်း။ လဒုကိကဠ၊နှံ ရုတ်ဌက်မဝယ်ကိုရင်း။ မဏ္ဍူကဠ၊ ဘဲကိုရင်း။နီလ-မက္ခိကဠ၊ ယင်မမဲရိုင်းကိုရင်း။ ပဿ၊ပဿထ၊ သင်တကာတို့ ရှုပါကုန်လတ္တံ့။ဧတေ၊ ထိုလေးခုသောသတ္တဝါတို့သည်။ နာဂံ၊တောင်၏အလား ကြီးမားသောဆင်ပြောင်ကို။အဃာတေသုံ၊ သတ်နိုင်ကုန်ပြီ။ဝေရိနံ၊ရန်သူတို့၏။ ဝေရဿ၊ရန်၏။ဂတိ၊ဖြစ်ခြင်းကို။ပဿ၊ပဿထ၊သင်တကာတို့ရှုပါကုန်လတ္တံ့။တဿ ဟိ၊ထို့ကြောင့်လျှင်။ အဗ္ဗိယေန၊မချစ်အပ်သော။ကေနစိ၊တစုံတယောက်သောသူနှင့်လည်း။သဗ္ဗိ၊တကွ။ ဝေရံ၊ရန်ကို။နကယိရာထ၊မပြုရာ။ ။(ယူထ၌၊ယူဟု,ဗိဿ၊ထ,ကားဒုတိယကဗျာ။ ယူ၀,ဟု-စဝုတ္ထကဗျာမလို)။ ။လဒုကိကဗာတကံ သတ္တမံ။၃ ၅၂။

၀၄၈ ၅-ပဌမကနိပါတ်ဇာတ်ပါဠိတော်နိဿယ။ (၇၁၀)

၃ ၅၈-ရှင်ဒေဗဒ္ဓပါလဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြစ်စွာဘုရားသည်၊ အဟာမေ၀ ရှုသိယာဘုန်ဟာတာ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤရှင်ဒေဗဒ္ဓပါလဇာတ်ကို၊ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌သိတင်းသုံး နေတော်မူစဉ်၊ ဒေ၀ဒတ်သည် သဗ္ဗညုဖြစ်စွာဘုရားအား သတ်အံ့သောဌာ လုံ့လပြုခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ ပေါ်တော်မူ၏။ ။

စန္ဒာဒေ၀ိသည်၊ဖြစ်သောမင်းကြီး၊ ဆုနစ်လမျှရှိသော ယေသေးစွာသောအာကျွန်ုပ်၏သားသည် တစုံတရာကိုမျှ မသိသေး၊သားအားအပြစ်သည်မရှိ။ထိုအပြစ်သည် ဖြစ်လတ်သော် အာကျွန်ုပ်၌သာဖြစ်ရာ၏။ ထို့ကြောင့်အာကျွန်ုပ်၏လက်ကိုဖြတ်လေ့ဟုဆိုလိုရကား။ ။

(၇၁၀) အဟာ.မေ၀ရှသိယာ ဘုန-ဟာတာ၊ရညော မဟာပတာပသ။
ဇတံ ရဠ္ဘတု ဒမ္မပါလံ၊ဟ ဟ ဣ ဒေ ဒေ ဒေ ဆေ ဒေ ဟိ။ ။

ဟူသောဂျေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၇၁၀) အဟာမေ၀၊ အာကျွန်ုပ်သည်သာလျှင်။ မဟာ ပတာ ပသ ရညော၊မဟာပတာပမင်းအား။ရှသိယာရှသိကာ၊အရှင်မင်းကိုဖြင်လျက် မထမရှု၍ပြစ်မှားတတ်သည်မည်ပေ၏။ဝါ၊ပြစ်မှားမှုကိုပြုတတ်သောမိန်းမရိုက်မည်ပေ၏။ဘုန်ဟာတာဟာတာဘုန်ဟာတာ၀ရုဏ်၊အာကျွန်ုပ်အစိုးအမှုကိုအာကျွန်ုပ်သည်ပင်ဖျက်ဆီးသည်မည်ပေ၏။ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ ဒေ ၀၊မင်းဖြတ်။နိပ္ပရာဓံ၊အပြစ်မရှိသော။ ဇတံ၊ဒမ္မပါလံ၊ ဤဒမ္မပါလသူငယ်ကို။ရဠ္ဘတု၊လွှတ်တော်မူလေ့။ ဒေါသကာရိကာ၀ယာ၊ ပြစ်မှားမှုကိုပြုတတ်သော။မေ၊အာကျွန်ုပ်၏သာလျှင်။ဟ ဣ ဒေ၊လက်တို့ကို။ဆေ ဒေ ဟိ၊ ဖြတ်စေလေ့။ ။

မင်းသည်ခိုးသူသတ်ကိုကြည့်၏။ဖြတ်သောမင်းကြီး၊အဘယ်သို့ပြုရမ်းခုံနည်းဟုခိုးသူသတ်သည်ဆို၏။ ကြာဖြင့်ခြင်းကို မပြုမူ၍ လက်တို့ကိုဖြတ်လေ့ဟုဆို၏။ထိုခဏ၌ခိုးသူသတ်သည်ထက်စွာသောပုဆိန်ကိုယူ၍မင်းသား၏လက်နှစ်ဘက်တို့ကိုနှစ်ဖွာသောဝါးညောက်တို့ကဲ့သို့ ဖြတ်၏။မင်းသားသည်လက်တို့ကိုဖြတ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော် မျက်ရည်မယိုမဝိုမူ၍လျှင်ခန္ဓီမေဏ္ဍာကိုရှေ့ထား၍ သည်းခံ၏။ စန္ဒာဒေ၀ိသည်ကား

ဖြတ်အပ်သောလက်စွန်းကိုယူ၍ ခါးဖိုက်ခွဲထား၍ သွေးလိမ်းကျံသည် ဖြစ်၍ငိုလျက်သွား၏။ တဘန် ခိုးသူသတ်သည်၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ အဘယ်သို့ပြုရအံ့နည်းဟုမေး၏။ ခြေနှစ်ဘက်တို့ကိုလည်း ဖြတ်လေ့ဟု ဆို၏။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍စန္ဒာဒေဝီသည်။ ။

(၇၅၂) အဟ.မေဝ ဒုသိယာ ဘုန-ဟတာ၊ရညော မဟာပတာပဿ။

ဇတံ ရဠ္ဘတ္ တ ဒေ ပါ ပါ ဒေ မေ ဒေ ဝ ဆေ ဒေ ဟိ။ ။

ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၇၅၂)အဟမေဝ၊အကျွန်သည်သာလျှင်။မဟာပတာပဿရညော၊မ-ဟာပတာပမင်းအား။ ဒုသိယာ၊ အရှင်မင်းကိုဖြင်လျက်မထမှ၍ပြစ်မှား တတ်သည်မည်ပေ၏။ဝါ၊ပြစ်မှားမှုကိုပြုတတ်သောမိန်းမမိုက်မည်ပေ၏။ ဟတာ၊အကျွန်အစိုးအပွါးကိုအကျွန်သည်ပင်ဖျက်ဆီးသည်မည်ပေ၏။ တဆ္ဆာ၊ထို့ကြောင့်။ ဒေဝ၊မင်းဖြတ်။ နိပ္ပရာဓ၊အပြစ်မရှိသော။ဇတံ၊ဒေ္ဝပါ လံ၊ ဤဒေ္ဝပါလသူငယ်ကို။ ရဠ္ဘတ္၊လွှတ်တော်မူလေ့။ ဒေါသကာရိကာ ယ ၊ပြစ်မှားမှုကိုပြုတတ်သော။ မေ၊အကျွန်၏သာလျှင်။ပါ ဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဆေ ဒေ ဟိ၊ဖြတ်စေလေ့။ ။

မင်းသည်လည်းတဘန်ခိုး သူသတ်ကိုစေ၏။ ခိုးသူသတ်သည်ခြေနှစ် ဘက်တို့ကိုလည်းဖြတ်၏။စန္ဒာဒေဝီသည်ခြေတို့ကိုလည်းခါးဖိုက်ခွဲ ထား၍သွေးလိမ်းကျံသည်ဖြစ်၍ ငိုလျက်၊အရှင်မဟာ ပတာပမင်း၊ လက်ခြေ ဖြတ်ကုန်သောသားတို့ကို အမိသည်လုပ်ကျွေးအပ်ကုန်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ခစားပြု၍ကျွန်ုပ်သားကိုလုပ်ကျွေးအံ့၊ကျွန်ုပ်အား ဤသားကိုပေးလေ့ဟု ဆို၏။ခိုးသူသတ်သည်၊မင်းကြီး၊အကျွန်ုပ်ကိုစွပ်ပြိုးပြိုလေဟုမေး၏။ မပြိုး သေးဟုဆို၏။ဖြတ်သောမင်းကြီး၊အဘယ်သို့ပြုရအံ့နည်းဟုဆို၏။ ဓမ္ဓပါ လ၏ဦးခေါင်းကိုဖြတ်လေ့ဟုဆို၏။

ထိုစကားကိုကြား၍စန္ဒာဒေဝီသည်။ ။

(၇၅၃) အဟ.မေဝ ဒုသိယာ ဘုန-ဟတာ၊ရညော မဟာပတာပဿ။

ဇတံ ရဠ္ဘတ္ ဓမ္ဓပါလံ၊သိသံ မေ ဒေ ဝ ဆေ ဒေ ဟိ။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၇၅၃) အဟမေဝ၊အကျွန်သည်သာလျှင်။မဟာပတာပဿရညော၊ မဟာပတာပမင်းအား။ ဒုသိယာ၊အရှင်မင်းကိုဖြင်လျက်မထမှ၍ပြစ်မှား

တတ်သည်မည်ပေ၏။ဝါ။ပြစ်မှားမှုကိုပြုတတ်သေါမိန်းမရိုက်မည်ပေ၏။ ဘုန်ဟာတာ၊အကျွန်အစိုးအပွါးကိုအကျွန်သည်ပင်ဖျက်ဆီးသည်မည်ပေ ၏။တသ္ဌာ၊ထို့ကြောင့်။ဒေဝ၊မင်းမြတ်။နိမ္မရာဇ်၊ အပြစ်မရှိသော။ဝေ်မွေ ပါလ်၊ဤခမ္မပါလသူငယ်ကို။ရေမ္ဘတု၊လွှတ်တော်မူလော့။ ဒေါသကာရိကာ ယ၊ ပြစ်မှားမှုကိုပြုတတ်သော။ မေ၊အကျွန်၏သားလျှင်။ သိသံ၊ဦးခေါင်း ကို။ဆေးဒေဟိ၊ဖြတ်စေလော့။ ။

ဤသို့ဆိုပြီး၍ဗိမိဦးခေါင်းကိုညွှတ်၍ခံ၏။တာဘန်ခိုးသူသတ်သည်၊မြတ် သောမင်းကြီး၊ အာဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်းဟုဆို၏။ ခမ္မပါလဦးခေါင်းကို ဖြတ်လော့ဟုဆို၏။ ခိုးသူသတ်သည်ဦးခေါင်းကိုဖြတ်၍၊မြတ်သောမင်း ကြီး၊မင်းအာဝဏာကိုပြု၍ ဖြိုးဖြိုလောဟုမေး၏။ မပြိုးသေးဟုဆို၏။မြတ် သောမင်းကြီး၊ အာဘယ်သို့ပြုရအံ့နည်းဟုဆို၏။ သန့်လျက်သွားဖြင့်ခမ္ဍ ပါလကိုခံ၍သန့်လျက်ပန်းမည်သည်ကိုပြုလော့ဟုဆို၏။ ခိုးသူသတ်သည် မင်းသား၏ကိုယ်ကို ကောင်းကင်သို့ပစ်၍ သန့်လျက်သွားဖြင့်ခံ၍ သန် လျက်ပန်းမည်သည်ကိုပြု၍ မြတ်သောပြာသာဒ်အပြင်၌ ဗရိုဗရဲကြွ၏။ စန္ဒာဒေဝိသည် ဘုရားလောင်း၏အသားကိုခါးဖိုက်၌ထား၍ မြတ်သော ပြာသာဒ်အပြင်၌ငိုလျက်။ ။

(၇၅၄) နု ဟိ နူနိ-မသ ရညော-ဗိတ္တာ-မဗ္ဗာ စ ဝိဇ္ဇရေ။
သုဟာဒါ ယေ နု ဝဒန္တိ ရာဇာနံ-မာ ဃာတယိ ဩရသံ ပုတ္တံ။ ။

(၇၅၅) နု ဟိ နူနိ-မသ ရညော-ဥာတိ ဗိတ္တာ စ ဝိဇ္ဇရေ။
သုဟာဒါ ယေ နု ဝဒန္တိ ရာဇာနံ-မာ ဃာတယိ အတ္ထြဇံ ပုတ္တံ။ ။

ဟူသော၎င်းနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၇၅၄-၇၅၅) ယေဇနာ၊ အကြင်မြို့ပြသော အဆွေခင်ပွန်းမှုးကောင်း မတ်ကောင်းနှလုံးနွေးညံ့သောသူတို့သည်။ရာဇာနံ၊ဤမင်းကြီးကို။အာဃာတဲ့သော် လာ၍။ဒေဝ၊မင်းမြတ်။ဩရသံပုတ္တံ၊ ရင်သွေးတော်စစ်ဖြစ်သောသားကို။ မာဃာတယိ၊ သတ်တော်မမူလင့်ဟူ၍။နဝဒန္တိ၊ မဆိုမပြစ်ကုန်။ဗုမသ ရညော၊ ဤမဟာပတာပမင်းအား။ဗိတ္တာ၊မြို့ပြသောအဆွေခင်ပွန်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အမစ္စာစ၊မှုးကောင်း မတ်ကောင်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သုဟာဒါ၊နှလုံးနွေးညံ့သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ကေစိ၊တစုံတယောက်ကုန် သော။(ယဉ္စ)။တေဇနာ၊ထိုသူတို့သည်။နဟိဝိဇ္ဇရေ၊နနဇ္ဈိယေဝါတိမညော၊ မရှိကုန်သည်သာဟုဂါထင်မှတ်၏။ ။ယေဇနာ၊အကြင်ဥာတ်ဗိတ္တာဖြစ်

သောသူတို့သည်။ ဥဒေဟာနုံ၊ ဤမင်းကြီးကို။ အာဂတ္တိုဝ၊ လာ၍။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ အတြေ့ဝ်ပုတ္တံ၊ ရင်သွေးတော်စစ်ဖြစ်သောသားကို။ မါ ဃာတယိ၊ သတ်တော်မမူလင့်ဟူ၍။ နဝဒန္တိ၊ မဆိုမပြစ်ကုန်။ ဣမသ္မာ ရညော၊ ဤမဟာပတာပ မင်းအား။ ဥာတိ၊ ဆွေမျိုးလည်းဖြစ်ကုန်သော်။ မိတ္တာ စ၊ မြဲမြဲနှိုးသောအဆွေခင်ပွန်းလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သုဟဒါ စ၊ နှလုံးနှူးညံ့သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကေစိ၊ တစုံတယောက်ကုန်သော။ (ထည့်)။ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ နဟိ ဝိဇ္ဇရေ နနုဏ္ဍိယော ဝါ တိ မညေ၊ မရှိကုန်သည်သာဟု ငါထင်မှတ်၏။ ။ စန္ဒာဒေဝီသည် ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို ဆိုပြီး၍ လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့် ရင်သားကိုမလျက်။ ။

(၇၅၆) စန္ဒန-သာရာ-နုလိတ္တာ၊ ဗာဟာ ဆိဇ္ဇန္တိ ဓမ္မပါလဿ။
ဒါယာဒဿ ပထဝျာ၊ ပါဏာ မေ ဒေဝ ရုဇ္ဈန္တိ။ ။

ဟူသော ဤဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၇၅၆) ပထဝျာ၊ အာဘဥ္စရာအရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ သမုဒ္ဒရာအပိုင်းအခြားရှိသောမြေအပြင်၌။ ဒါယာဒဿ၊ အမွေခံဖြစ်သော။ ဓမ္မပါလဿ၊ ဓမ္မပါလ၏။ စန္ဒန-သာရာ-နုလိတ္တာ၊ စန္ဒကူးနှစ်ဖြင့်လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ ဗာဟာ၊ မောင်းနှစ်ဘက်တို့သည်။ ဆိဇ္ဇန္တိ၊ ပြတ်ကုန်၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပါဏာ ပါဏံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။ ရုဇ္ဈန္တိ ရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်ချေ၏။ (နှသိယါတိ ဒုသိကာ, အဌကထာဘွင့်သင့်အလိုသော်၊ ဒုဿတိ ပနုဿတိ တိ ဒုသိကါ, ပြု၍ ကကိုယရေးသည်ဟူလို။ ထိုကြောင့်၊ ဒုသိကာတိ ဝိပါ ဌော, ဟု-ဘွင့်ပြန်သော်။ ဘုနဟတာ တိ ဟတာ ဘုနာ ဟတ ဝုစ္စတိ အဓိ ဌော, ဟု-ဘွင့်ရကား၊ ဘုဓာတ်သည် ဝုစ္စတိ အနက်ဟော။ ရညော တိ ဣဒံ ဒုသိယာ တိ ပ ဒေနေ ဝယောဇေတဗ္ဗံ ဟူသော အဌကထာ အလိုသော်၊ ရညော ကိ ဒုသိယာ ဌိသမ္ဘဒါနိ စပ်။ ဘုနဌိသမ္ဘနိ မစပ်လင့်ဟူလိုသည်။ ရဒုဟဒယသုဟဒါ ဝါ, ဘွင့်သည့်အလိုသော်၊ ဟဒယ ဌိယကျေသည်ဟူလိုသည်။ ဒါယာဒဿ ပ ဿ ပထဝျာ ကား၊ ဝိပသိဿနမဂ္ဂ ကဲ့သို့ ရှုနှစ်လုံးသာ အကျွန်ုရှိသည်။ ဒါယာဒဿ ပထဝျာ တိ ဝိတ္ထုသန္တာ ကာယစာ တုရန္တာ ယ ပထဝိယာ ဒါယာ ဒဿ။ (အဌကထာ)။ စာ တုရန္တာ တိ စ ဟူ သုဒ်သာ သုသမုဒ္ဒေ နအန္တ ဝ ဇ္ဇော။ ဒီ ကာ ရှိ ရကား။ အာဘဥ္စရာ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ ဌိ သမုဒ္ဒရာ အခြားရှိသော မြေအပြင် ဌိ၊ ဟု-ယောဇနာသည်။ ။ ပါဏံ မေ ဒေဝ ရုဇ္ဈတိ, ဟု-ဆိုလိုလျက်၊ စန္ဒာဒေဝီသည်သောက ကြီးလျက်မှန်၍ နေ ရကား၊ ပါဏာ မေ ရုဇ္ဈန္တိ, ဟု-ဗဟု

ရုစ်ဆိုမိသည်။ထိုကြောင့်ပါဏာ.မေဒေဝ ရဟန္တာ နှင့်တိဒေဝမယ္ခံဒုမ်သောကံ သန္ဓာရေတုံအသင်္ကော်နှင့် ယါဝဇီဝိတံ ရဟန္တာ; ဟု-အဋ္ဌကထာမိန့်သော်။ ရဟန္တာ, ဟု-ရဟန္တာတို့ရှိမူ၊ကျင်နာ၏ပေး။သင့်သည်ချည်း)။ ။ရဟန္တမ္ဘပါလ စာကံ အဋ္ဌမံ။၃ ၅၀။

၃.၅ ၆-သုဝဏ္ဏမိဂရာဇာတာ။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓစွာတရားသည်၊ ဝိဏ္ဏမရေဟရိပါဒ,အစရှိသောဂါထာပုန်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤသုဝဏ္ဏမိဂရာဇာတာကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းကြီး၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ တယောက်သောအမျိုးသို့ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

တရားလောင်း၏မယားသည်ကား ပြေးပြီး၍သမင်တို့၏ အတွင်း၌ ကြည့်လတ်သော် တရားလောင်းကိုမမြင်၍ ဤဘေးသည်ငါ၏ ချစ်စွာသောလင်အားဖြစ်သော်ဘေးဖြစ်ရာ၏ဟုလျင်မြန်သဖြင့် တရားလောင်း၏အထံသို့သွား၍ မျက်ရည်စွတ်သောမျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍ငိုထျက်၊ အရှင်သည်အားကြီး၏။ဤကျွဲကွင်းသည်သင့်ကိုခံ့ခဲ့သောဌာနမတတ်နိုင်လတ္တံ့။ အဟုန်ကိုဖြစ်စေ၍ ထိုကျွဲကွင်းကို ဖြတ်လော့ဟုအားထုတ်ခြင်းကိုဖြစ်စေလိုရကား။ ။

(၇၁၇) ဝိဏ္ဏမ ရေ ဟရိ-ပါဒ၊ဝိဏ္ဏမ ရေ-မဟာ-ဝိဂ။
ဆိန္ဒ ဝရတ္တိကံ ပါသံ၊နာ-ဟံ ကော ဝနေ ရမေ။ ။

ဟူသောရှေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၇၁၇) ဟရိ-ပါဒ၊ရှေ့အဆင်းနှင့်တူသောခြေရှိသော။ရေ၊ငါ့ချစ်လင်သမင်မင်း။ ဝိဏ္ဏမ၊ရက်ရက်စုတ်စုတ် အားထုတ်တော်မူလော့။ ဝါ၊ငင်ဆောင့်ရန်းတော်မူလော့။မဟာ-ဝိဂ၊ဖြတ်သောသမင်မင်းဖြစ်သော။ရေ၊ငါ၏ချစ်လင်။ဝိဏ္ဏမ၊အားထုတ်တော်မူလော့။ဝရတ္တိကံ၊သားရေလွန်ဖြင့်ပြုအပ်သော်။ပါသံ၊ကျွဲကွင်းကို။ဆိန္ဒ၊ဖြတ်လော့။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ကော၊ချစ်လင်နှင့်ကင်း၍တယောက်ထည်းတည်း။ ဝနေ၊တော၌။နရမေ၊ မနှစ်ပျော်နိုင်။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍တရားလောင်းသမင်မင်းသည်။ ။

(၇၅၈) ဝိဏ္ဏမာသိ နု ပါရေမိ၊ဘူမိं သုမ္ဘာမိ ဝေဂသာ။
ဒဠ္ဍော ဝရတ္တိကော ပါသော၊ပါဒံ မေ ပရိကန္တတိ။ ။
ဟူသောဤနုတိယဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၇၅၈) ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။အဟံ၊ငါသည်။ ဝိဏ္ဏမာမိဝိရိယံကရောမိ၊အားထုတ်လုံ့လပြုပါ၏။ နုပါရေမိ၊ကျော့ကွင်းပြတ်ကျအောင် ကိစ္စပြီးတိုင်မတတ်နိုင်။ဝေဂသာ၊အဟုန်ဖြင့်။ဘူမိं၊မြေကို။ သုမ္ဘာမိ၊ကျောက်ကန်ပါ၏။ ဝရတ္တိကော၊သားရေလွန်ဖြင့် ပြုအပ်သော။ပါသော၊ကျော့ကွင်းသည်။ ဒဠ္ဍော၊မြဲမြံလှ၏။မေ၊ငါ၏။ ပါဒံ၊ခြေကို။ ပရိကန္တတိ၊ထက်ဝန်းကျင်ဖြတ်၏။ ။

ထိုအခါဘုရားလောင်းကို၊သမင်မသည်၊အရှင်၊မကြောက်လင့်၊ကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်စွမ်းဖြင့်မူဆိုးကိုတောင်းပန်၍အရှင့်အသက်ကိုဆောင်ယူအုံ့၊ တောင်းပန်အုံ့သောဤအကယ်၍ မတက်နိုင်အုံ့၊ကျွန်ုပ်အသက်ကိုလည်းပေး၍ အရှင့်အသက်ကိုဆောင်ယူအုံ့ဟု ဘုရားလောင်းကိုနှစ်သိမ့်စေ၍ သွေးလိမ်းကျံသော ဘုရားလောင်းကို မိမိကိုယ်ဌာမှစေ၍ရပ်၏။ မူဆိုးသည်လည်းသန်လျက်လုံ့ကိုယူ၍ ကမ္ဘာကိုလောင်သော မီးထသကဲ့သို့ ကိုးကားကိုးကားလာ၏၊ သမင်မသည်မူဆိုးကိုမြင်၍၊ အရှင်၊မူဆိုးသည်လာ၏။ ကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်အစွမ်းကိုပြုအုံ့၊အရှင်သည် မကြောက်လင့်ဟု သမင်မင်းကိုနှစ်သိမ့်စေ၍ မူဆိုးအားခရီးဦးကြို၍လျှောက်ပတ်စွာရပ်နေ၍မူဆိုးကိုရှိခိုး၍၊အရှင်၊အကျွန်ုပ်လင်ချွေသမင်သည်အကျင့်သိလှနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ရှစ်သောင်းသောသမင်တို့၏မင်းဖြစ်၏ဟု-ဘုရားလောင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဆို၍ သမင်မင်းသည်တည်စဉ်လျင် မိမိအား သတ်ခြင်းကို တောင်းပန်လို၍။ ။

(၇၅၈) အဏ္ဍရသု ပလာသာနိ၊အသိं နိဗ္ဗာဟ လုဒ္ဒက။
ပဌမံ မံ ဝဓိတ္တာန၊ဟန ပစ္ဆာ မဟာ-မိဂံ။ ။
ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၇၅၈) လုဒ္ဒက၊မူဆိုး။တွံ၊သင်သည်။ ပလာသာနိ၊ပေါက်ဘက်တို့ကို။ အဏ္ဍရသု၊ခင်းလော့။အသिं၊သန်လျက်ကို။ နိဗ္ဗာဟ.အိမ်မှထုတ်လော့။ ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ။ မံ၊ငါ့ကို၊ဝဓိတ္တာန၊သတ်၍။ ပစ္ဆာ၊နောက်မှ။မဟာ-မိဂံ၊ မြတ်သောသမင်မင်းကို။ဟန၊သတ်လော့။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍မူဆိုးသည် လူဖြစ်သောမိန်းမသည်လည်း လင်

ဏ်အကျိုးဌာကိုယ်အသက်ကိုမစွန့်။ ဤသမင်မသည်ကား တိရစ္ဆာန်ဖြစ်လျက်အသက်ကိုစွန့်ဏ်။လူဏ်ဘာသာဖြစ်သော သာယာသော အသံဖြင့်လည်းပြောဆိုဏ်။ယနေ့ငါသည် ဤသမင်မအားရင်း၊သမင်မဏ်လင်အားရင်း အသက်ကိုပေးအံ့ဟု။ ။

(၇၁၉) နမေ သုတံ ဝ.ဒိဠ် ဝါ၊ဘာသန္တိ မာနုသိ မိဂိ။
တွဲ ဘဒ္ဒေ သုခိ ဟောဟိ၊ဧသော စာပိ မဟာ-မိဂေါ။ ။

ဟူသောဤစတုဏ္ဍဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၇၁၉) မေမယာ၊ငါသည်။ ဣတော၊ဤအခါမှ။ဝဇ္ဇေ၊ရှေးဦး။ ဧတံ၊ဤသို့သောအထူးအဆန်းအာဏ်ကို။(ထည့်)။ဒိဠ်ဝါ၊မြင်အပ်ဘူးသည်ရင်း။သုတံ ဝါ၊ကြားအပ်ဘူးသည်ရင်း။ နတ္ထိ၊မရှိ။ဟိသစ်ခ်ိ၊မှန်ဏ်။ အဟံ၊ငါသည်။ ဣတော၊ဤအခါမှ။ ဝဇ္ဇေ၊ရှေးဦး။(ထည့်)။ မာနုသိ၊လူ့ဘာသာစကားကို။ ဘာသန္တိ၊ချက်ချက်ချာချာဆိုတတ်စွာသော။မိဂိ၊သမင်မကို။ နေဝ အဒ္ဒ သံ၊မမြင်စဘူးသည်သာတည်း။ နအသေသာသိ၊ မကြားစဘူးသည်သာတည်း။ ဘဒ္ဒေ၊ဥပါယ်ရေးရာသိလိမ္မာ၍ သနားစရာဖြစ်သောအသျှင်မ။ တွဲ၊သျှင်မသည်လည်း။သုခိ၊ချမ်းသာရှိသည်။ ဟောဟိ၊ဖြစ်လေ့။ ဧသော စာပိ မဟာမိဂေါ။ ဤသင်ဏ်ချစ်လင် ဖြတ်သောသမင်မင်းသည်လည်း။သုခိ၊ချမ်းသာရှိသည်။ဟောဟိ၊ဖြစ်လေ့။တုမှေနွေဝိဇနာ၊သင်တို့ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ပါးတို့သည်လည်း။ သုခိ၊ချမ်းသာရှိကုန်သည်။ နိန္ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲကင်းကုန်သည်။ဟောထ၊ဖြစ်ကြလေကုန်လော့။ ။

ဤသို့ထိုသမင်မကိုနှစ်သိမ့်စေ၍ မှုဆိုးသည်ဘုရားလောင်းဏ် အထံသို့သွား၍သားရေလွန်ကိုပဲခွပ်ဖြင့်ဖြတ်၍ ခြေခို့ပြီသောသားရေလွန်ကို သာယာစွာထုတ်၍ အကြောကိုအကြောချင်း၊ အသားကိုအသားချင်း၊ အရေကိုအရေချင်းစပ်၍ ခြေကိုလက်ဖြင့်ဆုပ်ဏ်။ ထို ခဏာ၌လျှင်ဘုရားလောင်းဏ် ဖြည့်အပ်ပြီးသော ပါရမီအာနုဘော် အားဖြင့်ရင်း မှုဆိုးဏ် မေတ္တာအာနုဘော်အားဖြင့်ရင်းသမင်မဏ်အဆွေခင်ပွန်းဦးစောင့်ရှောက်သောတရားဏ် အာနုဘော်အားဖြင့်ရင်း ဤသို့မေတ္တာပါရမီချစ်ကြိုးတင်ညှိကြသ'ဖြင့်အကြောအသားအရေတို့သည် အချင်းချင်းစပ်ကုန်ဏ်။ ဘုရားလောင်းသည်ချမ်းသာလျက်ဆင်းရဲကင်းလျက်ရပ်ဏ်။ သမင်မသည်ချမ်းသာသောဘုရားလောင်းကိုမြင်၍ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်၍ မှုဆိုးအား အနုမောဒနာပြုလို၍။ ။

(၇၆၀) ဇဝံ လုဒ္ဒက နန္ဒသု၊သဟ သဇ္ဇေဟိ ဥာတိဘိ။
ယထာ-ဟ-မဇ္ဇ နန္ဒာမိ၊မုတ္တံ ဒိသ္မာ မဟာ-မိဂံ။ ။

ဟူသောဤပဋ္ဌမဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၇၆၀) လုဒ္ဒကမှဆိုး။အဋ္ဌ၊ယနေ့။ အဟာ၊သည်။ မုတ္တံ၊ကျေးကွင်းမှ လွတ်သော။ မဟာ-မိဂံ၊မြတ်သောသမင်မင်းကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။နန္ဒာမိယ ထာ၊နှစ်သက်တော်သို့။ ဇဝံတထာ၊ထို့အတူ။တံ့၊သင်သည်။ သဇ္ဇေဟိ၊အလုံး စုံကုန်သော။ ဥာတိဘိ၊အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။သဟ၊တကွ။နန္ဒသု၊နှစ်သက် စေသတည်း။ ။

ဘုရားလောင်းသည် ဤမှဆိုးကား၀ါ၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်ပြီ။ ငါသည် လည်း မှဆိုး၏ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်သင့်၏ဟု ကျက်စားရာမြေ၌ မြင်အပ် သောတရုသောပတ္တမြားတုံးကိုမှဆိုးအား၊ပေး၍။ အဆွေ၊ယနေ့မစ၍ပါ ဏာတိပါတ အစရှိသည်ကိုမပြုလင့်။ ဤပတ္တမြားမြင့်ဥဿာကို ဖြစ်စေ၍ သားမယားတို့ကိုမွေးလျက် ဒါနသီလအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြုလေ့ဟုမှဆိုးအား အဆုံးအမကိုပေး၍တော်သို့ဝင်၏။ ။(ဝိဏ္ဏမဋ္ဌ ဝိ ရှေးရှိသောကမရာတ်သည်လုံ့လပြုခြင်းအနက်ကိုဟော၏။ ထိုကြောင့်။ ဝိဏ္ဏမာတိပရဏ္ဏမ,ဟူ၍ရင်း။ဝိဏ္ဏမာဒိတိဘာဒ္ဒေအဟ်ဝိရိယံကရောမိ,ဟူ ၍ရင်းဘွင့်သည်။ ။ပရဏ္ဏမကို,အာကဗျောတိတိအဗ္ဗော၊ဆင့်ပြန်သည် ကား လုံ့လပြုလေ့ဟူသည်ခွဲ၍ ရှုန်းလေ့ဟူ၍ အဓိပ္ပါယ်ထွက်ဆင့် သည်။ကမရဟိတ်သည်အာကဗျနအနက်ကိုဟောသောကြောင့်မဟုတ်။ ။ ရေတိအာမန္တနေနိပါတော။ ။ထိုသမင်သည်တကိုယ်လုံးရှေ့အဆင်းရှိ သည်ဖြစ်လျက်သမင်မသည်မိမိလင်၌ရှိသေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ပါ ဒေ၀နှာမိသိရသာကဲ့သို့ဟရိပါဒဟူလေသည်။ ။နပါရေမိ၌ပါရဟတ် သည်ကမ္မသမ္ဘတ္တိအနက်ကို ဟောသည်။ ။ပါရ,တိရ,ကမ္မသမ္ဘတ္တိယံ၊ ကမ္မသမ္ဘတ္တိနာမကမ္မသာပရိသမာပနံနိ၌ဗာပနံ။ ပါရေတိပါရံ။တိရေတိတိ ရံ။ဝိဏ္ဏမာမိနပါရေမိ။ တိကိစ္စံတိရေတ္ဗာဂတောတိရဏာပရိညာ။ (သဒ္ဒနီ တိ)။ ။နပါရေမိတိပါသံပတိတုံပနနသဏ္ဌောမိတိအဗ္ဗော,ဟူသောအ ဋ္ဌကထာကိုမြင်ကာမျှဖြင့် နပါတောမိပြင်၍ကျေးကွင်းကိုမချနိုင်ပါ,ယော ဇနာသည်ကားသဒ္ဒါကျမ်းနှင့်မညီ။ ။သုဘဟတ်သည်ဘုဝါဒိဂိုဏ်း ၌သောဘဏအနက်ကိုဟောသည်။ရုဟဒိဂိုဏ်း၌ကား ပုတ်ခတ်ခြင်းအ နက်ကိုဟောသည်။ ။သုဘပဟာရေ။ယောနောဂါ၀ေါ၀သုန္ဓတိ။ပရိ

သုမ္ဘတိ။သံသုမ္ဘမာနဿအတ္ထောနံကာလမာဂမယာမသေ။ ။ကောသဂ္ဂဟာ ဏာရကွေ့ပါ၊ဘုရားစပရိသုမ္ဘနှာ။ဒတ္တာစနောပဂ္ဂမတိ၊ဗဟုနုက္ခံအနုပ္ပကံ။ (သန္ဒနိတိ)။ ။ပရိကန္တတိဒ္ဓ၊ကတိဆေဒနေ။ဘုဝါဒိဂိုဏ်းဟူကာရန်ဖြစ် ၍နိဂ္ဂဟိတ်ရောံသည်၊ရုဝေါဒိဂိုဏ်းမဟုတ်။ ။နမေသုတံဝဒိဠ္ဍံဝါ၊စသော စတုဋ္ဌကါထာ၌။ ။သုတံဝဒိဠ္ဍံဝါတိမယာဟူတောဝုဗ္ဗေဝံဒိဠ္ဍံဝါသုတံ ဝါနဋ္ဌိ။ ဘာသန္တိ ံမာနုသိ ံမိဂိန္တိ အယဉ္စိ ဟူတောဝုဗ္ဗေမာနုသိ ံဘါစံဘာ သန္တိ ံမိဂိ ံနေဝအဒ္ဒသံနအသေသာသိ ံ၊အဒ္ဓကထာဘွင့်ရကားသမင်မကို ဟောသောမိဂိသည်ဟူ၏လိင်ကိုဟောသည်ဟု၍ရှုသာဖြင့်၍ သုတာဝါ ဒိဠ္ဌာဝါဖြင်သည်ကားမသင့်။သုတံဝါဒိဠ္ဍံဝါနပုံးနေသည်ကားအနက်ဖြစ် သောအာရုံကိုင့်၍နေသည်။ထိုကြောင့်။ ဇဝံဒိဠ္ဍံဝါသုတံဝါနဋ္ဌိဟုယောဇ နာခဲ့သည်။ ။ဘာသန္တိမာနုသိ ံမိဂိတိဝိပါဋိ။ အယမေဝအတ္ထော-နေ ယျော,ဟု-အဒ္ဓကထာတက်ဖြန်သည့်အလိုကား။မာနုသိ ံ၊လူ့စကားကို။ ဘာသန္တိ၊ဆိုသော။မိဂိ၊သမင်မသည်။အတ္ထိတိ၊ရှိ၏ဟူ၍။ ဟူတော၊ဤအာ ခါမှ။ဝုဗ္ဗေ၊ရှေးဦး။ မေမယာ၊ငါသည်။ဇဝံ၊ဤသို့သောစကားကို။သုတံဝါ။ ကြားအပ်ဘူးသည်ရင်း။ဒိဠ္ဍံဝါ၊ဖြင်အပ်ဘူးသည်ရင်း။နဋ္ဌိ၊မရှိ။ဟု-ယော ဇနာ။ ။တ္ဌာဘဒ္ဒေသောစာပိမဟာမိဂေါ သုခိဟောထ,ဟု-ပရောပု ရိသ်ဆိုရမည်ကို ဂါထာဖြစ်၍ သုခိဟောဟိ,ဟု-စပ်ကြားတွင် ချမ်ပြန် လေသည်)။ ။သုဝဏ္ဏမိဂစာတကံ နဝမံ။၃ ၅ ၅။

---

၃ ၆ ၀-သုယောနန္ဒိစာတ်။

နတ်နှင့်တက္ကသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ ဝါတိဝန္ဓောတိမိရောနံ,အစ္ဓိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် ဘန်း ဆာဆင်အပ်သော၌သုယောနန္ဒိစာတ်ကို၊-ဗောဝန်ကျောင်းတော်၌သီ တင်းသုံး နေတော်မူစဉ်၊ သာသနာတော်၌ ဦးဇွေ့သော ရဟန်းကိုအ ကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။

သဂ္ဂမည်သောစောင်းဆမားသည်ကုန်သည့်တို့နှင့်တက္ကလေ့စီး၍ဗါ ရာဏသီသို့သွား၍မင်းကိုဖူးမြင်၍ကြွေအနှံကစားသောကာလ၌စောင်း ကိုယူ၍မင်း၏အထံ၌စောင်းတီးလျက်။ ။

(၃၆၀) ဝါတိ ဂန္ဓောတိမိရာနုံ၊ကု-သမုဒ္ဒေါ စ ဃောသဝါ။
ဒုရေ ဇာတော သုယောနန္ဒိ၊တမ္မ ကာမာ တုဒန္တိ မံ။ ။
ဟူသောဤပဌမဂါထာကိုဆိုး၏။ ။

(၃၆၀) တမ္မ၊တမ္မမင်းကြီး။ဇာတော၊ဤဗာရာဏသီပြည်မှ။ဒုရေ၊ဝေး သောဂဠုန်ပြည်၌။ သုယောနန္ဒိ၊သုယောနန္ဒိမည်သော မိဘုရားသည်။ ဝသတိ၊နေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုယောနန္ဒိမိဘုရားနေရာအရပ်၌။ တိမိရာနုံ၊ ပညောင်ပင်ကိုခြုံရုံ၍ ပေါက်ကုန်သော ကျည်းပန်းတို့၏။ ဂန္ဓော၊ အနံ့ သည်။ဝါတိ၊လွင့်၏။ ကုသမုဒ္ဒေါစ၊သမုဒ္ဒရာယေသည်လည်း။ ဃောသ ဝါ၊သည်းစွာမြည်၏။မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။ကာမာ၊ကာမတို့သည်။တုဒန္တိ၊ထိုး ကျင့်ကုန်၏။တနည်း။ တမ္မကာမာ၊တမ္မမင်းသည် အလိုရှိအပ်တောင့်တ မြတ်နိုးအပ်သောဝတ္ထုကာမတို့သည်။ မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။ ဟဒယောနှလုံး၌။ တုဒန္တိ၊ထိုးကျင့်ကုန်၏။ ။
ထိုစကားထိုကြား၍ဂဠုန်မင်းသည်။ ။

(၃၆၂) ကထံ သမုဒ္ဒ-မတရိ၊ကထံ အဒ္ဓကွေ သေနုမံ။
ကထံတသာစ တုယ္ဟဗ္ဗ၊အဟုသဂ္ဂသမာဂမော။ ။
ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆိုး၏။ ။

(၃၆၂) သဂ္ဂ၊သဂ္ဂ။တွံ၊သင်သည်။ကထံ၊အဘယ်သို့သောအကြောင်း ဖြင့်။သမုဒ္ဒံ၊သမုဒ္ဒရာကို။ အတရိ၊ကူးသနည်း။ကထံ၊အဘယ်သို့သောအ ကြောင်းဖြင့်။ သေနုမံ၊သေနုမကျွန်းကို။ အဒ္ဓကွေ၊ ဖြင်သနည်း။ ကထံ၊အ ဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။တသာစ၊ထိုသုယောနန္ဒိ၏ရင်း။တုယ္ဟဗ္ဗ၊ သင်၏ရင်း။ သမာဂမော၊ပေါင်းမိခြင်းသည်။အဟု၊ဖြစ်သနည်း။ ။
ထိုနောင်မှသဂ္ဂမည်သောစောင်းသမားသည်။ ။

(၃၆၃) ကုရုကစ္ဆာ ပယာတာနုံ၊ဝါဏိဇာနုံ ဝနေ-သိနုံ။
မဂဂရေဟိ အာဘိဒါ နာဝါ၊ဖလကေနာ-ဟ-မ ဗ္ဗရိ။ ။

(၃၆၄) သာ မံ သဏ္ဌေန မုခေနာ၊နိစ္စံ စန္ဒန-ဂန္ဓိနိ။
အကော်နေ ဥဒ္ဓရိ ဘဒ္ဒါ၊မာတာ ပုတ္တံ-ဝ ဩရသံ။ ။

(၃၆၅) သာ မံ အန္ဓေန ပါနေန၊ဝဏ္ဏေန သယနေန စ။
အတ္ထေနာ ဝိစ မန္ဒ-ကွေ၊ဇေဝံတမ္ဗ ဝိဇာနဟိ။ ။
ဟူသောဤသုံးဂါထာတို့ကိုဆိုး၏။ ။

(၃၆၃-၃၆၅) တမ္ဗ၊တမ္ဗမင်းကြီး။ကုရုကစ္ဆာ၊ ကုရုကစ္ဆာသင်္ဘောဆိပ်

မှ၊ပယာတာနံ၊လွှင့်သွားကုန်သော။ခေနေသိနံ၊ဥစ္စာကိုရှာကုန်သော။ဝါ၏ဘိ
ဇာနံ၊ကုန်သည်တို့၏။နာဝါ၊သင်္ဘောသည်။မဂဂေဟိ၊မဂန်းတို့ကြောင့်။
အာဘိဒါ၊ကွဲ၏။အဟံ၊ငါသည်။ဗလကေန၊ပျဉ်ချပ်ဖြင့်။အာလုပိ၊ကူး၏။ - ။
တမ္ပ၊တမ္ပမင်းကြီး။ နိစ္စံ၊အမြဲ။စန္ဒနဂ္ဃနိ၊စန္ဒကူးနံ့သာလိမ်းသော။ဘဒ္ဒါ၊ရှု
ဘွယ်ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော။ သာသုယောနန္ဒိ၊ထိုသုယောနန္ဒိမိဘုရား
သည်။မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။သဏ္ဌေန၊သိမ်မွေ့သော။ မုဒုနာ၊နူးညံ့သောစကား
ဖြင့်။သမသဿာသေတ္တာ၊နှစ်သိမ့်စေ၍။(ထည့်)။မါတာ၊အမိသည်။ညြရသံ၊
ရင်ခွဖြစ်သော။ပုတ္တံ၊သားကို။ဥဒ္ဓရိဗ္ဗုဝ၊ချီသကဲ့သို့။အကော်နှ၊လက်မောင်း
နှစ်ဘက်ဖြင့်။ဥဒ္ဓရိ၊ချီ၏။တမ္ပ တမ္ပမင်းကြီး။ မန္ဒ-ကျိ၊နူးညံ့သောအခြင်းအ
ရာအားဖြင့်ကြဉ့်လေ့ရှိသော။သာ၊ထိုသုယောနန္ဒိမိဘုရားသည်။မံ၊ငါ့ကို။
အန္ဓေနစ၊နတ်ထမင်းဖြင့်ရင်း။ ပါနေနစ၊နတ်အချိုဖြင့်ရင်း။ ဝတ္ထေနစ၊
နတ်အဝတ်ဖြင့်ရင်း။ သယနေနစ၊နတ်အိပ်ရာဖြင့်ရင်း။ အတ္ထနာဝိစ၊ကိုယ်
ဖြင့်ရင်း။ သန္ဓေပေသိ၊မချော်ချော်အောင်မွေ့လျော်ရောင့်ရဲစေ၏။ တွံ၊သင်
မင်းကြီးသည်။ဇေဝံ၊ဤသို့။ဝိဇာနာဟိ၊သိတော်မူလော့။ ။(ရှုဒ္ဓကော်သမုဒ္ဒေါ
ကုသမုဒ္ဒေါ,ပြု၍။ ကု,သဒ္ဒါသည်ခုဒ္ဒက,အပ္ပကအနက်ကို ဟောရကား။
ပညောင်ပင်ကြီး၏အနီးဌသမုဒ္ဒရာပေါ်ကိုရည်၍ဆိုသည်။ ။တမ္ပာတိ
ရာဇာနံအာလပတိ၊အထဝါတမ္ပကာမာတိတမ္ပေနကာမိတာကာမာတမ္ပ
ကာမာနာမတေမံဟာဒယေဝိဇ္ဇာ့ဒ္ဓိ့ တိဒိပေတိ။ အဌကထာဘွင့်ရကားနှစ်
နည်းယောဇနာသည်။ အကော်နာတိဗာဟု ယုဂဠံဆုဝ အကော်နာတိဝုတ္တံ။
အဌကထာ။ ။အတ္ထနာဝိစ,ဟူသောပါဌ်ဖြင့်သက်သက်ထမင်းအချော
တို့ဖြင့်သာရောင့်ရဲစေသည်မဟုတ်။ ကိုယ်ဖြင့်လည်း မမွေ့လျော်သည်
ကိုမွေ့လျော်အောင်ရောင့်ရဲစေသည်၏အဖြစ်ကိုပြ၏သည်)။ ။သုယော
နန္ဒိဇာတကံ ဒသမံ။၃ ၆ ၀။

၂-ဝဏ္ဏာရောဟဝဂ်။

၃ ၆ ၁-ဝဏ္ဏာရောဟဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်
စွာဘုရားသည်၊ဝဏ္ဏာရောဟေန,အစရှိသောဂါထာပုဒ်တို့ဖြင့်တန်းဆာ
ဆင်အပ်သော ဤဝဏ္ဏာရောဟဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သိ

တင်းသုံးနေတော်မူစည့်၊ နှစ်ပါးကုန်သောအဂ္ဂသာဝကတို့ကိုအကြောင်း ပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ကျားသည်ခြင်္သေ့အထံသို့ကပ်၍၊အဆွေခင်ပွန်း၊သင်သည် ဤသို့ဆို သလောဟုမေးလိုရကား။ ။

(၇၆၆) ဝဏ္ဏာ-ရောဟေန ဇာတိယာ၊ဗလ-နိက္ကမနေန စ။
သုဗာဟု နှ မယာ သေယျော၊သုဒါ တ္တ ဇုတိ ဘာသသိ။ ။

ဟူသော၎င်းပဋ္ဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၇၆၆) သုဒါတ္တ၊ခြင်္သေ့မင်း။ သုဗာဟု၊ကျားသည်။ဝဏ္ဏာ-ရောဟေန၊ အဆင်းအလုံ့အရပ်ဖြင့်ရင်း။ ဇာတိယာ၊အမျိုးဖြင့်ရင်း။ ဗလ-နိက္ကမနေန စ၊အားလုံ့လဖြင့်ရင်း။ မယာ၊ငါ့ထက်။နှ သေယျော၊မလွန်မူပြတ်။ ဇုတိ၊ဤ သို့သောစကားကို။တ္တံ၊သင်သည်။ဘာသသိ၊ဆိုမိသလော။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ခြင်္သေ့သည်။ ။

(၇၆၇) ဝဏ္ဏာ-ရောဟေန ဇာတိယာ၊ဗလ-နိက္ကမနေန စ
သုဒါဠ္ဟော နှ မယာ သေယျော၊သုဗာဟု ဇုတိ ဘာသသိ။ ။

(၇၆၀) ဇေ၀ံ စေ မံ ဝိဟရန္တံ၊သုဗာဟု သမ္ဘ ဒုဗ္ဘသိ။
နှ-ဒါနာ-ဟံ ဘယာ သဒ္ဓိ၊သံ၀ါသ-မဘိရောစယေ။ ။

(၇၆၉) ယော ပရေသံ ၀စနာနိ၊သဒ္ဓေဟေယျ ယထာဘတံ၊
ဒိပ္ပံ ဘိန္ဒေထ ဓိတ္တာသို့၊ဝေရ၊ဗ္ဗ ပသ၀ေ ဗဟုံ။ ။

(၇၇၀) နှ သော ဓိတ္ကော ယော သဒါ အ-ပ္ပမတ္ကော၊
ဘေဒါ-သက်ိ ရန္ဓမေ၀ါ-နုပသသိ။
ယသ္ပိ၊ သေတိ ဥရသိ-ဝ ပုတ္ကော၊
သ ဝေ ဓိတ္ကော ယော အ-ဘေဇ္ဇော ပရေဟိ။

ဟူသော၎င်းလေးဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၇၆၀-၇၇၀) သုဗာဟု၊ကျားမင်း။ သုဒါဠ္ဟော၊ခြင်္သေ့သည်။ ဝဏ္ဏာ ရောဟေန၊အဆင်းအလုံးအရပ်ဖြင့်ရင်း။ဇာတိယာ၊ဖြင့်ရင်း။ဗလနိက္ကမနေ နစ၊အားလုံ့လဖြင့်ရင်း။မယာ၊ငါ့ထက်။နှ သေယျော၊မလွန်မပြတ်။ဇုတိ၊ဤ စကား။ကို။တ္တံ၊သင်သည်။ဘာသသိ၊ဆိုမိသလော။ ။သမ္ဘသုဗာဟု၊အရှယ် တူဖြစ်သောအဆွေကျား။ ဇေ၀ံ၊ဤသို့။ ဝိဟရန္တံ၊သင်နှင့်အညီအညွှတ်နေ သော။မံ၊ငါ့ကို။သိဂ်ါလဿ၊မြေခွေး၏။ ကထံ၊စကားကို။ ဂဟေတွာ၊ယူ ၍။တ္တံ၊သင်သည်။စေ နှ ဗ္ဘသိ၊အကယ်၍ပြစ်မှားအံ့။အဟံ၊ငါသည်။ ဇုဒါနိ၊

ယခုအခါ၌။တယာ၊သင်နှင့်။ သန္ဓိ၊တကွ။သံဝါသံ၊နေခြင်းကို။နှအာသိရော စ့ယော၊မနှစ်သက်။ ။ယော၊အကြင်သူသည်။ပရေသံ၊သူတပါးတို့၏။ဝစ နှာနိ၊စကားတို့ကို။ ယထာတထံ၊အဟုတ်အမှန်အားဖြင့်။ သန္ဒဟေယျ၊ယုံ ကြည်ရာ၏။ အသ္ဓိ၊ထိုသူ၌။မိတ္တံ၊မိတ်သည်။ဒိပ္ပ၊လျင်စွာ။ဘိဇ္ဇထ၊ပျက်ရာ ၏။ဗဟုံ၊များစွာ။ဝေရဉ္စ။ရန်သည်လည်း။ပသဝေ၊ဖွါးရာ၏။ ။ယော၊သူ သည်။သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း။အ-ပ္ပမတ္တော၊မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ဘေဒါ- သက်ဝ၊မိတ်၏ပျက်စီးခြင်းကို ရှုံ့ရှာသည်ဖြစ်၍။ ရန္ဓမေဝ၊ပျက်စီးအံ့သော အခွင့်အပေါက်ကိုသာလျှင်။ အနုပဿီ၊အစဉ်မပြတ်စောင့်ရှောက်ကြည့် ရှုလျက်။မိတ္တသ၊မိတ်၏။ ဝိနာသံ၊ပျက်စီးခြင်းကို။ နဒေတိ၊မပေး။သော၊ ထိုသူသည်။မိတ္တော၊မိတ်မည်၏။ဟုတ္တော၊သားသည်။ဥရသိ၊အမိရင်ခွင်၌။ သေတိ၊ဧ၀ ရှုံ့ရှာခြင်းကင်းလျက်အိပ်၏သို့။ ယသ္မိဿ၊အကြင်သူ၌လည်း။ သေတိ၊ ရှုံ့ရှာခြင်းကင်းလျက်အိပ်၏။ ယော၀၊အကြင်သူသည်လည်း။ ပ ရေဟိ၊သူတပါးတို့ကြောင့်။ အဘေဇ္ဇော၊မကွဲပြား။ သော၊ထိုသူသည်။ ဝေ၊စင်စစ်။မိတ္တော၊မိတ်မည်၏။ ။

ဤသို့လေး ဂါထာတို့ဖြင့် ခြင်္သေ့သည် မိတ်၏။ ကျေးဇူးကိုဆိုသည် ရှိသော်၊ ကျားသည်ငါ့အား အပြစ်ရှိ၏ ဟုခြင်္သေ့ကိုကန့်တော့၏။ထိုကျား ခြင်္သေ့တို့သည် ရှေးအတူသာလျှင်ညီညွတ်သောနေခြင်းဖြင့် နေကုန်၏။ ဖြေခွေးသည်ကားပြေး၍တပါးသို့သွား၏။ ။(နသောမိတ္တော,ဟူသောနှစ် ပါဒ၌၊ယောသဒါနိစ္စံအပ္ပမတ္တောဟုတ္တာ ဘေဒါသက်ဝအဇ္ဈတ္တေတိဇ္ဈာ သ တိတိဝေါမိတ္တသဘေဒမေဝအာသက်ဝါရန္ဓမေဝဆိဒ္ဒုဝိဝရမေဝအနုပ ဿီအနုပဿနော်မိတ္တသ၊ဝိနာသံနဒေတိ သောမိတ္တောနာမဟောတိ။ဟု ယောဇနာမှအနက်သင့်သည်။ရှိတိုင်းသာ။ သော၊ထိုသူသည်။ နမိတ္တော၊ မိတ်မမည်ဟု ယောဇနာသော်အနက်မလျှော်။ ထိုကြောင့်မိတ္တသ၊ဝိနာ သံနဒေတိ၊ သောမိတ္တောနာမဟောတိတိ အတ္ထော, ဟု-အဋ္ဌကထာ မိန့် သော်)။ ။ဝဏ္ဏာရောဟာစာတက် ပဌမ်။၃၆၁။

၃၆၂-သိလဝိမ်သာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလော ကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညူဖြတ် ပွားဘုရားသည်၊သိလ်သေယျာ,အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်

အပ်သောဤသိလရိမ်သဇာတ်ကို၊ ဧတဒဂ္ဂနိုင်ကျောင်းတော်၌သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ သိလကိုရုံစမ်းသောတယောသောဝုဏ္ဏားကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုဝုဏ္ဏားသည်ယခုအကျွန်ုပ်သည်အကြားအမြင်ထက်သိလ၏မြတ်သောအဖြစ်ကိုသိလတ်ပြီဟုဆိုလို၍။ ။

(၇၇၀) သိလံ သေယ္ယော သုတံ သေယ္ယော၊ ဇုတိ မေ သံသယောအဟု။
သိလ-မေဝသုတာ သေယ္ယော၊ ဇုတိ မေ နတ္ထိ သံသယော။ ။

(၇၇၂) မောဃာ ဇာတိ စ ဝဏ္ဏော စ၊ သိလ-မေဝ ကိရ-ဇ္ဇမံ။
သိလေန အနု-ပေတာသာ၊ သုတေန-ဇ္ဇော နိ ဝိဇ္ဇတိ။ ။

(၇၇၃) ခတ္တိယောစ အ-ဓမ္မဋ္ဌော၊ ဝေသော စ-ဓမ္မနိသိတော။
တေ ပရိဗ္ဗဇ္ဇ-ဋ္ဌာ လောကော၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ ဒုဂ္ဂတိ။ ။

(၇၇၄) ခတ္တိယာ ဗြဟ္မာဏာ ဝေ သ္ဝသာ၊ သုဒ္ဒါ စ ဏ္ဍာလ-ပက္ကသာ။
ဇုဝ ဓမ္မံ စရိတ္ဝာန၊ ဘာဝန္တိ တိဒိဝေ သမာ။ ။

(၇၇၅) နေ ဝေဒါသမ္ဘရာယယာန ဇာတိ နာပိ ဗန္ဓဝါ။
သကဋ္ဌ သိလံ သံသုဒ္ဓံ၊ သမ္ဘရာယ သုခါယ စ။ ။

ဟူသောဂါထာတို့ကိုဆိုတော်မူ၏။ ။

(၇၇၀-၇၇၅) မဟာရာဇာ၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သိလံ၊ သိလသည်တည်း။ သေယ္ယော၊ ဖြတ်သလော။ သုတံ၊ သုတသည်တည်း။ သေယ္ယော၊ ဖြတ်သလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သံသယော၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သိလမေဝ၊ သိလသည်သာလျှင်။ သုတာ၊ အကြားအမြင်ထက်။ သေယ္ယော၊ ဖြတ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဥာတောသိအပ်ပြီ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သံသယော၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။မဟာရာဇာ၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး။ ဇာတိစ၊ အမျိုးသည်ရင်း။ ဝဏ္ဏောစ၊ အဆင်းသည်ရင်း။ မောဃာ၊ အကျိုးမရှိကုန်။ သိလမေဝ၊ သိလသာလျှင်။ ဥဇ္ဇမံ ကိရ၊ ဖြတ်သတတ်။ သိလေန၊ သိလနှင့်။ အနုပေတာသာ၊ မပြည့်စုံသောသူအား။ သုတေန၊ အကြားအမြင်ဖြင့်။ အဇ္ဇော၊ အကျိုးသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ။အ-ဓမ္မဋ္ဌော၊ တရားမ၌မတည်သော။ ခတ္တိယောစ၊ မင်းသည်ရင်း။ အဓမ္မနိသိတော၊ အဓမ္မကိုမှီသော။ ဝေသောစ၊ အသည်သည်ရင်း။ တေဥတော၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့သည်။ လောကော၊

လူ့ပြည်နတ်ပြည်တို့ကို။ ပရိစ္ဆေဒ၊စွန့်ကုန်၏။ဒုဋ္ဌတိ၊ဒုဋ္ဌတိ၌ဥပပဒ္ဓန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။ခတ္တိယာစ၊မင်းတို့သည်ရင်း။ပြုဗ္ဗဝါဏာစ၊ ဝုဏ္ဏားတို့သည်ရင်း။ဝေဿာစ၊ အသည်တို့သည်ရင်း။သုဒ္ဒါစ၊ သူဆင်းရဲတို့သည်ရင်း။ စဏ္ဍာလပက္ကုသာစ၊အသေကောင်ကိုစွန့်သောစဏ္ဍာလ ပန်းသွန်မျိုးတို့သည်ရင်း။ဣမေ၊ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ဓမ္မံ၊တရားကို။စရိတ္တာန၊ကျင့်၍။တိဒိဝေ၊ နတ်ပြည်၌။သုမာ၊တူကုန်သည်။ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဝေဒါ၊ဗေဒင်တို့သည်။ သမ္ဘရာယာယ၊ တမလွန်၌စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုပေးခြင်းငှါ။ နဟောန္တိ၊မ ဖြစ်ကုန်။ ဇာတိဝိ၊အမျိုးတို့သည်လည်း။သမ္ဘရာယာယ၊ တမလွန်ဘဝ၌ စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုပေးခြင်းငှါ။နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်။ ဗန္ဓဝါဝိ၊အဆွေ အမျိုးတို့သည်လည်း။ သမ္ဘရာယာယ၊ တမလွန်၌ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ပေးခြင်းငှာ။နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်။သံသုဒ္ဓံ၊စင်ကြယ်သော။သကမ္ဘသိလံ၊ ဗိမိသိလသည်သာလျှင်။ သမ္ဘရာယသုခါယစ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာအကျိုးငှါလည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။သိလဝိမံသဇာတကံ ဒုတိယံ။၃ ၆ ၂။

---

၃ ၆ ၃-ဟိရိဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဟိရိ ဩတ္တပ္ပရှိ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော၍ဟိရိဇာတ်ကို၊ ဗေဒေဟဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊အနုဘထပိဏ်သူဌေးဏ်အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သောပစ္စန္တအရပ်နေသူဌေးကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ပစ္စန္တအရပ်နေသူဌေး၏လူတို့သည်လုယက်အပ်သော အလုံးစုံသောဥစ္စာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ မိမိဥစ္စာ၏အရှင်မဟုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ပြေးကုန်၏ဟု ဗာရောဏသိသူဌေးအားကြားလျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဗာရာဏသိသူဌေးသည်မိမိအထံသို့လာကုန်သောသူတို့အား ပြုအပ်ကုန်သောအမှုကိုမပြုကုန်သောသူတို့သည်ကား ကျေးဇူးတုံ့ပြုတတ်သောသူတို့ကိုမရကုန်သလျှင်ကတည်းဟုဆိုလို၍။ ။

(၇၇၆) ဟိရိ တရန္တံ ဝိဓိရုန္ဓမာနံ၊
တဝါပိ မဗ္ဗိ ဣတိ ဘာသမာနံ။

သေယျာနိ ကမ္မာနိ အနာဒိယန္တံ၊
နေ.သော မမ.န္တိ ဣတိ နံ ဝိဇ္ဇာ။ ။
(၇၇၇) ယဘိုကယိရာ တဘိ ဝဒေ၊ယံ နု ကယိရာ နု တံ ဝဒေ။
အ-ကရောန္တံ ဘာသမနံ၊ပရိဇာနန္တိ ပဏ္ဍိတာ။ ။
(၇၇၀) နသော မိတ္တော ယော သဒါ အ.ပ္ပမတ္တော၊
ဘေဒါသက်ိ ရန္ဓမေဝါ.နုပသိ။
ယတ္ထိဠ္ဆ သေတိ ဥရသိ.ဝ ဝုတ္တော၊
သ ဝေ မိတ္တော ယော အ-ဘေဇ္ဇော ပရေဟိ။ ။
(၇၇၉) ပါမောဇ္ဇ-ကရဏံ ဌာနံ၊ပသံသာ.ဝဟာနံ သုခံ။
ဗလာ.နိသံသော ဘာဝေတိ၊ဝဟန္တော ပေါရိသံ ရုရုံ။ ။
(၇၈၀) ပရိဝေက-ရသံ ဝိတ္ထာ၊ရသံ ဥပသမသ္သ စ။
နိဒ္ဒရော ပေါ တိနိပ္ပါ၊ပေါ၊ဓမ္မပ္ပိတိ-ရသံ ဝိဝံ။ ။
ဟူသောဤပါးဂါထာတို့ကိုဆိုဏ်။ ။

(၇၇၅-၇၈၀) ဟိရိ'၊ရှက်ခြင်းကို။ တရန်း၊လွန်သော။ ဝိဒိရုဏ္ဍမာနံ၊ မိတ်ခင်ပွန်း၏ အဖြစ်ကိုစက်ဆုပ်တတ်သော။ အဟံ၊ငါကား။ တဝ၊သင်၏။ မိတ္တော၊အဆွေခင်ပွန်းသည်။ အဘိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ ဘာသမာနံ၊ သက်သက်စကားမျှကိုသာ ဆိုတတ်သော။ သေယျာနိကမ္မာနိ၊ အဆွေအားငါပေးအံ့၊အဆွေ၏အမှုကိုငါကူညီ၍ပြုအံ့၊ဤသို့ရှေးဆိုသော်စကား အားလျှော်သော မြတ်သောအမှုတို့ကို။ အနာဒိယန္တံအကရောန္တံ၊ မပြုသော။နံ၊ထိုသူကို။သော၊ဤသူသည်။မမ'၊ငါ၏။ နမိတ္တောတိ၊အဆွေခင်ပွန်းမဟုတ်ဟု။ဣတိ၊ဤသို့။ဝိဇ္ဇာ၊သိရာ၏။ ။ယဘု'၊အကြင်အမှုကိုသာ လျှင်။ကယိရာ၊ပြုရာ၏။ တဘု'၊ထိုအမှုကိုလျှင်။ဝဒေ၊ဆိုရာ၏။ ယံ၊အကြင် အမှုကို။ နကယိရာ၊မပြုရာ။တံ၊ထိုအမှုကို။နဝဒေ၊မဆိုရာ။ ဘာသမာနံ၊ဆိုလျက်။ အကရောန္တံ၊မပြုသောသူကို။ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပရိဇာနန္တိ၊သိကုန်၏။ ။ယော၊အကြင်သူသည်။ သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း။ အပ္ပမတ္တော၊မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၏။ ဘေဒါသက်ိ၊မိတ်၏ပျက်စီးခြင်းကို ရှိုက်သည်ဖြစ်၍။ရန္ဓမေဝ၊ပျက်စီးအံ့သော အခွင့်အပေါက်ကိုသာလျှင်။ အနုပသိ၊အစဉ်မပြတ်စောင့်ရှောက်ကြည့်ရှုလျက်။ မိတ္တော၊သား၊မိတ်၏။ ဝိ နာသံ၊ပျက်စီးခြင်းကို။ နဒေတိ၊မပေး။ သော၊ထိုသူသည်။ မိတ္တော၊မိတ် မည်၏။ ဝုတ္တော၊သားသည်။ဥရသိ၊အမိရင်ခွင်၌။ သေတိ၊ဝ၊ရှိခြင်း

ကင်းလျက်အိပ်၏သို့။ယထိုဗ္ဗ၊အကြင်သူ၌လည်း။ သေတိ၊ ရှုရာခြင်းကင်း လျက်အိပ်၏။ ယောစ၊ အကြင်သူ သည်လည်း။ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့ ကြောင့်။အဘောဇ္ဇော၊မကွဲပြား။သော၊ထိုသူသည်။ ဝေ၊စင်စစ်။ မိဇ္ဇော၊ မိတ်မည်၏။ ။ဖလာနိသံသော၊အကျိုးအာနိသင်ကိုမြင်သော။ ပေါရိ သံ၊ယောက်ျားတော်တကာတို့သည်ဆောင်အပ်သောအမှုဖြစ်သော။ ခု ရံ၊ဒါနသီလဘာဝနာ ပညာဂုဏ်ကလျာဏမိတ်တို့နှင့် ပေါင်းယှဉ် မိတ်ဆွဲ ခြင်းဟုဆိုအပ်သော လေးပါးအပြားရှိသော ဝန်ကို။ ဝဟာဇော်၊ ရွက် ဆောင်သော ပညာရှိသည်။ ပသံသာဝဟာနံ၊ ပညာရှိတို့ချီးမွမ်းခြင်းကို ဆောင်တတ်သော။ သုခံ၊ပစ္စုပ္ပန်လောက,တမလွန်လောက၌ ကာယိက သုခ,စေတသိက သုခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ပါမောဇ္ဇကရဏံ၊ဝမ်း မြောက်ခြင်းကိုပြုတတ်သော။ဌာနံ၊ပညာရှိသောကလျာဏမိတ်တို့နှင့်တ ကွပေါင်းဘက်မှီဝဲခြင်းဟုဆိုအပ်သောအကြောင်းအရာကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးစေ၏။ ။(ပညာရှိမည်သည်မိတ်၏အဖြစ်ကို မဖျက်ဟူသောအနက် ကိုပြု၏)။ ။ဝိဝေကရသံ၊ကာယဝိဝေက,စိတ္တဝိဝေက,ဥပဓိဝိဝေကကိုမှီ၍ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းဟူသော အရသာကိုလည်း။ဝိတ္ထာ၊သော်၍။ ဓမ္မဋ္ဌိတိရသံ၊ဓမ္မပီတိဟုဆိုအပ်သောဝိရတ္တိရသကို။ဝိဝံဝိဝဇ္ဇော၊သော် ရသောသူသည်။ နိန္ဒရော၊ကိလေသာဟူသောမှုပန်ခြင်းကင်းသည်။နိပ္ပါ ပေါ၊ယုတ်မာညစ်ကျုံ့အကုသိုလ်ကင်းသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။ဟိရိ၏ တကံ တတိယံ။ခု ၆ ၃။

---

၃ ၆ ၄-ခဏ္ဍောပနကဇာတ်။

ကောနုသန္ဓမှိပဏ္ဍောတေ,အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင် အပ်သော ဤခဏ္ဍောပနကပဏ္ဍာသည် မဟာဥမဂ် ဇာတ်၌ ထင်စွာ ဖြစ် လတ္တံ့။ ။ထိုမဟာဥမဂ်ဇာတ်၌ထီးချက်စောင့်နတ်သို့သည် ဝေဒေဟာ မင်းကိုမြှိမ်းခြောက်၍ဝေဒေဟာမင်းကြီး၊မီးဖြင့်အလိုရှိသော်ပိုးစုန်းကြူး ကိုမှုတ်ခြင်းဌာမသင့်။နေ့ရည်ဖြင့်အလိုရှိသော်ဦးချို့ကိုညှစ်ခြင်းဌာမသင့် ဟုဆို၍။ ။

(၇၀၀) ကောနှ သန္တမ္ပိ ပဏ္ဍောတော၊အာဠိ ပရိယေသနံ စရံ။
အဒ္ဒကၠိ ရတ္တိ-ခဏ္ဍောတံ၊ဇာတဝေဒံ အမညထ။ ။
(၇၀၁) သွ-သေ ဂေါမယရုဏ္ဏောနိ၊အာဘိမတ္ထံ တိဏောနိ စ။
ဝိပရိတာယ သညာယ၊နာ-သက္ခိ ပဇ္ဇလေတဝေ။ ။
(၇၀၃) ဇဝံပိ အနုပါယေန၊အတ္ထံ နှ လဘတေ မိဂေါ။ ။
ဝိသာဏေတော ဂဝံ ဒေါဟံ၊ယတ္ထ ခိဏံ နဝိဇ္ဇတိ။ ။
(၇၀၄) ဝိဝိဂေဟိ ဥပါယေဟိ၊အတ္ထံ ပမ္ပေါန္တိ မာဏဝါ။
နိဂ္ဂဟေန အမိတ္တာနံ၊မိတ္တာနံ ပဂ္ဂဟေန စ။ ။
(၇၀၅) သေနာ-မောဂ္ဂ-ပလာဘာနေ၊ဝလ္လဘာနံနှ ယေန စ။
ဇဂတိ ဇဂတိပါလာ၊အာဝသန္တိ ဝသုန္ဓရံ။ ။
ဟူသော၎င်းဝါးဂါထာတို့ကိုဆိုတို့။ ။

(၇၀၁-၇၀၅) မဟာရာဇာ၊ ဝိဒေဟမင်းကြီး။ ပဏ္ဍောတော၊ရဲရဲဋ္ဌိသော ဖိုးသည်။သန္တမ္ပိ၊ထင်ရှားရှိလျက်။အံ့ဖွယ်၊ဖိုးကို။ ပရိယေသနံပရိယေသနာ ယာ၊ရှာဖွေသောဌာ။စရံစရန္တော၊သွားသော။ယောအကြင်သူသည်။ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌။ခဏ္ဍောတံ၊ဖိုးရုန်းကြွားကို။အဒ္ဒကၠိ၊ဖြင်လေ၏။ဒိသွာစ၊ဖြင်ပြီး၍ လည်း။(ထည့်)။ဇာတဝေဒံ၊မီးစက်ဟူ၍။အမညထ၊အောက်မေ့လေ၏။ ။ သော၊ထိုသူသည်။ကောနု၊အဘယ်သူနည်း။ ။မဟာရာဇာ၊ဖြတ်သော မင်းကြီး။သော၊ထိုသူသည်။ အသ၊ထိုဖိုးရုန်းကြွား၏။ ဥပရိ၊အထက်၌။ ဂေါမယရုဏ္ဏောနိစ၊နွားချေးမှုန့်တို့ကိုရင်း။ တိဏောနိစ၊မြက်တို့ကိုရင်း။အာ ဘိမတ္ထံ၊ကြိုး၍မှုတ်လျက်။ ဝိပရိတာယာ၊ဘောက်ပြန်သော။ သညာယာ၊အ မှတ်ဖြင့်။ဝါယာမန္တောပိ၊လုံ့လပြုသော်လည်း။ ပဇ္ဇလေတဝေ၊တောက်စိမ့် သောဌာ။နာသက္ခိ၊မတတ်နိုင်။ ။မဟာရာဇာ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ ယတ္ထ ယတ္ထ ဝိသာဏော၊အကြင်နွားချို၌။ ခိဏံ၊နို့ရည်သည်။နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ။ တတောပိ သာဏတော၊ထိုနွားချိုမှ။ဂဝံ၊နွားကို။ ဒေါဟံ၊ဒေါဟာနည်း၊နို့ညှစ်သောသူ သည်။ခိဏံ၊နို့ရည်ကို။ နဝိဇ္ဇတိယထာ၊မရ၏သို့။ဇဝံပိ၊တထာ၊ထိုအတူရင်း လျှင်။မိဂေါ၊သားသမင်နှင့်တူသောလူရိုက်သည်။အနုပါယေန၊သင့်သော အကြောင်းမဟုတ်သဖြင့်။ပရိယေသန္တော၊ရှာသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထံ၊အကျိုး စီးပွါးကို။ နလဘတေ၊မရရာ။ ။မဟာရာဇာ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ မာ ဏဝါ၊သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အမိတ္တာနံ၊ရန်သူတို့ကို။ နိဂ္ဂဟေန၊ နှိပ်သဖြင့် ရင်း။မိတ္တာနံ၊အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ပဂ္ဂဟေနစ၊ချီးမြှောက်သဖြင့်ရင်း။ဝိဝိ

ပေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော။ ဥပါယေဟိ၊ သင့်သောအ ကြောင်းတို့ဖြင့်။အတ္ထံ၊အကျိုးစီးပွါးသို့။ပပ္ပေါန္တိ၊ရောက်ကုန်၏။ ။မ ဟာရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ သေနာပေါကွပလာဘော၊လက်ရုံးရည်နှ လုံးရည်ပြည့်စုံလျက် ဗိုလ်ပုံကိုသိမ်းပိုက်မှေး၍အရေးတတ်သောစစ်သူ ကြီးကိုရသဖြင့်ရင်း။ဝလ္လဘာနံ၊ချစ်ဖြတ်နိုးကုန်အကျွမ်းဝင်ကုန်သော အ မတ်သူရဲတို့ကို။နယေနစ၊ဆောင်နိုင်သောအားဖြင့်ရင်း။ဝသုန္ဓရံ၊ဝသုဟု- ဆိုအပ်သောရတနာတို့ကို ဆောင်တတ်သောကြောင့် ဝသုန္ဓရဟုရအပ် သောအမည်ရှိသော။ ဇဂတိ'၊ဖြေကြီးထက်၌။ဝါ၊ဖြေကြီးကို။ ဇဂတိပါ လာ၊ဖြေကိုစောင့်တတ်သောမင်းဖြတ်တို့သည်။အာဝသန္တိ၊စိုးအုပ်သိမ်း ပိုက်၍နေနိုင်ကုန်၏။ ။ခဏ္ဍောပနကဇာတကံ စသုတ္တံ။၃ ၆ ၄။

---

၃ ၆ ၅-အဟိကုဏ္ဍိကဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ရုက္ခေါဒ္ဓိ, အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ် သော ၅၂အဟိကုဏ္ဍိကဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံး နေတော်မူစဉ်၊တယောံသောရဟန်းကြီးကိုအကြောင်းပြု၍ ဟောတော် မူ၏။ ။

အလမ္ဘာယ်နိုး၍သရက်ပင်၌မျောက်ကိုဖြင့်၍ထိုမျောက်ကို ငါသည် ဖြားယောင်း၍ယူခြင်းဌာသင့်၏ဟုထိုမျောက်နှင့်တကွ စကားပြောလိုရ ကား။ ။

(၇၀၆) ရုက္ခေါဒ္ဓိ·သမ္ဘ သုမုခ၊ဇူတေ အကွပ-ရာဇိတော။
ဟာဒရေဟိ အမ္ဘ-ပဏ္ဍာနိ၊ဝိရိယ·ရ္ဘေ ဘက္ခယာမသေ။ ။

ဟူသောရှေးဦးဖွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၇၀၆) သမ္ဘသုမုခ၊ကောင်းသောမျက်နှာရှိသောအချင်းမျောက်။ အ ဟံ၊ငါသည်။ဇူတေ၊ကြွေအနှိုက်စားခြင်း၌။ရုက္ခေါ၊အနှိုက်ကြွေးသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ အကွပရာဇိတော၊ ကြွေအနှိုတို့မှရုံး၏။အမ္ဘ-ပဏ္ဍာနိ၊သရက်သီး မည်သည်တို့ကို။ဟာရေဟိ၊ချလော့။တော၊သင်၏။ဝိရိယံ၊လုံ့လဝိရိယကို။ နိဿာယ၊မှီ၍။(ထည့်)။ဘက္ခယာမသေ၊စားလိုကုန်၏။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍မျောက်သည်။ ။

(၇၈၇) ။အလိုကံ ဝတ ဗဲ သမ္မ၊အ-ဘူတေန ပသံသသိ။
ကော တေ သုတောဝါ ဒိဋ္ဌောဝါ၊သုမုခေါ နာမ မဏ္ဍဒေါ။ ။
(၇၈၈) အဇ္ဇာဝိ တေ-ဗဲ သရသိ၊ယံ ဗဲ တွံ အဟိကုဏ္ဍိက။
ဓညာပဏံ ပရိသိတ္ဝါ:မဏ္ဍော ဆာတံ ဟနာသိ ဗဲ။ ။
(၇၈၉) တာ-ဟံ သရံ ဒုက္ခ-သေယျံ၊အာဝိ ရဇ္ဇမ္ပိ ကာရယေ။
နေဝတံ ယာစိတောဒဇ္ဇံ၊တထာ ဟိဘယ-တဇ္ဇိတော။ ။
(၇၉၀) ယဒ္ဓ ဓညာ ကုလေ ဇာတံ၊ဂန္ဓေ တိတ္တံ အ-မဒ္ဒဂိုံ။
တေန သခိဒ္ဓ မိတ္တဒ္ဓ၊ဓိရော သန္ဓာတု-မဟရတိ။ ။
ဟူသောဤလေးဂါထာတို့ကိုဆိုတော်။ ။

(၇၈၇-၇၉၀) သမ္မအဟိကုဏ္ဍိက၊အချင်းအလမ္ပါယ်။ တွံ၊သင်သည်။ ဗဲ၊ငါ့ကို။အ-ဘူတေန၊မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။ ပသံသသိ၊ချီးမွမ်းတော်။ တဝ၊သင်တို့။ဝစနံ၊စကားသည်။ အလိုကံဝတ၊ချွတ်ယွင်းစွတကား။တော၊ သင်သည်။ ကောဂ္ဂ၊ အဘယ်အရပ်၌။ သုမုခေါ၊မျက်နှာလှပယဉ်သွေးရှိ သော။ မဏ္ဍဒေါနာမ၊မျောက်မည်သည်ကို။ သုတောဝ၊ကြားအပ်ဘူးသ နည်း။ဒိဋ္ဌောဝ၊မြင်အပ်ဘူးသနည်း။အဟိကုဏ္ဍိက၊အလမ္ပါယ်။ တွံ၊သင် သည်။ဓညာပဏံ၊စပါးဈေးသို့။ပရိသိတ္ဝါ၊ဝင်၍။ ဗဲ၊ငါ့ကို။ရဇ္ဇော၊လွှတ် ၍။ဆာတံ၊တော်မွတ်ဆာလောင်သော။ ဗဲ၊ငါ့ကို။ ယံဟနာသိ၊အကြောင်းရှိက် ခတ်ခြင်းကိုပြု၏။ တော၊သင်၏။ ဇုဗဲ၊ဤရှိက်ခတ်ခြင်းကို။ တွံ၊သင်သည်။ အဇ္ဇဝိ၊ယခုလည်း။ သရသိ၊အောံမေ့လော့။ အဟံ၊ငါသည်။ တံဒုက္ခသေ ယျံ၊ ထိုဆင်းရဲသဖြင့်အိပ်ရခြင်းကို။ သရံသရန္တော၊အောံမေ့ရသည်ဖြစ် ၍။တယာ၊သင်သည်။အဟံ၊ငါ့ကို။တယတဇ္ဇိတော၊ဘေးဖြင့်ခြိမ်းခြောက် ၏။တထာ၊ဟိ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။တွံ၊သင်သည်။ဗဲ၊ငါ့ကို။ ရဇ္ဇမ္ပိ၊မင်းအဖြစ် ကိုမူလည်း။ ကာရယေအာဝိ၊ပြုစေခြားမဲ့။ ယာစိတော၊သင်တောင်းအပ် သော။အဟံ၊ငါသည်။တံတဝ၊သင်အား။နေဝဒဇ္ဇံ၊မပေးသလျှင်ကတည်း။ ။ ကုလေ၊အမျိုးကောင်း၌။ဇာတံ၊ဖြစ်သော။ဂန္ဓေ၊တိုက်ခန်း၌။တိတ္တံ၊ ရောင် ရဲသော။ အမဒ္ဒဂိုံ၊ဝန်မတိုသော။ယဒ္ဓ၊အကြောင်သူကိုလည်း။ ဓညာ၊သိရာ ၏။ဓိရော၊ပညာရှိသည်။တေန၊ထိုသူနှင့်။ သခိဒ္ဓ၊အဆွေခင်ပွန်း၏အဖြစ် ကိုရင်း။မိတ္တဒ္ဓ၊မိတ်၏အဖြစ်ကိုရင်း။သန္ဓာတုံ၊ဝေ့စပ်ခြင်းငှါ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ။(တေဗဲသရသိ၌တေဇုဗဲတွံသရသိ ယောဇနာ။အဟိဟုဏ္ဍေ နဒိဋ္ဌတိတ် အဟိဝုဏ္ဍိကော။အဟိဝုဏ္ဍေန။ ဖြေနှင်းသိုးဖြင့်။ဒိဋ္ဌတိ၊က

စားတတ်၏။တကိုကပြု၍အဟိကုဏ္ဍိက,ရှိသည်။ ဟာနသိလိုလျက်ဆန်း အလိုဌာဒိဃရောက်သည်။သဝိဠမိတ္တာ၌ဗဒ္ဓါဘာဝပုဒ္ဓာနု။ ဝါ၊ဘာဝပုဒ်ကျေ သည်)။ ။အဟိကုဏ္ဍိကစာတကံ ပဌမံ။၃ ၆ ၅။

၃ ၆ ၆-ဂုမ္ဘိယစာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ် စွာဘုရားသည်၊မရုဝဏ္ဏံမရုရသံ,အစရှိသော၊ဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆါဆင် အပ်သော ဤဂုမ္ဘိယစာတ်ကို၊ဧတဝဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေ တော်မူစဉ်။ငြိုးငွေ့သောရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

သဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်ဤအတိတ်ကိုဆောင်တော်မူ၍ဘုရားဖြစ် တော်မူပြီး၍။ ။

(၇၉၁) မရု-ဝဏ္ဏံ မရု-ဒသံ၊မရု-ဂန္ဓံ ဝိသံ အဟု။
ဂုမ္ဘိယော ဃာသ-မေသာနော၊အရညေ ဩဒဟိ ဝိသံ။ ။

(၇၉၂) မဓု-တိ မညမာနာယ၊ယေ တံ ဝိသ မခါဒိသုံ။
တေသ-ဉ္စ ကဋုကံ အာသိ၊မရဏာ-ဉ္စေ နု-ပါဂမုံ။ ။

(၇၉၃) ယေ စ ခေါ ပဒ္ဒိသခ်ါယ၊ဝိသ-ဉ္စ ပရိဝဇ္ဇယုံ။
တေ အာတုရေသု ဝိတာ၊ခုယ္ဟမာနေသု နိဗ္ဗုတာ။ ။

(၇၉၄) ဇေမေဝ မနုဿေသု၊ဝိသံ ကာမာ သမောဟိတာ။
အာဝိသံ ဗဟုနံ စေတံ၊မစ္စုဇေသော ဂုဟာသယော။ ။

(၇၉၅) ဇေမေဝ ဇူမေ ကာမေ၊အာတုရာ ပရိစာရကေ။
ယေ သဒါ ပရိဝဇ္ဇန္တိ၊သဂ်ံ လောကေ ဥပစ္စဂုံ။ ။

ဟူသော၎င်းအာသီသမ္ဘုဒ္ဓဂါထာတို့ကိုဟောတော်မူ၏။ ။

(၇၉၀-၇၉၅) မရုဝဏ္ဏံ၊ဗျားအဆင်းရှိသော။မရုရသံ၊ဗျားအရသာရှိ သော။မရုဂန္ဓံ၊ဗျားအနံ့ရှိသော။ဝိသံ၊အဆိပ်သည်။ အဟု၊ဖြစ်၏။ဃာသံ၊ အစာကို။သေသနော၊ရှာသော။ ဂုမ္ဘိယော၊တောအုပ်ဆွယ်လည်လည်သည်ဖြစ် ၍ဂုမ္ဘိယအမည်ရှိသောဘီလူးသည်။ အရညေ၊တော၌။ ဝိသံ၊ဆိုအပ်ပြီး သောအဆိပ်ကို။ဩဒဟိ၊ထား၏။ ။ယေ၊အကြင်သူတို့သည်။ တံဝိသံ၊ ထိုအဆိပ်ကို။ မဓုတိမညမာနာယ၊ဗျားဟုထင်မှတ်သဖြင့်။ ခါဒိသုံ၊စား ကုန်၏။တေသံ၊ထိုသူတို့အား။တံ၊ထိုအဆိပ်သည်။ကဋုကံ၊ခါး၊ထက်

သည်။အာဝသိ၊ဖြစ်၏။တေနု၊ထိုအဆိပ်ကြောင့်။မရဏ၊သေခြင်းသို့။ဥပါဂ
မုံ၊ရောက်ကုန်၏။ ။ယေစခေါ၊အကြင်သူတို့သည်ကား။ ပဒိုသဒ်ါယ၊
ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍။ တံဝိသံ၊ထိုအဆိပ်ကို။ပရိဝဇ္ဇယုံ၊ကြဉ့်ကုန်၏။ တေ၊
ထိုသူတို့သည်။ အာတုရေသု၊အဆိပ်၏အဟုန်ဖြင့် သေဝပါးနိုးကျင်နာ
ကုန်သောသူတို့၌။သုဝိတာ၊ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ဆုယ္ဟမါနေသု၊အ
ဆိပ်တန်းခိုးဖြင့် ပူလောင်ကုန်သောသူတို့၌။ နိဗ္ဗုတာ၊ငြိမ်းဇေးချမ်းမြေ့ကုန်
၏။တတ္ထိ ံမဟာမဂ္ဂေ၊ထိုခရီးမ၌။ဝိသံ၊အဆိပ်ကို။ သမောဟိတံနိ ကျိတ္ထုံယ
ထာ၊ ထားအပ်၏သို့။ ဝေမေဝ၊ဤအတူသာလျှင်။ မနုဿာသု၊ လူတို့၌
လည်း။ယေကာမာ၊အကြင်ရူပါရုံစသောငါးပါးသောဝတ္ထုကာမတို့ကို။
တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုအရပ်၌။(ထည့်)။သမောဟိတာ၊ရှေ့ဆိုင်ငွေ့ဆိုင်ကျင်း
သကဲ့သို့ထားအပ်ကုန်၏။ တေ၊ထိုထိုအရပ်၌ရှေ့ဆိုင်ငွေ့ဆိုင်ကျင်းသကဲ့
သို့ ကျင်းပပြုစားထားအပ်ကုန်သော ရူပါရုံစသောငါးပါးသော ကာမ
ဂုဏ်တို့ကို။ ဝိသံ.လတ်တလောသေစေတတ်သော အဆိပ်ဟူ၍။ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊သိအပ်ကုန်၏။ ဇော်ဇောပမ္ဘကာမဂုဏာနာမ၊ရူပါရုံစသား၌ငါး
ပါးသောကာမဂုဏ်တို့မည်သည်။အာမိသမ္ဘူ၊၌ငါးသတ္တယ်ဖြစ်သောလူ
အများ၏ငါးမျှားတတ်သောတံငါသတ္တယ်ဖြစ်သောမာရ်မင်းသည်ထား
အပ်သောအစာအာမိသနှင့်လည်းတူ၏။ဗန္ဓနမ္ဘု၊ဘဝမှထွက်မြောက်ခြင်းဌာ
မပေးတတ်သည်ဖြစ်၍ ထိပ်ကျဉ်းသံကွင်းခြေချင်းစသော အထူးထူး
သောအနှောင်အဖွဲ့နှင့်လည်းတူ၏။သော၊၌ကာမဂုဏ်ငါးပါးသည်။ဂု
ဟာသယော၊ကိုယ်တည်းဟူသောဂူလိုဏ်၌အောင်းတတ်သော။ မစ္စုဝ၊
သေမင်းပင်တည်း။ ။(မစ္စုဝသော,ဂ္ဂိမှု၊သေမင်း၏အာဏာနှင်ငံသည်။
ဟောတိ၊ဖြစ်၏ပေး)။ ။ဝေမေဝ၊၌အတူလျှင်။ပရိစာရကော၊ကိလေသာ
ဖြင့်လုပ်ကျွေးတတ်ကုန်သော။ဣမေကာမေ၊၌ရူပါရုံစသောငါးပါးသော
ကာမဂုဏ်တို့ကို။အာတုရာ၊စင်စစ်သေခြင်းသဘောတရားဖြင့် ကျင်နာ
ကြောင့် ခန္ဓိကုန်သော်။ယေပဏ္ဍိတာ၊အကြင်ပညာရှိတို့သည်။သဒ္ဓါ၊အာဒါဒပ်
သိမ်း။ ပရိဝဇ္ဇန္တိ၊မစင်ခွေးကောင်ပုပ်ကဲ့သို့ဟု ရှုံ့သည်ဖြစ်၍ကြဉ့်ရှောင်
ကုန်၏။ တေပဏ္ဍိတာ၊ထိုပညာရှိတို့သည်။ လောကော၊လောကဓ္ဓိ။ သဂ်ီ၊
ကပ်ငြိတတ်သည်ဖြစ်၍သင်္ဂီမည်သောရာဂစသည်အပြားရှိသောကိလေ
သာအပေါင်းကို။ဥပစ္စဂုံ၊လွန်နိုင်ကုန်၏။ ။(ဂုမ္ဘိ ယောတိတတ္ထိ ံဝနဂုမ္ဗေ

ဝိစရတော့နလဒ္ဓနာမောယကော့ဟု,ဟူရကား။ ဂုမ္ဗေဝိစရတိတိဂုမ္ဗိယော, ပြု၍တတိယကွဲရာဗဟုဗုဒ်လိုသည်)။ ။ဂုမ္ဗိယဇာတကံ ဆဋ္ဌံ။ ၃ ၆ ၆။

---

၃ ၆၇-သာဠိယဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်,ယွာယံသာဠိယဆာပေါ,အစရှိသောဂါထာပုန်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤသာဠိယဇာတ်ကို, ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်,ငါ့ရှင်တို့,ဒေဝဒတ်သည် သဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားအား ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စိမ့်သောဌာလည်း မတတ်နိုင်ဟူသောရဟန်းတို့၏စကားကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည် ရောက်သောပရိသတ်အား တရားဟောလိုရကား။ ။

(၇ ၉ ၆) ယွာ.ယံ သာဠိယ-ဆာပေါ တိ၊ကဏ္ဍာသပ္ပံ အဂါဟယိ။
တေန သပ္ပေန ယံ ဒဠ္ဍော၊ဟတော ပါပါ.နုသာသကော။ ။

(၇ ၉ ၇) အဟန္ဓာရေ.မဟန္ဓာရေ၊ယော နရော ဟန္တု.မိစ္ဆတိ။
ဇဝံ သော နိဟတော သေတိ၊ယထာ.ယံ ပုရိသော ဟတော။ ။

(၇ ၉ ၈) အဟန္ဓာရေ.မဃာတေန်း၊ယော နရော ဟန္တု.မိစ္ဆတိ။
ဇဝံ သော နိဟတော သေတိ၊ယထာ.ယံ ပုရိသော ဟတော။ ။

(၇ ၉ ၉) ယထာ ပံသု-ရုဠ္ဠိ ပုရိသော၊ပဋိဝါတံ ပဋိကွ်ိပေ။
တ.မေဝ သော ရဇော ဟန္တိ၊တထာ.ယံ ပုရိသော ဟတော။ ။

(၁၀၀) ယော အ.ပ္ပဒုဋ္ဌဿ နရဿ ဒုဿတိ၊
သုဒ္ဓဿ ပေါသဿ အနဂ်ဏဿ။
တ.မေဝ ဗာလံ ပစ္စေတိ ပါပံ၊
သုခုမော ရဇော ပဋိဝါတံ.ဝ ခိတ္တော။ ။

ဟူသော၎င်းဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၇ ၉ ၆-၁၀၀) ယွာယံ၊အကြင်ဆေးသမားသည်။ ကဏ္ဍာသပ္ပံ၊ ဖြွေဟောက်ကို။ သာဠိယဆာပေါတိ၊ ဆက်ရက်ငယ်ဟူ၍။ အဂါဟယိ၊ယူစေ၏။ပါပါနုသာသကော၊မကောင်းသည်ကိုညွှန်ပြဆုံးမတတ်သော။ အယံ၊၎င်းဆေးသမားသည်။ တေနသပ္ပေန၊ထိုဖြွေဟောက်သည်။ ဒဠ္ဍော၊ကိုက်

အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဟတောဝစင်းစင်းသေလေ၏။ ။ယောနရောအကြင်သူသည်။ အဟန္တာရုံမိမိညှဉ်းဆဲပုတ်ခတ်မသတ်တတ်သော။ အဟန္တာရုံမိမိကလည်း ညှဉ်းဆဲပုတ်ခတ်သတ်ဖြတ်ခြင်းငှါ မထိုက်သောသူကို။ ဟန္တုံ၊ညှဉ်းဆဲပုတ်ခတ်သတ်ဖြတ်ခြင်းငှါ။ဣဒ္ဓတိ၊အလိုရှိ၏။ အယံပုရိသော၊ဤဆေးသမားယောကျ်ားသည်။ ဟတောယထာ၊သေ၍အိပ်ရသကဲ့သို့။ဇီဝံတထာ၊ထိုအတူ။သောနရော၊ထိုသူသည်။ နိဟတော၊စင်းစင်းသေ၍အိပ်ရ၏။။ ။ယောနရော၊အကြင်သူသည်။အဟန္တာရုံမိမိကိုညှဉ်းဆဲပုတ်ခတ်မသတ်တတ်သော။ အစသာတေန္တံ၊မိမိကလည်းညှဉ်းဆဲပုတ်ခတ်သတ်ဖြတ်ခြင်းငှါ မထိုက်သောသူကို။ ဟန္တုံ၊ ညှဉ်းဆဲ ပုတ်ခတ်သတ်ဖြတ်ခြင်းငှါ။ ဣဒ္ဓတိ၊ အလိုရှိ၏။ အယံပုရိသော၊ ဤဆေးသမားယောကျ်ားသည်။ ဟတောယထာ၊သေ၍အိပ်ရသကဲ့သို့။ ဇီဝံတထာ၊ထိုအတူ။သောနရော၊ထိုသူသည်။နိဟတော၊စင်းစင်းသေ၍ အိပ်ရ၏။ ။ ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်။ပဏ်သုမုဋ္ဌိ၊မြေမုန့်ဆုပ်ကို။ ပဒီ ဝါတံ၊လေညာသို့။ ပဒီကွပေ၊ ပစ်လွှင့်ခြားအံ့။ သောရဟော၊ ထိုမြို့သည်။ တမေဝ၊ထိုယောကျ်ားကိုသာလျှင်။ ဟန္တိ ဟနတိယထာ၊ညှဉ်းဆဲ၏သို့။ တထာ၊ထိုအတူ။အယံပုရိသော၊ဤဆေးသမားယောကျ်ားသည်။ ဟတော၊ညှဉ်းဆဲအပ်သည်ဖြစ်၍။ သေတိ၊အိပ်ရ၏။ ။ယောနရော၊အကြင်သူသည်။ အပ္ပဒုဋ္ဌသု၊ မပြစ်မှားထိုက်သော။ သုဒ္ဓသု၊ နိပ္ပရာဓဒေါသစင်ကြယ်သော။အနဂ်ဏသု၊အပြစ်မရှိသော။ပေါသသု၊မိမိကံသည်မွေးမြူအပ်သော။ နရသု၊တဦးသောသူအား။ ဒုသတိ၊ပြစ်မှား၏။ ပဒီ ဝါတံ၊လေညာသို့။ဒိဋ္ဌော၊ပစ်အပ်သော။သုခုမော၊သိမ်မွေ့သော။ရဇောဇူ၊မှုန့်ကဲ့သို့။ တမေဝ၊ဗာလံ၊ ထိုသူရိုက်သို့သာလျှင်။ ပါပံ၊မကောင်းကျိုးသည်။ ပစ္စေတိ၊ပတိတော၊မိမိပြုသောကံနှင့်တူစွာဖြစ်၍တဘန်မိမိသို့လာပြန်၏။ ။ (အဟန္တာရုံအဟန္တာရုံ နှစ်ပုဒ်တွင်။ ရှေ့ပုဒ်ကားကတ္တားဟောနောက်ပုဒ်ကားကံဟော ကြို၍စွဲသည်။ တနည်း၊ အဟန္တာရုံအပဟန္တုံ၊ တတောင်လက်ဆုပ်တုတ်လုံကန်ဖြင့်မပုတ်ခတ်တတ်သော။အဟန္တာရုံအမါရေ၊ အသက်သေဆုံးအောင်မသတ်တတ်သောသူကို။(ဤကါးအဋ္ဌကထာအလို)။အဟန္တာရုံအစသာတေန္တံ၌လည်းနည်းတူ။ထိုကြောင့်အစသာတေန္တံ အမာရေ, ဟု-အဋ္ဌကထာတွင်သည်။ ယထာပံသုမုဋ္ဌိ ဟူသော စတုတ္ထ ဂါထာ၌ပဋ္ဌမပါဒဥပမာရှိပြီးရကား စတုတ္ထပါဒဝယ်တထာယံပုရိသော

ဟာတောလိုသည်။ ဌေ့ဂါထာတို့ကဲ့သို့ယထာမလို။သင်္ဃအဗျတ္တာသဒ္ဒေ။သ ဒ္ဒတိ(သာဓိကောသာဓိကာ,ဟု-ရဒ္ဓစ-ဌ,တွင်လာသည်)။ ။သာဓိယ စာတက် သတ္တမ်။၃ ၆ ၇။

---

၃ ၆ ၈-တစသာရစာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ အမိတ္တာဟတ္ထတ္ထဂတာ,အစရှိသောဂါထာပုန်ဖြင့် တန်း ဆာဆင်အပ်သော၍တစသာရစာတ်ကို၊ ဗေတဝန်ကျောင်းတော်၌သိ တင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ ပညာပါရဂူကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ ၏။ ။

မင်းသည် မကြောက်ကုန်သော နှစ်သက်ဘွယ်သောဇူးနှင့် ရှိကုန် သော ထိုသူငယ်တို့ကိုမြင်၍ ၎င်းသူငယ်တို့သည် စက်ဆုပ်ဘွယ်သော တော်ဖြင့် ဘွဲ့ကုန်၍ ဆောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ၎င်းသို့သဘော ရှိသော ဆင်းရဲသို့ရောက်ကုန်လျက်လည်းမကြောက်ကုန်။ နှစ်သက်ဘွယ်သော ဇူးနှင့်ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုသူငယ်တို့၏ မစိုးရိမ်သော အ ကြောင်းကားအသို့နည်း၊ထိုသူငယ်တို့ကိုမေးခုံဟုမေးလိုရကား။ ။

(၈၀၁) အမိတ္တာ-ဟတ္ထ-တ္ထ-ဂတာ၊တစ-သာရ-သမပ္ပိတာ။
ပသန္န-မုခ-ဝဏ္ဏာ-တ္ထ၊ကသ္ဓာ တုမ္ဟေ နု သောစထ။ ။

ဟူသောရှေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၀၁) ဒါရကာ၊သူငယ်တို့။တုမ္ဟေ၊သင်တို့သည်။ အမိတ္တာဟတ္ထတ္ထ ဂတာ၊ရန်သူလက်တွင်းသို့ ရောက်ကုန်လျက်။ တစသာရသမပ္ပိတာ၊ဝါး လုံးတို့ဖြင့်နှောင်ဘွဲ့အပ်ကုန်လျက်။ပသန္နမုခဝဏ္ဏာ၊ကြည်လင်သောမျက် နှာ အဆင်းရှိကုန်သည်။အတ္ထ၊ဖြစ်ကုန်၏။ကသ္ဓာ၊အဘဲ့ကြောင့်။ နသော စထ၊မစိုးရိမ်ကြကုန်သနည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၈၀၂) နု သောစနာယ ပရိဒေဝနာယ၊
အတ္ထော-ဝ လဗ္ဘော အဝိ အပ္ပကောဝိ။
သောစန္တ-မေနံ ဒုဝိတံ ဝိဒိတ္ဝာ၊ပစ္စတ္ထိကာ အတ္ထမနာ ဘဝန္တိ။ ။

(၈၀၃) ယတော စ ခေါ် ပဏ္ဍိတော အာပဒါသု၊
နဝေဓတိ အတ္ထ-ဝိနိစ္ဆယညူ။
ပစ္စတ္ထိကာ တေ ဒုဝိတာ ဘဝန္တိ၊
ဒိသ္သာ မုခံ အ-ဝိကာရံ ပုရာဏံ။ ။
(၈၀၄) ဇပ္ပေန မန္တေန သုဘာသိတေန၊
အနုပ္ပဒါနေန ပဝေဏိယာ ဝါ။
ယာထာ ယထာ ယတ္ထ လတောထ အတ္ထံ၊
တထာ တထာ တတ္ထ ပရက္ကမေယ္ယ။ ။
(၈၀၅) ယတော စ ဇာနေယ္ယ အလမ္ပုနေယ္ယော၊
မယာ ဝါ အညေန ဝါ ဧသ အတ္ထော။
အ-သာစမာနော အဓိဝါသယေယ္ယ၊
ကမ္ပံ ဒဠ္ဍံ ကိ-န္တိ ကရောမိ-ဒါနိ။ ။
ဟူသောဤလေးဂါထာတို့ကိုဆိုတို့။ ။

(၈၀၃-၈၀၅) မဟာရာဇာ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ သောစနာယစ၊စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ပရိဒေဝနာယစ၊ငိုကြွေးခြင်းဖြင့်ရင်း။ အပ္ပကောဝိ၊အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော။အတ္ထော၊အစီးအပွါးကို။ အဝိ၊စင်စစ်။နလဗ္ဘာဝ၊မရအပ်ကောင်းသင့်သာတည်း။သောစ၊နှင့်၊စိုးရိမ်သော။ ဒုက္ခိတံ၊ဆင်းရဲရောဂါသော။ဇနံ၊နှံ၊ထိုသူကို။ဝိဒိတ္ဝာန၊သိ၍။ပစ္စတ္ထိကာ၊ဆန့်ကျင်ဘက်ကို အလိုရှိသောသူတို့သည်။အတ္ထမနာ၊နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ယတောစခေါ်၊အကြင်အခါ၌လျှင်။အတ္ထဝိနိစ္ဆယညူ၊အစီးအပွါး၏အဆုံးအဖြတ်ကိုသိသော။ပဏ္ဍိတောပညာရှိသည်။အာပဒါသု၊ဘေးရန်တို့ကြောင့်။နဝေဓတိ၊မတုန်လှုပ်။တဒါ၊ထိုအခါ၌။အဝိကာရံ၊ဘေဘက်ပြန်ခြင်းမရှိသော။ ပုရာဏံ၊ရှေးအတိုင်းဖြစ်သော။ မုခံ၊မျက်နှာကို။ဒိသ္သာ၊ဖြင်၍။တေပစ္စတ္ထိကာ၊ထိုရန်သူတို့သည်။ ဒုက္ခိတာ၊ဆင်းရဲရောဂါကုန်သည်။ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။ဇပ္ပေန၊မန္တရားစပ်သဖြင့်ရင်း။မန္တေန၊ ပညာရှိတို့နှင့် အကြောင်းအရာတိုင်ပင်သဖြင့်ရင်း။ သုဘာသိတေန၊ချစ်ဘွယ်သောယာဆိုသဖြင့်ရင်း။ အနုပ္ပဒါနေန၊ တရားဆုံးဖြတ်သောအမတ်တို့အားလက်ဆောင်တံဆိုးပေးသဖြင့်ရင်း။ပဝေဏိယာဝါ၊အမျိုးအနွယ်ကိုဆက်စပ်သဖြင့်ရင်း။ ပစ္စတ္ထိကာ၊ရန်သူတို့ကို။ ဓိနိတဗ္ဗာ၊အောင်အပ်ကုန်၏။ဧတေသုပစ္ဆသုကာရဏောသု၊ ၅ါ၊ငါးပါးသောအကြောင်းတို့တွင်။

(ထည့်)။ ယဏ္ဍ၊အကြင်အမှုအခင်းခဲ့။ ယထာယထာ၊အကြင်အကြင်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။အတ္ထံ၊မိမိအစီးအပွါးကို။ လဘေထ၊ရကြောင့်။တဏ္ဍု၊ထိုအမှုအခင်းခဲ့။တထာတထာ၊ထိုထိုသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ပရက္ကမေယျ၊ လုံ့လပြုကြောင့်။ ။(ပရက္ကမံကတ္တာပစ္စတ္ထိကေ ဇီနေယျာတိအဓိပ္ပါယော)။ ။ယတောစ၊အကြင်အခါ၌ကား။မယာဝါ၊ငါသည်ရင်း။အညေ နဝါ၊ငါမှတပါးသောသူသည်ရင်း။ ဇေသေသောအတ္ထော၊ ဤအစီးအပွါးကို။အလဘနေယျော၊ အထူးထူးအပြားပြားအားသစ်၍ လုံ့လပြုသော်လည်းမရကောင်း၊ရခြင်းဌာမတတ်ကောင်းဟူ၍။ဇာနေယျ၊သိကြောင့်။တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ပဏ္ဍိတောပညာရှိသောယောက်ျားသည်။အသောစမာနော၊ မျက်နှာမယေတည့်တည့်တန့်တန့်ဖြစ်လျက် မစိုးရိမ်မူ၍။ ကမ္ပံ၊ရှေးကငါပြုတုံးသောအကုသိုလ်ကံသည်။ဒဠ္ဌံ၊မြဲလှချေ၏။ ပဒိုဗာဟိတုံ၊ကွယ်ကာတားမြစ်ခြင်းဌာ။နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်းချေ။ ဣဒါနိ၊ယခု။ကိံ၊အဘယ်အမှုကို။ ကရောမိ၊ပြုခြင်းဌာတတ်နိုင်တော့အံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့နှလုံးပြု၍။ အဓိဝါသယေယျ၊ နှလုံးဝမ်းမနည်းသည်းခံရာ၏။ ။(ပဿန္တော ဝဏ္ဏောတ္ထိ ဝဏ္ဏောအတ္ထိဖြတ်။ သံယုဂ်နှင့်ဂ္ဂိစေ။ ဒုဝိတံ ဒုဝိတာတ္ထိ၌ ခဝယ် သံယုဂ်ကင်းစေ။ ပဒိုပကွံအတ္ထယန္တိ ဣဆ္ဆတ္ထိတိပစ္စတ္ထိကာ။ ကရောမိ၌သက္ကအနုက်ကိုရကောင်းရကား။ ကရောမိ၊ ပြုခြင်းဌာ တတ်နိုင်တော့အံ့နည်း ဟုပေးသည်။ထိုကြောင့်မယာပုဇ္ဇေကတကမ္ပံဒဠ္ဌံထိရံ နသက္ကာပဒိုဗာဟိတုံ ဣဒါနိကိံ သက္ကာကာတုန္တိ,ဟု-အဋ္ဌကထာဘွင့်သည်။ ။အကမ္မကေဟိ ခေတ္ကဟိ၊ ဘာဝေကိစ္စာဘာဝန္တိ တေ။ သကမ္မကေဟိ ကမ္မဟေ၊ အရဟာ-သက္ကတ္ထဒီပကာ။ ။ဤဂါထာကားယေတုယျ။ ။ကရောမိ၌ကားပဌမပိဘတ်တည်း။ဝတ္တမာန်မဟုတ်)။ ။တစသာရဇာတကံ အဋ္ဌမံ။၃ ၆ ဂ။

---

၃ ၆ ၉-မိတ္တဝိန္ဒကဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားဘုရားသည်၊ကျောပတ်ဒေဝါနမကရံ, အစရှိသောပုန်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤမိတ္တဝိန္ဒကဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ ဆိုနိုင်ခက်သော ရဟန်းတပါးကို အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါဘုရားလောင်းသည် နတ်သားဖြစ်၍ ဥဿန္ဒေရဲ့ထိုလှည့်လည်ရာ။မိတ္တာပိန္ဓကသည်ဘုရားလောင်းကိုမြင်၍မေးလိုရကား။ ။

(၈၀၆) ကျော်ဟံ ဒေဝါနုမကရံ၊ကိုံ ပါပံ ပကတံ မယာ။
ယံ မေ သိရတ္ထိုံ ဥဟစ္စ၊စက္ကံ ဘမတိ မတ္ထကေ။ ။

ဟူသောဂျေးဦးစွာသောဤဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၀၆)သာမိဒေဝပုတ္တ၊အရှင်နတ်သား။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ဒေဝါနုံ၊နတ်တို့အား။ကိုံ၊အဘယ်အမှုကို။ အကရံ၊ပြုမိသနည်း။ ယေနုပါပေန၊အကြောင်မကောင်းမှုဖြင့်။မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ သိရတ္ထိုံ၊ဦးခေါင်း၌။ ဥဟစ္စ၊နှိုပ်၍။ စက္ကံ၊ဤသင်တုန်းစက်သည်။ မတ္ထကေ၊ ကျွန်ုပ်ဦးခေါင်း၌။ ဘမတိ၊ ပတ်ပတ်လည်၏။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပကတံ၊ပြုမိသော။ တံပါပံ၊ ထိုမကောင်းမှုသည်။ကိုံ၊အဘယ်မည်သောမကောင်းမှုနည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၈၀၇) အတိက္ကမ္မ ရမ္မဏာကံ၊သဒါမတ္တဿ ရှဘာကံ။
ဗြဟ္မတ္ထရဿ ပါသာဒံ၊ကေနုဗ္ဗေန ဇုဟာ၊ဂတော။ ။

ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၀၇) မိတ္တာပိန္ဓက၊မိတ္တာပိန္ဓက။တို့၊သင်သည်။ရမ္မဏာကံ၊ဖလ်ဖြင့်ပြီးသော။ပါသာဒဿ၊ပြာသာဒ်ကိုရင်း။သဒါမတ္တဿ၊ဌေဖြင့်ပြီးသော။ပါသာဒဿ၊ပြာသာဒ်ကိုရင်း။ ရှဘာကံ၊ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော။ ပါသာဒဿ၊ပြာသာဒ်ကိုရင်း။ဗြဟ္မတ္ထရံ၊ရွှေဖြင့်ပြီးသော။ ပါသာဒဿ၊ပြာသာဒ်ကိုရင်း။ အတိက္ကမ္မ၊လွန်၍။ ကေနဗ္ဗေန၊အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဇုဟာ၊ဤငရဲသို့။ အာဂတော၊လာသနည်း။ ။

မိတ္တာပိန္ဓကသည်။ ။

(၈၀၈) ဇုတော ဗဟုတရာ တောဂါ၊အတ္တြ မညေ ဘရိယာရေ။
ဇုတိ ဇောယ သညောယ၊ပသ ဓံ ဗျသနံ ဂတံ။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၀၈) သာမိဒေဝပုတ္တ၊ အရှင်နတ်သား။ ဇုတော၊ဤလေးရသော ပြာသာဒ်တို့၌စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ထက်။အတ္တြ၊ထိုအရပ်၌။ဗဟုတရာ၊အလွန်များကုန်သော။ တောဂါ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည်။ ဘရိယာရေ၊ဂ

ကုန်ရာ၏ဟူ၍။မည်ရ၊ငါမှတ်ထင်၏။ ဣတိတောယသညာယ၊ ဤသို့မှား သောအမှတ်ဖြင့်။အာဂန္တာမ၊လာမိကုန်၏။ (ထည့်)။ ဗျသနံ၊ပျက်စီးခြင်း သို့။ဂတံ၊ရောက်သော။မံ၊ငါ့ကို။ပသဿ၊ကြည့်စမ်းပါ။ ။

ထိဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၈၀၉) စတုဿ အဌမဗ္ဗာဂမာ၊အဌာဘိစာဝိ သောဌသ။
သောဌသာဘိစ ဗာတ္တိံ်သ၊အတ္ထိန္ဓံ စက္ကမ-မာသဒေါ။
ဣဒ္ဓာဟတသ ပေါသဿ၊စက္ကံ ဘမတိ မဿ္ဌကေ။ ။

(၈၁၀) ဥပရိပိသာလံ ဒုပ္ပ။ရံ၊ဣဒ္ဓာ ဝိသဒုဂါမိနိ။
ယေ စ တံ အနုဂိဇ္ဈန္တိ၊တေ ပေါန္တိ စက္ကမ-ဓာရိနော။ ။

ဟူသော၍ဒုစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၈၀၉-၈၁၀) မိတ္တဝိန္ဒကမိတ္တဝိန္ဒက။တို့၊သင်သည်။စတုဿ်၊လေးယောက် သောနတ်ဘိုးတို့မှ။ အဌ၊၅စ်ယောက်သော နတ်ဘိုးတို့ကို။ အဌ္ဌာဂမာ၊ရ၏။ အဌ္ဌာဘိစာဝိ၊ ၅စ်ယောက်သော နတ်ဘိုးတို့မှလည်း။ သောဌသ၊တကျိပ် ခြောက်ယောက်သောနတ်ဘိုးတို့ကို။အဌ္ဌာဂမာ၊ရ၏။ သောဌသာဘိစ၊တကျိပ် ခြောက်ယောက်သောနတ်ဘိုးတို့မှလည်း။ ဗာတ္တိံ်သ၊သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော နတ်ဘိုးတို့ကို။ အဌ္ဌာဂမာ၊ရ၏။ အတ္ထိန္ဓံ၊ရသမျှဖြင့်မရောင့်ရဲပါ မှာမှာ အာရုံ၌အလိုရန်မက်ကြီးသောသင်သည်။စက္ကံ၊သင်တုန်းစက်သို့။ အာသ ဒေါ၊ရောက်၏။ ဣဒ္ဓာဟတသ၊အလိုရန်မက်သည့်ဒုပ်စက်အပ်သော။ ပေါ သဿ၊ယောက်ျားဖြစ်သေါသင်၏။မဿ္ဌကေ၊ထိပ်ထက်၌။စက္ကံ၊သင်တုန်း စက်သည်။ ဘမတိ၊ဖွားဖွားမိုးမိုးသွေးစိုးစေလျက်မိုးပန်းထွက်သို့လည်ပတ် ၏။ ။မိတ္တဝိန္ဒကမိတ္တဝိန္ဒက။ဣဒ္ဓာ၊မှာမှာအာရုံရဲမက်တတ်သောတဏှာ သည်။ဥပရိပိသာလံ၊အထက်၌ကျယ်ခြင်းသို့။ ဒုပ္ပ။ရံ၊ပြည့်နှင်ခဲခြင်းသို့။ဂ တာ၊ရောက်၏။ဝိသဒုဂါမိနိ၊ပြန့်ခြင်းသို့ရောက်၏။ယေစ၊အကြင်ယောက်ျား တို့သည်လည်း။တံ၊ထိုတဏှာကို။ အနုဂိဇ္ဈန္တိ၊အာဘန်တလဲလဲတပ်ငွန်း၍ ယူကုန်၏။တေ၊ထိုယောက်ျားတို့သည်။ စက္ကဓာရိနော၊သင်တုန်းစက်ကို ဆောင်ရကုန်သည်။ပေါန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။(မဿ္ဌကေ၊၌။မသဓါတ်၊ထွက ပဋ္ဌည်းဖြစ်၍ဒုတိယကျေရာ-ဣ သံယုဂ်နှင့်ဂ္ဂိစေ။ ။ရမ္ဘာကန္တိ ဗလိကပါ သာဒ်။သဒါမဗ္ဘာန္တိ ရဇတပါသာဒ်။ဒုဘကန္တိ မဏိပါသာဒ်။ ဗြဟ္မဏ္ဍရဒ္ဓ ပါသာဒန္တိ သုဝဏ္ဏပါသာဒ်။ ။အဌ္ဌတိသောဌသာ,လိုလျက်ဂါထာဖြစ်

၍ဆန်းအလိုဌ၊ ဒီဃရောက်သည်။ အတြဲအတြဲဈုန်ဆွတိတိအတြိုဆုံ။ ။ အတြဲအတြဲ၊မှာမှာအာဝုံ၍။ဈုန်ဆွတိ၊အလိုရှိတတ်၏။ဈုတိ၊ထိုကြောင့်။ အတြိုဆုံ၊မည်၏)။ ။ဗိတ္ထာဝိနှကဇာတကံ နဝမ်။၃ ၆ ၉။

၃၇၀-ပလာသဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္ဗုဒ္ဓြတ်ဗွာဘုရားသည်၊ဟံသောပလာသမဝစ,အစရှိသောဂါထာပုန်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ၍ပလာသဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ကိလေသာကိုနှိပ်ခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဟသ်ာမင်းသည်ထိုပညောင်ပင်ပေါ်ကိုမြင်၍ရက္ခစိုးနတ်ကိုခေါ်၍၊ အဆွေ ပေါက်ပင်စောင့်နတ်၊ပညောင်ပင်မည်သည်ကား ကြီးသည်ရှိသော် ရောက်ရာသစ်ပင်ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။၍ပညောင်ပင်အား ကြီးဝိပုလ်သောဌာ မပေးလင့်။ သင်၏ဗိမာန်ကို ဖျက်ဆီးလတ္တံ့။ မဆွကလျှင် ပညောင်ပင်ကိုနှုတ်၍စွန့်ပစ်လော့။ ရုံရှာဘွယ်နှင့်ယှဉ်သော ဝတ္ထုမည်သည်ကို ရုံရှာခြင်းဌာသင့်၏ဟု ပေါက်ပင်စောင့်နတ်နှင့်တကွတိုင်ပင်လိုရကား။ ။

(၈၁၀) ဟံသော ပလာသ-မဝစ၊နိဗ္ဗောဓော သမ္ဗ ဇာယတိ။
အဂ်ဘိ ် တေ နိသိန္နော-ဝ၊သော တေ ဓမ္မာနိ ဆိဒ္ဓတိ။ ။

ဟူသောဂေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

၍ဂါထာ၌ပဌမပါဒကိုဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးမှ သမ္ဗုဒ္ဓြတ်ဗွာဘုရားဟောတော်မူ၏။ ။

(၈၁၀) ဟံသော၊ရွှေဟသ်ာမင်းသည်။ ပလာသ၊ ပေါက်ပင်စောင့်နတ်ကို။အဝစ၊ဆို၏။ကိ ် အဝစ၊အဘာယသို့ဆိုသနည်းဟူမူကား။သမ္ဗ၊အဆွေပေါက်ပင်စောင့်နတ်။တေ၊သင်၏။အဂ်ဘိ ် ၊သစ်ခွန်း။နိသိန္နော-ဝ၊တည်လျက်လျှင်။နိဗ္ဗောဓော၊ပညောင်ပင်သည်။ဇာယတိ၊ပေါက်၏။ သော၊ထိုပညောင်ပင်သည်။တေ၊သင်၏။အဂ်ေ၊သစ်ခွန်း။ သံဝေါ၊ ကြီးပွါးသည်ဖြစ်၍။သပတ္တောဝိယ၊ရန်သူကဲ့သို့။(ထည့်)။ဓမ္မာနိ၊ဗိဒိတိန္ဒြေတို့ကို။ဆိဒ္ဓတိဆိန္ဒိသတိ၊ဖြတ်လတ္တံ့။ ။(ဗိဒိတသင်္ခါရဟိဗုဒ္ဓဓမ္မာနိတိဝုတ္တာ)။

ထိုစကားကိုကြား၍ရှေဟာသိ၏စကားကိုမယုံလိုသည်ဖြစ်၍ပေါက်ပင်စောင့်နတ်သည်။ ။

(၈၁၂) ဝမ္ပိတ.မေဝ နိဂ္ဂြောဓောပရိဠာသ ဘဝါမ.ဟံ။
ယထာ မာတာ ဝါ ပိတာ ဝါ၊ဧဝ.မေသော ဘဝိဿတိ။ ။
ဟူသောဤရုတိယဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၈၁၂) သမ္ဘ၊အဆွေဟာသိမင်း။ တို့၊သင်သည်။ နဇာနာသိ၊မသိ။နိဂ္ဂြောဓေါ၊ပညောင်ပင်သည်။ဝမ္ပိတမေဝ၊ကြီးခြင်းသို့သာလျှင်၊ဂန္ဓာတု၊ရောက်ပစေ။မာတာဝါ၊အမိသည်ရင်း။ပိတာဝါ၊အဘသည်ရင်း။ ပုတ္တာနံ၊သားတို့၏။ပတိဋ္ဌာ၊တည်ရာတို့သည်။ဟောန္တိ၊ယထာ၊ဖြစ်ကုန်၏သို့။ ဧဝံတထာ၊ထို့အတူ။အဟံ၊ငါသည်။ အသ၊ထိုပညောင်ပင်၏။ပတိဋ္ဌာ၊တည်ရာသည်။ဘဝါမိ၊ဖြစ်အံ့။သော၊ထိုပညောင်ပင်သည်။ ပဿာ၊နောက်ဖြစ်သောကြီးပွါးသောကာလ၌။ မေ၊ငါ၏။ပတိဋ္ဌာ၊တည်ရာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။

ထိုနောင်မှဟာသိမင်းသည်။ ။

(၈၁၃) ယံ တွံ အဂ်ဘ္ဘိ ဝဏ္ဏေသိ၊ဒိရရုက္ခံ ဘယာနကံ။
အာမန္ဒဆေါ တံ ဂန္ဓာမ၊ဝုဠ္ဠိ မ.သ နရုစ္ဈတိ။ ။
ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၈၁၃) ဒေဝ၊ နတ်။ ယံယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ တွံ၊သင်သည်။ဘယာနကံ၊ကြောက်မက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ ဒိရရုက္ခံ၊ပညောင်ပင်ယင်းကို။ အဂ်ဘ္ဘိ၊သစ်ခွန်း။ဝဏ္ဏေသိ၊ကြီးပွါးစေ၏။ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ မယံ၊ငါတို့သည်။တံ၊သင့်ကို။အာမန္ဒဆေါ၊သိစေ၍လျှင်။ ဂန္ဓာမ၊သွားကုန်အံ့။အသ၊ထိုပညောင်ပင်၏။ဝုဠ္ဠိ၊ကြီးပွါးခြင်းသည်။ မေ၊ငါအား။နရုစ္ဈတိ၊နှစ်သက်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ။ ။

ဤသို့ဆိုလျှင် ဟာသိမင်းသည် အတောင်တို့ကိုဖြန့်၍ စိတ္တကုဋ်တောင်သို့လျှင်သွား၏။ ထိုအခါမှစ၍တဘန်မလာ။ နောက်အတို့၌ပညောင်ပင်သည် ကြီး၏။ ထိုပညောင်ပင်၌ တဦးသော ရုက္ခစိုးနတ်သည် ဖြစ်၏။ ပညောင်ပင်သည်ကြီးလတ်သော်ပေါက်ပင်ကိုဖျက်ဆီး၏။အခက်တို့နှင့်တကွလျှင် ရုက္ခစိုးနတ်ဗိမာန်သည်ကျ၏။ ရုက္ခစိုး နတ်သည် ထိုအခါ၌ ဟာသိမင်းစကားကိုမှတ်၍ လာလတ္တံ့သောဘေးကိုမြင်၍ ဟာသိမင်း

သည်ဆိုး၏။ငါသည်ကားဟသ်ာမင်း၏စကားကိုမလိုက်နာမိဟု ငိုကြွေး
လိုရကား။ ။

(၈၁၄) ဣဒါနိ ခေါ ဟ်ာ ဘာယတိ၊မဟာ-နေရု-နိဒဿနံ။
ဟ်ံသဿ အနုဘိညာယ၊မဟာ မေ ဘယ·မာဂတံ။ ။

ဟူသောဤစတုဿဂါထာကိုဆိုး၏။ ။

(၈၁၄) အယံနိုကြောခေါ၊ဤပညောင်ပင်သည်။ တရုဏကာလေ၊ငယ်
သောကာလ၌။မံ၊ငါ့ကို။ တောသေတွား၊နှစ်သက်စေ၍။ ဣဒါနိခေါ၊ ယခု
အခါ၌လျှင်။မံ၊ငါ့ကို။ဘာယတိ၊ကြောက်စေ၏။ဟ်ံသဿ၊ဟသ်ာမင်း၏။
မဟာနေရုနိဒဿနံ၊ မြင်းဖိုရ်တောင်မင်းနှင့်တူသော။ ဝစနံ၊ခိုင်ခန့်ကြီး
မား မှတ်သားလေ့သောစကားကို။ အနုဘိညာယ၊မသိ၍။အနုဒ္ဒုတ္တာ၊
နှုတ်၍မပစ်မိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မေ၊ငါအား။ မဟာဘယံ၊ ကြီးစွာ
သောဘေးသည်။အာဂတံ၊လာခဲ့ပြီ။ ။

သဇ္ဇည္ဟုမြတ်စွာဘုရားဖြစ်တော်မူ၍။ ။

(၈၁၅) နှ တသ ဝဏ္ဏံ ကုသလပ္ပသဋ္ဌာ၊
ယော ဝဏ္ဏမာနော ဃသတေ ပတိဋ္ဌံ။
တသ္ဟ·ပရောဓံ ပဓိသက်မာနော၊
ပတာရယိ မူလ-ဝဓာယ ဓိရော။ ။

ဟူသောဤပဉ္စမဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။ ။

(၈၁၅) ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ယောခမ္မော၊အကြင်တရား သည်။ဝဏ္ဏမာ
နော၊ပွါးသည်ရှိသော်။အတ္တနော၊မိမိ၏။ ပတိဋ္ဌံ၊တည်ရာကို။ ဃသတေ၊
ဖျက်ဆီး၏။တသ၊ထိုတရား၏။ဝဏ္ဏ၊ပွါးခြင်းကို။နကုသလပ္ပသဋ္ဌာ၊ပညာ
ရှိတို့သည်မချီးမွမ်းအပ်။တသ၊ထိုတရား၏။ ဥပရောဓံ၊ဖျက်ဆီးခြင်းကို။
ပဓိသက်မောနာ၊ ခွဲရှာသော။ဓိရော၊ပညာရှိသည်။မူလဝဓာယ၊အမြစ်အ
ရင်းနှင့်တကွဖျက်ဆီးခြင်းငှါ။ပတာရယိ၊လုံ့လပြု၏။ ။ သောတေခမ္မာ
နိဆိဇ္ဇတိတိသောတေ အဂ်ေသံဝေ့ဓောသပတ္ထောဝိယ ဆိန္ဒိသတိတိအ
ဗ္ဗော,ဟု-အဋ္ဌကထာဟောရကား၊ဇ္ဈတိရှိသည်မသင့်။ ဝဏ္ဏမသ၌,ဝဏ္ဏ
မေ့အသ,ဖြတ်။ဝဏ္ဏကားနုဂ္ဂစ္ဆတိ၏ကတ္တားတည်း။မေကားသမ္ပဒါန်တည်း။
အသကားဝဏ္ဏ၏သမ္ဗန်တည်း။ နတသ ဝဏ္ဏကား။ ပသဋ္ဌာ၌ တပစ္စည်း
ဟောအပ်သောကံဖြစ်၍ပဋ္ဌမန္တသင့်သည်။ဒုတိယန္တမသင့်)။ ။ပလာသ
ဇာတက် ဒသမံ။၃၇၀။ဝဏ္ဏာရောဟ ဝဂ္ဂေါ ဒုတိယော။ ။

(၃) အဋ္ဌဝဂ်။

၃၂၁-ဒီဃိတိကောသလဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္ဗုဒ္ဓြတော် ဖွားဘုရားသည်၊ ဇေတဝနာသသတေရာဇ,အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်း ဆာဆင်အပ်သော ဤဒီဃိတိကောသလ ဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်၌သိတင်းသုံး နေတော်မူစဉ်၊ ကောသမ္ဗီပြည်သားဖြစ်ကုန်သော ခိုက်ရန်ပြုကုန်သောရဟန်းတို့ကိုအကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုဒီဃာဝုမင်းသားသည်ကား။ တောင်ပိမိတင်ထက်၌အိပ်သောဗာ ရာဏသိမင်းကိုဥဿောင်၌ကိုင်၍ယခုမိဘကိုသတ်သောရန်ကိုဥဿောင် ၌ဆွဲကိုင်၍အပ်ရိုင်းအပိုင်းပြု၍ဖြတ်ခဲ့ဟု သန်လျက်ကိုဖိုးလတ်သော် ထိုခ ဏ၌ဘဝိတ္တိသည်ပေးအပ်သောအဆုံးအမကိုအောက်မေ့၍ အသက်ကို ဖွဲ့ရသော်လည်း မိဘတို့၏ အဆုံးအမကိုမဖျက်ခဲ့၊ စင်စစ် ဤမင်းကို မြင်းခြောက်ခဲ့ဟုကြံ၍။ ။

(၈၁၆) ဇေ-ဘူတသ တေ ရာဇ၊အာဂတသ ဝသော မမ။

အဏ္ဍိ ခဲ့ ကောစိ ပရိယာယော၊ယော တံ ခုဗ္ဗာ ပမောစယေ။ ။ ဟူသောရှေးဦးဖွားသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၁၆) ရာဇ၊မင်းမြတ်။မမ၊ငါ၏။ဝသော ဝသံ၊နှိုင်ငံလက်တွင်းသို့။ အာ ဂတသ၊ရောက်သော။ဇေ၊ဘူတသ၊ဤသို့ငါ့လက်တွင်းဖြစ်သော။ တေ၊ အရှင်မင်းကြီးအား။ ယော၊ အကြင်အကြောင်းသည်။တံ၊အရှင်မင်းကြီး ကို။ခုဗ္ဗာ၊ဤဆင်းရဲမှ။ ပမောစယေ၊လွတ်စေရာ၏။ ကောစိ၊ တစုံတခု သော။သော၊ပရိယာယော၊ထိုအကြောင်းသည်။အဏ္ဍိ ခဲ့၊ရှိ၏လော။ ။

ထိုနောင်မှမင်းသည်။ ။

(၈၁၇) ဇေ-ဘူတသ မေ တာတ၊အာဂတသ ဝသော တဝ။

နတ္ထိ နော ကောစိ ပရိယာယော၊ယော မံ ခုဗ္ဗာ ပမောစယေ။ ။ ဟူသော၍ဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၁၇) တာတ၊အမောင်။ တဝ၊သင်၏။ ဝသော ဝသံ၊နှိုင်ငံလက်တွင်း သို့။ အာဂတသ၊ရောက်သော။ ဇေ၊ဘူတသ၊ဤသို့သင့်လက်တွင်းဖြစ် သော။မေ၊ငါ့အား။ယော၊အကြင်အကြောင်းသည်။မံ၊ငါ့ကို။ခုဗ္ဗာ၊ဤဆင်း ရဲမှ။ ပမောစယေ၊လွတ်စေရာ၏။ ကောစိ၊တစုံတခုသော။ သော၊ပရိယာ

ယောဇဝေ်ကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ။(နောတိနိ၊ပါတမတ္တံ၊တနည်း။ နတ္ထိနောနတ္ထိ၊ဝေ၊မရှိသည်သာတည်း။ ။နနောသမံအတ္ထိတထာဂတော နဒ္ဓိကဲ့သို့ဝေ၊အနက်ကြီး။ ။

ထိုနောင်ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၈၁၈) နာ-ညံ် သုစရိတံ် ရာဇ၊နာ-ညံ် ရာဇ သုဘာသိတံ်။
တာယတော မရဏာ-ကာလေ၊ဝေ-မေပိ တရံ် ခနံ်။ ။

(၈၁၉) အဏ္ဏောန္တိ ပံ အဝဓိ ပံ၊အဇ်ဈိနိ ပံ အဟာသိ မေ။
ယေ စ တံ် ဥပနယ္ဟန္တိ၊ဝေရံ် တေသံ နသမ္မတိ။ ။

(၈၂၀) အဏ္ဏောန္တိ ပံ အဝဓိ ပံ၊အဇ်ဈိနိ ပံ အဟာသိ မေ။
ယေ စ တံ် နုပနယ္ဟန္တိ၊ဝေရံ် တေသူပသမ္မတိ။ ။

(၈၂၁) နဟိ ဝေရေန ဝေရာနိ၊သမ္မန္တီ-ဓ ကုဒါစနံ်။
အ-ဝေရေန စ သမ္မန္တိ၊ဧသ ဓမ္မော သနန္တနော။ ။

ဟူသောဂါထာတို့ကိုဆိုတ်။ ။

(၈၁၈-၈၂၁) ရာဇ၊မင်းမြတ်။မရဏာကာလ၊ သေခဲ့သောကာလ၌။ ယံ်မမ္ဘောတံ်၊ အကြင်တရားသဘောသည်။ တာယတော၊ စောက်ရှောက်ကွယ်ရာ၏။သုစရိတံ်သုစရိတာ၊ မိခင်ဘခင်တို့ပေးအပ်သော ဩဝါဒဟူ ဆိုအပ်သောကောင်းသောအကျင့်မှ။အညံ်၊တပါးသော။တံ်မမ္ဘောတံ်၊ထို တရားသဘောကို။တနည်းကား။ သုစရိတံ်၊မိခင်ဘခင်တို့ပေးအပ်သော ဩဝါဒဟူဆိုအပ်သော ကောင်းသော အကျင့်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညံ်၊တပါးသော။တံ်မမ္ဘောတံ်၊ ထိုစောင့်ရှောက်ကွယ်ကာတတ်သော တရားကို။နုပသသာမိ၊ငါမမြင်။ရာဇ၊မင်းမြတ်။သုဘာသိတံ်သုဘာသိတာ၊ မိခင်ဘခင်တို့ကောင်းစွာဆိုအပ်သောဩဝါဒမှ။အညံ်၊တပါးသော။ တ နည်း။ သုဘာသိတံ်၊မိခင်ဘခင်တို့ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော ဩဝါဒကို။ ဌပေတွာ၊ထား၍။အညံ်တပါးသော။တံ်မမ္ဘောတံ်၊ထိုစောင့်ရှောက်ကွယ် ကာတတ်သောတရားကို။နုပသသာမိ၊ငါမမြင်။ ဇာတရံ်၊သုစရိတသုဘာသိ တမှတပါးသော။ခနံ်၊ကုဋေအရာအထောင်မျှသောဥစ္စာသည်လည်း။ဇ ဝ မေဝ.နိရုဇ္ဈကမေဝ၊အကျိုးမရှိသည်သာတည်း။ဟိသစ်၊မှန်၏။တွံ်၊အာရှင် မင်းကြီးသည်။မယှံ်၊ငါ့အား။ ကောဠိသတသဟဿသမတ္တံ်ပါ၊ ကုဋေအရာ အထောင်မျှလည်းဖြစ်သော။ခနံ်ဥစ္စာကို။ဒေန္တောပါ၊ပေးသော်လည်း။ ဓီ ဝိတံ်၊အသက်ကို။နလဘေယျာသိ၊မရရာ။ ။(ဤကားအဓိပ္ပါယ်ဘွင့်ဆက်

တည်း)။ ။မဟာရာဇာ၊မြတ်သောမင်းကြီး။အယံ၊ဤသူသည်။မံ၊ငါ့ကို။ အကျွောန္တို၊ ဓိတိုင်ဘလဲဆဲရေးဘူးပြီ။ မံ၊ငါ့ကို။ အဝဓိ၊တဘောင်လက်ဆုပ်တုတ်လှံကန်စသည်ဖြင့်ပုတ်ခတ်ဘူးပြီ။မံ၊ငါ့ကို။အဓိနှိ၊စည်းလဲသောသက်သေစသည်ဖြင့်အောင်ဘူးလေပြီ။မေ၊ငါ၏။ခန္ဓာ၊ဥစ္စာကို။ အဟာသိ၊ခိုးယူဘူးလေပြီ။ဣတိ၊ဤသို့။ယေစ၊အကြင်သူတို့သည်ကား။ တံဝေရံ၊ထိုရန်ကို။ဥပနယ္ဟန္တိ၊အပြုံးဘွဲ့ကုန်၏။ဝါ၊နှလုံးခွဲထားကုန်၏။ တေသံ၊ထိုသူတို့၏။တံဝေရံ၊ထိုရန်သည်။နသမ္မတိ၊ ထင်းဆွေးခွဲကျသော ဓိုးကဲ့သို့ တနေ့ရှတနေ့ပွါးသဖြင့်မပြိမ်းနိုင်။ ။အယံ၊ဤသူသည်။မံ၊ငါ့ကို။အကျွောန္တို၊ ဓိတိုင်ဘလဲဆဲရေးဘူးလေပြီ။ မံ၊ငါ့ကို။အဝဓိ၊တဘောင်လက်ဆုပ်တုတ်လှံကန်စသည်ဖြင့်ပုတ်ခတ်ဘူးပြီ။မံ၊ငါ့ကို။အဓိနှိ၊စည်းလဲသောသက်သေစသည်ဖြင့် အောင်ဘူးလေပြီ။မေ၊ ငါ၏။ ခန္ဓာ၊ဥစ္စာကို။အဟာသိ။ခိုးယူဘူးလေပြီ။ဣတိ၊ဤသို့။ ယေစ၊အကြင်သူတို့သည်ကား။ တံဝေရံ၊ ထိုရန်ကို။နုပနယ္ဟန္တိ နဥပနယ္ဟန္တိ၊ အပြုံးမဘွဲ့ကုန်။ ဝါ၊နှလုံးခွဲမထားကုန်။တေသံ၊ထိုသူတို့၏။တံဝေရံ၊ထိုရန်သည်။ဥပသမ္မတိ၊ငွဲလမ်းရာ လောင်စာမရှိသောဓိုးကဲ့သို့ငြိမ်း၏။ ။ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ဣဒေ၊ဤလောကခွဲ။ဝေရေန၊ရန်တုံ့မူသဖြင့်။ဝေရာနိ၊ရန်တို့သည်။ ကုဒါစနံ၊တရံတဆစ်။နသမ္မန္တိ၊မပြိမ်းနိုင်ကုန်။ အဝေရေန၊ ရန်တုံ့ မမူသဖြင့်ကား။ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့သည်။ သမ္မန္တိ၊ငွဲလမ်းစရာလောင်စရာမရှိသောဓိုးကဲ့သို့ ငြိမ်းစဲကုန်၏။ ဒေဝေ သောခမ္မော၊ဤသို့ရန်တုံ့မမူသဖြင့်ရန်ငြိမ်းခြင်းသဘောသည်။သနန္တနော၊ ဟောင်းမြင်းလှစွာရှေးကာလခွဲဖြစ်သောသဘောတည်း။ ။(နာညံသုစရိတန္တိ နာညံသုစရိတာ။အယမေဝ ဝါပါဠော၊ ဌပေတွာသုစရိတံ အညံနပဿာမိတိ ဝါအတ္ထော။ဣဒေစသုစရိတန္တိ ဝိသုဘာသိတန္တိ ဝိမာတာဝိတ္ထ ဟိ ဒိန္နံ ဩ ဝါဒံ ယေ ဝ သန္ဓာယ ဟ။ ဝေ မေ ဂါ တိ နိ ရတ္ထ ကမေ ဝ။ ။(အ ဌ ကထာ)။ ။ဝေ မေ ဝ ကား ဤ ခွဲ နိ ရတ္ထ ကဟော သည် မြ မြ မှ တ်။ သ ဒ္ဒါ ဆ ရာ တို့ အ ကျွော န္တို, ဟု-သံ ယု ဂ် နှ င့် ရှ တ် သ ည်။ သ နံ ပ ရာ ဏာ ဘ ဝေ ါ သ နန္တ နော, ပြ။ သ နံ, ဟု သော နိ ပါ တ် သ ည် ပ ရာ ဏ အ နက် ကို ဟော သ ည်။ ဏ္ဍ တ ဘ ာ ဘ ာ ဝ ေ တ, ခ္ခ ိ, တ, သ ဒ္ဒ ါ ဖြ င့ ် ဣ ဒ, ပ ဗ္ဗ ည် း သ က် သ ည်။ ထ ို. ကြော င့ ် သ ေ ခ မ္မ ော သ နန္တ နော တ ိ ဒ ေ သ ော ပ ေ ါ ရ ာ ဏ ာ ကော ခ မ္မ ော စ ိ ရ ကာ လ ပ ္ပ ဝ တ္ထ ေ ာ သ ဘာ ဝ ေ ါ, ဟ-အ ဌ ကထာ ဘ ွ င့ ် သ ည်။ သ နက် မ ြ ာ ရ ခ ွ ဲ လ ည် း သ နံ, သ ည် ပ ရာ ဏ ာ ကို ဟော သ ည်။ ထ ို ဗ ြ ဟ္မ ာ သ ည် ၏ ဂ ု. ဘုံ ခ ွ ဲ ဟ ျ ိ ဟ ျ ိ ရ ှ ယ် ရ ှ ယ် အ ယ ေ ယ် က ပ င်

ချာနှင့်ရ၍ ဗြိဟ္ဗာဒုတ်ခုနှစ်ဖြစ်ရကားထိုဗြိဟ္ဗာဒုတ်ခုနှစ်လည်း ကုမာရ,ဟု-ခေါ်စ
ကြသည်။ အသက်ရှည်ကြာ၍ ဟောင်းမြင်းသောကာလ၊သနံတိုးပြန်၍
နက်(မာရ,ခေါ်ပြန်သည်)။ ။ဒီဃိတိကောသလဇာတကံပဌမံ။၃၇၁။

၃၇၂-မိဂပေါတကဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောကကို ဆုံးမတော်မူတော်သော သဗ္ဗညုဖြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အဂါရာပစ္စုပေတသဿ,အစရှိသောဂါထာပုန်ဖြင့်တန်းဆာ
ဆင်အပ်သော ဤမိဂပေါတကဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီ
တင်းသုံး နေတော်မူစဉ်၊ တပါးသော ရဟန်းကြီးကို အကြောင်း ပြု၍
ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုသမင်ငယ်ကိုရသော့သည်မိမိသားပြု၍ဆောင်၏။ တနေ့သ၌သမင်
ငယ်သည်မျှားစွာသောဖြက်ကိုစား၍ အစာမကျေသဖြင့်သေ၏။ ရသော့
သည်သားသေ၏ဟု ငိုကြွေးလျက်လည်း၏။ထိုအခါသိကြားမင်းသည်
လောကကိုကြည့်လတ်သော် ထိုရသော့ကိုဖြင်၍ ထိုရသော့ကို သံဝေဂရ
စေအံ့ဟုလာလတ်၍ကောင်းကင်၌ရပ်လျက်။ ။

(၈၂၂) အဂါရာ ပစ္စုပေတသ၊အနုဂါရသ တေ သတော။
သမဏသ နု တံ သာဓု၊ယံ ပေတ-မနုသောစသိ။ ။

ဟူသောဂျေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၂၂) တာပသ၊ရှင်ရသော့။တွံ၊သင်သည်။ ပေတံ၊သေသောသူကို။
ယံအနုသောစသိ၊အကြင်စိုးရိမ်ခြင်းကိုပြု၏။ တံ၊ထိုစိုးရိမ်ခြင်းသည်။အ
ဂါရာ၊အိမ်မှ။ပစ္စုပေတသ၊ကင်း၍။ အနုဂါရသ၊အိမ်ရာထောင်သော
လူတို့၏ ကိစ္စမရှိသော။ သမဏသ၊ရဟန်းသည်။ သတော၊ဖြစ်သော။
တေ၊သင်အား။နုသာဓု၊မကောင်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ရသော့သည်။ ။

(၈၂၃) သံဝါသေန ဟေ သက္ကာ၊မနုဿဿ ဓိဂဿ ဝါ။
ဟဒယေ ဇာ့ယတေ ပေမံ၊တံ နု သက္ကာ အသောစိတုံ။ ။

ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၂၃) သက္ကာ၊သိကြားမင်း။ သံဝါသေန၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကြောင့်။
မနုဿဿ၊ဝါ၊လူ၏ရင်း။ဓိဂဿ ဝါ၊သား၏ရင်း။ဟဒယေ၊နှလုံး၌။ပေမံ။

ချစ်ခြင်းသည်။ဟာဝေ၊စင်စစ်။ဇာယတေ၊ဖြစ်၏။ တံ၊ထိုချစ်အပ်သောသူ
ကို။အသေသစိတ္တံ၊မစိုးရိမ်အံ့သောဌာ။နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း။ ။
ထို့နောင်မှသိကြားမင်းသည်။ ။

(၈၂၄) မတံ မရိသီ ရောဒန္တိ၊ယော ရုဒန္တိ လပန္တိ စ။
တသ္မာ တွံ ဘုသိ မာ ရောဒိ၊ရောဒိတံ မောဃ-မာဟု သက္ကော။ ။
(၈၂၅) ရောဒိတေန ဟာဝေ ပြဟေ့၊မတော ပေတော သမုဒ္ဒဟော။
သဇ္ဇေ သင်္ဘ ရောဒါမ၊အညေ-မညေသ ဥာတကော။ ။
ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတော်။ ။

(၈၂၄-၈၂၅) ဘုသိ၊ရသေ့။ယော၊အကြင်သူတို့သည်။ မတဿ၊သေပြီး
သောသူကိုရင်း။မရိသီ၊သေလတ်အံ့သောသူကိုရင်း။ရောဒန္တိ၊ငိုကုန်
၏။ရုဒန္တိ၊မျက်ရည်ယိုကုန်၏။ လပန္တိ၊ဆိုမြည်တမ်းကုန်၏။ တေသံ၊ထို
သူတို့အား။ အသု ပန္ဓိ ဒ္ဓ ဒိ ၀ သော နာမ၊ မျက်ရည်ပြုတ်သော နေ့မည်
သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ တွံ၊သင်သည်။ မာရောဒိ၊မငိုလင့်။
ရောဒိတံ၊ငိုခြင်းကို။ မောဃံ၊အကျိုးမရှိဟူ၍။ သက္ကော၊သူတော်ကောင်း
တို့သည်။ အာဟု၊ဆိုကုန်၏။ တသ္မာ၊ထို ကြောင့်။ တွံ၊သင်သည်။မာရော
ဒိ၊မငိုလင့်။ ။ပြဟေ့၊ရှင်ရသေ့။ ဟာဝေ၊စင်စစ်။ ရောဒိတေန၊ငိုသဖြင့်။
ပေတော၊ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှကင်းသော။ မတော၊သေသောသူသည်။ သမုဒ္ဒ
ဟော၊ထင်ပြားအံ့။သဇ္ဇေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောငါတို့သည်။ သင်္ဘ၊စည်းဝေး
၍။ အညမညသ၊အချင်းချင်း၏။ ဥာတကော၊ဆွေမျိုးတို့ကို။ ရောဒါမ၊ငို
ကုန်အံ့။ ။

ရသေ့သည် ဤသို့သိကြားဆိုစဉ်၊ ငိုခြင်းသည် အကျိုးမရှိဟု မှတ်၍
သိကြားအားချီးမွမ်းလိုရကား။ ။

(၈၂၆) အာဒိတ္တံ ဝတ ဗံ သန္တံ၊ဃတ-သိတ္တံ-ဝ ပါ၀ကံ။
ဝါရိနာ ဝိယ ဩသိဉ္စိ၊သဗ္ဗံ နိဗ္ဗာပယော ဒဂ်။ ။
(၈၂၇) အဗ္ဘ။ဠ္ဠံ ဝတ မေ သလ္လံ၊ယံ-မာသိ ဟဒယာသိတံ။
ယော မေ သောက-ပရေတသ၊ဝုဋ္ဌ-သောကံ အပါနုဒိ။ ။
(၈၂၈) သော-ဟံ အဗ္ဘ။ဠ္ဠ-သလ္လော-ဘ္ဘိ၊ဝိတ-သောကော အနာ၀ိလော။
နာ သောစာမိ နာ ရောဒါမိ တ၀ သုတ္တာန ဝါသ၀။ ။
ဟူသောဤသုံးဂါထာတို့ကိုဆိုတော်။ ။

(၈၂၆-၈၂၈) ဃတသိတ္ထံ၀ ဃတသိတ္ထံ၄ဝ၊ ထောပတ်ဖြင့် သွန်း လောင်းအပ်သည့် သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပါ၀ကံ၊မီးကို။ ဝါရိနှာ၊ ရေဖြင့်။ ဩသိဒ္ဓိ၀ိယ ဩသိဒ္ဓိတ္ထာနိဗ္ဗာ၀ေသိ၀ိယ၊သွန်းလောင်း၍ ငြိမ်းစေတိသ ကဲ့သို့။ ၄ဝံတထာ၊ထို့အတူ။ ၀ါသ၀၊သိကြားမင်း။တို့၊သင်သည်။ အာ ဒိတ္တံ၊သောကတည်းဟူသောမီးလောင်သည်။ သန္တံ၊ဖြစ်သော။မံ၊ငါ့ကို။ ၀တာ၊စင်စစ်။နိဗ္ဗာ၀ယော၊ငြိမ်းစေပြီ။သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော။ ဒရံ၊စိတ်ကိုပူပန် စေတတ်သော သောကကို။နိဗ္ဗာ၀ယေနိဗ္ဗာ၀ယိ၊ငြိမ်းစေပြီ။ ။ယော တို့၊အကြင်သိကြားမင်းသည်။ သောကပရေတသ၊ သောကသည့် နှိပ် စက်အပ်သော။ မေ၊ငါ၏။ ပုတ္တသောကံ၊သားသေလွန်ခြင်းကြောင့်ဖြစ် သော စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းကို။ အပါနုဒိ၊ ပယ်၏။ ဟဒယသသိတံ၊ နှလုံးကိုမှီ သော။ ယံသလ္လံ၊အကြင်သောကတည်းဟူသော ငြောင့်သည့်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။မေ၊ငါ၏။ တံသလ္လံ၊ထိုသောကတည်းဟူသောငြောင့်ကို။ တေ၊တ ယာ၊သင်သိကြားမင်းသည်။၀တာ၊စင်စစ်။အဗ္ဘု။ဠဲ့အတိဠိဟိတံ၊နုတ်အပ် ပြီ။ ။ဝါသ၀၊ သိကြားမင်း။ တာ၀၊သင်၏။ ၀စနံ၊စကားကို။ သုတ္ဝာန၊ ကြား၍လျှင်။ သောအဟံ၊ထိုငါသည်။အဗ္ဘု။ဠဲ့သလ္လေ၊နုတ်ပယ်အပ်ပြီး သော သောကတည်းဟူသော ငြောင့်ရှိသည်။ အဘိ၊ဖြစ်၏။ ဝိတ၊ဒေါ ကော၊စိုးရိမ်ခြင်းကင်းလတ်ပေပြီ။ အနာ၀ိလော၊စိတ်နှောံကျခြင်းကင်း လတ်ပေပြီ။ ဗ္ဘုဒါနိ၊ယဒေ။နသောစ၊ဝိ၊မစိုးရိမ်။ နရောဒါ၊မငိုကြွေး။ ။ (မရိသေ တိတိမရိသေ,ပြု၍၊သေသေသည်နည်း,မှာနာနာ,ဟူသောသုတ်ဖြင့် သေပစ္စည်းသက်၍ပြီးသတည်း။တနည်း။သေပစ္စည်းသက်၍ နုတိယာ၀ိ ဘတ်အဆုံးရှိသတည်း)။ ။ဓိဂပေါ၀ကဓာတကံ နုတိယံ။၃ ၇ ၂။ ။

---

၃ ၇ ၃-မှတ်တမ်း။

နတ်နှင့်တကွသော လောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္ဗုဒ္ဓဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ ကုဟိ ဂတာ ကတ္ထ ဂတာ, အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤမှတ်တမ်းကို၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊အဓာတသတ်ကိုအကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

အရှင်မင်းသား၊ အရှင်မင်းသား၏ ခမည်းတော်ကို တရုတ်ဘုရားသခင်ဥပါယ်ဖြင့်သတ်၍ မင်းအဖြစ်ကို ယူလေ့ဟု အလုပ်အကျွေးတို့ဆိုကုန်၏။ ထိုမင်းသားသည်၊ကောင်းပြီဟု နှုန်းတွင်းဝယ် ညအခါ မင်း၏ရေချိုးရာ ရေကန်အနီးသို့သွား၍၊ထိုအရပ်၌ မင်းကိုသတ်အံ့ဟု သန်လျက်ကို ကိုင်၍ရပ်၏။မင်းသည် ညချမ်းအခါ၌ မှုသိကာမည်သော ကျွန်မကို သင်သည် သွား၍ရေကန်အပြင်၌ သုတ်သင်၍လာလေ့၊ငါရေချိုးအံ့ဟု သန်လျက်ကိုကိုင်၍ သွားစေ၏။ မှုသိကာသည်သွား၍ ရေကန်အပြင်၌ သုတ်သင်သည်ရှိသော်မင်းသားကိုမြင်၏။မင်းသားသည် မိမိအမှုထင်ရှားဖြစ်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် မှုသိကာကိုနှစ်ထိုင်းဖြတ်၍ရေကန်၌ချ၏။မင်းသည်ရေချိုးအံ့သောဌာနသွား၏။ ကြင်းသောသူအပေါင်းသည်ယနေ့ မှုသိကာမည်သောကျွန်မသည် တဘန်မလာ။ အဘယ်သို့သွားသနည်းဟုဆို၏။ ။မင်းသည်။ ။

(၈၂၆) ကုဟိ ဂတာ ကတ္ထ ဂတာ၊ဇာတိ လာလပ္ပတေ ဇနော။
အဟ-မေဝေ-ကော ဇာနာမိ၊ဥဒပါနေ မှုသိကာ ဟတာ။ ။

ဟူသောရှေးဦးစွာသော ဂါထာကို ရွတ်လျက်ရေကန်ကမ်းနားသို့သွား၏။ ။

(၈၂၆) မှုသိကာ၊ မှုသိကာသည်။ ကုဟိ ံ၊အဘယ်သို့။ ဂတာ၊သွားသနည်း။ကတ္ထ၊အဘယ်သို့။ ဂတာ၊သွားသနည်း။ဇာတိ၊ဤသို့။ ဇနော၊လူများသည်။လာလပ္ပတေ၊ဖြည်တမ်း၏။ မှုသိကာ၊မှုသိကာကို။ ဥဒပါနေ၊ရေကန်၌။ဟတာ၊မင်းသားနှစ်ထိုင်းဖြတ်၍ သတ်အပ်ပြီး၍။ ပါတိတာတိ၊ချအပ်ပြီဟူ၍။ဧကော၊တယောက်သော။ အဟမေဝ၊ငါသည်သာလျှင်။ ဇာနာမိ၊သိ၏။ ။

မင်းသားသည်ငါပြုအပ်သောအမှုကို ငါ၏ခမည်းတော် သိအပ်ပြီဟုပြော၍ထိုအကြောင်းကို အလုပ်အကျွေးတို့အားကြား၏။ထိုအလုပ်အကျွေးတို့သည်ရုနစ်ရက်လွန်လတ်သော် တဘန်ထိုမင်းသားကို၊ ရှင်မင်းသား၊ မင်းသည်အကယ်၍သိကြားအံ့။ ဆိတ်ဆိတ်မနေရာ။သင်မင်းသားအားကြီ၍ဆိုသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ခမည်းတော်ကိုသတ်လေ့ဟုဆိုကုန်၏။ မင်းသားသည်တဘန်တနေ့သင်္ခ သန်လျက်စွဲလျက်စောင်းတန်းခြေရင်းခ်ိန်ရပ်၍မင်းသည်လာသောကာလခ်ိန်ထိမှ၍မှသတ်ခွင့်ကိုကြည့်၏။ ။ မင်းသည်။

(၈၃၀) ယ၀ေ တံ ဣတိစိ·တိ စ၊ဂဒ္ဒြဘော·ဝ နိ၀ဏ္ဏသိ။
ဥဒပါနေ မှုသိကံ ဟတ္ထာ၊ယ၀ံ ဘက္ခေတု·မိစ္ဆသိ။ ။

ဟူသော၌ဤဒုတိယဂါထာကိုသရဇ္ဈာယ်၍သွားဏေ့။ ။

(၈၃၀) တွံ၊ သင်သည်။ ဣတိစိတိစဣတောစိတောစ၊ ထိမ္ဘဤမ္ဘ လည်း။ပဟာရဏောကာသံ၊သတ်ခွင့်ကို။ ဩလောကေန္တော၊ကြည့်လျက် (ထည့် ·ယ၀ေ၊မယောခင်းခ်ိ။ဂဒ္ဒြဘောဝ၊မြည်းကဲ့သို့။ နိ၀ဏ္ဏသိ၊နစ်ဏေ့။ တံ၊ထို အကြောင်းကို။ဘေနာမိ၊ငါသိ၏။ ပုရိမဒိ၀သံ၊ရှေးနေ့ခ်ိ။ မှုသိကံ၊ မှုသိကာကို။ဥဒပါနေ၊ရေကန်ခ်ိ။ ဟတ္ထာ၊ သတ်ချပြီး၍။အဇ္ဈ၊ယနေ့။ယ၀ံ၊ ငါယ၀မင်းကို။ဘက္ခေတုံ၊သတ်ခြင်းငှါ။ဣစ္ဆသိ၊အလိုရှိ၏။ ။

မင်းသားသည် ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို မြင်ပြီဟုထိတ်လန့်၍ပြေး၏။မင်းသားသည် တဘန်လခွဲကိုလွန်စေ၍ မင်းကိုယောက်မဖြင့် ရိုက်သတ်အုံ့ဟုရည်သော အရိုးရှိသောဝဟုသော ယောက်မကိုကိုင်၍ရပ်၏။ မင်းသည်။ ။

(၈၃၁) ဒဟာရော စာ·သိ ဒုမ္မေ၊ပဌမ·ပုတ္တိကော သုသု။
ဒီဃာ·ဠော·တံ သမာပဇ္ဇ၊နေ တေ ဒဿာမိ ဇီ၀ိတံ။ ။

ဟူသော၌တတိယဂါထာကိုရွတ်လျက်စောင်းတန်းထိပ်သို့တက်၏။

(၈၃၁) ဒုမ္မေ၊ ပညာနည်းသောမင်းသား။ တွံ၊သင်သည်။ ဒဟာရော၊ယေသည်။ပဌမပုတ္တိကော၊ ပဌမအာရှယ်ခ်ိတည်သည်။ သုသု၊ပျို့ မျစ်သည်လည်း။အာသိ၊ဖြစ်၏။ ဒီဃံ၊ရှည်သောအရိုးရှိသော။ တေ၊ခ်ို့ ရိုက်နှက်စရာယောက်မကိုလည်း။သမာပဇ္ဇ၊ဟောတ္တာ၊ကိုင်၍။ဩလမ္ဗေ တ္တာ၊ထောက်၍။ဌိတော၊တည်သည်။အာသိ၊ဖြစ်၏။ တေ၊သင်အား။ဇီ၀ိ တံ၊အသက်ကို။နဒဿာမိ၊ယနေ့ငါမပေးအုံ့။ ။

ထိုမင်းသားသည်ထိုနေ့ခ်ို ပြေးအုံ့သောဌာမတတ်နိုင်၍၊ ဖြတ်သော မင်းကြီး၊အကျွန်ုပ်အားအသက်ကို ပေးလေ့ဟုမင်း၏ခြေရင်းခ်ိရပ်၏။ မင်းသည်မင်းသားကို မြိမ်းခြောက်၍သံခြေချင်းတို့ဖြင့် နှောင်ဘွဲ့စေ၍ နှောင်အိပ်ခ်ိသွင်းစေ၍ ထီးဖြူအောက်ဝယ်တန်းဆာဆင်အပ်သောမင်း ၏နေရာခ်ိနေ၍ ငါတို့ဆရာဒိ သာပါမောက္ခ ဝုဏ္ဏားသည် ငါ၏ဤအန္တ ရာယ်ကိုမြင်၍ဤသုံးဂါထာတို့ကိုဆို၏၊ ဟု-ရှင်လန်းနှစ်သက်လျက် ဥ ဒါနိုးကျူးလိုရကား။ ။

(၈၃၂) နာ-နွယ်လိက္ခ-ဘာဝနေနနာ-ဂ်-ပုဏ္ဏ-ဝိနေန ဝါ။ ။
ပုဏ္ဏေန ဟိ ပဏ္ဍယိတောသိလောကေဟိ ပမောစိတောဿ။ ။

(၈၃၃) သဗ္ဗံ သုတ-မဓိယောထ-ယိန-ရက္ခေ-မဗ္ဗိမံ။
သဗ္ဗသ အတ္ထံ ဇာနေယျ-နစ သဗ္ဗံ ပယောဇယေ။
ဟောတိ တာဒိသကော ကာလော-ယတ္ထ အတ္ထာ-ဝဟံ သုတံ။ ။

ဟူသော၍ နှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုဏ်။ ။

(၈၃၂-၈၃၃) အဟံ-ငါသည်။ အဇ္ဈယနေ၊ အနွယ်လိက္ခဘာဝနေန၊ ကောင်းကင်ဗိမာန်ခွဲတက်၍နေသဖြင့်။ မရဏာတော၊သောဘေးမှ။ပမောစိတောဿ၊လွတ်စေအပ်သည်။ နအာဒိ၊မဖြစ်။အဂ်ပုဏ္ဏဝိနေနဝါ၊အာဂ် ၀ါကြိုး ယဉ်နှင့်တူသောသားဏ် ချစ်ခြင်းဖြင့်မူလည်း။ ပမောစိတောဿ၊ လွတ်စေအပ်သည်။ နအာဒိ၊မဖြစ်။ဟိသစ္စံ၊မှန်ဏ်။ ပုဏ္ဏေန၊ ငါ၏ချစ်ခွင့်သောသားသည်။အဇ္ဈယနေ။အဟံ၊ ငါ့ကို။ မာရေတုံ၊သတ်ခြင်းငှါ။ ပဏ္ဍယိတောဿ၊ တောင့်တအပ်ဏ်။သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ သိလောကေဟိ၊ဆရာသည် ဘွဲ့၍ ပေးအပ်သောဂါထာ,ထို ဆရာ၏ဂါထာတို့သည်။ ပမောစိတောဿ၊ သောဘေးမှထွက်စေအပ်သည်။အာဒိ၊ဖြစ်ဏ်။ ။ဟိနုမဂ္ဂ္ဂ-ဗ္ဗမဗ္ဗိမံ၊အယုတ် အမြတ်အလတ်ဖြစ်သော။သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော။ သုတံ၊အကြားအမြင်ကို။ အဓိယေထ-ထသိက္ခေယျ၊သင်ရာ၏။သဗ္ဗသ၊အလုံးစုံသောသုတဏ်။အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ဇာနေယျ၊သိအောင်ပြုရာ၏။သဗ္ဗံ၊ ယုတ်သည်မူလည်းဖြစ်စေ, အလတ်မူလည်းဖြစ်စေ, အလုံးစုံသောမန္တန်ကို။နစပယောဇယေ၊မယှဉ်ရာ။ ။(မြတ်သောမန္တန်ကိုသာလျှင်မှီဝဲရာ၏ယှဉ်ရာ၏ဟူလိုသည်)။ ။ယတ္ထယတ္ထိ ကာလေ၊အကြင်ကာလ၌။ သုတံ၊အကြားအမြင်အတတ် ပညာသုတသည်။ အတ္ထာ-ဝဟံ၊ အစီးအပွါးကိုဆောင်နိုင်သည်။ဟောတိ၊၏။ တာဒိသကော၊ထိုသို့သတောဂ်ရှိသော။ကာလော၊ကာလသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။ ။(ပေါက္ခရဏီယံ,ဟု-အဋ္ဌကထာဘွင့်ရကား။ဥဒ ပါနသည် ဤနှင်ရေကန်ကိုဟောသည်။ ။ယသ္မာ တံ ဇုတိစိတိစ ဇုတောစိတောစ ပဟာရဏော ကာသံ ဩဒ်လောကေန္တော ယဝေဂ ဒ္ဒြိဘောဝ နိ စ ဇ္ဇသိ၊ တသ္မာ တံ ဇာနာမိ,ဟု- အဋ္ဌကထာဂ်ရှိရကား။ ဇုတိစိတိစ,လို သည်။ဇုတိစိတိစ,ကို ဇုတောစိတောစ,ဘွင့်သည်။ဇုတိစိန္ဓိစ,ဟု-ရေးမှားမှ ပင်ဂ်ရှိပြားသော်လည်း။ဇုတောစိတောစ,ဟူသောအဘွင့်နှင့် အင်း

မကိုက်။ဇာတိစိတိစ,ဂိမ္ဗလျှင် ဇာတောစိတောစ,ဟူသောအာဘွင့်နှင့်အင်း ကိုက်သည်။ ။သတိမရဉာဏ်မဝသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ ပျင်းရိ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း သန္ဓါပျက်ကိုဆိုဝိသေသ်လည်း အနက်ကိုဂ္ဂါ သည်ရှိသော် သန္ဓါကောင်း၏အဖြစ်ကိုပညာရှိကသိအပ်၏။ပမာသော် ကား။အမေ,ဟူ၍ သန္ဓါပျက်ကို ဆိုဝိသေသ်လည်း အနက်ကို ဂ္ဂါသည်ရှိ သော် အမ္မ,ဟူသော သန္ဓါကောင်း၏အဖြစ်ကို သိအပ်၏သို့တည်း။ ထို ကြောင့်။ ။အသတိတ္ထာလသတ္ထာစ၊အပသန္ဓေါ သာရတာ။အတ္ထေသ နေယထာမုတိ၊ဝုတ္တေပျမ္ဘာတိမနုတော။ ။ဟု-သန္ဓါဗုဒ္ဓတို့ဆိုကုန်သည်။ ။ ပဌမရုပ်တို့ကောတိ ပဌမဝယေန ဥပ္ပတ္တိကော ဥပ္ပတ္တိတော, ဘွင့်သည် ကားသန္ဓါနက်။ ပဌမဝယေဌိတော,ဘွင့်သည်ကား အဓိပ္ပါယ်နက်။ပဌ မရုပ်တို့တော,ဟု-ဒန္ဓနှင့်ရှိသည်ကား မသင့်။ ။သမာပဇ္ဇာတိ၊ဂဟော တ္ထာ,အဠကထာဘွင့်ရကား သံဂြိုဟ်အာဂြိုဟ်ရှိသော ပဒဓာတ်သည် အ နေကတ္ထဖြစ်၍ ဂဟာဏအနက်ကို ဟောသည်ယူ။ ။ဩဂေ္ဂတ္ထာ ဌိ တောသိတိ အတ္ထော,ဆက်ပြုနိုသည်ကား အဓိပ္ပါယတ္ထ။ ။အန္ဓလိကဿ ဘဝနံဝုစ္စတိနိဗ္ဗုတိနိဗ္ဗုတိမာနံ။အဟံအဠ္ဠအန္ဓလိကဿဘဝနံဝိနနာဝ္ဗ ဠေ။တသ္မာ နဒန္ဓလိကဿဘဝဌနနာဝိအဠ္ဠမရဏာတောပမောစိတောမှိ,ဟု-အဠ္ဠကထာ ဘွင့်သည်အလို။ အန္ဓလိကဿ ဘဝနသည် ကောင်းကင်ဗိမာန်ကို ဟော သည်ကားရေ၏။ဗိမာန်ဌိတက်၍နေခြင်းကြောင့်ကား၏ဥပစာ။ ။နစသဗ္ဗံ ပယောဇယေတိ ဟိနံမန္ဒံမဏ္ဍိမံဝါသဗ္ဗံနပယောဇယေ။ ဥတ္တမမေဝသေ ဝေယျာတိအတ္ထော။ (အဠ္ဠကထာ)။ တနည်း။ အလုံးစုံသော အတတ် ပညာပိဋ္ဌာသုတကိုကာလမဟုတ်သည်ဖြစ်, မယ္ဗဉ်အပ်။ကာလမဟုတ်သည် ဖြစ်ယ္ဗဉ်သော် သဠေ့ဝလုလင်ကဲ့သို့ ဘေးပင်ရောက်သေးသည်ဟူလို။ထို ကြောင့် ဟောတိတာဒိသကော ကာလော။ ယတ္ထအတ္ထာ ဝဟံသုတံ, ဟူသောပ်။ ။ယတ္ထအတ္ထာ ဝဟံသုတန္တိ ယတ္ထိ ကာလေ မဟောသဓ ပဏ္ဍိတောကုမ္ဘကာရကမ္မကရဏံဝိယယံကိဉ္စိသိက္ခိတံ သိပ္ပံအတ္ထာဝဟံ ဟောတိ၊ တာဒိသောပိ ကာလောဟောတိ ယောဝါတိအတ္ထော။(အဠ္ဠက ထာ)။ ။မှတ်သိကဇာတက် တတိယံ။၃၇၃။

၃၇၄-ရူဇခေဠဂ္ဂဟာစာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကို၊ဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်။သမ္ဘိဘဏ္ဍာ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော၍ရူဇခေဠဂ္ဂဟာစာတ်ကို၊ ဧတဝဝန်ကျောင်းတော်၌သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊မယားဟောင်းသည်ဖြားရောင်းသောရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုမိန်းမသည် ထိုခိုးသူကြီးမိမိကိုစွန့်သွားသည်ကိုမြင်၍၊အာရုဏ်၊အာဘဲ့ကြောင့်ငါ့ကိုစွန့်ပစ်၍သွားသနည်း၊အာဘဲ့ကြောင့်၍ဘိုးပြုသနည်း၊လာလော၊ငါ့ကိုလည်းယူ၍သွားလေ့ဟု ထိုခိုးသူကြီးနှင့်တကွစကားပြောလိုရကား။ ။

(၈၃၄) သမ္ဘိ ဘဏ္ဍံ သမာဒါယ၊ပါရံ တိဏ္ဏော.သိ ဗြာဟ္မဏ။
ပစ္ဆာဂန္ဓွ လဟုံ ခိပ္ပံ၊မံပိ တာရေဟိ.ဒါနိ.တော။ ။

ဟူသောရှေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၈၃၄) ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။တွံ၊သင်သည်။သမ္ဘိ၊အလုံးစုံသော။ဘဏ္ဍံ၊ဥစ္စာကို။သမာဒါယ၊ယူ၍။ ပါရံ၊ကမ်းတဘက်သို့။ တိဏ္ဏော၊ ကူးသည်။ အာသိ၊ဖြစ်တော်။လဟုံ၊လျင်စွာ။ ပစ္ဆာဂန္ဓွ၊တဘန်ပြန်လော့။ ဒါနိ၊ယခု။ မံ တော၊ ဤမှာဘက်မှ။ ခိပ္ပံ၊လျင်စွာ။မံပိ၊ငါ့ကိုလည်း။ တာရေဟိ၊ဆောင်လော့။ ။

ခိုးသူသည်ထိုစကားကိုကြား၍ တဘန်ကမ်းနားဌိရပ်လျက်လျင်။ ။

(၈၃၅) အသ္ဆတံ မံ စိရ-သ္ဆတေန၊ နိမိနိ ဘောတိ အ-ရုဝံ ရုဝေန။
မယာဝိ ဘောတိ နိမိနေယျ အညံ၊ဇူတော အဟံ ဒုရတရံ ဂမိဿံ။

ဟူသော၍ဒုတိယဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၈၃၅) ဘောတိ၊ပုဏ္ဏေး မ။တွံ၊သင်သည်။စိရသ္ဆတေန၊ကြာမြင့်စွာပေါင်းသောလင်ဖြင့်။ အသ္ဆတံ၊မပေါင်းဘော်ဘူးသော။မံ၊ငါ့ကို။နိမိနိ၊လဲလှယ်၍ယူ၏။ ရုဝေန၊အမြဲဖြစ်သောလင်ဖြင့်။ အရုဝံ၊မမြဲသောငါ့ကို။နိမိနိ၊လဲလှယ်၍ယူ၏။ဘောတိ၊ပုဏ္ဏေး မ။တွံ၊သင်သည်။ မယာဝိ၊ငါဖြင့်လည်း။အညံ၊တပါးသောလင်ကို။ နိမိနေယျ၊လဲလှယ်၍ယူရာ၏။ အဟံ၊ငါသည်။ဇူတော၊ဤအရပ်မှ။ ဒုရတရံ၊အလွန်ဝေးသောအရပ်သို့။ဂမိဿံ၊ပြေးတော့အုံ့။ ။

ထိုမြေ့ခွေးကိုမြင်၍လွန်စွာသောအလိုရမက်သည်နှိပ်စက်အပ်သော ဤမြေ့ခွေးသည် အမဲကိုလည်းမရ၊ငါးကိုလည်းမရ၊အိုးကိုခွဲတိသကဲ့သို့ ထိုမိန်းမသည်သည်းစွာသောရယ်ခြင်းကိုရယ်၏။ ။

ထိုရယ်သံကိုကြားမြေ့ခွေးသည်။ ။

(၈၃၆) ကာ. ယံ ဌေဂဏာ ဂုမ္ဗေ၊ကရောတိ အဟု ဟာသိယံ။
နယိ.ဓ နစ္ဆ-ဂိတံ ဝါ၊တာလံ ဝါ သုသမာဟိတံ။
အနမ္ဘိ-ကာလေ သုသောဏိ၊ကိ နု ဇ္ဈသိ သောဘဏေ။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၈၃၆) ဌေဂဏာဂုမ္ဗေ၊သမန်းမြက်ချုံ၌။ အယံ၊ဤမိန်းမသည်။ ဟာသိယံ၊သည်းစွာသောရယ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ကာ၊အဘယ်မိန်းမသည်။အဟု၊ ဖြစ်သနည်း။ဓုဓ၊ ဤအရပ်၌။ နစ္ဆဂိတံဝါ၊ကခြင်းသီချင်းသည်ရင်း။ သုသမာဟိတံ၊ကောင်းစွာပြုအပ်သော။ တာလံဝါဟဏ္ဍတာလံဝါ၊လက်ချပ် လက်ခုပ် စည်ပုတ် လင်းကွင်း တီးမှုတ်ခြင်းသည်ရင်း။ နတ္ထိ၊မရှိပါခဲ့။သုသောဏိ၊ကောင်းသောခါးရှိသော။ သောဘဏေ၊တင့်တယ်သောရှင်မ။တို့၊ရှင်မသည်။ အနမ္ဘိကာလေ၊ ငိုသင့်သောကာလ၌။ ကိ နု၊အဘဲ့ကြောင့်။ဇ္ဈသိ၊သည်းစွာရယ်ဘိသနည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြားမြ၊ထိုမိန်းမသည်။ ။

(၈၃၇) သိဂ်ါလ ဗာလ နုမ္ဗေ၊အပ္ပ-ပညော.သိ ဇမ္ဗုက။ ။
ဇိနော မဇ္ဈ ဗ္ဗ ပေသိ၊ကပဏော ဝိယ ဗျာယသိ။ ။

ဟူသောဤစတုတ္ထဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၈၃၇) ဗာလ၊ဖိုက်သော။ နုမ္ဗေ၊ပညာမရှိသော။ဇမ္ဗုက၊ဇမ္ဗုကဟုဆိုအပ်သော်။သိဂ်ါလ၊မြေ့ခွေး။တို့၊သင်သည်။အပ္ပပညော၊ပညာမရှိသည်။ အသိ၊ဖြစ်၏။မဇ္ဈ ဗ္ဗ၊ငါးကိုရင်း။ပေသိ၊အမဲတုံးကိုရင်း။ ဇိနော၊ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ဝါ၊ဗွန့်ရသည်ဖြစ်၍။ ကပဏော၊ဝိယ၊ဥစ္စာတဏှာ ရှုံး၍အထီးကျန်သောသူကဲ့သို့။ဗျာယသိ၊စိုးရိမ်ကြေမှိုင်၏။ ။

ထိုနောင်မှမြ့ခွေးသည်။ ။

(၈၃၈) သုဒသိ ဝဠ.မညော သိ၊အတ္ထနော ပန ဒုဗ္ဗသိ။ ။
ဇိနာ ပတိ ဗ္ဗ ဗာရ ဗ္ဗ၊မညေ တ္ဝ.ညေ ဝ ဗျာယသိ။ ။

ဟူသောဤပဉ္စမဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၈၃၈) ပါပဝေမ္ဘေ၊ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော။ဒုဿီလေ၊သီလမရှိ သောမိန်းမ။အညှောသံ၊သူတပါးတို့၏။ဝန်ဆုံ၊အပြစ်ကို။ သုဒသံ၊ဖြင်လွယ်၏။အတ္တနော၊မိမိ၏။ဝန်ဆုံပန္နာ၊အပြစ်ကိုမူကား။ ဒုဒ္ဒသံ၊ဖြင်ခဲ၏။တွေ့ညှော၊ သင်သည်သာလျှင်။ ပတိဗ္ဗာ၊အာဘာပေးစားသောလင်ကိုရင်း။စာရေ့ဗ္ဗာ၊လမ်း တွင်ကော်၍ရသောသယောသံလင်ကိုရင်း။ ဒီနာ၊ဖွန့်ရသည်ဖြစ်၍။စိုး၊ရှုံး သည်ဖြစ်၍။ ဗျာယသိမညော၊ဝေ့ထက်အဆအာရာ စိုးရိမ်ကြီမှိုင်ရ၏ဟုဝါ အောံမေ့၏။ ။

ထိုမိန်းမသည်မြေခွေးစကားကိုကြားမ်ား။ ။

(၈၃၉) ဇေ၀.မေ၀ ဓိဂ-ရာဇ၊ယထာ ဘာသသိ ဇမ္ဗုကာ။

ယန္ဒ္ဓ||နာ.ဟံ ဇုတော ဂတ္ဝါ၊ဘတ္တာ ဟောသိ ဝသာ.ခ္ဍဂါ။ ။

ဟူသောဤဆဠဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၃၉) ဓိဂရာဇ၊သားမင်းဖြစ်သော။ဇမ္ဗုကာ၊မြေခွေး။တို့၊သင်သည်။ ယထာ၊အကြောင်အခြင်းဖြင့်။ဘာသသိ၊ဆို၏။ ဇေ၀မေ၀၊ဤသင်ဆိုသောအ ခြင်းအရာဖြင့်လျှင်။ ဟောဓိ၊ဖြစ်ရချေ၏။အဟံ၊ငါသည်။ ဇုတော၊ဤအ ရပ်မှ။ဂတ္ဝါ၊သွား၍။ပုန၊တဘန်။ ယံဘတ္တာ၊ရံ၊အကြောင်လင်ကို။လတိတ္တာ၊ ရ၍။ဆုနကေ၊ခွေးနေ၀၊စင်စစ်သဖြင့်လျှင်။ တသာဘတ္တာ၊ထိုလင်၏။ဝသာ ခ္ဍဂါ၊အလိုသို့လိုက်၍ကျင့်သည်။ဟောသိ၊ဖြစ်ခဲ့။ ။

ထိုအခါသီလမရှိသောမိန်းမ၏စကားကိုကြားမ်ားသိကြားမင်းသည်။ ။

(၈၄၀) ယော ဟ ရေ မတ္တိကံ ထာလံ၊ကံသဏ္ဌာလံ ဝိ သော ဟ ရေ။

ကတ္ဗေ.ဝ တယာ ပါပံ၊ပုနပေ.ဝံ ကရိဿသိ။ ။

ဟူသောဤဩဝါဒသာခ္ဍဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၄၀) အနာစရေ၊စက်ဆုပ်စရာယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော မိန်း မ။တို့၊သင်သည်။ကိ ကထေသိ၊အသို့ဆိုသနည်း။ယော၊အကြောင်သူသည်။ မတ္တိကံထာလံ၊မြေခွက်ကို။ဟ ရေ၊ခိုး၏။သော၊ထိုမြေခွက်ကိုမျှခိုးတတ် သောသူသည်။ ကံသထာလံ၀ိ၊ရွှေခွက်ငွေခွက်စသောခွက်ကိုလည်း။ဟ ရေ၊ခိုးခဲ့စင်းစင်းတည်း။ တယာ၊သင်သည်။ ဇုဒ်ပါပံ၊ဤယုတ်မာသောမ ကောင်းမှုကို။ကတ္ဗေ၀၊ပြုပြီးသည်သာတည်း။တ၀၊သင်အား။သန္ဓာတုံ၊ ယုံကြည်ခြင်းဌာ။နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း။ တုံ၊သင်သည်။ပုနပိ၊တဘန် လည်း။ ဝေ၀၊ဤကဲ့သို့သောမကောင်းမှုကို။ ကရိဿသိ၊ပြုပြန်လတ္တံ့.စင်း စင်းတည်း။ ။(ဌေ၀ဏ္ဏဂုမ္ဘတိဒဗ္ဗဂုမ္ဘ။အနမ္ဘိကာလတိယောဇနကာ

လေရောဒိတုံယုတ္တာကာလေ,ဘွင့်သည်ကားအဓိပ္ပါယတ္ထု။ ဒီ ဤသံဟာသ နေ။မှယာတေ။ ဝိမှယာတေ။ခေတုမာလာလာ၏၍မှိခေတ်သည်အနည်းငယ် ရယ်ခြင်း ရှင်ပြုံးခြင်းကိုဟောသည်ဖြစ်၍ အနမှိကာလေအနုမှယကာ လေ၊ မပြုံးမ ရှင်သင့်သောကာလ၌,ဟုပေးသော်သဒ္ဒတ္ထု။ တနည်းသော် တုံ။အကုသလာ၌အသည်ဝိရုဒ္ဓအနက်ကိုဟောသကဲ့သို့ဝိုင်ကြွေးရာကာလ ဟူသောဝိရုဒ္ဓအနက်ကိုဟောသည်။ မှိကာလံ၀ေအမှိကာလံ။အဝင်္ဂ၌အ ကဲ့သို့တည်တော့။နအမှိကာလံအနမှိကာလံ၊တတ္ထိ အနမှိကာလေ,ဟု-ပြု)။ ။ ရှင်ခေနဂ္ဂဟာဇာတကံ စတုတ္ထံ။၃၇၄။

၃၇၅-ကပေါတဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဖြစ်တော် ဗွာဘုရားသည်။ ဇုဒါနိခေါမှ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင် အပ်သော၌ကပေါတဇာတ်ကို၊ဧတဝဝန်ကျောင်းတော်၌သီတင်းသုံးနေ တော်မူစဉ်။တယောသောလျှပ်ပေါ်သောရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟော တော်မူ၏။ ။

ထိုကျီးသည်တနေ့သ၌မျှားစွာသောငါးအမဲကိုဖြင့်၍ဤငါးအမဲကို စားအံ့ဟုအလွန်ညဉ်းညူလျက်၊အသိုက်တောင်း၌လျှင်အိပ်၍ခိုဝပ်သည်၊အ ဆွေကျီး၊ လာလေး၊အစာ၏ခံ့သောဌါသွားကုန်အံ့ဟုဆိုသော်လည်းငါ သည်အစာမကြေခြင်းကြောင့်အိပ်၏။ သင်သည်သွားလေလေ့ဆို၍အ စာ၏ခံ့မသွားမူ၍၊ ထိုခိုသွားသည်၏သော်ငါ၏ဆွေးမြေ့ခြင်းသို့ရောက် သည်သွားပြီ၊ယခုငါသည်အလိုရှိဘိုင်းငါးအမဲကိုစားအံ့ဟုကြံလျက်။ ။

(၈၄၁) ဇုဒါနိ ခေါ.မှိ သုခိတော အ-ရောဂေါ၊
နိက္ကဏ္ဏကော နိပ္ပတိတော ကပေါတော။
ကာဟာမိ-ဒါနိ ဟဒယဿ တုဋ္ဌိं။
တထာ ဟိ မံ ဗံသ-သာကံ ဗလေတိ။ ။

ဟူသောရှေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၄၁) အဟံ၊ငါသည်။ဇုဒါနိခေါ၊ယခုခဏ်လျှင်။ သုခိတော၊ချမ်းသာ သည်။အ၊ရောဂေါ၊ရောဂါမရှိသည်။ နိက္ကဏ္ဏကော၊ဆူးပြောင့်မရှိသည်။ အမှိ၊ဖြစ်ပေပြီ။ကပေါတော၊ငါ့ဆူးပြောင့်ဖြစ်သောခိုသည်။နိပ္ပတိတော

နိုဂ္ဂတော၊ ထွက်သွားလေပြီ။ ဣဒါနိ၊ယသုအာခါ၌။ ဟဒယသ၊ နှလုံး၏။ တုဠ္ဍိ၊နှစ်သက်ခြင်းကို။ကာဟာမိ၊ပြုအုံ့။တထာဟိ၊ထို၊ကြောင့်လျှင်။မံသ သာကံ၊အမဲဟင်းမျိုးတို့မှ ကြွင်းသောဟင်းသည်။ ဥဒ္ဓေဟိ၊ကျိုးမင်းထ လော့။ခါဒ၊ကျိုးမင်းစားလော့။ဣတိ၊ဤသို့။ဝဒမာနံ၊ဝိယ၊ဆိုဘိသကဲ့သို့။မံ မယ္ဟံ၊ငါ၏။ဗလေတိ၊ဗလံကရောတိ၊အားလုံ့လဉ္စသောဟာကိုပြု၏။ ။

စဖိသည်သည်ငါးအမဲကိုချက်၍ စဖိအိပ်မှထွက်၍ ကိုယ်မှချွေးကို သုတ်လျှက်နေ၏။ကျိုးသည်တောင်းမှထွက်၍ အမဲကိုဝမ်းပြည့်အောင် စား၍အမဲကိုထားသောတောင်းခွံနှား၍ကိရိကိရိ,ဟုအသံကိုပြု၏။စဖိ သည်သည် လျှင်မြန်သဖြင့်လာလတ်၍ ကျိုးကိုဘမ်း၍အလုံးစုံသောအ တောင်တို့ကိုနှုတ်၍ စပ်သောချင်းမုန့်ညင်းဝေတို့ကိုရော၍ ပုပ်သော ရက်တက်ရည်ဖြင့်နယ်၍ အလုံးစုံသောကိုယ်ကိုလိမ်း၍တရုသောအိုး ခြမ်းကိုသွေး၍ ဘောက်ထွင်း၍ချည်ကြိုးဖြင့်ထိ ကျိုး၏လည်ခွံ ဘွဲ့ဆွဲ၍ အသိုက်တောင်းခွံလျှင်ထား၍သွား၏။ ခိုသည်လာလတ်၍ထိုကျိုးကိုဖြင် ၍မျိုင်းသည် ငါ့အဆွေခင်ပွန်းကျိုး၏တောင်းခွံအိပ်၏။ အဘယ်မျိုင်း နည်း။ငါ့အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သောကျိုးသည်ကြမ်းကြွတ်၏။ လာလတ်၍ သင့်ကိုညှဉ်းဆဲရာ၏ဟုပြောက်ရယ်ပြုလိုရကား။ ။

(၈၄၂) ကာ.ယံ ဗလာကာ သိဝိနိ၊စောရိ လဃိ ဝိတာမဟာ။

သြရံ ဗလာကေ အာဂန္တ္မ၊စဏ္ဍော မေ.ဝါယသော သခါ။ ။

ဟူသောဤနုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၄၂) သိဝိနိ၊ဦးပွန်းရှိသော။ စောရိ၊နေရာတောင်းကိုခိုးတတ်သော။ လဃိ ဝိတာမဟာ။ ရိုးပမ်းဟူသော အာဘိုးရှိသော၊ အယံ ဗလာကာ၊ ဤ ဖြိုင်းအောံမသည်။ ကာ၊အာဘယ်ဖြိုင်းအောက်မနည်း။ ဗလာကေ၊ဖြိုင်း အောက်မ။သြရံ၊ဤအတွင်းသို့။ အာဂန္တ္မ၊လာလော့။ မေ၊ဝါ၏။သခါ၊ခင် ပွန်းဖြစ်သော။ဝါယသော၊ကျိုးသည်။စဏ္ဍော၊ကြမ်း၏။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ကျိုးသည်။ ။

(၈၄၃) အလဒ္ဓါ တေ ဇန္ဓိတာ ယော၊မယံ ဒိသ္မာန ဇေဒိသံ၊

ဝိလုနံ သုဒ-ဝုတ္တေန၊ဝိဒ္ဓ-မဏ္ဍေန မက္ခိတံ။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၄၃) သမ္မ၊အဆွေခို။သုဒဝုတ္တေန၊စဖိသည်သါ၊သည်။ဝိလုနံ၊အမွေး အတောင်စင်အောင်နှုတ်၍။ ဝိဒ္ဓမဏ္ဍေန၊ချင်းမုန့်ညင်းမုန့်ပျော်သောရက်

တက်ရည်ကြည်ဖြင့်။မကွေ့တံ၊လိမ်းကျံအပ်သော။ဒေါသံ၊ဤသို့ဆင်းရဲကြီး ဖွားရောံသော။မမံ၊ငါ့ကို။ဒိသွာနှ၊ဖြင်၍။တေ၊အဆွေအား။ ဇနိတာယော၊ ပြက်ရယ်ပြုခြင်းငှါ။အလံဟိအလံဝေ၊မသင့်သည်သာတည်း။ ။

ခိုသည်ပြက်ရယ်ပြုလို၍လျှင်တဘန်။ ။

(၈၄၄) သုနှာတော သုဝိလိတ္တော-သိ၊အန္ဓ-ပါနေနဲ တပ္ပိတော။

ကဏ္ဏေ စ တေ ဝေဠုရိယော၊အဂမာ နု ဂဇာလံ။ ။

ဟူသောဤစတုဏ္ဍဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၈၄၄) သမ္ဘဒ်အဆွေ။တွံ၊သင်သည်။သုနှာတော၊ကောင်းစွာရေချိုးသုတ်သင်အပ်သည်ဖြစ်၍။သုဝိလိတ္တော၊ကောင်းစွာလိမ်းကျံအပ်သည်။အန္ဓ ပါနေနဲ၊ထမင်းအဖျော်ဖြင့်။ တပ္ပိတော၊ရောင့်ရဲသည်။အသိ၊ဖြစ်ဏ်။တေ၊ သင်ဏ်။ကဏ္ဏေစ၊လည်ခ်ိုလည်း။ ဝေဠုရိယော၊ ဝေဠုရိယပတ္တမြားရတနာကို။ ဝိဋ္ဌနော၊ဆင်ယင်အပ်ဏ်။ တွံ၊သင်သည်။ ဣတ္ထေကံ၊ ဤမျှ လောက်သောကာလပတ်လုံး။ အဂမာ၊ကံ၊ငါတို့အား။ နဒသေသိ၊မပြ။ဂ ဇာလံ၊ဗာရာဏသီမြို့တွင်းသို့။အဂမာနု၊သွားချေသလော။ ။

ထိုနောင်မှကျိုးသည်။ ။

(၈၄၅) မာ တေ ဓိတ္တော အဓိတ္တော ဝါ၊အဂမာသိ ဂဇာလံ။

ဝိဇ္ဇာနိတဏ္ဍ လာယိတ္တာ၊ကဏ္ဏေ ဗန္ဓန္တိ ဝန္ဒနံ။ ။

ဟူသောဤပဉ္စမဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၈၄၅) ပါရာဝတ၊ခို။ တေ၊သင်ဏ်။ ဓိတ္တော၊ဝါ၊အဆွေခင်ပွန်းမှလည်း ဖြစ်စေ။ အဓိတ္တော၊ဝါ၊အဆွေခင်ပွန်းမဟာဘိသေဋ္ဌကိမှလည်းဖြစ်စေ။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသောသူကို။ဂဇာလံ၊ ဗာရာဏသီမြို့တွင်းသို့။မာအဂမာ သိ၊ မသွားစေလင့်။ တတ္ထ၊ထိုဗာရာဏသီမြို့တွင်း၌။ ဝိဇ္ဇာနဲ၊အမွေးအ တောင်တို့ကို။ လာယိတ္တာ၊နုတ်၍။ ကဏ္ဏေ၊လည်ခ်ို၌။ ဝန္ဒနံ၊အိုးခြမ်းကို။ ဗန္ဓန္တိ၊ဘွဲ့ချည်တတ်ကုန်ဏ်။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ခိုသည်။ ။

(၈၄၆) ဗုနဲ ပါ-ပဇ္ဇသိ သမ္ဘ၊သိလဗ္ဘိ တဝ တာဒိသံ။

နု ဟိ မာနုသကာ ဘောဂါ၊သုဘုဇ္ဇာ ဟောန္တိ ပဏ္ဍိတေ။ ။

ဟူသောဤဩဝါဒသာနဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၈၄၆) သမ္ဘ၊အဆွေ။တွံ၊သင်သည်။ဗုနဲ၊ဝိ၊တဘန်လည်း။ဝေဠုပံ၊ဤသို့ သဘောရှိသောဆင်းရဲသို့။အာပဇ္ဇသိ၊ရောက်လတ္တံ့။ဟိသစ္စံ၊မှန်ဏ်။တဝ၊

သင်၏။သိလ်၊အလေ့အကျင့်သည်။ တာ၀ဒိသံ၊ ထိုသို့ဆင်းရဲခံစားရယုတ်မာညစ်ပတ်သောသဘောရှိ၏။ဟိသစ္ခံ၊မှန်၏။မာနဲ့သကာသောဂါ၊လူ့ဖြစ်သော အာသုံးအဆောင်တို့သည်။ ပကွီနောပကွီနာ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သောဌက်သည်။ သုဘုဠာ၊ လွယ်သဖြင့်သုံးဆောင်အပ်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်။ ။(ဇ္ဈိတာယေဒ္ဓဇ္ဈာတာ)၊တာယေပဠည်း။ ။ပ တ္ထိ ပေ ခုဏံ ပတ္ထိ၊ပကွောဝိဏ္ဍ ဆဒေါ ဂရု။ ။အတောင်ဟောပရိယာယ်။ ။ပတိတုမိစ္ဆတိယေနာတိ၀ိဏ္ဍ။နေရတ္ထောပတ၀မနေ၀ါ၊ဆော၊ တလောပေါ။ဒိန္နာဂမော၊အ၀သိ(အာဘိ၀ေနဒီကာ)။ ။ကပေါတ၀ေတ ကံပဋ္ဌမ်။၃ ၇ ၅။တ၀သု.ဒ္ဒါနံ။ ။

မဏိကုဏ္ဍလသုဇာတာ၊ဝေနသာ၀ဋ္ဋြရဂ်ံ။
ဘဒ္ဒ'ကောရ္ဏ္ဏိလဒ္ဒုကီ၊ဓမ္ဓပါလံ၀ိဂ်ံတထာ။ ။
သုယောနန္ဒိ၀ဏ္ဏာရောဟံ၊သိလံဟိရိ၀ဏ္ဏောပနံ။
အဟိကုဏ္ဍိကသာ၀ိယံ၊တစသာရံ၀ိတ္ထာ၀ိနံ။ ။
ပလာသံ၀ေ၀ဒီဃိတိ၊ဗိဂပေါတကမ္ဘသိကံ။
ခဒ္ဒဂ်ဟောကပေါတ၊ဇာတကာပဋ္ဌ၀ိသတိ။ ။

ပဋ္ဌာန်းပါတ်နိဒ္ဒိတ်။ ၂ ၅။၃ ၇ ၅။

၆-ဆဋ္ဌနိပါတ်။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။

သိန္ဓံ သိလံ သမာဓိန္ဓံ၊နမော ဗုဒ္ဓါယ သာဓုဂုဏံ။
ဇိနစက္ကံ ဗိဏံ ဌာတု၊ဇုန္ဓံ ဗိတံ သုနိမ္မလံ။ ။

(၁-အဝါဒိယဝဂ်)

၃၇ ၆-အဝါဒိယစာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဖြစ်တော်စွာဘုရားသည်၊မာသုကုဏ္ဍိဘူမိပတိ,·အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော၌အဝါဒိယစာတ်ကို၊ဧတေဝန်ကျောင်းတော်၌သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ ကူးတို့ဆိပ်၌ တယောက်သော ကူးတို့သည်ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည်ထိုမင်းကို·ဖြတ်သော မင်းကြီး၊မင်းမည် သည်လေးပါးသောအဂတိသို့ လိုက်ခြင်းတို့ကိုကြဉ်၍ မမေ့မလျော့သာလျှင် သည်းခံခြင်းမေတ္တာကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍လျှင် မင်းပြုအပ်၏ဟု ဆို၍နေထိုင်ဆုံးမလိုရကား။ ။

(၈၄၇) မာသု ကုဏ္ဍ ဘူမိပတိ၊မာသု ကုဏ္ဍ ရထေသဘ။
ကုဒ္ဓံ အပ္ပဋိကုဏ္ဍန္တော၊ရာဇာ ရဋ္ဌသ ဟုဇိတော။ ။
(၈၄၈) ဂါမေ ဝါ ယဒိ ဝါ·ရညေ၊နိန္နေ ဝါ ယဒိ ဝါ ထလေ။
သဗ္ဗတ္ထ အရဟသာသမိ၊မာသု ကုဏ္ဍ ရထေသဘ။ ။

ဟူသောနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၈၄၇-၈၄၈) ဘူမိပတိ၊ ဖြေကိုအစိုးရသော မင်းကြီး။ တို့၊သင်မင်းကြီးသည်။ မာသုကုဏ္ဍ၊အမျက်မထွက်လင့်။ ရထေသဘ၊ရထားစီးသူရဲတကာတို့၏ ဥသဘဖြစ်သော မင်းကြီး။ တို့၊သင်မင်းကြီးသည်။ မာသုကုဏ္ဍ၊ အမျက်မထွက်လင့်။ ကုဒ္ဓံ၊အမျက်ထွက်သောသူကို။ အပ္ပဋိကုဏ္ဍ

ရွှေ့ဝ၊ အတ္ထံအမျက်မထွက်သော။ ရာဇာမင်းကို။ ရဋ္ဌသ၊ တိုင်းနိုင်ငံသူ သည်။ ပုဗ္ဗိတောဝ၊ပုဗ္ဗော၀်ထိုက်၏။ ။ရထေသဘာ၊ရထားစီးသူရဲတကာ တို့၏ဥသဘာဖြစ်သောမင်းကြီး။ဂါ၊မေ၀ါ၊ရွှာ၌ရင်း။ယဒိ၊ထိုမျှ။အရည ၀ါ၊တော၌ရင်း။ နိန္နေ၀ါ၊ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်၌ရင်း။ ယဒိ၊ထိုမျှ။ ထလေ၀ါ၊ ကြည်း၌ရင်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသောအရပ်၌။မာသုကုဏ္ဍ၊အမျက်မထွက် လင့်။ဣတိ၊ဤသို့။အ နုသာသာမိ၊ငါဆုံးမ၏။ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ရာဇာနောနာ မ၊မင်းတို့မည်သည်ကား။ ဝါစာဝုဓာ၊အမိန့်တော်လျှင်လက်နက်ရှိကုန် ၏။တေသံ၊ထိုလက်နက်လျှာရင်းမကွေ့မကွင်းသော အာဏာရှင်မင်းတို့ ၏။ ကုဏ္ဍနဝ၀စနမတ္တေန၊အမျက်ထွက်၍ဆိုသောစကားမျှဖြင့်။ ဗဟူ၊များ ဖွာကုန်သောသူတို့သည်။ ဇိဝိတကဋ္ဌယံ၊အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ပါပုဏာန္တိ၊ ရောက်တတ်ကုန်၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။အ နုသာသာမိ၊ပြင်းထန်အမျက် ထွက်တော်မမူလင့်ဟုဆုံးမ၏။ ။

ထိုဓိုက်ဝှစ္ဆာသော ကူးတို့သူကြီးကို ရည်၍ ဖြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး၍။ ။

(၈၄၉) အ၀ါရိယပိတာ နာမ၊အဟု ဂင်္ဂါယ နာ၀ိကော။

ပုဗ္ဗေ ဇနံ တာရေတ္ဝာန၊ပစ္ဆာ ယာစတိ ဝေတ္တနံ။

တေန·သ ဘဏ္ဍနံ ဟောတိ၊နစ ဘောဂေဟိ ဝဏ္ဏတိ။ ။

ဟူသော၌ဤတတိယအဘိသမ္ဗန္ဓဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။ ။

(၈၄၉) ဂင်္ဂါယ၊ဂင်္ဂါ၌။ နာ၀ိကော၊ကူးတို့သည်သည်။ အ၀ါရိယ ဝိ တာနာမ၊ သင်္ဘီးအ၀ါရိယ၏ အဘာဖြစ်၍ အ၀ါရိယပိတာမည်သည်။ အ ဟု၊ဖြစ်၏။ သော၊ထိုအ၀ါရိယ ကူးတို့သည်သည်။ပုဗ္ဗေ၊လက်ဦး၌။ဇနံ၊ ကူးတို့စီးသူ လူအပေါင်းကို။ တာရေတ္ဝာန၊ ကူးစေ၍။ ပစ္ဆာ၊နောက်မှ။ ဝေတ္တနံ၊ ကူးတို့ခကို။ ယာစတိ၊ တောင်း၏။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအ ကြောင်းကြောင့်။ တနည်း။ဇောနပစ္ဆာယာစိယမာနေန၊ ထိုသို့နောက်မှ ကူးတို့ခတောင်းအပ်သောလူအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊တကွ။အသ၊ထိုကူး တို့သည်အား။ဘဏ္ဍနံ၊ခိုက်ရန်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဘောဂေဟိ၊စည်း စိပ်တို့ဖြင့်။နစ ဝဏ္ဏတိ၊မပွါးစီးသည်သာတည်း။ ။

ဘုရားလောင်းသည်ထိုကူးတို့သူကြီးသို့ကပ်၍။ဒါယကာ၊ငါ့ကိုထိုမှာ ဘက်သို့ပို့လော့ဟုဆို၏။ထိုစကားကိုကြား၍ကူးတို့သင်္ဘောသည်၊ မဟာန်း၊ ငါ့အား အခပေးလတ္တံ့လောဟုဆို၏။ဒါယကာ၊စည်းစိပ်၏ပွါးကြောင်း

မည်သော် တရားစကားကို သင့်အား ဟောအံ့ဟုဆိုရ၏။ ထိုစကားကို ကြား၍ ကူးတို့သည်သည် ဤရဟန်းသည် ငါ့အား တရုတ်ဆရာကို မချုတ်ပေးလတ္တံ့ဟုထိုရသေ့ကိုထိုမှာဘက်လှိုဆောင်၍ ငါ့အားအခကိုပေးလော့ဟုဆိုရ၏။ ထိုရသေ့သည်၊ဒါယကာ ကောင်းပြီဟုဆို၍၊ ရှေးဦးစွာ စည်းစိမ်၏ပွါးကြောင်းဖြစ်သောတရားစကားကိုဟောလိုရကား။ ။

(၈၅၀) အ-တိဏ္ဍံယော ယာစသု၊အပါရံ တာတ နာဝိက။

အညော ဟိ တိဏ္ဍာသ မနော၊အညော ဟောတိပါရေသိနော။

ဟူသော၌ဤဂါထာကိုဆိုရ၏။ ။

(၈၅၀) တာတနာဝိက၊ အမောင်ကူးတို့သည်။ အပါရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းတဘက်သို့။ အတိဏ္ဍံယော၊မကူးမပို့မိလျှင်။ စနံ၊ဤမှာဘက်ကမ်းဖြစ်တည်သောကူးတို့စီးသူကို။(ထည့်)။ယာစသု၊ကူးတို့ခတောင်းလော့။ တတော၊ ထိုကူးတို့စီးသူမှ။ (ထည့်)။လဒ္ဓံ၊ရအပ်သော ကူးတို့ခကို။ ဝ ဟောတွား၊ယူ၍။ ဂတ္တာ၊ဗျာနေ၊လုံ့သောအရပ်၌။ ဌပေတွား၊ထား၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ မနုဿေ၊ ကူးတို့စီးသူတို့ကို။ ပရတိရံ၊ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့။ နိယျာသိ၊ပို့ဆောင်လော့။ဝေ၊ဤသို့ပို့သည်ရှိသော်။တေ၊သင်အား။ဘော ဂ၀ဏှေ၊ ဥစ္စာ၏ပွါးခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တိဏ္ဍာသ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့ ကူးပြီးသောသူ၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ အညော၊ကူးတို့ခမပေးမူ၍ သွားလိုရကားတပါးသောအမှုသည်။ဟော တိ၊ဖြစ်၏။ ပါရေသိနော၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့ ကူးလိုမှုမှုရှိသောသူ၏။ မနော၊စိတ်သည်။အညော၊ကူးခြင်းရှေးရှေးအတိုင်းထက် အလွန်ပေး၍ သွားလိုသော တပါးသောအမှုသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ထိုသို့လူ တို့စိတ်နှစ်ထွေဖြစ်သောကြောင့်။ တွံ၊သင်သည်။ အတိဏ္ဍံယော၊ထိုမှာ ဘက်သို့ မကူးမပို့မိလျှင်။ ယာစေယျာသိ၊ ကူးတို့ခကို ရှေးဦးရအောင် တောင်းဦးလော့။ ။

ထိုစကားကို ကြား၍ ကူးတို့သည်သည် ဤရသေ့ကား ရှေးဦးစွာ ငါ့အား ဆုံးမသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ယခုအခါ၌ကား ငါ့အား တရုတ်ဆရာသော ဝတ္ထုကို ပေးလတ္တံ့ဟုကြံ၏။ထိုအခါ ထိုကူးတို့သည်ကို ဘုရားလောင်းသည်၊ ဒါယကာ၊ ရှေးဦးစွာသင့်အား စည်းစိမ်၏ပွါးကြောင်းဖြစ်သော ဤစကားကို ဟောအပ်ပြီ။ယခုအခါ အကျိုး,အကြောင်း၏ ပွါးကြောင်း ဖြစ်သောစကားကိုနာလော့ဟုဆုံးမလိုရကား။ ။

(၈၅၁) ဂါမေ ဝါ ယဒိ ဝါ.ရညေ၊နိန္နေ ဝါ ယဒိ ဝါ ထလေ။
သဗ္ဗတ္ထ အနုသာသာမိ၊မာသုကုဏ္ဍိတ္ထ နာဝိက။ ။
ဟူသောဤဂါထာကိုဆိုတော်မူ၏။ ။

(၈၅၁) နာဝိက၊ကူးတို့သည်၊ဂါမေဝါ၊ရွာ၌ရင်း။ ယဒိ၊ထိုမျှ။အရညေ ဝါ၊တောရင်ရင်း။ နိန္နေ ဝါ၊ချိုင့်ဝှမ်းသောအရပ်၌ရင်း။ ယဒိ၊ထိုမျှ။ ထလေ ဝါ၊ကြည်းရင်ရင်း။သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသောအရပ်၌။ မာသုကုဏ္ဍိတ္ထ၊အမျက်မ ထွက်လင့်။ဟုတိ၊ဤသို့။ အနုသာသာမိ၊ငါဆုံးမ၏။ ။ဤသို့ကူးတို့သည် အား အကျိုးအကြောင်း၏ ပွားကြောင်း ဖြစ်သောစကားကိုဆို၍ သင် အားဆိုအပ်သော ဤစကားသည် အကြောင်းအကျိုးကို ပွားစေတတ် သောစကားတည်းဟုဆို၏။ ထိုယုတ်မာသောယောကျ်ားသည်ထိုအဆုံး အမကိုတရုံတရုအရှိအသေပြုအပ်သည်ကို မအောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ရ ဟန်း၊ဤသည်ကားသင်သည် ငါ့အားပေးအပ်သောလှေခလောဟုဆို၏။ ဒါယကာ၊ ဟုတ်၏ဟုဆိုသည်ရှိသော်၊ဤစကားဖြင့်ငါ့အားအလိုမရှိ။ငါ့ အားတပါးသောဝတ္ထုကိုပေးလော့ဟုဆို၏။ဒါယကာ၊ဤစကားကိုထား၍ငါ့အား တပါးသော ဝတ္ထုသည် မရှိဟုဆို၏။ထိုသို့မရှိဘဲလျက်အာဘဲ့ ကြောင့် ငါ့လှေကိုစီးသနည်းဟုရသေ့ကို ဂဏ်ခံနားခ၌လှည်း၍ရင်ခ၌ထိုင်၍ ထိုရသေ့၏မျက်နှာကိုသတ်ပုတ်၏။ ။

သမ္ဘည္ဟမြတ်ဗွာဘုရားသည်၊ရဟန်းတို့၊ဤသို့လျှင်အကြင်ဆုံးမခြင်း ကိုထိုရသေ့သည်ပေးမင်း၏အထံမှရွာမြတ်ကိုရ၏။ ထိုအဆုံးအမကို လျှင်အလွန်ရိုက်သောကူးတို့သည်အားဆို၍မျက်နှာခ၌ပုပ်ခတ်ခြင်းကိုရ ၏။ထိုကြောင့်အဆုံးအမပေးသောသူသည် သင့်သောသူအားသာလျှင် ပေးအပ်၏။မသင့်သောသူအား မပေးအပ်ဟု ပိန့်တော်မူ၍ ဘုရားဖြစ် တော်မူပြီး၍ထိုဂါထာ၏အခြားမဲ့၌။ ။

(၈၅၂) ယာယေဝါ.ခုသာသနိယာ၊ရာဇာ ဂါမ-ဝရံ အဒါ။
တာယေဝါ.ခုသာသနိယာ၊နာဝိကော ပဟာရိ မုခံ။ ။
ဟူသောဤအာတိသမ္ဘုဒ္ဓဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။ ။

(၈၅၂) ယာယေဝါ ခုသာသနိယာဝါ၊အကြင်အဆုံးအမဖြင့်လျှင်။ ရာ ဇာ၊မင်းသည်။ ဂါမဝရံ၊ရွာမြတ်ကို။အဒါ၊ပေး၏။ တာယေဝါ ခုသာသနိ ယာ၊ထိုအဆုံးအမဖြင့်လျှင်။နာဝိကော၊ကူးတို့သည်သည်။မုခံ၊မျက်နှာကို။ ပဟာရိ၊သတ်ပုတ်၏။ ။

ကူးတို့သည်သည်ရသေ့ကိုသတ်ပုတ်စဉ်လျှင် ကူးတို့သည်မယားသည်ထမင်းယူ၍လာလတ်သော် ထိုယုတ်မာသောယောက်ျားကိုမြင်၍၊ အာရုဏ်၊ဤရသေ့သည်ကားမင်း၏ဆရာဖြစ်၏။ မသတ်ပုတ်လင့်ဟုဆို၏။ ကူးတို့သဉ်သည်တဘန်အမျက်ထွက်၍လျှင်သင်သည်ပင်လျှင်ဤရသေ့စဉ်းလဲကိုသတ်ပုတ်စိမ့်သောဌာမပေးဟုဆို၍ထိုမိန်းမကိုသတ်၍လည်းစေ၏။ထိုအခါ ထမင်းခွက်သည်ကျ၍ကွဲ၏။ ထိုမိန်းမ၏လည်းလေးသောကိုယ်ဝန်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကိုယ်ဝန်သည်မြေ၌ကျ၏။ ထိုအခါ ထိုယောက်ျားကိုလူတို့သည်ခြိုရံကုန်၍သူသတ်ခိုးသူတဉ်းဟုဘမ်း၍နှောင်ဖွဲ့၍မင်းအားပြကုန်၏။ မင်းအားဆုံးဖြတ်၍ ထိုကူးတို့သည်အား မင်းဒဏ်ပြုစေ၏။ ။

သမ္ဘည္ဖြတ်ဖွာဘုရားသည်ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး၍ထိုအကြောင်းကိုပြတော်မူလိုရကား။ ။

(၈၅၃) ဘတ္တံ ဘိန္နံ ဟတာ ဘရိယာ၊ ဂဿော စ ပတိတော ဆမာ။
ဝိဂါ.ဝ ဓာတရုပေန၊ နေန.ဏ္ဍံ အဗဒ္ဓိ သု။ ။

ဟူသောဤဩဝါဒသုဒ္ဓါထာကိုဟောတော်မူ၏။ ။

(၈၅၃) ဘတ္တံ၊ထမင်းခွက်သည်။ ဘိန္နံ၊ကွဲ၏။ ဘရိယာ၊မယားကို။ ဟတာ၊ပဟာတာ၊ပုတ်ခတ်သတ်အပ်၏။ ဂဿော၊ကိုယ်ဝန်သည်လည်း။ ဆမာ၊ဆမာယံ၊မြေ၌။ ပတိတော၊လျှောကျ၏။ ဝိဂါ၊သမင်သည်။ သုဝဏ္ဏံ ဝါ၊ရွှေကိုရင်း။ ဟိရညံ ဝါ၊ငွေကိုရင်း။ ဗဟ္ဟာ မဏိအာဒိနိ ဝါ၊ပုလဲပတ္တမြားစသည်တို့ကိုရင်း။ မန္ဒိတ္တာ၊နင်း၍။ ဂစ္ဆန္တော ဝါ၊သွားသော်ရင်း။ အတ္ထိ ရိတ္တာ၊ဖြန့်ခင်း၍။ နိပဇ္ဇန္တော ဝါ၊အိပ်သော်ရင်း။ တေနဓာတရုပေန၊ထိုရွှေငွေစသည်ဖြင့်။ အတ္ထိနော၊မိမိ၏။ အတ္ထံ ဝဒ္ဓိ၊အစီးအပွားကို။ ဗဒ္ဓိတုံ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ ဇာဝ၊မတတ်နိုင်၏သို့။ ဝေမေ၊ဤအတူလျှင်။ သော အန္ဓဗာလော၊ ထိုအဝါရိယ၏အဘကူးတို့သူကြီးငရိုက်ထီးသည်။ တေန၊ထိုရသေ့ဟောသော ဘောဂဝစု အတ္ထဝစု ဓဗ္ဗဝစု တရားဖြင့်။ အတ္ထနော၊မိမိ၏။ အတ္ထံ၊အကျိုးစီးပွားကို။ နအဗဒ္ဓိ ဗဒ္ဓိတုံ ဝေဒေတုံ၊ပွါးစေခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗတ္တေတုံ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ နသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ။(ရထသသပူ ဇိတောဒ္ဓိ၊တပစ္ဆည်းသည်အရဟာအနက်ကိုထွန်းသတည်း။ ထိုရကြောင့် ပူဇော်ထိုက်၏ဟူသောအနက်ကိုယောဇနာသည်။ အညောဟိတိဏ္ဍာသ တိဏ္ဍယမာနော,ရှိသဉ်ကားပါ၌ပျက်သည်။ အနက်ကိုရှာသော်တိဏ္ဍာသ

မနော,ရှိမှသင့်သည်။ ။အညောဟိတိဏ္ဍသမနောတိတာတပရတိရံဂ ဝတ္ထသအညောမနောဘာဝတိအဒတ္ထာဂန္ဒုကာမောဟောတိ။ ယောပနေ သပါရေသိနာမပရတိရံ၎သေတိပရတိရံဂန္ဒုကာမောဟောတိ၊သော အ တိရေကံဒတ္ထာ ဂန္ဒုကာမောဟောတိ။ဣတိပါရေသိနောအညောမနော ဟောတိ, ဟူသော အဋ္ဌကထာကိုမြော်၍ တိဏ္ဍသမနော, နေမှတော် သည်။ တိဏ္ဍသကိုပရတိရံ ဂတသတ္တင့်သည်။ အညောမနောကို အ ညောမနောဘာဝတိ အဒတ္ထာဂန္ဒုကာမောဟောတိ,ဟု ဘွင့်သည်။ အ ညောဟောတိပါရေသိနောကိုလည်း၊ ပါရေသိနောအညောမနောဟော တိ,ဟုဘွင့်သည်ဖြစ်၍စင်စစ်ယုံကြည်အပ်၏။ ။အတ္ထေသနေယထာ မှတိ,ဟုကျမ်းလည်းရှိသည်။ ။အတ္ထပါတိကိုဘတ္တံဆိုသည်။ဆမဂတိ ယံ။ဆမတိဂစ္ဆတိတ္ထောတိဆမာ။ ဆမာယ, လိုလျက်ယကျေသည်။ ထို ကြောင့်ဆမာယဘူမိယံ, ဘွင့်သည်။ အဗဒ္ဓိသုဒ္ဓိအဗဒ္ဓိသောဖြတ်။အဗဒ္ဓ ဿုတိတ္ထေအဗဒ္ဓိသောဝေမတ္ထောဒဠ္ဌော။ သဿြဣတိ ဣမေသံပဒါနံသ္ဝ တိသဒ္ဒေဟောတိ။(အဋ္ဌကထာ)။ ။ဿြကာရောအာကာရံဥကာရဠ္ဠ။ ။ ဝိဝနုစ္ဆဒါ။အာရုဗျ်။နုတေနတ္ထံအဗဒ္ဓိသု။အဘ္ဘိယန္ဒ္ဒုသုယုဒ္ဓေန၊ အဝိနုဟနု ကာသန္ဓာ။ ။သဒ္ဒနီတိကျမ်းလည်းရှိသ သ်။ ။ဿြကာရော၊ဿြအက္ခရော သည်။အာကာရဠ,အာအက္ခရောအဖြစ်သို့ရင်း။ဥကာရဠ,ဥအက္ခရောအဖြစ် သို့ရင်း။ပပ္ပေါတိ၊ရော်ရ။ ။ဝိဝနုစ္ဆဒါဝိဝနုစ္ဆဒေါ၊ဘွင့်လွှစ်ပယ်ခွါအပ် ပြီးသော သုံးပါးသောဝဋ်,ရနှစ်ပါးသောအဖိုးအဝိတ်ရှိတော်မူ၏။ အာရ ဗျံ်အာရောဗျ ်၊အနာဂင်းသူ၏အဖြစ်။သောအန္ဓဗာလော၊အဝါရိယအာဘ ကူးတို့သူကြီးထိုဝိုက်ထီးသည်။တေန၊ ထိုရသေ့ဟောသော ဘောဂ ဝန္ဓေါအဠ္ဌဝန္ဓေါ၀ဗ္ဗဝန္ဓေါတရားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ပိမိအကျိုးစီးပွါးကို။ နအဗဒ္ဓိ ပွါးစီးဖြစ်ထွန်းစေခြင်းငှာမတတ်နိုင်။ သုယုဒ္ဓေန၊ လက်တည်းဆိုင်ကာ ပါနှင့်စစ်ပြိုင်သဖြင့်။ အဘ္ဘိယန္ဒ္ဒုအဘ္ဘိယန္ဒ္ဒော၊ ထောင်ထောင်ထားထား ထိပါးချုတ်ချယ်၏။ (အဘ္ဘိယန္ဒ္ဒု)။တိအဘ္ဘိယန္ဒ္ဒော၊ အယမေ၀ ဝါပါ ဣ။ (ဘူရိဒတ်)။ဒ္ဝေဗဒ္ဓါယံ၊ ဗဒ္ဓါအဟာကာရောဟနုနံ ဝါ သာရဇ္ဇကရဏံ ဝါ။ (ခေတုမာလာ)။အဝိနုကိုအဝိနောဖြတ်။ နောအမှာကံ၊ငါကျိုးတို့၏။ဟနု ကာသမေးနှုတ်သီးတို့သည်။အဝိ၊စင်စစ်။ သန္ဓာ၊ပင်ပန်းကုန်ပြီ။အဝိနုဟနု ကာသန္ဓာတိအဝိအမှာကံ ဟနုကာကိလန္ဓာ။(သမုဒ္ဒကာကဇာတ်)။ ။ အ ဝါရိယဇာတကံ ပဌမံ။၃ ၂ ၆။

၃၇၇-သေတကေတုဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြစ်စွာဘုရားသည်၊ မာတာတကူ၏နှဟိသာရုကောဒေါ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤသေတကေတု ဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊အုံ့ဘွယ်သရဲကို ဖြစ်စေတတ်သောရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါသေတကေတုကို၊ဆရာသည်၊ အမောင်သေတကေတု၊ ထိုစဏ္ဍာလအားအမျက်မထွက်လင့်၊စဏ္ဍာလသားသည်ပညာရှိ၏။ ဤသို့သတောရှိသောအရှေ့အရပ်အစရှိသည်ကိုမမေး၊ တပါးသောအရပ်ကိုမေး၏။ သင်သည်မြင်အပ်ကြားအပ်သိအပ်သောတရားထက် မမြင်အပ် မသိအပ် မကြားအပ်သောတရားသာလျှင် အလွန်များ၏ဟုဆို၍ ဆုံးမလိုရကား။ ။

(ဂ၅၄) မာ တာတ ကုဏ္ဍိ နှ ဟိ သာရု ကောဒေါ၊
ဗဟုံ ဝိ တေ အဒိဋ္ဌ,မသုတဉ္စ။
မာတာ ဝိတာ ဒိသတာ သေတကေတု၊
အာစရိယ,မာ,ဟု ဒိသတံ ပသဋ္ဌာ။ ။

(ဂ၅၅) အဂါရိနော အန္ဓ-ပါနှ-ဝဏ္ဏ-ဒါ၊
အဒ္ဓါယိကာ တံဝိ ဒိသံ ဝဒန္တိ။
ဇေတာ ဒိသာ ပရမာ သေတကေတု၊
ယံ ပတ္ထာ ဒုက္ခိ သုခိနော ဘဝန္တိ။ ။

ဟူသော၎င်းနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတို့။ ။

(ဂ၅၄-ဂ၅၅) တာတသေတကေတု၊ အမောင်သေတကေတု။ မာကုဏ္ဍိ၊ အမျက်မထွက်လင့်။ ကောဒေါ၊အမျက်မည်သည်ကား။ဥပဓိမာနေ၊ဖြစ်လတ်သော်။ သုဘာသိတဒုဗ္ဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကား မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သောစကားကိုရင်း။ အတ္ထောနတ္ထံ၊အကျိုးရှိသည်မရှိသည်ကိုရင်း။ဝါ၊အနှက်ဟုတ်သည်မဟုတ်သည်ကိုရင်း။ဟိတာဟိတံ၊အစီးအပွါးရှိသည်မရှိသည်ကိုရင်း။ဇာနိတုံ၊သိခြင်းငှါ။အဒဒတ္ထာ၊ မပေးတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။နှဟိသာရု၊ အလျှင်းမကောင်းသည်သာ

တည်း။ တေတယာ၊သင်သည်။ဒိဋ္ဌတော၊ဖြင်အပ်သောတရားထက်။အာဒိ
ဋ္ဌမ္ဘအာဒိဋ္ဌမေဝ၊ မဖြင်အပ်သောတရားသည်သာလျှင်။ ဗဟုံပိဗဟုတရံ၊အ
ထူးသဖြင့်မျှားတို့။ သုတတော၊ကြားအပ်သောတရားထက်။အာသုတဋ္ဌအ
သုတံဝေ၊မကြားအပ်သောတရားသည်သာလျှင်။ဗဟုံပိဗဟုတရံ၊ အထူး
သဖြင့်မျှားတို့။မာတာ၊အမိသည်ရင်း။ပိတာ၊အဘသည်ရင်း။ပုတ္တာနံ၊သား
တို့၏။ ပုရိမတရံ၊ရှေးဦးဖွား။ဥပ္ပဋ္ဌမာနတ္တာ၊ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပု
ရတ္ထိမာ၊ အရှေ့အရပ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိသတာဒိသာ၊ အရပ်မည်ကုန်၏။
(တာအနက်မရှိ)။ အာစရိယံ၊ဆရာကိုကား။ဒိသတံဒိသာနံ၊အရပ်မျက်နှာ
တို့ထွင်။ပသဋ္ဌာ၊ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သော။ဒက္ခိဏာဒိသာတိ၊တောင်အရပ်ဟူ
၍။ဗုဒ္ဓါဒယော၊ဘုရားစသောအရိယာတို့သည်။အာဟု၊ဟောတော်မူကုန်
၏။တနည်း။ အာစရိယံ၊ဆရာကို။ ဒိသတံ၊တောင်အရပ်မျက်နှာဟူ၍။ ပ
သဋ္ဌာ၊ ချီးမွမ်းအပ်သောဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရိယာဖြတ်တို့သည်။အာဟု၊
ဟောတော်မူကုန်၏။ ။အဂါရိနော၊ဒိမ်ပိုင်နေကုန်သောသူတို့သည်။အနုပါန
ဝတ္ထုဒါ၊ထမင်းအဖျော်အဝတ်ပုဆိုးကိုလည်းပေးလှူတတ်ကုန်၏။အဒ္ဓါယမိ
ကာ၊ဤအိမ်မှဒေယျဓမ္မဝတ္ထုကိုခံတော်မူပါဟုပင့်ခေါ်ဘိတ်မနှတ်ကုန်
သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တံပိ၊ထိုအိမ်ပိုင်နေသောသူကိုလည်း။
ဒိသံ၊ဝဋ္ဌိကသမဏာဗြာဟ္မဏာတို့သည် ဂေဟပိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တရ
သောအရပ်မည်၏ဟူ၍။ဝဒန္တိ၊ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရိယာအာရှင်ဖြတ်တို့
ဟောတော်မူကုန်၏။တနည်း။ယေတေအဂါရိနော၊အကြင်အိမ်ပိုင်နေသော
သူတို့သည်။အနုပါနဝတ္ထုဒါ၊ထမင်းအဖျော်အဝတ်ပုဆိုးကို ပေးလှူတတ်
ကုန်၏။တေသံ၊ထိုပေးလှူတတ်ကုန်သော ပစ္စယဒါယကာတို့အား။ အဒ္ဓါ
ယမိကာ၊ ခြောက်ထပ်သော ကာမာဝစရနတ်ပြည်သမ္ဘတ္တိကို ပေးတတ်
သောအနက်ကြောင့် အထက်အထက်သော စည်းစိမ်သမ္ဘတ္တိသို့ခေါ်ယူ
ဆောင်သွားတတ်ကုန်သော ဝဋ္ဌိကသမဏာဗြာဟ္မဏာတို့သည်။ သန္တိ၊ရှိ
ကုန်၏။တံပိ၊ထိုအထက်အထက်သောစည်းစိမ်သမ္ဘတ္တိသို့ခေါ်ယူဆောင်
သွားတတ်သောဝဋ္ဌိကသမဏာဗြာဟ္မဏာကိုလည်း။ ဒိသံဥပရိမဒိသံနဝ်မ
အထက်အရပ်မည်၏ဟူ၍။ဝဒန္တိ၊ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရိယာအာရှင်ဖြတ်
တို့ဟောတော်မူကုန်၏။သေတကေတု၊အမောင်သေတကေတု။ယံနိဗ္ဗာနံ၊
အကြင်နိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တာ၊ရောက်၍။ ဒုက္ခြ၊ ဇာတိဇရာဗျာဓိမရဏာစသော
အထူးထူးအပြားပြားသောဒုက္ခနှိပ်စက်ကုန်သော။ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့

သည်။ နိဗ္ဗုဒ္ဓာ၊ဆင်းရဲကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။သုဒိနော၊ ချမ်းသာပြည့်စုံကုန်သည်။ဘဝန္တို့၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘောသောဝေ၊ထိုအသင်္ခတဓာတ်ဖြတ်သောနိဗ္ဗာန်မြို့သည်သာလျှင်။ ပရမာ၊လွန်မြတ်သော။ အဂတဝုဗ္ဗာ၊တရုံတဆစ်ရှေးကာလမရောက်ဘူးသော။ ဒိသာ၊အရပ်မည်၏။ ။

ထိုခဏာ၌မင်းသည်လာလတ်၍ ဗိန္ဓာအကျင့်ကိုကျင့်ကုန်သောထိုရဟန်းတို့ကိုမြင်၍နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍သေတကေတုရဟန်းသို့ကပ်၍ဂိုဠီးပြီးလျှင်တင့်တယ်သောအရပ်၌နေလျက် ပုရောဟိတ်နှင့်တကွ စကားပြောဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

(၈၅၆) ခရာ,ဖိနော ဇဋိလာ ပကာ-ဒန္ဓာ။
ဒုမ္မဂ္ဂ-ရူပါ ယေ-မေ ဇပ္ပန္တိ မန္တေ။
ကစ္စိ နု တေ မာနုသကေ ပယောဂေ။
ဇုဒံ ပိဒု ပရိမုဏ္ဍာ အပါယာ။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၅၆) ပြာဟ္မဏာ၊ ဆရောပုဏ္ဏား။ ခရောဖိနော၊ ခွါနှင့်တကွသောသစ်နက်ရေကိုဆောင်ကုန်သော။ဇဋိလာ၊ဆံကျစ်ဂိုကုန်သော။ပကာ်ဒန္ဓာ၊အညစ်အကြေးကပ်ငြိသောသွားဂိုကုန်သော။ ဒုမ္မဂ္ဂ-ရူပါ၊ညစ်နွမ်းသောသဘောဂိုကုန်သော။ ယေဇ္ဈမေ၊အကြင်သူသဘောဂိုသောဤရဟန်းတို့သည်။မန္တေ၊ဗေဒင်တို့ကို။ဇပ္ပန္တိ၊သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။ မာနုသကေ၊လူတို့၏အမှုဖြစ်သော။ ပယောဂေ၊ပယောဂ၌။ ပတိဋ္ဌိတား၊တည်ကုန်သော။ တေဇ္ဈသယော၊ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဇုဒံဇုမံလောကံ၊ဤလောကကို။ပိ၊ သိကုန်၍။ဝါ၊ပိ၊ရူပါကဒိကတွာ၊ထင်ရှားပြုကုန်၍။ အပါယာ၊အပါယ်မှ။ ပရိမုဏ္ဍာကစ္ဆိ နု၊လွတ်ကုန်ပြီလော။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဆရာပုရောဟိတ်သည်။ ။

(၈၅၇) ပါပါနိ ကမ္မာနိ ကတွာန ရာဇာ၊
ဗဟုဿုတော စေ နု စရေယျ ဓမ္မံ။
သဟာဿ-ဗေဒေါပိ နု တံ ပဒိုဠ္ဠ။
ဒုက္ခာ ပမုဉ္စေ စရဏံ အပတ္တော။ ။

ဟူသောဤစတုတ္ထဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၅၇) ရာဇာ၊မင်းမြတ်။အဟံ၊ ငါသည်။ ဗဟုသုတောဝ၊များသော အကြားအမြင်ရှိသည်။အမှိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့နည်းပြု၍။ သဟာသဇေ ဒေါဝိ၊ ဇေဒင်တထောင်ကိုတတ်သောသူသည်လည်း။ဝဏ္ဏ၊သုံးပါးသော သုစရိုက်တရားကို။ စေနကရေယျ၊အကယ်၍မပြုခြားအုံ့။ပါပါနိ၊ယုတ် မာကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တို့ကို။ ကတ္တာကရေယျ၊ပြု ခြားအုံ့။ကတ္တာန၊ပြုပြီး၍။တံဗာဟုသဿု၊ထိုဇေဒင်ဗဟုသုတကို။ပဒိုဗ္ဗ၊ စွဲ၍။စရဏံ၊သိလနှင့်သမာပတ်ဟုဆိုအပ်သောနိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အ ခြေကောင်းသို့။အပတ္တာ၊မရောက်မူ၍။ ဒုက္ခာ၊အပါယ်ဆင်းရဲ၊ဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ အတ္ထာ နံ၊မိမိကိုယ်ကို။နပရေ၊အခြား၊အကယ်၍မလွတ်စေနိုင်ခြားအုံ့။ဇေဝံသန္တေ၊ဤသို့ မလွတ်စေနိုင်သည်ရှိသော်။ဇေဒါ၊ဇေဒင်သုံးပုံတို့သည်။အဟလာ၊အကျိုး မရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ သသံယမံ၊သိလသံယမနှင့် တကွ သော။ စရဏမေဝ၊သမာပတ္တိဟု ဆိုအပ်သောစရဏသည်သာလျှင်။ သစ္စံ၊မှန်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဟံမညာမိ၊ငါအောက် မေ့၏။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဗုဒ္ဓေါဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်။ ။

(၈၅၈) ရာဇာ၊မင်းမြတ်။အဟံ၊ ငါသည်။ ဗဟုသုတောဝ၊များသော အကြားအမြင်ရှိသည်။အမှိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့နည်းပြု၍။ သဟာသဇေ ဒေါဝိ၊ ဇေဒင်တထောင်ကိုတတ်သောသူသည်လည်း။ဝဏ္ဏ၊သုံးပါးသော သုစရိုက်တရားကို။ စေနကရေယျ၊အကယ်၍မပြုခြားအုံ့။ပါပါနိ၊ယုတ် မာကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တို့ကို။ ကတ္တာကရေယျ၊ပြု ခြားအုံ့။ကတ္တာန၊ပြုပြီး၍။တံဗာဟုသဿု၊ထိုဇေဒင်ဗဟုသုတကို။ပဒိုဗ္ဗ၊ စွဲ၍။စရဏံ၊ သိလနှင့်သမာပတ်ဟုဆိုအပ်သောနိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းအခြေကောင်း သို့။အပတ္တာ၊မရောက်မူ၍။ဒုက္ခာ၊အပါယ်ဆင်းရဲ,ဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ အတ္ထာ နံ၊မိမိကိုယ်ကို။နပရေ၊အခြား၊အကယ်၍မလွတ်စေနိုင်ခြားအုံ့။ဇေဝံသန္တေ၊ဤသို့ မလွတ်စေနိုင်သည်ရှိသော်။ဇေဒါ၊ဇေဒင်သုံးပုံတို့သည်။အဟလာ၊အကျိုး မရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ သသံယမံ၊သိလသံယမနှင့် တကွ သော။ စရဏမေဝ၊သမာပတ္တိဟု ဆိုအပ်သောစရဏသည်သာလျှင်။ သစ္စံ၊မှန်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဟံမညာမိ၊ငါအောက် မေ့၏။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဗုဒ္ဓေါဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်။ ။

(၈၅၉) နဟောဝေဒါအဗလာဘာဝန္တိ၊သသံယမံစရဏာမေဝသစ္စံ။ ကိတ္တိဘူပပျောတိအဓိစ္စဝေဒေ၊သန္တိ'ပုဏ္ဏတိစရဏေနဒန္တော။ ဟူသောဤဆဋ္ဌဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၈၅၉) ဝေဒါ၊ဝေဒင်သုံးပုံတို့သည်။အဗလာ၊ အကျိုးမရှိနိုရတ္တကဖြစ်ကုန်သည်။ နဟောဝဘာဝန္တိ၊မဖြစ်ကုန်သည်သာတည်း။ သသံယမံ၊ သီလသံယမနှင့်တကွသော။ စရဏာမေဝ၊သမာပတ္တိဟုဆိုအပ်သော စရဏကိုသာလျှင်။သစ္စံ၊အမှန်ဟူ၏။ ကရေယျ၊ပြုရာ၏။တေစဝေဒေ၊ထိုဝေဒင်တို့ကိုကား။ သစ္စံ၊အမှန်ဟူ၏။နကရေယျ၊ မပြုရာ။ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ဝေဒေ၊ဝေဒင်သုံးပုံတို့ကို။ အဓိစ္စ၊သဘောသကန်ကျနအောင်သင်ကြား၏။ကိတ္တိ'၊ မျက်မှောက်ကကီာကျော် စောခြင်းသို့။ ပဇ္ဇောတိ၊ရောက်၏။ စရဏေန၊ သီလသံယမနှင့်တကွသောသမာပတ်ဟုဆိုအပ်သောစရဏဖြင့်။ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသောသူသည်။ သန္တိ'၊စင်စစ်ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့။ ပုဏ္ဏတိ၊ရောက်၏။ ။(သီလခ္ခန်ဓာသည်၍ သမာပတ်ကိုဖြစ်စေ၍၊ထိုသမာပတ်လျှင်အခြေရှိသောဝိပဿနာကိုပွားစေ၍ စင်စစ်ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်၏ဟူလိုသည်။ ။ဒုမ္မဂ္ဂရူပါတိ အနုဠ္ဠိတာမဏ္ဍိတလုခနိဝါ သနာမာလာဂန္ဓဝိလေပနဝဇ္ဇိတာကိလိဋ္ဌရူပါတိ ဝုတ္တံဟောတိ၊ ဟု-အဋ္ဌကထာဘွင့်ရကား။ဒုမ္မဂ္ဂသင့်သည်ဒုမ္မဂ္ဂမသင့်)။ ။သေတကေတုဇာတကံ ဒုတိယံ။ ၃၇၇။

၃၇၈-ဒရိမုခဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသမ္ဗုဒ္ဓဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပကော်စကာမာ,အစရှိသောဂါထာပုန်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤဒရိမုခဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ဖြတ်သောတောထွက်တော်မူခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါမင်းကိုပဋ္ဌေကဗုဒ္ဓါသည်၊ဗြိဟဒတ်မင်း၊သင်သဉ္ဇယတရားသဖြင့် မင်းပြု၏လော။အဂတိသို့လားခြင်းကို လိုက်သလော။ဥစ္စာ၏အကျိုးဌာလူတို့ကို နှိပ်စက်သလော။အလှူအစရှိသော ကောင်းမှုတို့ကို ပြုနိုင်၏

လော။ဤသို့အစရှိသည်တို့ကိုဆိုလျက်ပန္နိသန္ဓာရကိုပြု၍ပြုဟူဒတ်မင်း၊ ယခုအခါ၌အသက်ကြီးပြီ။သင်မင်းကြီးသည် ကာမတို့ကိုစွန့်၍ ရဟန်းပြုခါတန်ပြီဟုဆို၍မင်းအားတရားဟောလိုရကား။ ။

(၈၆၀) ပကော်ာ စ ကာမာ ပလိပေါ စ ကာမာ၊
ဘယဋ္ဌ မေ-တံ တိ-မ္ဟလံ ပဝုတ္တံ။
ရဇော စ ဓူမော စ မယာ ပကာသိတော၊
တိတ္တာ တုဝံ ပဇ္ဇဟ ပြုဟူဒတ္တ။ ။
ဟူသောရှေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၆၀) ပြုဟူဒတ္တ၊ ပြုဟူဒတ်မင်း။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ ဝါ၊ ဝတ္ထုကာမ,ကိလေသကာမတို့သည်။ ပကော်ာစ၊ ရေ၌ရောက်ကုန်သော မြက်,မြေ,ကုမုဒြာကြာ,ချုံကန်စွန်းနွယ်,စသည်တို့နှင့်လည်းတူ၏။ကာမာ၊ကာမဂုဏ်တို့သည်။ ပလိပေါစ မဟာကန္ဒမောစ၊အားကြီးစွာသော ညွန်တို့နှင့်လည်းတူ၏။ထိုကာမကို။တိမ္ဟလံ၊သုံးခုသောအမြစ်တို့ဖြင့် တည်သကဲ့သို့ မလွှပ်မရှားအားကြီးစွာသော။ဘယဋ္ဌ၊ဘေးဟူ၍လည်း။ ပဝုတ္တံ၊သုရားပရိစ္ဆေကဗုဒ္ဓါအရိယာအာရဝင်မြတ်တို့သည်ဟောတော်မူအပ်၏။ တနည်း။ထိုကာမကို။မယာ၊ငါသည်။တိမ္ဟလံ၊အမြစ်သုံးသွယ်ရှိသော။ ဘယဋ္ဌ၊ဘေးဟူ၍လည်း။ ပဝုတ္တံ၊ အပြားအားဖြင့် ဟောအပ်၏။ ရဇော၊မြူဟူ၍ရင်း။ဓူမော၊အခိုးဟူ၍ရင်း။မယာ၊ငါသည်။ ပကာသိတော၊ပြုအပ်၏။ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။တုဝံ၊သင်သည်။ ဇဟ ကာမေ၊ဤမဂုဏ်တို့ကို။ဟိတ္ဝာ၊စွန့်၍။ပဇ္ဇဟ၊ရဟန်းပြုလော့။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ မင်းသည်၊ကိလေသာတို့သည် မိမိအား နှောင်ဖွဲ့သည်၏အမြစ်ကိုပြုလို၍။ ။

(၈၆၁) ဂဓိတော စ ရဇ္ဇော စ အဓိမုဆ္ဆိတော စ၊
ကာမေသွေ-ဟံ ပြာဟူဏ ဘိ-သ-ရ္ဗပ်။
တံ နု-သဟေ ဓီဝိက-ဏ္ဍော ပဟာတုံ၊
ကာဟာမိ ပုညာနိ အနုပ္ပကာနိ။ ။
ဟူသော၌ဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၆၁) ပြာဟူဏာ၊မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသောရှင်ရဟန်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာမေသု၊ကာမဂုဏ်တို့၌။ ဂဓိတော၊ရိုချင်မက်မောသည်

ရင်း။ ဝါ၊အာသိရ္ဘာကာယဂန္ဓာဖြင့် ဘွဲ့စည်း တုပ်နှောင်အပ် သည်ရင်း။ ရတ္တောစ၊ ရာဂဖြင့် တပ်စွန်းစွဲကပ်သည်ရင်း။ အဓိမုတ္တိတောစ၊ အလွန်လျှင်မိန်းမောတွေဝေသည်ရင်း။ဟောဓိ၊ဖြစ်၏။ ဇိဝိကတ္တောဏ်အသက်မွေးခြင်းဖြင့် အလိုရှိသော။ တနည်း။ အာဇီဝိကတ္တောဝ၊ အသက်ရှည်သမျှသုံးဆောင်ခံစားလိုသော။အဟံ၊ငါသည်။ ဘိ ်သရှုပ်၊ကြောက်မက်ဘွယ်သော သဘောရှိသော။ဝါ၊ကြောက်မက်ဘွယ် အားသန်သောသဘောရှိသော။ တံကာမံ၊ ထိုဝတ္ထုကာမ,ကိလေသကာမကို။ ပဟာတုံ၊ စွန့်ပစ်ခြင်းငှါ။ နဋ္ဌသဟေ နဋ္ဌသဟာဓိ၊မစွမ်းနိုင်။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ (ထည့်)အနုပ္ပကာနိ၊မျှားစွာကုန်သော။ ဝုညာနိ၊ဒါန,သီလ,ဒုပေါသထ, ဟုဆိုအပ်သောကောင်းမှုတို့ကို။ကာဟာမိ၊ပြုပါအုံ။ ။

ဒရိမ္ဘဝပစ္ဆေကဗုဒ္ဓါသည် ဘုရားလောင်းသည် ရဟန်းပြုအုံ့သောဌါမတတ်နိုင်ဟူ၍ ဆိုသည် ရှိသော်လည်း ဝန်ချခြင်းကို မပြုမူ၍ အလွန်လည်းဆုံးမလို၏။ ။

(၈၆၂) ယော အတ္ထ-ကာမဿ ဟိတာ-နုကမ္ပိနော၊
ဩဝဇ္ဇမာနော နာ ကရောတိ သာသနံ။
ဇာဒ-မေဝ သေယျော ဇာတိ မညမာနော၊
ပုနပ္ပုနံ ဂဗ္ဘ-မုပေတိ မန္ဒော။ ။

(၈၆၃) သော ဘောရ-ရူပံ နိရယံ ဥပေတိ၊
သုဘာ-သုဘံ မဂ္ဂ-ကရိသ-ပူရံ။
သဗ္ဗာ သ-ကာယေ နု ဇဟန္တိ ဂိဒ္ဓါ၊
တေ ဟောန္တိ ကာမေသု အဝိတ-ရာဂါ။ ။

ဟူသောနှစ်ဂါထာတို့ကိုဟောတော်။ ။

(၈၆၂-၈၆၃) ဗြဟ္မဒတ္တ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အတ္ထကာမဿ၊အစီးအပွါးကိုအလိုရှိသော။ ဟိတာနုကမ္ပိနော၊အစီးအပွါးကိုရှာသော နှုးညံ့သောစိတ်ဖြင့် အစဉ်စောင့်ရှောက်သနားတတ်သောသူသည်။ဝါ၊၏။ဩဝဇ္ဇမာနော၊ဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။ သာသနံ၊အဆုံးအမကို။နုကရောတိ၊မလိုက်နာ။ဇာဒမေဝ၊ဤငါသည်ယူအပ်သော အယူသည်သာလျှင်။ သေယျော၊ဖြတ်၏။ ဇာတိ၊ဤသို့။ မညမာနော၊ မှတ်ထင်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သောမန္ဒော၊ထိုပညာနည်းသောသူသည်။ပုနပ္ပုနံ၊အဘန်တလဲလဲ။ဂဗ္ဘံ၊အမိဝမ်းတိုက်သို့။ဝါ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့။ ဥပေ

တိ၊ ရောက်ရ၏။ ။သော၊ထိုအမိဝမ်းတွင်းသို့ ဝင်ရသော်သူသည်။ ဇီဝေါရဠုပ်၊ကြွပ်ကြွတ်သော သဘောရှိသော။ သုဘာ သုဘံ၊ တင့်တယ်သောအစီးအပွါးကိုအလိုရှိကုန်သော ယောဂါဝစရကုဏပုဂ္ဂိုလ်သည် အာသုဘဟူ၍ ရှုအပ်သော။ ဝါ၊ကုလပုဂ္ဂိုလ်အား အာသုဘဖြစ်၍ ထင်သော။ ရုဇ္ဇကရိသပူရံ၊ ကျင်ကြီး,ကျင်ငယ်တို့ဖြင့်ပြည့်သော။ နိရယံ၊ ခြေ,ထက်လေးဘက်တုပ်ကွေး၍ခံရာ မာတုကုစ္ဆိဟုဆိုအပ်သောစတုကုဏ္ဍိကငရဲသို့။ ဥပေတိ၊ကပ်ရ၏။ယော၊အကြင်သူတို့သည်။ သဗ္ဗာအာ သဗ္ဗာလဋ္ဌိတာ၊ တွယ်တာကပ်ငြိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂိဒ္ဓါ၊ မက်မောတွေဝေခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။သကာယော၊မိမိကာယဟုဆိုအပ်သော အမိဝမ်းခေါင်းတို့ကို။ နဇဟန္တိ၊မစွန့်နိုင်ကုန်။ တေသဗ္ဗာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသ ကာမတို့၌။ အဝိတရာဂါ၊ မကင်းသောရာဂရှိကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ဤသို့လျှင် ဒရိမုခပစ္ဆေကဗုဒ္ဓါသည်၊ အမိဝမ်းသို့ကပ်ခြင်း အရင်းရှိသောဆင်းရဲကိုရင်း၊အမိသည်ဝမ်းဖြင့်ဆောင်ခြင်းအရင်းရှိသောဆင်းရဲကိုရင်းပြပြီး၍၊ယခုအခါ ကိုယ်ဝန်တွားခြင်းအရင်းရှိသောဆင်းရဲကို ဖြေခဲ့သောဌာ။ ။

(၈၆၄) မိဇ္ဇေန လိတ္ထာ ရုဟိရေန မက္ခိတာ၊
သေမ္ဘေန လိတ္ထာဝ ဥပနိက္ခမန္တိ။
ယဥ္စိကာ၊ယန ဗုသန္တိ တာဝဒေဝ၊
သဗ္ဗံ အ-သာတံ ဒုခ-မေဝ ကေဝလံ။ ။

(၈၆၅) ဒိသ္မာဝဒါမိနဟိအညမတ္ထသံ၊ဝုဇ္ဇေနိ ဝါသံ ဟုကံ သရာမိ။
ဟူသော၌အခ်ိန်ခ်ိန်ဝတ္ထုသော နှစ်ဂါထာတို့ကိုဟော၏။ ။

(၈၆၄-၈၆၅) မဟာရာဇ၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး။ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။မိဇ္ဇေန၊ကျင်ကြီးဖြင့်။ လိတ္ထာ၊ လိမ်းကျံ အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရုဟိရေန၊အမိဝမ်းသွေးဖြင့်။ မက္ခိတာ၊ လိမ်းကျံအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။သေမ္ဘေန၊သလိပ်ဖြင့်။ လိတ္ထာဝ၊လိမ်းကျံအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ဥပနိက္ခမန္တိ၊အမိဝမ်းမှတွားရကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုတွားသောခဏ၌လျှင်။ယံနိက္ခမနမဂ္ဂံ၊အကြင်တွားထွက်ရာဖြစ်သော ယောနိဝက်ကို။ ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်။ ဗုသန္တိ၊ထိကုန်၏။တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံး

ရုံသည်။ အသာတ်၊ မသာယာအပ်သည်ဖြစ်၍။ ကေဝလ်၊ ချမ်းသာနှင့်မ ရောသော။ ဒုက္ခမေဝ၊ ဒုက္ခသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။မဟာရာဇ၊ ဖြတ် သောမင်းကြီး။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ ဣတော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော တရားစကားကို။ ဝဒန္တော၊ ဟောသည်ရှိသော်။ အညတောသဝံ၊ တပါး သောရဟန်းပုဏ္ဏား၏ကြားအပ်သောစကားသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ နု ဟိ ဝဒါမိ၊ ဟောသည်မဟုတ်။ အတ္တနောပန၊ မိမိ၏ကား။ ပရေကဗောဓိ ဥာဏေန၊ ပရေကဗောဓိဥာဏ်ဖြင့်။ ဒိသွာ၊ ကိုယ်တိုင်ဖြင်၍ ဝဒါမိ၊ ဟော ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗဟုကာ၊ များစွာသော။ ဝုဇ္ဈနိ ဝါသံ၊ ဝုဇ္ဈနိ ဝါသကို။ သရာမိ၊ အောက်မေ့နိုင်၏။ ။

ယခုအခါ သဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရားဖြစ်ပြီး၍ ဤသို့ဒရိမုခ ပရေကဗုဒ္ဓါသည်မင်းကိုကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားဖြင့် ချီးမြှောက် ၏ဟုမိန့်တော်မူ၍အဆုံးစီး။ ။

(၈၆၆) စိတ္တြာဟိ ဂါထာဟိ သုဘာသိတာဟိ၊
ဒရိမုခေါနိဗ္ဗာပယိသုမေဓံ။ ။

ဟူသော၎င်းထက်ဝက်သောအဘိသမ္ဘုဒ္ဓဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။ ။

(၈၆၆) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒရိမုခေါ၊ ဒရိမုခအမည်ရှိသော ပရေ ကဗုဒ္ဓါသည်။ သုဘာသိတာဟိ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်ကုန်သော။ စိတ္တြာ ဟိ၊ တပါးမကမျှားစွာသော အနက်ကိုဖွဲ့သည်ဖြစ်၍ ဆန်းကြယ် ကုန် သော။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ သုမေဓံ၊ ကောင်းသောပညာရှိသော။ ဂုဏ ဓာနံ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးကို။ နိဗ္ဗာပယိ သညာပေသိ၊ သိစေ၏။ ။(ပက်သင့် ပက်စပသည်တို့ဖွဲ့ညွှန်ကိုဟောသည်။ ဤဖွဲ့ကား။ ပကော်တိဥဒကေဓာ တာနိတိ ဏသေဝါလကုမုဒဂ္ဂါဒိနိ အဓိပ္ပေတာနိ,ဟု-အဋ္ဌကထာဘွင့် သည်အားလျော်စွာယောဇနာသည်။ ပလိပေါဝုစ္စတိမဟာကန္ဒမောယမ္ပိ လဂ္ဂါသရဘမိဂါဒယောပိသိဟာပိ ဝါရဏာပိအတ္တာနံ ဥဒ္ဓရိတ္တွာဂန္တုံ နသက္ကောန္တိ ဝတ္ထုကာမာကိလေသကာမာပိတံ သရိက္ခတာယပလိပါတိ ဝုတ္တာ။ အဋ္ဌကထာဟူရကား။ ဝုစ်ကိုမင့်မူ၍ ပကော်ပလိပေါဟူ၍ ဆို သည်။ ဝုစ်ကိုင့်မူ ပကော်ပလိပါဟူ၍လည်း ဆိုသင့်၏။ တူနည်းသော်တုံ။ ဓမ္မာတိရေကဓမ္မပိသေသဌေန,ဟူသောပုဒ်ဖွဲ့ဓမ္မာတိရေက ဓမ္မပိသော ဒုစ်ပါးသည် အာဘိဓမ္မ၏အတ္တ၏အဖြစ်ဖြင့် တရုထည်းဖြစ်၍ ၎ကဝုစ်ဆို သကဲ့သို့ငါးပါးသောဝတ္ထုကာမကိလေသကာမသည် မျှားပြားသော်

လည်းပက်ပလိပအဖြစ်ဖြင့် တရုတည်းဖြစ်၍ ပကော်ပလိပေါ,ဟုကေ
ဝုစ်ဆိုသည်။ဤသို့စသည်ဖြင့်ကျအောင်စစ်လေ။ ။အာဇီဝကတ္ထော
ဘိက္ခုမသဿပဒဿသအတ္ထော ယာဝဇီဝါမိတာဝ ဆဒ္ဓေတုံ နသက္ကောဒိတိ။
ဟူသောဝိကာကိုရှု၍ဒုတိယအနုက်ကိုယောဇနာသည်။ ။စောရဂ္ဂပံ
နိရယံဥပေတိ၌မာတုကုန္ဓိကိုနိရာသာဒအနုက်ကြောင့်၎င်းနိရယဟုဆို
အပ်သတည်း။ လေးဘက်တုပ်၍ကွေးလျက် မလှုပ်မရှက်သာခံရသော
ငရဲအာဘယ်နည်းဟုမေးမူ၊ မာတုကုန္ဓိ,ဟုဖြေအပ်၏။ အဝိစိငရဲကြီး၌
ဖြစ်သောသတ္တဝါအား ထိုမှ၎င်းမှ ရှေးရှုပြေးခြင်း ထက်ဝန်းကျင်ပြေး
ခြင်းသည်ဖြစ်သေး၏။ ထို့ကြောင့် ထိုမဟာအဝိစိကိုစတု ကုဏ္ဍိကငရဲ
ဟုဆိုခြင်းဌာမအပ်။ မာတုကုန္ဓိ၌ကားကိုးလဆယ်လတိုင်တိုင်မိန်းမှိုင်
ကုပ်သေ ကွေးလျက်နေ၍ ထိုမှ၎င်းမှ ရှေ့ခြင်းဌာမရသာ၊ အလွန်ကျဉ်း
မြောင်းစွာသော အရပ်၌ ခြေလက်လေးဘက်တုပ်ကွေး၍ နေရရကား
မာတုကုန္ဓိကိုစတုကုဏ္ဍိကနိရယဟုဆိုသင့်သတည်း။ ။သုဘာနံယာ
တကာမာနံ ၊ယာဂါဝစရကုလပုတ္တာနံ အလဘန္တိ မာတုကုန္ဓိယာ ၊တေ
အဓိဝစနံကိုရှု၍သုဘာသုဘံကိုယောဇနာသည်။ သတ္တာတိအာသတ္တာ
လဋ္ဌိတာ။ သကာယေနဇဟန္တိတိ တံမာတုကုန္ဓိ၊နုပရိဗ္ဗဇတ်ကို ရှု၍
သတ္တာစသည်ကိုယောဇနာသည်)။ ။ဒရိမုခဇာတကံ တတိယံ။ ။၃ ၇၀။

---

၃ ၇ ၉-နေရုဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓ
ဖွားတုရားသည်၊ ကာကောလာကာကသဃ်ာစ, အစရှိသောဂါထာပုဒ်
ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော၎င်းနေရုဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌
သိတင်းသုံး နေတော်မူစဉ်၊ မထင်ရှားသောရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍
ဟောတော်မူ၏။

တုရားလောင်း၏ ညီသည် အကြောင်းကို မသိ၍ ၎င်တောင်၌ အ
ကြောင်းအသို့နည်းဟုအစ်ကိုယ်နှင့်တကွပြောဟောလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

(၈ ၆ ၇) ကာကောလာ ကာကသဃ်ာ စ၊မယဉ္စ ပတာတ်ဝရ။
သဗ္ဗေ.ဝ သဒ်သာ ဟောမ၊ဣဒံ အာဂမ္မ ပဗ္ဗတံ။ ။

(၈၆၈) ။ဣဒ သိဟာ စ ဗျဃ္ဃာ စ၊သိဂါလာ စ ဝိဂါဒမာ။
သဗ္ဗေ.စ သဒ္ဓိသာ ဟောန္တိ၊အယံ ကော နာမ ပဗ္ဗတော။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတို့။ ။

(၈၆၇-၈၆၈) ပတာတံ၊ကောင်းကင်ပျံသွားဌက်အမျှားတို့တွင်။ဝရ၊ ဖြတ်သောနောင်တော်ဟာသ်ာမင်း။ဣမံပဗ္ဗတံ၊ဤတောင်သို့။အာဂမ္မ၊ရောက်ကုန်၍။ ကာကောလာ၊တောကျီးတို့သည်ရင်း။ ကာကသမ်ာ၊ပကတိသောကျီးအပေါင်းတို့သည်ရင်း။မယဟ္ဟ၊ငါတို့သည်ရင်း။ သဗ္ဗေ၀၊အလုံးစုံသောဌက်တို့သည်ပင်။ သဒ္ဓိသာ၊အဆင်းတူမျှကုန်သည်။ဟောမ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။ဣဒ၊ဤတောင်၌။သိဟာစ၊ခြင်္သေ့တို့သည်ရင်း။ ဗျဃ္ဃာစ၊ကျားတို့သည်ရင်း။ ဝိဂါဒမာ၊ သားတကာတို့အောက် အယုတ်ဆုံးဖြစ်ကုန်သော။ သိဂ်ါလာစ၊ မြေခွေးတို့သည်ရင်း။ သဗ္ဗေ၀၊ အလုံးစုံသောသားဌက်တို့သည်ပင်။သဒ္ဓိသာ၊ အဆင် တူမျှကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ အယံပဗ္ဗတော၊ဤတောင်သည်။ကောနာမပဗ္ဗတော၊ အဘယ်မည်သော တောင်နည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၈၆၉) ဣမံ နေရ္ဓ.တိ ဇာနန္တိ၊မနုဿာ ပဗ္ဗတု.တ္တမံ။
ဣဒ ဝဏ္ဏေန သမ္ပန္နာ၊ဝသန္တိ သဗ္ဗ-ပါဏိနော။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆိုတို့။

(၈၆၉) ကနိဋ္ဌ၊ညီထွေး။ ဣဒ၊ဤတောင်၌။ ဝဏ္ဏေန၊ကောင်းဖြတ်သော ရှေအဆင်းနှင့်။သမ္ပန္နာ၊ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗပါဏိနော၊ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့သည်။ဝသန္တိ၊နေကုန်၏။ ဥတ္တမံ၊ဖြတ်သော။ဣမံပဗ္ဗတံ၊ ဤတောင်ကို။နေရ္ဓတိ၊နေရတောင်ဟူ၍။မနုဿာ၊လူတို့သည်။ဇာနန္တိ၊သိကုန်၏။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ညီတော်ရှေဟာသ်ာသည်။ ။

(၈၇၀) အ.မာနနာ ယဏ္ဍ သိယာ၊သန္ဓာနံ ဝါ ဝိမာနနာ ။
ဘိန-သမ္ဘာနနာ ဝါပိ၊နဲ တဏ္ဍ ဝသတိ ဝသေ။ ။

(၈၇၁) ယဏ္ဍာ.လသော စ ဒဏ္ဍော စ၊သူရောဘိရ္ဓ စ ပူဇိယာ။
နဲ တဏ္ဍ သန္ဓော ဝသန္တိ၊အ-ဝိသေ သကရေ နရေ။ ။

(၈၇၂) နာယံနေရ ဝိဘဇတိ၊ဟိနဥက္ကဋ္ဌမဇ္ဈိမေ။ ။
အ-ဝိသေသ-ကရော နေရ၊ဟန္တ နေရံ ဇဟာမသေ။ ။
ဟူသောသုံးဂါထာတို့ကိုဆိုး၏။ ။
(၈၇၀-၈၇၂) ယတ္ထ၊ အကြင်နေရာအရပ်၌။ သန္တာနံ၊ပညာရှိသီလဝန်ဖြစ်ကုန်သောသူတို့အား။ အမာနနာ၊မြတ်နိုးခြင်းမရှိသည်။ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဝိမာနနာဝါ၊မထေမဲ့မြင်မလေးမစားပြုခြင်းသည်လည်း။ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ဟိနသမ္မာနနာဝါဝိ၊ ယုတ်သောအကျင့်ရှိသောဒုသီလတို့အား မြတ်နိုးရုံမက်ခြင်းသည်လည်း။ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။တတ္ထ၀သတိ ဝတ္ထု ၊ ဝါသေ၊ထိုသို့သဘောရှိသောနေရာအရပ်၌။နဝသေ၊မနေရာ။ ။ယတ္ထ၊ အကြင်နေရာအရပ်၌။ အလသောစ၊ပျင်းသောအတတ်ပညာမရှိသောသူသည်ရင်း။ဒက္ခောစ၊အရေးအရာမြောက်မြင်သောသူသည်ရင်း။သူရောစ၊ရဲရင့်သောသူသည်ရင်း။ဘိရုစ၊ကြောက်တတ်သောသူသည်ရင်း။ပုဒ္ဓိယာ၊ အတူအမျှ ပူဇော်အပ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ တူမျှသော ပူဇော်သက္ကာရရကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။တတ္ထတတ္ထ ဝါ ဒိသေ၊ထိုသို့သဘောရှိသော။ အဝိသေသကရော၊အမြတ်ကျေးဇူး အထူးဝိသေသကိုမပြုတတ်သော။နရော၊လူ.အထံ၌။သန္တော၊သူတော်ကောင်းတို့သည်။နဝသန္တိ၊မနေကုန်။ ။ အယံနေရ၊ ဤနေရမည်သော့ရှေတောင်သည်။ ဟိနဥက္ကဋ္ဌမဇ္ဈိမေ၊ဇာတိ ဂေါတ္တ, ကုလာပဒေသ, သိလာစာရ,ဉာဏ,စသည်တို့ဖြင့် အယုတ်အမြတ်အလတ်ဖြစ်သောသူတို့ကို။ နဝိဘဇတိ၊မ၀ေဘန်မခွဲခြမ်းတတ်။ အယံနေရ၊ဤနေရမည်သော့ရှေတောင်သည်။ အဝိသေသကရော၊ အယုတ်အလတ်အမြတ်အားလျော်စွာ အထူးဝိသေသကိုမပြုတတ်။ ဟန္တ၊လွတ်လွတ်။နေရံ၊နေရမည်သော့ရှေတောင်ကို။ဇဟာမသေ၊စွန့်ကုန်အံ့။ ။

ဤသို့ဆိုဖြ၍ဟာသ်ညိုနောင်တို့သည် စိတ္တကုန်ကောင်သို့ ပျံသွားကုန်၏။ ။(နတတ္ထ၀သတိန္ဓ၀သတိကား ရာဇ၀သတိ ၀သေန္ဓကဲ့သို့ နေရာပေါသည်။ဘုမ္မတ္ထန္ဓိဥပယောဂသက်သည်။ အဝိသေသကရောနရောရှိသည်ကားမသင့်။ ဝိသေသကရေနရေရှိမှသင့်သည်။ နရေကားသာ၎ဝိ ကာခေါရတည်း။ ဘဂ၀တိဗြဟ္မစရိယံ၀ုဿတိကဲ့သို့တည်း။ ဤသို့နရေ ဟူသောပုဒ်ဖြင့် စွန့်အပ်သောနေရာကိုယူမှအဝိသေသကရောနေရ၊ ဟန္တ နေရံဇဟာဒုမသေ,ဟူသောနောက်စကားနှင့်ညီမည်)။ ။နေရဇာတက်စတုတ္ထံ။၃၇၉။

၃၈၀–အာသက်ဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္ဗုဒ္ဓြတို့ဖွားဘုရားသည်၊အာသာဝတိနာမလတာ,အစရှိသောဂါထာဝုန်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော၌အာသက်ဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ မယားဟောင်းဖြားယောင်းသောရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါအာသက်ဘသတို့သို့ဦးသည်၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊သွားသည်ရှိသော် ငါသို့သောမိန်းမကိုအဘယ်မှာ ရလတ္တံ့နည်း။ တာဝတိ်သာနတ်ပြည်၌ စိတ္တလတာဥယျာဉ်၌ အာသာဝတိမည်သောနွယ်သည်ရှိ၏။ ထိုအာသာဝတိနွယ်၏အသီး၏အတွင်း၌ နတ်အမျှော်သည်ဖြစ်၏။ ထိုနတ်အမျှော်ကိုတကြွမ်သောက်သည်ရှိသော် လေးလတို့ပတ်လုံး ရစ်ကုန်၍ နတ်၏အိပ်ရာ၌နေကုန်၏။ ထိုအာသာဝတိနွယ်၏အသီးသည်ကားအနှစ်တထောင်ရှိသဖြင့်သီး၏။ သုရာကြူးကုန်သောနတ်သားတို့သည် ၍အာသာဝတိနွယ်မှ နတ်၏အမျှော် ဖြစ်သော အသီးကိုရလတ္တံ့ဟု ဆင်းရဲခြင်းကိုသည်းခံ၍အနှစ်တထောင်ပတ်လုံးမဖြတ်သွား၍ ထိုအာသာဝတိနွယ်ကိုရောဂါကင်းပါ၏လောဟဲ့ ကြည့်လေ၏။ သင်မင်းကြီးသည်ကားတနှစ်ဖြင့်သာလျှင်ပြီးငေ့၏။ တောင့်တခြင်း၏ အကျိုးကို ရခြင်းမည်သည်ချမ်းသာ၏။မပြီးငေ့လင့်ဟုဆို၍။ ။

(ဂါ၇၃) အာသာဝတိ နာမ လတာ၊ဇာတာ စိတ္တလတာ-ဝနေ။
တသာ ဝဿသဟသေန၊ကော် နိဗ္ဗတ္တတေ ဖလံ။ ။

(ဂါ၇၄) တံ ဒေဝါ ပယိရုပါသန္တိ၊တာဝ ဒူရေ-ဖလေ သတိ။
အာသိသေ-ဝ ဣဝံ ရာဇ၊အာသာ ဖလဝတီ သုခါ။ ။

ဟူသောနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတော်မူ၏။ ။

(ဂါ၇၃-ဂါ၇၄) မဟာရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။စိတ္တလတာဝနေ၊စိတ္တလတာဥယျာဉ်၌။အာသာဝတိနာမ၊ အာသာဝတိအမည်ရှိသော။လတာ၊နွယ်သည်။ ဇာတာ၊ပေါက်ရောက်၏။ တသာ၊ ထိုအာသာဝတိနွယ်အား။ဝဿသဟသေန၊အနှစ်တထောင်ရှိသဖြင့်။ ကော်၊တလုံးသော၊ဖလံ၊အသီးသည်။နိဗ္ဗတ္တတေ၊ဖြစ်၏။ ။မဟာရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ တာဝ၊ ထိုနွေ့လောက်။ ဒူရေဖလေသတိ၊ ဝေးသော အသီးရှိသည်ဖြစ်

လျက်။တံ၊ထိုအာသာဝတိန္ဒယသို့။ ဒေဝါ၊နတ်တို့သည်။ပယိရုပါသန္တိ၊ အကြိမ်များ၊ဖွာ အာဘန်ကလဲလဲဆည်းကပ်ကုန်၏။ ရာဇာ၊မင်းကြီး။တုဝံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။အာသိသေဝ၊ တောင့်တရာသလျှင်ကတည်း။ အာ သာ၊ တောင့်တခြင်းသည်။ဖလဝတိ၊အကျိုးရှိမူ။သုခါ၊ချမ်းသာ၏။ ။

တဘာန်မင်းသည်ငါ့အား ဤမိန်းမဖြင့်အာဘယ် အကျိုး ရှိအုံ့နည်းဟု ဆိုမ၍သွားဏ်။ထိုသတ္တိတ္ထိုးသည်လည်းလေသာပြတင်းဖွင့်ရပ်၍ ကိုယ်ကို ပြ၏။ဗာရာဏသိမင်းသည်သင်သည်နေရစ်လော့၊ ငါတို့သည်သွားကုန် အုံ့ဟုဆို၏။ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ အဘဲ့ကြောင့် သွားအုံ့နည်းဟု ဆို၏။ သင်၏အမည်ကိုသိခြင်းဌာမတတ်နိုင်ဟု ဆို၏။ဖြတ်သောမင်းကြီး၊အဘဲ့ ကြောင့်အမည်ကိုမသိလတ္တံ့နည်း။ တောင့်တခြင်းဟူသည်ကားမပြည့် ရုံသောမည်သည်မရှိ။ တရုသောဖြိုင်းသည် တောင်ထိပ်၌ တည်လျက် ဝိဝိတောင့်တအပ်သည်ကိုရ၏။ သင်မင်းကြီးသည် အဘဲ့ကြောင့် မရ လတ္တံ့နည်း။ဖြတ်သောမင်းကြီး၊သည်းခံဦးလော့ဟုဆို၍။ ။

(၈၇၅) အာသိသတေ၀ သော ပက္ခိ၊အာသိသတေ၀ သော ဒိဇော။
တသ စာ၀သာ သမိဒ္ဓတိ၊တာ၀ ဒူရ-ဂတော သတိ။
အာသိသေ ဝ တုဝံ ရာဇ၊အာသာ ဖလ၀တီ သုခါ။ ။

ဟူသော၌ဤတတိယဂါထာကိုရွတ်၏။ ။

(၈၇၅) မဟာရာဇ၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး။ တာ၀၊ ထိုနေ့ရွှေလောက်။ဒူ ရဂတော၊တောင်ထိပ်မှငါးတို့၏ရင်း၊ရေ၏ရင်းဝေးသည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိ၊ဖြစ်လျက်။ သောပက္ခိ၊ ထိုပက္ခီမည်သောဖြိုင်းသည်။ အာသိသ တေ၀၊တောင့်တသလျှင်ကတည်း။ သောဒိဇော၊ထိုဒိဇမည်သောဖြိုင်း သည်။အာသိသတေ၀၊တောင့်တသလျှင်ကတည်း။ တသ၀၊ ထိုဖြိုင်း ဌက်အားလည်း။ အာသာ၊ တောင့်တခြင်း၏အကျိုးသည်။ သမိဒ္ဓတိ၊ ဖြည့်ရုံသေး၏။ ရာဇ၊မင်းကြီး။ တုဝံ၊သင်သည်လည်း။ အာသိသေ၀၊ တောင့်တရာသလျှင်ကတည်း။အာသာ၊တောင့်တခြင်းသည်။ ဖလ၀တီ၊ အကျိုးရှိမူ။သုခါ၊ချမ်းသာ၏။ ။

မင်းသည်ထိုသတ္တိတ္ထိုးကိုမြင်၍၊သင်သည်နေရစ်လော့၊ ငါတို့သည် သွားကုန်အုံ့ဟုဆို၏။ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊အဘဲ့ကြောင့်သွားအုံ့နည်းဟု ဆို၏။သင်သည်ငါ့ကိုစကားဖြင့်သာလျှင်ရောင့်ရဲစေ၏။ ကာမနှင့်ယှဉ် သောနေ့လျှော်ခြင်းဖြင့် မရောင့်ရဲစေ။ သင်၏သာယာသောစကားဖြင့်

ကပ်ပြု၍ နေသော ငါ့အားသုံးနှစ်တို့သည်လွန်ပြီ။ ယခုအခါသွားအုံ့ဟု ဆို၍။ ။

(၇၂၆) သံသေသိ ခေါ် မံ ဝါစာယ၊နှ စ သံသေသိ ကမ္မုနာ။
မာလာ သေရေယျကသော·ဝ၊ဝဏ္ဏော အ-ဂဒ္ဓိကာ။ ။

(၇၂၇) အ-ဗလံ မရုရံ ဝါစံ၊ယော ဘိက္ခေသု ပကုဗ္ဗတိ။
အ-ဒဒ်·ရိသမံ ဘောဂံ၊သဒ္ဓိ တေနဲ·သ ဇီရတိ။ ။

(၇၂၈) ယဒ္ဓိ ကယိရာ တဒ္ဓိ ဝဒေ၊ယံ နဲ ကယိရာ နဲ တံ ဝဒေ။
အ-ကရောန္တံ ဘာသမာနံ၊ပရိဇာနန္တိ ပဏ္ဍိတာ။ ။

(၇၂၉) ဗလဗ္ဗ ဝတ မေ ခိဏံ၊ပါထေယျဗ္ဗ နဲ ရိဗ္ဗတိ။
သကေ ပါဏေ·ပရောဓာယ၊ဟန္ဒ ဒါနိ ဝဇာမ·ဟံ။ ။

ဟူသော၎ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၇၂၆-၇၂၉) ဘဒ္ဒေ၊ရှင်မ။ သေရေယျကသ၊ လိပ်ဆူး၌ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏ ဝန္တော၊အာဆင်းရှိသော။အဂဒ္ဓိကာ၊အနုံ့မရှိသော။ မာလာဇု၀၊ ပန်းကဲ့သို့။ တွံ၊ရှင်မသည်။မံ၊ငါ့ကို။ ဝါစာယ၊ခေါ်၊စကားဖြင့်သာလျှင်။ သံသေသိ၊ ရောင့်ရဲစေ၏။ကမ္မုနာ၊စ၊အမှုဖြင့်ကား။ နသံသေသိ၊ မရောင့်ရဲစေ။ ။ ဘဒ္ဒေ၊ရှင်မ။ယော၊အကြင်သူသည်။ဘိက္ခေသု၊အဆွေခင်ပွန်းတို့၌။ဗုဒ္ဓမ်နှာ မဘောဂံ၊ဤမည်သော၀ည်းစိမ်ကို။ဒဒ္ဒသာမိ၊ပေးအုံ့။ဟူတိ၊ဤသို့။ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။တံ်ဘောဂံ၊ထိုစည်းစိမ်ကို။ အဒဒ်အဒဒန္တော၊မပေးမူ၍။ အ-ရိသမံ အ-ရိသမန္တော၊မစွန့်မူ၍။ အ-ဗလံ၊အကျိုးမရှိသော။ မရုရံ၊သာယာသော။ ဝါစံ၊စကားသက်သက်ကို။ပကုဗ္ဗတိ၊ပြုတတ်၏။တေနဲ၊ထိုသူနှင့်။အာသ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း၏။သဒ္ဓိ၊မိတ်ဘွဲ့ခြင်းအစေ့အစပ်သည်။ဇီရတိ၊ယှက်စီး၏။ ။ဘဒ္ဒေ၊ရှင်မ။ယံ၊အကြင်အမှုကိုလျှင်။ကယိရာ၊ပြုရာ၏။ တံဟိ၊ထို အမှုကိုလျှင်။ဝဒေ၊ဆိုရာ၏။ယံ၊အကြင်အမှုကို။နကယိရာ။မပြုရာ။တံ၊ထို အမှုကို။နဝဒေ၊မဆိုရာ။ဘာသမာနံ၊ဆိုလျက်။အကရောန္တံ၊မပြုသောသူ ကို။ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိတို့သည်။ပရိဇာနန္တိ၊သိကုန်၏။ ။ဘဒ္ဒေ၊ရှင်မ။ဝ တ၊စင်စစ်။မေ၊ငါ၏။ ဗလဗ္ဗ၊ဗိုလ်ပါရဲမက်သည်လည်း။ ခိဏံ၊ကုန်ပြီ။ပါ ထေယျဗ္ဗ၊ ရိက္ခာသည်လည်း။ နရိဗ္ဗတိ၊မရှိ။ သွားဟုံသောအဟုံ၊ ထိုငါ သည်။ပါဏေ၊ပရောဓာယ၊၌အရပ်ခွဲပင်ငါ၏အသက်ချုပ်ယှက်စီးခြင်းခွဲ၊ အာသကော်၊ ရှိ၏။ဟန္ဒ ဒါနိ၊ယခု။အဟုံ၊ငါသည်။ဝဇာမိ၊သွားအုံ့။ ။

အာသက်ဿတို့ကိုပြီးသည်မင်း၏ စကားကိုကြား၍။ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊သင်မင်းကြီးသည် ငါ့အမည်ကိုမသိဟုဆိုဏ်။ သင်မင်းကြီးသည် ငါ၏အမည်ကိုဆိုအပ်သလျှင်ကတည်း။ ဤအမည်သည်ကား ငါ၏အမည်တည်း။ အာဘအားပြောဆို၍ငါ့ကိုယူ၍ သွားလေ့ဟုဆို၍မင်းနှင့် တကွစကားပြောဆိုလိုရကား။ ။

(၈၈၀) ဇေတဒေဝ ဟိ မေ နာမံ၊ယံနာမ.သ္မိ ရထေသဘာ။
အာဂမေဟိ မဟာ-ရာဇ၊ဝိတရံ အာမန္တယာမ.ဟံ။ ။

ဟူသော၍ဤသြဿနဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၈၈၀) ရထေသဘာ၊ ရထားစီးသူရဲတို့၏ ဥသဘဖြစ်တော်မူသော။ မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်။အဟံ၊အကျွန်သည်။ ယံနာမာ၊အကြင်အာသက်ဿ ဟူသောအမည်ရှိသည်။အတ္ထि၊ဖြစ်ဏ်။ မေ၊အကျွန်ဏ်။ ဇေတဒေဝဟိနာမံ၊ ထိုအာသက်ဿဟူသော အမည်ကိုပင်လျှင်။ တုဝံ၊ရှင်မင်းကြီးသည်။ဝဒ သိ၊ဆိုဏ်။မဟာရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။အာဂမေဟိ၊ငုံဦးလော့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ဝိတရံ၊ခမည်းတော်ကို။အာမန္တယာမိ၊ကြားဦးအံ့။ ။

(ထိုဥယျာဉ်ခွဲဖြက်သစ်ပင်တို့၏ အရောင်သည် ဥယျာဉ်သို့ ဝင်ကုန်သော်နတ်တို့၏ကိုယ်အဆင်းဆန်းကြယ်သည်ကိုပြုတတ်ဏ်။ထို့ကြောင့် စိတ္တလတာဝန်,ဟူသောအမည်သည်ဖြစ်သတည်း။ ကိုယ်အဆင်းဆန်းကြယ်သည်ကိုပြုတတ်သောနွယ်သစ်ပင်ရှိသောဥယျာဉ်ဟူလိုသည်။ ။ ဟတ္ထိ ကိုရဥယျာနေ တိဏာဂုကွလတာဒိပ္ပဘာဝပရိဠာနံ ဒေဝတာနံ သရီရ ဝဏ္ဏံ စိတ္တြီကရောတိ၊ တေန သစိတ္တလတာဝနံနာမ။ ။(အဋ္ဌကထာ)။ ။ ပဂ္ဂေ ဟိ ယုတ္တတာ ယပဂ္ဂိ။ ဒ္ဝိဂ္ဂတ္တုံ ဇာတတာ ယ ဒ္ဝိဇော။ ။တာဝ ဒ္ဝုရ ဂတေ သတိ ပဗ္ဗတမတ္ထကတော မဗ္ဘာနဒ္ဒ ဥဒကသ္သ ဒ္ဝုရ ဘာ ဝေ သတိ,ဟု- အဋ္ဌကထာဘွင့်သောကြောင့် ဂတ,သည် ဘာဝအနက်ဟော။ ဘာ ဝေ,ဆိုလျှင် ဆန်းပျက်အံ့ဖိုးသောကြောင့် ဂတေ,ဆိုသည်။ ။ ဗလဗ္ဘဝတမေဝိ ကံ၊ပါ ထေယျဗ္ဘနုပဇ္ဇတိ။သကေ်ပါ ကျေပရောဇယ၊ဟန္ဒ ဒါနိ ဝ ဇာမဟံ။ ။ဟူသော ဤဂါထာကိုမြင်သောကြောင့်။ ။ကာလ ဝဏ္ဏဗျဝ ဇာနေ၊သဒ္ဓိနာမနသမ္ဘဝေ။ဂါထာသုဒုတိယဏ္ဍေနု၊တတိယာဒိစ ကာလိကံ။ ။ဟူသောဤစကားသည် ယေတုယျ။အလျှင်းမရကောင်း သည်မဟုတ်ဟုမှတ်)။ ။အာသက်ဇာတက် ပဉ္စမ်။၃ ၈ ၀။

၃၈၁-မိဂါလောပဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညူဖြတ်စွာဘုရားသည်။ နမေရုစ္ပိ,အစရှိသောဂါထာပုန်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော၅ါမိဂါလောပဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ဆိုနိုင်ခက်သော တယောက်သောရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

လင်းတမင်းသည် သားကိုခေါ်၍၊ အမောင်၊သင်သည် အလွန်ဖြင့်စွာ ပျံသတတ်။ အလွန်ဖြင့်စွာ ပျံသော လင်းတသည် အသက် ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်လတ္တံ့,ဟုဆို၏။ ။

(၈၈၁) နမေ ရုစ္ပိ မိဂါလောပ၊ယသ တေ တာဒိသိ ဂတိ။
အတုဒ္ဓံ တာတ ပတသိ၊အ-ဘူမိ တာတ သေဝသိ။ ။

(၈၈၂) စတုက္ကဏ္ဏံ-ဝ ကေဒါရံ၊ယဒါ တေ ပထဝိ သိယာ။
တတော တာတ နိဝတ္တသု၊မာ သု ဇွော ပရံ ဂမိ။ ။

(၈၈၃) သန္တိ အညေပိ သကုဏာ၊ပတ္တယာနာ ဝိဟာဂိမာ။
အကျိတ္တာ ဝါတ-ဝေဂေန၊နုဒ္ဓာ တေ သသတိ-သမာ။ ။

ဟူသောသုံးဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၈၈၁-၈၈၃) တာတ မိဂါလောပ၊ ချစ်သား မိဂါလောပ။ တွံ၊သင်သည်။အတုဒ္ဓံ အတိဥစ္ဆံ၊အလွန်ဖြင့်စွာ။ပတသိ၊ပျံ၏။ တာတမိဂါလောပ၊ ချစ်သား မိဂါလောပ။ တွံ၊သင်သည်။ အဘူမိ၊ အရာမဟုတ်သည်ကို။ သေဝသိ၊မှီဝဲ၏။ယသ တေ၊အကြင်သင်၏။တာဒိသိ၊ထိုသို့အရာမဟုတ်သည်ကို မှီဝဲခြင်းသဘောရှိသော။ဂတိ၊အလွန်ဖြင့်စွာပျံခြင်းသည်။ မေ၊ငါ့အား။ နရုစ္ပိ၊နှစ်သက်ခြင်းကို မဖြစ်စေ။ ။တာတ မိဂါလောပ၊ချစ်သားမိဂါလောပ။ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။ တေ၊သင်အား။ပထဝိ၊မြေသည်။ စတုက္ကဏ္ဏံ၊ လေးထောင့်ရှိသော။ ကေဒါရံ၀၊ လယ်ကွက်သို့။ ခုန္ဒကာ၊ငယ်သည်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ပညာယမာနာ၊ထင်သည်။သိယာ၊ဖြစ်ခြားအုံ့။ တာတ၊ချစ်သား။အထ၊ထိုသို့မြေကြီးသည်လယ်ကွက်လောက်မျှငယ်သည်ဖြစ်၍ ထင်သည်ရှိသော်။တွံ၊သင်သည်။ဇွော၊ဤမျှလောံသောအရပ်မှ။နိဝတ္တသု၊နှစ်ခဲ့လော့။တတော၊ထိုအရပ်မှ။ ပရံ၊အလွန်။မာဂမိ၊မသွားလေထင့်။ ။(သု,ကား အနုကမ္ပရှိ)။ ။အညေပိ၊ သင်မှတပါးလည်း

ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိဟာဂ်မာ၊ကောင်းကင်သို့ ပျံတတ်ကုန်သော။ ပဏ္ဍယာနာ၊အတောင်လျှင်ယာဉ်ရှိကုန်သော။သကုဏာ၊ဌက်တို့သည်။ သန္ဓိ၊ရှိကုန်၏။သသတိသမာ၊မိမိကိုယ်ကို အမြဲတည်သော ဖြေကြီး,ဖြင်းမိုရ်တောင်စသည်တို့နှင့်အတူထင်မှတ်ကုန်သော။ တေသကုဏာ၊ထိုဌက်တို့သည်။ ဝါတ ဝေဂေန၊ လေ၏အဟုန်သည်။ အကျိတ္တာ၊မှတ်လွှင့်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။နဒ္ဒာ၊မိမိအနှစ်တထောင်ရှည်သောအသက်အတိုင်းအရှည်ကို မပြည့်စေမူ၍ ပျက်စီးရကုန်၏။ ။မဂါလောပလင်းတသည် အဆုံးအမကိုမခံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အဘစကားကိုနားမထောင်မူ၍ ပျံသဖြင့်၊အဘသည် ကြားအပ်သောအိုင်းအခြားကိုဖြင့်၍၊ ထိုအိုင်းအခြားကိုလွန်၍ ကာလလေသို့ရောက်၏။ ထိုကာလလေကိုလည်းလွန်၍ ပျံသည်ရှိသော်ဝေရမ္ဘာလေဝသို့ရောက်၏။ထိုအခါထိုမဂါလောပလင်းတကိုဝေရမ္ဘာလေတို့သည် ခတ်ကုန်၏။မဂါလောပလင်းတသည်ဝေရမ္ဘာလေတို့သည် ခတ်ကာမျှခဏ်လျှင် အိုင်းအိုင်းပြတ်၍ ကောင်းကင်ခဏ်လျှင် ကွယ်ပျောက်လေ၏။ ။

သဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး၍။ ။

(၈၀၄) အ-ကတ္တာ အပနုန္နသ၊ဝိတု ဗုဒ္ဓသ သာသနံ။
ကာလ-ဝါတော အတိက္ကမ္မ၊ဝေရမ္ဘာနံ ဝသံ အဂါ။ ။

(၈၀၅) တသ ဗုတ္ကာ စ ဒါရာ စ၊ယေ စ-ညေ အနုဇီဝိနော။
သဗ္ဗေ ဗျသနမ-ပါပုဏိ၊အနောဝါဒ-ကရေ ဒိဇေ။ ။

(၈၀၆) ဝေဠိ ဣဝ ဗုဒ္ဓါနံ၊ယော ဝါကျံ နာ-ဝဗုဇ္ဈတိ။
အတိသိမံ စရော ဒိဋ္ဌော၊ဂိဏ္ဍော ဝါ-တိတ-သာသနော။
သဗ္ဗေ ဗျသနံ ပပ္ပေါန္တိ၊အ-ကတ္တာ ဗုဒ္ဓ-သာသနံ။ ။

ဟူသောဤအာဘိသမ္ဘုဒ္ဓဂါထာတို့ကိုဟောတော်မူ၏။ ။

(၈၀၄-၈၀၆) ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့။မဂါလောပေါ၊မဂါလောပလင်းတသည်။ ဗုဒ္ဓသ၊ကြီးရင့်သော။ ဝိတု၊အဘဖြစ်သော။ အပနုန္နသ၊အပနုန္နလင်းတမင်း၏။သာသနံ၊အဆုံးအမကို။အ-ကတ္တာ၊မလိုက်နာမူ၍။ကာလ-ဝါတော၊ဝေရမ္ဘာလေ၏အောက်အတွင်းဖြစ်ကုန်သောကာလလေတို့ကို။ အတိက္ကမ္မ၊လွန်၍။ဝေရမ္ဘာနံ၊ဝေရမ္ဘာလေတို့၏။ ဝသံ၊နှိုင်ငံသို့။အဂါ၊ရောက်လေပြီ။ ။တသ၊ထိုမဂါလောပလင်းတ၏။ဗုတ္ကာစ၊သား၊တို့သည်ရင်း။ ဒါရာစ၊မယား၊တို့သည်ရင်း။ အညေ၊တပါး၊ကုန်သော၊အနုဇီဝိနော၊မဂါ

လောပလင်းတကိုမြိ၍အသက်မွေးကုန်သော။ ယောစ၊အကြင်လင်းတို့သည်ရင်း။သန္ဓိ၊ဂ္ဂိကုန်၏။သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။တေ၊ထိုလင်းတို့သည်။ ဒိဗေ၊ထိုပဂါလောပလင်းတဌက်သည်။ အနောဝါဒကရေ၊အဆုံးအမကို မလိုက်နာသည်ဂ္ဂိသော်။ ဗျသနံ၊ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပါနံ၊ရောက်ကုန်၏။ ။ဝေဝိ၊ဤအတူလည်း။ဇုဝ၊ဤသာသနာတော်၌။ဗုဒ္ဓါနံ၊မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ဝါကျံ၊စကားတော်ကို။ ယော၊အကြင်သူသည်။နာဝဗုဇ္ဈတိ၊မသိ။ အတိသိမ်၊အပိုင်းအခြားကိုလွန်၍။စရော၊ကျင့်တတ်၏။ ဒိဋ္ဌောဂဇ္ဇိ တော၊ဆတ်ဆတ်မြားမြားစကားအမှုကြမ်းကြုတ်၏။ အတိ တသာသနော၊အဆုံးအမစကားကိုလွန်၏။ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ထိုသူတို့သည်။ဗုဒ္ဓသာသနံ၊ဘုရားအဆုံးအမတော်ကို။အကတ္တာ၊ မလိုက်နာမူ၍။ ဂိဏ္ဍောဝ၊ပဂါလောပလင်းတကဲ့သို့။ ဗျသနံ၊ပျက်စီးခြင်းသို့။ပပ္ပေါန္တိ၊ရောက်ကုန်၏။ ။(သဿတိပဏ္ဍိတပဇ္ဇတာဒိဟိသမံအဗ္ဗာနံမညမဘနာအဗ္ဗနောဝဿသဟဿပရိမာဏံအာယုံအပ္ပရေတ္တွာပိကာလကိတောအန္ဓရာဝနဗ္ဗာတိအဗ္ဗော။ ။ဟူသောအဌကထာကိုထောက်လင်းတအသက်တထောင်ရှိသည်။ ။ကာလဝါတံနာမဝေရန္ဓဝါတသဟောဗ္ဗာစရဏဝါတံ။ ။(ရှိကာ)။ ။ဒိဋ္ဌောဂဇ္ဇိ တော,ဟု-အဌကထာဘွင့်ရကား။ရိတ္တောမလို)။ ။ပဂါလောပဇာတကံ ဆဋ္ဌံ။၃၈၁။

၃၈၂-သိရိကာဌကဏ္ဍိဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောထောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာနုကာဌေနဝဏ္ဏေနဝ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သောဤသိရိကာဌကဏ္ဍိဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သိတင်း သုံးနေတော်မူစဉ်။ အနာထပိဏ်သူဌေးကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

ကာဌကဏ္ဍိနတ်သွီးသည် ထိုခဏာ၌လျှင် ညှိုသောအဝတ်ကိုဝတ်၍ ညှိုသောနံ့သာပျောင်းကိုလိမ်း၍ ညှိုသောပတ္တမြား တန်းဆာကို ဆင်၍ ယန္တရားမ်ားထားအပ်သောကျောက်ကဲ့သို့ နတ်ပြည်မှသက်၍ မဏ္ဍိမယံ၏ ဒေ သတ္တင်းမ်ားပြားသာန်၏ထွက်ဝင်ရာတံခါးမ်ား အိပ်ရာ၏အနီးဖြစ်သောအရပ်၌ ညှိုသောအရောင်ကိုလွှတ်၍ ကောင်းကင်၌တည်၏။သူဌေးသည်ကြည့်

လတ်သော်ထိုနတ်သွားကိုမြင်၍ မြင်ကာမှမြင့်လျှင် ထိုနတ်သွားအားမချစ်မနှစ်သက်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။သူဌေးသည်ထိုနတ်သွားနှင့်တကွစကားပြော ဆိုလိုရကား။ ။

(၈၈၇) ကာ နု ကာဌေနေ ဝဏ္ဏေနနေ စာပိ ဝိယ-ဒဿနာ။
ကာ ဝါ တွံ ကဿ ဝါ ဓိတာ၊ကထံ စာနေမု တံ မယံ။ ။

ဟူသောရှေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၈၇) ဘဒ္ဒေ၊ရှင်မ။ကာဌေနေ၊မည်းညိုသော။ဝဏ္ဏေန၊ကိုယ်အဆင်း ဝတ်စားတန်းဆာတို့၏ အဆင်းဖြင့်။ ဝိယဒဿနာ၊ ချစ်ဘွယ်သောအ ဆင်းရှိသည်။နစာပိအသိ၊မဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ တွံ၊သင်သည်။ကာဝါ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ဝါ၊အဘယ်သို့သောသူနည်း။ ကဿဝါ၊အ ဘယ်သူ၏မှုလည်း။ဓိတာ၊သွီးနည်း။ကထံ၊အသို့မှု၍။တံ၊သင့်ကို။မယံ၊ငါ တို့သည်။စာနေမု၊သိရကုန်အံ့နည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍၊ကာဌကဏ္ဍနတ်သွားသည်။ ။

(၈၈၈) မဟာရာဇဿ၊ဟံ ဓိတာ၊ဝိရူပက္ခဿ စဏ္ဍိယာ။
အဟံ ကာဠိ အလက္ခိကာ၊ကာဌကဏ္ဍိ၊တိ မံ ဝိဒူ။
ဩကာသံ ယာစိတော ဒေဟိ၊ဝသေမု တဝ သန္တိကေ။ ။

ဟူသောဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၈၈) မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီး။ အဟံ၊ ငါသည်။ဝိရူပက္ခဿ၊ဝိရူ ပက္ခအမည်ရှိသော။ မဟာရာဇဿ၊မဟာရာဇာနတ်မင်း၏။စဏ္ဍိယာ၊အ မျက်ထွက်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ကြမ်းကြုတ်သော။ဓိတာ၊သွီးတည်း။အဟံ၊ ငါသည်။ အလက္ခိကာ၊ပညာမရှိသော။ကာဠိ၊ကာဠီမည်သောနတ်သွီး တည်း။မံ၊ငါ့ကို။ ကာဌကဏ္ဍိတိ၊ကာဌကဏ္ဍဟူ၍။ ဝိဒူ၊စတုမဟာရာဇာ နတ်တို့သိကြကုန်၏။တဝ၊သင်၏။သန္တိကေ၊အထံ၌။ ဝသေမု၊နေလိုကုန် ၏။ယာစိတော၊တောင်းအပ်သောသင်သည်။ မေ၊ငါ့အား။ဩကာသံ၊နေ ခွင့်ကို။ဒေဟိ၊ပေးလော့။ ။

ထိုနောင်မှဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၈၈၉) ကိံ-သိလေ ကိံ-သမာစာရေ၊ပုရိသေ ဒုဝိသေ ဘုဝံ။
ပုဗ္ဗာ မေ ကာဠိ အက္ခာဟိ၊ကထံ စာနေမု တံ မယံ။ ။

ဟူသောတတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၈၉) ကာဋ္ဌိ၊ကားဋ္ဌိနှတ်သို့။တုဝံ၊သင်သည်။ကိုံသိလေ၊အာဘယ်သိ
လရှိသေ။ကိုံသမာစာရေ၊အာဘယ်အကျင့်ရှိသေ။ပုရိသေ၊ယောကျ်ား
ခဋ္ဌ။နိဝိသေ၊စိတ်နှလုံးသက်ဝင်၍တည်သနည်း။ ပုဋ္ဌာ၊မေးအပ်သောသင်
နှတ်သို့သည်။မော၊ငါ့အား။ အကျွာဟိ၊ကြားတိလေ့။မယံ၊ငါတို့သည်။က
ထံ၊အသို့မျှ၍။တံ၊သင့်ကို။ဇာနေမု၊သိရကုန်ဆုံနည်း။ ။
ထိုနောင်မှကာဋ္ဌိနှတ်သို့သည်မိမိ၏ကျေးဇူးကိုဆိုလိုရကား။ ။

(၈၉၀) မက္ခိ ပဋ္ဌာသိ သာရဏ္ဍိ၊ဣသုကိ မဒ္ဓရိ သဒ္ဒေါ။
သော မယ္ဟံ ပုရိသော ကဏ္ဍော၊လဒ္ဓံ ယသံ ဝိနသ္သတိ။ ။

(၈၉၁) ကောဓနော ဥပနာဟိ စ၊ဝိသုဏော စ ဝိတေဒကော။
ကဏ္ဍက-ဝါစော ဖရုသော၊သော မေ ကဏ္ဍကရော တတော။ ။

(၈၉၂) အဇ္ဇ သုဝေ-တိ ပုရိသော၊သ-ဒတ္ထံ နာ-ဝဇ္ဈတိ။
ဩဝဇ္ဇမာနော ကုပ္ပတိ၊ယေယျသော အတိမညတိ။ ။

(၈၉၃) ဒေဝပ္ပလုဒ္ဓေါ ပုရိသော၊သဗ္ဗ-ဓိတ္ကြေဟိ ဓံသတိ။
သော မယ္ဟံ ပုရိသော ကဏ္ဍော၊တသ္မိ ဟောဓိ အနာမယာ။ ။

ဟူသော၀ါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၈၉၀-၈၉၃) ယောပုရိသော၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်။ မက္ခိ၊မိမိ
အားသူမျှားပြုဘူးသောကျေးဇူးကို ချေဖျက်တတ်၏။ ပဋ္ဌာသိ၊အကြိုင်ပြု
တတ်၏။ သာရဏ္ဍိ၊ သူပြုသည်ထက်အလွန်ပြုတတ်၏။ ဣသုကိ၊ပြ။ရှု
တတ်၏။မဒ္ဓရိ၊ဝန်တိုတတ်၏။ သဒ္ဒေါ၊ စဉ်းလဲကောံကျစ်တတ်၏။ လဒ္ဓံ၊
ရအပ်သော။ယသံ၊စည်းစိမ်ကို။ ဝိနသ္သတိ၊ဖျက်ဆီးတတ်၏။သောပုရိ
သော၊ ထိုယောကျ်ားကို။မယ္ဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ကဏ္ဍော၊ကြိုက်နှစ်သက်
အပ်၏။ ။ယောပုရိသော၊အကြင်ယောကျ်ားသည်။ ကောဓနော၊အ
မျက်ထွက်လေ့ရှိ၏။ ဥပနာဟိ စ၊ရန်ပြုံးလည်းဘွဲ့တတ်၏။ဝိသုဏော စ၊
ချောပစ်သောစကားကိုလည်းဆိုတတ်၏။ဝိတေဒကော၊အဆွေခင်ပွန်း
ကိုလည်းဖျက်ဆီးတတ်၏။ ကဏ္ဍကဝါစော၊ ဆူးကဲ့သို့ငိုးလိုးငေါ်လော်
အပြစ်ရှိသော စကားကိုလည်း ဆိုတတ်၏။ ဖရုသော၊ ကြမ်းကြုတ်၏။
သောပုရိသော၊ထိုယောကျ်ားကို။ မေ၊အကျွန်ုပ်သည်။တတော၊ထိုကြေး
ဆိုပြီးသောယောကျ်ားထက်။ ကဏ္ဍတရော၊သာလွန်၍ချစ်အပ်၏။ ။
ယောပုရိသော၊အကြင်ယောကျ်ားသည်။ အဇ္ဇ၊ယနေ့ပြုအပ်သောအမှု။
သုဝေ၊နက်ဖြန်ပြုအပ်သောအမှု။ဇာတိ၊ဤသို့။သဒတ္ထံ၊မိမိအကျိုးမိမိအစီး

အပ္ပါးကို။ နာ၀ဗုဒ္ဓတိ၊မသိတတ်။ သြ၀ဇ္ဇမာနော၊ ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။ ကုပ္ပတိ၊အမျက်ထွက်တတ်၏။ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ သေယျံ၊ဖောတိ၀ေါ ဣတ္ထကုလာပဒေသသိလာစာရကျေးဇူးတို့ဖြင့် မြတ်ပေသောသူကို။ အတိမညတိ၊မထေမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။ ။ယောပုရိသော၊အကြင်ယောကျ်ားသည်။ဒေ၀ပုတ္တလုဒ္ဓေါ၊ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်မပြတ်မြဲသောအားဖြင့်မက်မောတတ်၏။သဗ္ဗမိတ္တေဟိ၊အလုံးစုံသောအဆွေခင်ပွန်းတို့မှ။ ဓံသတိ၊ပျက်စီးဆုတ်ယုတ်တတ်၏။သောပုရိသော၊ထိုယောကျ်ားကို။မယ္ဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ကဿ၊ကြိုက်နှစ်သက်အပ်၏။ တတ္ထ ပုရိသေ၊ ထိုယောကျ်ားခဲ့။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ အနာမယာ၊ရောဂါကင်းသည်။ဟောမိ၊ဖြစ်၏။ ။

ထိုအံ့ဓါနှတ်ထွင်းကိုကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍ တုရားလောင်းသည်။ ။

(၈၉၄) အပေဟိ ဇ္ဇော တွံ ကာဠိ၊နေ-တံ အမ္ဘော သု ဝိဇ္ဇတိ။
အညံ ဇနပဒံ ဂစ္ဆ၊နိဂမေရာ ဇ၊ဝေါနိယော။ ။

ဟူသော၊ဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၉၄) ကာဠိ၊ကာဠိအမည်ရှိသောနတ်ထွင်း။တွံ၊သင်သည်။ဇ္ဇော၊ ဤအရပ်မှ။ အပေဟိ၊မမြင်ချင်ပါဘူးဘဲသွားပါလော။ အမ္ဘော သု၊ငါတို့၌။ ဇေတံမဂ္ဂေ၊ဒီကံ၊ ဤကျေးဇူးချေခြင်းအစရှိသောအမှုသည်။နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ။ တွံ၊သင်သည်။နိဂမေ၊ နိဂုံးနှင့်။ ရာ၊ဝေါနိယေ၊ မင်းနေပြည်နှင့်။ အညံ၊တပါး၊သော။ဇနပဒံ၊ဇနပုဒ်သို့။ဂစ္ဆ၊သွားပါလော။ ။

ထိုစကားကိုကြားလျှင် ကာဠိနတ်ထွင်းသည် ကောင်းစွာဆောင်သည်ဖြစ်၍။ ။

(၈၉၅) အဟဇ္ဇ ခေါ တံ ဘာနာမိ၊နေ-တံ တုမ္ဘော သု ဝိဇ္ဇတိ။
သန္တိ လောကေ အလက္ခိကာ၊သံ၊ဃရန္တိ ဗဟုံ ဓနံ။
အဟံ ဒေ၀ေါ ဓ ဗေ ဘာတာ၊ဥ ဘော နံ ဝိ၊ဓမာမသေ။ ။

ဟူသော၊အနုဏ္ဍ၊ဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၉၅) မဟာ၊သေဋ္ဌိ၊သူဌေးကြီး။ အဟဇ္ဇ ခေါ၊ အကျွန်ုပ်သည်ထည်း။ ဇေတံ၊ထိုကျေးဇူးချေခြင်း အစရှိသောအမှုသည်။နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိဟူ၍။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ဘာနာမိ၊သိ၏။လောကေ၊လူ,ရွာ၌။အ လက္ခိကာ၊ သိလပညာမရှိကုန်သောသူတို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။တေ ပ၊ထိုသိလပညာ မ ရှိသောသူတို့သည်လည်း။ ဗဟုံ ဓနံ၊ များစွာသောဥစ္စာကို။ သံ၊ဃရန္တိ၊

ပေါင်းရုဆည်းပူးကုန်၏။နံ၊ထိုဥစ္စာကို။ အဟဗ္ဗ၊အကျွန်ုပ်သည်ရင်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘာတာ၊မောင်တော်ဖြစ်သော။ဒေဝေါစ၊ဒေဝမည်သော နတ်သားသည်ရင်း။ ဥတော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော မောင်နှမဖြစ်ကုန် သောအကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဝိဓမာမသော၊ဗျက်ဆိုးကုန်၏။ ။

ဤသို့ဆိုမူ ကာဠိနတ်သွီးဘဲလေ၏။ ထိုကာဠိနတ်သွီးဘဲသောကာလ ဠိသိရိနတ်သွီးသည် ရွှေသောအဆင်းရှိကုန်သော အဝတ်နုံ့သာပျောင်း တို့ဖြင့်ရွှေသောအဆင်းရှိသောတန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်လျက်သွား၍ထွက်ပင်ရာတံခါးဠ ရွှေသောအရောင်ကိုလွှတ်လျက် ညှိုးညှတ်သော ခြေတို့ဖြင့်ညှိုးညှတ်စွာမြေ၌တည်၍ ရှိသေခြင်းနှင့်တကွရပ်၏။ ထိုသိရိ နတ်သွီးကိုမြင်၍ဘုရားလောင်းသည်။

(၈၉၆) ကာ နု ဒိဗ္ဗေန ဝဏ္ဏေန၊ပထဝျာ သုပတိဋ္ဌိတာ။
ကာ ဝါ တွံ ကဿ ဝါ ဓိတာ၊ကထံ ဇာနေမု တံ မယံ။ ။

ဟူသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈၉၆) ဘဒ္ဒေ၊ရှင်မ။တွံ၊ရှင်မသည်။ ဒိဗ္ဗေန၊နတ်ဖြစ်သော။ ဝဏ္ဏေန၊ ထူးမြတ်သောအဆင်းဖြင့်။ပထဝျာ၊မြေ၌။သုပတိဋ္ဌိတာ၊ကောင်းစွာတည် ၏။တွံ၊သင်သည်။ ကာနု၊အဘယ်သူနည်း။ တွံ၊သင်သည်။ ကာဝါ၊အ ဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ကဿဝါ၊ အဘယ်သူ၏မှူလည်း။ ဓိတာ၊သွီး နည်း။မယံ၊ငါတို့သည်။ကထံ၊အသို့မှု၍။တံ၊သင့်ကို။ ဇာနေမု၊သိရကုန် အံ့နည်း။ ။

ဘုရားလောင်း၏စကားကိုကြား၍သိရိနတ်သွီးသည်။ ။

(၈၉၇) မဟာရာဇသ.ဟံ ဓိတာ၊ဓတရဋ္ဌ-သိရိမတော။
အဟံ သိရိ စ လက္ခြီ စ၊ဘူရိပညာ.တိ မံ ဝိဒု။
ညြကာသံ ယာဝိတော ဒေဟိ၊ဝသေမု တဝ သန္တိကေ။ ။

ဟူသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၈.၉၇) မဟာသေဋ္ဌိ၊သူဌေးကြီး။အဟံ၊ငါသည်။ဓတရဋ္ဌသိရိမတော၊ ဘုန်းကြီးကသရေပညာနှင့်ပြည့်စုံသောဓတရဋ္ဌအမည်ရှိသော။ (ဓတရ ဋ္ဌဿဓိမတောရှိမှု)။ဓိမတော၊ပညာရှိသော။ဓတရဋ္ဌဿ၊ဓတရဋ္ဌအမည် ရှိသော။မဟာရာဇဿ၊မဟာရာဇာနတ်မင်း၏။ ဓိတာ၊သွီးတည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။သိရိစ၊သိရိလည်းမည်၏။လက္ခြီစ၊လက္ခြီလည်းမည်၏။မံ၊ငါ့ကို။

ဘူရိပညာတိ၊ မြေကြီးနှင့်တူသော ပညာရှိသော နတ်သွီးဟူ၏။ ဝိနျသိ ကုန်၏။တဝ၊သင်၏။ သန္ဓိ,ကော၊အထံ၌။ ဝသေရ၊နေလိုကုန်၏။ ယာဝိ တော၊တောင်းအပ်သောသင်သည်။ မေ၊ငါ့အား။ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ဒေဟိ၊ပေးလော့။ ။

နတ်သွီးစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၇၉၇) ကိ-သိလေ ကိ-သမာစာရေ၊ဗုရိသေ နိဝိသေ တုဝံ။
ဗုဒ္ဓါ မေ လက္ခိ အက္ခာဟိ၊ကထံ စာနေရ တံ မယံ။ ။

ဟူသောဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၇၉၇) လက္ခိ၊လက္ခိမည်သောနတ်သွီး။တုဝံ၊သင်သည်။ ကိ-သိလေ၊ အဘယ်သို့ သိလရှိသော။ကိ-သမာစာရေ၊အဘယ်သို့ အကျင့်ရှိသော။ ဗုရိသေ၊ယောကျ်ားခ၌။နိဝိသေ၊စိတ်နှလုံးသက်ဝင်၍တည်သနည်း။ဗုဒ္ဓါ၊ မေးအပ်သောသင်နတ်သွီးသည်။မေ၊ငါ့အား။အက္ခာဟိ၊ကြားဘိလော့။ မယံ၊ငါတို့သည်။ကထံ၊အသို့မူ၍။တံ၊သင့်ကို။စာနေရ၊သိရကုန်အံ့နည်း။ ။

ဘုရားလောင်းစကားကိုကြား၍သိရှိနတ်သွီးသည်။ ။

(၇၉၈) ယောစာဝိ သိတော အထဝါဝိ ဥဏ္ဍော၊
ဝါတာ-တပေ ခုံသ-သရိံသပေ စ။
ရဿံ ဝိပါသံ အတိဘုယျ သဗ္ဗံ၊
ရတ္တိံ ဒိဝံ ယော သတတံ နိယုတ္တော။ ။

(၇၀၀) ကာလာ-ဂတဿ နဟာပေတိ အတ္ထံ၊
သော မေ မနာပေါ နိဝိသေ တဝိ။
အကြောဓနော ဝိတ္တဝါ စာဂဝါ စ၊
သိလူ-ပပန္နော အသဌော ဥရု-ဘူတော။ ။

(၇၀၁) သဂ်ါဟကော သခိလော သဏှ-ဝါစော၊
မဟတ္တ-ပတ္တော ဝိ နိဝါတ-ဝုတ္တိ။
တတ္ထိ-ဟံ ပေါသေ ဝိဝုလာ ဘဝါမိ၊
ဒ္ဝိမ သရဏ္ဒသ ယထာဝိ ဝတ္ထုံ။ ။

(၇၀၂) ယော စာဝိ ဝိတ္ထေ အထဝါ အဝိတ္ထေ၊
သေဋ္ဌေ သရိက္ခေ အထဝါဝိ ဟီနေ။
အတ္ထံ စရိတ္တံ အထဝါ အနတ္ထံ၊
အာဝိ ရဟော သဂ်ဟ-မေဝ ဝတ္ထေ။ ။

(၉၀၃) ဝါစံ နဲ ဝဠာ ဖရသံ ကဒါစိ၊
မတာသ ဇီဝသ စ တာသ ဟောသိ။
ဇေတသံ ယော အညတရံ လဘိတ္ထာ၊
ကန္တိ သိရိ မဇ္ဈတိ အပ္ပ-ပညော။
တံ ဒိဋ္ဌ-ရူပံ ဝိသဒံ စရန္တံ၊
ကရီသဠ္ဟာနံ-ဝ ဝိဝဠ္ဇယာသိ။ ။

(၉၀၄) အတ္ထနာ ကုရုတေ လက္ခိ၊အလက္ခိ ကုရုတေ-တ္ထနာ။
နဲ ဟိ လက္ခိ အလက္ခိ ဝါ၊အညော အညဿ ကာရကော။ ။

ဟူသောဤ ဂါထာတို့ကိုဆိုတ၏။ ။

(၁၉၉-၉၀၄) မဟာသေဋ္ဌီ၊ သူဌေးကြီး။ ယော ပုရိသော၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်။သိတေစာပါ၊ချမ်းသော်ငင်း။အထ ဝါ၊ထိုမျှို့။ ဥဏ္ဏေပါ၊ ပူသော်ငင်း။ ဝါတာတပေစ၊ လေ,နေပူရှိသော်ငင်း။ ခုံသ သရိ သပေစ၊ မှက်,ခြင်,မြွေ,ကင်းသန်းရှိသော်ငင်း။ ခုဒ္ဒံ၊မွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းကိုငင်း။ ဝိပါသံ၊ရေသိပ်ခြင်းကိုငင်း။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော။ ဇေတံ၊ပရိသယံ၊ ဤသိတ,ဥဏှ,စသော အလုံးစုံသော ဘေးရန်ကို။ အဘိဘုယျ၊မြက်မှမရေတွက် နှိပ်စက်လွှမ်းမိုး၍။ နိယုဇ္ဇော၊ လုံ့လပြု၏။ ယော၊အကြင်သူသည်။ ရတ္တိ ဒိဝံ၊ညဉ့်ဆဉ့်ငင်း,နေ့ဆဉ့်ငင်း။ သတတံ၊အမြဲမပြတ်။ နိယုဇ္ဇော၊ လုံ့လပြု၏။ ။ကာလဝတံ၊ကာလဆိုရောက်သော။ အတ္ထဇ္ဇ၊အကျိုးစီးပွါးကိုလည်း။ နဟာပေတိ၊မယုတ်စေ။ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။မေ၊ငါ၏။မနာပေါ၊နှလုံးကိုပွါးစေတတ်၏။တမ္ပိ၊ထိုယောကျ်ားဌ။ အဟံ၊ငါသည်။ နိဝိသေ၊ စိတ်နှလုံးသက်ဝင်၍တည်၏။ ယောပုရိသော၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်၊ အကျွောဝနော၊သည်းခံခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ အမျက်ထွက်ခြင်းအလေ့မရှိ။ မိတ္တဝါ၊ကလျာဏမိတ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။စာဂဝါစ၊ ပစ္စည်းဝန်ပုပ်၊မသိုဖြုင်ဘဲ၊လက်ဆုပ်ဖြေဆန့်၊ပေးဖြန့်ဝန့်ကြဲခြင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ သိလူပပန္နော၊ ငါးပါးရန်သူ၊ ယူဇည်းမရ၊ သီလဥစ္စာနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။အသဒ္ဓေါ၊စဉ်းလဲကောက်ကျစ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ဥစ္စာဘူတော၊ သတ်ထမြားသို့၊တရားထိန်းစောင့်၊ဖြောင့်သောနှလုံးလည်းရှိ၏။ ။သက်ါဟကော၊သင်ကြားတတ်ချီးမြှင့်ထောက်ပံ့ခြင်းကိုလည်းပြုတတ်၏။ သဒိလော၊ ပြေပြစ်နူးညံ့သော စကားလည်းရှိ၏။ သဏှော၊

စောစကားနှုတ်ဆိုပျားသွေးချိုမ်ိုသိပ်ပြေသောစကားလည်းရှိ၏။မဟာဗျူ ပတ္တောပါ၊ ကြီးကျယ်သော အရာဌာန အပိုးရခြင်းစည်းစိမ်သို့ ရောက် သော်လည်း။ နိဝါတဝုတ္တိ၊မတက်မကြွ ခိုမ်ချသော အကျင့်လည်းရှိ၏။ သမုဒ္ဒသား၊သမုဒ္ဒရာ၏။ ဝတ္ထုံ၊အာဆင်းကို။ ညြှလောကေန်၊ကြည့်သည် ရှိသော်။ ဥဒိ၊အဆင့်ဆင့်လာသော လှိုင်းတံပိုးသည်။ ဝိပုလာ၊ပြန့်ပြော ကြီးကျယ်သည်။ဟောတိယထာ၊ဖြစ်၏သို့။ဧဝံတထာ၊ထို့အတူ။အဟံ၊ ငါသည်။ တတ္ထ ပေါ်သော၊ထို ယောဂျားခို။ ဝိပုလာ၊ ပိတိအဟုန်၊လှိုင်းမ ခုန်သို့၊နှစ်လိုပြန့်ပြောသည်။ဘဝါမိ၊ဖြစ်၏။ ။ယောစ၊အကြင်သူသည် လည်း။ မိတ္တောအာပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းခို့ခင်း။ အထဝါ၊ထိုမျှ။ အမိတ္တောအာပိ၊ အဆွေခင်ပွန်း မဟုတ်သောသူခို့ခင်း။ သေဋ္ဌော၊ဖြတ်သောသူခို့ခင်း။ သ ရိကော၊ အတူဖြစ်သောသူခို့ခင်း။ အထဝါ၊ထိုမျှ။ ဟိနေအာပိ၊ယုတ်သော သူခို့ခင်း။ အတ္ထံ၊အကျိုးစီးပွါးကို။ စရေန်၊ကျင့်သောသူခို့ခင်း။ အထဝါ၊ ထိုမျှ။အနတ္ထံ၊အကျိုးမဲ့ကို။စရေန်၊ကျင့်သောသူခို့ခင်း။ အာပိ၊မျက်မှောက်ခို့ ခင်း။ရဟောမျက်ကွယ်ခို့ခင်း။ ဇေတ္ထိ ပိတ္ထာဒိဘေဒေ၊ထိုပိတ္ထစသည် အမြားရှိသောဝုဋ္ဌိ၊လိုခို့။ သင်ဟာမေဝ၊လေးပါးသော သင်ဟာတရားကို သာလျှင်။ ဝတ္ထော ပဝတ္ထော၊ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ကျင့်သုံး၏။ ။ယောဝုဋ္ဌိ သော၊ အကြင်ယောဂျားသည်။ ကဒါစိ၊ တရံတခါခို့။ ဗဟုသံ၊ ကြမ်း ကြွေတ်သော။ ဝါစံ၊စကားကို။ နဝဒ္ဓာ၊မဆိုတတ်။ မတသဒ၊သေသည် လည်းဖြစ်သော။ ဇီဝသဒ၊ အသက်ရှင်သည်လည်းဖြစ်သော။ ထသ၊ ထိုသူ၏။အဟံ၊ငါသည်။မိတ္တို၊အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဟောမိ၊ဖြစ်၏။အပ္ပ ပညော၊နည်းသောပညာရှိသော။ ယောဝုဋ္ဌလော၊အကြင်ဝုဋ္ဌိ၊ထံသည်။ ကန္ဓိ ံ၊နှစ်သက်အပ်သော။ သိရိ ံ၊အသရေကို။လတိတ္ထာ၊ရ၏။ ဧတေသံ စာဂဝါဒိနံဝုဋ္ဌလာနံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော စာဂဝန္တစသော ဝုဋ္ဌိ၊ထံတို့၏။ အညတရံ၊တပါးပါးသော။ ဂုဏံ၊ကျေးဇူးကို။(ထည့်)။ မဒ္ဒတိ၊ပမဒ္ဒတိ၊ ပေ့လျော့၏။ဝုနနယဒ္ဒတိ၊တဘန်အားမထုတ်ဟူလိုသည်။ဒိတ္ထရူပ်ဒိတ္ထသ ဘာဝံ၊ဆတ်ဆတ်မြားမြား ကြမ်းကြွေတ်ခက်ထန်သောသဘောရှိသော။ ဝိသမံ၊ကာယဒုစ္စရိတအစရှိသော မညီမညွှတ်သောအကျင့်ကို။စရန်၊ ကျင့်သော။တံဝုဋ္ဌလံ၊ထိုဝုဋ္ဌိ၊ထံကို။ သုပိ၊ဘတိကော၊ စင်ကြယ်သောသ ဘောရှိသော်သူသည်။ ကရိသဒ္ဓာနံ၊ မစင်တီးပြင်ကျင်ကြီးရှိရာ အရပ် ကို။ဝိဝဒ္ဓတိ၊ဖွဲ့ကြ၏သို့။ အဟံ၊ငါသည်။ ဒုရတောဝေးဖွာမှ။ ဝိဝဒ္ဓ

ယာမိ၊ကြည့်ရှောင်၏။ ။လက္ခိ၊အသ်ရေကို။ဝါ၊သိလပညာကို။ အတ္တ နာ၊ဖိပိသည်။ကုရုတေ၊ပြု၏။အလက္ခိ၊သိလပညာအသရေမရှိသည်ကို။ အတ္တနာ၊ဖိပိသည်။ကုရုတေ၊ပြု၏။ဟိသန္ဓံ၊မှန်၏။ အညော၊တယော်သော သူသည်။အညဿ၊တယောက်သောသူ၏။ လက္ခိ်ဝါ၊သိလပညာအသ ရေကိုရင်း။ အလက္ခိ်ဝါ၊သိလပညာ အသရေမရှိသည်ကိုရင်း။ နကာရ ကော၊မပြုနိုင်။ ဝါ၊ပြုခြင်းဌာမတတ်ကောင်း။ ။(အဟံကာမ္ဘိန္ဒ္ဓြီဒီဃ။ပု ဌာမေကာဠိန္ဒ်ကား အာလုပ်ပြစ်၍ဖုရဿ။ မဒ္ဓရိသဌ္ဌောန္ဒ်ဇုဒ္ဓဇ္ဇနှင့်လို သည်။သဌ္ဌ ကေတဝေ၊ဟိ်သာ-သံကိလေသေသုစ၊သဌ္ဌတိ၊သဌ္ဌော။ သ ဌ္ဌောတိကေရာဠိကော။ ။(ခေတုမာလာ)။ ။ဒေဝပ္ပလုဒ္ဓေါတိရူပါဒိသု ကာမဂုဏေသုနိရန္တရဒေဝေနုပလုဒ္ဓေါ အာဘိဘူတော။ ဟူသောအဌက ထာ၌။ဒိဝုခေတ်၏ကိုင်ဌာအနက်ကိုရည်၍။နိရန္တရဒေဝေန,ဆိုသည်။ဝတ ရဌ္ဌသိရိမတော,ဟူ၍ရင်း။ခတရဌ္ဌသဒိမတော,ဟူ၍ရင်းနှစ်ထွေရှိသဉ် ထွင်ရှေးပါဠိသည်အဟံသိရိစလက္ခိစ,ဟူသောစကားကိုထောက်၍သြ ဇာဂုဏ်ရောက်သည်။ လက္ခိစန္ဒ္ဓြီဒီဃ။ ပုဌ္ဌာမေလက္ခိန် ဖုရဿ။သရိ်န် ဒိဂ္ဂဟိတ်နှင့်သင့်သည်ကိုအောက်၌ဆိုဘူးပြီ။ အသဌ္ဌောန်သဌ္ဌောနည်းတူ မှတ်။သဒိလောတိမုနုဝါစော။ကဏ္ဌဝါစောတိမဝုရဝစနော,အဌ္ဌကထာ ကိုဖြေ၍ယောဇနာသည်။ အထဝါဖိဟိနေလိုသည်။ဟိနေမလို။ ။ဇ ကောသံစာဂဝါဒိနံ ပုဂ္ဂလာနံယောပုဂ္ဂလောသိရိ်လဘိတ္ထာ။ အဌ္ဌကထာ ဟူရကား။လဘိတ္ထာ၏ကံကားသိရိ်တည်း။ ဇကောသံဂုဏ်အညတရံမဒ္ဓ တိ,အဌ္ဌကထာ၌ရှိရကား။ အညတရံကားမဒ္ဓတိ၏ကံတည်း။ ။ယေန ယသ်ယဟိသမ္ဘဒ္ဓေ၊ဗုရဇ္ဇံဖိစတသ်ယတံ။အတ္ထတောဟျသမာနာနံ၊အာသန္ဓ ဗ္ဗမကာရဏံ။ ။သိဗ္ဗတိဟူ၍ရင်း။ပိဗ္ဗတိဟူ၍ရင်း၌သည်ကားမသင့်။ မဒ္ဓတိသင့်သည်။ပုနနယုဇ္ဇတိတိ,ဟူသော အဌ္ဌကထာနှင့်လျော်သည်။တံ ဒိဗ္ဗာရူပ်ဝိသမ်စရန္တံ ဒိ,တံဒိဗ္ဗာသဘာဝ်ဂ္ဂဟိတသဘာဝ်ကာယဒုစ္စရိတာ ဒိဘေဒံဝိသမ်စရန္တံ။ ဟု-အဌ္ဌကထာဘွင့်ရကား။ ရိဗ္ဗာမသင့်၊ ဒိဗ္ဗာသင့် သည်)။ ။သိရိကာဌကဏ္ဍိတ်သတ္တမ်။၃၀၂။

၃ဝ၃-ကုက္ကုဠုစာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္ဗုဒ္ဓြတ်ဖွားဘုရားသည်၊ သုစိတ္တပတ္တဆဒန,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အစ်သော၍ကုက္ကုဠုစာတ်ကို၊ဧတေတဝံနိုကျောင်းတော်၌သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ငြိုးငွေ့သောရဟန်းတပါးကို အကြောင်းပြု၍ဟောကြောင်းမူ၏။ ။

ထိုကြောင်မသည် ၍ကြက်သည်အလွန်လျှင်လိမ္မာ၏။ငါတို့ဥပါယ်၌လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကိုမသိ။ငါသည်၍ကြက်ကိုသင်၏ မယားဖြစ်အံ့ဟုဖြားယောင်း၍ မိမိ၏အလိုသို့လိုက်သောကာလ၌စားခြင်းငှာသင့်၏။ထိုကြောင်မသည် ဘုရားလောင်းနေသောသစ်ပင်ရင်းသို့သွား၍။ ချီးမွမ်းခြင်းဂေါ်ရှိသောစကားဖြင့်ဘုရားလောင်းကိုတောင်းပန်လိုရကား။ ။

(၉ဝ၃) သုစိတ္တ-ပတ္တ-ဆဒနာ၊တမ္ဗစူဠ-ဝိဟာဂိမ။
ဩရောဟ ဒုမ-သာခါယာ၊မုခာ/ဘာရိယာ ဘဝါမိ တေ။ ။

ဟူသောဂေါ်ဦးစွာသောဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၉၀၄) သုစိတ္တပတ္တဆဒနာ၊ အလွန်ဆန်းကြယ်သော အတောင်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။တမ္ဗစူဠဝိဟာဂိမ၊သန္တာအသွေးတွေးတွေးနီသောဦးစွန်းမော်ဂိုသောငှက်မောင်မင်း။ဒုမသာခါယာ၊သစ်ခက်မှ။ဩရောဟ၊သက်ခဲ့လော့။မုခာ၊အသွင်းအခမယူအချည်းနှီးဖြင့်သာ။တေ၊သင်၏။ ဘာရိယာ၊ မယားသည်။ဘဝါမိ၊ဖြစ်အံ့။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ ဘုရားလောင်းသည်၊ ၍ကြောင်မသည် ငါ၏ခပ်သိမ်းကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့ကိုစားအပ်လေပြီ။ ယခုအခါငါ့ကိုဖြားယောင်း၍စားလို၏။ ထိုကြောင်မကိုလွှတ်လိုက်အံ့ဟုကြံ၍။ ။

(၉ဝ၅) စတုပ္ပဒီ တွံ ကလျာဏီ၊ဒ္ဝိပါဒါ.ဟံ မနော-ရမေ။
ပိဂိ ပက္ခြ အ-သညုတ္တာ၊အညံ့ ပရိယေသ သာမိကံ။ ။

ဟူသောဒုတိယဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၉ဝ၆) ကလျာဏီ၊ကောင်းသောသတောရှိသော။မနောရမေ၊နှလုံးကိုမွေ့လျော်စေတတ်သော။ ပိဂိ၊ကြောင်မ။ တွံ၊ရှင်မသည်။စတုပ္ပဒီ၊အခြေလေးချောင်းရှိ၏။အဟံ၊ငါသည်။ဒ္ဝိပါဒေါ၊အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော။ပက္ခြ၊ ၎ကိုဖြစ်ခဲ့။ တွံ၊သင်သည်။ အသညုတ္တာ၊ငါနှင့်လင်မယားဖြစ်ခြင်းငှာမ

လျှောက်ပတ်ခဲ့။တွံ့ရှင်မသည်။အည့်ငါမှတပါးသော။သာမိကံ၊လင်ကို။ ပရိယေသ၊ရှာလေလေ့။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ ထိုကြောင်မသည် ဤကြက်သည် အလွန်ယျင်လိမ္မာ၏။တရုံတရသောအကြောင်းဖြင့်ထွက်စားအံ့ဟုကြံ၍။ ။

(၉၀၇) ကောမာဂရိကာ တေ ဟောသာမိ၊မဇ္ဇုကာ ဝိယ-ဘာဂိနိ။
ဝိန္ဒမံ အရိယေန ဝေဒေန၊သာဝယ မံ ယဒိ.ဆ္ဆသိ။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၉၀၈) ကုက္ကုဠုအမောင်ကြက်။အဟံ၊ငါသည်။တေ၊သင်၏။ ကောမာရိကာ၊သူတပါးနှင့်လက်ဖျားမရှယ် သူငယ်ကညာစစ်ဖြစ်သော။ မဇ္ဇုကာ၊ သံသယာသောအသံရှိသော။ ဝိယဘာဂိနိ၊ သင်ချစ်ဘွယ်သောစကားကိုသံဃာဆိုတတ်သော မယား၊သည်။ ဟောသာမိ၊ဖြစ်အံ့။ တွံ့၊သင်သည်။အရိယေန၊အဖြစ်ကင်းသော။ ဝေဒေန၊ရခြင်းဖြင့်။မံ၊ငါ့ကို။ ဝိန္ဒ၊ရလေ့။မံ၊ငါ့ကို။ ယဒိ ဆ္ဆသိ၊ကျွန်၏အဖြစ်ဖြင့် ကြားခြင်းငှာ၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့။သာဝယ၊တဆဲ့နှစ်ယူဇနာဗာရာဏသီပြည်၌ ကျွန်အဖြစ်ကိုကြားလေလေ့။ ။

ထိုနောင်မှဘုရားလောင်းသည်ကြောင်မကို ခြိမ်းခြောက်၍ပြေးစိမ့်သောဌာ သင့်၏ဟုကြံ၍။ ။

(၉၀၈) ကုဏာပါ.ဒိနိ လောဟိတ-ပေ၊စောရိ ကုက္ကုဠု-ပေါထိနိ။
နု တွံ အရိယေန ဝေဒေန၊မမံ ဘက္ခာရ.မိဆ္ဆသိ။ ။

ဟူသောဤစတုတ္ထဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၉၀၈) ကုဏာပါဒိနိ၊ အကောင်ယုပ်ကိုစားလေ့ရှိသော။ လောဟိတ ပေ၊ သွေးကိုသောက်တတ်သော။ ကုက္ကုဠုပေါထိနိ၊ ကြက်တို့ကိုသတ်တတ်သော။စောရိ၊ခိုးသူမ။ တွံ၊သင်သည်။ အရိယေန၊အဖြစ်ကင်းသော။ ဝေဒေန၊ ရခြင်းဖြင့်။ မမံ၊ငါ့ကို။ ဘက္ခာရံ၊ လင်ကို။ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ။ (ထည့်)။နဇ္ဇ,ဆ္ဆတိ၊အလိုမရှိ။ဝဠ္ဆေတ္ထာပန၊ဤသည့်ပတ်၍မူကား။မံ၊ငါ့ကို။ခါ ဒိတုကာမာ၊ စားလိုတ်။ ပါပေ၊အယုတ်မ။ နသာ၊ ပျောက်လေပြေးလေလေ့။ ။(ဝဠ္ဆေတ္ထာပနစသည်ကားပါဠိသော)။

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး၍။ ။

(၉၀၉) ဇေတိ စာတုရာ နာဓိ၊ဒိသ္မာနု သ-ဓနံ နရံ။
နေန္ဒ သဏ္ဌာဟိ ဝါစာဟိ။ဒိဋ္ဌာရိ ဝိယ ကုက္ကုဠုံ။ ။

(၉၁၀) ယောစ ဥပ္ပတိတံ အတ္ထံ၊နဝိပ္ပမ.နုဗုဇ္ဈတိ။
အမိတ္တာ-ဝသ.မန္ဝေတိ၊ပစ္ဆာစ အနုတပ္ပတိ။ ။

(၉၁၁) ယော စ ဥပ္ပတိတံ အတ္ထံ၊ဝိပ္ပ.မေဝ နိဗောဓတိ။
မုဒ္ဓတိ သတ္တု-သမ္ဘာဝေ၊ကုက္ကုဠော.ဝ ဒိဋ္ဌာရိယာ။ ။

ဟူသောဤအဘိသမ္ဘုဒ္ဓဂါထာတို့ကိုပေါ်တော်မူ၏။ ။

(၉၀၉-၉၁၀) ဒိဋ္ဌာရိ၊ကြောင်မသည်။ ကက္ကုဠုံ၊ အလောင်းတော်ကြက်မင်းကို။ နေတုံ၊ဖြားယောင်း၍ဆောင်ယူခြင်းငှါ။ ဝါယမတိဝိယ၊ လုံ့လပြု၏သို့။ ဝေဝိ၊၍အတူလည်း။ စာတုရာ၊ တင့်တယ်စမ္ဘယ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ နာရိ၊မိန်းမတို့သည်။ သဓနံ၊ ဥစ္စာကုန်လုံသော။ နရံ၊ ယောကျ်ားကို။ ဒိသ္မာနံ၊မြင်၍။သဏ္ဌာဟိ၊နွားညှံ့ထိပ်မှောကုန်သော။ဝါစာ ဟိ၊စကားတို့ဖြင့်။နေန္တိ၊မိမိအလိုသို့ဆောင်တတ်ကုန်၏။ ။ယောစ၊အ ကြင်သူသည်ကား။ဥပ္ပတိတံ၊ ဖြစ်လာကြိပ်ကြိုက်လာသော။ အတ္ထံ၊တရုံ တရသောကိစ္စကို။ ဝိပ္ပံ၊လျင်တောက်တမို။ နအနုဗုဇ္ဈတိ၊ အဟုတ်အမှန် အား၊ဖြင့်မသိ။သော၊ထိုမသိတတ်သောသူသည်။အမိတ္တာ-ဝသံ၊ရန်သူ.နှိုင်ငံ သို့။အမ္ဝေတိ၊လိုက်ရ၏။ပစ္ဆာစ၊နောင်၌လည်း။အနုတပ္ပတိ၊ဟူပန်ရ၏။ ။ယော စ၊အကြင်ပညာရှိသည်ကား။ ဥပ္ပတိတံ၊ဖြစ်လာ ကြိပ်ကြိုက်လာသော။ အတ္ထံ၊တရုံတရသောကိစ္စကို။ ဝိပ္ပ.မေဝ၊လျင်တော်တမိုသာလျှင်။ နိဗောဓ တိ၊သတောအမှန်သိ၏။သော ပဏ္ဍိတော၊ထိုပညာရှိသည်။ ဒိဋ္ဌာရိယာ၊ ကြောင်မမှ။ မုဒ္ဓေါ၊လွတ်သော။ ကုက္ကုဠော.ဝ၊အလောင်းတော်ကြက် မင်းကဲ့သို့။ သတ္တုသမ္ဘာဝေ၊ရန်သူလက်တွင်းကျဉ်းမြောင်းခြင်းမှ၊ မုဒ္ဓ တိ၊လွတ်၏။ ။(ကလျာဏိပိဂိအာလုပ်ဖြစ်၍ရသေးနေသည်။ စတုပ္ပါဒိ ကားအာလုပ်မဟုတ်သောကြောင့်ဒီဃ။ ကုဏာပ် အဒုနသိလာဘာကွဏ ဘိလာကုဏာပါဒါနိုဖြစ်လျက်အာလုပ်ဖြစ်၍ရသေးနေသည်။ လောဟိတ် ပါတိဝိ၀ တိတိ လောဟိတပါဖြစ်လျက် စာတေစဖြင့်ပြေသည်။ စောရိ ကက္ကုဠုပေါထိုနိုတို့၌ခ်ိန်လည်းရသေ။သဓနံဟူ၍ရင်း၊ပ၀ရံဟူ၍ရင်းနှစ်ချက် ရှိသည်သင့်သည်ချည်း။ ပ၀ရံရှိမှုမြတ်သောပေး)။ ။ကုက္ကုဠုဇာတကံ အဋ္ဌမံ။၃၀၃။

၃၀၄-မမ္မဒေဝတ္ထု။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္ဗုဒ္ဓဘုရား၏ ဗုဒ္ဓဘုရားသည်၊ ဓမ္မံစရထဉာတယော,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် ဘုန်းဆာဆင်အပ်သော၌ မမ္မဒေဝတ္ထုကို၊ ဗေဒေဟဝန်ကျောင်းတော်၌သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ အံ့ဘွယ်သဲရဲကိုပြစ်စေတတ်သောရဟန်းတပါးကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

၎င်းသို့ဆိုပြီး၍လည်းထိုဌာန်တို့ကိုခေါ်၍ သင်တို့အားအဆုံးအမကိုပေးအံ့၊ထိုအဆုံးအမကို နားထောင်ကြကုန်အံ့လောဟု-အဆုံးအမပေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ။

(၉၁၂) ဓမ္မံ စရထ ဉာတယော၊ ဓမ္မံ စရထ ဘဒ္ဒ ဝေါ။
ဓမ္မ-စာရီ သုခံ သေတိ၊ အတ္ထိ လောကေ ပရမ္ဟိ စ။ ။

ဟူသောဂျေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၁၂) ဉာတယော၊ အဆွေအမျိုးဖြစ်ကုန်သောဌာန်တို့။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ဓမ္မံ၊ ကာယသုစရိုက်စသည်အပြားရှိသော တရားကို။ စရထ၊ ကျင့်ကြကုန်လော့။ ဓမ္မံ၊ ကာယသုစရိုက်စသည်အပြားရှိသော တရားကို။ စရထ၊ တကြိမ်ကျင့်ကာနှင့်မတန် အဘန်ဘန်ကျင့်ကြကုန်လော့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဘဒ္ဒ၊ ကောင်းခြင်းသည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဓမ္မစာရီ၊ တရားကိုကျင့်လေ့ရှိသော်သူသည်။ အတ္ထိ လောကေ၊ ဤမျက်မြင်လောကနှင့်။ ပရမ္ဟိ စ၊ တမလွန်လောကနှင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။

ဌာန်တို့သည်ဤကျိုးသည် အံ့ဘွယ်သဲရဲကိုပြုသဖြင့်အဋ္ဌတို့ကိုစားအံ့သောဌာနီ၌သို့ဆို၏ဟုမသိ၍ထိုကျိုးကိုချီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

(၉၁၃) ဘဒ္ဒကော ဝတာ.ယံ ပက္ခိ၊ ဒိဇော ပရမ-ဓမ္မိကော။
ကေ-ပါဒေန တိဋ္ဌန္တော၊ ဓမ္မ.မေဝါ.နုသာသတိ။ ။

ဟူသော၌ဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၁၃) ဒိဇော၊ နှစ်ကြိမ်ဖြစ်သော။ အယံ ပက္ခိ၊ ၎င်းကျီးသည်။ ဘဒ္ဒကော ဝတ၊ ကောင်းစွတကား။ ပရမဓမ္မိကော၊ ဖြတ်သောအကျင့်သော ဂိုဏ်ရှိတကား။ ကေပါဒေန၊ ခြေတဘက်ဖြင့်။ တိဋ္ဌန္တော၊ ရပ်လျက်။ ဓမ္မမေဝ၊ တရားကိုသာလျှင်။ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမပေ၏။ ။ဌာန်မင်းသည်ဌာန်တို့လာကုန်လတ်သော်ခပ်သိမ်းကုန်သောဌာန်တို့ကို စည်းဝေး၍ ဝါသည်

သင်တို့သားယောကျ်တို့၏ရန်သူကို ရုံစမ်းသည်ရှိသော်၊ ဤယုတ်မာသော ကျိုးသည့် စားသည့်ကိုဖြင်၍ ထိုကျိုးကိုဘမ်းကြကုန်လေ့ဟု ဌက်အ ပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍စည်းဝေးစေ၍ဟော်။ ထိုကျိုးကိုဘမ်းကုန်လေ့ဟုဆို လို၍။ ။

(၉၁၄) နာ.သေ သိလံ ဝိစာနာထ၊အနုညာယ ပသံသထ။
ဘုတ္တာ အဏ္ဍာ ပေါတမ္ပု၊ဝမ္ဘော ဝမ္ဘော.တိ ဘာသတိ။
(၉၁၅) အညံ ဘဏတိ ဝါစာယ၊အညံ ကာယေန ကုဇ္ဈတိ။
ဝါစာယ နော စ ကာယေန၊နေ တံ.ဝမ္ဘံ အဓိဋ္ဌေတော။ ။
(၉၁၆) ဝါစာယ သခိလော မနော ဝိဒုဂ္ဂေါ၊
ဆန္နော ကူပ-သယော.ဝ ကဏ္ဍသပ္ပေါ။
ဝမ္ဘဒ္ဓစော ဂါမ-နိဂမာသု သာဓု၊
ဒုဗ္ဘာနော ပုရိသေန ဗာလိသေန။ ။
(၉၁၇) ဣမံ ဘုဏ္ဍာဟိ ပကွေဟိ၊ပါဒါ စိ.မံ ဝိဟေဌယ။
ဆဝဋ္ဌိ.မံ ဝိနာသေထ၊နာ.ယံ သံဝါသနာ.ရဟော။ ။

ဟူသော၎ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၉၁၄-၉၁၇) ဘောသကုဏာ၊အိုဌက်တို့။ဘုရား၊သင်တို့သည်။အသ၊ ထိုယုတ်မာသောကျိုး၏။သိလံ၊သိလကို။နဝိစာနာထ၊မသိကုန်။ အနုညာ ယ၊မသိသည်ဖြစ်၍။ပသံသထ၊ချီးမွမ်းကြကုန်၏။အဏ္ဍာ၊အဥ်ကိုရင်း။ပေါ တမ္ပု၊သားယောကျ်ကိုရင်း။ဘုတ္တာ၊စား၍။ဝမ္ဘောဝမ္ဘောတိ၊တရားတရားဟူ၍။ ဘာသတိ၊ဆို၏။ ။ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်၊အညံ၊တပါးကို။ဘဏတိ၊ဆို၏။ကာ ယေန၊ကိုယ်ဖြင့်။အညံ၊တပါးကို။ကုဇ္ဈတိ၊ပြု၏။ ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်။ဝမ္ဘံ၊တ ရားကို။စရတိ၊ကျင့်၏။ ကာယေန၊စ၊ကိုယ်ဖြင့်ကား။ဝမ္ဘံ၊တရားကို။နော စ ရတိ၊မကျင့်။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။တံ.ဝမ္ဘံတသို့ ဝမ္ဘေ၊ ထိုမိမိပြောဆိုသော စကား၌။အယံ၊ဤကျိုးသည်။နအဓိဋ္ဌေတော၊မတည်ဟူ၍။ဗာနိတဗ္ဗော၊ သိ အပ်၏။ ။ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်။သခိလော၊နှုးညံ့၏။မနော၊မနသာ၊နှလုံးဖြင့်။ ဝိဒုဂ္ဂေါ၊ ဝင်နှိုင်ခဲ၏။ ဝါ၊မညှိညှွတ်။ ဆန္နော၊ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ကူပသ ယော၊တွင်းဖြစ်တည်သော။ကဏ္ဍသပ္ပေါ ဝ၊ ဖြွေဟောက်ကဲ့သို့။ ဝမ္ဘဒ္ဓေါ၊ ဝမ္ဘဓောသည်။ ဂါမနိဂမာသု၊ရွာနိဂုံးတို့၌။သာဓု၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍။ ပဘာဝိတော၊ထင်ရှား၏။ အယံ၊ဤယုတ်မာသောဌက်ကို။ ဗာလိသေန၊

ဥာဏ်ပညာမရှိသော။ ပုရိသေနုယောကျ်ားသည်။ ဒုဋ္ဌာနောသိခြင်းဌာ
ခဲယည်း၏။ ။ဣမံ၊ဤကျိုးကို။ကုဏ္ဍောဟိစ၊နွားတံခါးတို့ဖြင့်ရင်း။ပဏ္ဍေ
ဟိစ၊အတောင်တို့ဖြင့်ရင်း။ဝိဟေဌယ၊ညှဉ်းဆဲကြကုန်လော့။ဣမံ၊ဤကျိုး
ကို။ပါဒါစ၊မိမိခြေဖြင့်လည်း။ ဝိဟေဌယ၊ ကန်ကြောက်ညှဉ်းဆဲကြကုန်
လော့။ ဣမံ ဆဝံ၊ဤယုတ်မာသောကျိုးကို။ဝိနာသေယ၊ ပျက်ဆီးကြကုန်
လော့။ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။အယံ၊ဤကျိုးသည်။နသံဝါသနာရဟောဝါတို့နှင့်အ
တူတကွနေခြင်းဌာမထိုက်။ ။(ဘဒ္ဒ)ဝေါလိုလျက်ဆန်းအထိုဌာနိဋ္ဌဟိတ်
ကျေ။တာသို့ဝမ္မေအဓိဋ္ဌေတာလိုလျက်အဓိဂ္ဂေးရှိသောဌာနတော်၏အယ္ယဉ်
ဖြစ်၍အံ့သက်သည်။ ။ဝါစာယသဒိလောတိဝစနေနမရဒ။မနောဝိဒုဂ္ဂေါ
တိမနသာဝိဒုဂ္ဂေါဒုပ္ပဝေသောဝိသမော။(အဋ္ဌကထာ)။ ။ဂါမနိဂမေသု
လိုလျက်လိုင်ဗျက်၍ဂါမနိဂမာသုဆိုသည်။ ။ဂါမနိဂမာသုယာဝတိ
ဂါမေသုစနိဂမေသုစသာရ။ဘဒ္ဒကောတိပဘာဝိတော။(အဋ္ဌကထာ)။ ။
ဗာလိသေနအညာဏေန။ (ရင်း)။ ။ဝမ္ဗဇာတကံ နဝမံ။၃၀၄။

၃၀၅-နန္ဒိယမိဂရာဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ်
ဖွားဘုရားသည်၊ သစေဗြာဟ္မဏာဂန္ဓော်သိ,အစရှိသောဂါထာပုန်ဖြင့်တန်း
ဆာဆင်အပ်သော။ဤနန္ဒိယမိဂရာဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌
သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊အမိကိုလုပ်ကျွေးသော ရဟန်းတပါးကို အ
ကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါမျှားကုန်သောနေ့တို့သည်လွန်သဖြင့် ထိုနန္ဒိယသမင်မင်း၏
မိဘတို့သည် ထိုနန္ဒိယ သမင်မင်းကို ဖူးမြင်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍ ဝါတို့၏
သားဖြစ်သောဆင်ပြောင်အားနှင့်တူသောအားရှိသောအစွမ်းနှင့် ပြည့်
စုံသော နန္ဒိယသမင်မင်းသည် အကယ်၍ အသက် ရှင်သည် ဖြစ်အုံ၊
စောင်ရှုံးကိုချုံ၍ဝါတို့အားဖူးမြင်အုံ့သောဌာ မရှိတော်လာလတ္တံ့။ ထိုနန္ဒိ
ယသမင်မင်းအား သတင်းစကားကို စေကုန်အုံ့ဟုကြံ၍ ခရီး၏အနီးဌာ
ရပ်၍ပုဏ္ဏားတယောက်ကိုမြင်၍။အရှင်၊ အာဘယ်သို့သွားအုံ့နည်းဟုလူတို့
၏စကားဖြင့်မေး၍၊ သာကေတမြို့သို့ သွားအုံ့ဟု ဆိုသည်ရှိသော်၊သား
အားသတင်းစကားကိုမှာလိုက်လိုသည်ဖြစ်၍။ ။

(၉၁၈) သစေ ဗြာဟ္မဏ ဂန္ဓော်သိ၊သာကေတေ အဇ္ဇုနံ ဝနံ။
ဝဇ္ဇာသိ နဒ္ဒိယံ နာမ၊ပုတ္တံ အသ္သာက-မောရသံ။
မာတာ ပိတာ စ ဇေ ဝုဏ္ဏာ၊တေ တံ ဇုဏ္ဏ ပသိတုံ။ ။
ဟူသောပဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၁၈) ဗြာဟ္မဏာ၊ပုဏ္ဏား။ သာကေတံ၊သာကေတမြို့သို့။ တွေ့၊သင်သည်။ သစေဂန္ဓော်သိ၊ အကယ်၍သွားသည်ဖြစ်အုံ့။ သာကေတေ၊သာကေတမြို့၌။အဇ္ဇုနံ၊အဇ္ဇုနအမည်ရှိသော။ ဝနံ၊ဥယျာဉ်သည်။အတ္တိ၊ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအဇ္ဇုနဥယျာဉ်၌။ အသ္သာကံ၊ငါတို့၏။ဩရသံ၊ရင်၌ဖြစ်သော။ နဒ္ဒိယံနာမ၊နဒ္ဒိယအမည်ရှိသော။ပုတ္တံ၊သားကို။တေ၊သင်၏။မာတာစ၊အဖိသည်ရင်း။ပိတာစ၊အဘသည်ရင်း။ ဝုဏ္ဏာ၊ကြီးကျယ်ပြီ။ တေ၊ထိုမိဘတို့သည်။တံ၊သင့်ကို။ပသိတုံ၊မြင်ခြင်းငှါ။ဇုဏ္ဏ ဇုဏ်၊အလိုရှိကုန်၏။ဇုတိ၊ဤသို့။ဝဇ္ဇာသိ၊ဆိုပါလေ။ ။ထိုပုဏ္ဏားသည်ကောင်းပြီဟုဝန်ခံ၍ သာကေတမြို့သို့ရောက်၍ နက်ဖြန်နေ့၌ဥယျာဉ်သို့ဝင်၍ နဒ္ဒိယမည်သောသမင်သည်အဘယ်သမင်နည်းဟုမေး၏။ နဒ္ဒိယသမင်သည် ထိုပုဏ္ဏား၏အနီးဌာနေ၍ငါတည်းဟုဆို၏။ပုဏ္ဏားသည်ထိုအကြောင်းကိုကြား၍။နဒ္ဒိယသမင်မင်းသည် ထိုစကားကိုကြား၍။ ငါသည်စောင်ရန်းကိုချန်၍ မသွားနိုင်သည်မဟုတ်။ သွားနိုင်သည်လျှင်တည်း။ ငါသည်ကား မင်း၏ဥစ္စာဖြစ်သော ရိက္ခာရေအစာကိုစား၏။ ထိုအစာသည်ငါ့အား၌အာဏာတည်၏။ဤသမင်အပေါင်းတို့၏အလယ်၌ ကြာဖြင့်စွာနေ၏။ မင်း၏ရင်းထိုသမင်တို့၏ရင်းချမ်းသာသောအဖြစ်ကိုမပြုမူ၍ ဝိပိအစွမ်းကိုမပြုမူ၍ သွားခြင်းမည်သည် ငါ့အားမသင့်။ ဝိပိအလှည့် ရောက်သည်ရှိသော်ကားငါသည်ထိုသမင်တို့အားချမ်းသာသောအဖြစ်ကိုပြု၍ ချမ်းသာစွာလာရအုံ့ဟုဆို၏။ထိုအကြောင်းကိုပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

(၉၁၉) ဘုတ္တာ မဟာ နိဝါပါနိ၊ရာဇိနော ပါန-ဘောဇနံ။
တံ ရာဇ-ဝိဏ္ဏံ အဝဘောတ္တုံ၊နာ-ဟံ ဗြာဟ္မဏ-မုသသဟော။ ။

(၉၂၀) ဩဒဟိသသာမ-ဟံ ပသသံ၊ခုရပ္ပါနိ-သ ရာဇိနော။
တဒါ-ဟံ သုခိတော မုတ္တော၊အဝိ ပသေသယ္ယ မာတရံ။ ။

ဟူသောနှစ်ဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၁၉-၉၂၀) ဗြာဟ္မဏာ၊ပုဏ္ဏား။မယာ၊ငါသည်။ရာဇိနော၊မင်း၏။နိဝါပါနိ၊ထိုထိုအရပ်၌ ထားအပ်သောရိက္ခာတို့ကို။ ဘုတ္တာ၊စားအပ်ကုန်၏။

ပါနေတောဇနံ၊ရေအစာကို။ ဘုတ္တံ၊စားအပ်၏။တံရာဇပိဏ္ဍံ၊ထိုမင်း၏ဥစ္စာ ဖြစ်သောအစာကို။အဝေဘောဇ္ဇာ၊မကောင်းသဖြင့်စားအပ်သည်ကို။ ကာ တုံ၊ပြုခြင်းငှါ။အဟံ၊ငါသည်။ဒုဋ္ဌသဟေ၊မဝံ့။ ။ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။ အ ဟံ၊ငါသည်။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဝါ၊ရေ၊အလှည့်သည်။ သမ္ဘတ္တော၊ရောက် သည်ရှိသော်။ ရုရုပ္ပါနိ၊စည်းဘွားတပ်သော မြားတို့ကို။ သန္ဓယ်တွာ၊ဘွဲ့ ၍။အာဂတဿ၊လာသော။အသရာဇိနော၊ထိုမင်းအား။မိဂယူထတော၊ သားအပေါင်းမှ။ နိက္ခမိတ္တွာ၊ထွက်၍။ ဂေမန္ဓေ၊တင့်အပ်သောအရပ်၌။ ဌတ္တွာ၊တည်၍။မဟာရာဇ၊ပြတ်သောမင်းကြီး။ မံ၊ငါ့ကို။ဝိဇ္ဈ၊ပစ်လော့။ဇူ တိ၊ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ဆို၍။ပေသိ၊မိမိ၏နံပါးကို။ ဩဒဟိ သဟာမိ၊ဝှေးရှထား အုံ့။ တဒါ၊ထိုအခါ၌။အဟံ၊ငါသည်။မရဏာဘယာ၊သေဘေးမှ။ ရုဇ္ဇော၊ လွတ်သည်ဖြစ်၍။ သုခိတော၊ ချမ်းသာရောက်သည်ဖြစ်၍။ ရညာ၊မင်း သည်။အနုညာတော၊ခွင့်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍။ မာတရံ၊မယ်တော် ခမည်း တော်ကို။အဝိပသေယျံ၊ဗုဒ္ဓိဖြင့်ရှုခဲ့လည်းမသိ။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ ပုဏ္ဏားသည်သွား၏။ နောံအတ္ထိ၌ ထိုနန္ဒိယသ မင်မင်း၏ အလှည့်ရောက်သောနေ့၌ မင်းသည်မျှားစွာသော အခြားအရံ ဖြင့်ဥယျာဉ်သို့လာ၏။ ဘုရားလောင်းသည်တင့်အပ်သောအရပ်၌နေ၏။ မင်းသည်သမင်ကိုပစ်ခဲ့ဟုစည်းသွားကိုဘွဲ့၏။ဘုရားလောင်းသည် တပ် ပါးကုန်သောသမင်တို့သည်သေဘေးဖြင့်ကြောက်၍ပြေးကုန်သကဲ့သို့ မပြေးမူ၍ကြောက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ မေတ္တာကိုရှေထားသည်ကိုပြု၍ လက္ခဏနံပါးဖြင့်ခံ၍မတုန်မလှုပ်လျှင်နေ၏။မင်းသည်ထိုသမင်၏မေတ္တာ အာနုဘော်ဖြင့်မြားကိုလွှတ်ခဲ့သောဌာ၌ မတတ်နိုင်။ဘုရားလောင်းသည် မြတ်သောမင်းကြီး၊မြားကိုအာဝဇ္ဇေကြောင့်မလွှတ်သနည်း၊လွှတ်လော့ဟုဆို ၏။ သမင်မင်း၊ငါသည်မြားကိုလွှတ်ခဲ့သောဌာ၌မတတ်နိုင်ဟုဆို၏။ မြတ် သောမင်းကြီး၊ ထိုသို့တပြီးကား ဂုဏ်ရှိသောသူတို့၏ ကျေးဇူးကို သိ လော့ဟုဆို၏။ထိုအခါမင်းသည်ဘုရားလောင်း၌ကြည်ညိုပြီး၍ လေးကိုပွန့် ၍ စိတ်မရှိသော၌မြားသည်လျှက်ရှေးဦးစွာသင်၏ကျေးဇူးကိုသိ၏။ ငါ သည်စိတ်ရှိသောလူဖြစ်လျှက်လည်းသင်၏ကျေးဇူးကိုမသိ။သမင်မင်း၊ သင်သည်ငါ့အားသည်းခံပါလော့။ သင်အားဘေးမဲ့ပေး၏ဟုဆို၏။မြတ် သောမင်းကြီး၊ငါ့အားရှေးဦးစွာဘေးမဲ့ပေး၏။ဥယျာဉ်၌သမင်အပေါင်း ကိုကား အသို့ပြုလတ္တံ့နည်းဟုဆို၏။ ထိုသမင်အပေါင်းတို့အားလည်း

ဘေးမဲ့ကိုပေးတော်ဟုဆိုတော်။ ဤသို့တရားလောင်းသည်နိဂြောဓာတ်၌ ဆိုအပါပြီးသောနည်းဖြင့်လျှင်ခပ်သိမ်းကုန်သောတောင်ခြေနေကုန်သော သားအပေါင်းတို့အားရင်း၊ ကောင်းကင်၌ သွားကုန်သော ဌက်အပေါင်းတို့အားရင်း၊ရေ၌နေကုန်သောငါးအပေါင်းတို့အားရင်းဘေးမဲ့ကိုပေးစေ၍ မင်းကိုပဋ္ဌသိတ္ထိ၌တည်စေ၍ဖြတ်သောမင်းကြီး၊မင်းမည်သည်အဂတိ လိုက်ခြင်းကိုပယ်၍ဆယ်ပါးသောမင်းကျင့်တရားတို့ကို မပျက်စေမူ၍ တရားနှင့်ညီစွာမင်းပြုခြင်းဌာသင့်တော်ဟုဆိုလို၍။ ။

ဒါနံ သီလံ ပရိစ္စာဂံ၊အဇ္ဇဝံ မဒ္ဒဝံ တပံ။
အက္ကောဓံ အဝိဟိံသဉ္စ၊ ခန္တီစ အဝိရောဓနော။ ။
ဣစ္ဆေ·တော ကုသလေ ဓမ္မေ၊ဌိတော ပဿသာမိ အတ္တနိ။
စတေတာ မေ ဇာယတေ ဝိတိ၊သောမနဿဉ္စ သဇ္ဇကံ။ ။

ဤသို့ဟောအပ်ကုန်သောမင်းကျင့်တရားဆယ်ပါးတို့ကိုသမင်မင်းသည်ဂါထာတွဲသဖြင့်ပြု၍ နှစ်ရက်သုံးရက်မင်း၏အထံ၌ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့အား ဘေးမဲ့ပေးခြင်းကိုပြုအံ့သောဌာ ဣစ္ဆစည်ကိုလည်စေ၍ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ မမေ့မလျော့သည် ဖြစ်လေ့ဟုဆိုမိတတ်တို့ အားဖူးမြင်အံ့သောဌာသွားတော်။ ဤအတိတ်ကိုဆောင်တော်မူပြီး၍သင့်ညီ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ။

(၉၂၀) မိဂရောဇာ ပုရေ အာသိ၊ကောသလဿ နိကေတနေ။
နန္ဒိယော နာမ နာမေန၊အာဘိရူပေါ စတုပ္ပဒေါ။ ။
(၉၂၂) တံ မံ ဝဒိတု·မာဂန္တ္မိ၊ဒါယတ္ထိ အဇ္ဇုနေ ဝနေ။
ဝနံ အာရဇ္ဇုံ ကတ္တွာနုဥသုံ သန္ဓယ ကောသလော။ ။
(၉၂၃) ဓာသသာ·ဟံ ဩဒဟိ ပဿံ၊ရုရုပ္ပါနိ·သ ရာဇိနော။
တဒါ·ဟံ သုဝိတော ရတ္ထော၊မာတာရံ ဒဋ္ဌု·မာဂတော။ ။

ဟူသော၎ဤအာဘိသမ္ဘုဒ္ဓဂါထာတို့ကိုဟောတော်မူ၏။ ။

(၉၂၀-၉၂၃) ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ပုရေ၊ရှေးခဏ။ကောသလဿ၊ကောသလမင်း၏။ နိကေတနေ၊မင်းနေပြည်၌။ အာဘိရူပေါ၊အလွန်အဆင်းလှသော။စတုပ္ပဒေါ၊အခြေလေးချောင်းရှိသော။ နာမေန၊အမည်အားဖြင့်။ နန္ဒိယောနာမ၊နန္ဒိယမည်သော။ မိဂရာဇာ၊သမင်မင်းသည်။ အာသိ၊ဝါ ဖြစ်ဘူးပြီ။ ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ကောသလော၊ကောသလမင်းသည်။ အဇ္ဇုနေဝနေ၊တောက်ကြီးပင်မျိုးသည်ဖြစ်၍ အဇ္ဇုနဝန်မည်သော။ ဒါ

ယသို့ ၊သားတို့အား နေစိမ့်သောဌာ ပေးအပ်သောဥယျာဉ်၌။ တံမံ၊တိုင်ကို။ဂဒိတုံ၊သတ်အံ့သောဌာ။ခန္ဓီ၊လေးကို။အာရဇ္ဇုံ၊ညီ,နှင့်တကွတွဲသည်ကို။ ကတ္တာနု၊ပြု၍။ ဥသုံ၊မြားကို။ သန္ဓယှ၊ဆွဲ၍။အာဂန္တွာ၊လာ၏။ ။အဟံ၊ငါသည်။တသ၊ထိုကောသလမင်းအား။ပ သိ၊လက္ခဏာနံပါးကို။ ဩဒဟိ ်၊ပစ်စိမ့်သောဌာခံ၏။အသရာဇိနော၊ထိုကောသလမင်း၏။ခုရပ္ပါနိ၊ စဉ်းသွေးတပ်သော မြားတို့ကို။ ဩဒဟိ ်၊ခံ၏။ တဒါ၊ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ သုဝိတော၊ချမ်းသာစွာ။ ဗုဇ္ဈော၊သောဘေးမှလွတ်သည်ဖြစ်၍။ မာတရံ၊မယ်တော်ကို။ဒဿံ၊ဖူးမြင်အံ့သောဌာ။ ဂတော၊သွား၏။ ။(ဂန္ဓ သိလိုလျှက်ပြု၍ဂန္ဓောသိနေသည်။တံရောစပါ ဏာ အဝဘောတ္တံ၊နာဟံ ဗြာဟ္မ ဏမုဿပေါ။ဟူသောပါဠိဝယ်အဓိပ္ပါယ်ကား။ မင်း၏ဘောဇဉ်ကိုစား လျှက် မင်း၏ကိန္နရကို မဆောင်ရွက်မပြီးသောသူသည် ယုတ်သောစား ခြင်းကို စားသည်မည်၏။ထိုကြောင့်ငါသည်ကဲ့သို့ယုတ်မာသောစား ခြင်းကိုစားခြင်းဌာမဝံဟူလိုသည်။အာရဇ္ဇုံ၊ကတ္တာလိုသည်။ပါရဇုံမလို။ အာရဇ္ဇုံ၊ကတ္တာနာတိဇိယာယသို့ ဇကေတောကတ္တာအာရောပေတ္တာတိ အဋ္ဌော။ (အဋ္ဌကထာ)။ ။နန္ဒိယဇာတက် ဒသမံ။ ၃၀၅။ အဝါရိယ ဝဏ္ဏော ပဋ္ဌမော။ ။

(၂-သုဗိဝဂ)

၃၀၆-ခရပုတ္တဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြစ်ဘုရားသည်၊ သစ္စာကိုရှေ့ပြုမဟာဝဏ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော ဤခရပုတ္တဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သီတင်း သုံး နေတော်မူစဉ်၊ မယားဟောင်း ဖြားယောင်းသော ရဟန်းကို အ ကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုဆိတ်ကိုရထား၌ကသော တရုသောသိန္ဓောမြင်းသည်ဖြင်၍၊ အ ဆွေဆိတ်မင်း၊ဆိတ်တို့သည် ရိုက်ကုန်သတတ် အရှက်မရှိကုန်သတတ် ဟုဂါတို့သည်ရှေးခဲ့ကြားဘူးကုန်၏။ ယခုမှလျှင်ကိုယ်တိုင်မြင်ရကုန်၏။ သင်သည်ကားဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ပြုအပ်သောမေထုန်အကျင့်ကို၌မှ

လောက်ကုန်သော ငါတို့၏မြင်ကုန်စဉ်လျှင်ပြု၏။အရှက်မရှိ။ငါတို့ရှေးခဏ ကြားဘူးသောစကားသည်ဤမြင်ခြင်းနှင့်ညီသလျှင်ကတည်းဟုဆို၏။ ။

(၉၂၄) သစ္စံ ကိရေဝ•မာဟံသု၊ဂရုံ ဗာလောတိ ပဏ္ဍိတာ။
ပဿ ဗာလော ရဟော ကမ္မံ၊အာဝိ ကုဗ္ဗံ နဗုဇ္ဈတိ။ ။

ဟူသောရှေးဦးဗွေးသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၂၄) ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိတို့သည်။ဂရုံအဓိ၊ဆိတ်ကို။ ဗာလောတိ၊ဖြိုက်၏ဟူ၏။ အဟံသုကိရ၊ဆိုကုန်သတတ်။ ဝေ၊ဤသို့ဆိုခြင်းသည်။ သစ္စံ၊မှန်ပေ၏။ပဿပဿထ၊ရှုကုန်လင့်သား။အာဝိ၊မျက်မှောက်ဖြစ်၏။ ကုဗ္ဗံကုဗ္ဗန္တော၊ ပြုသော။ဗာလော၊ဤဆိတ်ဖြိုက်သည်။ဝေတ်၊ဤအမှုကို။ရဟော၊ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌။ကမ္မံ၊ပြုစကောင်းသောအမှုဟူ၏၊နဗုဇ္ဈတိ၊မသိ။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဆိတ်သည်။ ။

(၉၂၅) တွံ ခေါ ဒိ သမ္ဗ ဗာလော•သိ၊ခရေပုတ္တ ဝိဇာနဟိ။
ရဇ္ဇုယာ ဟိ ပရိကွ်ိတ္တော၊ဝကော•ဠော သြဟိတော-မုခေါ။ ။

(၉၂၆) အယဉ္စိ သမ္ဗ တော ဗာလော၊ယော ရတ္တော နဝ ပလာယသိ။
သော•ဝ ဗာလတရော သမ္ဗ၊ယံ တွံ ဝဟသိ သေနကံ။ ။

ဟူသော၎င်းနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၉၂၅-၉၂၆) ခရေပုတ္တ၊မြည်း၏သားဖြစ်သော။ သမ္ဗသိန္ဓဝ၊အဆွေသိန္ဓောမြင်း။ရဇ္ဇုယာ၊ကြိုးဖြင့်။ ပရိကွ်ိတ္တော၊ထမ်းပိုးနှင့်တကွလည်ခွဲရစ်အပ်သော။ဝကော•ဠော၊ကော်ဝံသောနွားတစ်ခမ်းရှိသော။ သြဟိတောမုခေါ၊ အောက်သို့ချသောမျက်နှာရှိသော။တွံခေါ၊သင်သည်သာလျှင်။ မယာဝိ၊ ငါ့အောက်လည်း။ ဗာလောဗာလတရော၊အလွန်ဖြိုက်သည်။ အသိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ဝိဇာနာဟိ၊သိလော့။ ။သမ္ဗသိန္ဓဝ၊အဆွေသိန္ဓောမြင်း။ ယောတွံ၊အကြင်သင်သည်။မုတ္တော၊ရထားမှလွတ်သည်ရှိသော်။ နပလာယသိ၊တောသို့မပြေး။ တေ၊ သင်၏။ ယံအပလာယနံ၊ အကြင်ရထားမှလွတ်သော်တော့အရပ်သို့မပြေးခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏၊(ထည့်)။ အယဉ္စိ၊ ဤသို့ရထားမှလွတ်သောအခါတောအရပ်သို့မပြေးခြင်းသည်လည်း။ဗာ လောဗာလတာ၊ဝေါ၊ဖြိုက်သည်၏အဖြစ်ကဲ့ရဲ့စရာအဖြစ် တရုပင်တည်း။ သမ္ဗသိန္ဓဝ၊အဆွေသိန္ဓောမြင်း။တွံ၊သင်သည်။ ယံသေနကံ၊အကြင်သေနကမင်းကို။ဟသိ၊ရွက်ဆောင်၏။သော၊ထိုသေနကမင်းသည်လည်း။ တယာ၊သင့်အောက်။ဗာလတရော'အထူးသဖြင့်ဖြိုက်သေး၏။ ။

မင်းသည်ဖြင်းဆိတ်တို့၏စကားကိုဆို၏။ထိုကြောင့်ထိုစကားကိုနှား ထောင်လျက်ရထားကိုဖြည်းဖြည်းနှင်စေ၏။သိန္ဓောဖြင်းသည်လည်းထို ဆိတ်၏စကားကိုကြား၍။ ။

(၉၂၇) ယံ နု သမ္မ အယံ ဗာလောအစ-ရာဇ ဝိစာနဟိ။
အထ ကေန သေနကော ဗာလောတံ မေအက္ခာဟိပုဏ္ဏိတော။
ဟူသောဤစတုဏ္ဍဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၂၇) သမ္မအစရာဇ၊အဆွေဆိတ်မင်း။နု၊အတ္တံစကား သင့်ကိုကြား စေခဲ့။တာဝ၊ရှေးဦးစွာ(ထည့်)။ယံယေနကာရဏေန၊အကြောင်တိရစ္ဆာန် ဖြစ်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ အဟံ၊ငါသည်။ ဗာလော၊ဖိုက်၏။ တံကာရဏံ၊ထိုငါဖိုက်ခြင်း၏အကြောင်းကို။ တံ၊သင်သည်။ ဝိစာနဟိ၊ဝိ စာနိတုံသင်္ကာ၊သိခြင်းဌာတတ်ကောင်းပေ၏။ အထ၊ထိုသို့ ငါကဲ့သို့တိ ရစ္ဆာန်မဟုတ်ဘဲလျက်။အယံသေနကော၊ ၍သေနကမင်းသည်။ ကေန ကာရဏေန၊အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ဗာလော၊ဖိုက်သနည်း။ တံကာ ရဏံ၊ထိုသေနကမင်းဖိုက်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ပုဏ္ဏိတော၊ မေးအပ် သော။တံ၊သင်သည်။မေ၊ငါအား။အက္ခာဟိ၊ကြားဘိလတံ့သား။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဆိတ်မင်းသည်ကြားလိုရကား။ ။

(၉၂၈) ဥဇ္ဇာမဇ္ဇံ လဘိတ္ဝာန၊ဘရိယာ နု ဘဝိဿတိ။
တေန စဖီသတ.ဇ္ဇာနံ၊သာ စေတသ ဖဟိဿတိ။ ။
ဟူသောဤပဉ္စမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၂၈) သမ္မသိန္ဓ၀၊ အဆွေသိန္ဓောဖြင်း။ အယံရာဇာ၊ ၍သေနက မင်းသည်။ ဥဇ္ဇာမဇ္ဇံ၊ ဖြတ်သောအနက်ရှိသော။ ဝါ၊ဖြတ်သောအစိုးအ ပွါးကို ဆောင်တတ်သော သဗ္ဗရုဒညူမန္တရားကို။ လဘိတ္ဝာန၊ရပြီး၍။ တေန၊ထိုသဗ္ဗရုဒညူမန္တရားဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ အဂ္ဂိ ၊မီးသို့။ပ ဝေသန္တော၊ဝင်၍။အဇ္ဇာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ စဖီသတိ၊စွန့်လတ္တံ့။တေသ၊ ထိုမင်းကို။သာစ၊ထိုမိဘုရားသည်လည်း။ဖဟိဿတိ၊စွန့်လတ္တံ့။တေသ၊ ၍မင်း၏။ ဘရိယာ၊မယားသည်။ နဘဝိဿတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့။တဿ၊ထို ကြောင့်။ သောရာဇာ၊ထိုသေနကမင်းသည်။ တယာဝိ၊သင့်အော်လည်း။ ဗာလတရော၊ဖိုက်လွန်းလတ်၏။ လောလော၊ လျှပ်ပေါ်၏။ လဒ္ဓံယာသံ၊ရပြီး သောစည်းစိမ်ကို။ရက္ခိတုံ၊စောင့်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊မစွမ်းနိုင်ပါ၏။ ။

ထိုနောင်မှမင်းသည်ဆိတ်၏စကားကိုကြား၍၊ဆိတ်မင်း၊ငါတို့၏ချမ်းသာကိုပြုသည်ရှိသော် သင်သည်လျှင်ပြုလတ္တံ့။ ဂြားဦးစွာ ငါတို့အားပြု အပ်သည်နှင့်ယှဉ်သောအမှုကိုဆိုပါလေ့ဟုဆို၏။ထိုအခါသေနကမင်းကိုဆိတ်မင်းသည်၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊၌သတ္တဝါတို့အား ကိုယ်စ့ထက်တပါးသောချစ်သောသူမည်သည်မရှိ။ တရုသောချစ်အပ်သောဘဏ္ဍာ ကိုမှီ၍ကိုယ်စ့ကိုယ်ကိုပင် ဗျက်ဆိုးအံ့သောဌာ ရအပ်သောစည်းဝိပ်ကို ဖွန့်အံ့သောဌာမသင့်ဟုဆို၍။ ။

(၉၂၉) နှ ဝိယမေဒန္တိ ဇနိန္ဒ တာဒိသော၊
အတ္တံ နိရံကတ္တာ ဝိယာနိ သေဝတိ။

အတ္တာ. ဝ သေယျော ပရမာ စ သေယျော၊
လဒ္ဓာ စ ဝိယာ ဥစိတ.ဌေန ပဒ္ဓာ။ ။

ဟူသောဤဆဋ္ဌဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၂၉) ဇနိန္ဒ၊လူတို့ကိုအစိုးရသောမင်း။တာဒိသောတုမှာဒိသော၊ သင်ကဲ့သို့ကြီးကျယ်သော စည်းဝိပ်ခ္ခတည်သောသူသည်။ ဝိယာဘဏ္ဍံ၊ ချစ်ဖြတ်နိုးအပ်သောမယားဟူသော၊ဥစ္စာကို။နိသေ.ယ၊ဖြို၍။(ထည့်)။အတ္တံ ဘဏ္ဍံ၊ဤဘဏ္ဍာသည်။ မော၊ငါသည်။ ဝိယံ၊ချစ်အပ်သောဘဏ္ဍာတည်း။ အကုတိ၊ဤသို့။ အတ္တံအတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ နိရံကတ္တာဆဆ္ဆေတ္တာ၊ စွန့်၍။ ဝိ ယာနိ၊ချစ်အပ်သောဘဏ္ဍာတို့ကို။ သေဝတိ၊ဖြိုခဲအံ့။ တံ၊ထို သို့မိမိကိုယ် ကိုစွန့်၍ချစ်အပ်သောဘဏ္ဍာကိုဖြိုခဲခြင်းသည်။ နယုတ္တံ၊မသင့်။ ဧကိ ကာ ရဏာ၊အဘဲ့ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အတ္တာဝ၊မိမိကိုယ်သည်သာလျှင်။ ယာဘ္ဌာ၊အကြင်ကြောင့်။သတာဂုဏေန။အဆအရာဖြင့်။ သဟာသဂုဏေန၊ အဆ အထောင်ဖြင့်။ သတ သဟာသဂုဏေန၊ အဆ အသိန်းဖြင့်။ သေယျော ဝ ဝေဥ္ဇတ္ထမော၊ဖြတ်၏။ ကုတော၊အဘယ်ထက်ဖြတ်သနည်း ဟူမူကား။ ပရမာစပရမာပိ၊ မိမိမှတပါးဖြတ်လတ္တံသောချစ်အပ်သော ဘဏ္ဍာထက်လဲ့ည်း။သေယျောဥတ္တမော၊ဖြတ်၏။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။အ ယုတ္တံ၊မသင့်။စသစ္ခံ၊မှန်၏။ ဥစိတဌေန၊ ပွါးစီးတိုးတက်သောစည်းဝိပ် ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသောယောကျ်ားသည်။ ပဒ္ဓာ၊နောက်မှ၊နောက်၌။ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်သောမယားမည်သည်ကို။ လဒ္ဓာ၊ ရခြင်းငှါ တတ်ကောင်း၏။

တဆွာ၊ထိုသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ အတ္တာ၊မိမိကိုယ်ကို။ နနာသော တဗ္ဗော၊မဟုတ်ဆိုးစကောင်း။ ။(ဂရုံအဓိဟု-အဋ္ဌကထာ)ကွင်းသော ကြောင့်၊ဂရသည် အဓိ၏ပရိယာယ်မှတ်။ ပဿထဆိုလိုလျက် ထကျေ သည်။ အဋ္ဌကထာအလိုအာချာတ်အာလုပ်တည်း။ ထိုကြောင့်။ပဿတိ အာလပနံပဿထာတိအတ္ထော။ဟုမိန့်သည်။ တံခေါ်၌ ခေါ်ကားအဝခာ ရဏာ။ဝိကိုမယာဝိဟုယ္ယဉ်။ခရသပုတ္တောခရပုတ္တော၊ မြည်း၏သားဖြစ် သောကြောင့်ခရပုတ္တဟုဆိုသတည်း။ ရဇ္ဇုယာဟိ၌ဟိကား အနက်မရှိ။ အကယ်၍အနက်ရှိကြုံလိုအုံ့။ဟိယသ္မာရဇ္ဇုယာပရိကို့တ္တောဝကော်ဠော ဩဟိတောဗုခေါ်သေနကံ ဝဟာသိတသ္မာဗာလောတွံ-ဟုယောဇနာ။အ ယံဝိသမ္မတောသင့်သည် သမ္မတောမသင့်၊ ဗာလောကား ဘာဝ ပ္ပဋ္ဌာန တည်း။ အ၏ဩာ၌ဗာလျှံရှိ၏ အယံဝိနှင့်လိုင်မတန်။ ယန္ဒိ့ကာရဏာတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနံ။နုတိအနုသဝနတ္ထေနိပါတော(အဋ္ဌကထာ)။အနုသဝနတ္ထဟု ဆိုသော်လည်းကိရကဲ့သို့ ကြိယာနှင့်ယှဉ်ရသည်မဟုတ်။ ဝိဇာနာဟိဟု ဆိုအပ်လျက်ဂါထာဖြစ်၍ ရသပြုသည်။ တံတံကာရဏံဇာနိတုံသက္ကာ ဟုအဋ္ဌကထာရှိ၍ဝိဇာနိဟိဝိဇာနိတုံသက္ကာဟု၊ယောဇနာသည်။ ဆဋ္ဌဂါ ထာ၌ နဝိယမေ၊တိဝိယံမေ၊အယမေဝဝါပါ၌ဟု၊ ဟု-အဋ္ဌကထာဘွင့်ရ ကားနှကား အနက်မရ။ ယထက်နိဂ္ဂဟိတ်ကျေသည်။ နဝိယမေ ဆန်း လျော်သည်။တာဒိသောတုမှာဒိသောဟူရကား။တွံဝိယဒိ်သ တိတိတ္ဘာ ဒိသော,ပြု။သောဝိယာဒိသတိတိတာဒိသော,မပြုလင့်။တုမှကို တပြုသင့် မှတ်။ အတ္တံနိရုံကတ္ဘာတိအတ္ထာနံ ဆဋ္ဌေတ္ထာ,ဘွင့်ရကား။ အတ္တံသည် အတ္ထာနံမှ ရုပ်အထူးမှတ်။ တာနိသေဝတိ၊တဒယုတ္တံ၊ ကိं ကာရဏာ အတ္ထာဝသေယျောတိ ယသ္မာသတဂုဏေနသဟသဂုဏေန သတသ ဟဿဂုဏေနအတ္ထာဝသေယျောဝရောဥတ္တမောဟုအဋ္ဌကထာရှိသော ကြောင့်။ တဒယုတ္တံစသောပါ၌သောသကို သိအပ်သည်။ အတ္ထာဝသေ ယျောကိုသာဆိုချေသော်အဘာယ်ထက်ဖြတ်သနည်း၊အယုတ်ထက်ဖြတ် သူလောအလတ်ထက်ဖြတ်သလောစောကြောဘွယ်ရှိသောကြောင့်ပရ မာစသေယျောဟောပြန်သည်။ထို့ကြောင့်အဋ္ဌကထာ၌ သေယျောပရ မာစဥတ္တမာအညသ္မာဝိယဘဏ္ဍာပိတိအတ္ထော။ ဣတ္ထေဟိစကာရောဝိကာ ရဏာတ္ထေနိပါတောဒဠ္ဍေဟုဘွင့်သည်။ ရင်းအဋ္ဌကထာကိုရှု၍ကုတော စသောပါ၌သောသနှင့်တကွယောဇနာသည်။ ။လဇ္ဇာစ၌ကားဒ ဠ္ဍိ။ဥစ

တဏ္ဍေနဝမ်ာ ဟဏ္ဍေနယသသမ္ပန္နောနဝုရိသေနပစ္ဆာဝိယာနာမ သက္ကာ လဒ္ဓုံ တတ္ထဝါကရဏာ နအတ္ထာနာသေတဗ္ဗောတိ။ ဟူသောဂါထာကို မြော်မြင်ခဲနက်ယောဇနာသည်ကိုမျှားစွာသောနိသယည်းတို့နှင့်မညီဟု မဤမသာနှလုံးမရှိရာ)။ ။ခရေပုတ္တဇာတကံ ပဌမံ။၃၀၆။

၃၀၇-သုဗိဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြစ်စွာဘုရားသည်၊ အကကွာသံအဖရသံ,အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤသုဗိဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ပညာပါရမီကို အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည်ထိုအပ်ကိုအပ်ကျည်၌ထည့်၍ ခါးပိုက်၌ထား၍ ထိုရွာသို့သွား၍ပုန်းပဲအကြီး၏နေရာအိမ်လမ်းကိုမေး၍၊ထိုအိမ်သို့သွား၍တံခါး၌ရပ်၍ဝါ၏လက်မှ ဤသို့သဘောရှိသောအပ်ကို အဘိုးဖြင့်အဘယ်သူသည်ဝယ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသနည်းဟုအပ်ကိုချီးမွမ်းလျက် ပန်းပဲအကြီး၏အိမ်တံခါးအနီးသို့သွား၍။ ။

(၉၃၀) အ-ကက္ကသံ အ-ဖရသံ၊ခရ-ဝေတံ သုပါသိယံ။
သုရုမံ တိသိဏ-ဂ္ဂဠ၊ကော သုစိ ကေတု-မိစ္ဆတိ။ ။

ဟူသောရှေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၃၀) အကက္ကသံ၊အကာမရှိထသော။အဖရသံ၊ မကြမ်းထသော။ခရဝေတံ၊သွေးကျော်ဖြင့် ပွတ်အပ်ထသော။ သုပါသိယံ၊ကောင်းစွာနုပါးထွင်းအပ်ထသော။သုရုမံ၊သိမ်မွေ့စွါထသော။တိသိဏဂ္ဂဠ၊ထက်သောအမျှားရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော။ သုစိ၊အပ်ကို။ ကော၊အဘယ်သူသည်။ ကေတုံ၊ဝယ်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆတိ၊အလိုရှိသနည်း။ ။

ဤသို့ဆို၍လည်းတဘန်ထိုအပ်ကိုချီးမွမ်းလိုရကား။ ။

(၉၃၁) သုမဇ္ဇဠ သုပါသဠ၊အနုပုဗ္ဗံ သုဝဋ္ဋိတံ။
ဃန-ဃာတိမံ ပဒုံထဒ္ဒံ၊ကော သုစိ ကေတု-မိစ္ဆတိ။ ။

ဟူသောနှစ်ခုမြောက်သောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၃၁) သုမဇ္ဇဠ၊ကုရုဝိန္ဒကမည်သောကျောက်မုန်ဖြင့်ကောင်းစွာပွတ်သည်လည်းဖြစ်ထသော။ သုပါသဠ၊ကောင်းစွာ နုပါးထွင်းအပ် သည်

လည်းဖြစ်သော။အနုဝုဇ္ဇံ၊အစဉ်သဖြင့်။ သုဝဏ္ဏိတံ၊ကောင်းစွာလုံးသည်
လည်းဖြစ်သော။ ဃနဃာတိမံ၊တူဖြင့်ခတ်အပ်သည်ရှိသော်ပေကိုထုတ်
ချင်းထွင်းထသော။ ပဒုိထဋ္ဌံ၊အလွန်မာထသော။သူဗိ ၊အပ်ကို။ ကောဒ
ဘယ်သူသည်။ကေတုံ၊ဝယ်ခြင်းငှါ။ဣဒ္ဓတိ၊အလိုရှိသနည်း။ ။

ထိုခဏာဒ္ဓပန်းပဲထိုင်းယ်သည်လာ၍၊မောင်လုင်၊တိုင်းအလုံးဌ နေကုန်
သော့သူတို့သည် အပ်အစရှိသည်တို့၏အကျိုးငှါ၊ ဤရွာသို့လာကုန်၏။
သင်သည်ဖိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ပန်းပဲတို့၏ရွာ၌အပ်ကိုရောင်းခြင်း
ငှါအလိုရှိ၏။ တနေ့ပတ်လုံးလည်းအပ်၏ကျေးဇူးကို အကယ်၍ဆိုင်ငြား
အုံ၊ တစုံတယောက်သောသူသည် သင်၏ လက်မှအပ်ကို မဝယ်လတ္တံ့။
သင်သည် အဘိုးကိုရခြင်းငှာ အကယ်၍ အလိုရှိအုံ၊တပါးသောရွာသို့
သွားလေလေ့ဟုဆိုလို၍။ ။

(၉၃၂) ဣတော ဒါနိ ပတာယန္တိ၊သူဗိယော ဗဒ္ဓိသာနိ စ။
ကောယံ ကမ္မာရ-ဂါမသ္မိံ၊သူဗိ ဝိက္ကေတု-မိစ္ဆတိ။ ။

(၉၃၃) ဣတော သတ္ထာ နိဂ္ဂန္ထိတ်၊ကမ္ဗုန္ဓာ ဝိဝိဓာ ပုထု။
ကောယံ ကမ္မာရ-ဂါမသ္မိံ၊သူဗိ ဝိက္ကေတု-မိစ္ဆတိ။ ။

ဟူသောနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတို့။ ။

(၉၃၂-၉၃၃) မာဏဝ၊မောင်လုင်။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ ဣတော၊ဤပန်း
ပဲရွာကြီးမှ။ သူဗိယောစ၊ အပ်တို့သည်ရင်း။ ဗဒ္ဓိသာနိစ၊သံကောက်တို့
သည်ရင်း။ပတာယန္တိ နိက္ခမန္တိ၊ထွက်ကုန်၏။ဝါ၊ထိုထိုအရပ်သို့ပျံ့နှံ့ကုန်
၏။ ယော၊အကြင်သူသည်။ ကမ္မာရဂါမသ္မိံ၊ဤသို့သဘောရှိသောပန်းပဲ
ရွာကြီး၌။သူဗိ ၊အပ်ကို။ ဝိက္ကေတုံ၊ရောင်းအုံ့သောငှါ။ ဣစ္ဆတိ၊အလိုရှိ၏။
အယံ၊ဤပန်းပဲရွာဝယ် အပ်ရောင်းလာသော သူသည်ကား။ ကောဒ
ဘယ်သို့သဘောရှိသောသူနည်း။ ။(အရာဌာနမသိသောသူလောဟူ
လိုသည်)။ ။မာဏဝ၊မောင်လုလင်။ဣတော၊ဤဝန်းကျင်ကြည်ဗာပန်း
ပဲရွာကြီးမှ။ သတ္ထာ၊ တစည်းရှုးဆောက် ပုဆိန် ထားမအပ်ကမကြွင်း
အချင်းခပ်သိမ်းသံဘဏ္ဍာအပေါင်းရောင်းဝယ်ဘောက်ကားသောကုန်
သည်တို့သည်။ နိဂ္ဂန္ထိတ်၊ထွက်ကုန်၏။ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူးအပြားပြား
ရှိကုန်သော။ ပုထု၊များစွာကုန်သော။ကမ္ဗုန္ဓာ၊အလုံးရုံသောတိုင်းပြည်
ဝူတို့၏အမှုအခင်းတို့သည်လည်း။ ဣတော၊ဤပန်းပဲရွာမှ။ ဂဟိတဥပ
ကရဏောနေ၀၊ ဝယ်ယူအပ်သော တစည်းရှုးဆောက် ပုဆိန်ထားမ စ

သောအဆောက်အဦးဖြင့်သာလျှင်။ ပဝတ္တနေ့ ဖြစ်ကုန်၏။ ယောဟုအကြင်သူသည်။ ကမ္ဘာရဂါမတို့ ဤသို့ကြေညာပန်းပဲရွာကြီး၌။ သူစီ၊အပ်ကို။ ဝိုက်ကြွေတုံ၊ရောင်းခြင်းငှါ။ ဒုဿတိ၊အလိုရှိ၏။ အယံ၊ဤပန်းပဲရွာဝယ်အပ်ရောင်းလာသောသူသည်။ကော၊အဘယ်သို့သဘောရှိသောသူနည်း။ ။

ဘုရားလောင်းသည် သတ္တိတို့ဖြင့်၏စကားကိုကြား၍ နမ၊သင်သည်မသိ။မသိသောကြောင့်သာလျှင်ဤသို့ဆို၏ဟုဆိုလို၍။ ။

(၉၃၄) သူစီ ကမ္ဘာရ-ဂါမတို့ ဝိုက်ကြွေတမ္ဘာ ပဇာနတာ။
အာစရိယာ သဗ္ဗာနဿ ကမ္ဘံ သုကတ-ဒုက္ကဋံ။ ။

(၉၃၅) ဒုမဗ္ဗေ တေ ဝိတာ ဘဒ္ဒေ၊သူစီ ဇညာ မယာ ကတံ။
တယာစ မံ နိမန္တေယျ၊ယဗ္ဗေ ဣဏ္ဍိ ဃရေ ဓနံ။ ။

ဟူသောနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၉၃၄-၉၃၅) ဘဒ္ဒေ၊နမ။ ပဇာနတာ၊အရာဌာန သိလိမ္ဘာသောပညာရှိသည်။သူစီ၊အပ်မည်သည်ကို။ကမ္ဘာရဂါမတို့ ၊သံမှဲလိမ္ဘာပန်းပဲရွာ၌သာလျှင်။ဝိုက်ကြွေတမ္ဘာ၊ရောင်းအပ်၏။ ကိံ ကာရဏာ၊အဘဲ့ကြောင့်နည်းဟူမူကား။အာစရိယာ၊သံမှဲလိမ္ဘာပန်းပဲဆရာတို့သည်သာလျှင်။ သုကတဒုက္ခဋံ၊ကောင်းစွာပြုအပ်သောအမှု မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်သောအမှုဟု ဆိုအပ်သော။ကမ္ဘံ၊အမှုကို။ သဗ္ဗာနဿ၊သိနိုင်ကုန်၏။ ။(ထိုဂါသည်ပန်းပဲအမှု၌မလိမ္ဘာဇုန်သောဂဟပတိတို့၏ရွာ၌ကွမ်း၍ဂါပြုအပ်သောအပ်၏သုကတဒုက္ခဋအဖြစ်ကိုသိစေခြင်းငှါအာဘယ်မှာတတ်နိုင်အံ့နည်း။ ဤသံမှဲလိမ္ဘာပန်းပဲရွာ၌သာလျှင်ဂါ၏အစွမ်းကိုသိနိုင်မည်ဟူလိုသည်။ ။ဤသို့ဘုရားလောင်းသည်။ဤဂါထာဖြင့်မိမိ၏အစွမ်းကိုချီးမွမ်း၏)။ ။ဘဒ္ဒေ၊နမ။မယာ၊ဂါသည်။ကတံ၊ပြုအပ်သော။ ဣမံသူစီ၊သင်္ဂြိုဟ်အထူးရှိသော၊ဤသည့်အပ်ကို။တေ၊သင်၏။ဝိတာ၊အာဘသည်။စေဇညာ၊ဤရွှေလေးစဉ်မမြင်စဖူး, ထူးလှပေသည်ဟု ဥပဒေလက်စွမ်းကိုအကယ်၍သိပြီးနှင့်။ တယာစ၊သင်ဖြင့်လည်း။မံ၊ငါ့ကို။နိမန္တေယျ၊ဘိတ်ရာ၏။ ဣဏ္ဍေ၊ဤအိမ်ရှိ။အညံ၊သင်မှတပါး၊သော။ ယံဓနံ၊ အကြင်သက်ရှိ သက်မဲ့ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။တေနစ၊ထိုဥစ္စာဖြင့်လည်း။နိမန္တေယျ၊ဘိတ်ရာ၏။ ။(ဒုတော သဏ္ဌာနိဂဏ္ဆနဿ ဟူသော စတုတ္ထဂါထာ၌။ သဏ္ဌာနိတိ ဗာရာဏသိယံ ဂဏ္ဆနာနိ နာနပ္ပကာရာနိ သဏ္ဌာနိ ဝိဒုတောဂဏ္ဆနဿ,ဟု-အဋ္ဌကထာရှိ၏။ သဏ္ဌာတိ ဗာရာဏသိယံ ဂဏ္ဆနာ နာနပ္ပကာရာ သဏ္ဌာဝိ ဒုတောဝ

နိုဂ္ဂဆန္ဒနဲ့,ဟုဂ္ဂိသင့်သည်။စာရေးသူသတိမမူ၍နိုအာဂ္ဂရာနေရာလွဲသည်၊ ပညာဂ္ဂိတ္ကိုဆင်ခြင်။ ။ဝိဝိဓာဝုထူတိနာနုပ္ပကာရာဗဟုကမ္ဗန္ဓာဗိသက လရဇ္ဇဝါသိနံ ဣတောဂဟိတဥပကရဏောနေဝ ပဝတ္တန္တိ။ အဌကထာ ဘွင့်ရကား။ ကမ္ဗန္ဓာ၊ အမှုလုပ်သောသူတို့သည်ပေးသည်ကားမသင့်။ ပဝတ္တန္တိကား ပါဠိသေသတည်း။ နိုဂ္ဂဆန္ဒနဲ့ပုဒ်ကို အနက်အားဖြင့် ယူသည်လည်းဆိုသင့်၏။ ။သူစိ်ကမ္ဘာရဂါမဘိုင်ဟူသောဆင်ခြင်ထာန်။ သူစိန့်ဝိဘတ်ဝိပလ္လာသောကတော။ ဣဒံဝတ္ထုံပေါတိ သူစိနာမပဇာနနတာပဏ္ဍိတေန ပုရိသေနကမ္ဘာရဂါမဘိုင်ယော ဝိဏ္ဏော်ဗ္ဗာ,ဟု-အဌကထာဘွင့်သဉ်ကားနိုဂ္ဂဟိတ်နှင့်ချည်းအစဉ်သင့်ဖြင်၍ဘွင့်သည်။ သုစိဟု ပဌမန္တနှင့်ပင်ဂ္ဂိသော်လည်းဆန်းသဒ္ဒါအနက်မယျက်)။ ။သူစိဇာတကံ ဒုတိယံ။၃ဝ၇။

၃ဝ-တုဏ္ဍိလဇာတ်။

နတ်နှင့်တက္ကသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ် စွာဘုရားသည်။ နဝဆန္ဒကေ,အစဂ္ဂိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင် အပ်သော၍တုဏ္ဍိလဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သီတင်းသုံးနေ တော်မူစဉ်၊သေဘေးကိုကြောက်တတ်သော ရဟန်းတပါးကိုအကြောင်း ပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

မဟာတုဏ္ဍိလသည် ရှုဒ္ဓတုဏ္ဍိလကိုဖြင်၍၊ ညြိထွေးတုဏ္ဍိလ၊သင် သည် ယခုလည်း၏။ ဝင်ရောအရပ်ကို ကြည့်၏။ အဘယ် အကြောင်း ကြောင့်ထိုအမှုကိုပြုသနည်းဟုမေး၏။ရှုဒ္ဓတုဏ္ဍိလသည်မိမိဖြင်သော အ ကြောင်းကိုဆိုလို၍။ ။

(၉ခု၆) နဝဆန္ဒကေ ဒေါ၏ ဒိယျတိ၊ပုဏ္ဏာဒေါ၏ သုတနိုပိ ဒ္ဓိတာ။
ဗဟုကေဇနေပါသပါ၏ကော၊နောစခေါ်မေပဋိဘာတိ ဘုဇ္ဇိတုံ။

ဟူသောပဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉ခု၆) ဘာတိ၊ အစ်ကိုယ်။ပုဏ္ဍော၊ရှေးခ်ီ။ အမှာကံ၊ငါတို့အား။ဘုဇ္ဇ ကယာဂုံ၊ ဆန်ကွဲယာဂုကိုဌင်း။ သဒ္ဓေ့ဗျာမဘာတ္ကုံဝါ၊ သက်သက်သောထ

မင်းချိုးကိုဌင်း။ဒိယျတိ၊ပေးအပ်၏။ဣဒါနိ၊ယသုမ္ဘကာ။ နဝဆန္နကေဒေါ
ဝါနဝဆန္နကဒေါဝါ၊ အသစ်စက်စက် ဖြိုနှိုက်စလောက် လျှောက်
ပတ်သောအစာပြည့်သော ဝက်စားကျင်းကို။ ဒိယျတိ၊ပေးအပ်၏။ဒေါ
ဝါ၊ဤငါတို့စားကျင်းသည်။ပုဏ္ဏာ၊စင်ကြယ်သောအစာဖြင့်ပြည့်၏။ သု
တနိုပိ၊ငါတို့အမိသည်လည်း။ဌိတာ၊စားကျင်း၏အနီးဌိတည်၏။ ပါသပါ
ဝါကေပါသပါဝါကော၊ကြွေ့ကွင်းလက်စွဲသော။ဗဟုကေဗဟုကော၊
များသော။ ဇနေဇနော၊ပိ၊လူအပေါင်းသည်လည်း။ ဌိတော၊စားကျင်း၏
အနီးဌိတည်၏။ ဝေါ၊ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဇေတော်၊ဤကြွေ့
ကွင်းကိုင်စွဲစားပွဲအနား များစွာသောသူတို့၏။ အယံဌိတာဘာဝေါ ပိ၊ဤ
တည်သည်၏အဖြစ်သည်လည်း။ မေ၊ငါ့အား။နောစခေါပဒိဘာတိနဝ္ဗ
တိ၊နှစ်သက်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ။ ဣဒံဘတ္တံ၊ဤအစာကို။ ဝါ၊ဤအစာသည်။
ဘုဇ္ဇိတုံ ပိ၊စားခြင်းဌါလည်း။ နောစခေါပဒိဘာတိနဝ္ဗတိ။ နှစ်သက်ခြင်း
ကိုမဖြစ်စေ။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည် ညီထွေးရှင်ဇာတုဏ္ဍိလ၊ဤအ
ရပ်ခဲ့ရှုပ် ဝက်တို့ကိုမွေးသောငါတို့၏အမိသည်အကြင်အကျိုးဌါ မွေး
၏။ ထိုအကျိုးသည်ယနေ့ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ သင်သည်မစိုးရိမ်လင့်ဟု
ဘုရားကဲ့သို့သောတင့်တယ်ခြင်းဖြင့် တရားဟောလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

(၉၃၂)တာသသိတာမသိလေဏမိဿသိ၊အတာဏောသိကုဟိ ဂမိဿသိ။
အပ္ပေါသုဏ္ဏော ဘုဇ္ဇ တုဏ္ဍိလ၊မံသဿာယပေါသိတာမှသေ။ ။
(၉၃၃) ဩဂဟာရဟာဒံ အ-ကဒ္ဒမံ၊သဗ္ဗံ သေဒ-မလံ ပဝါဟယ။
ဂဏ္ဍာဟိ နုဝံ ဝိလေပနံ၊ယဿ ဂန္ဓော နု ကဒါစိ ဆိဇ္ဇတိ။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုရွတ်၏။ ။

(၉၃၂-၉၃၃) တာတတုဏ္ဍိလ၊ညီထွေးရှင်ဇာတုဏ္ဍိလ။တို့၊သင်သည်။တာ
သသိ၊သေဘေးမှလိတ်လန့်ဘိ၏။တာမသိ၊သေဘေးမှလိတ်လန့်သည်ဖြစ်
၍မရပ်မတည်လည်း၏။ လေဏံ၊ပုန်းအောင်းရာကို။ဣဿ ဆ္ဆသိ၊အလိုရှိ၏။အ
တာဏော၊ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်။အသိ၊ဖြစ်လတ်ပြီ။ ကုဟိ ၊အဘယ်သို့။
ဂမိဿသိ၊သင်သွားလတ္တံ့နည်း။အပ္ပေါသုဏ္ဏော၊ကြောင့်ကြမဲ့။ဘုဇ္ဇ၊စား
လော့။မံသဿာယ၊အသား၏အကျိုးဌါ။ပေါသိတာ၊ မွေးအပ်ကုန်သည်။
မယံ၊ငါတို့သည်။အမှသေ၊ဖြစ်လတ်ကုန်၏။ ။အကဒ္ဒမံ၊ညွန့်မရှိသော၊

ရဟာဒ်၊ရေကန်သို့။သြဂဟာ၊သက်ဆင်းလေ့။သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော။ လေဒ မလံ၊ချွေးအညစ်အကြေးကို။ ပဝါဟယ၊ ဆေးကြော သုတ်သင် သေ့။ ယသ၊အကြင်နှံ့သာပျောင်း၏။ ဂန္ဓော၊ရနံ့သည်။ ကဒါစိ၊တရံတဆစ်၌။ နဆိဇ္ဇတိ၊မပြတ်မစဲ။နဝံ၊အသစ်ဖြစ်သော။ တံဝိလေပနံ၊ထိုနံ့သာပျောင်း ကို။ဂဏ္ဍာဟိ၊ယူလေ့။ ။ဆယ်ပါးသောပါရမီတို့ကိုဆင်ခြင်၍မေတ္တာ ပါရမီကိုရှေ့ထား၍ရှေးဦးစွာသောပဒကိုရွတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော ဘုရား်းလောင်း၏ အသံသည်အလုံးစုံသောတဆဲ့နှစ်ယူဇနာဂ္ဂိသော ဗာ ရာဏသီပြည်ကိုလွှမ်း၍သွား၏။ကြားတိုင်းကြားတိုင်းသောခဏာ၌လျှင် မင်း,အိမ်ရှေ့မင်း အစရှိကုန်သောသူတို့ကိုအစပြု၍ ဗာရာဏသီပြည်၌ နေကုန်သောသူတို့သည်လာကုန်၏။ မလာကုန်သောသူတို့သည်လည်း အိမ်၌နေသျှက်သာလျှင်နာကုန်၏။မင်း၏ပရိသတ်တို့သည်ချုံတို့ကိုပယ် ၍ဖြေကိုညှိညှတ်စွာပြု၍သဲတို့ကိုကြဲကုန်၏။ သေသောက်ကြွေးတို့အား သုရာရစ်ခြင်းသည်ပြုယ်၏။ ကြော့ကွင်းတို့ကိုစွန့်ကုန်၏။ တရားနာကုန် လျှက်သာလျှင် တည်ကုန်၏။ သူဒိုမအား၊လည်း သုရာယစ် ခြင်းသည် ပြုယ်၏။ဘုရားလောင်းသည်လူအပေါင်း၏ အလယ်၌ရှင်ဌတုဏ္ဍိလအား ဓမ္မဒေသနာကိုအားထုတ်၏။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ရှင်ဌတုဏ္ဍိလသည်ငါ့အစ်ကိုယ်သည် ဤသို့ဆို၏။ ငါတို့၏အနွယ်၌ရေကန်သို့သက်၍ ကိုယ်မှချွေးအညစ်အကြေးကိုလျှော် ခြင်းသည်ရင်း၊နံ့သာပေါင်းကိုပယ်၍ နံ့သာသစ်ကိုယူခြင်းသည်ရင်း တစုံတခုသောကာလသည်မရှိ။အဘယ်ကိုရည်၍အစ်ကိုယ်သည်ငါ့ကို ဤသို့ဆိုသနည်းဟုမေးလိုရကား။ ။

(၉၃၉)ကတမော ရဟာဒေါ အ-ကဒ္ဒမော၊ကိံ သု သေဒ-မလ.န္တိ ဝုစ္စတိ။

ကတမဉ္စ နဝံ ဝိလေပနံ၊ယသ ဂန္ဓော နု ကဒါစိ ဆိဇ္ဇတိ။ ။

ဟူသောစတုတ္ထဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၃၉) ဘာတိကာ၊နောင်တော်။ အကဒ္ဒမော၊ညွန်မရှိသော။ရဟာဒေါ၊ ရေကန်ဟူသည်။ကတမော၊အဘယ်နည်း။ ကိံ သု၊အဘယ်ကိုလျှင်။သေ ဒမလန္တိ၊ချွေးအညစ်အကြေးဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်သနည်း။ ယသ၊အ ကြင်နှံ့သာပျောင်း၏။ဂန္ဓော၊ရနံ့သည်။ ကဒါစိ၊တ ရံတဆစ်၌။နဆိဇ္ဇတိ၊မ ပြတ်မပြယ်။နဝံ၊အသစ်ဖြစ်သော။ တံဝိလေပနံ၊ထိုနံ့သာပျောင်းသည်။က တမံ၊အဘယ်နည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည်။ ညီထွေးရှင်ဌတုကျွတ်လေ၊ထို သို့တပြီးကား၊ ချဲသောနားရှိသည်ဖြစ်၍နာလေ့ဟု ဘုရားကဲ့သို့သော တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်တရားဟောလိုရကား။ ။

(၉၄၀) ဝမ္ဘော ရဟာဒေါ အ-ကန္ဒမောဟပါပံ သေဒ-မလ.န္တိ ဝုစ္စတိ။
သိလဉ္စ နဝံ ဝိလေပနံ၊တာသဿ ဂန္ဓော နု ကဒါစိ သိဇ္ဈတိ။ ။

(၉၄၁) နန္ဒန္တိ သရီရ-ဃာတိနော၊နု စ နန္ဒန္တိ သရီရ-ဘာရိနော။
ဝုဏ္ဏာယ ဝုဏ္ဏမာသိယာ၊ရေမမာနာ.ဝ ဇဟန္တိ ဇီဝိတံ။ ။

ဟူသော၎င်းနှစ်ဂါထာတို့ကိုရွတ်၏။ ။

(၉၄၀-၉၄၁) တာတာတုကျွတ်လေ၊ညီထွေးရှင်ဌတုကျွတ်လေ။ဝမ္ဘော၊နိဗ္ဗာန်တရားကို။အကန္ဒမေါ၊ရောဂဒေါသမောဟာမိနဒိဋ္ဌိကိလေသာညွှန်မရှိသော။ ရဟာဒေါ၊တာဘက်ဆာညှိကန်ကြီးဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ပါပံ၊မကောင်းမှု အကုသိုလ်တရားကို။သေဒမလန္တိ၊ချွေးအညစ်အကြေးဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ သိလဉ္စ၊ပဉ္စသိလဒသသိလစတုပါရိသုဒ္ဓိသိလကိုကား။ နဝံ၊အသစ်ဖြစ်သော။ ဝိလေပနံ၊နံ့သာပျောင်းဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ တဿသိလဿ၊ထိုသိလ၏။ဂန္ဓော၊ရနံ့သည်။ တိသုဝယေသု၊သုံးပါးသောအရွယ်တို့၌။ကဒါစိ၊တရံတဆစ်၌။နသိဇ္ဈတိ၊မပြတ်မစဲ။ ။သရီရဃာတိနော၊ သတ္တဝါကိုသတ်ကုန်သောသူတို့သည်။နန္ဒန္တိ၊နှစ်သက်ကုန်၏။ သရီရဘာရိနော၊ကိုယ်ကိုဆောင်ကုန်သောသူတို့သည်။ နစနန္ဒန္တိ၊မနှစ်သက်ကုန်။ ဝုဏ္ဏာယ၊ရုဏ်ဖြင့်ပြည့်သော။ ဝုဏ္ဏမာသိယာ၊တလပြဉ္ဇင်သောလမင်းနှင့် ယှဉ်သော။ဝါ၊တလကိုပြည့်စေ၍တည်သောဥပုသ်နေ့၌။မာဒိသာ၊ငါတို့ကဲ့သို့ကြောက်စရာမရှိသိလနှင့်ပြည့်ရုံကုန်သောသူတို့သည်။ ရေမမာနာ ဝ၊နှစ်သက် ရှင်လန်းကုန်လျက်လျှင်။ ဇီဝိတံ၊အသက်ကို။ ဇဟန္တိ၊စွန့်ကုန်၏။ ။(အကာရောကောရဠာနေ။ ။နဝဆန္ဒကေဒေါ၏ဒိယျတိ။ဟု သဒ္ဒနိတိရှိရကား။နဝဆန္ဒကေဒေါ၏ကိုနဝဆန္ဒကဒေါ၏ဖြတ်။ဒေါ၏ ဌ်လည်းနိဂ္ဂဟိတ်ကျေသည်။ဝေတာလိဖြစ်လျက်ဝိသမနှစ်ပါဒဌ်ပင် ချနစ့် မတြှာရှိသည်၊သတိထား။ဆန္ဒကားနဿန်ဆုန်ပတိ၏ပ်ဌ်ဆန္ဒကဲ့သို့ပတိ၏ပဿ နဝဆန္ဒကေဒေါ၏ဒိယျတိတိတ္ထေ အကာရသ ကောရောပဇ္ဇနတာဝိယ အညကွဝရသအညကွဝရတာပဇ္ဇနတာဝ ဝုဏ္ဏာဝိကာရောနာမ။ဟု-လာသော မဟာနိဒ္ဒေသအဋ္ဌကထာကိုရှု၍သဒ္ဒနိတိဆရာသုတ်ကိုစသည်။ ။ပေါသိ တာမှသေပေါသိတာအမှ,သေဖြတ်။အမှ,ကားအာ၍ဗျာတ်။ သေ,ကား နို

ပါတိ။ ။ပုဏ္ဏာယတိဝုဏာပုဏ္ဏာယ။ ပုဏ္ဏမာသိယာတိပုဏ္ဏစန္ဒသ
ယုတ္တာယမာသံဝါပူရေတွာ ဒ္ဋိတာယ၊တဒါကိရပုဏ္ဏမာသိဥပေါသထ
ဝသောဟောတိ။(အဋ္ဌကထာ)။ ။တုဏ္ဍိလစေတကံ တတိယံ။၃၀၉။

၃၀၉-သုဝဏ္ဏကက္ကဠုကစေတိ။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြစ်
စွာဘုရားသည်။သိဂီမိဂေါ,အစရှိသောဂါထာပုန်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်
သော၍သုဝဏ္ဏကက္ကဠုစေတိကို၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌သီတင်းသုံး
နေတော်မူစဉ်။ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည် သဗ္ဗညုဖြစ်စွာဘုရား၏အ
ကျိုးငှါအသက်ကိုစွန့်ခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ကျိုးသည်၊ အဆွေမြေ၊ငါ့ကိုစွန့်၍ အဘဲ့ကြောင့်ပြေးသနည်း။ တရ
သောဗုဒ္ဓန်သည်ငါ့ကိုလွန်စွာညှဉ်းဆဲ၏။အကြင်မျှလောက်မသေသေး၊
ထိုမျှလောက်လျှင်လာလေ့ဟုမြွေကိုခေါ်လိုရကား။ ။

(၉၄၂) သိဂီမိဂေါ အာယတ-စက္ခု-နေတ္တော၊
အဒ္ဒိ-တ္တစော ဝါရိ-သယော အ-လောမော။
တေနာ-ဘိဘူတော ကပဏော ရုဒါမိ၊
ဟရေ သခါ ကိသ နု မံ ဇဟာသိ။ ။

ဟူသောခြေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၉၄၂) ဟရေသခါ၊အို အဆွေ။ အာယတစက္ခုနေတ္တော၊ ပြူးပြူးကျည်
စွာထွက်သောစက္ခုဟုဆိုအပ်သောမျက်စိရှိသော။အဒ္ဒိတ္တစော၊အရိုးဟူ
သော အရေရှိသော။ ဝါရိသယော၊ရေ၌ကိန်းသော။ အလောမော၊ အ
မွေးမရှိသော။ သိဂီမိဂေါ၊ခွေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ ဝါ၊
သားချိုကဲ့သို့လက်မရှိသောဗုဒ္ဓန်သည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။တေန၊ထိုဗုဒ္ဓန်သည်။
အဘိဘူတော၊နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။အဟံ၊ငါသည်။ကပဏော၊ ဆင်း
ရဲမသိုးအထိုးကျန်၍။ရုဒါမိ၊ငိုရ၏။တွံ၊သင်သည်။ကိသ နု၊အဘဲ့ကြောင့်
လျှင်။မံ၊ငါ့ကို။ဇဟာသိ၊စွန့်ဘိသနည်း။ ။

မြွေသည်ထိုစကားကိုကြား၍ ကြီးစွာသောပါးပျဉ်းကိုပြု၍ ကျိုးကို
သက်သာရာရစေ၍လာ၏။ ထိုအကြောင်းကိုပြုတော်မူလိုသော သဗ္ဗညု
ဖြစ်စွာဘုရားသည်ဘုရားဖြစ်ပြီး၍။ ။

(၉၄၃) သော ပဿသန္တော မဟာတာ ဗလေန၊
ဘုဇင်မော ကက္ကဠုကံ အဇ္ဈပတ္တော။
သကံ သခါရံ ပရိတာယမာနော၊
ဘုဇင်မံ ကက္ကဠုကော ဂဟေသိ။ ။

ဟူသော နှစ်ရေမြောက်သောဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။ ။

(၉၄၃) သောဘုဇင်မော၊ထိုမြွေသည်။မဟာတာ၊ကြီးစွာသော။ ဗလေန၊ပါးပျဉ်းဖြင့်။ ပဿသန္တော၊ထွက်သက်ရှူလျက်။ ကက္ကဠုကံ၊ဗုဇွန်သို့။ အဇ္ဈပတ္တော၊ရောက်လာ၏။ သကံသခါရံ၊မိမိအဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်သော ဘုရားလောင်းကို။ ပရိတာယမာနော၊ စောင့်ရှောက်လိုသော။ ကက္ကဠုကော၊ဗုဇွန်သည်။ဘုဇင်မံ၊မြွေကို။ဂဟေသိ၊ဘမ်း၏။ ။

ထိုအခါဗုဇွန်ကိုမြွေသည်ဗုဇွန်တို့မည်သည်ကား ကျိုးသားကိုမစား ကုန်သလျှင်ကတည်း။မြွေသားကိုမစားကုန်သလျှင်ကတည်း။ထိုသို့ဖြစ် လျက်အဘဲ့ကြောင့်ငါတို့ကို၍ဗုဇွန်သည်ဘမ်းသနည်းဟုကြံ၏။ကြံပြီး၍ ဗုဇွန်ကိုမေးလိုရကား။ ။

(၉၄၄) နု ဝါယသံ နော ပနု ကဏ္ဍသပ္ပံ၊
ဃာသ-ဏ္ဍိကော ကက္ကဠုကော အဒေယျ။
ပုစ္ဆာမိ တံ အာယတ-စက္ခု-နေတ္တ၊
အထ ကိဿ ဟေတု ဥဘော ဂဟိတာ။ ။

ဟူသောသုံးရေမြောက်သောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၄၄) အာယတစက္ခုနေတ္တ၊ဤသည်သောစက္ခုဟုဆိုအပ်သော မျက်စိရှိ သောဗုဇွန်။ကက္ကဠုကော၊ဗုဇွန်မည်သည်။ ဃာသဏ္ဍိကော၊စားလိုသည် ဖြစ်၍။ဝါယသံ၊ကျိုးကို။ နုအာဒေယျ၊မဘမ်းရာ။(ဆန်းကြောင့် ရသော်ပြု သည်)။ ။ကဏ္ဍသပ္ပံ၊မြွေဟောက်ကို။နောအါဒေယျ၊မယူမဘမ်းရာသ လျှင်ကတည်း။အထ၊ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ကိဿဟေတု၊အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်။ ဥဘော၊နှစ်ရကုန်သော ငါတို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ဘမ်းအပ်ကုန်သ နည်း။တံ၊ထိုအကြောင်းကို။တံ၊သင့်ကို။ပုစ္ဆာမိ၊ ငါမေး၏။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဗုဇွန်သည်ဘမ်းသောအကြောင်းကိုဆိုလို၍။ ။

(၉၄၅) အယံ ပုရိသော မမ အတ္ထ-ကာမော၊
ယော မံ ဂဟေတ္မာ နဒကာယ နေတိ။

တတ္ထိ' မတော ဒုက္ခ· မနုပ္ပကံ' မေ၊
အဟဟ္ဟ ဇော စ ဥတ္တောနု ဟောမ။ ။
(၉၄၆) မမဟ္ဟ ဒိသ္သာနု ပဝဒ္ဓ-ကာယံ၊
သဇ္ဇော ဇနော ဟိ' သိတ္ထုမေ·ဝ ဓိ·ရ္ဟေ။
သာဒုဟ္ဟ ထူလဟ္ဟ မုဒုဟ္ဟ·မ်သံ၊
ကာကာဝိ မ်ံ ဒိသ္သာနု ဝိဟေဋယေယ္ယုံ။ ။
ဟူသော်နှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတို့။ ။

(၉၄၅-၉၄၆) ကဏ္ဍာသပ္ပ၊ မြွေဟောက်။ ယောဝုရိသော၊ အကြင်ယောက်ျားသည်။ မ်ံ၊ ငါ့ကို။ ဂဟေတ္ဝာနု၊ယူ၍။ ဒကာယ၊ရေအိုင်ထဲ။ နေတိ၊ ဆောင်တတ်။အယံဝုရိသော၊ဤယောက်ျားသည်။မမ၊ ငါ၏။ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးစီးပွါးကိုအလိုရှိ၏။တတ္ထိ'၊ထိုယောက်ျားသည်။မတော၊သေသည်ရှိသော်။မေ၊ငါအား။အနုပ္ပကံ၊မျှားပွါသော။ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။အဟဟ္ဟ၊ငါသည်ရင်း။ ဇော၊ဤယောက်ျားသည်ရင်း။ ဥတ္တောနု၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောငါတို့သည်။နဟောမ၊မဖြစ်ကုန်အုံ့။ ။ပဝဒ္ဓကာယံ၊ ကြီးသောကိုယ်ရှိသော။ မမဟ္ဟ၊ငါ့ကိုလည်း။ ဒိသ္သာနု၊ဖြင်၍။ သဇ္ဇော၊ခပ်သိမ်းသော။ ဇနော၊လူသည်။ ဟိ' သိတ္ထုမေ·ဝ၊ညှဉ်းဆဲခြင်းငှာသာလျှင်။ ဓ္ဟေ့ရှေ့အလိုရှိရာ၏။ သာဒုဟ္ဟ·မ်သံ၊ကောင်းသောအသားရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော။ ထူလဟ္ဟ·မ်သံ၊ထူသောအသားရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော။ မုဒုဟ္ဟ·မ်သံ၊နူးညံ့သောအသားရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော။ မ်ံ၊ ငါ့ကို။ ကာကာဝိ၊ ကျီးတို့သည်လည်း။ဒိသ္သာနု၊ဖြင်၍။ဝိဟေဋယေယ္ယုံ၊ညှဉ်းဆဲကုန်ရာ၏။

ထိုစကားကိုကြား၍ မြွေသည် တရုသော ဥပါယ်ဖြင့် ဤဗုဒ္ဓန်ကို လှည့်စား၍ကျီးကိုရင်း၊ ငါ့ကိုရင်းလွှတ်စေအုံ့ဟုကြံ၏။ ကြံပြီး၍ဗုဒ္ဓန်ကို လှည့်စားအုံ့သောဌာ။ ။

(၉၄၇) သစေ တသ ဟောတုမ္ပိ ဥတ္တော ဂဟိတာ၊
ဥဒ္ဓာတု ပေါသော ဝိသ·မာ ဝဟာမိ။
မမဟ္ဟ ကာကဟ္ဟ ပရဟ္ဟ ခိပ္ပံ ၊
ပုရာ ဝိသံ ဂါ့ဠ· မုပေတိ မစ္ဆံ။ ။
ဟူသောခြောက်ရှုမြောက်သောဂါထာကိုဆိုတို့။ ။

(၉၄၇) တသ၊ ထိုယောက်ျား၏။ ဟောတုမ္ပိ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဥတ္တော၊နှစ်ရှုကုန်သောငါတို့ကို။ သစေဂဟိတာ၊အကယ်၍ဘမ်းအပ်ကုန်

သည်ဖြစ်အုံ့။ ပေါ်သော၊ယောက်ျားသည်။ ဥဒ္ဓာတု၊အာဆိပ်မရှိထသည်ဖြစ်စေသတဲ့လည်း။အဟံ၊ငါသည်။ဝိသံ၊အာဆိပ်ကို။ အာဝဟာမိ၊ရုပ်အုံ့။ဝါ၊ငင်အုံ့။မစ္စုံ၊ယောက်ျားကို။ဝိသံ၊အာဆိပ်သည်။ဂါဠ်ဟ်ဖြင်းစွာ။ပုရာဇူပေတိ၊ပြောက်မိ။ မမ၊ငါ့ကိုရင်း။ ကာကဿ၊ကျီးကိုရင်း။ ဒိပ်ပ်ဟ်ဝ်ဟ်ဝ်ဟ်ဝ

(ဗုဒ္ဓ-၉-၅-၁) ဘိက္ခေ၀ေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယသုအခါ၌။ ဒေ၀ဒတ္တော၊ဒေ၀ဒတ်သည်။ တဒါ၊ထိုအခါ၌။ ကာကော၊ကျီးသည်။အ၊ဟော၊သိ၊ဖြစ်ပြီ။ တေရဟိ၊ယသုအခါ၌။မာ၊ရော၊မာ၊ရ်သည်။တဒါ၊ထိုအခါ၌။ ကဏ္ဍ၊သပ္ပေါ၊ဖြေ၊ဟော၊က်သည်။ အ၊ဟော၊သိ၊ဖြစ်ပြီ။ တေရဟိ၊ယသုအခါ၌။ အာ၊နန္ဒော၊အာ၊နန္ဒာ၊သည်။ဘ၊ဒ္ဒေါ၊ကောင်းသော်။ကဏ္ဍ၊ဒူ၊ကော၊ဗုဒ္ဓန်သည်။ အ၊ဟော၊သိ၊ဖြစ်ပြီ။တေရဟိ၊ယသုအခါ၌။သ၊ဗ္ဗ၊ခ၊တ်နှင့်တကွသော၊လော၊ ကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော။ အဟံ၊ငါ၊ဘုရား၊သည်။ တဒါ၊ထိုအခါ၌။ ဗြာ၊ဟ္မဏော၊ဗုဏ္ဏား၊သည်။ဟော၊မိ၊ဖြစ်ပြီ။ ။

သ၀ဏ္ဏကဏ္ဍ၊ဒူ၊ကော၊တတိ၀ဝတ္ထုံ။၃ ၀ ၉။

၃ ၉ ၀-မယ္ဗာကၾသတိုး

နတ်နှင့်တကွသော၊လော၊ကကိုဆုံး၊မတော်မူတတ်သော သမ္ဗုဒ္ဓဖြစ်စွာ၊ဘုရား၊သည်၊ သကုဏောမယ္ဗာ၊ကော၊နာ၊မ,အ၊စ၊ရှိသော ဂါ၊ထာ၊ဝုန်ဖြင့် တန်း၊ဆာ၊ဆင်အပ်သော၊ဤ၊မယ္ဗာ၊ကၾသတိုးကို၊ဇော၊တ၊ဝန်ကျော်း၊တော်၌သိ၊ တင်း၊သုံး နေ၊တော်မူ၊စဉ်၊ အာ၊ဂန္တု၊ကသူ၌ခြေ၊ကို-အ၊ကြော်း၊ပြု၍ ဟော၊ တော်မူ၏။ ။

ဘုရား၊လော်း၊သည် ဆွမ်း၊စား၊ပြီး၊သော ကိစ္စ၊အ၊ဆုံး၌ ချမ်း၊သာ၊စွာ၊ သော၊စ၊ကား၊ဖြင့်နေ၊ကျက်၊သူ၊ယ်သည်မ၊ထင်၊ သူ၊ယ်သည်အ၊ဘ၊ယ်သို့ သွား၊သ၊နည်း၊ဟု၊မေး၏။အ၊ရှင်ဘုရား၊သေ၏ဟု၊ဆို၊သည်ရှိ၊သော်။ အ၊ဘ၊ယ် အ၊ကြော်း၊ကြော်င့်သော၊သ၊နည်း၊ဟု၊မေး၏။ရေ၊ကစား၊ရာ၌ဤ၊မည်သော၊အ ကြော်း၊ဖြင့်သော၊သည် မ၊သိ၊ဟု၊၍ဆို၏။ ယု၊တ်မာ၊သော၊ယော၊ကျား၊သင် သည်အ၊ဘ၊ယ်မှ၊သိ၊လတ္တံ့၊နည်း။သင်ပြု၊အ၊ပ်သော၊အမှု၊သည် ငါ့၊အား၊ထင် သည်မ၊ဟု၊တ်လော်၊သင်သည်ဤ၊မည်သော၊အ၊ကြော်း၊ကြော်င့်ထို၊သူ၊ယ် ကိုသ၊တ်သည်မ၊ဟု၊တ်လော၊သင်သည်မင်း၊အ၊စ၊ရှိ၊သည်တို့၏ အ၊ဖွ၊မ်း၊အား ဖြင့်ဆော်အ၊ပ်သော၊ဥစ္စာ၊ကိုစော်ရှော်ကာ်ခြင်း၊ဌာ၊တ်နိုင်လတ္တံ့၊လော၊ မယ္ဗာ၊ဌက်၏ ၊ဝင်း၊သင်၏ ၊ဝင်း ထူး၊သော၊အ၊ကြော်း၊သည်အ၊ဘ၊ယ်ရှိ၊သ၊နည်း ဟု၊ဆို၍။ ထို၊နော်မ၊ဘုရား၊လော်း၊သည် ဘုရား၊ကဲ့သို့သော၊ဘ၊ဝ်တ၊ယ် ခြင်း၊ဖြင့်ထို၊သူ၌ခြေ၊အား၊တရား၊ဟော၊လို၊သည်ဖြစ်၍။ ။

(၉၅၂) သကုဏော မယ္ဟကော နာမ၊ဂိရိ-သာနု-ဒရိ-စရော။
ပက္ခီ ဝိပ္ပလိ-မာ-ရုယ္ဟ၊မယ္ဟံ မယ္ဟ-န္တိ ကန္ဒတိ။ ။
(၉၅၃) တသ္မာ ဝိလပန္တသ၊ဒိဇ-သံဃာ သမာဂတာ။
ဘုတ္ဝာန ဝိပ္ပလိ ယန္တိ၊ဝိလပတ္တေ-ဝ သော ဒိဇော။ ။
(၉၅၄) ဇေ-မေ ဗ္ဟုဇေ-ကစ္ဆော၊သဃ်ရိတ္ဝာ ဗဟုံ ဓနံ။
နေ-ဝ-တ္ထနော နာ ဥာတိနံ၊ယထောဓိ ပဒီပဇ္ဇတိ။ ။
(၉၅၅) နာ သော အတ္ထာဒနံ ဘတ္ကံ၊နာ မာလံ နာ ဝိလေပနံ။
နာ-နုဘောတိ သကိ ကိစ္စံ၊နာ သဂ်ဏ္ဍာတိ ဥာတကော။ ။
(၉၅၆) တသ္မာ-ဝ ဝိလပန္တသ၊မယ္ဟံ မယ္ဟ-န္တိ ရုဗ္ဘတော။
ရာဇာနော အထ ဝါ ဧောရော၊ဒါယာဒါ ယေ စ အဋ္ဌိယာ။
ဓန-မာဒါယ ဂစ္ဆန္တိ၊ဝိလပတ္တေ-ဝ သော နရော။ ။
(၉၅၇) ဓိရော ဘောဂေ အဓိဂမ္မ၊သဂ်ဏ္ဍာတိ စ ဥာတကော။
တေန သော ကိတ္တိ ပပ္ပောတိ၊ပေစ္စသဂ္ဂေ ပမောဒတိ။ ။

ဟူသောဤခြောက်ဂါထာတို့ကိုရှုတ်၏။ ။

(၉၅၂-၉၅၇) ဂိရိသာနုဒရိစရော၊တောင်လျှဉ်တောင်ဝှမ်းချော်ကြား၌ကျက်စားသော။ မယ္ဟကောနာမ၊မယ္ဟကအမည်ရှိသော။သကုဏော၊ဌက်သည်။ ပက္ခီ၊ မှည့်သောအသိုးရှိသော။ ဝိပ္ပလိ၊ ညောင်ကြတ်ပင်သို့။အာယ္ဟ၊တက်၍။ ရုဗ္ဘ၊သစ်ပင်ကို။ပရိဝါရေတ္ဝာ၊ ဝန်းရံ၍။ ပက္ခာနိ၊ မှည့်သောအသိုးတို့ကို။ခါဒန္တေ၊စားကုန်သော။ဒိဇဂဏော၊ ဌက်အပေါင်းတို့ကို။ဝါရေတုံ၊မြစ်ခြင်းဌ၊။မယ္ဟံမယ္ဟန္တိ၊ငါ့ဥစ္စာငါ့ဥစ္စာဟူ၍။ကန္ဒတိ၊ပြေးခုန်လှည့်ပတ်မြည်တမ်းရှုတ်၏။ ။တသ္မာ၊ထိုဌက်၏။ဝိလပန္တသော-ဝ၊မြည်တမ်းစဉ်လျှင်။ဒိဇသံဃာ၊ဌက်အပေါင်းတို့သည်။သမာဂတာ၊စည်းဝေး၍။ဝိပ္ပလိ၊ညောင်ကြတ်သိုးကို။ဘုတ္ဝာန၊စား၍။ ယန္တိ၊တပါးသောသစ်ပင်သို့ပျံသွားကုန်၏။သောဒိဇော၊ထိုမယ္ဟဌက်မူကား။ ဝိလပတ္တေ-ဝ ဝိလပတိ-ဝ၊ မစားနိုင်လစ်တဖျစ်ဖျစ်မည်သည်သာတည်း။ ဇေ-မေ-ဝ၊ဤအကျလျှင်။ဗ္ဟု-ဝ၊ဤလူ,ရှာ၌။ကေစ္ဆော၊အချို့သောသူသည်။ဗဟုံ၊များစွာသော။ဓနံ၊ဥစ္စာကို။သဃ်ရိတ္ဝာ။ရုံးရ၍။တံ-ဓနံ၊ထိုများစွာသောဥစ္စာသည်။အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ပရိဘောဂါယ၊သုံးဆောင်ခြင်းဌ၊။နေ-ဝ-ဟောတိ၊မဖြစ်။ ဥာတိနံ၊မိဘအစ်မနှမအစ်ကိုယ်ညီတို့၊သားသြီးစသော ဆွေမျိုးတို့အား။ယထောဓိ-ယထာကောဋ္ဌာသံ၊ဥပဘောဂ,ပရိဘောဂ၏ အစွမ်းဖြင့်ရုထိုက်သော

အကြင်အကြင်အတ္ထိအစုကို။ ဝါ၊ရထိုက်သောအတ္ထိအစုအားလျှော်စွာ။နု ပဒ္ဒိုပဒ္ဓတိ၊မကျင့်။ ဝါ၊မပေးမဝေဘဲနှင့်။သော၊ထိုသူသည်။အစ္ဆာဒနံ၊အဝတ် အရံကို။ ဘတ္တံ၊ထမင်းအစာကို။ နာနုဘောတိ၊မသုံးဆောင်။ မာလံ၊ပန်း ကို။ နာနုဘောတိ၊မသုံးဆောင်။ဝိလေပနံ၊နံ့သာပျောင်းကို။နာနုဘောတိ၊ မသုံးဆောင်။ ကိဉ္စိ၊တစုံတခုသောမိမိဥစ္စာကို။ သကိံ၊တကြိမ်မျှလည်း။ နာနုဘောတိ၊မသုံးဆောင်။ ဥာတကေ၊ဆွေမျိုးတို့ကို။ နသင်္ဂဏှာတိ၊အ စားအဝတ်မျိုး ပဲစသည်ပေးစေသောအားဖြင့် မသင်္ဂြိဟ်။ ။မယ္ယံမ ယ္ယန္တိ၊ဝါ့ဥစ္စာဝါ့ဥစ္စာဟူ၍။ဝိလပန္တိ သဲ၊ဖြည်တမ်းလျက်။ ရက္ခတောဇေ၊ စောင့်ရှောက်စဉ်သာလျှင်။ တဿ၊ထိုသူ၏။ဓနံ၊ဥစ္စာကို။ ရာဇာနော၀၊ မင်းတို့သည်ရင်း။အဃ၊ထိုမျှ။ စောရာ၀၊ခိုးသူတို့သည်ရင်း။အဂ္ဂိယာ၊မ ချစ်မနှစ်သက် အပ်ကုန်သော။ ယောဒါယာဒါ၊ အကြင်အမွေခံတို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။တေဒါယာဒါစ၊ထိုအမွေခံတို့သည်ရင်း။ အာဒါယ၊ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊သွားကြကုန်၏။တေသု၊ထိုမင်းစသောသူတို့သည်။ ဓနံ၊ဥစ္စာကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တေသု၊သွားကုန်သည်ရှိသော်။ သောနရော၊ ထိုသူ သည်။ကေ၀လံ၊သက်သက်။ဝိလပတ္တေ၀၊ဖြည်တမ်းရုံသာတည်း။မိရော၊ ပညာရှိမူကား။ဘောဂေ၊စည်းဝိပ်တို့ကို။အဓိဂမ္မ၊ရ၍။ဥာတကေ၊ဆွေမျိုး တို့ကိုလည်း။ သင်္ဂဏှာတိ၊အစားအဝတ်စသည် ပေးသောအားဖြင့် ချီး မြှင့်၏။ တေနဥာတိသင်္ဂဟေန၊ထိုဆွေမျိုးတို့အား သင်္ဂြိဟ်ချီးမြှင့်ခြင်း ကြောင့်။ သောမိရော၊ထိုပညာရှိသည်။ ကိတ္တိဿ၊မျက်မှောက်ကျော်စော ခြင်းလို့လည်း။ ပပ္ပေါတိ၊ရောက်၏။ပေစ္စ၊တမလွန်၌။သဂ္ဂေ၊နတ်ပြည်၌။ပ မောဒတိ၊မွေ့လျော်၏။ ။(မယ္ယံမယ္ယန္တိ၊ကန္ဒတိ၊တိမယ္ယကော၊ဟူသော၀ စနတ်ကို။ မယ္ယံမယ္ယန္တိ၊ကန္ဒတိ၊ဟူသောပါဠိဖြင့် သိအပ်၏။ မယ္ယံအနိုးရှိ သောကဒီဓာတ်။ကွဲပစ္စည်း။ ယ္ယထက်နိဂ္ဂဟီတ်ကျသည်)။ ။မယ္ယက ဇာတက် ပဋ္ဌမံ။၃ ၉ ၀။

---

၃ ၉ ၁-ပဇ္ဇဒိတရိပေါဒ္ဓကဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြစ် စွာဘုရားသည်၊ဒုဗ္ဗဏ္ဏရူပံ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တနိုးဆာဆင်အပ် သော ဤပဇ္ဇဒိတရိပေါဒ္ဓကဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်း

သုံးနေတော်မူစဉ်၊ လောကတို့၏ အကျိုးငှါ ကျင့်ဖြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

သိကြားမင်းသည် သံဃထေရ်ဖြစ်သော ပရေကဗုဒ္ဓါကိုပင်၍၊ ထိုပရေကဗုဒ္ဓါ၏သပိတ်သက်နှီးကိုယူ၍ ပရေကဗုဒ္ဓါကိုရှေ့မှကြွစေ၍ မိမိနောက်မှလိုက်၍ ဦးခေါင်းခွံ လက်ဆုပ်ကိုထား၍ ပရေကဗုဒ္ဓါကို ရှိခိုးလျက်၊ ဖြတ်သောအဆင်းကိုဆောင်သောလုင်ငယ်ဖြစ်၍ အလုံးစုံသော မြို့၏ထိပ်ဖြင့်သုံးကြိမ်လှည့်၍မင်းအိမ်တံခါးသို့သွား၍ ကောင်းကင်ခွဲရပ်၏။အမတ်တို့သည် ဖြတ်သောမင်းကြီး၊အလွန်အဆင်းလှသောလုင်ငယ်သည် ရဟန်းတပါးကိုပင်၍ မင်းအိမ်တံခါးဝယ်ကောင်းကင်ခွဲရပ်၏ဟု မင်းအားကြားကုန်၏။ မင်းသည်နေရာမှထ၍ ခြေသွေ့ခံသော ခေါသာပြွတ်ကင်းခွဲရပ်၍လုင်သည်အလွန်အဆင်းလှသည်ဖြစ်လျက် အခဲ့ကြောင့်အဆင်းမလှသောထိုရဟန်း၏ သပိတ်သက်နှီးကိုယူ၍ရှိခိုးလျက် တည်သနည်းဟုသိကြားမင်းနှင့်တကွပြောလိုရကား။ ။

(၉၅၀) ဒုဗ္ဗဏ္ဏ-ရူပ် တွ-မရိယ-ဝဏ္ဏိ၊ပုရက္ခိတ္တာ ပဠုလိကောနမသ္သသိ။
သေယျောနု,တေ သော ဥဒါဟု သရိက္ခော၊
နာမ် ပရသ္သ-ဘုန္ဇနော စာဝိ ဗြှုဟိ။ ။

ဟူသောဂျော်းဦးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၅၀) မာဏာဝ၊မောင်လုင်၊တို့၊သင်သည်။အရိယဝဏ္ဏီ၊ကောင်းသော အဆင်းရှိသည်ဖြင်လျက်။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏရူပ်၊အဆင်းမလှသော ရဟန်းကို။ ပုရက္ခိတ္တာ၊ရှေ့ထား၍။ ပဠုလိကောလက်ဆုပ်ကျိုလျက်။ နမသ္သသိ၊ရှိခိုး၏။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။တေ၊သင်ထက်။သေယျောနု၊ဖြောက်သလော။ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ သရိက္ခော၊ကဲ့သလော။ ပရသ္သ၊ဘုဝါ၊ ရဟန်း၏ ရင်း။အဘုန္ဇနော၊စားဝတ်၊မိမိ၏ရင်း။နာမ်၊အမည်ကို ဗြှုဟိ၊ဆိုလော့။ ။

ထိုအခါထိုမင်းကိုသိကြားမင်းသည်၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ရဟန်းမည်သည်ကားအရှိအသေပြုအပ်သော အရာရှိတည်း၏ ထိုကြောင့် ခေါ်ရဝေါ ခြင်းငှါမရ။ငါ့အားအကြင်အမည်သည်ရှိ၏။ ထိုအမည်ကိုသင်အားဆိုအံ့ဟုဆိုလို၍။ ။

(၉၅၁) နနာမ-ဂေါတ္တံ ဂဏ္ဍန္တိ, ရာဇာသမုဂ္ဂတာနု-ဒ္ဓုဂတာနုံ ဒေဝါ။
အဟန္ဓတေနာမ-ဧယျုံ ဝဒါမိ။ သက္ကော-ဟ-မသ္မိ တိဒသာနံ-ပိန္ဒေ။
ဟူယောဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၅၆) ရာဇာမင်းဖြတ်။ သမုဒ္ဒရာတာနုံ၊ကုန်အောင်စုံသောသင်္ဘောရတို့ကို အနိစ္စ,ဒုက္ခ,အနတ္တ, သဘောအားဖြင့်သုံးသပ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့တက် တော်မူကုန်ပြီးသော။ဥဒုဂဝတာနုံ၊အဠာဂိကမဂ်ခရီးဖြင့်နိဗ္ဗာန်ပြည်ကြီးသို့ ရောက်တော်မူကုန်ပြီးသောဝိသုद्धိနတ်အာရုဏ်ဖြတ်တို့၏။ နာမဂေါတ္တံ၊အမည် အနွယ်ကို။ ဒေဝါ၊ဥပပတ္တိနတ်တို့သည်။နဂဏ္ဍန်ဟု၊မယူဝုံကုန်။အဝိစ၊စင် စစ်မှုကား။ အဟံ၊ငါသည်။ နာမဂေယျံ၊ငါ၏အမည်ကိုသာ။ တေ၊သင် အား။ ဝဒါမိ၊ဆိုအံ့။ အဟံ၊ငါသည်။တိဒသာနုံ၊တာဝတိံသာနတ်တို့ကို။ ဣဒ္ဓေါ၊အစိုးရသော။သက္ကော၊သိကြားမင်းသည်။အတ္ထိ၊ဖြစ်၏။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍မင်းသည်။ ။

(၉၆၀) ယော ဒိသ္မာ ဘိက္ခုံ စရဏ္ဍ-ပပန္နံ၊
ပုရက္ခိတ္တာ ပဇ္ဇလိကော နမဿတိ။
ပုစ္ဆာမိ တံ ဒေဝရာဇေ-တာ-မတ္တံ၊
ဣတော စုတော ကိံ လဘတေ သုခံ သော။ ။

ဟူသောသုံးခုမြောက်သောဂါထာဖြင့် ရဟန်းတို့အားဂိုဏိုးခြင်း၏အ ကျိုးကိုမေး၏။ ။

(၉၆၀) ဒေဝရာဇာ သိကြားမင်း။ ယော၊အကြင်သူသည်။ စရဏ္ဍပပန္နံ၊ သိလအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော။ဘိက္ခုံ၊ရဟန်းကို။ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ပုရက္ခိတ္တာ၊ ရှေထား၍။ ပဇ္ဇလိကော၊လက်အုပ်ချီလျက်။နမဿတိ၊ဂိုဏိုး၏။ သော၊ထို သူသည်။ဣတော၊ဤဘဝမှ။စုတော၊စုတေ့လတ်သော်။ ကိံ သုခံ၊အဘယ် ချမ်းသာကို။လဘတေ၊ရသနည်း။တမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို။တံ၊သင့်ကို။ ပုစ္ဆာမိ၊မေး၏။ ။

သိကြားမင်းသည်။ ။

(၉၆၁) ယော ဒိသ္မာ ဘိက္ခုံ စရဏ္ဍ-ပပန္နံ၊
ပုရက္ခိတ္တာ ပဇ္ဇလိကော နမဿတိ။
ဒိဋ္ဌေ-ဝ ဓမ္မေ လဘတေ ပသံသံ၊
သဂ္ဂဉ္စ သော ယာတိ သရီရ-ဘေဒါ။ ။

ဟူသောသုံးခုမြောက်သောဂါထာဖြင့်ဂိုဏိုးခြင်း၏အကျိုးကိုဆို၏။ ။

(၉၆၂) ရာဇာမင်းဖြတ်။ ယော၊အကြင်သူသည်။ စရဏ္ဍပပန္နံ၊သိလအ ကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခုံ၊ရဟန်းကို။ ပုရက္ခိတ္တာ၊ရှေထား၍။ပဇ္ဇလိ ကော၊လက်အုပ်ချီလျက်။ နမဿတိ၊ဂိုဏိုး၏။ သော၊ထိုသူသည်။ ဒိဋ္ဌေ-ဝ

ခမ္ဘေ၊မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်ခန္ဓာပင်လျှင်။ပသံသံ၊ချီးမွမ်းခြင်းကို။ လဘတေ၊ရ၏။ သရီရဘေဒါ၊ခန္ဓာကိုယ်ပျက်သည်မှ။ပရံ၊နောဝံ၂။ သဂ္ဂဋ္ဌာ၊ နတ်ပြည်သို့လည်း။ယာတိ၊ရောက်၏။ ။

မင်းသည် သိကြားမင်း၏စကားကိုကြား၍ မိမိမှားသော အယူကို ပျက်၍နှစ်သက်သောဗိတ်ဂ္ဂိရကား။ ။

(၉၆၂) လက္ခြီ ဝတ မေ ဥဒပါဒိ အဇ္ဇေယံ ဝါသဝံဘူတပတိ·အန္ဒသာမ။
ဘိက္ခုဿ ဒိသ္သာန ဘုဝဿ သက္ကေ၊ကာဟာမိ ပုညာနိ အနုပ္ပကာနိ။

ဟူသောဂါထာရေပြောက်သောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၆၂) သက္ကေ၊သိကြားမင်း။အဇ္ဇေ၊ယာသု။ဝတ၊စင်စစ်။မေ၊ငါ့အား။လက္ခြီ၊ ဘုန်းဥညာကြောက်သရေသည်။ဥဒပါဒိ၊ဖြစ်၏။ဘူတပတိ၊နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ဝါသဝ၊ သိကြားမင်းကိုလည်း။အန္ဒသာမ၊မြင်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းကိုရင်း။ဘုဝဿ၊သင်သိကြားမင်းကိုရင်း။ ဒိသ္သာန၊မြင်၍။အဟံ၊ငါ သည်။အနုပ္ပကာနိ၊မျှားစွာကုန်သော။ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို။ ကာဟာမိ၊ပြုအံ့။(ယံကားအနက်မရှိ)။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍သိကြားမင်းသည်လည်း ပညာရှိသောမင်းအား ချီးမွမ်းလိုရကား။ ။

(၉၆၃) သန္ဓိ ဟဝေ သေရိတဇ္ဇာ သပ္ပညာ၊
ဗဟုဿုတာ ယေ ဗဟုဇ္ဇနာ-စိန္ဒိနော။
ဘိက္ခုဿ ဒိသ္သာန မမဇ္ဇ ရာဇ၊
ကရောဟိ-ပုညာနိ အနုပ္ပကာနိ။ ။

ဟူသောခြောက်ခုမြောက်သောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၆၃) ရာဇ၊မင်းမြတ်။ဟဝေ၊စင်စစ်။သန္ဓိ၊သန္ဓိခြင်းရှိကုန်သော။ ဝါ' သန္ဓိသန္ဓိ၊ဟာ၊ယုံကြည်သဖြင့်။သပ္ပညာ၊ပညာရှိကုန်သော။ဗဟုဿုတာ' မှားစွာသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော။ ဗဟုဇ္ဇနာ-စိန္ဒိနော၊မျှားစွာကုန် သောအခြောင်းတို့ကို ကြံခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သော သူတို့ကို။ သေရိ တဇ္ဇာ၊မြိုင်ဆန်းပါကုန်၏။ ဘိက္ခုဿ၊ရဟန်းကိုရင်း။မမ၊ငါ့ကိုရင်း။ ဒိသ္သာန၊ မြင်၍။အနုပ္ပကာနိ၊မျှားစွာကုန်သော။ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို။ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍မင်းသည်။ ။

(ဧ၆၄) အကြော်ခနော နိစ္စ ပဿန္ဒ-စိတ္တော၊
သဗ္ဗာတိတိယာစယောဂေါ ဘာဝိတ္တာ။
နိဗာစ္ဆ မာနံ အဘိဝါဒယိသိ၊သုတ္တာနုဒေရိန္ဒ သုဘာသိတာနိ။
ဟူသောအဆုံးဖြစ်သောဂါထာကိုဆိုတော်။ ။
(ဧ၆၄) ဒေရိန္ဒ၊သိကြားမင်း။ သုဘာသိတာနိ၊ကောင်းစွာ ဆိုအပ်ကုန်သောသိကြားမင်း၏ စကားတို့ကို။ သုတ္တာနု၊နာရ၍။ အကြော်ခနော၊အမျက်မထွက်သည်ဖြစ်၍။ နိစ္စံ၊အမြဲ။ ပဿန္ဒစိတ္တော၊ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗာတိတိယာစယောဂေါ၊ခင်သိမ်းကုန်သော ဧည့်သည်အာဂန္တုတို့၏တောင်းခြင်းဌာနလျှောက်ပတ်သည်။ဘာဝိတ္တာ၊ဖြစ်၍။ မာနံ၊မာနကို။ နိဗာစ္ဆ၊ ချ၍။ အဘိဝါဒယိသိ၊ ရှိခိုးအံ့။ ။ဝိဇ္ဇာခရေဖောတကံ ဆဋ္ဌံ။၃ဧ၁။

၃ဧ၂-သိမ်ပုပ္ပဓောတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြစ်တော်မူဘုရားသည်၊ ယမေတံ,အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤသိမ်ပုပ္ပဓောတ်ကို၊ ဧတဝဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊မထင်ရှားသောရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည် တရုသောကာသိကရွာ၀ယ်ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်၍ အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော် တက္ကသိုလ်ပြည်၌ သင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိသည်ဖြစ်၍နောက်အတို့၌ရသော့ရဟန်းပြု၍ တရုသောပဒုမာဘုရားကိုမှီ၍နေသည်ရှိသော်တနေ့သ၌ရေဘုံ၌ကောင်းစွာပွင့်သောပဒုမာကိုနမ်းလျက်ရပ်၏။ထိုအခါဘုရားလောင်းကို တယောံသောနတ်သွေးသည် သစ်ပင်စည်တို့ကိုဘွင့်လျက်ထိတ်လန့်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

(ဧ၆၅) ယမေတံ ဝါရိဇ ပုပ္ပံ၊အဒိန္နံ ဥပသိမ်သိ။
ဂေါ-ဂိ-မေတံ ထေယျာနုံ၊ဂန္ဓ-ထေနော-သိမာရိသ။ ။

ဟူသောပဌမဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(ဧ၆၅) မာရိသ၊ရှင်ရဟန်း။တို့၊ရှင်ရဟန်းသည်။ဝါရိဇ၊ရေ၌ဖြစ်သော။ ဧတံပုပ္ပံ၊ဤကြာပန်းကို။ အဒိန္နံ၊အရှင်မပေးပါဘဲ။ ယံဥပသိမ်သိ၊ အကြင်နမ်းခြင်းကိုပြု၏။ ဧတံ၊ ဤသို့အရှင်မပေးပဲသူ.ကြာပန်းကိုနမ်းခြင်းသည်။

ထေယျာနံ၊ ခိုးခြင်းအင်္ဂါတို့တွင်။ ကောင်း၊တရားသောအင်္ဂါတရားသောအာဘို့အစုကို။တွဲ၊သင်ည်။ဂန္ဓထေနော၊နှံ့သာခိုးသည်။အသိ၊ဖြစ်၏။ ။

ထိုနောင်မှဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၉၆၆) နဟာရမိ နဟာဒ္ဒုမိ၊အာရာ သိဃ်ာမိ ဝါရိဇံ။
အထ ကေန နု ဝဏ္ဏေန၊ဂန္ဓ-ထေနော·တိ ဝုစ္စတိ။ ။

ဟူသောဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၆၆) ဒေဝဓိတော၊နတ်သွင်း။တော၊သင်၏။ဝါရိဇံ၊ကြာပန်းကို။ နဟာရမိ၊ မဆောင်။နဟာဒ္ဒုမိ၊မချိုး။ အာရာ၊အဝေးမှ။သိဃ်ာမိ၊နမ်း၏။ အထ၊ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ကေနဝဏ္ဏေန၊အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ပဒုမ်တော်၊ရဟန်းကို။ဂန္ဓထေနောတိ၊နှံ့သာခိုးဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်တိသနည်း။ ။

ယိုခဏာ၌ တယောက်သော ယောကျ်ားသည်ထိုအိုင်၌ ကြာဝတ်တို့ကိုလည်းတူး၏။ ပုဏ္ဏရိက်တို့ကိုလည်းချိုး၏။ ဘုရားလောင်းသည် ထိုယောကျ်ားကိုမြင်၍ မယူမူ၍နမ်းသောငါ့ကို ခိုးသူဟူ၍ သင်သည်ဆို၏။ ထိုယောကျ်ားကိုအာဘဲ့ကြောင့်မဆိုသနည်းဟုထိုနတ်သွင်းနှင့်တကွပြောဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

(၉၆၇) ယော·ယံ ဘိသာနိ ခဏတိ၊ပုဏ္ဏရိကာနိ ဘာတိ ဒ္ဒု။
ဧဝံ အာကိဏ္ဏ-ကမ္မဿ၊ကဿ ဧသော နု ဝုစ္စတိ။ ။

ဟူသော၇၅ဝ်တတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၆၇) ဒေဝဓိတော၊နတ်သွင်း။ယောအယံပုရိသော၊အကြင်ယောကျ်ားသည်။ဘိသာနိ၊ကြာဝတ်တို့ကို။ခဏတိ၊တူး၏။ ပုဏ္ဏရိကာနိ၊ပုဏ္ဏရိက်တို့ကို။ ဘာ၌တိ၊ ချိုး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာကိဏ္ဏကမ္မဿ၊ကဿ၌ကမ္မဿ၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုကိုပြုသော။ ဧသောပုရိသော၊ ဤယောကျ်ားကို။ ကဿ၊အဆဲ့ကြောင့်။တယာ၊သင်သည်။နုဝုစ္စတိ၊မဆိုအပ်သနည်း။ ။

ထိုအခါထိုယောကျ်ားအား မဆိုခြင်း၏အကြောင်းကိုကြားလိုသော နတ်သွင်းသည်။ ။

(၉၆၈) အာကိဏ္ဏ-လုဒ္ဒေါ ပုရိသော၊ဓာတိစေသံ·ဝမက္ခိတော။
တသ္မိံ မေ ဝစနံ နတ္ထိ၊တဿ·ရဟာမိ ဝတ္ဘဝေ။ ။

(၉၆၉) အနုဏ်ဟသ ပေါသဿ၊နိစ္စံ သုစိ-ဂဝေသိနော။
ဝါလ·ဂ္ဂ-မတ္တ·ပါပဿ၊အဏ္ဏာ-မတ္တံ·ဝ ခါယတိ။ ။

ဟူကုန်သော၌စတုတ္ထဂါထာပဉ္စမဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၉၆၀-၉၆၉) မာရိသ၊ ရှင်ရဟန်း။ အာကိုယ်လုလ္ခြေ၊ အကုသိုလ်ရော ပြွမ်း၍ ကြွမ်းကြိုတ်သောအမှုရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ခ,ခ္ဒ သိဃ်ဘေကိုကရုတ္တရုထမကျွတ်၊ တံတွေး, နှာပ်, ကျင်ယပ်, ကျင်ကြီး, ဖြင့် လိမ်းကျံသော။ ခါတိစေလ်ဝ၊ နွေထိန်းကျွန်မဝတ်သေါအဝတ်ကဲ့သို့။ မကွဲ တော၊ အကုသိုလ်ဖြင့်လိမ်းကျံအပ်၏။ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်း ကြောင့်။ တဘိ၊ ထိုအကုသိုလ်ရောပြွမ်း၍ ကြွမ်းကြိုတ်သောယောကျ်ား ဖြစ်။ မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ ဆိုတွယ်သောစကားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သမဏာစ၊ ရဟန်းတို့မှကား။ ဩဝါဒကွဏာ၊ ဆုံးမခြင်းဌာနံ ကုန်၏။ ဝိယသိလာ၊ ချစ်အပ်သောသီလရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အပ္ပမတ္တကံ ဝိ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်သော်လည်း။ အယုတ္တံ၊ မသင့်သောအမှုကို။ ကရောန္တံ၊ ပြုသော။ တံ၊ သင့်ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝတ္တေ ဝေ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းဌာ။ အရဟာမိ၊ ထိုက်၏။ ။ အနဂ်ဏာ သေ၊ အပြစ်ကင်းသော။ ဒိန်ဖ်ိ၊ အမြဲ။ သုစိဂဝေသိနော၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို ရှာလေ့ရှိသော။ ပေါသသ၊ သင် ကဲ့သို့ ရဟန်း ဖြစ်သော ယောကျ်ားကောင်းအား။ ပါပသ၊ မကောင်းမှု၏။ ဝါ လဇ္ဇမတ္တံ၊ သားမြီး ဗျားမှသည်လည်း။ (ဒိဋ္ဌဟိတ်ကျေ)။ အဿာမတ္တံ ဝ၊ တိမ်တိုက်ကြီးပမာဏ, ကဲ့သို့။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ဒုဒါနိ၊ ယရုအခါ၌။ ကသ္မာ၊ အဘဲ့ ကြောင့်။ ဇေဝ ရှုပ်ဤသို့သောဘေရှိသော။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ အဇ္ဇောဟာရိ ကံ၊ ဆိုခြင်းဌာ မလောက်လားသည်ကို။ ဂ ရောသိ၊ ပြုဘိသနည်း။ ။

နှာ်ထွိုးသည်၊ ထိတ်လန့်စေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိတ်သန့်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြင့်၍။ ။

(၉၇၀) အဒ္ဓါ မံ ယက္ခ ဇာနာသိ၊ အထော မံ အနုကမ္ပသိ။
ပုနဝိ ယက္ခ ဝဇ္ဇာသိ၊ ယဒါ ပဿသိ ဧဒိသံ။ ။

ဟူသောဆဋ္ဌဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၇၀) ယက္ခ၊ နတ်ထွီး။ တွံ၊ သင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ဇာနာသိ၊ သိ၏။ အထော၊ ထိုသို့သိရုံမဟုတ်။ တွံ၊ သင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အနုကမ္ပသိ၊ ရင်ဝယ်သားသို့သနားသဖြင့်စောင့်ရှောက်မစပေ၏။ ယက္ခ၊ နတ်ထွီး။ တွံ၊ သင်သည်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ မမ၊ ငါ၏။ ဧဒိသံ၊ ဤသို့သောဘေရှိသော အပြစ်ကို။ ပဿသိ၊ မြင်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ပုနဝိ၊ တဘန်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝဇ္ဇာသိ၊ ဆိုပါလော့။ ။

ထိုနောင်မှဘုရားလောင်းအားနတ်ထွီးသည်။ ။

(၉၇၁) နေဝတံ ဥပဓိဝါမိ၊နာဝိ တေ ဘတိကမ္မသေ။
တွေ့မေဝ ဘိက္ခု စာနေယျ၊ယေန ဂစ္ဆေယျ သုဂ္ဂတိံ။ ။
ဟူသောဤသတ္တမဂါထာကိုဆိုတော်။ ။
(၉၇၁) မာရိသ၊ရှင်ရဟန်း။အဟံ၊ငါသည်။တံ၊သင့်ကို။နေဝဥပဓိဝါမိ၊ မှီ၍အသက်မမွေး။ တေ၊သင်၏။ နာဝိဘတိကမ္မသေ၊အခစားရှိအမှုလုပ်သောသူလည်းမဟုတ်ခဲ့။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ သုဂ္ဂတိံ၊သုဂတိသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊လားရာ၏။ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း။ တံ၊ထိုသုဂတိသို့ လားကြောင်းကောင်းမှုကို။ တွေမေဝ၊သင်သည်ပင်လျှင်။စာနေယျ၊စာနေယျာသိ၊ သိလေလော့။ ။သိဃ်ပုဗ္ဗစာတကံ သတ္တမံ။၃ ၉ ၂။

---

၃ ၉ ၃-ဝိဃာသာဒစာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓစွာဘုရားသည်။ သုသုခံဝတဇိဝန္တိ, အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤဝိဃာသာဒစာတ်ကို၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ကစားလေ့ရှိသောရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည်သိကြားမင်းဖြစ်၏။မထင်မရှားသော ကာသိကရွာ၌ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော်ညီနောင်တို့သည်ကာမဂုဏ်တို့၌ အပြစ်ကိုဖြင်၍ တောထွက်၍ ရသေ့ရဟန်းပြု၍ တော၏အလယ်၌နေလျက် ကမ္ဘာန်းစီးဖြန်းခြင်းလုံ့လကိုမပြုမူ၍၊ ကိုယ်ဆူပြိုးခြင်းကိုပြုခြင်း မျှားကုန်သည်ဖြစ်၍၊အထူးထူးအပြားပြားသောကစားခြင်းတို့ကို ကစားလျက်သွားကုန်၏။ သိကြားမင်းသည်ဤရသေ့တို့ကို ထိတ်လန့်စေအံ့ဟုကျေးဇူးသားဖြစ်၍။ ထိုသူ၏နေရာအရပ်သို့သွား၍ တရုတ်သောသစ်ပင်၌နား၍ ရသေ့တို့ကိုထိတ်လန့်စေလိုရကား။ ။

(၉၇၂) သုသုခံဝတ ဇိဝန္တိ၊တေဇနာ ဝိဃာသာဒိနော။
ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ ပါသံသာ၊သမ္ဘရာယေစ သုဂ္ဂတိံ။ ။
ဟူသောရှေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆိုတော်။ ။
(၉၇၂) ယေဇနာ၊အကြင်သူတို့သည်။ ဝိဃာသာဒိနော၊စားကြွေးစားဖြစ်ကုန်၍။သုသုခံဝတ၊ချမ်းသာစွာလျှင်၊ဇိဝန္တိ အသက်မွေးကုန်၏။ တေ

ဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ၀ေ့ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ လည်း။ ပါသံသာ။ ချီးမွမ်းတတ်ကုန်၏။ သမ္ဘာရယော၊ တမလွန်ဘ၀၌ လည်း။သုဂတိ၊ကောင်းသောအလားသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။

ထိုအခါရသေ့တို့တွင် တယောက်သောရသေ့သည် ကျေးဇူး၏စကား ကိုကြား၍ကြွင်းသောရသေ့တို့ကိုခေါ်၍။ ။

(၉၇၃) သုကသ္သ ဘာသမာနဿ၊ နိသာမေထ ပဏ္ဍိတာ။
ဣဒံ သုဘာသိတ သောဒရိယာ၊အမ္ဘေ၀ါယံ ပသံသတိ။ ။

ဟူသောဤနတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၇၃) သောဒရိယာ၊တမိ၀ပ်ပေါက်ဖြစ်ကုန်သော။ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိ တို့။ ဘာသမာနဿ၊လူ၏ဘာသာဖြင့်ဆိုသော။ သုကသ္သ၊ဤကျေးဇူး ၏။ဝစနံ၊စကားကို။ တုမ္ဘေ၊သင်တို့သည်။ နနိသာမေထ၊မကြားကြ ကုန် သလော့။ဣဒံ၊ဤကျေးဇူးစကားကို။သုဘာသိတ၊နာကြကုန်လော့။အယံ၊ ဤကျေးဇူးသည်။အမ္ဘေ၀၊ငါတို့ကိုသာလျှင်။ပသံသတိ၊ချီးမွမ်း၏။

ထိုအခါရသေ့တို့ကိုပယ်လိုသည်ဖြစ်၍ကျေးဇူးသည်။ ။

(၉၇၄) နာဟံ တုမ္ဘေ ပသံသာမိ၊ကုဏပါဒါ သုဘာသိတ မေ။
ဥဿိဋ္ဌ-ဘောဇနာ တုမ္ဘေ၊နု တုမ္ဘေ ဝိဿာသာဒိနော။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၇၄) အဟံ၊ငါသည်။တုမ္ဘေ၊သင်တို့ကို။ နပသံသာမိ၊မချီးမွမ်း။ကုဏ ပါဒါ၊ သားကောင်ဝုပ်ကိုစားကုန်သောရသေ့တို့။ တုမ္ဘေ၊သင်တို့သည်။ မေ၊ငါ၏။ဝစနံ၊စကားကို။သုဘာသိတ၊နာကုန်လော့။ တုမ္ဘေ၊သင်တို့သည်။ ဥဿိဋ္ဌဘောဇနာ၊တပါးသောသတ္တ၀ါတို့စားကြွင်းကိုစားကုန်၏။ တုမ္ဘေ၊ သင်တို့သည်။နု၀ိဿာသာဒိနော၊၀ိဿာသာဒိမည်သည်မဟုတ်ကုန်။ ။

အလုံးရုံလည်းဖြစ်ကုန်သောထိုရသေ့တို့သည် ကျေးဇူး၏စကား ကိုကြားကုန်၍။ ။

(၉၇၅) သတ္တ-ဝဿာ ပဇ္ဇဒိတ္တာ၊မဏ္ဍူရညော သိခဏ္ဍိနော။
ဝိဿာသေနေ၀ ယာပေန္တာ၊မယာ ဣ ဘောတော ဂါရယှာ။
ဂေ နု ဘောတော ပသံသိယာ။ ။

ဟူသောဤစတုတ္ထဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၇၅) ပဇ္ဇဒိတ္တာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၍။ သတ္တ-ဝဿာ၊ ခုနစ်နှစ် ရှိကုန်ပြီး သော။သိခဏ္ဍိနော၊ဆံကျစ်ထုံးကုန်သောငါတို့သည်။ မဏ္ဍူရညော၊တော

ကြီးအာလယပ်၌။ ဝိဃာသေနေ၀ါ ခြေသော့်သစ်ကျားစားကြွင်းဖြင့်သာလျှင်။ ယာပေန္တာ၊မျှကုန်၏။ ဘေဘောဘော၊အာရှင်သည်။ မယံ၊ ငါတို့ကို။ စေဝါရ ယှာ၊အာဟယ်၍ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်ဖြစ်အုံ့။ဘေဘော၊အာရှင်သည်။ ကော၊ အဘာယ်သူတို့ကို။ပသံသိယာနု၊ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သနည်း။ ။

ထိုရဟန်းတို့ကိုရှက်စေလိုသည်ဖြစ်၍ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၉၇၆) တုမှေ သိဟာနံ ဗျဂ္ဃာနံ၊ ဝါဠာနဉ္စာ၀သိဋ္ဌကံ။
ဥဿိဋ္ဌေနေ၀ ယာပေန္တာ၊မညိဿော ဝိဃာသာဒိနော။ ။

ဟူသော၎င်းပဋ္ဌမဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၉၇၆) တုမှေ၊သင်တို့သည်။ သိဟာနံ၊ခြသော့်တို့၏ရင်း။ ဗျဂ္ဃာနံ၊ကျား တို့၏ရင်း။ ဝါဠာနဉ္စ၊ကြွင်းသောသားရဲတို့၏ရင်း။အာ၀သိဋ္ဌကံ၊စားကြွင်း ကို။ ခါဒထ၊စားကြကုန်၏။ ဥဿိဋ္ဌေနေ၀၊ စားကြွင်းဖြင့်သာလျှင်။ ယာ ပေန္တာ၊မျှကုန်လျက်။ တုမှေ၊သင်တို့သည်။ ဝိဃာသာဒိနော၊ဝိဃာသာဒိ မည်ကုန်၏ဟူ၍။မညိဿော၊မှတ်ကြကုန်။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ရဟန်းတို့သည် ငါတို့သည်။ ဝိဃာသာဒိမမည် ကုန်အုံ့၊ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်းအာဘယ်သူသည် ဝိဃာသာဒိမည်သနည်း ဟုမေးကြကုန်၏။ ထိုအခါဘုရားလောင်းကျေးဇူးသည်ထိုအကြောင်း ကိုကြားလိုမူ။ ။

(၉၇၇) ယေ ဗြာဟ္မဏာသ သမဏာသ၊အညသ ဝါ ဝနိဗ္ဗိနော။
ဒတ္ဝာ၀သေသံ ဘုဉ္ဇန္တိ၊တေ ဇနာ ဝိဃာသာဒိနော။ ။

ဟူသော၎င်းဆဋ္ဌဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၉၇၇) ယေဇနာ၊အကြင်သူတို့သည်။ ဗြာဟ္မဏာသ၊ ပုဏ္ဏားအားရင်း။ သမဏာသ၊ရဟန်းအားရင်း။အညသ၊ရဟန်းပုဏ္ဏားမှတပါးသော။ ဝ နိဗ္ဗိနော၀ါ၊ တောင်းစားတတ်သောသူအားရင်း။ ဒတ္ဝာ၊ပေးလျှက်။ အ၀ သေသံ၊အကြွင်းကို။ဘုဉ္ဇန္တိ၊စားကုန်၏။တေဇနာ၊ထိုသူတို့သည်။ ဝိဃာ သာဒိနော၊ဝိဃာသာဒိမည်ကုန်၏။ ။(ဥဿိဋ္ဌန္တိ ပရေဟိအကျွာယိတာသေ သံ။(ဋီကာ)။ ။မညိဿော၌ဿော၊ဝိတ်။ဝနိဗ္ဗိနောတိတ်တ်ဘဏ္ဍံယာစက သ။(အဋ္ဌကထာ)။ ။ဝိဃာသာဒဇာတကံ အဋ္ဌမံ။၃ ၉ ၃။

၃ဧ၄-ဝန္နကဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္ဗုဒ္ဓြတ်ဖွားဘုရားသည်၊ ပဏီတံ,အစရှိသောဂါထာပုန်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော၌ဝန္နကဇာတ်ကိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊လျှပ်ပေါ်သောရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည်ထိုကျီးနှင့်တကွပန္ဒိသန္ဓာရကိုပြုလိုရကား။ ။

(ဧ၇၀) ပဏီတံ ဘုဇ္ဇသေ ဘတ္တံ၊သပ္ပိ-တေလဉ္စ မာတုလ။
အထ ကေန နု ဝဏ္ဏေန၊ကိသော တွမသိ ဝါယသ။ ။

ဟူသောဂျေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(ဧ၇၀) မာတုလ ဝါယသ၊ဦးရိုးကျီး။ တွံ၊သင်သည်။ ပဏီတံ၊မွန်မြတ်သော။ ဘတ္တံ၊ လူတို့စားဌာနိစရင်အပ်သောအစာကိုရင်း။ သပ္ပိတေလဉ္စ၊ထောပတ်ဆီကိုရင်း။ဘုဇ္ဇသေ၊စားရသည်မဟုတ်လော။အထ၊ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကေနဝဏ္ဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ တွံ၊သင်သည်။ ကိသော၊အသွေးအသားနည်းပါးကြီလှိသည်။အသိနု၊ဖြစ်သနည်း။ ။

ဘုရားလောင်းစကားကိုကြားရ၍ကျီးသည်။ ။

(ဧ၇ဧ) အမိတ္တ-မဇ္ဈေ ဝသတော၊တေသု အာမိသမေသတော။
နိစ္စုဒ္ဒိတ-ဟဒယသ၊ကုတော ကာကသ ဒဠ္ဍိယံ။ ။

(ဧ၈၀) နိစ္စံ ဥဒ္ဒိဋ္ဌနော ကာကာ၊ဧကာ ပါပေန ကမ္မုနာ။
လဒ္ဓါ ပိဏ္ဍော နပိဏောတိ၊ကိသော တေနတ္ထိ ဝန္ဒက။ ။

(ဧ၈၁) လူခါနိ တိဏ-ဗီဇာနိ၊အပ္ပ-ဝေဠုဟာနိ ဘုဇ္ဇသိ။
အထ ကေန နု ဝဏ္ဏေန၊ထူလော တွမသိ ဝန္ဒက။ ။

ဟူသောဤသုံးဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(ဧ၇ဧ-ဧ၈၁(ဝန္ဒကာ၊ဇုံး။အမိတ္တမဇ္ဈေ၊ရန်သူတို့အလယ်၌။ဝသတော၊နေရသော်။တေသု၊ထိုရန်သူတို့၌။ရန်သူတို့၏။အာမိသံ၊အစာအာဟိသကို။သေတော်၊ ရှာသော။နိစ္စံ၊အမြဲ။ဥဒ္ဒိဋ္ဌဟဒယသ၊ထိတ်လန့်သောနှလုံးရှိသော။ ကာကသ၊ကျီးမျိုးဖြစ်သော။မယှံ၊ငါအား။(ထည့်)။ဒဠ္ဍိယံ၊ဆူပြိုးသောအဖြစ်သည်။ကုတောအတ္ထိ၊အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ။ဝန္ဒကာ၊ဇုံး။ဧကာ၊ဧကာ မည်ကုန်သော။ ကာကာ၊ကျီးတို့သည်။ နိစ္စံ၊အမြဲ။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌနော၊ထိတ်လန့်

သောနှလုံးရှိကုန်၏။ ပါပေနကမ္ဘုန်းနှာ၊လူတို့အစာသူ့ဥစ္စာကိုလုယက်ထိုး နှိုက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ယုတ်မာသောအမှုဖြင့်။ လန္ဓေါ၊ ရအပ်သော။ ဝိဏ္ဏော၊ အစာသည်။နဝိဏ္ဏောတိနတာပေတိ၊မနှစ်သက်မရောင့်ရဲစေ။ တေ နုဝါရဏောနု၊ထိုအကြောင်းကြောင့်။ အပဏ်၊ငါသည်။ ကိသော၊အသွေး အသားနည်းပါးကြွေလွီသည်။အသို့ဖြစ်၏။ ။ဝန္ဒုက၊ထံ။တွံ၊သင်သည်။ လူခါနိ၊ ခြေံကုန်သော။အပ္ပဿေဟာနိ၊နည်းသောအဆီအရသာရှိကုန် သော။ တိဏာဒိဓာနိ၊ဖြက်သီးတို့ကို။ ဘုဥ္ဇသိ၊စား၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ် လျက်။ ကေနဝဏ္ဏေန၊အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ တွံ၊ သင်သည်။ ထူ လော၊ဆူဖြိုးသောကိုယ်ရှိသည်။အသို့ဖြစ်သနည်း။ ။

ထိုစကားကို ကြား၍ ဘုရားလောင်းသည် မိမိ၏ဆူဖြိုးသော အ ကြောင်းကိုဆိုလို၍။ ။

(၉၀၂) အပ္ပိစ္ဆာ အပ္ပ-စိန္တာယ၊အဒုရ-ဂမနေနစ။
လန္ဓါလန္ဓေန ယာပေန္တော၊ထုလော တေနတ္ထိ ဝါယသ။
(၉၀၃) အပ္ပိစ္ဆသ ဟိ ပေါသဿ၊အပ္ပ-စိန္တ-သုခဿစ။
သုသင်္ဂဟိတမာနဿ၊ရတ္တိ သုသမုဒါနယာ။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတော်၏။ ။

(၉၀၂-၉၀၃) ဝါယသ၊ကျိုး။အပ္ပိစ္ဆာအပ္ပိစ္ဆာယ၊အာဟာရတို့၌ အလို ရမက်နည်းသည်အဖြစ်ဖြင့်ရင်း။ အပ္ပစိန္တာယ၊ ယနေ့ငါသည်အာဟာယ်၌ အာဟာရကိုရပါအုံ့နည်း နက်ဖြန်အာဟာယ်၌အာဟာရကိုရပါအုံ့နည်း ဤ သို့စသည်အာဟာရ၌အကြံနည်းသဘ၊အဖြစ်ဖြင့်ရင်း။ အဒုရဂမနေနစ၊ဤ မည်သောအရပ်၌မှန်မြတ်သောအာဟာရကိုရလတ္တံ့ဟုမကြံမူ၍အဝေး သို့မသွားခြင်းဖြင့်ရင်း။ လန္ဓါလန္ဓေန၊ လူခပကိုတ,ရရသမျှသော အာ ဟာရဖြင့်။တုဋ္ဌော၊ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။(ထည့်)။ ယာပေန္တော၊ကိုယ်ခန္ဓာ ကိုမှီစေ၏။ တေန၊ထိုသုံးပါးသောအကြောင်းကြောင့်။ အဟံ၊ငါသည်။ ထူလော၊ဆူဖြိုးသည်။အသို့ဖြစ်၏။ဟိသစ်၊မှန်၏။အပ္ပိစ္ဆသ၊အလိုရမက် နည်းသော။ အပ္ပစိန္တသုခဿစ၊ အာဟာရ၌အကြံနည်းကုန်သော အရိ ယာသူတော်ကောင်းတို့၏သုခရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော။ သုသင်္ဂဟိတ မာနဿ၊ ဤမျှသာစား၍ကြွေစေခြင်းငှါ၊ တတ်နိုင်လေအုံ့ဟု ကောင်း ဖွယ်ထိမ်းဆည်းဆင်ခြင်အပ်သော အစာအာဟာရ အတိုင်းအရှည်ရှိထ

သော။ပေါ်သဿ၊သတ္တုဝါ၏။ ဝတ္ထု၊အသက်မွေးခြင်းသည်။သုသမုဒ္ဒါနုယာ၊ချမ်းသာသာဖြင့်ဖြစ်လွယ်၏။ ။(ပိဏောတိန္ဒ မဒ္ဒဇောနှင့်ဂိရိမုသ္သာဒိဂိုဏ်း။ဒန္တဇနနှင့်ဂိမ္ဘ ကိယာဒိဝိုဏ်းနှစ်ချက်သင့်။အဝိန္ဓာ၌ယကျေသည်။ အပ္ပစိန္တသုခဿသာတိအပ္ပါဟာရစိန္တာရဟိတာနံအပ္ပစိန္တာနံအရိယာနံ။ သုခံအသတ္ထိတိအပ္ပစိန္တသုခေါ၊တသ။ ။သုသာဂ်ိတာမာနသသာတိတ္ထေ ကံဘုဠ္ဠတ္ထာ ဇီရာပေတုံသက္ခိသသာဓိတိ၎ငံ သုဠ္ဠသဂ်ိတာဟာရမာနသ။ အဠ္ဠကထာမှာသည်ကား ဤနှစ်ပုဒ်အနက်မှားတတ်သည်။ မာနကားအာဟာရအတိုင်းအရှည်ကိုဟောသည်၊စိတ်ကိုမဟော)။ ။ဝန္ဒ ကစာတာကံ နဝမံ။၃ ၉ ၄။

---

၃ ၉ ၅-ပါရာဝတ္တာတ်။

နတ်နှင့်တကွသော လောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြစ်တော်ဗုဒ္ဓဘုရားသည်၊ စိရသိုဝတပသာဓိ, အစဉ်ရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤပါရာဝတ္တာတ်ကို၊ဖေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ လျှပ်ပေါ်သောရဟန်းကိုလျှင် အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည်တောမှလာသည်ရှိသော်ကျီးကိုမြင်၍ပြောကိုယ်ပြုလိုရကား။ ။

(၉၀၄) စိရသိ ဝတ ပသာဓိ၊သဟာယံ မဂ္ဂိဟာရိနံ။
သုကတာ မသု-ကုတ္တိယာ၊သောဘတေ ဝတ မေ သခါ။ ။

ဟူသောဂေါဠီးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၀၄) သမ္ဘဝါယသ၊အဆွေကျီး။သဟာယံ၊အဆွေကို။မဂ္ဂိဟာရိနံ:ပဏ္ဍာမြားလည်ခွဲတွဲသည်ကို။ စိရသိ ဝတ၊ ကြာမြင့်မှလျှင်။ ပသာဓိ၊ မြင်ရ၏။သုကတာသုကတာယ၊ကောင်းစွာပြုပြင်အပ်သော။ မသုကုတ္တိယာ၊ရေတိမ်ကိုပြုပြင်ခြင်းဖြင့်။ဝါ၊သုကတာသုကတော၊ ကောင်းစွာပြုပြင်အပ်သော။ မေ၊ငါ၏။ သခါ၊အဆွေသည်။ သောဘတေ ဝတ၊ တင့်တယ်ပေတိုးတကား။ ။

ထိုစကားကိုကြားလျှင်ကျီးသည်။ ။

(၉၀၅) ပရိဗ္ဗဇဂဏ္ဍာ နခါ လောမာအဟံ ကမ္မေသု ဝါ ဝေဒေါ။
စိရသိ နာဝိတံ လဒ္ဓါ၊လောမံ တမဇ္ဇ ဟာရသိ။ ။
ဟူသောဤနှတိယဂါထာကိုဆိုရ၏။ ။

(၉၀၅) သမ္မပါရာဝတာ၊ အဆွေခိုး။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကမ္မေသု၊အမှုကိစ္စတို့၌။ ဝါ ဝေဒေါ၊လုံ့လပြုပါရစေ။တေနု၊ထို့ကြောင့်။သြကာသံ၊အခွင့်ကို။ အလဘာ၊နှိုးမရခြင်းကြောင့်(ထည့်)။နခါ၊ခြေသည်းတို့သည်ရင်း။ လောမာ၊အမွေးတို့သည်ရင်း။ ပရိဗ္ဗဇဂဏ္ဍာ၊ချုံကဲ့သို့ စည်ပင်ပွါးများကုန်၏။စိရသိ၊ကြာမြင့်မှ။ နာဝိတံ၊ဆေးကြာသည်ကို။ လဒ္ဓါ၊ရ၍။ အဇ္ဇ၊ယခု။ တံ၊လောမံ၊ထိုအမွေးကို။ဟာရသိ၊နုတ်စေပယ်စေရ၏။ ။

ထိုနောင်ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၉၀၆) ယံ နု လောမံ အဟာရေသိ၊ဒုလ္လဘံ လဒ္ဓါ ကပ္ပကံ။
အထ ကိဿရဟိ တေ သမ္ဘာဇုံ ကဏ္ဏေ ကိဏာယတိ။ ။
ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆိုရ၏။ ။

(၉၀၆) သမ္ဘဝါယသ၊အဆွေကျိုး။နု၊စင်စစ်။ ဒုလ္လဘံ၊ရခဲစွာသော။ ကပ္ပကံ၊ဆေးကြာသည်ကို။ လဒ္ဓါ၊ရ၍။ လောမံ၊အမွေးကို။ ယံ၊အဟာရေသိ၊ အကြင်နုတ်စေပယ်စေ၏။ တံ၊ထိုသို့အမွေးကိုနုတ်စေခြင်း ပယ်စေခြင်းသည်။ဟောတု၊ဖြစ်ပစေ။(ထည့်)။ အထ၊ထိုမှတပါး။ သမ္ဘ၊ အဆွေကျိုး။တေ၊သင်၏။ကဏ္ဏေ၊လည်ပင်း။ဇုဒ်၊နီနီတျာတျာ၌တန်းဆာသည်။ကိဏာယတိ၊ကိုက်ကိုက်မည်၏။(ကိဿရဟိကိ ဇောံဟုဘော)။ဇော်၊ကိုက်ကိုက်အသံသာစွာ၌တန်းဆာသည်။ကိ ၊အဘယ်တန်းဆာနည်း။ ။

ထိုနောင်မှကျိုးသည်။ ။

(၉၀၇) မနုဿ-သုရမာလာနံ၊မဏိ ကဏ္ဏေသု လမ္ဘတိ။
တေသာဟံ အနုသိက္ခာမိ၊မာ တွံ မညိ ဒဝါ ကတံ။ ။
(၉၀၈) သစေဟိ ဓံ ဝိယာယာသိ၊မသု-ကုတ္တိ သုကာရိတံ။
ကာရယိဿာမိ တေ သမ္ဘ၊မဏိ ဣာဝိ ဒဒါမိ တေ။ ။
ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုရ၏။ ။

(၉၀၇-၉၀၈) သမ္ဘပါရာဝတာ၊အဆွေခိုး။ မနုဿသုရမာလာနံ၊ဥစ္စာကြွယ်ဝ၍သိမ်မွေ့ကြီးညံ့ကုန်သောလူတို့၏။ကဏ္ဏေသု၊ လည်တို့၌။ မဏိ ၊ဣန္ဒာကဲ့သို့သောပတ္တမြားရတနာကို။လမ္ဘတိ၊ဆွဲဆင်၏။အဟံ၊ငါသည်။တေ

သံ၊ထိုလူကုံတံလူကြွယ်ဝတို့၏။ အနုသိက္ခာမိ၊အတုကျင့်၏။ တွံပန္နာသင်မှုကား။ဗေဒေ၊ဤသို့လူတို့အတုကျင့်သည်ကို။ မယ္ယံ၊ငါသည်။ဝါ၊ငါအား။ဒ ဝါကတံ၊ရယ်မြွေးလို၍ပြု၏ဟု။မာမညိ၊မအောံမေ့လင့်။တနည်း။အဟံ၊ငါ သည်။ တောသံ၊ထိုလူကုံတံလူကြွယ်ဝတို့၏။အနုသိက္ခာမိ၊အတုမြင်၍ အ တတ်သင်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။မာမညိ၊မအောက်မေ့လင့်။ မနုဿေသဟိ၊လူသ ရေဝ်တို့သည်။ဒဝါ၊ရယ်မြွေးလိုသဖြင့်။ကတံ၊ပြုအပ်၏။ ။သမ္ဘပါရာဝတာ၊ အဆွေခို။တွံ၊သင်သည်။ဣမံမဿုကုတ္တိ၊ ဤရတ်ဆိတ်ဆံပြုပြင်ခြင်းကို။ သုကာရိ၊တံ ကောင်းစွာပြုအပ်၏ဟူ၍။ သစေဝိဝိယာယသိ၊အကယ်၍မှ လည်းချစ်မြတ်နိုးသည်ဖြစ်အုံ့။တော၊သင်အား။ကာရယိဿာမိ၊ ပြုပြင်စေ အုံ့။တော၊သင့်အား။မ ဏိဠ္ဌာဝိ၊ပတ္တမြားကိုလည်း။ဒဒါမိ၊ငါပေးအုံ့။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၉၀၉) တွညော ဝ မဏိနာ ဆန္ဒေါ၊သုကတာယ စ မဿုယာ။
အာမန္တ ခေါ် တံ ဂဠ္ဆာမိ၊ဝိယံ မေ တာဝ ဒဿနံ။ ။

ဟူသောဆဠ္ဒကဝါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၀၉) သမ္ဘဝါယသာ၊အဆွေကျိုး။တွညော၊သင်သည်သာလျှင်။ မဏိ နာမဏိနော၊ပတ္တမြားအား။ဆန္ဒေါအနုစ္ဆဝိကော၊လျော်ပတ်လှပေ၏ဟု။ ကတာယသုကတသ၊ကောင်းစွာပြုပြင်အပ်သော။ မဿုယာမဿုသ၊ ဤရတ်ဆိတ်ရတ်နားအား။ ဆန္ဒေါ၊လျောက်ပတ်လှပေ၏။ မမ၊ငါ အားမှုကား။ တံ၊ သင့်အားသင့်ကို။ ဒဿနံ ဒဿနမေဝ၊ မြင်ရခြင်း သည်သာလျှင်။ဝိယံ၊ချစ်မြတ်နိုးအပ်လှပေပြီ။ ။(ဘုန်းစက်နည်းပါးငါတို့ အား။ကား။မျက်ဝါးထင်ထင်မြင်ရမည်မျှကြီစည်ခဲတို့ဖြစ်၍ မြင်ရလျှင် ပင်ကောင်းလှပေပြီဟူလိုသည်)။ ။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။တံ၊သင့်ကို။ အာမန္တခေါ်၊ပန်ကြား၍လျှင်။ဂဠ္ဆာမိ၊ငါသွားပါအုံ့။ ။(ကိဠရဟိကိုကိ ုဟော်ဟုဘော်သည်ကား။ကိဠရဟိတိကိ ုတော်။ကိဏာယတိတိကိဏာကိ ဏာကိဇ္ဇတိသန္ဓ ုကရောတိ။ဟူသောဋီကာကိုမြော်သည်။ ကိဏာယတိကား နာမဓာတ်ကိ ုဏာပုန်၊အာယပစ္စည်း၊ တိဝိဘတ်။ မာတွံမညိတိတွံပန္နတော် မယ္ယံဒဝါကတန္တိ မာမညိသိ။ ဟူသောအဆဠ္ဒကထာကိုမြော်၍ ရှေးနည်း ယောဇနာသည်။ မဏိနာကား မဏိနောခေါ်လိုလျက်တတိယာသဂ်သည်။ မဏိနာတိမဏိနော၊အယမေဝ ဝါပါ ဌော။(အဆဠ္ဒကထာ)။ ။ဆန္ဒေါကို

အနုဗ္ဗုဝိကောဘွင့်သည်။ ဣမသ္မာသုကတာသမသုသ, ဟု-အဋ္ဌကထာ ဘွင့်ရကား။သုကတာယာစမသုယာကား လိင်္ဂဝိပလ္လာသ)။ ။ပါရာဝ တစောတာကံ့ဒသမံ။၃ ၆ ၅။ သူဝိ၀ဏ္ဏေါ့ဒုတိယော။ ။(အဋ္ဌကထာ၌ခရ ဝုတ္တ၀ဏ္ဏေါ့ဂိုဏ်)။ ။တာသုဒ္ဒါနံ။ ။

အ၀ါရိယံ၀ေါတကေတု၊ဒရိမုခ၊ဗ္ဗုခေ့ဂုစ။
အာသက်ိ်ပိဂလေ၀ပ္ပ၊ကာဋ္ဌကဏ္ဍ ိ်စကုက္ကုဒ္ဓ ံ။ ။
ဓမ္မ၀ေ့ဗ္ဗုနဒ္ဒိယံ၊ခရ၊ဝုတ္တံ့သူဝိ၀ေ၀။
တုဏ္ဍိလံ၀ေ၀ယ္ဟကက္ကဒ ံ၊မယ္ဟကံ့ဝိ ္ဟာ၀ရ ္ဗ။ ။
သိ၊ယိ၊ဝုပ္ပ ံ့ဝိ၊ယာ၀ သာ၀ ံ၊၀ ဒ္ဒကဗ္ဗ ပါရာ၀တံ။
သဂ်ါယိ ်သုမ၀ာ၀ ေ၀ရာ၊ဆဏ္ဍေ့ဝိ၀ သတိ ်စာ၀ ေ၀။ ။

ဆဏ္ဍနိပါတ်နိဋ္ဌိတ်။ ၂ ၀။၃ ၆ ၅။

၇-သတ္တနိပါတ်။

(၁-ကုက္ကုစဝဂ်)

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။

၃ ၉ ၆-ကုက္ကုစ္စာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြစ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိယာဒုကုက္ကုစ္စ,အစဉ်ရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းတောဆင်အပ်သော ၅၂ကုက္ကုစ္စာတ်ကို၊ဧတေဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊မင်းအားဆုံးမခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

မင်းသည်လည်းကစားအံ့သော်၎ါ ဥယျာဉ်သို့သွား၍ ထိုဥယျာဉ်၌ ထည့်လည်၍ ထိုအိမ်သို့ဝင်၍မျှော်၍ကြည့်လတ်သော် အထွတ်ဝန်းကို ဖြင်၍ဖိနပ်အထက်၌ကျအံ့သည်မှကြောက်သောကြောင့်ထွက်၍အပ်၌ရပ်လျက်တဘန်ကြည့်၍အဘယ်ကိုမှီ၍ အထွတ်သည်တည်သနည်းဟုဘယ်ကိုမှီ၍ အခြင်တို့သည်တည်ကုန်သနည်းဟုကြံ၍ဘုရားလောင်းကို မေးလိုရကား။ ။

(၉၉၀) ဒိယာဒု-ကုက္ကု ဥဒယေန ကဏ္ဏိကာ၊
ဝိဒ္ဓိယော အဋ္ဌ ပရိက္ခိပန္တိ နံ။
ယာ သိ သပါ သာရမယာ အ-ဗေဠုကာ၊
ကုဟိ ဋ္ဌိတာ ဥပ္ပရိတော နု ဓံသတိ။ ။

ဟူသောဂ္ဂေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၉၉၀) ပဏ္ဍိတ၊ပညာရှိ။ ယာကဏ္ဏိကာ၊အကြင်အထွတ်သည်။ဝါ၊ အကြင်ရုလစ်မှန်းသွန် အမှန်းထုဖိ၊ကာသည်။ ဥဒယေန၊ အစောက်အားဖြင့်။ဒိယာဒုကုက္ကု၊ တတောင့်ထွာ အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ နံ၊,ထိုတတောင့်ထွာအတိုင်းအရှည်ရှိသော အထွတ်ထုဖိကာကို။ အဋ္ဌဝိဒ္ဓိယော၊ရှစ်ထွာသောအခြင်တို့သည်။ပရိက္ခိပန္တိ၊ထက်ဝန်းကျင်ရံကုန်၏။ (ပရိက္ခေပအားဖြင့်ရှစ်ထွာရှိ၏ဟူလိုသည်)။ သာရမယာ၊ အနှစ်ဖြင့်ပြီးသော။ အဗေဠုကာ၊အကာမရှိသော။သိ သပါ၊ရင်းတို့ကိုနှစ်ဖြင့်ပြုအပ်သော။သာ

ကဏ္ဏာ်ကာ၊ ထိုအထွတ်ထုဗိကာသည်။ကုဟိ ၊အာဘယ်၌။ဌိတာ၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ဥမရိတော၊အထက်မှ။နံ့သတိ၊မကျသနည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ ဘုရားလောင်းသည် ယခုငါသည် မင်းအား ဆုံးမအံ့သောဌာဝေါဥပမာကိုရေပြီဟုကြံ၍။ ။

(၉၄၀) ယာ တိ ံသတိ သာရမယာ အ-ဖေဋ္ဌကာ၊
ပကိရိယာ ဂေါပါနသိယော သမံ ဌိတာ။
တာဟိ သုသင်္ဂဟိတာ ဗလသာ ဗိဠိတာ။
သမံ ဌိတာ ဥပ္ပရိတော နံ့ သတိ။ ။

(၉၄၁) ဇဝံပိ မိဿော ဒဠ္ဍေဟိ ပဏ္ဍိတော၊
အာဘိဇ-ရူပေဟိ သုစိဟိ မန္ဒိဘိ။
သုသင်္ဂဟိတော သိရိယာ နံ့ သတိ၊
ဂေါပါနသိ-ဘာရ-ဝဟာဝ ကဏ္ဏာ်ကာ။ ။

ဟူသော်နှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုရ၏။ ။

(၉၄၀-၉၄၁) မဟာရာဇာ၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး။ တိ ံသတိ၊သုံးဆယ်သော။သာရမယာ၊အနှစ်ဖြင့်ပြီးကုန်သော။အဖေဋ္ဌကာ၊ အကာမရှိကုန်သော။ ယာဂေါပါနသိယော၊အကြင်အခြင်တို့သည်။ ပကိရိယာပရိဝါရိတာ၊ထက်ဝန်းကျင်မှရံကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမံဌိတာသမဘာဝေနဌိတာ၊ မျှသောအတိုဖြင့်တည်ကုန်၏။ တာဟိ၊ ထိုမျှသော အတိုဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်ဝန်းရံ၍တည်ကုန်သော အခြင်တို့သည်။ ဗလသာဗလေန၊ အားအစွမ်းဖြင့်။ ဗိဠိတာ၊ညှပ်နှိပ်၍။ သုသင်္ဂဟိတာ၊ကောင်းစွာထောက်ပံ့အပ်သော။သာကဏ္ဏာ်ကာ၊ထိုအမှန်းအထွတ်ထုဗိကာသည်။သမံဌိတာသမဘာဝေနဌိတာ၊မျှသောအတိုဖြင့်တည်သည်ဖြစ်၍။ ဥပရိတော၊အထက်မှ။နံ့သတိ၊မကျ။ ။မဟာရာဇာ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ဇဝံပိ၊ဤအတူလည်း။ပဏ္ဍိတော၊ ဥာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ဒဠ္ဍေဟိ၊မြဲမြံကုန်သော။ အာဘိဇ္ဇရူပေဟိ၊ ကုန်းချောမျက်လည်းမပျက်မှဲ့ကွဲသောသဘောရှိကုန်သော။ သုစိဟိ၊စင်ကြယ်သောအကျင့်အာစာရ ရှိကုန်သော။မန္ဒိဘိ၊ အတိုင်အပင်နှုတ်မှုရေးရာ လိမ္မာကုန်သော။ မိဿော၊ကလျာဏမိတ်တို့သည်။ သုသင်္ဂဟိတော၊ကောင်းစွာသိမ်းဖိုက်အပ်သည်ဖြစ်၍။သိရိယာ၊ဘုန်းကြီးကိုသရေမှ။ နံ့သတိ၊မဆုတ်ယုတ်မပျက်မစီး။ကိမိ ဝ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဂေါပါနသိဘာရ ဝဟာ၊ အ

ခြင်တည်း ဟူသောဝန်ကိုဆောင်သော။ ကဿဿိ ကာဗုဝ၊အထွတ်ထုဖိ ကာကဲ့သို့တည်း။ ။

မင်းသည်ဘုရားလောင်းဆိုစဉ်လျှင်မိမိအမှုအရာကိုမှတ်၍ အထွတ်ရှိသော် အခြင်တို့သည်မတည်ကုန်။ အခြင်တို့သည် မထောက်ပံ့ အပ်ကုန်သည်ရှိသော်အထွတ်သည်မတည်။အခြင်တို့သည်ပျက်စီးကုန်သည်ရှိသော်အထွတ်သည်ကျ၏။၍အတူလျှင်တရားမစောင့်သော မင်းသည် မိမိအဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ကုန်သော အမတ်တို့ကိုရင်း၊ ဗိုလ်ပါတို့ကိုရင်း၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့ကိုရင်းမထောက်ပံ့သည်ရှိသော် ထိုသူတို့ ပျက်စီးကုန်လတ်သော်ထိုသူတို့မထောက်ပံ့အပ်သည်ဖြစ်၍အစိုးရခြင်းဘုန်းကြောက်သရေယုတ်ရာ၏။ မင်းသည် တရားစောင့်ရာ၏ ဟုကြ၏။ ထိုအခါမင်းအားထိုခဏ၌လက်ဆောင်အကျိုးငှါ ရှောက်သီးကိုဆက်ကုန်၏။ မင်းသည်၊အဆွေရှောက်သီးကိုစားလေ့ဟုဘုရားလောင်းအားပေး၏။ ဘုရားလောင်းသည်ရှောက်သီးကိုယူ၍ဖြတ်သောမင်းကြီး၊၍ရှောက်သီးကိုစားခဲ့သောဌာနမသိကုန်သောသူတို့သည်ခါးသည်ကိုမူလည်းပြုကုန်၏။ ချဉ်သည်ကိုမူလည်းပြုကုန်၏။ သိကုန်သောပညာရှိတို့တမူကား အ-ခါးကိုပယ်၍အချဉ်ကိုမထုတ်မူ၍ရှောက်သီး၏အရသာကိုမပျက်စီးစေ၍လျှင်စားကုန်၏ဟုဆို၍ မင်းအားဥပမာဖြင့်ဥစ္စာရခြင်း၏ အကြောင်းကိုပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

(၆၉၃) ခရတ္တိစံ ဗေလ္လံ ယထာဝိ သတ္ထုဝါ၊
အနာမသန္ဓောဝိ ကရောတိ တိတ္တကံ။
သမာဟာရံ သာနုံ ကရောတိ ပတ္ထိဝ၊
အ-သာနုံ ကယိရာ တာနိ ဗဟုမရဒ္ဓရံ။ ။

(၆၉၄) ဇဝံဝိ ဂါမ-နိဂမေသု ပဏ္ဍိတောဝ၊
အ-သာဟာသံ ရာဇ ဓနာနိ သဃ်ရံ။
ဓမ္မာနုဝတ္တိ ပဒိပဇ္ဇမာနော၊
သ ဟိတိ ကယိရာ အ-ဝိဟေဋ္ဌယံ ပရံ။ ။

ဟူသော၍ဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၆၉၃-၆၉၄) ပတ္ထိဝ၊ဖြေကိုအစိုးရသောမင်းဖြတ်။ သတ္ထုဝါသတ္ထကဟာတွေ့ဟော၊လက်ဦးထားငယ်ရှိသောသူသည်။ခရတ္တိစံ၊ ကြမ်းသောအခွံရှိသော။ ဗေလ္လံ၊ ရှောက်သီးကို။အနာမသန္ဓောဝိ၊ အခွံမနှေးမူ၍လည်း။

တိတ္ထကံ၊ခါးသည်ကို။ ကရောတိ၊ပြု၏။ ဗဟု၊အနွံကို။တနှုပါးစွာ။ဥဒ္ဓရံ ဥဒ္ဓရန္တောဝိ၊ဆွေးသောသူသည်လည်း။အသာနုံ၊ မသာယာအပ်မကောင်း မြတ်သည်ကို။ ကယိရာ၊ပြုရာ၏။ သမာဟရံသမာဟရန္တော၊ ကောင်းစွာ ဆွေးသောသူသည်။ သာနုံ၊သာယာအပ် ကောင်းမြတ်သော အရသာ၌ သည်ကို။ ကရောတိယထာဝိ၊ပြုသကဲ့သို့လည်း။ဧဝံ၊ဤအတူ။ ရာဇာမင်း မြတ်။ပဏ္ဍိတောဝိ၊ ပညာပြည့်စုံသောမင်းသည်လည်း။ ဂါမနိဂမေသု၊ ရွာနိဂုံးတို့၌။ အသာဟာသံတဏ္ဍာယဝသံအဂ္ဂန္တွန္တော၊ တဏှာ၏ နှိုင်ငံသို့ မလိုက်မူ၍။ ဓနာနိ၊အခွန်ဘဏ္ဍာတို့ကို။သဃာရံသဃာရန္တော၊ သိမ်းခံရခြုံး သည်ဖြစ်၍။ဓမ္မာနုဝတ္တိ၊မင်းကျင့်တရားဆယ်ပါးသို့ အစဉ်လိုက်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ ပဋိပဇ္ဇမာနော၊ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သသောရာ ဇာ၊ထိုမင်းသည်။ပရံ၊သူတပါးကို။ အဝိဟေဌယံ အဝိဟေဌယန္တော၊မ ညှဉ်းဆဲမူ၍။ဖါတိ ၊မိမိ၏ရင်း၊ တိုင်းသူပြည်သားသူတပါးတို့၏ရင်းဘုန်း ကြက်သရေစည်းစိမ်ချမ်းသာပွါးစီးတိုးတက်ခြင်းကို။ ကယိရာ ကရေ ယျ၊ပြုရာ၏။ ။

မင်းသည်ဘုရားလောင်းနှင့်တကွတိုင်ပင်လျက် ရေကန်ကမ်းနားသို့ သွား၍ရေကန်၌ကောင်းစွာမွှင့်သောနေလုင်ကဲ့သို့သော အဆင်းရှိသော ရေဖြင့်မလိမ်းကျံသောပဒုမာကိုဖြင့်၍။ အဆွေ၊ဤပဒုမာသည်ရေ၌ ဖြစ် လျက်လျှင် ရေသည်မလိမ်းကျံသည်ဖြစ်၍တည်၏ဟုဆို၏။

ထိုအခါမင်းကို ဘုရားလောင်းသည်၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ မင်းမည် သည်ဤသို့သတောရှိသည်ဖြစ်ရာ၏ဟုဆုံးမလိုရကား။ ။

(၉၆၅) ဩဒါတ-မူလံ သုစိ ဝါရိ-သမ္ဘဝံ၊
ဇာတံ ယထာ ပေါက္ခရဏီသု အမ္ဗုဇံ။
ပဒုမံ ယထာ အဋ္ဌနိကာသိဟါလိမံ၊
နဲ ကဒ္ဒမော နဲ ရဇော နဲ ဝါရိ လိမ္ပတိ။ ။

(၉၆၆) ဧဝံပိ ဝေါဟာရ-သုစိ အ-သာဟာသံ၊
ဝိသုဒ္ဓ-ကမ္မဉ္ဇမပေတ-ပါပကံ။
နဲ လိမ္ပတိ ကမ္မကိလေသ တာဒိသော။
ဇာတံ ယထာ ပေါက္ခရဏီသု အမ္ဗုဇံ။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၉၉၅-၉၆၆) ပေါက္ခရဏီသုဂေကန်တို့၌။ ဓာတ်ဖြစ်သော။ သြဒါ
တမူလံ၊ပြုစင်သောအဖြစ်ရှိသော။ သုစိ၊စင်ကြယ်စွာသော။ ဝါရိသမ္ဘဝံ၊
ရေ၌ဖြစ်သော။ အမ္ဘုဇံ၊အမ္ဘုဇမည်သော။ အဋ္ဌနိကာသိဟလိမံ၊ နေအ
ရောင်ကြောင့်ပွင့်သော။ ပဒုမံ၊ပဒုမာသည်။ ကဒ္ဒမောကဒ္ဒမော ညွှန်ခဲ့။ နှ
လိမ္ဗတိယထာ၊မလိမ်းကျုံ၏သို့။ရဇောရဇော ဖြစ်၌။နှလိမ္ဗတိယထာ၊မလိမ်း
ကျုံ၏သို့။ဝါရိဝါရိမှ၊ရေ၌။နှလိမ္ဗတိယထာ၊မလူးလည်းမကပ်ငြား၏သို့။ ။
ဇဝံဝိ၊ဤအတူလည်း။ဝေါဟာရသုစိ ၊တရားစောင့်ကုန်သောရှေးမင်းတို့
သည်ထားအပ်သောအဆုံးအဖြတ်တရား၌စင်ကြယ်သော။အသာဟာသံ၊
နှင်ထက်မူခြင်းကင်းထသော။ဝိသုဒ္ဓကမ္ပံ၊စင်ကြယ်သေါအမှုရှိထသော။
အပေတပါပကံ၊ မကောင်းမှုမကင်းထသော။တံ၊ထိုမင်းကို။ကမ္မကိလေ
သော၊ ပါဏာတိပါတ အဒိန္နာဒါန ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ မုသာဝါဒ ဟူ
သော၍ကမ္မကိလေသာမည်သော အကုသိုလ်သည်။ နှလိမ္ဗတိ၊မလိမ်း
ကျုံ။တာဒိသော၊ထိုသို့သဘောရှိသောမင်းသည်။ပေါက္ခရဏီသုဂေကန်
တို့၌။ဓာတ်ဖြစ်သော။ အမ္ဘုဇံ၊ကြာသည်။ အနုပလိတ္တံယထာ၊ရေအစရှိ
သည်တို့ဖြင့်မလိမ်းကျုံသကဲ့သို့။ ဇဝံတထာ၊ထိုအတူ။ အနုပလိတ္တောနှာ
မ၊ကမ္မကိလေသာမည်သော အကုသိုလ်တို့သည် မလိမ်းကျုံသောမင်း
မည်၏။ ။(ပရိကျိပန္တိနန္တိ တံပနေတံအဋ္ဌကထာ၊ဒဏ္ဍိယောပရိကျိပန္တိ ပရိကျေ
ပတောအဋ္ဌကထာ၊ဒဏ္ဍိယောတိဝတ္တုံဟောတိ။ဟူသော ၍အဋ္ဌကထာကိုပြော
၍အနက်ယောဇနာသည်။ ။သိ ံသပါကားရင်းတို့ကိုဟော။ ။ကဝိလာ
ဘုစသိ ံသပါ။(အဘိဓာန်)။ ။ဒွယံဝိန္ဓိလာယံ။ကဝိ စလနေ။ဇုလော
သာသအနုသိဋ္ဌိယံ။ သိသဇ္ဇုန္ဓာယံ ဝါ။အပေါ။နိဂ္ဂဟိတာဂမော။ သိ ံသ
ပါ။(ရင်းနှီကာ)။ ။သတ္ထုံအာသအာဏတိသတ္ထုဝါ။ ။ကောင်းသောအ
ရှာကိုဟောသောသာဒုသန္ဓါသည်တတိယကျမ်ရှာ။ ။ပထဝိယာဇုသ
ရောပတ္ထိဝေါ၊ကောဒ္ဒိတ္ထံဇုတ္ထန္ဓ။(အဘိဓာန်ဋီကာ)။ ။အသာဟာသံအ
သာဟာသိယံတဏ္ဍာယဝသံအဂ္ဆတ္ထော။(အဋ္ဌကထာ)။ ။အသာဟာသိ
ယံနှိတဏ္ဍာယရူပါဒိသုအာရမ္ဘကောသုသဟာသာဝတ္ထုနတောသာဟာသိ
နာမတဏ္ဍာ။တသ္သာတဏ္ဍာယဝသံအဂ္ဆတ္ထောတိဝတ္တုံဟောတိ။ (ရင်းနှီ
ကာ)။ ။ဒသန္နံဂုဏာနမ္ပဒါနံ အနုဝတ္တနေနမ္ပဒါနုဝတ္တိဟုတ္ဝာ ပဒိုပဇ္ဇမာ
နော။သောအတ္ထနောစ ပရေသဉ္စဟိတိ ံ ဝမ္ဘိ ံ ကရေယျ ပရံအဝိဟေဌေ
ဇ္ဇောယော ဝ။ ။ဟူသောအဋ္ဌကထာကိုရှု၍ဒမ္ပဒါနုဝတ္တိနောင်ဟုတ္ဝာပါ

ဌသောသထည့်၍ယောဇနာသည်။ ဆန်းအလိုဌါ နိဂ္ဂဟိတ်လာ၍ ဝမ္မာနု ဝတ္ထိ ပါဠိ၌ရှိသည်။ဖါတိခ်ိုကားနိဂ္ဂဟိတ်ကိုချေသည်။ အဝိဟေဌယံခ်ိုမရှု ဇဌနှင့်လိုသည်။သုစိခ်ိုလည်း နိဂ္ဂဟိတ်ကိုချေသည်။ ။အဂ္ဂိနိကာသိဖါ လိမန္တိ အဂ္ဂိနိကာသိနာသူရိယေနဖါလိတံ ဝိကသိတန္တိ အဌော။ ဟူ သောအဋ္ဌကထာကိုရှု၍ အဌယောဇနာသည်။ ဤအတွင်ပါဠိကိုရဲခဲ၍ မြဲမြဲမှတ်ကြ။ ။နကဒ္ဒမောနုရဇောနဝါရိလိမ္ဗတိတိနေဝကဒ္ဒမောနုရဇော နဥဒကံ လိမ္ဗတိနမဂ္ဂေတိတိအဌော။လိပ္ပတိဗ္ဗေဝေါပါဠော။သုမ္ဘဌ္ဌေ ဝါ ဇတောနိပစ္ဆတ္ထဝစနာနိ။ဇတောသုကဒ္ဒမာဒီသုနလိပ္ပတိနအလ္လီယတိတိ အဌော။ ။ဤအဋ္ဌကထာခ်ိုနမဂ္ဂေတိတိအဌော၊ဟူသောရှေးနည်း အလို။ပဒုမံ၊ကို။ကဒ္ဒမော၊သည်။ နလိမ္ဗတိ၊မလိမ်းကျံစသည်ဖြင့်။ယောဇ နာ၍ရှေဒဒိဂိုဏ်းမှတ်။ လိပ္ပတိဗ္ဗေဝေါပါဠော ဟူသောနှုတ်နည်းအလို။ ပဒုမံ၊သည်။ ကဒ္ဒမောကဒ္ဒမေါခ်ိုနလိပ္ပတိ၊မကပ်ပြိုမလူးလည်း။ စသည် ယောဇနာ၍ဒိဝါဒိဂိုဏ်းမှတ်။ ထိုနှစ်နည်းတွင်နောက်နည်းကိုသာယော ဇနာခဲ့သည်။ဝေါဟာရသုစိန္တိ၊ပေါရာဏောဟိခဒ္ဓိကရာဇုဟိလိခါပေတွာ ဌပိတပိနိန္ဓယေဝေါဟာရေသုစိ။ အဂတိဂမနံ ပဟာယခမ္မေနပိနိန္ဓယက ရန္တိ အဌော။ အသာဟသန္တိ ခဒ္ဓိကပိနိန္ဓယေဌိတဌာယေဝသာဟသိ ကကြိယာပိရဟိတံ။(အဋ္ဌကထာ)။ ။ဤခ်ိုအသာဟသံသည်ရှေးနည်း နှင့်မတူ၊ဌာနကွဲ၍အနက်ကွဲသည်။ ။ကမ္ဗကိလေသကားအဝိဘတ္တိက နိဒ္ဒေသ။ ထိုကြောင့်။ နလိမ္ဗတိကမ္ဗကိလေသတာဒိသောတိရာဇာနံ ပါ ဏာတိပါတောအနိန္ဒါဒါနံကာမေသုမိစ္ဆာစာရောမုသာဝါဒေါတိအယံ ကမ္ဗကိလေသောနအလ္လီယတိ။အဋ္ဌကထာခ်ိုမိန့်သော၏။ ။တာဒိသော ကားအဌဝါကျတခြားဖြစ်သည်။ထိုကြောင့်။ကိံ ကာရဏာတာဒိသော ဟုအဋ္ဌကထာမိန့်သော၏)။ ။ကုက္ကုစ္စာတာကံ ပဌမံ။၃ ၉ ၆။

---

၃ ၉ ၇-မနောဇောတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညူဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ ယထားစာပေါနိန္ဒမတိ,အစဉ်ရှိသောဂါထာပုန်ဖြင့် တန်း ဆာဆင်အပ်သော၌မနောဇောတ်ကိုဇောတဝန်ကျောင်းတော်၌ထိတင်း

သိုးနေတော်မူစဉ်၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောအဆွေခင်ပွန်းကိုမှီဝဲသော ရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

မြေခွေးသည်ခြင်္သေ့၏ရင်းလေးဆွေ၏ရင်းအသံကိုကြားရ၍ငါ၏အဆွေ ခင်ပွန်းကိုလေးသမားသည်ပစ်၍သေသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ သူသေတို့နှင့်တ ကွအာကျွမ်းဝင်ခြင်းမည်သည်မရှိ။ယခုငါသည်ပကတိ၏ အပွမ်းဖြင့်နေ ရာအရပ်သို့လျှင်သွားအုံ့ဟုမိမိနှင့်တကွစကားပြောလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

(၉၉၇) ယထာ စာပေါ နိန္နမတိ၊ဇိယာဝါဝိ နိကူဇတိ။

ဟညတေ ဇူနှ မနောဓော၊ဝိဂ-ရာဇာ သခါ မမ။ ။

(၉၉၈) ဟန္ဒ ဒါနိ ဝနန္တာနိ၊ပဏ္ဍမာမိ ယထာ-သုခံ။

နေတာဒိသာ သခါ ဟောန္တိ၊လဒ္ဓာ မေ ဇီဝတော သခါ။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတော်မူ၏။ ။

(၉၉၇-၉၉၈) ယထာ၊ အကြောင်းရှိသောအကြောင်းဖြင့်။ စာပေါ၊ လေးသည်။နိန္နမတိ၊ညွှတ်၏။ ဇိယာဝါဝိ၊ လေးဆွေသည်လည်း။ နိကူဇ တိ၊ဖြည့်၏။မမ၊ငါ၏။သခါ၊အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။မနောဓော၊မနောဓ အမည်ရှိသော။ ဝိဂရာဇာ၊ သားမင်းကို။ဟညတေ၊ သတ်ယောင်တ ကား။ ။ဟန္ဒဒါနိ၊ယခုအခါ၌။အဟံ၊ငါသည်။ယထာသုခံ၊အလိုအလျှော်။ ဝနန္တာနိ၊ တောတို့သို့။ ပဏ္ဍမာမိ၊သွားအုံ့။ ဇေတာဒိသာ၊ ဤသို့သောဘော၌ သောသူသေတို့မည်သည်။ သခါ၊အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ နဟောန္တိ၊မ ဖြစ်ကုန်။ဇီဝတော၊အသက်ရှင်သော။မေ၊ငါသည်။သခါ၊အဆွေခင်ပွန်း ကို။လဒ္ဓာ၊ရခြင်းဌာတတ်ကောင်း၏။ ။

ခြင်္သေ့သည်လည်းတဟုန်ထည်းဖြင့်သွား၍မြင်းကို လိုက်တံခါးခ်ိ၍ ၍ပိမိသည်လည်း သေ၍လည်း၏။ထိုအခါ မနောဓ၏ အဆွေအမျိုးတို့ သည်ထွက်ကုန်၍မြားမှန်ရာအဝမှ ယိုသောသွေးရှိသော သွေးအလိမ်း လိမ်းကပ်သောမနောဓကိုမြင်၍ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းကို မှီဝ ခြင်းကြောင့်အသက်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်သောမနောဓကိုမြင်ကုန်၏။မြင် ကုန်၍လည်းမနောဓ၏အမိအဘာနှမမယားတို့သည်။ ။

(၉-၉၉) နှ ပါပ-ဓန-သံသေဝိ၊အစ္ဆ ဇ-သုခမေဓတိ။

မနောဓံ ပဿ သေမာနံ၊အရိယဿာနုသာသနိ။ ။

(၁၀၀၀)နှ ပါပ-သမ္ဘဝကော်နှ၊မာတာ ဝုဏ္ဏေန နန္ဒတိ။

မနောဓံ ပဿ သေမာနံ၊သဗ္ဗ ဒုဿီ သမိ လောဟိတေ။ ။

(၁၀၀၁)ဝေမာပန္ဓတော ပေါသောပါဒိယောစ နိဂ္ဂတိ။
ယော ဝေ ဟိတာနံ ဝစနံ၊နဲ့ ကရောတိ အတ္ထ-ဒဿိနံ။ ။
(၁၀၀၂)ဝေ၌ သော ဟောတိ တဇော ပါဒိယော၊
ယော ဥတ္တမော အဓမ္မစရိယသေဋိ။
ပဿတ္ထမံ အဓမ္မ-စရိယသေဋိ တံ၊မိဂ၊ဓိပံသရဝေဂနိဋ္ဌုတံ။ ။

ဟူသောဂါထာတို့ကိုအစဉ်သဖြင့်ဆိုကုန်၏။ ။

(၉၉၉-၁၀၀၂) ပါပဓနသံသေဋိ၊ယုတ်မာသောအဆွေခင်ပွန်းကိုမှီဝဲသောသူသည်။အစ္စ ဆ္ဆသုခံ၊စင်စစ်ချမ်းသာကို။နဇေတိ၊မရ။ အရိယာသ၊ ပြေဒ္ဓေး၏။အနုသာသနီ၊အဆုံးအမကိုယူ၍။သေမာနံ၊အိပ်သော။ မနော ဇံ၊မနောဇကို။ပဿ၊ရှုပါလော့။ ။ပါပသမ္ဘဝကော်နဲ့၊ယုတ်မာသောအ ဆွေခင်ပွန်းကိုမှီဝဲခြင်းကြောင့်။ မာတာ၊အမိသည်။ ပုတ္တေနဲ့၊သားဖြင့်။ ဝါ၊သားကို။နနုန္ဓတိ၊ မနှစ်သက်ရ။သမ္ပိလောဟိတော၊ပြီပြီသွေးနှင်။အဆ္ဆန်နိ မုဂ္ဂံ၊ ကျွဲ့ ပုပ်နစ်မွန်းလျက်။ သေမာနံ၊အိပ်ရသော။ မနောဇံ၊မနောဇကို။ ပဿ၊ရှုပါလော့။ ။ယောပေါသော၊အကြင်ယောကျ်ားသည်။ဝေ၊စင် စစ်။အတ္ထဒဿိနံ၊အကျိုးကိုဖြင်ကုန်လျက်။ဟိတာနံဟိတကာမာနံ၊အစီး အပွါးကိုအလိုရှိကုန်သောသူတို့၏။ ဝစနံ၊စကားကို။ နကရောတိ၊နားမ ထောင်မလိုက်နာ။ သောပေါသော၊ထိုယောကျ်ားသည်။ ဇော်၊ဤသို့သော ခြင်းဆင်းရဲသို့။အာပန္ဓတော၊ရောက်ရ၏။ပါဒိယောစပါပဠ၊ ပါဏာတိပါ တစသောမကောင်းမှုကိုလည်း။နိဂ္ဂတိဝိန္ဒတိ၊ရလေ၏။ ။ဥတ္တမော၊ ဖြတ်သော။ယောပုရိသော·အကြင်ယောကျ်ားသည်။ အဓမ္မစရိယသေဋိ၊ ယုတ် မာသော အကျင့် ရှိသော သူကို မှီဝဲ၏။ သော ပုရိသော၊ ထို ယောကျ်ားသည်။ ဇေ၌၊ဤသို့ဆင်းရဲခြင်းသို့လည်း။ ယာတိ၊ရောက်၏။ တဇော၊ ထိုဟိတကာမဖြစ်သောသူ၏စကားကို နားမထောင် သည့် အောက်လည်း၊ ပါဒိယောပါပတရော၊အထူးသဖြင့်ယုတ်မာ၏။ဥတ္တမံ၊ သုရိရဗလဖြင့် မိမိအကြီး အဖြတ်ဖြစ်လျက်။ အဓမ္မစရိယသေဋိ ၊ ယုတ် မာသောအကျင့်ရှိသောသူကိုမှီဝဲသော။သရဝေဂနိဋ္ဌုတံ၊ဖြားခြင်း၏ အဟုန် သည်တောက်ထွင်းသော။တံမိဂါဓိပံ၊ထိုမနောဇခြေသော့ကို။ပဿ၊ ရှုပါ လော့။ ။

ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး၍။ ။

(၁၀၀၃) နိဟိယတိ ပုရိသော နိဟိန-သေဝိ၊
နစ ဟာယေထ ကဒါစိ တု-လျသေဝိ။
သေဋ္ဌမုပဂမ်ဉ္ဇေတိ ဒိပ္ပ၊တဏ္ဍာတ္တနာ ဥတ္တရိတရံ ဘဇေထ။
ဟူသောအဆုံးဖြစ်သောဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။ ။

(၁၀၀၃) ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။နိဟိန သေဝိ၊ ယုတ်မာသောသူကိုမှီဝဲသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ နိဟိယတိ၊ယုတ်မာ၏။ တုလျသေဝိ၊တူ သောသူကိုမှီဝဲသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ကဒါစိ၊ တစ်ခါတခါ။နစဟာယေထ၊မယုတ်မာ။ သေဋ္ဌံ၊မြတ်သောသူကို။ ဥပဂမ်ဉ္ဇ၊ ဂစ္ဆေ၊ဆည်းကပ်သောသူသည်။ ဒိပ္ပ၊လျင်စွာ။ ဥဒေတိ၊ သိလအစရှိ သောကျေးဇူးတို့ဖြင့် တက်မြောက်ခြင်းသို့ရောက်၏။ တဏ္ဍာ၊ထို့ကြောင့်။ အတ္တနာ၊ဖိမိထက်။ဥတ္တရိတရံ၊လွန်မြတ်သောသူကို။ဘဇေထ၊ဆည်းကပ် မှီဝဲကြကုန်လော့။ ။(သုခမေဓတိ၌။ဧဝေ၊ဆိုယံလာဘေ၀။ ။အရိ ယသာနုသာသနိကားကဲ့ရဲ့လို၍ဆိုသတည်း။မာတာပုတ္တေနနန္ဒတိ၌ နန္ဒ ဓာတ်။ နန္ဒတိပုတ္တေဟိပုတ္တိမာကဲ့သို့ နန္ဒဓာတ်၏အယ္ယဉ်တတိယာနေမြှ တည်း။ပါဒိယေါစနိဂ္ဃဏ္ဍတိတိပါပဋ္ဌဝိန္ဒတိ။(အဋ္ဌကထာ)။ပါဒိယောကိုပါ ပ်ံဘွင့်သည်။ နိဂ္ဃဏ္ဍတိကိုဝိန္ဒတိဘွင့်သည်။ ဣုပစ္စည်းအနက်မရှိ။ ပဋ္ဌမာ လည်းကံအနက်ခ်ိသက်သည်။ နိဂ္ဂေးဂ္ဂိသော ဂမုဓာတ်လည်း ရခြင်းအ နက်ကိုဟောသည်ဟုဖြာသည်။သသံယောဂဝိသံယောဂအားဖြင့်အနက် ကွဲသည်ကားရောဇာပုရာနိဂ္ဂ ဏ္ဍတိခ်ိုထွက်ခြင်းအနက်ထိုဟောသည်။ ယ သံပေါသောနိဂ္ဃဏ္ဍတိခ်ိုရခြင်းအနက်ကို ဟောသည်မှတ်။ တတောစပါဒိ ယောခ်ိုပါဒိဟောတိ ပါပကရောဘွင့်သည်ကား တောင်သူလှေနုံထစ်မ မှတ်ရာ။အရာလွဲ၍အနက်ကွဲသည်ကိုသိစေသည်။ ။အဓမ္မစရိယသေဝိတံ ခ်ိုဝိထက်နိဂ္ဂဟိတ်ကျသည်)။ ။မနောဇဓာတကံ ဒုတိယံ။ခ ၉ ၇။

ခ ၉ ဂ-သုတနဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ် စွာဘုရားသည်။ ရာဇာတောဘွဲ့ အစရှိသောဂါထာဝုန်ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော၌သုတနဇာတ်ကို၊ဧတဝဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံး နေတော်မူစဉ်၊ အမိကိုလုပ်ကျွေးသောရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍ ဟော တော်မူ၏။ ။

၂၀၂ ၇-သတ္တနိပါတ်ဇာတ်ပါဠိတော်နိသျှ။ (၁၀၀၄)

ဘုရားလောင်းသည်သစ်ပင်၏ အနီးသို့သွား၍ သန်လျက်ဦးဖြင့်ထမင်းခွက်ကိုအရိပ်အတွင်းခြုံထား၍အရိပ်အစွန်းခြုံရပ်လျက်။ ။

(၁၀၀၄) ရာဇာ တော ဘတ္တံ ပါဟောသိ၊သုဒိ ဝံသူပသေစနံ။
မာဃဒေဝဿိ အဓိဝတ္ထော၊ဟေ နိက္ခမ ဘုဇ္ဇသု။ ။

ဟူသောဤပဌမဂါထာကိုဆိုတို့။ ။

(၁၀၀၄) မာဃဒေဝဿိ၊ပညောင်ပင်၌။အဓိဝတ္ထော၊စောင့်သောနတ်။ တော၊သင်တို့။ရာဇာ၊မင်းသည်။သုဒိ၊စင်ကြယ်သော။ဝံသူပသေစနံ၊သားဖြိုးဖြစ်သော။ဘတ္တံ၊ထမင်းကို။ပါဟောသိ၊ပို့စေ၏။ ဟေ၊လာလော့။နိက္ခမ၊ထွက်လော့။ဘုဇ္ဇသု၊စားလော့။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဘီလူးသည်လှည့်စား၍အရိပ်တွင်းသို့ဝင်သော၍ယောကျ်းကိုစားအံ့ဟုကြံ၍။ ။

(၁၀၀၅) ဟေ မာဏဝ ဩရေန၊ဘိက္ခမာဒါယ သူဝိနံ။
တ္ဝဉ္စ မာဏဝ ဘက္ခာဝ၊ဥဘော ဘက္ခာ ဘဝိဿထ။ ။

ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆိုတို့။ ။

(၁၀၀၅) မာဏဝ၊လုလင်။ သူဝိနံသူပပန်း၊ဟင်းလျှာနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခံ၊ငါ့အား အမြဲတမ်းတည်သောထမင်းကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။ ဩရေန၊ဤမှာဘက်သို့။ဟေ၊လာလော့။ မာဏဝ၊လုလင်။တ္ဝဉ္စ၊သင်သည်လည်း။ ဘက္ခာဝ၊ ငါ့အစာပင် မဟုတ်လော။ ဥဘော၊ထမင်းနှင့်သင်နှစ်ပါးတို့သည်။ဘက္ခာ၊ငါ့အစာတို့ချည်းသည်။ဘဝိဿထ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ။

-ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၁၀၀၆) အပ္ပကေန တုဝံ ယက္ခ၊ထုလ္လမတ္ထံ ဇဟိဿသိ။
ဘိက္ခံ တော နာဟာရိဿန္တိ၊ဇနာ မရဏ-သညိနော။ ။

(၁၀၀၇) လန္ဒါယ ယက္ခာ တဝ နိစ္စ-ဘိက္ခံ၊
သုဒိ်ပဏီတံ ရသသာ ဥပေတံ။
ဘိက္ခဉ္စတောအာဟာရိယော နရော ဇ္ဈ၊
သုဒုလ္လဘော ဟေဟိတိ ဘက္ခိတော မယိ။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတို့။ ။

(၁၀၀၆-၁၀၀၇)ယက္ခ၊ဘီလူး။တုဝံ၊သင်သည်။အပ္ပကေန၊အနည်းငယ်သောအကြောင်းဖြင့်။ထုလ္လံ၊ကြီးစွာသော။အတ္ထံ၊အကျိုးကို။ဇဟိဿသိ၊

ဖွန့်ရလတ္တံ့။ ဇနာ၊လူတို့သည်။ မရဏာသည်ပြိုနော၊သေအံ့ဟုအမှတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။တော၊သင်အား။တိကျွံ၊ထမင်းကို။နာဟာရိသာ၏ ၊မပို့မဆောင်ကုန်လတ္တံ့ ၊အထ၊ထိုသို့မပို့မဆောင်သည်ရှိသော်။တွံ၊သင်သည်။ ဝိလာတသာခေါ၊ညှိုးနွမ်းသော အခက်အလက်ရှိသော။ ရုက္ခောဝိယ၊သစ်ပင်ကဲ့သို့။ နိရာဟာရော၊အစာကင်းသည်ဖြစ်၍။ဒုဗ္ဗလော၊အားနည်းသည်။ ဘဝိဿသိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ယက္ခ၊ဘိလုံး။အဟံ၊ငါသည်။အဇ္ဇ၊ယနေ့၊သုစိ၊စင်ကြယ်သော။ ပဏီတံ၊မြတ်သော။ ရသသာ၊အရသာနှင့်။ဥပေတံ၊ပြည့်စုံသော။တာဝ၊သင်၏။နိစ္စဘိက္ခံ၊အမြဲဝတ်တည်သော၍အစာထမင်းကို။ အာဟာရိ၊ဆောင်ခဲ့ပြီ။ လဒ္ဓါယံလဒ္ဓအာဂမနံ၊ရအပ်သော လာဘ်ဘွားခွင့်ရှိသည်။ သိယာ၊ဖြစ်မူကား။ သာနိစ္စဘိက္ခာ၊ထိုအမြဲဝတ်တည်သောသင်၏အစာထမင်းသည်။ဒေဝသိကံ၊နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ တော၊သင်အား။အာဂ ဆိုသတိ၊ရောက်လာလတ္တံ့။တွံ၊သင်သည်။ဇုဒံဘိက္ခံ၊၍သင်၏အစာကို။ဂဟေတွာ၊ယူ၍။အါဂတံ၊လာသော။မံ၊ငါ့ကို။သစေဘာက္ခိဿသိ၊အကယ်၍ စားလတ္တံ့။ (ထည့်)။ တယာ၊သင်သည်။မယိ၊ငါ၌ဗုဒ္ဓသူပညာထူသော လူသမ္မာကို။ ဘက္ခိတေ၊စားသည်ရှိသော်။ တော၊သင်၏။ ကိကွဲ့ဆု၊ထမင်းကိုလည်း။ အာဟာရိယောဟာရဏကော၊ဆောင်ဝံ့သော။ အညော၊ငါမှတပါးသော။နရော၊လူသည်။ဇုဓ၊ဤလူ့ရွာ၌။ သုဒုလ္လဘော၊ အလွန်ပင်ရခဲသည်။ဟေဟိတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ။

အာဠဝကြောင့်ဖြစ်လတ္တံ့နည်းဟူမူကား။ ဗာရာဏသိပြည်၌ငါနှင့်တူသောပညာရှိသောသူမည်သည်မရှိ။ ငါ့ကိုစားသည်ရှိသော်၊ သုတနကို စဉ်လျက်လည်း ဘိလုံးသည်စားအပ်၏။ တပါးသော တရုံတယောက်သောသူအား ထိုဘိလုံးသည်အဘယ်မှာရှက်လတ္တံ့နည်းဟု ထမင်းပို့အံ့သောသူကိုမရလတ္တံ့။ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော် သင်အား ဤနေ့မှစ၍ထမင်းကိုရခဲသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ငါတို့၏မင်းကိုလည်း ဘမ်းအံ့သောဌာ မရလတ္တံ့။ အာဠဝကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သစ်ပင်မှ အပဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဤထမင်းကိုစား၍ ငါ့ကိုအကယ်၍လွှတ်လိုက်အံ့။ ငါသည်မင်းအားပြောဆို၍ အမြဲဖြစ်သောထမင်းကို ပို့လာစေအံ့။ သင်အား ငါ့ကိုလည်းစားအံ့သောဌာမပေးလတ္တံ့။ငါသည် သင်၏ဥစ္စာဖြစ်သောအရိပ်၌ မရပ်ခြေနင်းတို့၌ရပ်၏။ သင်၏သစ်ပင်ရိပ်၌လည်းမရပ်။ ထီးဝိုပ်၌လျှင်ရပ်၏။ ငါနှင့်တကွအကယ်၍စစ်ထိုးအံ့၊သင့်ကိုသန်လျက်ဖြင့်နှစ်ဝိုင်းဖြတ်

ဒုံ။ငါသည်ထိုအကျိုးဌာလျှင် စိရင်၍လာ၏ဟု ဘီလူးကိုဘုရားလောင်းသည်ပြောပြီး၏။ ။

ဘီလူးသည်လုလင်သည်သင့်သောသဘောကိုဆို၏ဟုမှတ်၍ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ။

(၁၀၀၇)မမေ၀ သုတနော အဏ္ဍောယထာ ဘာသသိ မာဏ၀။
မယာ တွံ သမနုညာတောသောတ္ထိ ပဿာဟိ မာတရံ။

(၁၀၀၈) ခဏ္ဍံ ဆတ္တဉ္စ ပါတိဉ္စ ဥဒ္ဓမာဒါယ မာဏ၀။
သောတ္ထိ ပဿတု တေ မာတာ တွဉ္စ ပဿာဟိ မာတရံ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၁၀၀၇-၁၀၀၈) သုတနော သုတနမည်သော။ မာဏ၀ မောင်လုင်။ တွံ သင်သည်။ ယထာ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ဘာသသိ ဆို၏။ တထာ ထိုသို့ဆိုသော အခြင်း အရာဖြင့်။ ဘာသိတောသင်ဆို အပ်သော။ အဏ္ဍော ဤအကျိုးသည်။ မမေ ငါ၏သားလျှင်။ အဏ္ဍော အကျိုးစီးပွါး ပေပေါ်တည်း။ မယာ ငါသည်။ တွံ သင့်ကို။ အနုညာတော နှင့်ပြုအပ်၏။ သောတ္ထိ ချမ်းသာစွာ။ မာတရံ အမိကို။ ပဿာဟိ ရှုလေလော့။ ။ မာဏ၀ မောင်လုင်။ ခဏ္ဍဉ္စ သန်လျက်ကိုရင်း။ ဆတ္တဉ္စ မင်းထိုက်ထီးပြွေကိုရင်း။ ပါတိဉ္စ မင်းထိုက်ခွေလင်ပန်းကိုရင်း။ အာဒါယ ယူ၍။ ဥဒ္ဓမ သွားလေလော့။ တေ သင်၏။ မာတာ အမိသည်။ သောတ္ထိ မထိတေး ဘျမ်းချမ်းချမ်း သာသာရောက်လာသောသင့်ကို။ ပဿတု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှုပါစေသတည်း။ တွဉ္စ သင်သည်လည်း။ မာတရံ မယ်တော်ကို။ ပဿာဟိ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှုပါလေလော့။ ။

ဘီလူးစကားကိုကြား၍ ဘုရားလောင်းသည် ငါ၏အမှုသည် ပြီးပြီ။ ငါသည်ဘီလူးကိုဆုံးမအပ်ပြီ။ မျှားစွာသောဥစ္စာကိုလည်းရအပ်ပြီ။ မင်း၏စကားကိုပြုအပ်ပြီဟုနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဘီလူးအားအနှေ့ မောဒနာပြုလိုရကား။ ။

(၁၀၁၀) ဇဝံ ယက္ခ သုခီ ဟောဟိ သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။
ဝနဉ္စ မေ အဓိဂတံ ရညော စ ဝစနံ ကတံ။ ။

ဟူသောဤသြဝါဒနဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၁၀) ယက္ခ ဘီလူး။ မေ ငါသည်။ ဝနဉ္စ ဥစ္စာကိုလည်း။ အဓိဂတံ ရအပ်ပြီ။ ရညော မင်း၏။ ဝစနဉ္စ စကားကိုလည်း။ ကတံ ပြုအပ်ပြီ။ ဇဝံ တ

ထားထိုအဘာ။ တွံ၊သင်သည်။ သင့္ဘော်၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဥာတိသိ၊ ဆွေမျိုးတို့နှင့်။ သဟာ၊တကွ။ သုခီ၊ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟောဟိ၊ဖြစ်လေ့။ ။(မာဃဒေဝတို့နှင့် ဝန္ဒရကျွေးဝုစ္ဆတိ,ဟု-အဋ္ဌကထာရှိသော ကြောင့်ပညောင်ပင်ခွီဟု အနက်ပေးသည်။ အဓိဝတ္ထေ၌ အဓိဝုဇ္ဈဝသ ဝတ်၊တပစ္ဆည်းကိုဥတ္ထပြု၍အဓိဝုတ္ထဆိုလိုလျက်ဆတ္တေအဓိဝတ္ထောဒေဝ တာကဲ့သို့ ဥကိုအပြု၍အဓိဝတ္ထေရှိသည်။သူဝိနှင့် သူပသမ္ဘုနှံ,အဋ္ဌကထာ ရှိ၍သူပ်ဇေတိသာအတ္ထိတိသူဝိပြု။အံဝိဘာတ်ကိုနံရေး၍ဤကိုလည်းရေသ ပြု၍သူဝိနံရှိသည်။ လဒ္ဓါယနှင့် လဒ္ဓအာယံလဒ္ဓါဂမနံ,အဋ္ဌကထာရှိ၍။ ရ အပ်သောလာဘင့်သွားခင့်ရှိသည်ဟုအနက်ပေးသည်။ယထက်နိဂ္ဂဟိတ် ကိုချေ၍လဒ္ဓါယနေသည်။ အကာရဝိတာဒျန္တာနမာ၊ဟူသောသုတ်ဖြင့်ဂ ရှေ့ဝင်းရောအာပြု၍ယကျွာနေမှဆန်းသင့်သည်။ အာကာရောဝါသုတ်ဖြင့် အာဂကိုရေသပြုပြန်သော်ဆန်းမလျော်။ ပဏိတံ၌ဤဒီဃ။ အာဟာရိယော တိအာဟာရဏာကောဘင့်၍ဏာပစ္ဆည်းကတ္တားဟောသိသာသည်။သုတ နောတိဗောဓိသတ္တံအာလပတိ,ဟု-အဋ္ဌကထာရှိ၍။သုတနော၊သုတနမည် ၄သော။မာဏဝ၊မောင်လုင်ဟု အာလုပ်ထင်အောင် ပေးသည်။ အာလုပ် ဖြစ်၍သုတနလိုလျက်ဆန်းကိုလို၍အကိုခြေရေးသည်)။ ။သုတနဇာ တကံ တတိယံ။၃ ၉ ဂ။

---

၃ ၉ ၉-ဂိဏ္ဍာတော်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္ဘည္ဖြတ် စွာဘုရားသည်၊တောကထံနှုကရိသည်နှင့်,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်း ဆာဆင်အပ်သော၍ ဂိဏ္ဍာတော်ကို၊ဧတေဝဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်း သုံးနေတော်မူစဉ်၊ အမိကိုမြေးသော ရဟန်းတပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဟောပြတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါတနေ့သ၌ ဘုရားလောင်းသည် နွားသားအစရှိသည်တို့ကို ရှာလျက်သုသာန်ထိုဝင်သည်ရှိသော် ကျောက်ကွင်း၌မိ၍ မိမိအကျိုးဌာန အောက်မေ့။ကြိုးကုန်သောယုတ်သောမျက်စိရှိကုန်သောမိဘတို့ကိုသါ အောက်မေ့၍ငါ၏ မိဘတို့သည် အသို့လျှင်မျှကုန်လတ္တံ့နည်း။ ငါ့အား ကျောက်ကွင်းမိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းမသိကုန်။ ကိုးကွယ်ရာအထောက်

အပ်ံမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍တောင်လိုဏ်ဌာလျှင်ခြောက်၍ သေကုန်ယောင်တ
ကားဟုဖြည်တမ်းလိုရကား။ ။

(၁၀၁၁) တေ ကထံ နု ကရိသန္တိ၊ ဝုဒ္ဓါ ဂိရိ-ဒရီသယာ။
အဟံ ဗဟ္ဗော-ထ္ဌပါသေနု၊ နိလီယာသေ ဝသံ ဂတော။ ။

ဟူသောရှေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၁၀၁၁) အဟံ၊ ငါ့ကို။ ပါသေနု၊ ကျောက်ကွင်းသည်။ ဗဟ္ဗော၊ ကွဲအပ်
သည်။ ဝါ၊ မိသည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ဏ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နိလီယာသေ၊ နိလီယမည်
သောမှုဆိုးဏ်။ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့။ ဂတော၊ လိုက်ရဏ်။ ဝုဒ္ဓါ၊ ကြီးကုန်သော။ ဂိရိဒ
ရီသယာ၊ တောင်လိုဏ်ဌာနေကုန်သော။ တေ၊ ထိုမိဘတို့သည်။ ကထံ နု၊ အ
သို့လျှင်။ ကရိသန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့နည်း။ ။

ထိုအခါမှုဆိုးသည်လင်းတမင်းဏ်ဝိုင်ကြွေးသံကိုကြား၍။ ။

(၁၀၁၂) ကိं ဂိဏ္ဍ ပရိဒေဝေသိ၊ ကာ နု တေ ပရိဒေဝနာ။
နု မေ ဒိဋ္ဌံ ဝါ သုတံ ဝါ၊ ဘာသန္တော မာနုသိं ဒိဇော။ ။

ဟူသောဤနုတိယဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၁၀၁၂) ဂိဏ္ဍ၊ လင်းတ။ တွံ၊ သင်သည်။ ကိं၊ အဘယ်ကို။ ပရိဒေဝေသိ၊
ငိုကြွေးမြည်တမ်းသနည်း။ တေ၊ သင်ဏ်။ ပရိဒေဝနာ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း
ခြင်းသည်။ ကာ နု၊ အဘို့နည်း။ မာနုသိं၊ လူတို့ဏ်စကားကို။ ဘာသန္တော၊
ဆိုသော။ ဒိဇော၊ ဌက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိဏ်ဟူ၍။ မေ၊ ငါသည်။ နု သုတံ ဝါ၊
အဆင့်စကားလည်းမကြားစဘူး။ နု ဒိဋ္ဌံ ဝါ၊ ပစ္ခက္ခလည်း မတွေ့မမြင်စ
ဘူးခဲ့။ ။

ထိုနောင်မှလင်းတသည်။ ။

(၁၀၁၃) ဘရာမိ မာတာ-ပိတရော၊ ဝုဒ္ဓေ ဂိရိ-ဒရီသယေ။
တေ ကထံ နု ကရိသန္တိ၊ အဟံ ဝသံ ဂတော ဘဝ။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၁၀၁၃) နေသာဒ၊ မှုဆိုး။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝုဒ္ဓေ၊ ကြီးကုန်သော။ ဂိရိဒရီ
သယေ၊ တောင်လိုဏ်ဌာနေကုန်သော။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့ကို။ ဘရာ
မိ၊ မွေးဏ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဝ၊ သင်ဏ်။ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့။ ဂတော၊ လိုက်ရ
သည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုမိဘတို့သည်။ ကထံ နု၊ အဘို့လျှင်။ ကရိသန္တိ၊ ပြု
ကုန်လတ္တံ့နည်း။ ။

ထိုနောင်မှမှုဆိုးသည်။ ။

(၁၀၁၄) ယံ နု ဂိဏ္ဍော ယောဇနေ-သတေ၊ကုဏ္ဍပါနိ အဝေက္ခတိ။
ကဿ ဇာလဿ ပါသဿ၊အာသဇ္ဇာဝိ နု ဗုဇ္ဈသိ။ ။

ဟူသောဤစတုတ္ထဂါထာကိုဆိုတ်။ ။
(၁၀၁၄)ဘောဂိဏ္ဍ၊ဝေးယူနေသောချင့်တရောက၊အစေသားတစ်ရှိသည်ဖြစ်ကို၊တစ်တစ်ထင်ထင်၊ရှုနိုင်ဖြင်လျက်၊ညွှတ်တွင်မိရ၊အိုလင်းတ။ ဂိဏ္ဍော နုပိဏ္ဍောနေမ၊လင်းတမည်သည်ကား။ ယောဇနေသတေ၊ယူနေသောတရောကို အတိက္ကမိတွေ၊လွန်၍။ ဋ္ဌိတောနိ၊တည်ကုန်သော။ ကုဏ္ဍပါနိ၊အစေသားကောင်တို့ကို။အဝေက္ခတိ၊ဖြင်နိုင်တ်ဟု။ယံဝစနံ၊အကြင်စကားကို။လောကေ၊လောကမ်း။ ကထိယတိ၊ဆိုအပ်တ်။ တံဝစနံ၊ထိုစကားသည်။ ယဒိ သန္တံ၊အကယ်၍ မှန်သည်ဖြစ်အုံ။ အထ၊ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ တွံ၊သင်သည်။ အဇ္ဈေနော၊မိမိတ်။အဇ္ဈာယ၊အကျိုးဌာ။ ဩဒိတံ၊ထောင်အပ်သော။ ဇာလဿ၊ပိုက်သို့ရင်း။ ပါသဿ၊ကျော့ကွင်းသို့ရင်း။ အာသဇ္ဇာဝိ၊ ရောက်၍လည်း။ကဿ၊အဘဲ့ကြောင့်။နုဗုဇ္ဈသိ၊မသိတိသနည်း။ ။
ထိုနောင်မှလင်းတသည်။ ။

(၁၀၁၅) ယဒါ ပရာဘဝေါ ဟောတိ၊ပေါသော ဇိဏ္ဏတ-သခိယော။
အထ ဇာလဿ ပါသဿ၊အာသဇ္ဇာဝိ နု ဗုဇ္ဈတိ။ ။
ဟူသောပဉ္စမဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၁၀၁၅) နေသာဒ၊သားဌက်အရုတ်ကို ရုတ်ထိုးဖျက်၍အသက်မွေးသောမောင်မှဆိုး။ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။ ပေါသော၊သတ္တဝါသည်။ဇိဏ္ဏတသခိယော၊အသက်ကုန်အုံ့သောအခါသည်။ ပရော၊ရောက်လတ်သော်။ ပရာဘဝေါ၊ဖျက်စီးလိုသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်တ်။ အထ၊ထိုအခါ၌။ သောပေါသော၊ထိုမျက်စီးလိုသောသတ္တဝါသည်။အဇ္ဈေနော၊မိမိတ်။ အဇ္ဈာယ၊အကျိုးဌာ။ဩဒိတံ၊ထောင်အပ်သော။ ဇာလဿ၊ပိုက်သို့ရင်း။ ပါသဿ၊ကျော့ကွဲးသို့ရင်း။အာသဇ္ဇာဝိ၊ရောက်၍လည်း။နုဗုဇ္ဈတိ၊မသိ။ ။

မှုဆိုးသည် ဘုရားလောင်းတ်တရားစကားကိုနာရ၍ ပညာရှိသောလင်းတသည်ဝိုင်ကြွေးသော်လည်း မိမိအကျိုးဌာမငုကြွေး၊မိဘတို့တ်အကျိုးဌာသာဝိုင်ကြွေးတ်။ဤလင်းတမင်းကိုသတ်အုံ့သောဌာမသင့်ဟ လင်းတမင်းအားနှစ်သက်၍။ ။

(၁၀၁၆) ဘရသ္ယ မာတာ-ပိတရော၊ ဗုဒ္ဓေ ဂိရိ-ဒရိသယေ။
မယာ တွံ သမနုညာတောသောတ္ထိ ပဿာမိ ဥာတကေ။
ဟူသောဤဆဋ္ဌဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၁၀၁၆) ဂိဇ္ဈာရာဇာလင်းတမင်း။ တွံ၊သင်သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ကြီးကုန်သော။ ဂိရိဒရိသယေ၊တောင်လိုဏ်ဖွဲ့နေကုန်သော။ မာတာပိတရော၊မိဘတို့ကို။ ဘရသ္ယ၊ မွေးလေလော့။ မယာ၊ငါသည်။သမနုညာတော၊ခွင့်လွှတ်အပ်သော။တွံ၊သင်သည်။ ဥာတကေ၊ဆွေမျိုးတို့ကို။ သောတ္ထိ၊ချမ်းသာစွာ။ ပဿာမိ၊ရှုလေလော့။ ။

ဤသို့ဆိုမြဲချစ်ဖွယ်သောစိတ် နှုးညံ့သောစိတ်ဖြင့်ကျေးကွင်းကိုဖြေ၏။ သေမင်းခံတွင်းမှလွတ်၍ ချမ်းသာခြင်းရှိသော ဘုရားလောင်းသည် မှဆိုးအားအနုမောဒနာပြုလို၍။ ။

(၁၀၁၇) ဇဝံ လုဒ္ဒက နန္ဒသု၊သဟ သဇ္ဇေဟိ ဥာတိဘိ။
ဘရိဿံ မာတာ-ပိတရော၊ ဗုဒ္ဓေ ဂိရိ-ဒရိသယေ။ ။

ဟူသောဩဝါဒာနဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၁၀၁၇) လုဒ္ဒက၊မှဆိုး။ ဇဝံ၊ ဤသို့ ငါသေမင်းခံတွင်းမှထွက်၍ နှစ်သက်သည်အတူ။တွံ၊သင်သည်လည်း။သဇ္ဇေဟိ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ဥာတိဘိ၊ဆွေမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊တကွ။ နန္ဒသု၊နှစ်သက်လေလော့။အဟံ၊ငါသည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ကြီးရင့်အိုမင်းကုန်သော။ ဂိရိဒရိသယေ၊ တောင်လိုဏ်ဖွဲ့နေကုန်သော။မာတာပိတရော၊မိဘတို့ကို။ဘရိဿံ၊မွေးပါအုံ့။ ။
(ဝဋ္ဌပုန်ရင်း၊ဝကိုဗပြု၍ဗုဒ္ဓနေသည်။ သင့်သည်ချည်း)။ ။ဂိဇ္ဈာဘာတက် စတုတ္ထံ။၃ ၉ ၉။

၄၀၀-ဒဗ္ဗပုပ္ဖဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြစ်စွာဘုရားသည်၊ အနုတိရစာရိဘဒ္ဒန္တော,အစရှိသောဂါထာပုန်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော၍ဒဗ္ဗပုပ္ဖဇာတ်ကို၊ဧတဝဝန်ကျောင်းတော်၌သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော ဥပနန္ဒမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

နှစ်ခုကုန်သောဗျုံတို့တွင်ရေနက်သို့သွားသောဗျုံသည် ကြီးစွာသောငါးကြင်းကိုဖြင်၍လျင်စွာရေသို့ဝင်၍အမြီးခို့ကိုက်၏။အားကြီးသောငါး

သည်ငင်လျက်သွားရ၏။ ရေနက်သို့သွားသောဗျုံသည်၊ အဆွေခင်ပွန်း၊ ငါးသည်ကြီး၏။ နှစ်ရက်ကုန်သောငါတို့အပါးသောက်လတ္တံ့၊ လာလော့၊ ငါ၏အဘော်ဖြစ်လေဟု ဖြစ်နှားသို့လျှောက်၍သွားသော ဗျုံနှင့်တကွ စကားပြောလိုရကား။ ။

(ဃ၁၁၇) အနုတိရ-စာရိ ဘဒ္ဒန္တော၊ သဟာယမနုဿဝ ဗံ။
မဟာ မေ ရောဟိတော မစ္ဆော၊ သော ဗံ ဟရတိ ဝေဂသာ။

ဟူသောဂျေးဦးစွာသောဤဂါထာကိုဆိုရ၏။ ။

(၁၀၁၈) အနုတိရစာရိ၊ ကမ်းနားသို့ လျှောက်၍သွားသောဗျုံ။ တော၊ သင်အား။ ဘဒ္ဒ၊ ကောင်းခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မော၊ ငါ၏။ ရောဟိတောမစ္ဆော၊ ငါးကြင်းသည်။ မဟာ၊ ကြီး၏။ သော၊ ထိုငါးကြင်းသည်။ ဗံ၊ ငါ့ကို။ ဝေဂသာ၊ အဟုန်ဖြင့်။ ဟရတိ၊ ဆောင်၏။ သဟာယ၊ အဆွေ။ ဗံ၊ ငါ့ကို။ အနုဿဝ၊ အမြီးခွံကိုင်၍ငင်လော့။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဖြစ်နှားသို့လျှောက်၍သွားသောဗျုံသည်။ ။

(၁၀၁၉) ဂန္ဓိရ-စာရိ ဘဒ္ဒန္တော၊ ဒဠ္ဍံ ဂဏ္ဍာဟိ ထာမသာ။
အဟံ တံ ဥဒ္ဓရိဿာမိ၊ သုပဏ္ဏော ဥရဂါမိဝ။ ။

ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆိုရ၏။ ။

(၁၀၁၉) ဂန္ဓိရစာရိ၊ ရေနက်သို့သွားသောဗျုံ။ တော၊ သင်အား။ ဘဒ္ဒ၊ ကောင်းခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ထာမသာ၊ အားကုန်ထုတ်သောအားဖြင့်။ ဒဠ္ဍံ၊ မြဲစွာ။ ဂဏ္ဍာဟိ၊ ကိုင်လော့။ သုပဏ္ဏော၊ ဂဠုန်သည်။ ဥရဂံ၊ နဂါးကို။ ဥဒ္ဓရတိ ဇာဝ၊ ထုတ်သကဲ့သို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင်ကို။ ဥဒ္ဓရိဿာမိ၊ ထုတ်အုံ့။ ။

ထိုအခါထိုဗျုံနှစ်ရုတ်သည်လည်းတပေါင်းထည်းဖြစ်ကုန်၍ငါးကြင်းကိုထုတ်၍ကမ်းနားခွံထား၍သတ်၍သင်ဝေလော့။ သင်ဝေလော့ဟုခြင်းခုံခြင်းကိုပြု၍ဝေအံ့သောဌာ မတတ်နိုင်သည်ရှိသော် ထား၍နေကြကုန်၏။ ထိုအခါမြေခွေးသည် ထိုအရပ်သို့ရောက်သည်ရှိသော် ဗျုံတို့သည် မြေခွေးကိုမြင်၍ခရီးဦးကြို့ဆို၍၊ အဆွေမြေခွေး၊ ဤငါးကြင်းကိုငါတို့တပေါင်းထည်း ဖြစ်ကုန်၍ ထုတ်အပ်ကုန်၏။ ထိုငါးကိုဝေအံ့သောဌာ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍ငါတို့အားခြင်းခုံခြင်းဖြစ်၏။ ငါတို့အားအတ္ထိကိုတူမှုစွာဝေ၍ပေးပါလေလော့ဟုဆိုလို၍။ ။

(၁၀၂၈) ဝိဝါဒေါ နော သမုပ္ပန္နော၊ဒဗ္ဗပုပ္ဖ သုဏောဟိ မေ။
သမေဟိ မေဓဂံ သမ္ဘ၊ဝိဝါဒေါ ဂူပသမ္ဘတံ။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆိုတို့။ ။

(၁၀၂၀) သမ္ဘဒဗ္ဗပုပ္ဖ၊ သမနိုးမြက်အပွင့်အဆင်းရှိသော အဆွေမြေ ခွေး။မေ၊ငါ၏။ဝစနံ၊စကားကို။သုဏောဟိ၊နာလေသူ။ နော၊ငါတို့အား။ဝိ ဝါဒေါ၊ငြင်းခုံခြင်းသည်။ သမုပ္ပန္နော၊ဖြစ်၏။ မေဓဂံ၊ငြင်းခုံခြင်းကို။သ မေဟိ၊ပြိမ်းစေလော့။ဝိဝါဒေါ၊ငြင်းခုံခြင်းသည်။ ဂူပသမ္ဘတံ၊ဂူပသမ္ဘတု၊ ပြိမ်းစေသတည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍မြေခွေးသည်မိမိ၏အစွမ်းကိုပြလိုရကား။ ။

(၁၀၂၁) ဓမ္မဠ္ဠောဟံ ပုရေ အာသိं၊ဗဟူ အန္ဓာ မေ တိရိတာ။
သမေမိ မေဓဂံ သမ္ဘ၊ဝိဝါဒေါ ဂူပသမ္ဘတံ။ ။

ဟူသောဤစတုတ္ထဂါထာကိုဆိုတို့။ ။

(၁၀၂၁) သမ္ဘ၊အဆွေဗျို့။အဟံ၊ငါသည်။ ပုရေ၊ရှေးဦး။ ဓမ္မဠ္ဠော၊မင်း၏ တရားဆုံးဖြတ်သောအမတ်ကြီးသည်။ အာသိं၊ဖြစ်ပြီ။ မေ၊ငါသည်။ဗ ဟူ၊များးစွာကုန်သော။အန္ဓာ၊တရားတို့ကို။တိရိတာ၊ဆုံးဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။

(ထိုထိုဗြာဟ္မဏဂဟပတိကတို့၏များးစွာသောတရားတို့ကိုဆုံးဖြတ် ဘူးသောထိုငါသည် သင်တို့ကဲ့သို့သဘောရှိကုန်သော တူသောဇာတ် ရှိကုန်သောစတုပ္ပဒတို့၏တရားကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းဌာ အဘယ်မှာမတတ် နိုင်ဘဲရှိအံ့ဟူလိုသည်)။ ။အဟံ၊ငါသည်။ဝေ၊သင်တို့၏။မေဓဂံ၊ငြင်း ခုံခြင်းကို။သမေမိ၊ပြိမ်းစေအံ့။ သမ္ဘ၊အဆွေဗျို့။မံ၊ငါ့ကို။ နိဿာယ၊မှီ၍။ တုမှာကံ၊သင်တို့၏။ ဝိဝါဒေါ၊ငြင်းခုံခြင်းသည်။ ဂူပသမ္ဘတံ ဂူပသမ္ဘတု၊ ပြိမ်းစေလော့။ ။

ဤဂါထာကိုဆိုခဲ့ပြီးရကား။ ။

(၁၀၂၂) အနုတိရ-စာရိနုဂ်ုံ၊သိသံ ဂန္ဓိရ-စာရိနော။
အစ္ဆာယံ မဏ္ဍိမော ခဏ္ဍော၊ဓမ္ဓဠ္ဠသ ဘဝိဿတိ။ ။

ဟူသောဤဂါထာကိုဆိုတို့။ ။

(၁၀၂၂) အနုတိရစာရိ၊ ကမ်းနားသို့လျှောက်သွားသောဗျို့။ တို့၊သင် သည်။နုဂ်ုံ၊အမြီးပိုင်းကို။ ဂဏှ၊ယူလော့။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းပိုင်းသည်။ ဂန္ဓိရစာရိနော၊ရေနုက်သွားသောဗျို့အား။ ဟောတု၊ဖြစ်စေ။ (အစ္ဆာယံ အဝိဂအယံဖြတ်)။ အဝိစ၊အမြီးပိုင်းခေါင်းပိုင်းမှတပါး။ အယံမဏ္ဍိမော

ခဏ္ဍာ၊ဤငါးကြင်းသားအလယ်ရှိင်းသည်။တနည်း။ (အစ္စာယံအတိစ္ဆ အယံဖြတ်)။ အခတိစ္ဆအတိဇ္ဇ၊ဤအမြီးရှိင်းခေါင်းရှိင်းနှစ်ကို့ကိုလွန်၍။ ဒ္ဒိ တောဟုတည်သော။ အယံမဏ္ဍိမောခဏ္ဍာ၊ဤငါးကြင်းသားအလယ်ရှိင်း သည်။ ဓမ္မဋ္ဌသာတရားသူကြီးငါမြေခွေးတို့။ ဘရိသတိ၊ဥာဏ်ဟူသော် ဖြစ်လတ္တံ့။ ။

ဤသို့ဆိုပြီ၍ငါးကိုဝေ၍သင်တို့သည်ခြင်းရုံခြင်းကိုမပြုမူ၍၊ အမြီးရှိင်း ကိုသင်၊ခေါင်းရှိင်းကိုသင်,အသီးအသီးစားကြကုန်ဟုဆိုပြီ၍အလယ်ရှိင်း ကိုထိုမျုံတို့ဖြင့်ကုန်စည်, ချီ၍ပြေး၏။ ဗျုံနှစ်ကောင်တို့သည် ဥစ္စာတထောင် ရှုံးသောယောက်ျားကဲ့သို့မျက်နှာမသာနေကြကုန်၍။ ။

(၁၀၂၃) စိရံပိ ဘက္ခော အဘာရိသ၊သစေ နိ ဝိဝဒေမသော။
အ-သိသက် -အနက်ုဇ်၊သိဂ်ါလော ဟရတိ ရောဟိတံ။

ဟူသော၍ဂါထာကိုဆိုကုန်၏။ ။

(၁၀၂၃) မယံ၊ငါတို့သည်။သစေနိဝိဝဒေမသော၊အကယ်၍ခြင်းရုံခြင်း ကိုမပြုကုန်ငြားအုံ။စိရံပိ၊နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်ရှည်စွာလည်း။ဘက္ခော၊စား ရသည်။အဘာရိသ၊ဖြစ်ရာ၏။အသိသက်၊ခေါင်းရိုးမပါသော။ အနက်ုဇ်၊ ဖြီးထူးရိုးမပါသော။ ရောဟိတံ၊ အလယ်ဝမ်းပြင်းနှင့်တကွသော ငါး ကြင်းသားကို။သိဂ်ါလော၊မြေခွေးသည်။ဟရတိ၊ဆောင်၏။ ။

မြေခွေးသည်လည်း၊ယနေ့ငါ့မယားကို ငါးကြင်းသားစားစေအုံ့ဟု နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မြေခွေးမအထံသို့ သွား၏။ မြေခွေးမ သည်လည်းလာသောလင်ကိုမြင်၍နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ ။

(၁၀၂၄) ယထာပိ ရာဇာ နဠေယျ၊ရဇ္ဇံ လဒ္ဓါန ခတ္တိယော။
ဇေါဟာမဇ္ဈ နနွာပိ၊ဒိသ္သာ ပုဏ္ဏ-မုခံ ပတိ။ ။

ဟူသော၍ဂါထာကိုရွတ်ဆို၏။ ။

(၁၀၂၄) ခတ္တိယော၊ရေမြေရှင်ဖြစ်သော။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊မင်း အဖြစ်ကို။လဒ္ဓါန၊ရ၍။နဠေယျ၊ယထာပိ၊နှစ်သက်ရာ၏သို့လည်း။ဇေါ၊၍အ တူ။အဟုံ၊ငါသည်လည်း။အဇ္ဈ၊ယနေ့။ပုဏ္ဏမုခံ၊ခံတွင်းပြည့်သော။ ပတိ၊ လင်ကို။ဒိသ္သာ၊မြင်၍။နနွာပိ၊နှစ်သက်၏။ ။

ဤဂါထာကိုဆိုရှိရခြင်း၏အကြောင်းကိုမေးလိုရကား။ ။

(၁၀၂၅) ကထံနု ထလဇော သန္ဓော၊ဥဒကေ မန္ဒံ ပရာမသိ။
ပုဗ္ဗော မေ သမ္ဘ အာကွာဟိ၊ကထံ အဓိဂတံ တယာ။ ။
ဟူသော၎င်းဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၁၀၂၅) သမ္ဘ၊ချစ်လင်။ ထလဇော၊ကြည်းခွံပေါ်ဘွားသည်။သန္ဓော၊ ဖြစ်လျက်။ဥဒကေ၊ရေ၌။မန္ဒံ၊ငါးကို။ ကထံနု၊အဘယ်သို့လျှင်။ ပရာမသိ၊ ယူသနည်း။ပုဗ္ဗော၊မေးအပ်သော။တွံ၊သင်သည်။ မေ၊ငါ့အား။အာကွာဟိ၊ ကြားဘိလော့။ကထံ၊အသို့မူ၍။တယာ၊သင်သည်။အဓိဂတံ၊ရဘိသနည်း။ ။
ဖြေခွေးဘိုသည်ဖြေခွေးမအား၊ကြားလို၍။ ။

(၁၀၂၆) ဝိဝါဒေနု ကိသာ ဟောန္တိ၊ဝိဝါဒေနု ဓနကွယာ။
ဇိနာ ဥဒ္ဓါ ဝိဝါဒေနု၊ဘုဇ္ဇ မာယာဝိ ရောဟိတံ။ ။
ဟူသော၎င်းဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၁၀၂၆) ဘဒ္ဒေ၊ရှင်မ။ဤမေသတ္တာ၊၏သတ္တဝါတို့သည်။ ဝိဝါဒေနု၊ ငြင်းခုံခြင်းကြောင့်။ ကိသာ၊ကြီလှိုကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်တ်။ ဝိဝါ ဒေနု၊ငြင်းခုံခြင်းကြောင့်။ ဓနကွယာ၊ဥစ္စာကုန်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်တ်။ဥဒ္ဓါ၊ဗျုန်ခစ်ကောင်တို့သည်။ဤမမ်မန္ဒံ၊၏ငါးကြင်းသားကို။ဇိနာ၊ဖွန် ရကုန်တ်။ မာယာဝိ၊မာယာဝိမည်သောရှင်မ။ရောဟိတံ၊၏ငါးကြင်းသား ကို။ဘုဇ္ဇ၊စားလော့။ ။

၏သို့အတိတ်ကိုဆောင်တော်မူ၍သဗ္ဗညုဖြတ်ရှာဘုရားသည် ဘုရား ဖြစ်တော်မူပြီး၍။ ။

(၁၀၂၇) ဝေမေဝ မနုဿေသု၊ဝိဝါဒေါ ယတ္ထ ဇာယတိ။
ဓမ္မဋ္ဌံ ပတိ ဓာဝန္တိ၊သော ဟိ နေသံ ဝိနာယကော။
ဓနာဝိ တတ္ထ ဇိယန္တိ၊ရာဇကော သော ပဝုစ္စတိ။ ။
ဟူသောအာဘိသမ္ဘုဒ္ဓဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။ ။

(၁၀၂၇) ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဝေမေဝ၊၏အတူလျှင်။မနုဿေသု၊ လူတို့၌လည်း။ ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌။ဝိဝါဒေါ၊ငြင်းခုံခြင်းသည်။ ဇာယ တိ၊ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌။ တေမနုဿာ၊ထိုငြင်းခုံသောသူတို့သည်၊ ဓမ္မဋ္ဌံ၊တရားဆုံးဖြတ်သော။ ပတိ၊အာသျှင်အရှင်ပိုင်သို့။ ပဒိုဓာဝန္တိ၊ကပ်ရ ကုန်၏။ဟိကသ္ဓာ၊အာဘဲ့ကြောင့်နည်းဟူမူကား။သော၊ထိုတရားဆုံးဖြတ် သောအာသျှင်သည်။နေသံ၊ထိုငြင်းခုံသောသူတို့၏။ဝိနာယကော၊ဒိဝါဒကို ပြိမ်းစေတတ်သော့ကိုးကွယ်ရာသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌။

တေပိ၀ါဒါပနှာ၊ထိုင်ခြင်းခုံခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သောသူတို့သည်။ ဓနာ၀နတောဝိ၊ ဓိမိဥစ္စာမှလည်း။ ဇိယန္တိ ပရိဟာယန္တိ၊ယုတ်ကုန်၏။ဒဏ္ဍေန စေ၀၊ဒဏ်ဖြင့်ရင်း။ဇယာဘာဂဂဟဏေန စ၊ အောင်အတို့ယူသဖြင့်ရင်း။ ရာဇကောသော၊ မင်း၏ရွှေတိုက်တော်သည်။ ပ၀ဍ္ဎတိ၊ပွါးစီးတိုးတက်၏။ ။(သဟာယမနုဓာ၀မန္တိ သဟာယအနုဓာ၀ံမံ၊ သန္ဓိ၀ေသေနမကာ ရောဝုတ္တော၊ ဤအဋ္ဌကထာအလိုသဟာယအာလုပ်။ သဟာယံအနုဓာ၀ံ မံ ဖြတ်၍။သဟာယံ၊အဆွေဖြစ်သော။ မံ၊ငါ့ကို။ အနုဓာ၀၊အမြီးခ်ိုကိုင်၍ ၎င်ပါလှည့်။ဤသို့လည်းသင့်သည်ပင်။ ။ဒဠ္ဍပုပ္ပါတိ ဒဠ္ဍပုပ္ပသမာနဝဏ္ဏ ဘာယတံ အာလပန္တိ။(အဋ္ဌကထာ)။ ။ကုသောဝ၀ရဟိသံ ဒဠ္ဍော။(အာသီ ဓာန်)။သမန်းမြက်ပရိယာယ်လာရကား။ သမန်းမြက်ပွင့်အဆင်းနှင့်တူ သောမြွေခွေးဟုယောဇနာသည်။ ဗဟူအဋ္ဌာမေတိ ရိတာ၌။အနှ အာသီ ယောဂေ။အဋ္ဌတိ။သဒ္ဒနိတိအလို,အနှာ,ဟု-တတိယာဝိဘတ်ရာလိုသည်။ ။ယု တ္တနှာလန္ဓိ ကေသ္ဝနှော။(အာသီဓာန်အနေကတ္ထ ဝဂ်)။ ။အနှ အာသီ ဣ ဟိ ံ သာသု။အ။ အာလကပစ္ဆယောအနှာလကော။ ၎င်းငှိုကာ လာရကား အနှာ,ဟု-ပဋ္ဌမဝိဘတ်ရာနှင့်ရှိသော်လည်းမထောင်းတာ။ နှစ်ချက်ပင်သင့်ပါ ၏။ ။အစ္ဆာယံ မဒ္ဓိ မောခ ဣ ဣ ဣ

ဆိတ်ခင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ မယားဟောင်းဖြားယောင်းသောရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုနောင်မှ ထိုသုံးယောက်ကုန်သော ပညာရှိတို့သည်လည်း မင်း၏အထံသို့သွား၍၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊မင်းရင်ပြင်၌ပွဲသဘင်သည်ဖြစ်၏။ ထိုပွဲသဘင်ကို ကြည့်ကုန်သောသူတို့အားနှက္ခသည်လည်း သုခဖြစ်၏။ ကြွေတော်မူလေ့သွားကုန်အံ့ဟု မင်းကိုဆောင်၍ခြေသို့ခံသောယောသာပြွတ်းကိုတွင်၍ ပွဲသဘင်ကိုကြည့်စေကုန်၏။ မျှားစွာကုန်သော လူတို့သည် မိမိတို့သည် တတ်သောအတတ်ကို ပြကုန်၏။ တယောက်သောယောက်ျားသည်ကား သုံးဆဲသုံးလက်သစ်ရှိသော ထက်စွာသော အသွားရှိသောသန်လျက်ကိုမျိုး၏။ မင်းသည် ထိုယောက်ျားကိုမြင်၍ ၅၂ယောက်ျားသည်သန်လျက်ကိုမျိုး၏။ ၅၂သန်လျက်ကိုမျိုခြင်းထက် အလွန်ခဲခက်သောအမှုသည်ရှိသလောဟုပညာရှိတို့ကိုမေးအံ့ဟုကြံ၍ အာယုရကိုမေးလိုရကား။ ။

(၁၀၂၈) ပဏ္ဏကံ တိဝိဏံ ဓာရံ၊အသိ သမ္ဘဋ္ဌ-ပါယိနံ။
ပရိသာယံ ပုရိသော ဂိလတိ၊ကိ ဒုက္ကရတရံ တတော။
ယဒညံ ဒုက္ကရံ ဌာနံ၊တံ မေ အက္ခာဟိ ပုစ္ဆိတော။ ။

ဟူသောဂျေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။

(၁၀၂၈) ပဏ္ဍိတ၊ပညာရှိ။ပဏ္ဏကံ၊ပဏ္ဏကတိုင်း၌ဖြစ်သော။ တိဝိဏံဓာရံ၊ထက်စွာသွေးသော အသွားရှိသော။ သမ္ဘဋ္ဌပါယိနံ၊ ချောမြေကောင်းမွန်စွာသေ၊။ဝါ၊သန်လျက်လက္ခဏာပြည့်စုံစွာသေ၊သူတပါးတို့၏သွေးကိုသောက်တတ်သော။အသိ ၊ သန်လျက်ကို။ပုရိသော၊ယောက်ျားသည်။ ပရိသာယံ၊ ပရိသတ်တို့၏ အလယ်၌။ဂိလတိ၊မျိုး၏။ တတော၊ ထိုသန်လျက်ကို မျိုခြင်းထက်။ဒုက္ကရတရံ၊ အလွန်ခဲခက်သော အကြောင်းသည်။ အတ္ထိကိ ၊ရှိသလော။ အညံ၊တပါးသော။ ဒုက္ကရံ၊ခဲခက်သော။ယံ ဌာနံ၊ အကြင်အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံ ဌာနံ၊ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သောသင်သည်။ မေ၊ငါ့အား။ အက္ခာဟိ၊ကြားဘိလော့။ ။

ထိုအခါမင်းအား အာယုရအမတ်သည် ထိုအကြောင်းကို ဖြေလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

(၁၀၂၉) ဂိလေယျ ဟုရိသော လောဘာ၊အသိ သမ္ဘုန္န-ပါယိနံ။
ယော စ ဝဇ္ဇာ ဒဒါဓိတိ၊တံ ဒုက္ခရတရံ တတော။
သဗ္ဗညဲ့ သုကရံ ဌာနံ၊ဧဝံ ဇာနာဟိ မဒ္ဒဝ။ ။
ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၂၉) မဒ္ဒဝ၊မဒ္ဒဝအနွယ်ဖြစ်သောမင်းကြီး။ဟုရိသော၊ယောက်ျား သည်၊လောဘာ၊လောဘကြောင့်။သမ္ဘုန္နပါယိနံ၊ချောမြေကောင်းမွန်စွာ သော။ဝါ၊သန်လျက်လက္ခဏာပြည့်စုံစွာသော သူတပါးတို့၏ သွေးကို သောက်တတ်သော။ အသိ၊သန်လျက်ကို။ဂိလေယျ၊မျိုရာ၏။ယောစ၊အ ကြင်သူသည်လည်း။ ဒဒါဓိတိ၊ပေးအံ့ဟု၍။ဝဇ္ဇာ၊ဆိုရာ၏။ တံ၊ထိုပေးအံ့ ဟုဆိုသောစကားသည်။ တတော၊ထိုသန်လျက်ကိုမျိုခြင်းထက်။ ဒုက္ခရ တရံ၊ အလွန်ခဲခက်၏။အညဲ့၊ တပါးသော။သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံသော။ ဌာနံ၊အ ကြောင်းသည်။သုကရံ၊လွယ်၏။ဧဝံ၊ဤသို့။ဇာနာဟိ၊သိတော်မူလော့။ ။

အာယုရပညာဂုဏ်၏စကားကိုကြား၍ သန်လျက်ကိုမျိုခြင်းထက်၍အ မည်ဂုဏ်သောဥစ္စာကိုပေးအံ့ဟု ဆိုခြင်းသည်ခဲခက်၏။ ငါသည်လည်းဝု ရောဟိတ်သားအားမိဘုရားကိုပေးအံ့ဟုဆို၏။စင်စစ်ငါသည် အလွန်ခဲ ခက်သည်ကို ပြုအပ်၏ဟု စုံစမ်းဆင်ခြင်စဉ်လျှင် မင်း၏နှလုံး၌ ဆိုးရိုပ် ခြင်းသည်အတန်ငယ်ခေါင်းပါးခြင်းသို့ရောက်၏။မင်းသည် ထိုနောင်မှ သူတပါးအား ဤဥစ္စာကိုပေးအံ့ဟု ဆိုသောစကားထက် အလွန်ခဲခက် သောတပါးသောအမှုရှိသေးသလောဟုကြံ၍ ပုဏ္ဏားသပညာရှိနှင့်တကွ စကားပြောလိုရကား။ ။

(၁၀၃၀) ဗျကာသိ အာယုရော ပဠံ၊အတ္ထံ ဝမ္ဘသာ ကောဝိဒေါ။
ပဏ္ဏာသံ ဒါနိ ပုန္ဆာမိ၊ကိံ ဒုက္ခရတရံ တတော။
ယဒညဲ့ ဒုက္ခရံ ဌာနံ၊တံ မေ အက္ခာဟိ ပုန္ဆိတော။ ။
ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၃၀) ဝမ္ဘသာ၊ တရားနှင့်။ ကောဝိဒေါ၊လိမ္မာသော။ အာယုရော၊ အာယုရသည်။ ပဠံ၊ပဋ္ဌာသ၊ပြဿနာ၏။ အတ္ထံ၊အနက်ကို။ဗျာ၊ကာသိ၊ဖြေ ၏။ဒါနိ၊ယခု။ပုဏ္ဏာသံ၊ပုဏ္ဏာသကို။ပုန္ဆာမိ၊မေးအံ့။ တတော၊ထိုပေးအံ့ဟု ဆိုသောစကားထက်။ဒုက္ခရတရံ၊အလွန်ခဲခက်သော အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိကိ၊ရှိသေးလော။ အညဲ့၊တပါးသော။ဒုက္ခရံ၊ခဲခက်သော။ ယံ ဌာနံ၊အ

ကြင်အကြောင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိအံ့။တံ၊ဌာနံ၊ထိုအကြောင်းကို။ ဗုဒ္ဓိတော၊ မေးအပ်သောသင်သည်။မေ၊ငါ့အား။အက္ခာဟိ။ကြားဘိလော့။ ။

ထိုအခါမင်းအား၊ဖြေလိုသည်ဖြစ်၍ပုဏ္ဏားသပညာရှိသည်။ ။

(၁၀၃၁) နု ဝါစမုပဓိဝန္တိ၊အ-ဖလံ ဂိရမုဒီရိတံ။
ယော စ ဒတ္တာ အဝါကယိရာ၊တံ ဒုက္ခရတရံ တတော။
သဗ္ဗညုံ သုကရံ ဌာနံ၊ဧဝံ ဇာနာဟိ မဒ္ဒဝ။ ။

ဟူသောဤစတုတ္ထဂါထာကိုဆိုး၏။ ။

(၁၀၃၁) မဒ္ဒဝ၊ မဒ္ဒဝအာနယ်ဖြစ်သော မင်းကြီး။ ဣမေသတ္တာ၊၌ သတ္တဝါတို့သည်။ အဖလံ၊အကျိုးမရှိသော။ ဂိရံ၊မြွက်အပ်သော။ဥဒီရိတံ၊ ဆိုအပ်သော။ ဝါစံ၊စကားကို။ နဥပဓိဝန္တိ၊ ဖြိ၍အသက်မမွေးကုန်။ယော စ၊အကြင်သူသည်ကား။ ဒတ္တာ၊ပေးပြီး၍။ အဝါကယိရာ၊တပ်စွန်းရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ပေးခြင်းသည်။ တတော၊ထိုဥစ္စာကိုပေးအံ့ဟု ဆိုသောစကား ထက်။ ဒုက္ခရတရံ၊ အလွန်ခဲခက်၏။ အညုံ၊တပါးသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးရုံ သော။ ဌာနံ၊အကြောင်းသည်။ သုကရံ၊လွယ်၏။ဧဝံ၊၍သို့။ ဇာနာဟိ၊သိ လော့။ ။

ထိုစကားကိုကြားရ၍ငါသည် ပုရောဟိတ်သားအား မိဘုရားကိုပေး အံ့ဟုဂြိုးဦးစွာဆိုရ၍ ဆိုသည်နှင့်လျှော်စွာ မိဘုရားကိုပေး၏။ စင်စစ်ငါ သည် အလွန်ခဲခက်သည်ကိုပြု၏ဟု ကြံသောမင်းအား စိုးရိမ်ခြင်းသည် အလွန်ခေါင်းပါး၏။ ထိုနောင်မှ သေနကသုခမိန်မှတပါးအလွန်ပညာရှိ သောသူမည်သည်မရှိ။ ဤပြဿနာကို သေနကသုခမိန်အား မေးအံ့ဟု မင်းအားအကြံသည်ဖြစ်၏။ ထိုနောင်မှ သေနက ပညာရှိကို မေးလိုရ ကား။ ။

(၁၀၃၂) ဗျာကာသိ ပုဏ္ဏော သော ပဠိ၊အတ္ထံ ဓမ္မသာ ကောဝိဒေါ။
သေနကံ ဒါနိ ပုစ္ဆာမိ၊ကိံ ဒုက္ခရတရံ တတော။
ယဒညုံ ဒုက္ခရံ ဌာနံ၊တံ မေ အက္ခာဟိ ပုစ္ဆိတော။ ။

ဟူသောဤပဉ္စမဂါထာကိုဆိုး၏။ ။

(၁၀၃၂) ဓမ္မသာ၊ တရားခဲ့။ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာသော။ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏားသသည်။ ပဠိပဠသာ၊ပြဿနာ၏။ အတ္ထံ၊အနက်ကို။ဗျာကာသိ၊ဖြေ ပြီ။ ဒါနိ၊ယခု။ သေနကံ၊သေနကကို။ပုစ္ဆာမိ၊ငါမေးအံ့။ တတော၊ထိုသန် လျက်ကို မျိုခြင်း,ပေးအံ့ဆိုခြင်း, ပေးခြင်းထက်။ ဒုက္ခရတရံ၊ အလွန်ခဲ

ယဉ်းသော အကြောင်းသည်။ အတ္တိကို ရှိသလော။ အညှာ်တပါးသော။ ရဏ္ဍာရုံ၁ကပ်ခဲသော။ ယင်ရှာနှုန်းအကြောင်းအကြောင်းသည်။ အတ္တိ၊ ဂိုဏ်။ တံ့ရှာနှုန်း ထိုအကြောင်းကို။ ဗုဒ္ဓိတော၊ ဂါမေးအပ်သောသင်သည်။ မေ၊ ဂါ၊ အား။ အကျွာဟိ၊ ကြားဟိလော့။ ။

ထိုအစ၊ မင်းအား ဖြေလိုသည်ဖြစ်၍သေနကအမတ်သည်။ ။

(၁၀၃၃) ဒဒေယျ ပုရိသော ဒါနံ၊ အပ္ပံ ဝါ ယဒိ ဝါ ဗဟုံ။
ယောစ ဒတ္တွာ နဝိနုတပ္ပေ၊ တံ ရဏ္ဍရဝတရံ တတော။
သမ္ဘည္ဆိ သုကရံ ရှာနံ၊ ဇေ စာနာဟိ မဗ္ဗဝ။ ။

ဟူသော ဤဆဋ္ဌဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၁၀၃၃) မဗ္ဗဝ၊ မဗ္ဗဝအနွယ်ဖြစ်သော ရှင်မင်းဖြတ်။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ အပ္ပံ ဝါ၊ နည်းသည်လည်းဖြစ်ထသော။ ယဒိ၊ ထိုမျှ။ ဗဟုံ ဝါ၊ များသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးလှူရာ၏။ ယောစ၊ အကြောင်သူသည်ကား။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ဝိယာဘတ္ထံ၊ ချစ်ဖြစ်နိုး အပ်သောဘဏ္ဍာကို။ ပရဿ၊ သူတပါး အား။ ဒတ္တွာ၊ ပေးပြီး၍။ ကိမတ္ထံ၊ အ. ဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဇုဒ်၊ ဤချစ်ဖြစ်နိုးအပ်သော ဘဏ္ဍာကို။ မိန္ဒန္တိ၊ ပေးအပ်ကပ်သနည်းဟု။ ဇေ၊ ဤသို့။ တံ ဝိယာဘတ္ထံ၊ ထိုဝိ ယာဘဏ္ဍာကို။ အာရဇ္ဇ၊ အာရုံပြု၍။ နဝနုတပ္ပေ၊ နောင်တတဘန်ပူပန်ဖိုးရိမ် ခြင်းကိုမဖြစ်စေ။ တံ၊ ထိုပေးပြီးတဘန်ပူပန်ဖိုးရိမ် မဖြစ်ခြင်းသည်။ တ တတော၊ ထိုသန့်ဈေးကိုမျှော်ခြင်း, ပေးအံ့ဆိုခြင်း, ပေးခြင်း, ထက်။ ရဏ္ဍရတ ရံ၊ အလွန်ပင်ခဲယဉ်း၏။ အညှာ်တပါးသော။ သမ္ဘံ၊ အလုံးရုံသော။ ရှာနံ၊ အ ကြောင်းသည်။ သုကရံ၊ ပြုလွယ်၏။ ဇေ၊ ဤသို့။ စာနာဟိ၊ သိတော်မူလော့။ ။

မင်းသည် ဘုရားလောင်း၏စကားကိုကြား၍ ငါသည်ပိမိစိတ်ဖြင့် လျှင်ပုရောဟိတ်သားအား မိဘုရားကိုပေးပြီး၍ပိမိစိတ်ကို ခိုင်စိမ့်သော ဌာမတတ်နိုင်ဖိုးရိမ်ပင်ပန်း၏။ ငါ့အား ထိုသို့ ဖိုးရိမ်ပင်ပန်းခြင်းသည် မ ရှောက်ပတ်။ ထိုပိဘုရားသည် ငါ့အား ချစ်ခြင်းရှိသည်အကယ်၍ ဖြစ် ရှိုးအံ့၊ ဤစည်းစိမ်ကိုစွန့်၍ မပြေးရာ။ ငါ၌ချစ်ခြင်းကိုမပြုမူ၍ပြေးသော ပိဘုရားဖြင့် ငါ့အား အတယ်ပြုအံ့နည်းဟု ကြံသောမင်းအား ပဒုမာဌက် မှရေပေါက်ကဲ့သို့အလုံးရုံသောဖိုးရိမ်ခြင်းသည်လျှောကျ၍ကင်း၏။ ထို ခဏ၌လျှင်မင်း၏ ဝမ်းသွေးသွန်ခြင်းသည်ရပ်၏။ မင်းသည်ရောဂါမရှိ ချမ်းသာသည်ဖြစ်၍ဘုရားလောင်းအား ချီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

(၁၀၃၄) ဗျာကာသိ အာယုရော်ပဋ္ဌ၊အထော ပုဗ္ဗ၊သ-ပေါရိသော။
သဇ္ဇေ ပဗ္ဗေ အတိဘောတိ၊ယထာ ဘာသတိ သေနကော။ ။
ဟူသောဩဝါဒသာနဂါထာကိုဆိုတော်။ ။
(၁၀၃၄) အာယုရော၊အာယုရအမတ်သည်။ပဋ္ဌ၊ပြဿနာကို။ ဗျာကာသိ၊ဖြေဆိုတော်။အထော၊ထိုမျှို့။ပုဗ္ဗ၊သပေါရိသော၊ ပုဗ္ဗ၊သအမတ်သည်။ ပဋ္ဌ၊ပြဿနာကို။ ဗျာကာသိ၊ဖြေဆိုတော်။ ဘာသိတော၊သေနကပညာရှိဆိုအပ်သောစကားသည်။သဇ္ဇေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ပဗ္ဗေ၊ပြဿနာတို့ကို။ အတိဘောတိ၊လွှမ်းမိုး၍တည်တော်။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။သေနကော၊သေနကပညာရှိသည်။ ဘာသတိ ဆိုတော်။ တထေဝ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ တံဒါနိနာမ၊ ထိုအလှူမည်သည်ကို။ဒတ္တွာ၊ပေးပြီး၍။နေ ဝအနုတပ္ပိတဗ္ဗံ၊ နောင်တတရားနှုတ်ပန်းမိုးရွတ်ခြင်းဌာ မလျှောက်ပတ်)။ ။တိသိလာဓာရံဆိုလိုလျှက်ဆန်းအလိုဌာနိုဂ္ဂဟိတ်လာ၍တိသိဏံဓာရံရှိသည်။ပါယနံသိလမေတာသာတိပါယိ၊ဧတာသာ၊ထိုသန့်လျှက်တော်။ ပါယနံ၊သော်ခြင်းဟူဆိုအပ်သော။ သိလံ၊အလေသည်။အတ္ထိ၊ရှိတော်။ဤသို့ဝစနတ်မူ၍။အာဘယ်ကိုသောက်ခြင်းနည်းဟူသက်ဘက်ရှိမူ၊ပရသ္သလောဟိတံ ဟူသောကံကိုသာမတ္ထိယအားဖြင့်သိရတော်။ထိုကြောင့်။ ပါယိနံ၊သူတပါးသွေးကိုသောက်လေ့ရှိသော။ ဤသို့သောအနက်ကို အလွယ်သိသာ၏။ သမ္ဘန္နဗ္ဗတံပါယိစာတိသမ္ဘန္နပါယိ။တံ၊ထိုသန့်လျှက်သည်။ သမ္ဘန္နဗ္ဗ၊ချောင်ဖြွေကောင်းမွန်သည်လည်း။ ဝါ။ သန့်လျှက်လက္ခဏာ ပြည့်စုံစွာသည်လည်း။ဟောတိ၊ဖြစ်တော်။ ပါယိစ၊သူတပါးသွေးကို သောက်လေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်တော်။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုနှစ်ပါးသောသတ္တိကြောင့်။တံ၊ ထိုသန့်လျှက်သည်။ သမ္ဘန္နပါယိ၊သမ္ဘန္နပါယိမည်တော်။ ဤသို့သောအနက်ကို ခက်ရာတွင်သာဘော်ပြခြင်းဌာ။သမ္ဘန္နပါယိနန္တိပရလောဟိတပါယိနံ,ဟု-အဋ္ဌကထာဘွင့်ပြတော်မူသည်။သမ္ဘန္နပါယိကားဝိသေသနောတာ ယပဒကမ္မဓာရည်းတည်း။ ဤသို့သောဂုဏ်ထူးကို ဥာဏ်မရှုးရှုသော သူသည်၊ သမ္ဘန္နသည်ပရလောဟိတကိုဟောလေသလော၊ပရလောဟိတ ဘယ်ကလာ၍သမ္ဘန္နသည် ဘယ်မှာပျောက်လေသနည်းဟု တွေးဆ ဝိုးဝါးရှိတတ်သည်)။ ။ပဏ္ဏကဓာတက် ဆဋ္ဌံ။၄၀၁။

၄၀၂-သတ္တုဘဏ္ဍာတော်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္ဘီဣတြတ် ဗုဒ္ဓဟုရားသည်၊ ဝိဒူရနှစ်ထွေ၊အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင် အပ်သော၌သတ္တုဘဏ္ဍာတော်ကို၊ဧတံဝနဲ့ကျောင်းတော်၌သိတင်းသုံး နေတော်မူစဉ်။ပညာပါရဂူကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

တယောက်သောပုဏ္ဏားသည် နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍ဝို့၏။၎င်းပုဏ္ဏား၏ကိုယ်ထင်းခ်ိမျက်ရည်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင် သောဝိုးရိမ်ခြင်းသည် ဖြစ်ရာ၏။ ကြေးနီ၏အညစ်အကြေးကို ချဉ်ဖြင့် ပယ်သင့်သို့ရင်း၊ ပဒုမာရွက်မှရေပေါက်ကို လျှောကျစေသိသင့်သို့ ရင်း၊ထို့အတူသေါကကိုနှစ်စေ၍သောကမရှိနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည် ကိုပြု၍တရားဟောအံ့ဟုပုဏ္ဏားကိုခေါ်၍၊ပုဏ္ဏားသေနကပညာရှိသည် ဇါပင်တည်း၊ယခုလျှင်သင့်ကိုဝိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်ကိုပြုအံ့၊ရှုံ့ရှာခြင်းကင်း သည်ဖြစ်၍ဆိုလေ့ဟုပုဏ္ဏားနှင့်တကွစကားပြောလိုရကား။ ။

(၁၀၃၅) ဝိဒူရနှစ်ထွေ ကုဝိတိန္ဒြိယောသိ၊
နေတ္တေဟိ တေ ဝါရိ-ဂဏာ သဝန္တိ။
ကိံ တေ နုဒ္ဒံ ကိ ပနုပတ္ထယာနော၊
ဒုဗ္ဘဂဂမာ ဗြဟ္မေ တဒိဃီ ဗြဟ္မိ။ ။

ဟူသောရှေးဦးဗွာသောဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၁၀၃၅) ဗြဟ္မေ၊ပုဏ္ဏား။ တွံ၊သင်သည်။ ဝိဒူရနှစ်ထွေ၊ မတည်မတ့်ံ တုန်လှုပ်သောစိတ်ရှိသည်။အသိ၊ဖြစ်၏။ကုဝိတိန္ဒြိယော၊မျက်သောမျက် စိဆုံးခြင်းရှိသည်။အသိ၊ဖြစ်၏။ တေ၊သင်၏။ နေတ္တေဟိ၊မျက်စိတို့မှ။ဝါရိဂ ဏာ၊မျက်ရည်ပေါက်တို့သည်။ သဝန္တိ၊ တွေ့တွေ့ယိုစီးကုန်၏။ဗြဟ္မေ၊ ပုဏ္ဏား။ သတ္တာနာမ၊သတ္တဝါတို့မည်သည်။သတ္တာသဒ်ါရေသု၊သတ္တဝါ သဒ်ါရတို့တွင်။ ကိသ္မိဉ္စိဒေဝဝိယောဇာတိကော၊ တရုံတရုချစ်မြတ်နိုးအပ် သောသဘောရှိသောဝတ္ထုသည်။ နဒ္ဒေဝါ၊ပျက်စီး ဘိတ်စင်သော်ရင်း။ ကိသ္မိဒေဝဝိယောဇာတိကံ၊တရုံတရုချစ်မြတ်နိုးအပ်သော သဘောရှိသော ဝတ္ထုကို။ပတ္ထေတွာ၊တောင့်တ၍။အလဘန္တာဝါ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍ရင်း။ ဒုမေဟိနိ့ဟိကာရဏောဟိ။ ၎င်းနှစ်ပါးကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်။

သောခန္ဓာ,ဗိုးရိမ်တတ်ကုန်၏။ ပရိဒေဝန္ဓာ,ငိုကြွေးတတ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောအကြောင်းတို့တွင်။ တေ၊သင်အား။ ကိုံ၊အဘယ်ဝတ္ထု၊ သည်။ နမ္ဗု၊ပျက်စီးဘိတ်စင်သနည်း။ကိုံ၊ပန္နာ၊အဘယ်ဝတ္ထု၊ကိုကား။ပတ္ထ ယာနေ၊ရန်းတောင့်တသည်ဖြစ်၍။ ဣဒ၊ဤအရပ်သို့။ အာဂမာ၊ရောက် လာသနည်း။ ဗြဟ္မေ၊ပုဏ္ဏား။ ဣဒ၊ပါတို့ကိုတွန်း၏။တံ၊ထိုအကြောင်း ကို။မေ၊ငါ့အား။တွံ၊သင်သည်။ဗြ||ဟိ၊ဆိုလော့။

ထိုအခါဘုရားလောင်းအား မိမိ၏ဗိုးရိမ်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုဆိုလို သည်ဖြစ်၍ပုဏ္ဏားသည်။ ။

(၁၀၃၆) မိယျေထ ဘရိယာ ဝဇေတော မမန္ဓု၊
အဂ္ဂေ ဆုတော မရဏမာဟ ယက္ခော။
ဇေတေန ဒုက္ခေန ပဝေဓိတောသ္မိ၊
အက္ခာဟိ မေ သေနက ဇေတမတ္ထံ။ ။

ဟူသောဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၃၆)ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား။အဇ္ဇ၊ယနေ့။ဥတောဝ၊နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တုမှေ၊သင်တို့သည်။ မိယျေထ၊သေကုန်ရာ၏။ ဝဇေတော၊ အိမ်သို့သွား သည်ရှိသော်။ ဘရိယာဘရိယာယား မယား၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။အဂ္ဂေ၊ဆုတော၊မသွားသည်ရှိသော်။မမ၊ငါ၏။မရဏံ၊သေ ခြင်းသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ဣတိ၊ဤသို့။ယက္ခော၊ရက္ခဘိုးနတ်သည်။ အာ ဟ၊ဆို၏။အဟံ၊ငါသည်။ ဇေတေနဒုက္ခေန၊ထိုဆင်းရဲဖြင့်။ ပဝေဓိတောသ္မိ၊ တုန်လှုပ်သည်။အသ္မိ၊ဖြစ်၏။သေနက၊သေနကပညာရှိ။မေ၊ငါ့အား။ ဇေတ မတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို။အက္ခာဟိ၊ကြားလော့။ ။

ဘုရားလောင်းသည်ပုဏ္ဏား၏စကားကိုကြား၍သမုဒ္ဒြာ၏ အထက် ဦးကွန်ကိုဖြန့်သကဲ့သို့ ဥာဏ်ကွန်ရက်ကိုဖြန့်၍ ဤသတ္တဝါတို့အား သေ ခြင်း၏အကြောင်းတို့သည်များကုန်၏။ဤသို့များစွာကုန်သော သေခြင်း တို့တွင်အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ယနေ့ ဤပုဏ္ဏားသည်ခရီးအကြားဒုဏ် ဧနသည်ရှိသော်မိမိသေလတ္တံ့နည်း။ အိမ်သို့သွားသည်ရှိသော် မယား သေရန်နည်းဟုကြံ၏။ ကြံစည်လျှင်ပုဏ္ဏား၏ ပရုံးဒုံအိတ်ကိုဖြင်၍ ဤ အိတ်ဒုံတာရသောဖြေသည်ဝင်သည်ဖြစ်ရာ၏။ဝင်သောအကြောင်းကား၊ ပုဏ္ဏားသည်အိတ်ဒုံ နံနက်စာစားသောအခါဒုံမုံ့ကိုစား၍ အိတ်ဝကိုမ

ဘွဲ့မှ၍ ရေသောက်အံ့သောဌါသွားသည်ဂိုသော်မုံ့နှံ့ကြောင့် ဖြေသည် ဝင်သည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ပုဏ္ဏားသည်လည်း ရေသောက်၍လာလတ်သော် ဖြေဝင်သည်၏အဖြစ်ကိုမသိ၍လျှင် အိတ်ကိုဘွဲ့၍ ယူ၍သွားသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ မိမိသည်ခရီးအကြားဆုံးနေလတ်သော်နေရောအရပ်၌ မုံ့ကိုစားအံ့ဟုအိတ်ကိုဖြေ၍လက်ကိုသွင်းလတ္တံ့။ ထိုအခါပုဏ္ဏားကိုဖြေသည်လက်ဆုံကိုက်၍ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေလတ္တံ့။ ၅၂အကြောင်းသည် ကားခရီးအကြားဆုံးနေသောပုဏ္ဏားသေခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ အမိ သို့အကယ်၍သွားငြားအံ့။ အိတ်သည်မယားလက်သို့ရောက်လတ္တံ့။ မ ယားသည်အိတ်တွင်းဆုံဥစ္စာကိုကြည့်အံ့ဟု အိတ်ကိုဖြေ၍ လက်ကိုသွင်း လတ္တံ့။ ထိုအခါပုဏ္ဏားမကို ဖြေသည်အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေ လတ္တံ့။ ၅၂အကြောင်းသည်ကား ယနေ့ပုဏ္ဏားအိမ်သို့ ရောက်သည်ဂို သော်မယားသေခြင်း၏အကြောင်းတည်းဟုဥပါယ်ဆုံ လိမ္မာသောဥာဏ် ဖြင့်လျှင်သိ၏။ ထိုအခါဘုရားလောင်းအား ၅၂ဖြေဟောက်သည် ရဲရင့် သည်ကြောက်ခြင်းမဂ္ဂိသည်ဖြစ်ရာ၏။ ၅၂ဖြေသည် ပုဏ္ဏား၏နုံပါးကြီး ကိုထိခိုက်သောအိတ်ဆုံလည်းမိမိ၏စည်းယပ်လှုပ်ခြင်းကိုရင်းမပြ။ ၅၂သို့ သတောဂ္ဂိသောပရိသတ်၏ အလယ်ဆုံသော်လည်း မိမိဂ္ဂိသည်၏အဖြစ် ကိုမပြ။ထိုကြောင့် ၅၂ဖြေသည်ရဲရင့်သည်ကြောက်ခြင်းမဂ္ဂိသည်ဖြစ်ရာ ၏ဟုအကြံသည်ဖြစ်၏။ ကြံပြီး၍ ဘုရားလောင်းသည် ဥပါယ်ဆုံ လိမ္မာ သောဥာဏ်ဖြင့်လျှင်ဒိဋ္ဌစက္ခုဖြင့် ဖြင်သကဲ့သို့ ၅၂ဖြေကိုသိ၏။ ၅၂သို့မင်း နှင့်တကွသော ပရိသတ်၏ အလယ်ဆုံ အိတ်ကိုဝင်သောဖြေကိုကြည့်၍ တည်သောယောကျ်ားကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းသည်ဥပါယ်ဆုံလိမ္မာသော ဥာဏ်ဖြင့်လျှင်ရိုင်းခြားမ၍ပုဏ္ဏား၏ပြဿနာကိုဖြေလိုရကား။ ။

(၁၀၃၇) ဗဟူနိ ဌာနာနိ ဝိစိန္တယိတ္တာ၊ယမေတ္ထ ဝက္ခာမိ တဒေဝ သဗ္ဗံ။
မညာမိ တော ဗြာဟ္မဏ သတ္တုဗာသ္တော၊
အဇာနတော ကဏ္ဌသပ္ပေါ ပရိဿော။ ။

ဟူသောတတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၃၇) ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဗဟူနိ၊များစွာကုန်သော။ ဌာနာနိ၊ အ ကြောင်းတို့ကို။ ဝိစိန္တယိတ္တာ၊ကြံ၍။ ဧတ္ထ၊ ၅၂အကြောင်းတို့တွင်။ ယံ၊အ ဟြင်အကြောင်းကို။အဟံ၊ငါသည်။ဝက္ခာမိ၊ဆိုအံ့။တဒေဝ၊ထိုငါဆိုသော

အကြောင်းသည်လျှင်။သစ္စံ၊မှန်၏ဟူ၍။မညာမိ၊အောက်မေ့၏။တေ၊သင်
သည်။အဇာနတော၊မသိစဉ်။သတ္တုဘဝတ္တိံ၊မုံ့အိတ်ကို။ကဏ္ဍသပ္ပေါ၊ ဖြေ
ဟောက်သည်။ပရိဠေါ၊ဝင်၏ဟူ၍။မညာမိ၊အောက်မေ့၏။ ။ဤသို့ဆို
၍လည်းပုဏ္ဏားသင့်အိတ်၌မုံ့ရှိသလောဟုမေး၏။ပညာရှိ။ ရှိပေ၏ဟုဆို
၏။ ယနေ့နံနက်စာစားသောအခါ၌မုံ့ကို စားသလောဟုမေး၏။ ပညာ
ရှိ။ စား၏ဟုဆို၏။အဘယ်အရပ်၌နေ၍စားသနည်းဟုမေး၏။ ပညာရှိ။
တောင်သစ်ပင်ရင်း၌နေ၍စား၏ဟုဆို၏။ ပုဏ္ဏား၊သင်ရေသောက် သွား
သည်ရှိသော်အိတ်ဝကိုတွဲသလောမတွဲသလောဟုမေး၏။ပညာရှိ၊မတွဲ
ဟုဆို၏။ရေသောက်၍ လာလတ်သော် အိတ်ကိုကြည့်၍တွဲ၏လောဟု
မေး၏။ ပညာရှိ၊မကြည့်မူ၍တွဲ၏ဟုဆို၏။ပုဏ္ဏား၊ သင်ရေသောက်သွား
သောကာလ၌ သင်မသိစဉ်လျှင် မုံ့နံ့နံခြင်းကြောင့်အိတ်သို့ဖြေဝင်၍နေ
သည်ဟုငါထင်၏။ ဤအရာ၌ထိုထင်ခြင်းသည်ကား မှန်၏။ ထိုကြောင့်
အိတ်ကိုချ၍ပရိသတ်တို့၏ အလယ်၌ထား၍ အိတ်ဝကိုဖြေ၍ဘဲ၍တည်
လျက် တရုသောလုံ့ဒဏ်ကိုကိုင်၍ အိတ်ကိုဝုတ်ခတ်လေ့။ ထိုနောင်မှ
ပါးပျဉ်းထောင်၍သုသုဟူသောအသံကိုပြု၍ထွက်သော ဖြေဟောက်ကို
ဖြင်၍ယုံမှားကင်းသည်ဖြစ်လေ့ဟု။ ။

(၁၀၃၇) အာဒါယ ဒဏ္ဍံ ပရိသုမ္ဘ ဘဿ်ံ၊ပသေဒ္ဓမ္ဂဲ ဥရဲ ဒုဇိဝ်ံ။
ဆိန္နဉ္စ ကဏ်ံ ဝိဝိကိဏ္ဏ ဘာနိ၊ဘုဇဂ်ံမ ပဿ ပမုဉ္စ ဘဿ်ံ။ ။

ဟူသောစတုတ္ထဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၃၇) ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။ ဒဏ္ဍံ၊လုံ့ဒဏ်ကို။ အာဒါယ၊ကိုင်၍။ဘဿ်ံ၊
မုံ့အိတ်ကို။ပရိသုမ္ဘ၊ဝုတ်ခတ်လေ့။ ဒ္ဒေမ္ဂဲ၊ တံတွေးထွေးသောခံတွင်း
ရှိသော။ ဒုဇိဝ်ံ၊လျှာနှစ်ခွရှိသော။ဥရဲ၊ဖြေကို။ပဿ၊ရှုလေ့။ အဇ္ဇ၊ယနေ့၊
ကဏ်ံ၊ယုံမှားခြင်းကို။ ဝိဝိကိဏ္ဏ ဘာနိ၊ အဘာနှစ်တလဲလဲဖြစ်သော ယုံမှား
ခြင်းတို့ကို။ဆိန္နဉ္စ၊ဖြတ်လေ့။ဘဿ်ံ၊မုံ့အိတ်ကို။ ပမုဉ္စ၊ဖြေလေ့။ဘုဇဂ်ံမ၊
ဖြေကို။ပဿ၊ရှုလေ့။ ။

ပုဏ္ဏားသည်ဘုရားလောင်း၏ စကားကိုကြား၍ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့
ရောက်၍ဘုရားလောင်းဆိုတိုင်းပြု၏။ဖြေသည်လည်းအိတ်ဝကို လုံ့ဒဏ်
ဖြင့်ခတ်သည်ရှိသော် အိတ်ဝမှထွက်၍လူများကို ကြည့်လျက်တည်၏။
ထိုအကြောင်းကိုပြုတော်မူလိုသောသဗ္ဗညူဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ။

(၁၀၃၉) သံဝိဂ္ဂ-ရူပေါ ပရိသာယ မဏ္ဍော၊
သော ဗြာဟ္မဏော သတ္တုဘဏ္ဍံ ပမုဉ္စိ။
အထ နိက္ခမိ ဥရုဂေါ ဥဋ္ဌ-တောဇော၊
အာသိဝိသော သပ္ပေါ ဖဏံ ကရိတ္ဝာ။ ။
ဟူသောပဋ္ဌမဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။ ။
(၁၀၃၉) ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။သံဝိဂ္ဂရူပေါ၊ထိတ်လန့်သောသဘောရှိ
သော။သောဗြာဟ္မဏော၊ထိုပုဏ္ဏားသည်။ပရိသါယမဏ္ဍော၊ပရိသတ်၏အ
လယ်၌။သတ္တုဘဏ္ဍံ၊မုံ့အိတ်ကို။ ပမုဉ္စိ၊ဖြေ၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ဥရုဂေါ၊
ရင်ဖြင့်သွားတတ်သော။ဥဋ္ဌတောဇော၊ထက်သောတန်းခိုးရှိသော။အာသိ
ဝိသော၊လျှင်သောအဆိပ်ရှိသော။သပ္ပေါ၊ ဖြေသည်။ ဖဏံ၊ပါးပျဉ်းကို။
ကရိတ္ဝာ၊ထောင်၍။နိက္ခမိ၊ထွက်၏။ ။

ပါးပျဉ်းကိုထောင်၍ဖြေထွက်သောကာလ၌ဘုရားလောင်း၏ဖြေခြင်း
သည် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၏ ဖြေခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏ဟု ဘုရားလောင်း
အားလုမျှားသည်ပုဆိုးဦးရစ်ပစ်ခြင်း အထောင်တို့ကိုဖြစ်စေ၏။ လက်
ချောင်းခါခြင်း အထောင်တို့ကိုလည်း ခါကုန်၏။ တခဲနက်သော ဒိဋ္ဌိယား
သည်ရှာသကဲ့သို့ရတနာသုနစ်ပါးဒိဋ္ဌိယားသည်ရှာ၏။ ကောင်းချီးပေးခြင်း
အထောင်တို့သည်ဖြစ်ကုန်၏။ဖြေကြီးကဲ့သောအသံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဘုရား
ကဲ့သို့သော တင့်တယ်ခြင်းဖြင့် ဤပြဿနာကို ဖြေခြင်းမည်သည့်ကား
အမျိုး၏ အစွမ်းလည်း မဟုတ်။ အနွယ်အဆက်ဆက်၏အစွမ်းလည်းမ
ဟုတ်။ ဤပြဿနာကိုဖြေခြင်းသည် အဘယ်၏ အစွမ်းနည်း ဟူမူကား။
ပညာ၏အစွမ်းတည်း။ ပညာရှိသောယောဂျားသည်ဝိပဿနာကိုပွါး
စေ၍အရိယမဂ်တံခါးကိုတွင်း၍အမြောက်နိဗ္ဗာန်သို့ဝင်၏။ သာဝကပါရမี
ဉာဏ်,ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်,သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်ကိုထိုးထွင်း၍ သိ၏။
အမြောက်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်ကုန်သော တရားတို့ဝယ် ပညာသည်
လျှင်ဖြတ်၏။ ကြွင်းကုန်သောတရားတို့သည်ပညာ၏ အခြံအရံတို့သည်
လျှင်ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ထို့ကြောင့်။ ။

ပညာ ဟိ သေဋ္ဌာ ကုသလာ ဝဒန္တိ၊နက္ခတ္တရာဇာရိဝ တာရကာနံ။
သိလံသိရိဋ္ဌာပိသတဗ္ဗဒမ္ဘော၊အန္ဓာယသိကာ ပညာဝ တေ ပဓာဝန္တိ။ ။
ဟူသောဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။ ။

ဤသို့ဘုရားလောင်းသည် ပြဿနာတို့ကိုဖြေသည်ရှိသော် တယောဘ်သောအလမ္ဘာယသ်သည်ဖြေ၏ခံတွင်းကိုတွဲခြင်းကိုပြု၍ဖြေကိုယူ၍ တောဒ္ဓိလ္လတ်၏။ပုဏ္ဏားသည်မင်းသို့ကပ်၍အောင်စေသတည်းဟုလက်အုပ်ချီ၍မင်းအားချီးမွမ်းခြင်းကိုပြုလိုရကား။ ။

(၁၀၄၀) သုလဒ္ဓ-လာဘော ဇနကာသ ရညော၊
ယော ပဿတိ သေနကံ သာဓု-ပညံ။ ။

ဟူသောဥပဓိဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၄၀) ယော၊အကြင်ဇနကမင်းသည်။ သာဓုပညံ၊ ကောင်းသောပညာရှိသော။ သေနကံ၊သေနကအမတ်ကို။ ပဿတိ၊ မျှးမြင်ရ၏။ ဇနကဿ၊ဇနကမည်သော။ တဿရညော၊ ထိုမင်း၏။ လာဘော၊ပညာရှိအားမျှးမြင်ခြင်းကိုရခြင်းသည်။ သုလဒ္ဓလာဘော၊ကောင်းသောရခြင်းမည်၏။ ။

ပုဏ္ဏားသည်မင်းအားချီးမွမ်းပြီး၍ အိမ်မှအသပြာရနှစ်ရာတို့ကိုယူ၍ ဘုရားလောင်းအား ချီးမွမ်း၍နှစ်သက်သောပေးကမ်းခြင်းကို ပေးလိုရကား။ ။

(၁၀၄၁) ဝိဝနုဆာဒါ နုသိ သဗ္ဗ-ဒဿိ၊
ဥာဏံ နု တေ ဗြာဟ္မဏ ဘိ သ-ရုပ်။
ဣမာနိ မေ သတ္တသတာနိ အတ္ထိ၊
သဗ္ဗာနိ ဂဏ္ဍာဟိ ဒဒါမိ တုယ္ဟံ။
တယာ ဟိ မေ ဇီဝိတံ အဒ္ဓ လဒ္ဓံ၊
အထောပိ ဘရိယာယ မကာသိ သောတ္ထိ။ ။

ဟူသောအခွဲနှင့်တကွသောနှစ်ဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၄၁) ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။ တွံ၊သင်သည်။ ဝိဝနုဆာဒါ၊ ပယ်ခွါလွှစ်ဘွင့်အပ်ပြီးသော ကိလေသာဖြင့်ပြီးသော အဖုံးအလွှမ်းရှိသော။ ဝါ၊ သုံးပါးသောဝန့် ရုနှစ်ပါးသော အဖုံးအလွှမ်းကို ဘွင့်လွှစ်ပယ်ခွါပြီးသော။ သဗ္ဗဒဿီ၊ခပ်သိမ်းသော တရားကိုမြင်သော သဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်။အသိ နု၊ဖြစ်သလော။တော၊သင်၏။ဥာဏံ၊ဥာဏ်သည်။ ဘိ သ-ရုပ်၊အလွန်ကြောက်မက်ဘွယ် အံ့ဘွယ်သရဲသဘောရှိသော သဗ္ဗညုတညာဏ်ကဲ့သို့အားရှိသည်။အသိ နု၊ဖြစ်သလော။မေ၊ငါ့အား။သတ္တသတာနိ၊ရုနှစ်ရာကုန်သော။ဣမာနိ၊ဤဥစ္စာတို့သည်။အတ္ထိ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ဂဏ္ဍာ

ဟိ၊ယူလော့။ သဗ္ဗာနိ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောဥစ္စာတို့ကို။ တုယ္ဟံ၊သင်အား။ ဒ
ဒါမိ၊ပေးတို့။ဟိသစ္စံ၊မှန်တို့။တယာ၊သင်သည်။ဒိန္နဘာ၊ပေးအပ်သည်တို့အ
ဖြစ်ကြောင့်။ မေ၊အာကျွန်ုပ်သည်။အဇ္ဇ၊ယနေ့။ ဒိဝိတံ၊အသက်ကို။လန္ဓံ၊ရ
အပ်တို့။ အထောဝိ၊ထိုမျှ၊လည်း။ ဘဝိယာယ၊မယားတို့။ သောဏ္ဍိ၊ချမ်း
သာခြင်းကို။တွေမေဝ၊သင်သည်သာလျှင်။အကာသိ၊ပြုပေတို့။ ။

ဝုဏ္ဏားသည်ဤသို့ဆိုမြဲ ကျွန်ုပ်သည်တဘန်အလှူခံပြန်ပြားအုံ၊ ဤမျှ
သောဥစ္စာသည် ကျွန်ုပ်အားဖြစ်ရာ၏။ ကျွန်ုပ်သည်ဤဥစ္စာကို ပေးရာသ
လျှင်ကတည်း။ ကျွန်ုပ်၏ဤခုနစ်ရာသောဥစ္စာတို့ကိုယူပါလော့ဟု အဘန်
တလဲလဲဘုရားလောင်းကိုတောင်းပန်၏။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၁၀၄၂) နပဏ္ဍိတာ ဝေတနမာဒိယန္တိ၊
စိတ္တြာဟိ ကထာဟိ သုဘာသိတာဟိ။
ဒ္ဓုတောဝိ တေ ဗြဟ္မေ ဒဒန္တုပိတ္တုံ၊
အာဒါယ တွံ ဂစ္ဆ သကံ နိကေတံ။ ။

ဟူသောဆဋ္ဌဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၄၂) ဗြဟ္မေ၊ဝုဏ္ဏား။စိတ္တြာဟိ၊ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ သုဘာသိ
တာဟိ၊ကောင်းစွာဆိုအပ်ကုန်သော။ကထာဟိ၊စကားတို့ဖြင့်။ပဏ္ဍိတာ၊
ပညာရှိတို့သည်။ဝေတနံ၊အခကို။နမာဒိယန္တိ၊မယူကုန်။ဗြဟ္မေ၊ဝုဏ္ဏား။
တေ၊သင့်အား။ဒ္ဓုတောဝ၊ဤငါ၏ခြေရင်းမှလည်း။ ပိတ္တုံ၊သုံးရာသောဥစ္စာ
ကို။ဒဒန္တု၊ပေးစေကုန်သတည်း။ တွံ၊သင်သည်။အာဒါယ၊ယူ၍။ သကံနိ
ကေတံ၊မိမိအိမ်သို့။ဂစ္ဆ၊သွားလော့။ ။

ဤသို့ဆို၍ဘုရားလောင်းသည်ဝုဏ္ဏာအားတထောင်ကိုပြည့်စေ၍အ
သပြာတို့ကိုပေး၍။ဝုဏ္ဏား၊အဘယ်သူသည်သင့်ကိုဥစ္စာ၏စေအပ်သနည်း
ဟုမေး၏။ပညာရှိ၊မယားသည်ရှာစေအပ်၏ဟုဆို၏။သင်၏မယားသည်
ကားအသက်ကြီးသလော၊ငယ်သလောဟုမေး၏။ ပညာရှိ၊ငယ်၏ဟုဆို
၏။ထိုသို့တပြီးကား။ထိုဝုဏ္ဏားမငယ်သည်တပါးသောသူနှင့် လွန်ကျူးး
ခြင်းကိုပြုသည်ရှိသော်ကြောက်ခြင်းမရှိသဖြင့်ပြုအုံ့ဟုကြံ၍ သင့်ကိုစေ
၏၊ဤအသပြာတို့ကိုအိမ်သို့အကယ်၍ဆောင်အုံ၊ ထိုဝုဏ္ဏားမငယ်သည်
သင်သည်ဆင်းရဲသဖြင့်ရအပ်သော အသပြာတို့ကို မိမိသယောက်လင်
အားပေးလတ္တံ့။ ထိုကြောင့်ထိုဥစ္စာကို ဖြောင့်စွာအိမ်သို့မယူမူ၍ ရွာပ

ဝယ်သစ်ပင်ရင်းခြေရင်း၊ အမှတ်မရှိတရုတ်သောအရပ်ခြေရင်း အသပြာတို့ကိုထား၍ဝင်လေလော့ဟုဆို၍ ပုဏ္ဏားကိုလွှတ်လိုက်၏။ ပုဏ္ဏားသည်ရှာ၏အနီးသို့ရောက်၍တရုတ်သောသစ်ပင်ရင်းခြေအသပြာတို့ကိုထား၍ ညအခါခြေအိမ်သို့သွား၏။ပုဏ္ဏား၏မယားသည်လည်းထိုခဏခြေသယောက်လင်နှင့်တကွနေ၏။ ပုဏ္ဏားသည်တံခါးခြေရပ်၍အိုရင်မဟုခေါ်၏။ ပုဏ္ဏေးမငယ်သည်ပုဏ္ဏားအသံကိုမှတ်၍ဆိမ်းတိုင်ကိုပြိမ်းစေ၍ တံခါးကိုဖွင့်၍ပုဏ္ဏားအိမ်တွင်းသို့ဝင်သည်ရှိသော် သယောက်လင်ကို ထုတ်သျှက်တံခါးရင်းခြေထား၍ အိမ်သို့ဝင်၍အိတ်ခြေတရုံတရုမခြင်၍။ပုဏ္ဏား၊သင်အလှခံ၍အာဘယ်မျှသော ဥစ္စာကိုရခဲ့သနည်းဟုမေး၏။ ရှင်မ၊ငါသည် တဝေါင်သောဥစ္စာကိုရခဲ့၏ဟုဆို၏ ထိုဥစ္စာသည်အာဘယ်မျှာနည်းဟုမေးလတ်သော်၊ဤမည်သောအရပ်ခြေထားခဲ့၏။ ထိုဥစ္စာကိုနက်ဖြန်နံနက်လျှင်ဆောင်ချေအုံ။မကြောင့်ကြလင့်ဟုဆို၏။ ပုဏ္ဏေးမငယ်သည်သွား၍ သယောက်လင်အား ကြား၏။ ထိုသယောက်လင်သည်ထွက်၍ ဖိမိထားသောဥစ္စာကဲ့သို့ယူ၏။ပုဏ္ဏားသည်နက်ဖြန်နေ့ခြေသွား၍အသပြာတို့ကိုမမြင်သည်ရှိသော် ဘုရားလောင်းအထံသို့သွား၍၊ပုဏ္ဏား၊ အာဘယ်နည်းဟုမေးသည်ရှိသော်၊ပညာရှိ၊အသပြာတို့ကိုမမြင်ဟုဆို၏။ သင်သည်မယားအားကြားသလောဟုမေး၏။ ပညာရှိ၊ကြား၏ဟုဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘုရားလောင်းသည် သယောက်လင်အား ကြားသော အပြစ်ကိုသိ၍။ ပုဏ္ဏား၊သင့်မယားအားဆရာပုဏ္ဏားသည်ရှိသလောဟုမေး၏။ပညာရှိ၊ရှိ၏ဟုဆို၏။သင်အားလည်းရှိသလောဟုမေး၏။ပညာရှိ၊ရှိ၏ဟုဆို၏။ ထိုအခါပုဏ္ဏားအားဘုရားလောင်းသည်ရုနစ်ရက်တို့ရိက္ခာကိုပေး၍ သွားလော့၊ ရှေးဦးစွာသောနေ့ခြေသင်၏ဆရာပုဏ္ဏားတယောက်၊သင့်မယား၏ဆရာပုဏ္ဏားတယောက်၊ဤနှစ်ယောက်တို့ကိုတိတ်၍သင့်မယားသည် ရုနစ်ရက်ပတ်လုံးဘိတ်အပ်သောပုဏ္ဏား၏ မပြတ်လာသည်၏အဖြစ်ကိုသိ၍ ငါ့အားကြားလော့ဟုဆို၏။ ထိုပုဏ္ဏားသည်ဘုရားလောင်းဆိုတိုင်းပြု၍၊ ပညာရှိ၊အကျွန်ုပ်သည် မပြတ်လာ၍စားသော ပုဏ္ဏားကိုမှတ်အပ်၏ဟု ဘုရားလောင်းအားကြား၏။ဘုရားလောင်းသည်ထိုပုဏ္ဏားနှင့်တကွမင်းချင်းတို့ကိုစေ၍ ထိုပုဏ္ဏားကိုဆောင်စေ၍ ဤမည်သော သစ်ပင်ရင်းမှ သင်သည်ဤမည်သောပုဏ္ဏား၏ဥစ္စာဖြစ်သောအသပြာတထောင်ကို ယူသင့်သလောဟုမေး၏။ပညာရှိ၊မယူဟုဆို၏။သင်သည်သေနကအားပညာရှိ

သည်၏အဖြစ်ကိုမသိသလော။ထိုအသပြာကိုဆောင်စေခဲ့ဟုဆို၏။ ထို
ပုဏ္ဏားသည် ကြောက်သည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်သည်ယူအပ်၏ဟု ဝန်ခံ၏။
သင်သည်အဘယ်မှာ ထားသနည်းဟုမေး၏။ ပညာရှိ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်
ထားအပ်၏ဟုဆို၏။ ဘုရားလောင်းသည် ပုဏ္ဏားကြီးကို။ ပုဏ္ဏားကြီး၊
ထိုပုဏ္ဏေးမကိုပင်လျှင်မယားဖြစ်စေလိုသလော။ထိုသို့မဟုတ်မူကားတ
ပါးမိန်းမကိုယူလိုသလောဟုမေး၏။ပညာရှိ၊ ထိုပုဏ္ဏေးမယ်သည်ပင်
လျှင်အကျွန်ုပ်၏မယားဖြစ်စေလို၏ဟုဆို၏။ဘုရားလောင်းသည်လူတို့ကို
စေ၍ ပုဏ္ဏား၏အသပြာတို့ကိုရင်း။ပုဏ္ဏေးမယ်ကိုရင်းဆောင်စေ၍ ခိုး
သူပုဏ္ဏား၏လက်မှ အသပြာတို့ကို ပုဏ္ဏားကြီးအာ ;ပေးစေ၍ ခိုးသူ
ပုဏ္ဏားအားမင်းဒဏ်ကိုပြုစေ၍ဖြိုကိုစည်လည်စေ၍ပုဏ္ဏေးမအားလည်း
မင်းအာဏာကိုပြုစေ၍ ပုဏ္ဏားအား;ကြီးစွာသော စည်းစိမ်အခြံအရံကို
ပေး၍ မိမိအထံ၌လျှင်နေစေ၏။ (သတ္တုဟုမဲ့ ဟောသဒ္ဒါပဌမကွဲရာနှင့်လို
သည်။ဘဏ္ဍကားသားရေအိတ်ဟော်။ဘသဝါတ်။တပစ္စည်း။ကြက်ပစ္စည်း
သက်မှာ'ဆ္ဆ'ဟူ၍လည်းရှိ၏။ ။ဘဏ္ဍာစမ္ဘပသိဒ္ဓကံ။(အ ဘိဝေါန်။)ဝိဝန္ဓ
ပရိဝန္ဓ ကိလေသမယံဆဒ်ဆာဒနံ ယသ္သသောဝိဝန္ဓဆဒေါ။ဝိုကာမြင်၍
ပဌမအနက်ယောဇနာသည်။ တိုဝိဝေန္ဓ၌သတ္တုဝိဝေဆဒ၌ဝိဝန္ဓဆဒ်ဝိ'ဝ'ရိ
တံ'ဝန္ဓဆဒ်ယသ္သသောတိုဝိဝန္ဓဆဒေါဟူသော အဌကထာပြအနက်ကို
တွေ့၍ဒုတိယအတ္ထကိုယောဇနာသည်။ကမ္မကိလေသဝိပါကဂါ;သုံးပါး
သောဝန်တည်း။ ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ, မာန, ဒိဋ္ဌိ,အဝိဇ္ဇာ,ဒုစ္စရိတကား
ခုနစ်ပါးသောအရိုးအကာအဖုံးအဝိတ်တည်း။ဝိဝန္ဓဆဒေါဆိုအပ်လျက်
နိဂ္ဂဟိနည်းအား;ဖြင့်သြကိုအာပြုသည်။ ။သြကာရောအာကာရံဥကာ
ရဟ္ဒ။ ။ဝိဝန္ဓဆဒါအာရောဂ္ယံ။ ။(သဒ္ဒနီတိ)။ ။ဆအစိတ်ကိုကား
ဆန်းအလို၌ဒါ;ဒီဃပြု၍ဆာဒါနေသည်။ ဝေတနဿ ဝေတ္တနံ၊ အယမေဝ
ပါ;ဌော။(အဌကထာ)။ဝေတန,ဝေတ္တန,ပရိယာယ်ပြသည်)။ ။သတ္တု
ဘဏ္ဍစာတကံ သတ္တမံ။၄၀ ၂။

၄၀၃-အဋ္ဌသေနဇာတ်။

နဝိန္ဒ်တက္ကသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ယေမေအဟံနဇာနာမိ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်း

ဆာဆင်အပ်သော ဤအမြင်သေနဇာတ်ကို၊ အာဇီဝပြည့်ကိုမှီ၍ အဂ္ဂါဠဝ စေတီမြတ်သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ ကုဋိကာရသိက္ခာပုဒ်ကိုအကြောင်း ပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအကြောင်းကိုမေးအံ့ဟုကြံ၏။ ကြံပြီး၍မင်းသည်တနေ့သမ္ဗန်နှက် စာစားပြီးသော်သွား၍ရှိခိုး၍တင့်အပ်သောအရပ်မြတ်နေလျက် တပါးကုန် သောသူတို့၏တောင်းသောအကြောင်းကိုရင်း, ရှင်ရသေ့၏ မတောင်း သောအကြောင်းကိုရင်းမေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

(၁၀၄၃) ယေ မေ အဟံ နဇာနာမိ၊အမြင်သေနဝနိဗ္ဗကေ။
တေ မံ သဂ်မ္မ ယာစန္တိ၊ကဿာ မံ တွံ နယာစသိ။ ။

ဟူ၍သောရှေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၄၃) အမြင်သေန၊အရှင်အမြင်သေန။ ယေမေဝနိဗ္ဗကေ၊ အကြင်သူ တောင်းစားတို့ကို။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။နဇာနာမိ၊မသိ။ တေ၊ထိုသူတို့ သည်။ မံ၊အကျွန်ုပ်သို့။ သဂ်မ္မ၊ အညီအညွတ် လာလတ်၍။ ယာစန္တိ၊ တောင်းကုန်၏။ကဿာ၊အဘယ်ကြောင့်။ တွံ၊သင်သည်။မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။ နယာစသိ၊မတောင်းသနည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၁၀၄၄) ယာစကော အပ္ပိယော မောတိ၊ယာစံ အဒဒမပ္ပိယော။
တသ္မာဟံ တံ နယာစာမိ၊မာ မေ ဝိဒေဿနာ အဟု။ ။

ဟူသော၎င်းနောက်ဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၄၄) မဟာရာဇ၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး။ ယာစကော၊တောင်းတတ် သောသူကို။ ဒါယကဿ၊ ပေးတတ်သောသူသည်။ အပ္ပိယော၊ မချစ် အပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ယာစံ၊တောင်းသောဝတ္ထုကို။ အဒဒံ၊မပေး သောသူကို။ယာစကဿ၊တောင်းသောသူသည်။ အပ္ပိယော၊မချစ်အပ် သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။မေ၊ငါ့အား။ ဝိဒေဿနာ၊ရှုန်း ခြင်းသည်။မာအဟု၊မဖြစ်စေသတည်းဟု။အဟံ၊ငါသည်။ တံ၊သင်မင်း ကြီးကို။နယာစာမိ၊မတောင်း။ ။

ထိုအခါ ဘုရားလောင်း၏စကားကိုကြား၍မင်းသည်။ ။

(၁၀၄၅) ယော ဝေ ယာစနဿ-ဓီဝါနော၊ကာလေ ယာစံ နယာစတိ။
ပရေ ဗ္ဗ ဗုညံ ခံသေတိ၊အတ္ထနာဝိ နဓီဝတိ။ ။

(၁၀၄၆) ယော ဝေ ယာစနဖိ-ဝါနော၊ကာလေ ယာစနံ ယာစတိ။
ပရေ္ဓ ပုညံ လဇ္ဇေတိ၊အတ္ထနာဝိစ ဖိ-ဝတိ။ ။
(၁၀၄၇) နု ဗိဒေသန္တိ သပ္ပညာ၊ဒိသ္မာ ယာစကမာဂတော။
ဗြဟ္မစာရိ ဗိယော မေသိ၊ဝဒ တွံ ဘညမိစ္ဆသိ။ ။
ဟူသောဤသုံးဂါထာတို့ကိုဆိုဏ်။ ။
(၁၀၄၅-၁၀၄၇) အယျအမ္ဘိသေန၊အာရင်အမ္ဘိသေန။ယာစနဖိ-ဝါနော၊ တောင်း၍အသက်မွေးသော။ယောစ၊အကြင်ရဟန်း,ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ဝေ၊စင်စစ်။ ကာလေ၊တောင်းသင့်သောကာလ၌။ ယာစနံ၊တောင်းအပ်သောဝတ္ထုကို။ နယာစတိ၊မတောင်း။သော၊ထို၊ရဟန်း,ပုဏ္ဏားသည်။ပ ရေ္ဓ၊သူတပါးကိုလည်း။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ဝံသေတိ၊ယုတ်စေတတ်ဏ်။ အတ္ထနာဝိ၊မိမိသည်လည်း။နဖိ-ဝတိ၊ချမ်းသာစွာအသက်မမွေးရ။ ။အ ယျအမ္ဘိသေန၊အာရင်အမ္ဘိသေန။ယာ့စနဖိ-ဝါနော၊တောင်း၍အသက်မွေး သော။ယောစ၊အကြင်ရဟန်း,ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ကာလေ၊တောင်းသင့် သောကာလ၌။ယာစနံ၊တောင်းအပ်သောဝတ္ထုကို။ယာစတိ၊တောင်းဏ်။ သော၊ထို၊ရဟန်း,ပုဏ္ဏားသည်။ပရေ္ဓ၊သူတပါးကိုလည်း။ပုညံ၊ကောင်း မှုကို။လဇ္ဇေတိ၊ရှေစေဏ်။အတ္ထနာဝိစ၊မိမိသည်လည်း။ဖိ-ဝတိ၊ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးရဏ်။ ။အယျအမ္ဘိသေန၊အာရင်အမ္ဘိသေန။သပ္ပညာ၊ဒါန,ဒါ နဖလကိုသိကုန်သောပညာရှိတို့သည်။ ဝေ၊စင်စစ်။အာဂတော၊လာကုန် သော။ ယာစကော၊ယာစကာတို့ကို။ဒိသ္မာ၊ဖြင့်၍။နုဗိဒေသန္တိ၊အမျက်မ ထွက်ကုန်။ ဝါ၊မရှုန်းကုန်။မေ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ဗြဟ္မစာရိ၊ဖြတ်သောအ ကျင့်ရှိသောအာရင်ဘုရားကို။ဗိယော၊ချစ်အပ်သည်။အသိ၊ဖြစ်ဏ်။တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။တွံ၊အာရင်ဘုရားသည်။ ဘညံ၊ဘဏ်တဗ္ဗဝစနံယံကိ-ဗ္ဗိ-ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ တစုံတခုဆိုဘွယ်စကားကို။ ဣစ္ဆသိ၊အလိုရှိအုံ့။ဝဒ၊ဆိုသာဆိုတော်မူ။ ဝါ၊တောင်းသာတောင်းကာမူ။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓဖွဲ့၊ပြည်အလုံးကိုလည်း။တော၊ အာရင်ဘုရားအား။ဒသသာဓိယော၊ပေးအုံ့မည်မချုတ်တည်း။ ။(အား နာတော်မမှုလင့်ဟူလိုသည်။ ။သဗ္ဗဗု,စသည်ကားထည့်ပါ၌)။ ။

ဤသို့မင်းသည်မင်းအဖြစ်ဖြင့်ဘိတ်အပ်သော်လည်း တစုံတခုသော ဝတ္ထုကိုမတောင်းသလျှင်ကတည်း။ဤမင်းသည် ဤသို့အလိုကိုဆိုသည် ရှိသော်၊ဘုရားလောင်းသည် ရဟန်းတို့၏အကျင့်ကိုပြုအုံ့သောဂျာ၊ဖြတ် သောမင်းကြီး၊ ဤတောင်းခြင်းမည်သည်ကား ကာမစည်းစိမ်ကိုခံကုန်

သောလူတို့၏အလေးအကျင့်တည်း။ ရဟန်းပြုကုန်သောသူတို့၏အလေ့အကျင့်မဟုတ်။ ရဟန်းသည်ရဟန်းပြုသောကာလမှစ၍ လူတို့နှင့်မတူသောစင်ကြယ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်ဖြစ်ရာ၏ဟု, ရဟန်း၏အကျင့်ကိုပြလိုရကား။ ။

(၁၀၄၈) နှ ဝေ ယာစန္တိ သပ္ပညာ၊ဓိရောစ ဝေဒိတုမရဟတိ။
ဥဒ္ဓိသ အရိယာ တိဋ္ဌန္တိ၊သော အရိယာနှ ယာစနာ။ ။

ဟူသောဤဆဋ္ဌဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၁၀၄၈) မဟာရာဇ၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး။ ဝေ၊စင်စစ်။ သပ္ပညာသုပညာ၊ တင့်တယ်သော ပညာရှိကုန်သော ဘုရား,ဘုရားသာဝက,မင်ညာဇာတ်အထိုဌာ ကျင့်ကုန်သော ဣသိ,ပဗ္ဗဇိတ,ဗောဓိသတ္တာတို့သည်။ နှ ယာစန္တိ၊ ငါတို့အား ဤဥစ္စာဤဥစ္စာကို ပေးကြပါကုန်ဟု ရှိုင်းပြုလို မတောင်းကုန်။ စ၊ထိုသို့ပင် မတောင်းခြားသော်လည်း။ ဓိရော၊ ပညာရှိသောဥပဇ္ဈာကဒါယကာသည်။ဝေဒိတုံ၊ဂိလာနကာလ,အဂိလာနကာလနှစ်ပါးခွဲ အကြင်ဝတ္ထုဖြင့်အလိုရှိ၏၊ထိုအလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုကို အလိုလိုပင်လျှင်ညာဏ်ဖြင့်သိခြင်းငှါ။အရေဟတိ၊ထိုက်၏။အရိယာ၊စင်ကြယ်သော အကျင့်ရှိသော သူတော်သူမြတ်တို့မူကား။ ဥဒ္ဓိသ၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုကိုရည်မှတ်၍။တိဋ္ဌန္တိ၊နှုတ်မဖွင့်ဘဲဆွမ်းခံတ်သက်သက်ဖြင့် ငြိမ်သက်စွာရပ်ကုန်၏။ သော၊ဤကိုယ်အင်္ဂါ,နှုတ်အင်္ဂါကို မယှက်စေမူ၍လိုအပ်သောဝတ္ထုကိုရည်မှတ်လျက် ငြိမ်သက်စွာရပ်ခြင်းသည်။ အရိယာနှံ၊စင်ကြယ်သော အကျင့်ရှိကုန်သော ဘုရား,သာဝက,ဣသိ,ပဗ္ဗဇိတတို့၏။ယာစနာ၊တောင်းခြင်းမည်၏။ ။

မင်းသည် ဘုရားလောင်း၏စကားကိုကြား၍၊ အရှင်ဘုရား၊ပညာရှိသောအလုပ်အကျွေးသည်လျှင်သိ၍ ဆရာအား လှူအပ်သော ဝတ္ထုကို အကယ်၍လှူခြားအုံ၊အကျွန်ုပ်သည်လည်း အရှင်ဘုရားတို့အား ဤမည်သောဤမည်သောဝတ္ထုကိုလှူအုံဟုဆိုလိုရကား။ ။

(၁၀၄၉) ဒဒါမိ ဟေ ပြာဟ္မဏ ရောဟိဏိနံ၊
ဂဝံ သဟာသိ သဟ ပုဂ်ဝေန။
အရိယော ဟိ အရိယဿ ကထံ နှ ဒဇ္ဇာ။
သုတ္ဌာနှ ဂါထာ ဘဝ ဓမ္မ-ယုတ္တာ။ ။

ဟူသောဤဩဿသာနှဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၁၀၄၉) ပြောဟူကား၊မကောင်းမှုကိုအပယ်ရှိသောရှင်ရဟန်း။တေ၊အ
ရှင်ဘုရားအား။ ပုဂ်ဝေန၊ရှေ့ဆောင်နွားလားနှင့်။ သဟာ၊တကွ။ ရောဟိ
ဏီနုံ၊နီသောအဆင်းရှိကုန်သော။ဂဝံ၊နွားမတို့၏။ သဟာသံ၊အထောင်
ကို။ ဒဒါပိ၊ခိရ,ဒဓိ,သပ္ပိ,နဝနီတ,မရုရရသကို သုံးဆောင်ခြင်းဌာလ္လပါ
၏ ဟိယုတ္တံ၊သင့်စွ။ တဝ၊အရှင်ဘုရား၏။ ဓမ္မယုတ္တာ၊တရားနှင့်ယှဉ်ကုန်
သော။ ဂါထာ၊ဂါထာတို့ကို။ သုတ္တာနု၊နာရ၍။ အရိယော၊အာစာရအရိ
ယဖြစ်သောအကျွန်ုပ်သည်၊အရိယသ၊အာစာရအရိယာဖြစ်သောအရှင်
ဘုရားအား။ ကထံ၊ အဘာယ်အကြောင်းကြောင့်။ နဒဇ္ဇာ၊ မလှုပ်နည်း။
ဒဇ္ဇာမိဇဝ၊ ပစ္စည်းဝန်ပုပ်မသိ(ရှိ)ပ်ဘဲ၊ဝမ်းထဲ ပြောင့်မှန်၊နိဗ္ဗာန်မျိုးကို၊
စိုက်ပျိုးပေးလှုပ်ရှားသည်သာတည်း။ ။(ဝိဒေဿနာဌ္ဌဒိသိအဋ္ဌတိယံ၊ ခ
ဘုမာလာရှိရကား၊ ဓမ္မဒေဿိ ပရာဘဝေါ၌ကဲ့သို့ မနှစ်သက်ခြင်း,မုန်း
ခြင်းအနက်ကိုဟောသည်။ ယာစ,ကမာဂတော၌ကိုအ,မအာဂုံ။ ဝဒတွံ
မံဝဒေဟိယာစာဟိယော၀။ ဘည္ဇမိ၌သိတိ ယံကိ၌ဝတ္ထုဗ္ဗံ ဇုန္ဆသိသဗ္ဗ
ရဇ္ဇံဝိတေဒဿာမိယော၀။ ။ဤအဌကထာ၌ဝဒတွံကိုမံဝဒေဟိဘွင့်ရ
ကား။ဝဏ်ရှိသည်မသင့်။ဘည္ဇမိ၌သိကိုယံကိ၌ဝတ္ထုဗ္ဗံဘွင့်ရကား အညံ
ရှိသည်မသင့်။ဘည္ဇန္တိ ဘဏ်တဗ္ဗံဝစနံ။တမေဝဝိဝရတိယံကိ၌ဝတ္ထုဗ္ဗမိ
တိ။သပ္ပညာ သုပညဝါသုသိလ၀ါ။အဌကထာဘွင့်သည်ကား၊သတ္တ၀ါ
တို့သဏ္ဌာန်ဝယ်ပညာနှင့်သိလသည်ရှည်းရုံလိုရင်းတရားဖြစ်သည်၊ပညာ
သည်လည်းသိလနှင့်ကင်း၍ အကျိုးမသန်၊ သိလသည်လည်းပညာနှင့်
ကင်း၍မဖြူစင်နိုင်သည်ကိုသိစေလိုသည်)။ ။အဋ္ဌသေနဇာတကံ အဌ
မံ။၄၀၃။

၄၀၄-ကရိဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဖြစ်
စွာဘုရားသည်၊ယဇ္ဇဝေဒိနိုဝိသတိ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်တို့ဖြင့် တန်း
ဆာဆင်အပ်သော ဤကရိဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သိတင်း
သုံးနေတော်မူစဉ်၊ ဒေဝဒတ်ကိုမြေမျိုခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်
မူ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည်သွားရ၍ မျောက်အပေါင်း၏ အလယ်၌နေလျက် ပညာစက္ခုရှိတို့၏အဆုံးအမကိုနားမထောင်မူ၍ရန်သူတို့၏အရပ်၌ နေသော သူဘိုးမည်သည့်ဤသို့ပျက်စီးကုန်၏ဟု မျောက်အပေါင်းအား ဆုံးမလို သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ။

(၁၀၅၀) ယဏ္ဍ ဝေရိ နိဝိသတိ၊နဝသေ တဏ္ဍ ပဏ္ဍိတော။
ကေရဏ္ဍံ ဒ္ဒိရဏ္ဍံဝါ၊ဒုက္ခံ ဝသတိ ဝေရိသု။ ။

(၁၀၅၁) ဒိသော ဝေ လဟု-စိတ္တသ၊ပေါသသာနု ဝိဓိယတော။
ကေသ ကဝိနော ပေါတု၊ယူထသ အနယော ကတော။ ။

(၁၀၅၂) ဗာလော ပဏ္ဍိတ-မာနီ၊ယူထသ ပရိဟာရကော။
သစိတ္တသ ဝသံ ဂတ္ဝါ၊ပသေသထာယံ ယထာ ကဝိ။ ။

(၁၀၅၃) နု သာရ ဗလ ဝါ ဗာလော၊ယူထသ ပရိဟာရကော။
အ-ဟိတော ဘဝတိ ဥာတိနံ၊သကုဏာနံ ဝေဒုကော။ ။

(၁၀၅၄) ဒိရော ဗလ ဝါ သာရ၊ယူထသ ပရိဟာရကော။
ဟိတော ဘဝတိ ဥာတိနံ၊တိဒသာနံ ဝါသဝေါ။ ။

(၁၀၅၅) ယောစ သိလဗ္ဗ ပညဗ္ဗ၊သုတဗ္ဗတ္ထိ ပသ္သတိ။
ဥဘိန္နမတ္ထံ စရတိ၊အတ္ထနောစ ပရသ္သစ။ ။

(၁၀၅၆) စာသ္မာ တုလေယျမတ္ထာနံ၊သိလပညာသုတာဓိဝ။
ဂဏ်ံဝါ ပရိဟာရေ ဒိရော၊ကောဝါ ဝိ ပရိဗ္ဗဇေ။ ။

ဟူသောဂါထာတို့ကိုဆိုတို့။ ။

(၁၀၅၀-၁၀၅၆) ယဏ္ဍ၊အကြောင်အရပ်၌။ ဝေရိ၊ရန်သူသည်။ နိဝိသ တိ၊နေ၏။တဏ္ဍ၊ထိုရန်သူ၏ရာအရပ်၌။ပဏ္ဍိတော၊ပညာ၏သည်။ကေရဏ္ဍံ ဝါ၊တရက်မျှရင်း။ဒ္ဒိရဏ္ဍံဝါ၊နှစ်ရက်မျှရင်း။နဝသေ၊မနေရာ။ ဝေရိသု၊ရန် သူတို့ဘောင်၌။ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲဒုက္ခ၊ဝသတိ၊နေရ၏။ ။ဝေ၊စင်စစ်။ လဟု စိတ္တသ၊ပေါ့သောစိတ်ရှိသောသူ၏။ အနုဝိဓိယျတော၊ ပေါ့သောစိတ်ရှိ သည်သို့အတူလိုက်၍ကျင့်သောစိတ်ရှိသော။ ပေါသသ၊သတ္တဝါအား။ ဒ္ဒိသော၊ရန်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။လဟုစိတ္တသ၊ပေါ့သောစိတ်ရှိသော။ဇ ကာသကဝိနော၊တကောင်သောမျောက်၏။ ဟောတု၊အကြောင်းကြောင့်။ ယူထသ၊အလုံးစုံသောမျောက်အပေါင်း၏။ အနယော၊ပျက်စီးခြင်းကို။ ကတော၊ပြုအပ်၏။ ။ယူထသ၊အပေါင်းကို။ ပရိဟာရကော၊ ဆောင် သော။ယော၊အကြောင်သူသည်။ ဗာလော၊မိုဝိုရိုက်သည်ဖြစ်လျက်လျှင်။

ပဏ္ဍိတမဟာနိ၊မိမိကိုယ်ကိုငါပညာရှိဟုထင်မှတ်သည်ဖြစ်၍။ ပဏ္ဍိတာနုံ၊ ပညာရှိတို့၏။ သြဝါဒ်၊အာဇုံးအမက်ကို။ အကတ္တာ၊မပြုမူ၍။ သစိတ္တသေ၊မိမိ စိတ်၏။ ဝသံ၊အလိုနှင်ငံသို့။ ဂတ္ဝါ ဂစ္ဆတိ၊လိုက်၏။ သစိတ္တသေ၊မိမိစိတ်၏။ ဝ သံအလိုနှင်ငံသို့။ ဂတံ၊လိုက်သော။ တံ၊ထိုသူကို။ အယံ ကဝိ၊ဤဒုဋ္ဌစဖြစ် သောမျောက်သည်။ မတောယထာ၊သောဘိသက္ခဲသို့။ မတံ၊သေသည်ကို။ ပသေယ၊ဖြင်ရရာ၏။ ။ဗလဝါ၊အားရှိသော။ ယူထသာ၊အပေါင်းကို။ ပရိဟာရကောဆောင်တတ်သော။ ဗာလော၊သူရိုက်သည်။ နသာရု၊ မ ကောင်း။ သကုဏာနံ၊ဌက်တို့၏။ စေဒုကောဇ္ဇ ဝ၊ဝိန်ညင်းကဲ့သို့။ ဥာတိ နံ၊ဆွေမျိုးတို့၏။ အဟိတောစိုးပွါးမဲ့ကိုဆောင်သည်။ ဘဝတိ၊ဖြစ်တတ် ၏။ ။ယူထသာ၊အပေါင်းကို။ ပရိဟာရကောဆောင်တတ်သော။ ဗလ ဝါ၊အားရှိသော။ ဗိရောဝ၊ပညာရှိသည်သာလျှင်။ သာရု၊ကောင်း၏။ တိဒ သာနံ၊တာဝတိံသာနတ်တို့၏။ ဝါသဝေါ ဝ၊သိကြားမင်းကဲ့သို့။ ဥာတိနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏။ ဟိတောအစိုးအပွါးကိုဆောင်သည်။ ဘဝတိ ဖြစ်၏။ ယောစ၊အကြင်သူသည်လည်း။ အတ္တာနံ၊မိမိ၌။ သိလဿ၊သိလကိုရင်း။ ပညာ ဿ၊ပညာကိုရင်း။ သုတဿ၊သုတကိုရင်း။ ပသဿတိ၊ဖြင်၏။ သော၊ထိုသူသည်။ အတ္တာနော၊မိမိ၏ရင်း။ ပရဿ၊သူတပါး၏ရင်း။ ဥဘိန္နံ၊နှစ်ပါးသောသူ တို့၏။ အတ္ထံ၊အစိုးအပွါးကို။ စရတိ၊ကျင့်နိုင်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ သိလ ပညာသုတံ၊သိလပညာသုတကို။ တုလတိဿ ဝ၊နှိုင်းချိန်သကဲ့သို့။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း။ တောသု၊ထိုသိလပညာသုတတို့၌။ တုလေယျ၊နှိုင်းချိန် ရာ၏။ တုလေတ္မာ၊နှိုင်းချိန်ပြီး၍။ ဗိရော၊ပညာရှိသည်။ ဂဏံ ဝါ၊ဂိုဏ်းကိုမူ လည်း။ ပရိဟာရေ၊ဆောင်ရာ၏။ ဧကော ဝါ ပိ၊တယောက်အထီးထည်းဖြစ် ၍မူလည်း။ ပရိဗ္ဗဇေ၊ကျင့်ရာ၏။ ။(ပရိသုပဇ္ဇာကေနာပိ ဝိဝေကစာရိနာ ဝိဗ္ဗုမေဟိ တိဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတေနေ ဝ ဘဝိတဗ္ဗံ။ ဟူလိုသည်)။ ။ယူ ထဒ္ဓိ ဗိဒိ ဗဟုတိ ယာ ဘဗ္ဗရာ ထနှင့်လိုသည်)။ ။ကဝိဇာတကံ နဝမံ။ ၃ ၅ ၆ ၇ ၆ ၆ ၆

ထိုစကားကိုကြား၍ဗကဗြဟ္မာသည်သင်သည်၏သို့ဆိုး၏ သင်သည်၏သို့ဆိုး၏ဟုဆို၍ ငါ့ကိုရဟန်းဂေါတမသည်စိစစ်လျက် လိုက်လတ်အံ့ဟုကြံ၍ ဥပမာမည်သည်ကားအားနည်းသော ခိုးသူသည်နှစ်ချက် သုံးချက်ကျုန်သော ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့ကိုရ၍ ငါသည်သာလျှင်ခိုးသူလော ၏အမည်ရှိသောသူသည်လည်း ခိုးသူတည်း ။၏အမည်ရှိသောသူသည်လည်းခိုးသူတည်းဟု ခပ်သိမ်းသောအဘော်တို့ကိုလည်း ကြားသကဲ့သို့ အတူလျှင် သဗ္ဗညူဖြတ်စွာဘုရား၏ စိစစ်ခြင်းမှ ကြောက်သော ကြောင့် တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သောမိမိအဘော်တို့ကိုကြားလိုရကား။ ။

(၁၀၅၇) ဒွါသတ္တတိ ဂေါတမ ပုညကမ္မာ၊
ဝသ-ဝတ္ထိနော စာတိ-စရံ အတီတာ။
အယမန္တိမာ ဝေဒဂု ဗြဟ္မပုတ္တိ၊
အဘ္ဘာဘိစပ္ပန္တိ ပစာ အနေကာ။ ။

ဟူသောဂျေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၅၇) ဘောဂေါတမ ၊အို၎င်ဂေါတမ။ ဒွါသတ္တတိ၊ ခုနှစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်ကုန်သော။ပုညကမ္မာ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှုရှိကုန်သော၎င်တို့သည်။ ဝသဝတ္ထိနော၊မိမိအလိုကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ စာတိစရံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊အို၊ခြင်းကို။အတီတာ၊လွန်ကုန်ပြီ။ ဝေဒဂု၊ပညာရှိတို့သည် ရောက်အပ်သော။အယံ၊ဗြဟ္မပုတ္တိ၊၏ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ဖြစ်ခြင်းသည်။အန္တိမာ၊အဆုံးဖြစ်သောဖြစ်ခြင်းတည်း။ အသ္ဘေအမှေ၊ငါတို့ကို။ အနေကာ၊များစွာကုန်သော။ပစာ၊သတ္တဝါတို့သည်။အဘိစပ္ပန္တိ ။ငါတို့သည်လည်း ၏အရှင်ဗြဟ္မာတို့ကဲ့သို့သောရှိကုန်သည်ဖြစ်ရပါမူကား ကောင်းလေစွဟု တောင့်တကုန်၏။ ။

ထိုဗြဟ္မာ၏စကားကိုကြား၍သဗ္ဗညူဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ။

(၁၀၅၈) အပ္ပံ သိ ဇေတံ နဟိ ဒီဃမာယု၊
ယံ တွံ ဗက မညသိ ဒီဃမာယု။
သတံသဟဿာနိ နိရဗ္ဗုဒါနံ၊
အာယုံ ပစာနာမိ တဝါဟ ဗြဟ္မေ။ ။

ဟူသော၏ဒုတိယဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။ ။

(၁၀၅၈) ဗက၊ဗကဗြဟ္မာ။တွံ၊သင်သည်။ ယံအာယုံ၊အကြင်အသက်ကို။ဒီဃံ၊ရှည်၏ဟူ၍။မညသိ၊အောံမေ့၏။ ဇေတံအာယု၊ထိုအသက်သည်။

အပ်ုံးနည်းသည်။အသိုးဖြစ်၏။ဒီဃံ၊ရှည်သည်။နဟိအသိုးမဖြစ်သည်သာ တည်း။ဖြေဟွေ၊ဖြေဟွာ။အဟံ ငါသည်။(နိုဂ္ဂဟိတ်ကျေသည်)။တဝ၊သင်၏။ အာယဆုံ၊အသက်ကို။ နိရေဇ္ဇ၊ဒါနံ၊နိုရေဇ္ဇ၊ဒဟာ၊ဆိုအပ်သော ဂဏန်းတို့၏။ သ တံသဟာသာနိ၊တသိန်းအတိုင်းအရည်ရှိသော ဂဏန်းတို့သည်။ အဟ ဟံနာမ၊တရုသောအဟာဟမည်၏။ကြွေကံ၊ဤ၌ရှေးဤမျှအဟာဟဂဏန်းအ တိုင်းအရည်ရှိ၏ဟူ၍။ပစာနာမိ၊သိ၏။

ထိုစကားကိုကြား၍ဗကဗြဟ္မာသည်။ ။

(၁၀၅၉) အနန္တ-ဒဿီ ဘဂဝါဟာမတ္ထု၊
ဇာတိဇ္ဇရံ သောကမုပါတိဝတ္တော။
ကိံ မေ ပုရာဏံ ဝတ-သိလဝန္တံ၊
အာစိက္ခ မေ တံ ယမဟံ ဝိဇညံ။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၅၉) ဘောဂေါတမ၊အိုရှင်ဂေါတမ။ တုမ္မေ၊သင်တို့သည်။ အဟံ၊ ငါကား။အနန္တဒဿီ၊အဆုံးမရှိသောတရားကိုမြင်သော။ ဘဂဝါ၊ဘုရား သည်။အတ္ထု၊ဖြစ်၏။ ဇာတိဇ္ဇရဉ္စ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအို၊ခြင်းကိုလည်း။ သောဝ ကဉ္စ၊စိုးရိမ်ခြင်းကိုလည်း။ ဥပါတိဝတ္တော၊လွန်၏။ ဒုတိ၊ဤသို့။ ဒဝထ၊ဆို ကုန်၏။ဝေဝံသန္တော၊ဤသို့အရှင်ဘုရားသဖွယ်ဗုဒ္ဓဖြစ်လတ်သော်။မေ၊ငါ၏။ ပုရာဏံ၊ရှေးဦးဖြစ်သော။ဝတသိလဝန္တံ ဝတသိလံ၊ အကျင့်သိလသည်။ (အနန္တကားအနက်မရှိ။ဝကားအာဂုံ)။ ကိံ၊အဘယ်နည်း။ ယံ၊ အကြင်အ ကျင့်သိလကို။အဟံ၊ငါသည်။ဝိဇညံ၊သိရာ၏။တံ၊ထိုအကျင့်သိလကို။မေ၊ ငါ့အား။အာစိက္ခ၊ကြားလော့။ ။

ထိုအခါ ဗကဗြဟ္မာအား မြတ်စွာ ဘုရားသည် အတိတ် ဝတ္ထုကို ဆောင်၍ကြားလိုရကား။ ။

(၁၀၆၀) ယံ တွံ အပါယေသိ ဗဟူ မနုဿေ၊
ဝိပါသိတော ဃမ္မနိ သမ္ဘရေတော။
တန္တေ ပုရာဏံ ဝတ-သိလဝန္တံ၊
သုတ္တပ္ပဒုဒ္ဒါ ဝ အနုဿရာမိ။ ။

(၁၀၆၀) ယံ ဇေတ-ကူလတ္ထိ ဇနံ ဂတိတံ၊
အမောစယိ ဂယ္ဟက-နိယ္ယာမဘုံ။

တန္တေ ပုရာဏံ ဝတ-သိလဝန္တံ၊
သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေါ အနုဿရာမိ။ ။
(၁၀၆၂) ဂဂ်ါယ သောတဘိ ဂဟိတ-နာဝံ၊
လုဒ္ဓေန နာဂေန မနုဿ-ကပ္ပါ။
အမောစယိတ္ထ ဗလသာ ပသယ္ဟ၊
တန္တေ ပုရာဏံ ဝတ-သိလဝန္တံ၊
သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေါ အနုဿရာမိ။ ။
(၁၀၆၃) ကပ္ပေါစ တေ ပဌမစရော အဟောသိ၊
သမ္ဘုန္ဒဝန္တံဝတိဒံ အမညံ။
တန္တေ ပုရာဏံ ဝတ-သိလဝန္တံ၊
သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေါ အနုဿရာမိ။ ။
ဟူသောလေးဂါထာတို့ကိုဆိုရ၏။ ။
၁၀၆၀-၁၀၆၃) ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာ။ တို့၊ သင်သည်။ ဗဟု၊များစွာကုန်သော။ ဗိပါသိတော၊ရှေးတော်ကုန်သော။ ဃမ္ဘနိသမ္ဘရေတော၊အလွန်ပူပြင်းသောနေပူသည်ကိုပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ပင်ပန်းကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့ကို။ ယံအပါယောသိ၊အကြင်ရေသောက်စေ၏။ တော၊သင်၏။ ပုရာဏံ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော။ တံဝတသိလဝန္တံ၊ ထိုအကျင့်သီလကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊ပစ္စု။သကာလဒ္ဓ အိပ်မက်ဖြင့်၍ နိုးသောယောဂျားကဲ့သို့။ အနုဿရာမိ၊အောက်မေ့နိုင်၏။ ။ ဗြဟ္မာ၊ဗြဟ္မာ။ ကောကူလတို့၊ ကောဖြစ်နှင့်။(နိဂ္ဂဟိတ်ကျ)။ဂဟိတံ၊ဘမ်းအပ်သော။ ဂယ္ဟကနိယျမာနံ၊သုံ့ရဘမ်း၍ ဆောင်အပ်သော။ ဇနံ၊လူကို။ ယံအမောစယိ၊ အကြင်လွတ်စေပြီ။တော၊သင်၏။ ပုရာဏံ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော။ တံဝတသိလဝန္တံ၊ထိုအကျင့်သီလကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊ပစ္စု။သကာလဒ္ဓ အိပ်မက်ဖြင့်၍နိုးသောယောဂျားကဲ့သို့။အနုဿရာမိ၊အောက်မေ့နိုင်၏။ ။ ဗြဟ္မာ၊ဗြဟ္မာ။ ဂဂ်ါယ၊ဂဂ်ါ၏။ သောတဘိ၊အယင်ဦး။ လုဒ္ဓေန၊ကြမ်းသော။နာဂေန၊နဂါးသည်။မနုဿကပ္ပါ၊ လူတို့ကိုနိုပ်စက်လိုခြင်းကြောင့်။ ဗလသာ၊အားဖြင့်။ ပသယ္ဟ၊နိုပ်စက်၍။ ဂဟိတနာဝံ၊ဘမ်းယူအပ်သော လှေကို။အမောစယိတ္ထ၊လွတ်စေပြီ။တော၊သင်၏။ပုရာဏံ၊ရှေးဦးဖြစ်သော၊ တံဝဇသိလဝန္တံ၊ထိုအကျင့်သီလကို။ အဟံ၊ငါသည်။ သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စု။သကာလဒ္ဓအိပ်မက်ဖြင့်၍နိုးသော ယောဂျားကဲ့သို့။ အနုဿရာမိ၊

အောက်မေ့နိုင်၏။ ။ဗြဟ္မာ၊ဗြဟ္မာ။အဟံ၊ငါသည်။တော၊သင်၏။ကပ္ပေါ၊ ကပ္ပမည်သော။ ပဋ္ဌစရောအန္ဓော၀ါသိကော၊တပည့်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။သမ္ဗုဒ္ဓ၀ဏ္ဏ၊ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော။၀တ်၀တာ၀ နှင့်၊ အကျင့်နှင့်ပြည့် စုံသော။ ဣဒံဣမံ ဤဒီသံ၊ဤသို့သဘောရှိသော။ မံ၊ငါ့ကို။တွံ၊သင်သည်။ (ထည့်)။အမည်အမည်မှာနော၊ မအောက်မေ့မိ။အဟံ၊ငါသည်။ တော၊ သင်၏။ဝုရာဏံ၊ရှေးနှစ်ပြစ်သော။ တံ၀တသိလ၀ နှင့်၊ထိုအကျင့်သိလကို။ သုတ္တပုဗ္ဗေ၀ ပဗ္ဗ။သကာလနှစ် အိပ်မက်ဖြင်၍ နိုးသောယောက်ျားကဲ့ သို့။ အနုဿရามိ၊ အောက်မေ့နိုင်၏။ ။ဤသို့သဇ္ဇည္ဗြတ်စွာဘုရား သည်ပိဝိသည်ကေသိရသော့၏ တပည့်ဖြစ်၍ ဤရောဂါကိုပြုမိုးစေသည် ၏အဖြစ်ကိုပြုတော်မူ၏။ဤသို့ပြုတော်မူသောသဇ္ဇည္ဗြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဗကဗြဟ္မာသည် လူ့ပြည်၌ပြုအပ်သောကောင်းမှုကံကို ဗြဟ္မာကြီး မှတ်စေလျက်ဟောတော်။ဗကဗြဟ္မာသည်ဖြတ်စွာဘုရဲ့းစကားတော်ဖြင့် ပိဝိသည်ပြုအပ်သောကောင်းမှုကို အောက်မေ့၍ဖြတ်စွာဘုရားအားချီး မွမ်းလိုမျက်နှာ။ ။

(၁၀၆၄) အဒ္ဓါ ပဇာနာသိ မမေတမာယုံ၊
အညံ့ပိ ဇာနာသိ တထာ ဟိ ဗုဒ္ဓေါ။
တထာ ဟိ တာယံ ဇလိတာနုဘာ၀ေါ၊
ဩဘာသယံ တိဋ္ဌတိ ဗြဟ္မ-လောကံ။ ။

ဟူသောအဆုံးဖြစ်သောဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၁၀၆၄) ဘောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ။ တွံ၊ အရှင်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဇေတံအာ၃ယုံ၊ထိုအသက်အတိုင်းအရှည်ကို။ အဒ္ဓါ၊စင်စစ်။ပဇာနာ သိ၊သိတော်မူ၏။ အညံ့ပိ၊ အကျွန်ုပ်အသက်မှ တပါးသောကုန်အောင်ရုံ သောတရားကိုလည်း။ တွံ၊အရှင်သည်။ဇာနာသိ၊သိတော်မူ၏။ တထာ ဟိ၊ ထိုသို့ ချက်ကုံမဲ့သနေ့ရှိသော ဥေယျတရားကို အကြွင်းမထား သိ တော်မူသောကြောင့်လျှင်။တွံ၊အရှင်သည်။ဗုဒ္ဓေါ၊ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ တ တထာဟိ၊ထိုသို့ဗုဒ္ဓမည်တော်မူသောကြောင့်လျှင်။တော၊အရှင်ဘုရား၏။ အယံဇလိတာနုဘာ၀ေါ၊ ဤထွန်းပသော ကိုယ်တော် အရောင် အာနုဘော်သည်။ဗြဟ္မလောကံ၊ ကုန်အောင်ရုံသောဗြဟ္မာ့ဗြည့်ကို။ ဩဘာ သယံ ဩဘာသယန္တော၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေလျက်။ တိဋ္ဌတိ၊တည် ၏။ ။ဤသို့ဖြတ်စွာဘုရားသည်ကိုယ်တော်၏ ကျေးဇူးကိုသိစေလျက်

တရားဟောခဲ့သည်ကိုပြုတော်မူ၏။ သစ္စာကိုပြုတော်မူသည်၏အဆုံးဌာ
ရောက်လာကုန်သောတသောင်းသောပြုဟ္ဘာတို့၏စိတ်တို့သည် တဏှာ
မာနဒိဋ္ဌိတို့သည်မစွဲလမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍အာသဝေါတို့မှလွတ်ကုန်၏။ ။
(အသ္မာဘိကိုအသွေးအာဘိဖြတ်။ အသွေ,ကားအမှေနှင့်အနက်တူ။ ။
မနုဿကပ္ပါတိမနုဿေသုပိနာသေတိကာမတာယ။ ။(အဋ္ဌကထာ)။ ။
ဗဟုကာတကံ ဒသမံ။၄၀၅။ကုဏ္ဍ၂ဝ၇ေါ ပဋ္ဌမော။ ။

(၂-ဂန္ဓာရဝဂ်)

၄ဝ၆-ဂန္ဓာရစာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြစ်
စွာတုရားသည်။ဟိတ္ထာဂါမသဟာဿာနိ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်း
ဆာဆင်အပ်သော၅ဂန္ဓာရစာတ်ကို၊ဧတေဝန်ကျောင်းတော်၌သိတင်း
သုံးနေတော်မူစဉ်၊ ဘေသဇ္ဇသန္ထိဓိကာရ သိက္ခာပုဒ်ကို အကြောင်းပြု၍
ဟောတော်မူ၏။ထိုအခါဝိဒေဟရဇော့ကို ဘုရားလောင်းသည်၊မင်ဖိုလ်
မှအာချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား၊ယူစနာသုံးရာရှိသော ဝိဒေဟတိုင်း
ကိုစွန့်၍ရဟန်းပြု၍ပလိဝေါဓမရှိသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်၍ ယခုအခါ၌
ဆားခ၌ထပ်စွန်းခြင်းကိုဖြစ်စေ၏ဟုပြိုင်းခြောက်၍ဆုံးမလိုရကား။ ။
(၁ဝ၆၅) ဟိတ္ထာ ဂါမ-သဟာဿာနိ၊ပရိပုဏ္ဏာနိ သောဠသ။
ကောဋ္ဌာဂါရာနိ ဗိတာနိ၊သန္ထိဓိ ဒါနိ ကြုဇ္ဈသိ။ ။
ဟူသော၅ဏ်ပဋ္ဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁ဝ၆၅) ဝိဒေ့ဟ၊ ဝိဒေဟရဇော့။ တွံ၊သင်သည်။ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ပြည့်စုံ
ကုန်သော။သောဠသ,ဂါမသဟာဿာနိစ၊ ရွာတသောင်းခြောက်ထောင်
တို့ကိုလည်း။ ဗိတာနိဟူရာနိ၊အသိပ်အနှက်ပြည့်ကုန်သော။ ကောဋ္ဌာဂါရာ
နိစ၊ရတနာကျီ၊ပုဆိုးကျီ၊စပါးကျီတို့ကိုလည်း။ဟိတ္ထာနု၊ဖွဲ့၍။ ဒုဒါနိ၊ယခု
အခါ၌။လောဘမတ္တံ၊ဆားမျှကို။သန္ထိဓိ၊သိုမှီးခြင်းကို။ကြုဇ္ဈသိ၊ပြု၏။ ။

ထိုဝိဒေဟရဇော့သည်၅ါကဲ့သို့ကဲ့ရဲ့အပ်သည် ရှိသော် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို
သည်းမခံနိုင်ရကားဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ဆရာ၊သင်တို့သည်မိမိအဖြစ်ကို
မမြင်မူ၍ကျွန်ုပ်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်မြင်ကုန်၏။ဆရာတို့သည်ငဲ့အားသူ
တပါးတို့ကိုဆုံးမခြင်းဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ကိုယ်ကိုသာလျှင်

ဆုံးမအံ့ဟုမင်းအဖြစ်ကိုစွန့်၍ရဟန်းပြုသည်မဟုတ်လော။ ယခုအခါအ
ဘဲ့ကြောင့်ကျွန်ုပ်ကိုဆုံးမကုန်သနည်းဟုစောဒနာလိုရကား။ ။
(၁၀၆၆) ဟိတ္တွာ ဂန္ဓာရ-ဝိသယံ၊ပဟူတခန-ခာရိယံ။
ပသာသနတော နိက္ခန္တော၊ ဣဒ ဒါနိ ပသာသသိ။ ။
ဟူသောဤနုတိယဂါထာကိုဆိုတ်။ ။
(၁၀၆၆) အာစရိယ၊ဆရာ။ ပဟူတခနခာရိယံ၊များစွာသော ဥစ္စာကို
ဆောင်သော။ ဂန္ဓာရဝိသယံ၊ဂန္ဓာရတိုင်းကို။ ဟိတ္တွာ၊စွန့်ပြီး၍။ ပသာသန
တော၊ဆုံးမခြင်းမှ။ နိက္ခန္တော၊ထွက်ပြီးလျက်။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ ဣဒ၊
ဤတောအရပ်၌။ ကသ္မာ၊အဘဲ့ကြောင့်။မံ၊ငါ့ကို။ ပသာသသိ၊ဆုံးမပြုန
သနည်း။ ။
ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည်။ ။
(၁၀၆၇) ဓမ္မံ ဘဏာမိ ဝေဒေဟ၊အဓမ္မော မေ နု ရုစ္စတိ။
ဓမ္မံ မေ ဘဏမာနသ၊နု ပါပမုပလိမ္ဘတိ။ ။
ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆိုတ်။ ။
(၁၀၆၇) ဝေဒေဟ၊ဝေဒေဟာရသော့။အဟံ၊ငါသည်။ ဓမ္မံ၊ဘုရားအစ
ဉ်ရှိသေါသူတော်ကောင်းတို့သည်ချီးမွမ်းအပ်သောသဘောကိုသာလျှင်။
ဝါ၊သင့်သောသဘောအကြောင်းကိုသာလျှင်။ ဘဏာမိ၊ဆိုတတ်၏။ အ
ဓမ္မော၊ သဘောမဟုတ် မသင့်မလျော်သော အကြောင်းသည်။ မေ၊ငါ့
အား။ နုရုစ္စတိ၊တရံတခဏ်နှစ်သက်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ။ ဓမ္မံ၊သဘောကို။ ဘ
ဏမာနသ၊ဆိုသော။ မေ၊ငါ့အား။ ဝါ၊ငါ၏။ ဟဒယေ၊နှလုံး၌။(ထည့်)။
ပါပံ၊မကောင်းမှုသည်။ နဥပလိမ္ဘတိ၊မလိပ်းကျံ့မကပ်ပြီ။ ။
ဝိဒေဟာရသော့သည်ဘုရားလောင်း၏စကားကိုကြား၍၊ ဆရာ၊အကျိုး
ကိုမြတ်သော စကားကိုဆိုသောသူသည်လည်း၊ သူတပါးကိုထိမိုက်ချုတ်
ချယ်၍ ဆိုခြင်းဌာမသင့်၊ ငါ့ကိုတုံးသောသင်ကုန်းထားဖြင့်ခေါင်းရိတ်
ဘိသကဲ့သို့၊အလွန်ကြမ်းသောစကားကိုဆို၏ဟု ဆိုလို၍။ ။
(၁၀၆၈) ယေနကေနစိ ဝဏ္ဏေန၊ပရော လဘတိ ရုပ္ပနံ။
မဟတ္ထိယဒ္ဓိ စေ ဝါစံ၊နတ် ဘာသေယျ ပဏ္ဍိတော။ ။
ဟူသောဤစတုတ္ထဂါထာကိုဆိုတ်။ ။
(၁၀၆၈) အာစရိယ၊ဆရာ။ ယေနကေနစိဝဏ္ဏေန၊တစုံတခုသောအ
ကြောင်းဖြင့်။ ပရော၊သူတပါးသည်။ ရုပ္ပနံ၊မျက်နှာမသာ ဘေးပြန်ခြင်း

ကို။လာတိ၊ရေ၏။စေ၊အကယ်၍။ မဟာဗျိုယဒ္ဓိ၊မျှားစွာသော အကျိုးကိုမှီ ခြားသော်လည်း။တံ၀ါ စံ၊ထိုကဲ့သို့သော စကားကို။ ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိ သည်။နတာသေယျ၊မဆိုရာ။ ။

ထိုအခါ ၀ေဒေဟရသေ့အား ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၁၀၆၉) ကာမံ ရုပ္ပတု ၀ါ မာ ၀ါ၊ဘုသံ ဝိကိရိယျတု။
ဝမ္မံ မေ ဘဏမာနဿ၊နု ပါပရုပလိမ္ပတိ။ ။

ဟူသော ဤပဉ္စမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၆၉) ၀ေဒေဟာ၊၀ေဒေဟရသေ့။အယုတ္တကာရကော၊မသင့်မ တော်သည်ကို ပြုတတ်သသူသည်။ ဩ၀ဒိယမာနော၊သင့်သည်မသင့် မတော်သည်ကိုပြုသကား ဟု တရားဖြင့်ဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။ ကာမံ၊ စင်စစ်။ ရုပ္ပတု၀ါ၊ အမျက်ထွက်သည်မူလည်းဖြစ်စေ။ မာ၀ါ၊ရုပ္ပတု၊ အ မျက်မထွက်သည်မူလည်းဖြစ်စေ။ဘုသံ၀၊ ဖွဲဆုပ်ကဲ့သို့။ ဝိကိရိယျတု၊ လွင့်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ ဝမ္မံ၊သဘောကို။ ဘဏမာနဿ၊ ဆိုသော။ မေ၊ငါ့အား။၀ါ၊ငါ၏။ဟဒယော၊နှလုံး၌။(ထည့်)။ပါပံ၊မကောင်းမှုသည်။ နုဥ္စပလိမ္ပတိ၊မလိပ်းကျံမကပ်ပြီ။ ။

ဤသို့ဆုံးမပြီး၍လည်း၊အာနန္ဒာ၊အိုးထိန်းသည်သည်ဝိကုန်သောမြေ တို့ကိုနှိပ်၍နှိပ်၍လုံ့လပြုသကဲ့သို့၊ထို့အတူ ငါသည်လုံ့လပြုအံ့။အါနန္ဒာ၊ ငါ၁ုရားသည် နှိပ်၍နှိပ်၍ဆိုဆုံးမအံ့။ အကြင်အနှစ်သည်ရှိ၏၊ ထိုအနှစ် သည်တည်လတ္တံ့။အကာသည်လွင့်လတ္တံ့။ဤသို့လာသော မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမအားလျော်သောအကျင့်၌တည်၍အိုးထိန်းသည်သည်အိုးတို့ ၌ အာဘန်တလဲလဲခေါက်၍ စိမ်းသောအိုးကိုမယူမူ၍ ကောင်းစွာကျက် သည်သာလျှင်ဖြစ်သောအိုးကိုပြုသကဲ့သို့,ယူသကဲ့သို့၊ထို့အတူအာဘန် တလဲလဲဆုံးမ၍ နှိပ်၍ကျက်သော အိုးနှင့်တူသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ယူအပ်၏ ဟုပြုအံ့သော ဗျါဝိဒေဟရသေ့ကိုတာဘန်ဆုံးမလိုရကား။ ။

(၁၀၇၀) နော စေ အသ သကာ ဗုဒ္ဓိ၊ဝိနယော ၀ါ သုသိက္ခိတော။
ဝနေ အန္ဓ-မဟိ'သော ၀၊စရေယျ ဗဟုကော ဇနော။ ။

(၁၀၇၁) ယသ္ဟာ စ ပနိ ဧကစ္စေ၊အာစေရမှိ သုသိက္ခိတာ။
တသ္ဟာ ဝိနိတ-ဝိနယာ၊စရန္တိ သုသမာဟိတာ။ ။

ဟူသော ဤဆဋ္ဌဂါထာ,သတ္တမဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၁၀၇၀-၁၀၇၁) ဝေဒေဟာ၊ဝေဒေဟာရသော့။ ဤမေသံသတ္တဝါနုံ၊ဤသတ္တဝါတို့အား။ သကာဗုဒ္ဓ၊ဗိမိဉ္စာဖြစ်သောအသိပညာသည်ရင်း။သုသိက္ခီတော၊အဆုံးမပေးတတ်သောပညာရှိကိုမှီ၍ကောင်းစွာသင်ကြား၊အပ်သောဝိနယောဝါ၊ကောင်းသောအကျင့်ကိုပြု၍ဆုံးမကြောင်းဖြစ်သော အာစာရဝိနည်း,သိက္ခာပုဒ်၌ ဟောအပ်သော အမှတ်ဖြင့် ဆုံးမကြောင်းဖြစ်သော ပဏ္ဏာတ္တိဝိနည်းသည်ရင်း။ နောစေအာသာ၊အကယ်၍မရှိသည် ဖြစ်ငြားဘုံ။ ဝေဒေသန္တေ၊ဤသို့ဗိမိဉ္စာ သဘာဝပညာ၊ ဆရာကောင်းထံ နည်းခံသင်ကြားဘူးသော အာစာရဝိနည်း,ပဏ္ဏာတ္တိဝိနည်းမရှိခဲ့လတ်သော်။ ဝနေ၊ဖြက်နွယ်စသည် ထူထပ်သော တောအရပ်၌။ အန္ဓမဟိ'သော၊ ကန်းသောကျွဲသည်။ ဂေါစရာဂေါစရံ၊ ကျက်ဝါးရာဟုတ်သည်, ကျက်စားရာမဟုတ်သည်ကိုရင်း။ သာသကိနိရာသကိ'၊ ရှိုရှာဘွယ်ရှိသော အရပ်, ရှိုရှာဘွယ်ကင်းသော အရပ်ကိုရင်း။ အစာနဲ့ရှာ၊မသိသည်ဖြစ်၍။ စရတိဗ္ဗဝ၊လှည့်လည်ကျက်စားဏ်သို့။ တထာ၊ထို့အတူ။ဘုရားဒီသော၊သင်ကဲ့သို့မလိမ္မာသောသတ္တဝါရှိသော။ ဗဟုကော၊များစွာသော။ဇနော၊လူအပေါင်းသည်။ စရေယျ၊ကျွဲကန်းတော်တိုးကျင့်ရာ၏။ ။(ဤဂါထာအလို၊ဆင်ကန်းတောတိုးမဟုတ်၊ကျွဲကန်းတောတိုးဟူလိုသည်)။ ။ယသ္မာစပန၊အကြင်ကြောင့်ကား။ဗုဒ္ဓ၊ဤလူ့ရှာ၌။ဂေဟေ့ဗေ၊အမျိုးဥစ္စာအသိပညာမှကင်းကုန်သော အချို့သောသတ္တဝါတို့သည်။ အာစေရမ္မိ၊ တတ်သိလိမ္မာဆရာကောင်းနှုတ်ထံ၌။ သုသိက္ခိတာ၊အာစာရဝိနည်း,ပဏ္ဏာတ္တိဝိနည်းကိုကောင်းစွာသင်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့တတ်သိလိမ္မာသောဆရာကောင်းထံကျိုးနွံခယောတ်ကုန်ဌလျက် ကျိုးကျအောင်လက်ထပ်သင်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိနိတဝိနယာ၊ တတ်သိလိမ္မာဆရာကောင်းတို့သည်။ ဗိမိ ဗိမိ အားလျော်သောဝိနည်း၌ဆုံးမပဲ့ပြင်သင်အပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍။ သုသမာဟိတာ၊သုဂတိနိဗ္ဗာန်လမ်းကြောင်းမှန်သောအကျင့်၌ ကောင်းစွာထားအပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ဝါ၊မလောက်မလက်ကေဋ္ဌတာတည်ကြည်စွာသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ စရန္တိ၊မတိမ်းမစောင်းကောင်းကောင်းကျင့်ခိုင်ကုန်၏။ ။

ဤသုတ္တန်ဒေသနာဖြင့် လူဖြစ်၍လည်း ဗိမိ၏အမျိုးအားလျော်စွာအတတ်ပညာကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို သင်အပ်၏။ ရဟန်းသည်လည်းရဟန်း

အားလျော်သောအတတ်ပညာကျင့်ဝတ်သိက္ခာကိုသင်အပ်၏။ ။လူဖြစ်သောသူတို့သည်လည်းမိမိအမျိုးအားလျော်သော လယ်လုပ်ကုန်သွယ်ခြင်းစ်သောအဟာတ်တို့၌ ကောင်းစွာသင်ကုန်ပြီးမှလျှင် ပြည့်စုံသောအသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍တည့်တည့်ကြည့်ကြည့် ကျင့်ခိုင်ကုန်၏။ ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်လည်း ရဟန်းအားလျော်ကုန်သော ကြည့်သို့ဘွယ်ကိုဆောင်တတ်ကုန်သောရှေ့သို့တက်ခြင်းနောက်သို့ဆုတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌ခင်း။အဓိသီလ,အဓိစိတ္တ,အဓိပညာသိက္ခာတို့၌ခင်း။ ဆရာကောင်းထံ ကျိုးနွံခယ ဝတ်ကုန်ဌလျက်ကျိုးကျအောင် လက်ထပ်သင်အပ်ပြီးသော်သိက္ခာရှိမှသာလျှင်တည့်တည့်ကြည့်ကြည့်မတိမ်းမစောင်းကောင်းစွာကျင့်ခိုင်ကုန်၏ဟူသောအနက်ကိုပြသည်။ ။အာစာရပဏ္ဍိတ္တိုဝိနယောဝါ သုသိက္ခိတောနဘဝေယျ။ ။(အဋ္ဌကထာ)။ ။ အာစာရိုနယောတိအာစာရိုနယောပဏ္ဍိတ္တိုဝိနယောတိယောဇောတဗ္ဗော။ အာစာရိုနယောနာမ သမာစာရဝသေန ဒဿနသဘာဝေါ။ ပဏ္ဍိတ္တိုဝိနယောနာမသိက္ခာပဒေဝတ္တနိယာမေနေဝဒဿနသဘာဝေါ။ ။ဒိုကာ ကိုရှု၍ဝိနယောကိုယောဇနာသည်။ ။တေနဝတ္ထုံဗာဟုသစ္စဉ္စသိပ္ပဉ္စ၊ဝိနယောစသုသိက္ခိတောတာ။ သုဘာသိတာစယာဝါစာ၊ဇေါ်မင်္ဂလမုတ္တမန္တိ။ အါစေရဖ္ဒိတိအာစရိယသသန္ဓိ ကေတိဝတ္ထုံဟောတိ။ (ဒိုကာ)။ ။ အာစရိယကိုအာစေရရေးဖြ၍ အာစေရဖ္ဒိရှိသည်။ ။ဗဟုက္ခရာနံအပ္ပတ္တ မည္ထာတ္ထဉ္စ။ ။အာစရိယံအာစေရံ။ ။ကာတိယာနောကစ္စာနော။ပရ မာနိပဒ္ဒါနိ။ ။(သဒ္ဒနီတိ)။ ။ဂန္ဓာရဇာတကံ ပဌမံ။ ၄၀၆။

၄၀၇-မဟာကပိဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အတ္တဟိတနှင့်သက်မံကတ္တာ, အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော၌မဟာကပိဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ အကျိုးငှါ ကျင့်ခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါဗာရာဏသီမင်းသည်မအိပ်ဘဲမျှောက်တို့သည်ရင်း၊ ဘုရားလောင်းသည်ရင်းပြုအပ်သောအလုံးစုံသော အမှုအရာကိုမြင်၍ ဤမျှော်

သည်တိရိစ္ဆာန်ဖြစ်လျက်မိမိအသက်ကို မရေတွက်မူ၍ပရိသတ်၏ ချမ်းသာသောအဖြစ်ကိုသာလျှင်ပြု၏ဟုကြံ့လျက်အိပ်၏။မင်းသည်လင်းလတ်သော်ဘုရားလောင်းအားနှစ်သက်၍မျောက်မင်းကို ဖျက်ဆီးအုံ့သောဌာ်မသင့်။ ဥပါယ်ဖြင့်ထိုမျောက်ကိုသက်စေ၍ လုပ်ကျွေးအုံ့ဟုဂ်ါ၏ အမတွင်းခ္ခေတ္တောဘောင်ကိုထား၍ထိုဘောင်ခ္ခြင်ပမ်းတွဲ၍ဖြည်းညင်းသါယာစွာဘုရားလောင်းကိုသက်စေ၍ကျောင်ခ္ခဖန်ရည်စွန်းသောအဝတ်ကိုဖြန့်ခင်းစေ၍ဂ်ါရေဖြင့်ချိုးစေ၍ သောက်ရေကို သောက်စေ၍ ခြောက်သောကိုယ်ကို အကြိမ်တထောင်ချက်သောဆီဖြင့် နယ်၍အိပ်ရာအပြင်ခ္ခသိုးရေကိုခင်းစေ၍ ဖြည်းညင်းသာယာစွာသိုးရေအခင်းခ္ခအိပ်စေ၍ မိမိနှင့်သောနေရာခ္ခနေ၏။ ။

(၁၀၇၂) အတ္ထာနံ သက်မံ ကတ္တာ၊ယော သောတ္ထိ သမတာရယိ။
ကိ ံ တံ တောသံ ကိမေ ဘုယ္ခ၊ဟောန္တိ သောတေ မဟာကဝိ။ ။

ဟူသောဤပဌမဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၁၁၇၂) အမ္ဘောမဟာကပိ၊ အိုမျောက်ကြီး။ ယောတံ၊ အကြင်သင်သည်။အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။သက်မံကတ္တာ၊တံ်တားပြု၍။ဇီဝိတံ၊အသက်ကို။ပရိစ္စဇိတ္ထာ၊စွန့်၍။ဣမေဝါနရေ၊ဤမျောက်အပေါင်းတို့ကို။သောတ္ထိ၊မထိခိုးဘေးဘေးချမ်းချမ်းသာစွာ။သမတာရယိ၊ဖြစ်တာဘက်သို့ကူးစေ၏။ သောတ္ထံ၊ထိုသင်သည်။ တောသံ၊ထိုမျောက်အပေါင်းတို့အား။ ကိ ံ ဟောတိ၊အသို့တော်သနည်း။ဧတေ၊ထိုမျောက်အပေါင်းတို့သည်။ ဘုယ္ခ၊သင်အား။ ကိ ံ ဟောန္တိ၊အသို့တော်ကုန်သနည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည် မင်းကိုဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

(၁၀၇၃) ရာဇာဟံ ဣဿရော တောသံ၊ယူထသ ပရိဟာရကော။
တောသံ သောက-ပရေတာနံ၊ဘီတာနံ တေ အရိန္ဒမ။ ။

(၁၀၇၄) သုလဃ်ယိတ္ထာ အတ္ထာနံ၊ဝိသဒ္ဒ-ဝနုနော သတ်။
တတော အပရ-ပါနေသု၊ဒဠ္ဍံ ဗန္ဓံ လတာ-ဂုဏ်။ ။

(၁၀၇၅) ဆိန္နဿမိ ဝါတေန၊နုဏ္ဏော ရုက္ခံ ဥပါဂမိ။
သောဟံ အပ္ပဘဝ် တတ္ထ၊သာခံ ဟတ္ထေဟိ အဂ္ဂဟိ။ ။

(၁၀၇၆) တံ ဝ ဝ ဝိယာယတ် သန္ဓံ၊သာခါယစ လတာယစ။
သမန္ဓကမ္ဘာ ပါနေဟိ၊သောတ္ထိ သာခမ်ိဂါ ဂတာ။ ။

(၁၀၇၇) တံ မံ နတပတေ ဗန္ဓောမတော မေ နု တပေယ္ယတိ။
သုခမာဟာရိတံ တောသံယောသံ ရဇ္ဇုမကာရယိ။ ။
(၁၀၇၈) ဇသော တေ ဥပမာ ရာဇေတံ သုဏောဟိ အာရိဿမ။
ရညာ ရဇ္ဇသ ယောဂ္ဂသ ဗလသ နိဂမသ စ။
သဇ္ဇေသံ သုခမေတဿ်ိ ခတ္တိယေန ပဇာနတာ။ ။
ဟူသောဂါထာတို့ကိုဆိုတို့။ ။

(၁၀၇၃-၁၀၇၈) အာရိဿမ၊ ရန်သူတို့ကိုဆုံးမတတ်သော မင်းဖြတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ယူထသ၊မျောဘအပေါင်းကို။ ပရိဟာရကောသိမ်းယူက်ပြီ။ ဆောင်တတ်သော။ တောသံ၊ထိုရှစ်သောင်းသောမျောက်အပေါင်းတို့ကို။ဣဿရော၊အစိုးရသော။ရာဇာ၊မင်းတည်း။တေတာဝ၊ထိုးပစ်ခြင်းဌာ လေးသမားကျော်ရဲမက်တော်ကိုစေ၍ တည်နေသောအရှင်မင်းကြီးမှ။ ဘီတာနံ၊ကြောင်ကုန်သော။ သောကပရေတာနံ၊စိုးရိမ်ခြင်းသည်နှိပ်စက် အပ်ကုန်သော။ တောသံ၊ထိုရှစ်သောင်းသောမျောက်တို့၏။ အဏ္ဍာယ၊အ ကျိုးငှါ။အဏ္ဍာနံ၊ကိုယ်ကို။ဝိသဿ ဌေနနော၊ညှိ.မှလွတ်သောလေး၏။ဝါ၊ မတင်အပ်သေးသောလေး၏။ သတံ၊အပြုန်တရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်တိုင်အောင်။အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌။သုလဟ်ယိတ္ထာ၊ကောင်း စွာခုန်၍။ တတောဝ၊ထိုသစ်ပင်မှခုန်၍ကျရာအရပ်မှ။ အပရပါဒေသု၊နှောံ ခြေတို့၌။ဝါ၊နှောံခြေ၏အနိုးဖြစ်သောခါးအတို့၌။ လတာဂုဏံ၊ကြိုမ်နွယ် အပေါင်းကို။ ဒဠ္ဍံ၊မြဲမြဲကြပ်ကြပ်။ ဗန္ဓံ ဗန္ဓနော၊ခွဲ့ချည်၍။ဝါတဝေဂေန၊ လေကဲ့သို့လျင်သောအဟုန်ဖြင့်။ အာကာသံ၊ကောင်းကင်သို့။ပက္ခန္ဒိတ္ထာ၊ ခုန်လွှားခဲ့၍။ ။ဆိန္နဿ ဣဝ၊ လေ၏အဟုန်ကြောင့်ပြတ်သောတိမ်ကဲ့သို့။ ဝါ၊လေ၏အဟုန်သည်ဖြတ်အပ်သောတိမ်ကဲ့သို့။ ဝါတေန၊ဖိမိသည်ဖြစ် စေအပ်သောလေအဟုန်သည်။နှုတ်ကျွေ့ပစ်လွှင့်အပ်သည်ဖြစ်၍။ရုက္ခံ၊ဤ သရက်ပင်သို့။ဥပါဂမိ၊ကပ်ပြီ။ သောအဟံ၊ဤသရက်ပင်သို့ကပ်ပါသော ထိုငါသည်။ တဏ္ဍုဠ၊ထိုကောင်းကင်အရပ်၌။ အပ္ပတာဝံ၊ ဤသရက်ပင်သို့ ရောက်အံ့သောဌာနမစွမ်းနိုင်ပါသည်ဖြစ်၍။သာခံ၊သရက်ခက်ကို။ဟတ္ထေ ဟိ၊လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်။အဂ္ဂဟိ၊ကိုင်ဆွဲပြီ။ ။သာခါယစ၊သရက်ခက် သည်ရင်း။ လာတာယစ၊ခါးနှီးခွဲ့ခဲ့သောကြိုမ်နွယ်သည်ရင်း။ ဝိယာယ တံ၊စောင်းညွှိုက်ကဲ့သို့ အလျားစနှစ်အောင် ဆွဲငင်အပ်သောကိုယ်ရှိသည်။ သန္ဓံ၊ဖြစ်သော။တံမံ၊ထိုငါ့ကို။သာခမဂါ၊ခြောက်သောင်းသောမျောက်

အပေါင်းတို့သည်။ပါဒေဟိ၊ခြေတို့ဖြင့်။သမနုဂ္ဂမန္ဓာ၊ငါသည်ခွင့်ပြုအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ငါ့ကိုရိုးကာရိုးကာခနင်းလျှောက်ကုန်လျက်။သောထို၊မထိတောတျမ်းချမ်းချမ်းသာသာ။ဂတာ၊ကမ်းတာဘက်သို့သွားကုန်ပြီ။ ။ယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်။အဟံ၊ငါသည်။ ယေသံ၊အကြောင်းခြောက်သောင်းသေါမျောက်အပေါင်းတို့၏။ရေနှံ၊မင်းအဖြစ်ကို။အကာရယိ ်ပြုပြီ။မယာ၊ငါသည်။တေသံ၊ထိုခြောက်သောင်းသေါမျောက်တို့၏။သုခံ၊အသစ်ချမ်းသာကို။ အာဟာရိတံ၊ဆောင်အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ တံမံ၊ထိုငါ့ကို။ ဗဒ္ဓေါ၊ခါးစ်ခ်ည်ခဲ့အပ်သောကြိမ်နွယ်သည်။ နတပတော၊မပူပန်စေနိုင်။ မေ၊ငါ၏။မ,တာ၊သေရခြင်းသည်။နတ၊ပေ သတိ၊ငါ့ကိုမပူပန်စေလတ္တံ့။ ။အရိန္ဒမ၊ရန်သူကိုဆုံးမတတ်သော။ ရာဇမဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်။သော၊ဤငါပြုသောအမှုအရာသည်။ ဥပမာ၊အာရင်မင်းဖြတ်ကိုဆုံးမစရာ ဥပမာတည်း။ ဝါ၊အာရင်မင်းဖြတ်ကျင့်စရာ ဥပမာတည်း။ တံ၊ထိုငါပေးလတ္တံ့ သော်အဆုံးမကို။ သုဏောဟိ၊ အာရင်မင်းဖြတ် မှတ်သားနာခံတော်မူ။ ရညာ၊မင်းမည်သည်။ရဠဿ၊တိုင်းနိုင်ငံသူ၏ရင်း။ယောဂ္ဂဿ၊ ရထားစသောယာဉ်စီးသူရဲ၏ရင်း။ ဗလဿစ၊ ခြေသည်ဗိုလ်ပါ၏ရင်း။ နိဂမဿစ၊ နိုဂုံးသူအပေါင်း၏ရင်း။ သဗ္ဗေသံ၊ကုန်အောင်ရုံသောတိုင်းသူပြည်သားတို့၏။ သုခံ၊ချမ်းသာကို။တောဇ္ဇံ၊ရှာသင့်၏။ ခတ္တိယေန၊ရေမြေစိုးရ ခတ္တိယမည်သည်။ ပဇာနတာ၊သူတကာထက်လွန်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ဘဝိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်သင့်၏။ ။

(ကိမေ,ကိ ်ဣမေဖြတ်။သောတေ,သောဇေတြတ်။ဣမေဝါနရေသမတာရယိစပ်။ဇေတေဝါနရောဟောန္တိစပ်။ ။ဝိသဒ္ဓေနနောသတန္တိ အနာရောဝိတဝနေသတပ္ပမာဏဗ္ဗာနံ။ ။အပရပါဒေသူတိပဗ္ဗာပါဒေသု၊ ဣဒံကဒိဘာဂံသန္ဓာယဝုတ္တံ။ ။(အဗ္ဗကထာ)။ ။ရုဏ္ဏောဟုစာအများရှိသည်၊သင့်မည်မထင်။နုဏ္ဏော,ဟု-နုဒခေါတ်ဖြင့်သင့်အုံ့ထင်သည်)။ ။ မဟာကဝိဇာတကံ ဒုတိယံ။၄၀၇။

၄၀၈-ကုန္ဓကာရဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမ္ဘာဟာမဒ္ဒ ်ဝနမန္တရေသို ်, အစရှိသော ဂါထာပုန်ဖြင့်

တန်းဆာဆင်အပ်သော၍ကုန်ကုန်ကရေဓါတ်ကိုဖောတဝန်ကျောင်းတော်
၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ ကိုလေသာကို နှိပ်ခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍
ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါတနေ့သ၌လေးဆူကုန်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် ဆွမ်းခံအ
ခါကိုမှတ်၍၊ နန္ဒမူလိုဏ်မှထွက်၍ အနဝတတ်အိုင်၌ နာဂလတာ မည်
သော ဒန်ပူကိုစား၍ ပြုအပ်ပြီးသော ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်းရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဆေးဒါန်းမြင်းသိလာဖြင့်ပြီးသောကျောက်ဖျာအပြင်၌သင်းပိုင်
ကိုပြင်ဝတ်ဝတ်၍သပိတ်သက်နှံးကိုယူ၍၊ တန်းခိုးဖြင့်ကောင်းကင်သို့ပျံ
၍ငါးပါးသောအဆင်းရှိသောတိမ်တိုက်တို့ကိုနင်းကုန်လျက် သွားကုန်
၍၊ ဗာရာဏသီမြို့တံခါးရွာ၏အနီး၌သက်၍ တရုသောချမ်းသာရာအရပ်
၌ သက်နှံးချ၍ သပိတ်ကိုယူ၍ရွာသို့ဝင်၍ ဆွမ်းအလိုငှါသွားကုန်လတ်
သော်၊ ဘုရားလောင်း၏ အိမ်တံခါးသို့ရောက်ကုန်၏။ ဘုရားလောင်းသည်
လည်းထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကိုမြင်၍ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အိမ်
သို့သွင်း၍ ခင်းအပ်သောနေရာ၌နေစေ၍ အလှူရေကိုလှူ၍ မြတ်သောခဲ
ဘွယ်ဖြင့်လုပ်ကျွေး၍ တင့်အပ်သောအရပ်၌နေ၍ သစ္စာ၃ထေရ်ကိုရှိခိုး
၍၊ အာရဒ်ဘုရားတို့၊ အာရဒ်ဘုရားတို့ရဟန်းအဖြစ်သည် အလွန်လျှင်တင့်
တယ်၏။ အာရဒ်ဘုရားတို့၏ဣန္ဒြေတို့သည် အထူးသဖြင့် ကြည်လင်ကုန်
၏။ အင်္ဂေအဆင်းတို့သည်စင်ကြယ်ကုန်၏။ အာဘယ်အာရုံကိုမြင်၍လျှင်
အာရဒ်ဘုရားတို့သည် ဤဆွမ်းခံသော အကျင့်ရှိသော ရဟန်းအဖြစ်သို့
ကပ်ကုန်သနည်းဟု မေး၏။ သစ္စာ၃ထေရ်ကို မေးသကဲ့သို့ ထို့အတူ
ကြွင်းကုန်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သို့ကပ်၍လည်းမေး၏။ ထိုအခါဘုရား
လောင်းအားလေးဆူကုန်သောထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် ငါသည်ဤမည်
သောမြို့, ဤမည်သောတိုင်း, ဤမည်သောမင်းဖြစ်၍ ဤသို့အစရှိသော
နည်းဖြင့်မိမိတို့၏တောထွက်ခြင်းဝတ္ထုတို့ကိုဆိုလို၍အစဉ်သဖြင့်။ ။

(၁၀၇၉) အမ္ဘာဟာမဒ္ဒံ ဝနမန္ဓရတ္ထိ၊
ဒိုလောဘာသံ ဗလိတံ သံဝိဗ္ဗဠံ။
တမဒ္ဒသံ ဗလ-ဟောတု ဝိဘာဂ်ံ၊
တံ ဒိသ္မာ ဘိက္ခာ-စရိယံ စရာမိ။ ။

(၁၀၀၀) သေလံ သုမဇ္ဇံ နရ-ဝိဒ္ဒု-နိဋ္ဌိတံ၊
နာရိ ယုဂံ ဝေရုယိ အပ္ပ-သဒ္ဒံ။

ဒုတိယဿ အာဂမ္မ အဟောသိ သန္ဓေ၊
တံ ဒိသ္မာ ဘိက္ခာ-စရိယံ စရာမိ။ ။
(၁၀၀၁) ဒိစာ ဒိစံ ကူဏာပမာဟရန္တိ၊
ဇေတံ သမာနံ ဗဟုကာ သမေစ္စ။
အာဟာရ-ဟေတု ပရိဟါတယိ သု၊
တံ ဒိသ္မာ ဘိက္ခာ-စရိယံ စရာမိ။ ။
(၁၀၀၂) ဥသဘာဟာမန္ဒ ယူထသ္မ မဇ္ဈေ၊
စလက္ကကံ ဝဏ္ဏ-ဗလူပပန္နံ။
တမဒ္ဒသံ ကာမ-ဟေတု ဝိတုန္ဒံ၊
တံ ဒိသ္မာ ဘိက္ခာ-စရိယံ စရာမိ။ ။
ဟူသောလေးဂါထာတို့ကိုဆိုတို့။ ။

(၁၀၀၇-၁၀၀၂) အဟံ၊ငါသည်။ဝနမဇ္ဈေ၊သစ်တောတို့အလယ်၌၊နိုလေဝဘာသံ၊စိမ်းညိုသောအရောင်ရှိသော။ ဗလိတံ၊အသိုးနှင့်ပြည့်စုံသော။ သံဝိဂ္ဂံ၊အလွန်စည်ပင်ပြန့်ပွါးသော။ အမ္ဘံ၊သစ်ပင်ကို။အန္ဓံ၊ဥယျာဉ်သို့အဝင်ထက်ဦးမြင်တို့။ဥယျာနတော၊ဥယျာဉ်မှ။နိက္ခမန္တော၊ထွက်လတ်သည်ရှိသော်။ ဗလဟေတု၊အသိုးဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဝိဘဂ္ဂံ၊စနောင့်စနင်း ပျက်စီးကျိုးပဲ့သော။ တံအမ္ဘံ၊ထိုဥယျာဉ်အဝင်လက်ဦးမြင်သောသစ်ပင်ကိုပင်။ အန္ဓသံ၊နောက်ပြီးတာဘန်မြင်ပြန်တို့။ တံအမ္ဘံ၊ထိုအသိုးဟူသော အကြောင်းကြောင့် စနောင့်စနင်း ပျက်စီးကျိုးပဲ့သော သစ်ပင်ကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ ပဒိုလဒ္ဓသံဝေဝေါ၊ရအပ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ထိတ်လန့်သောသံဝေဝညာဏ်ကိုရ၍။ဘိက္ခာစရိယံ၊ဆွမ်းခံသောအကျင့်ရှိသော။ ပဗ္ဗဇံ၊ရဟန်းအဖြစ်သို့။ဥပဂတော၊ကပ်လတ်သည်။အသို့၊ဖြစ်တို့။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ဘိက္ခာစရိယံ၊ ဤဆွမ်းခံသော အကျင့်ကို။ စရာမိ၊ကျင့်တို့။ ။နရဝိန္ဒုနိဒ္ဒတံ၊ ပညာရှိသောပန်းထိမ်သည်တို့သည်စိရင်အပ်ပြီးစေအပ်သော။ သုမဇ္ဇံ၊ အလွန်ပြေပြစ်သော။ ယုဂံ၊တာဘက်တာဘက်၌ တခုတခုစီပြု၍ အုံ့ဖြစ်သော။ အပ္ပသန္ဒံ၊အသံဆိတ်သော။ သေလံမဏိဝလယံ၊ ပတ္တြမြားလက်ကောက်ကို၊နာရီ၊မောင်းမယ်သည်။ဝါရယိ၊ဆောင်တို့။ စ၊ဆက်၍ဆိုအုံ့။ဒုတိယံ၊လက္ခဏာတက်ဖွလက်ကောက်ကိုထက်ဝဲတက်၌လျှင်ဆင်ယင်သောကာလနှစ်ခုမြောက်အဘေဝ်ဖြစ်သောလက်ကောက်ကို။ အာဂမ္ဘ၊

ခဲ့၍။ သန္ဓေါ၊အာသံသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တံ၊တရုထည်း၊ဖြစ်သော ကာလ အာသံသိတ်ထျက် နှစ်ရှာက်သောကာလအာသံထွက်သော ထိုလက်ကောက်ကို။ ဒိသွာ၊ဖြင်၍။ ပဋိလဒ္ဓသံဝေဂေါ၊ရအပ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခာစရိယံ၊ ဆွမ်းခံသော အကျင့်ရှိသော။ ပဗ္ဗဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ဥပဂတောပိ၊ကပ်လတ်သည်။ အတ္ထိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ဘိက္ခာစရိယံ၊ ဤဆွမ်းခံသောအကျင့်ကို။ စရာမိ၊ကျင့်၏။ ။ ကူဆပ်သားတစ်ကို။အာဟာရနှင့်၊ချိသွားသော။ကော်၊တကောင်ထည်း။ သမာနံ၊ဖြစ်သော။ ဒိဇံ၊သားတစ်ချိသောဌက်ကို။ ဗဟုကာ၊များစွာကုန်သော။ ဒိဇာ၊ကြွင်းသောဌက်အပေါင်းတို့သည်။ သမေစ္စသန္ဓိပတိတ္ထာ၊ စည်းဝေးရုံးရုကုန်၍။ အာဟာရဟေတု၊အာဟာရဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ပရိပါတယိ သု၊ထိုးဆွပ်၍လိုက်ကုန်၏။ တံ၊ထိုအစာသားတစ်ကြောင့် ဘေးဖြစ်သောဌက်ကို။ ဒိသွာ၊ဖြင်၍။ ပဋိလဒ္ဓသံဝေဂေါ၊ရအပ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခာစရိယံ၊ ဆွမ်းခံခြင်းအကျင့်ရှိသော။ ပဗ္ဗဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ဥပဂတောပိ၊ကပ်လတ်သည်။ အတ္ထိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ဘိက္ခာစရိယံ၊ ဤဆွမ်းခံသော အကျင့်ကို။ စရာမိ၊ ကျင့်၏။ ။ယူထသ၊ နွားအပေါင်း၏။ မဏ္ဍေ၊ အလယ်၌။ စလက္ကကုံစ လက္ကကုဇံ၊လှုပ်သောလက္ခဏာရှိသော။ ဝဏ္ဏဗဟုလူပပန္နံ၊အဆင်းသဏ္ဌာန်အားနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဥသဘံ၊ ဥသဘာနွားကို။ အဟံ၊ငါသည်။ အဒ္ဒံ၊ ဖြင်ပြီ။ ကာမဟေတု၊ ကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝိတဒ္ဒံ၊တိုက်ခွေနှိပ်စက်အပ်သော။ တံ၊ထိုဂြိုးဖြင်ပြီးလက္ခဏာရှိသောနွားဥသဘာကို။ အဒ္ဒသံ၊နေ့ပြီးတဘန်ဖြင်ပြန်၏။ တံ၊ထိုကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပျက်စီးသောနွားဥသဘာကြီး၏ကို။ ဒိသွာ၊ဖြင်၍။ ပဋိလဒ္ဓသံဝေဂေါ၊ရအပ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခာစရိယံ၊ ဆွမ်းခံသောအကျင့်ရှိသော။ ပဗ္ဗဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ဥပဂတောပိ၊ကပ်လတ်သည်။ အတ္ထိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ဘိက္ခာစရိယံ၊ ဤဆွမ်းခံသောအကျင့်ကို။ စရာမိ၊ ကျင့်၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည် တရုတရုသောဂါထာကိုနာရ၍၊ အာရုဏ်ဘုရားတို့၊ ရှေကောင်းပွ၊ ထိုအာရုံသည် အာရုဏ်ဘုရားတို့အားလျှင်လျှောက်ပတ်၏ ဟုတရားသောပဋ္ဌေကဗုဒ္ဓါအား ချီးမွမ်းခြင်းကိုပြု၏။ လေးဆူကုန်သော ပဋ္ဌေကဗုဒ္ဓါတို့သည် ဟောအပ်သောထိုဓမ္မဒေသနာကိုနာရ၍ အိမ်ရှင်နေ

ခြင်းဖြင့်အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍ ပရေကဗုဒ္ဓါတို့သည် ဘဲကုန်လတ်သော် နံ့
နက်စာစားပြီး၍ချမ်းသာစွာနေလျက် မယားကိုခေါ်၍ ဂျင်မျှော်လေးဆူ
ကုန်သောပရေကဗုဒ္ဓါတို့သည် မင်းအဖြစ်ကိုစွန့်၍ရဟန်းပြု၍ပလိဝေါဝ
မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ချမ်းသာသဖြင့် လွန်စေကုန်၏။ ငါသည်ကားအာခစား
သဖြင့်အသက်ကိုမွေး၏။ ငါ့အား အိပ်ခ်ိန်နေသဖြင့်အဘယ်မှုအံ့နည်း။ သင်
သည်သားယော်တို့ကိုသင်္ကြိုဟ်သောအိပ်ခ်ိန်နေရစ်လော့ဟုဆို၏။ ။

(၁၀၀၃) ကရဏ္ဍကော ကလိင်္ဂါနံ၊ဂန္ဓာရာနဉ္စ နဂ္ဂဓိ။
နိမိ ရာဇာ ဝိဒေဟာနံ၊ပဉ္စာလာနဉ္စ ဒုမ္မုခေါ။
ဧတေ ရဇ္ဇာနိ ဟိတ္ဝာန၊ပဗ္ဗဇိ သု အ-ကိဉ္စနာ။ ။

(၁၀၀၄) သဗ္ဗေဝိမေ ဒေဝ-သမာ သမာဂတာ၊
အဂ္ဂိ ယထာ ပဇ္ဇလိတော တထေဝိမေ။
အဟံပိ ဧကော စရိဿာမိ ဘဏ္ဍပိ၊
ဟိတ္ဝာန ကာမာနိ ယထောဓိကာနိ။ ။

ဟူသောနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၁၀၀၃-၁၀၀၄) ဘဏ္ဍပိ၊အိုးသည်မ။သံစာတွေ့ရော၊သံစာထေရ်ဖြစ်
သော။ဧသောပရေကဗုဒ္ဓေါ၊ဤပရေကဗုဒ္ဓါသည်။ဒန္တပုရေ၊ဒန္တပုရဖြစ်၌။က
ရဏ္ဍကော၊ကရဏ္ဍကအမည်ရှိသော။ ကလိင်္ဂါနံ၊ကလိင်္ဂတိုင်းသူတို့၏။
ရာဇာ၊မင်းသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်တုံးလေပြီ။ ဒုတိယောနှစ်ပါးမြောက်
သော။ ဧသောပရေကဗုဒ္ဓေါ၊ဤပရေကဗုဒ္ဓါသည်ကား။ တက္ကသိလနဂ
ရေ၊တက္ကသိုလ်ဖြစ်၌။နဂ္ဂဓိ၊နဂ္ဂဓိအမည်ရှိသော။ ဂန္ဓာရာနံ၊ဂန္ဓာရတိုင်းသူ
တို့၏။ရာဇာ၊မင်းသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်တုံးပြီ။ တတိယောသုံးပါးမြောက်
သော။ဧသောပရေကဗုဒ္ဓေါ၊ဤပရေကဗုဒ္ဓါသည်ကား။ ဝိဒိလနဂရေ၊ဝိဒိ
လာဖြစ်၌။နိမိ၊နိမိအမည်ရှိသော။ ဝိဒေဟာနံ၊ဝိဒေဟာတိုင်းသူတို့၏။ရာဇာ
မင်းသည်။အဟောသိ၊ဖြစ်တုံးပြီ။ စတုတ္ထောလေးပါးမြောက်သော။ ဧ
သောပရေကဗုဒ္ဓေါ၊ ဤပရေကဗုဒ္ဓါသည်ကား။ ကဝိလနဂရေ၊ကဝိလ
ဖြစ်၌။ဒုမ္မုခေါ၊ဒုမ္မုခအမည်ရှိသော။ ပဉ္စာလာနံ၊ဥတ္တရပဉ္စာလတိုင်းသူတို့
၏။ရာဇာ၊မင်းသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်တုံးလေပြီ။ ဧတေ၊ထိုလေးဦးသော
ပရေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ဝေဠုပါနိ၊ဤသို့သောဘုရားကုန်သော။ ရဇ္ဇာနိ၊ထိုင်း
ကြီးပြည်ကြီးတို့ကို။ဟိတ္ဝာန၊အာလယမဖြစ်စွန့်ပစ်ခဲ့၍။ အကိဉ္စနာ၊ပလိ
ဝေါဓမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ပဗ္ဗဇိ သု၊ရဟန်းပြုပေကုန်၏။ ။ဘဏ္ဍပိ၊အိုး

သည်မ။သင်္ဘောပါ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဤမေ၊ဤအရှင်ပရိုက္ခကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ဒေဝသမာ၊ဝိသုဒ္ဓိနှင့်ဖြစ်ကုန်သော ရှေးပရိုက္ခကဗုဒ္ဓါတို့နှင့်တူကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမာဂတာ၊တပေါင်းထည်းကြွလာကြကုန်၏။အဝိ၊ရဲရဲပြိုးပြိုးတောင်ထိပ်မီးသည်။ ပဒုလိတောယထာ၊ တောက်ပ၏သို့။ တထေဝ၊ထိုအတူလျှင်။ ဤမေပါ၊ဤအရှင် ပရိုက္ခကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်း။ သိလာဒိဟိ၊သိလက္ခန္ဓစသော ကျေးဇူးဂုဏ်တို့ဖြင့်။ ပဒုလန္တိ၊တောက်ပကုန်၏။ ဧတေယထာ၊ဤအရှင်ပရိုက္ခကဗုဒ္ဓါတို့ကဲ့သို့။ အဟံပိ၊ရှင်မ လင်ဖြစ်သောငါသည်လည်း။ ယထောဓိကာနိ၊အကြင်အကြင် ရူပါဒုံအစရှိသောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်တည်ကုန်သော။ ကာမာနိ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကို။ဟိတ္တာန၊စွန့်၍။ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြုပြီး၍။ဧကော၊တယောဝံထိုးထည်း။ စရိဿာမိ၊ကျင့်ပေအုံ့။ ။(ယတောဓိကာနိ,ဟုပါဠိ၌ရှိမူ။ယတောဓိကာနိ၊ ရှောင်ကြဉ်အပ်သော အတို့အရှိကုန်သော။ ကာမာနိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသကာမတို့ကို။ဟိတ္တာန၊စွန့်၍ပေး)။ ။

မယားသည် ဘုရားလောင်း၏စကားကိုကြား၍၊ သခင်၊အကျွန်ုပ်၏ လည်းပရိုက္ခကဗုဒ္ဓါတို့၏ တရားစကားကိုနာရသော ကာလမှစ၍ အိပ်ခြင်းစိတ်သည်မတည်ဟုဆိုလို၍။ ။

(၁၀၀၅) အယမေဝ ကာလော နဟိ အညော အတ္ထိ၊
အနုသာသိကာ နေဝ ဘဝေယျ ပဠ္ဆာ။
အဟံပိ ဧကော စရိဿာမိ ဘဂ္ဂဝ၊
သကုဏီဝ ရုက္ခာ ပုရိသဿ ဟတ္ထာ။ ။

ဟူသော၍အဋ္ဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၀၅) ဘဂ္ဂဝ၊ဘဂ္ဂဝအမျိုးအိုးထိန်းသည်။ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ ဩဝါဒကာနုံ၊ ဆုံးမတတ်သောဆရာတို့၏။ ဒုလ္လဘတ္တာ၊ရခဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ပဠ္ဆာ၊နောက်ကာလ၌။ အနုသာသိကာ၊ဆုံးမတတ်သောဆရာသည်။ နေဝဘဝေယျ၊မဖြစ်ရာသည်သာတည်း။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ အယမေဝ၊ဤအခါသည်သာလျှင်။ ကာလော၊ ရဟန်းပြုအံ့သော အခါတည်း။အဇညော၊ဤအခါမှတပါးသော။ကာလော၊ရဟန်းပြုအံ့သောအခါသည်။နဟိအတ္ထိ၊မရှိသည်သာတည်း။ပုရိသဿ၊ဌက်ခတ်မှုဆိုး၏။ဟတ္ထာ၊ လက်မှ။ရုက္ခာ၊လွတ်သော။သကုဏီ၊ဌက်မသည်။ ယထာရုဠိတဋ္ဌာနုံ၊အကြင်အကြင် အလိုရှိအပ်သောအရပ်သို့။ ဂတ္တုံ၊သွား၍။ ဧကိကာ၊ တ

ကောင်ထည်း။စရေယျာ့ဂုဝ၊ကျက်စား၏သို့။တထာ၊ထိုအတူ။အဟာ၊ငါ သည်လည်း။တဝ၊သင်၏။ ဟတ္ထာ၊လက်မှ။ရတ္တာ၊လွတ်သည်ဖြစ်၍။ဧကာ ဧကိကာ၊တယောက်အထီးထည်း။စရိဿာမိ၊ကျင့်ပေအုံ့။ ။

ဘုရားလောင်းသည်မယားဏ်စကားကိုကြားရ၍ဆိတ်ဆိတ်နေ၏။ ထို မယားသည်ကား ဘုရားလောင်းကိုလှည့်စား၍ခြေးဦးစွာ ရဟန်းပြုလို သည်ဖြစ်၍၊သခင်၊ရေဆိပ်သို့သွားအုံ့။ သူငယ်တို့ကို ကြည့်ရစ်လော့ဟု အိုးကိုယူ၍ရေခပ်သွားသကဲ့သို့ပြုလျက်ပြေး၍ဖြို့အနီးဝယ် ရသေ့မတို့ ၏ကျောင်းသို့သွား၍ ဘုရားလောင်းသည် မယား၏မလာခြင်းကို သိ ၍မိမိသည်သူငယ်တို့ကိုမွေး၏။ နောက်အတို့၌ သူငယ်တို့သည် အတံ ငယ်ကြီး၍မိမိတို့၏ချမ်းသာဆင်းရဲကိုသိခြင်းဌာနမှမ်းနှင်ထေါ်အရှယ်သို့ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ထိုသူငယ်တို့ကို ရုံစမ်းအုံ့ယောဂျာတနေ့သ၌ ထမင်းကိုချက်သည်ရှိသော်မနပ်သည်ကိုပြု၍ချက်၏။ တနေ့သ၌ အတံ ငယ်ပြော့သည်ကိုပြု၍ချက်၏။တနေ့သ၌ကောင်းစွာ ကျက်သည်ကိုပြု၍ ချက်၏။တနေ့သ၌ အလွန်ပြော့စွာပြု၍ချက်၏။ တနေ့သ၌ဆားပေါ့သည် ကိုပြု၍ချက်၏။ တနေ့သ၌ဆားငန်သည်ကိုပြု၍ချက်၏။ သူငယ်တို့သည်၊ ဘခင်၊ ယနေ့ထမင်းသည်မနပ်။ ယနေ့ပြော့၏။ ယနေ့ကား ကောင်းစွာ ကျက်၏။ယနေ့အလွန်ပြော့၏။ ယနေ့ဆားပေါ့၏။ ယနေ့ဆားငန်၏ဟုဆို ကုန်၏။ထိုစကားကိုကြား၍ဘုရားလောင်းသည်၊အမောင်တို့၊ယနေ့ဟုတ် ၏ဟုဆို၍သူငယ်တို့သည် ယခုအခါ၌စိမ်းကုန်,ကျက်ကုန်,ငန်ကုန်,ပေါ့ ကုန်သည်တို့ကိုသိကုန်၏။မိမိတို့ဓမ္မတာအားဖြင့် အသက်ရှင်အုံ့သောဌာ တတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ငါသည်ရဟန်းပြုခြင်းဌာသင့်ပြီဟုကြံ၏။ကြံပြီး၍ထို သူငယ်တို့ကိုဆွမျိုးတို့အားပေးအပ်နှင်း၍၊အိုမိခင်ဘခင်တို့၊ဤသူငယ် တို့ကိုကောင်းစွာမွေးကျေးလေ့ဟုဆို၍၊ဘုရားလောင်းသည် ဆွမျိုး ကို၏ခိုကြွေးကုန်စည်လျှင်မြို့မှထွက်၍ရသေ့ရဟန်းပြု၍ မြို့အနီး၌လျှင်နေ ၏။ထိုအခါတနေ့သ၌ ဗာရာဏသီပြည်သို့ဆွမ်းခံသွားသော ထိုဘုရား လောင်းကိုပရိဒိဗ္ဗမမြင်၍ရှိခိုး၍၊အာရှင်ဘုရား၊သူငယ်တို့ကို အာရှင်ဘုရား သည်ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ယောင်တကားဟုဆို၏။ ဘုရားလောင်းသည်ငါ သည်သူငယ်တို့ကိုမဖျက်ဆီး၊ ထိုသူငယ်တို့သည်မိမိတို့၏ချမ်းသာဆင်း ရဲကိုသိသောကာလ၌ရဟန်းပြု၏။ သင်သည်ထိုသူငယ်တို့အား မအော့ ဖေ့မူ၍ရဟန်းအဖြစ်၌ဖွေ့လျော်လေ့ဟုဆို၍။ ။

(၃၀၈၆) အာမံ ပဏ္ဍိတ ဘာနန္ဒိ၊အထော လောကံ အ-လောကေကာ။
တမဟံ ဒိသ္မာန ပဇ္ဇဒိ၊စရေဝ တွံ စရာမဟံ။ ။
ဟူသောဤကြွသာနဂါထာကိုရွတ်၏။ ။
(၃၀၀၆) ဘဂိနီ၊နှမ။အာမံပဏ္ဍိတ၊အစိမ်းအကျက်ကိုရင်း။ အထော၊ထို
မျှို့။ လောကံ၊ဆားငန်သည်ကိုရင်း။ အလောကက၊ ဆားပေါ့သည်
ကိုရင်း။ဒါရကာ၊သူငယ်တို့သည်။ဘာနန္ဒိ၊သိကုန်၏။အဟံ၊ငါသည်။ တံ၊
ထိုသူငယ်တို့၏အမှုအရာကို။ ဒိသ္မာန၊ဖြင့်။ပဇ္ဇဒိ၊ရဟန်းပြုပြု။ တွံ၊သင်
သည်။ဘိက္ခာစရိယမေဝ၊ဆွမ်းခံသော အကျင့်ရှိသောရဟန်း၏ အဖြစ်
ကိုသာလျှင်။စရ၊စိတ်ချချကျင့်လေလော့။အဟဒ္ဓိ၊ငါသည်လည်း။ဘိက္ခာ
စရိယမေဝ၊ဆွမ်းခံသောအကျင့်ရှိသောရဟန်းအဖြစ်ကိုသာလျှင်။ စရာ
မိ၊ကျင့်အုံ့။ ။(အန္ဒ်,ကားအန္ဒသံနှင့်အနက်တူ။ ဖလံ့ဆုတံ်သဖွယ်တံ
အသ္သာတိဖလိတောဝ၊ဖလတိတိ၀ါဖလိတောဝ။တံ်ဖလိတံ်။ ။တံ်ဒိသ္မာ
ဘိဖလဟေတု ဝိဘဂ္ဂိဒိသ္မာ ပဒိုလဒ္ဓသံ၀ေ၀ေါ ပဠေက ဗောဓိဉာဏံ
နိဗ္ဗတ္တေတ္တွာဆုံ့ဘိက္ခာစရိယံ်ပဇ္ဇဇ္ဈံဥပဂတောအသ္မိ၊တသ္မာဘိက္ခာစရိယံ
စရာမိတိ။ဟူသောအဋ္ဌကထာကိုရှု၍အတ္ထယောဇနာသည်ကို ပြိသည်မ
ရှတ်အပ်။ ။နရ၀ိန္ဒုနိန္ဒိတန္တိ ၀ိဒူနရေဟိနိန္ဒိတံ်ပဏ္ဍိတ၀ုဂိသေဟိကတန္တိ
အတ္ထော။ ။ဟုအဋ္ဌကထာဘွင့်ရကားဆန်းအလိုဌါဠိကိုရသားဒကိုနွေး
ဘော်ရေးသည်။အာဟာရေဟေတုကား ဆန်းကြောင့်ဒီစ။ ။စလက္ခ
ကုန်စလက္ခကုမံ,ဟု-အဋ္ဌကထာဘွင့်ရကားခကျော်သည်။ ။တနည်း
ကဟုကားကကုဓ၏ပရိယာယ်။ ။ဝိသုဒ္ဓိဒေ၀ေဟိ၀ုဂိမပဠေကဗုဒ္ဓေ
ဟိသမာနာ။ဟုအဋ္ဌကထာဘွင့်ရကား။ဝိသုဒ္ဓိဒေ၀ကိုဤ၌ပြောသည်။ ။
အဂ္ဂိကားဆန်းဒီစ။ ။ရူပါဒိဗြဟ္မဝ၀ေသနယထာဌိတောကာမေပဟာယ
ဟုအဋ္ဌကထာကိုရှု၍ပဌမယောဇနာကိုပြုသည်။ ။ယတောဓိကာနိတိ၀ိ
ပါဒ္ဒော။တသ္ဓာတ္ထောယတောဥပရတောဗြဟ္မဝိဇေတောသန္တိ ယတောဓိကာ
နိဥပရတကောဌ္ဌာသာနိ။စသောအဋ္ဌကထာကိုရှု၍ ဒုတိယယောဇနာကို
ပြုသည်။ ။မိန်းမဖြစ်၍အနှီသာသိကာဟုဆုတ်ထိုလိုင်ဆိုသည်။သေယျထို
ကောပင်ဆိုသော်လည်းမိန်းမကိုလည်းလိုအပ်သကဲ့သို့၊ယောက်ျားကို
လည်းယူစေလို၍။ ။အနှီသာသိကာနေ၀ဘာ၀ေယျပန္ဓာတိအနှီသာ
သကောဗြဟ္မ၀ါဒကောနဘ၀ေယျ ဒုလ္လဘတ္တာ ဗြဟ္မ၀ါဒကာနုံ၊ဟု-အဋ္ဌက
ထာဘွင့်သည်)။ ။ကုမ္ဘကာရ၀ေတကံ ဝတ္ထိယံ။ဌ၀ဂ။

၄၀၉-ဒဠ္ဍမဇ္ဈာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြစ်စွာဘုရားသည်၊အယံဝေဒဠ္ဍမဇ္ဈသာ,အစရှိသော၀ါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော၍ဒဠ္ဍမဇ္ဈာတ်ကို၊ကောသမ္ဗီပြည်ကို မှီ၍ဃောသိတာရုံကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ ဥတေနမင်းဘုန်း၀တီဆင်မကိုအကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါတနေ့သ၌။သြဒ္ဓဗျာဓိသည်မြို့မှထွက်၍ညအခါမြို့သို့၀င်သော ဘုရားလောင်းကိုဖြင်၍ ဂ္ဂိုဠ်း၍ဘုရားလောင်း၏ခြေရင်းနှင့်ကြွေးလျက်။ အရှင်၊မင်းသည် အကျွန်ုပ်ကိုပျို့သောကာလ၌ ကျေးဇူးမျှား၏ဟာမှတ်၍ ကြီးစွာသောစည်းစိမ်အခြံအရံကိုပေး၏။ ယခုအိုသောကာလ၌အလုံးရုံ သောစည်းစိမ်အခြံအရံကိုဖြတ်၍အကျွန်ုပ်၌စိတ်ကိုမျှလည်းမပြု၊အကျွန်ုပ် သည်ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်ဖြစ်၍တောခ်ြောက်သစ်ရွက်တို့ကိုစားလျက်အ သက်မွေးရ၏။ဤသို့ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောသေါအကျွန်ုပ်ကိုယခုအခါယာဉ် ၌ကစိမ့်သောဘုါအိုးထိန်းအားပေး၏။ အရှင်တို့ကိုထား၍အကျွန်ုပ်အား တပါးသောကိုးကွယ်ရာသည်မရှိ။ မင်းအား အကျွန်ုပ်ပြုသောကျေးဇူးကို အရှင်တို့သည်သိပါစေကုန်လော့၊အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏။ ယခုအခါအ ကျွန်ုပ်အားပျော်သောစည်းစိမ်ကိုပကတိရှိသည်ကိုပြုပါလော့ဟုဆို၍။

(၁၀၀၇) အဟံ စေ ဒဠ္ဍမဇ္ဈသာ၀ဟာ နာဘိရာ၀ယိံ။
ဝရ္ကိ ဥရသိ သလ္လံ၊ယုဒ္ဓေ ပိက္ကန္တ-စာရိနိ။ ။

(၁၀၀၈) ဣဒ ရာဇာ နု ဇာနာတိ၊မမ ပိက္ကမ-ပေါရိသံ။
သက်ိမေ သုကတန္ဓာနိ၊ဒုတ-ပိပ္ပဟိတာနိစ။ ။

(၁၀၀၉) သာဓုနာဟံ မရိဿာမိ၊အဗန္ဓု အပရာဓိနိ။
တဒါ ဟိ ကုမ္ဘကာရဿ၊ဒိန္နာ ဆကဏ-ဟာရိကာ။ ။

ဟူသောသုံးဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၁၀၀၇-၁၀၀၉) သာမိ၊အရှင်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံတံကိစ္စံ၊ လည်ခ်ြိသန္ဓေသစာခ္ခေ၀ပ်၍ထိုထိုမင်းအထံသို့တမန်အမှုကိုရွက်ဆောင် ခြင်း,စစ်မြေပြင်အတွင်း၌ ဓိုလ်တဲကိုဖျက်ဆီးခြင်း ဟူသော ကိစ္စထိုထို ကို။ဝဟာမိ၊ရွက်ဆောင်၍ရင်း။ ယုဒ္ဓေ၊စစ်ထိုးသောကာလ၌။ ဥရသိ၊ရင် ခ်ြိ။ဗဟုံ၊တွဲအပ်သော။သလ္လံ၊သနှ်လျက်လှံမကို။ ဝရ္ကိ၊ တဘက်ရန်သူ၏အ ထက်သို့ကြေးရွှဆောင်၍ရင်း။ပိက္ကန္တစာရိနိ၊မနှစ်မသက် အားထုတ်လုံ့လ

ပြု၍ တဘက်ရန်ဖိုလ်ထုကို အောင်စေသောစစ်ထိုးခြင်းဖြင့် နင်းချိုးမ ဆုတ်ရုတ်ရုတ်ဝင်သွား၍ရင်း။ ဒဠ္ဍဓမ္မသ၊ဒဠ္ဍဓမ္မမင်း၏။ စိတ္တံ၊စိတ်ကို။ (ထည့်)။စေနာဘိရာဓယိ၊အကယ်၍မနှစ်သက်စေနိုင်သည်ဖြစ်အုံ့။ ဒါနိ၊ ယခု။အညော၊ငါမှတပါးသော။ ကော၊အဘယ်သူသည်။ တသ၊ထိုဒဠ္ဍ ဓမ္မမင်း၏။စိတ္တံ၊စိတ်ကို။အါရာဓယိသတိ၊နှစ်သက်စေနိုင်လတ္တံ့နည်း။(ဒါ နိစသည်ကားပါဌသော)။ ။မမ၊ငါ၏။ဝါ၊ငါသည်။ကတံ၊ပြုအပ်သော။ ဝိက္ကမပေါရိသံပုရိသဝိက္ကမံ၊ဖိုလ်ထုဗျက်သူရဲတို့၏ ကြိုးမြဲလုံ့လကိုရင်း။ သင်္ဂါမေ၊စစ်ပွဲ၌။သုကတန္တာနိ၊ဖိုလ်တဲကိုဗျက်ဆီးခြင်းစသော ကောင်း စွာပြုအပ်သောအမှုတို့ကိုရင်း၊ ဒုတရိပ္ပဟိတာနိစ၊လည်၌သန္ဓေသစာခွေ ဝှပ်၍ဤမည်သောမင်းအားပေးလေဟုစေအပ်သောငါသည် တနေ့ခြင်း ဖြင့်သာယူဇနာတရာတိုင်သွား၍သံတမန်ကိစ္စအမှုတို့ကိုရင်း။ရာဇာ၊ဒဠ္ဍ ဓမ္မမင်းသည်။ နဇာနာတိ ခွန်၊မသိရာလေယောင်တကား။ဝါ၊မသိရာလေ တော့သလော။ ။သာအဟံ၊ထိုငါသည်။အဗန္ဓု၊အဆွေခင်ပွန်းကောင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ အပရာဓိနိ အပတိဋ္ဌာအပဒိုသရဏာ၊ တည်ရာမရကိုး ကွယ်ရာမရသည်ဖြစ်၍။မရိဿာမိခွန်၊သေရယောင်တကား။ တဒါဟိတ ထာဟိ၊ထိုစကားသည်လျှင်မှန်၏။ ဝါ၊ထိုငါ၏ ကျေးဇူးကို မသိသော ကြောင့်သာလျှင်။ဆကဏာဟာရိကာ၊နွားချေးဆောင်အံ့စေအပါကို။ က တွာ၊ပြု၍။ရညာ၊ဒဠ္ဍဓမ္မမင်းသည်။ကုမ္ဘကာရဿ၊အိုးထိန်းအား။ဒိန္နာ၊ငါ့ ကိုပေးအပ်၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည်ဩဠဗျာဓိစကားကိုကြား၍၊ သင်သည်မစိုးရိမ် လင့်။ငါသည်မင်းအားဆိုခဲ့သင့်အားစဉ်းစိမ်အခြံအရံကို ပကတိရှိသည် ကိုပြုအုံ့ဟုဩဠဗျာဓိကိုနှစ်သိမ့်စေ၍မြို့သို့ဝင်၍နံနက်စာစားပြီးသော်မင် ၏အထံသို့သွား၍စကားကိုဖြစ်စေ၍၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဤမည်သော ဩဠဗျာဓိသည် ဤမည်သောအရပ်၌ရင်း ဤမည်သောအရပ်၌ရင်းရင်၌ သန်လျက်မြားလုံ့တို့ကိုဘွဲ့၍ စစ်ထိုးခြင်းအမှုကိုထုတ်ဆောင်၏။ ဤမည် သောနေ့၌ကားလည်၌သန္ဓေသစာခွေကိုဝှပ်၍စေလွှတ်၍ ယူဇနာတရာ၌ သောအရပ်သို့သွား၏။ ၅င်မင်းကြီးတို့သည်လည်း ထိုဩဠဗျာဓိအား ကြီးစွာသောအခြံအရံတို့ကိုပေးကုန်၏။ထိုဩဠဗျာဓိသည် ယခုအဘယ် မှာနည်း,ဟုမေး၏။ထိုဩဠဗျာဓိကိုငါသည် နွားချေးဆောင်စိမ့်သောဌာ အိုးထိန်းသည်အားပေး၏,ဟုဆို၏။ထိုအခါမင်းကိုဘုရားလောင်းသည်

မြတ်သောမင်းကြီး၊ အရှင်မင်းကြီးတို့သည်ပြုအပ်သောအမှုသည်မလျော်ပတ်။ အိုးတိန်းအားယာဉ်ခ်ကစိမ့်သောဌါပေးအုံ့သောဌါမလျော်ပတ်သလျင်ကတည်းဟုဆိုမင်းအားဆုံးမသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ။

(၁၀၉၀) ယာဝတာဘိသတိ ပေါသောတာဝဒေဝ ပရိဏာတိ။
အတ္ထောပါယော ဇဟန္တိ နံ၊ သြဒ္ဓမ္ဗာဒိဝ ခတ္တိယော။ ။

(၁၀၉၁) ယော ပုဗ္ဗေ ကတ-ကလ္ယာဏော၊ကတတ္ထော နာဝဗုဇ္ဈတိ။
အတ္ထော တဿ ပလုဇ္ဇန္တိ၊ယော ဟောန္တိ အာဘိပတ္ထိတာ။ ။

(၁၀၉၂) ယော ပုဗ္ဗေ ကတ-ကလ္ယာဏော၊ကတတ္ထော မနုဗုဇ္ဈတိ။
အတ္ထော တဿ ပဝုဇ္ဈန္တိ၊ယော ဟောန္တိ အာဘိပတ္ထိတာ။ ။

(၁၀၉၃) တံ ဝေါ ဝဒါမိ ဘဒ္ဒန္တေ၊ယာဝန္တေ ထ သမာဂတာ။
သဗ္ဗေ ကတညုနော ဟောထ၊စိရံ ယဋ္ဌမ္ဘိ ဝါသထ။ ။

ဟူသောဤလေးဂါထာတို့ကိုဟောတော်။ ။

(၁၀၉၀-၁၀၉၃) ဧကဒါ၊ဤလူ့ရွာ၌။ပေါသော၊အသိပညာမရှိသောသူသည်။ ယာဝတာ၊အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ အယံ၊အသူသည်။မေ၊ငါ၏။ ဧတံ၊နာမ၊ဤမည်သောအမှုကို။ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ။ သက္ခိ သတိ၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဧတိ၊ဤသို့။ အာသိသတိ၊တောင့်တ၏။ တာဝ ဒေဝ၊ထိုမျှလောင်သောကာလပတ်လုံးသာလျင်။ တံပုရိသံ၊ထိုယောကျ်ားသို့။ ပရိဏာတိဘဇတိ၊ဆည်းကပ်၏။ ခတ္တိယော၊ ငါတို့အရှင်ဒဠ္ဍမေမင်းသည်။သြဒ္ဓမ္ဗာဒိ၊သြဒ္ဓမ္ဗာဒိအမည်ရှိသောကုလားအုပ်ကို။ဇဟာတိဧဝ၊ စွန့်၏သို့။အတ္ထောပါယော၊အစိုးအပွါးကင်းသောကာလ၌။ဝါ၊စွမ်းအန်ဗလ ဆုတ်ယုတ်သော ကာလ၌။ နာနာကိရ္ဂေသု၊အထူးထူးသော ကိစ္စတို့၌။ ပတ္ထိတံ၊တောင့်တအပ်သော။နံပေါသံ၊ထိုသူကို။ ဇကေ္ခေ၊အချို့ကုန်သောသူရိုက်တို့သည်။ ဇဟန္တိ၊စွန့်ကုန်၏။ ။ယော၊အကြင်သူသည်။ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး၌။ကတကလ္ယာဏော၊ဖိမိအားသူတပါးတို့သည်ပြုအပ်သောကောင်းသောကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်လျက်။ ကတတ္ထော၊ သူတပါးပြီးစေအပ်သောမှုကိစ္စရှိသည်ဖြစ်လျက်။ ပဗ္ဗောဝိ၊နောက်၌လည်း။ တံပရေနကတံ၊ ထိုသူတပါးသည်ပြုအပ်သောကျေးဇူးအမှုကိစ္စကို။ ဥပကာရသ၊ကျေးဇူးပြုတတ်သောသူ၏။ဇရာဇိဏ္ဏကာလေ၊အရွယ်ကြီးသဖြင့် အိုမင်းသောကာလ၌။ နာဝဗုဇ္ဈတိ၊မအောက်မေ့မိ မသိလေတတ်။ တဿ၊ထိုကျေးဇူးမသိသောသူ၏။ဝါ၊သူသည်။ ယေအတ္ထာ၊အကြင်အကျိုးစီးပွါးတို့ကို။ အ

ဘိပတ္ထိတာ၊ တောင့်တအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေအတ္ထာ၊ထိုအလိုရှိအပ်တောင့်တအပ်သော အကျိုးစီးပွါးတို့သည်။ ပလုဒ္ဓန္တိ၊ မိုးခ်ဉ်ကျသောမျိုးစေ့ကဲ့သို့ပျက်စီးကုန်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ မိတ္တဒုဗ္ဘိ ပုဂ္ဂလသ၊ အဆွေခင်ပွန်း ပြစ်မှားတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပတ္ထိတပတ္ထိတံ၊တောင့်တတိုင်း တောင့်တတိုင်းသောအစီးအပွါးသည်။အဂ္ဂိမှိ၊မိုးခ်ဉ်။ပက္ခိတ္တာ ဒိဗ်ဝိယ၊ချအပ်သောမျိုးစေ့ကဲ့သို့။ နသ သတိ၊ ပျက်စီး၏။ယော၊အကြင်သူသည်။ပုဗ္ဗေ၊ရှေးခ်ဉ်။ကတကလျာဏော၊မိမိအားသူတပါးတို့သည်ပြုအပ်သော ကောင်းသောကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍။ ကတဏ္ဍော၊သူတပါးတို့ပြုးစေအပ်သောအမှုကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍ ။ပစ္ဆာပိ၊နောင်ခ်ဉ်လည်း။တံပရေနကတံ၊ထိုသူတပါးသည်ပြုအပ်သောကျေးဇူးအမှုကိစ္စကို။ဥပကာရကသ၊ကျေးဇူးပြုတတ်သောသူ၏။ ဇရာဇိဏ္ဏကာလေပိ၊အရွယ်ကြီးသဖြင့် အိုမင်းသောကာလခ်ဉ်သော်လည်း။ အနုဗုဒ္ဓတိ၊ သိ၏။ ကာသ၊ထိုသူ ကျေးဇူးကိုသိသသူ၏။ဝါ၊သူသည်။ယောအတ္ထာ၊အကြင်အကျိုးစီးပွါးတို့ကို။အဘိပတ္ထိကာ၊တောင့်တအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။တေအတ္ထာ၊ ထိုအလိုရှိအပ်တောင့်တအပ်သော အကျိုးစီးပွါးတို့သည်။ ဝဝနုန္တိ၊ကောင်းသောမြေခ်ဉ်ရိုက်အပ်သောမျိုးကဲ့သို့တိုးတက်ပွါးများကုန်၏။ ။ကံတေနကာရဏောနု၊ထိုအကြောင်းကြောင့်။ဘဒ္ဒန္တေ၊ဘိုးအရှင်တို့။ဝေါ၊သင်တို့ကို။အဟံ၊ငါသည်။ ဝ ဒါမိ၊ဆုံးမပါ၏။ဣဏေ၊ချေးမင်းရင်ခြင်ခ်ဉ်။ယာဝန္တာ၊အကြင်မျှလောံကုန်သော ပရိသတ်တို့သည်။သမဂတာ၊အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်၏။သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။တုမှေ၊အရှင်တို့သည်။ ကတညုနော၊ကျေးဇူးကိုတိကုန်သည်။ဟောထ၊ဖြစ်ကြကုန်လော့။ ဟိအကျိုးကိုဆိုအံ့။ကတညုနော၊ သူ့ကျေးဇူးကိုသိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်။စိရံ၊ရှည်ဖြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး။ သဂ္ဂမှိ၊ နတ်ပြည်ခ်ဉ်။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊နတ်၏စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝန္တာ၊ခံစားကုန်လျက်။ဝသထ၊ချမ်းချမ်းသာသာနေရကုန်လတ္တံ့။ ။(သ ဝေဒါနိအဟံဘုဒါနိဟူသော အဋ္ဌကထာကိုရှု၍စေ, သင့်သည်။ ဝေ, မ သင့်။ ။ဧရန္တိသင့်သည်။နုဝ ဣတိ မသင့်။ ။သုကတာနိဆိုလိုလျက်သုတ္တန်ကမ္ဘန္တစသည်တို့ကဲ့သို့အန္တအနုက်မရှိ။ ။တာဒါဟိတိတထာဟိ၊အယမေ ဝ ဝါပါ ဣဒ္ဓေ။(အဋ္ဌကထာ)။ ။ဆာကဟန္တိ ဂေါမယံ။(ဋီကာ)။ ။ဩဒ္ဓေါတုကလတောဘဝေ။ဟု-ကုလားအုဒ္ဓါဟရိယာယ်လာ၍ဩဒ္ဓမျာဒိမည်သော

ကုလားဒုဋ္ဌဟုယောဇနာသည်။ ။ဩဠဒ္ဓဗျာဓိတံနာဝဓိကာ။(ဋီကာ)။ ။ ဩဠဒ္ဓဗျာဓိမည်သောဆင်ဟူ၍လည်းဆိုစကုန်၏။ ။မနုဗဏ္ဏတိဒ္ဓိမဘာ ဂုံ)။ ။ဒဠ္ဍမဒ္ဒစောတကံ စတုတ္ထံ။၄၁၀။

၄၁၀-သောမဒတ္တစောတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြစ်တော် ဗွာဘုရားသည်၊ယောမံပုရေပစ္စုဗ္ဗေတိ, အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤသောမဒတ္တစောတ်ကိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ မထင်ရှားသောရဟန်းကြီးကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

ရသေ့သည် သစ်သီးကြီးငယ်ကိုယူ၍ လာလတ်သော်၊ တပါးကုန်သောနေ့တို့၌ငါ၏သားသည်ခရီးဦးကြို့ဆိုခြင်းကိုပြု၏။ ယနေ့မထင်။အဘယ်သို့ယျင်ထွားသနည်းဟုငိုကြွေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

(၁၀၉၄) ယော မံ ပုရေ ပစ္စုဗ္ဗေတိ၊ အရညေ ဒူရမာယတော။
သော နု ဒိသ္သတိ မာတာဂေါ၊
သောမဒတ္တော ကုဟိं ဂတော။ ။

ဟူသောဤပဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၉၄) အာယတောအာယာမသမ္ပန္နော၊အလုံးအရပ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ သောမဒတ္တော၊ သောမဒတ္တအမည်ရှိသော။ ယောမာတာဂေါ၊ အကြင်ဆင်သည်။ မံ၊ငါ့ကို။ ပုရေ၊ ရှေးကာလ၌။ အရညေ၊တောင်၌။ ဒူရံ၊ဝေးစွာ သောအရပ်တိုင်အောင်။ ပစ္စုဗ္ဗေတိ၊ခရီးဦးကြို၏။ သောမာတာဂေါ၊ထို သောမဒတ္တအမည်ရှိသောဆင်သည်။ နဒိဿတိ၊ယခုမထင်ခဲ့။ ကုဟိं၊အာဘယ်အရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားရှာလေသနည်း။ ။ဤသို့ငိုကြွေးလျက်နေလတ်သော် စကြဲ့ဦးခ၌ လည်းသော ဆင်ကိုမြင်၍ လည်ခ၌ဘက်၍ ငိုကြွေးလျက်။ ။

(၁၀၉၅) အယံ ဝါ သော မတော သေတိ၊အလ္လသိဂ်ံ ဝ ဝန္ဓိတော။
ဘုမ္ဘာ နိပတိတော သေတိ၊အာမရာ ဝတ ကုဇ္ဇရော။ ။

ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၉၅) ယောကုဇ္ဇရော၊ အကြင်ဆင်သည်။ မတော၊သေသည်ဖြစ်၍။ သေတိ၊အိပ်၏။ သောကုဇ္ဇရော၊ ထိုဆင်သည်။ အယံ ဝါ၊အယာမေဝ၊ ဤ

သောမဒတ္တာဆင်ပင်တည်း။နအညော၊တပါးဆင်မဟုတ်။အလ္လသိုက်၊မာ
လောနွယ်၏ ကြီးဖွံ့သောအညွှန့်ကို။ ဝန္ဓိတော၊ လက်သည်းဖြင့်ဖြတ်
အပ်ပြီး၍။ဘုရား၊နွေလအခါပူပြင်းစွာသောသဲရေဖြင့်။ နိပတိတောဇ္ဇဝ၊
ချအပ်သကဲ့သို့။ ဇဝံတထာ၊ထိုအတူ။ ကုဋ္ဌရော၊ သောမဒတ္တာဆင်သည်။
ဘုရား၊မြေ၌။ သေတိ၊ဒီပ၏။ အာမရောဝတာ၊သြဃသေနဲ့ပြိတကား။ ။
ထိကြားမင်းသည်ထိခဏာ၌လောကကိုကြည့်လတ်သော်၊ထိုရသေ့ကို
မြင်၍၎င်းရသေ့သည်သားမယားကိုစွန့်၍ရဟန်းပြု၏။ ယခုအခါဆင်ယပ်
ဆ်ိသားအမှတ်ကိုပြု၍ငိုကြွေး၏။ထိုရသေ့ကိုသံဝေဂကိုဖြစ်စေ၍သတိကို
ရစေဖို့ဟုထိုရသေ့၏ ကျောင်းသို့ သွား၍ ကောင်းကင်၌ တည်လျက်
လျှင်။ ။

(၁၀၉၆) အနဂါရိယုပေတာသ၊ဝိပ္ပမုတ္တာသ တေ သတော။
သမဏာသ နု တံ သာဓု၊ယံ ပေတမနုသောစသိ။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၁၀၉၆) ပေတံ၊ သေသောသတ္တဝါကို။ ယံအနုသောစသိ၊အကြင်စိုး
ရိမ်၏။တံ၊ထိုသို့သေသောသူကိုစိုးရိမ်ခြင်းသည်။အနဂါရိယုပေတာသ၊
ရဟန်းအဖြစ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ဝိပ္ပမုတ္တာသ၊လူအဖြစ်မှလွတ်သော။ သမ
ဏာသ၊ရဟန်းသည်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ တေ၊သင်အား။ နုသာဓု၊မ
ကောင်း။ ။

ထိုအခါသိကြားမင်း၏စကားကိုကြား၍ရသေ့သည်။ ။

(၁၀၉၇) သံဝါသေန ဟေ သက္ကာ၊မနုဿသ ဓိဂဿ ဝါ။
ဟဒယော ဇာယတေ ပေမံ၊တံ နု သက္ကာ အ-သောစိတုံ။ ။

ဟူသောဤစတုတ္ထဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၁၀၉၇) သက္ကာ၊သိကြားမင်း။ဟေ၊ဝေ၊စင်စစ်။မနုဿသ၊ဝါ၊ လူ၏ရင်း။
ဓိဂဿ၊ဝါ၊သား၏ရင်း။သံဝါသေန၊ပေါင်းဘော်ခြင်းကြောင့်။ ဟဒယော
နှလုံး၌။ပေမံ၊ချစ်ခြင်းသည်။ ဇာယတေ၊ဖြစ်၏။ တံ၊ထိုချစ်သောသတ္တဝါ
ကို။အသောစိတုံ၊မစိုးရိမ်ခြင်းငှါ။နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း။ ။
ထိုနောင်မှရသေ့ကိုဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍သိကြားမင်းသည်။ ။

(၁၀၉�>#) မတံ မရိသိ ရောဒန္တိ၊ယေ ရုဒန္တိ လပန္တိ စ။
တသ္မာ တွံ ဣသိ မာ ရောဒိ၊ရောဒိတံ မေါဃမာဟု သံ။ ။

(၁၀၉၉) ကန္ဒိတေန ဟဝေ ဗြဟ္မေ၊မတော သေတော သမုဒ္ဓဟော။
သဗ္ဗေ သဂိမ္ဗ ရောဒါမ၊အညမညဿ ဥာတကေ။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတ်။ ။

(၁၀၉၈-၁၀၉၉) ဣသိ၊ရှင်ရသေ့။ ယော၊အကြင်သူတို့သည်။ ရဒန္တိ၊ငိုကုန်၏။လပန္တိ စ၊ဖြည်တမ်းလည်းဖြည်တမ်းကုန်၏။သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော့။တေ၊ထိုသူတို့သည်။မတဋ္ဌ၊သေဆဲသေပြီးသောသူကိုရင်း။မရိသိ၊သေလတ်အံ့သေါသူကိုရင်း။ရောဒန္တိ၊ငိုဖြည်တမ်းကုန်၏။ဝေ၊ဤသို့။ရောဒန္တာနံ၊ငိုဖြည်တမ်းကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အသုသုကဋ္ဌနကာ လော၊မျက်ရည်ဆွေးခြောက်သောအခါသည်။နတ္ထိ၊မရှိရာ။(ထည့်)။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တုံ့၊သင်သည်။ မာရောဒိ၊ မငိုလင့်။ ကိ ကာရဏာ၊ အဘဲ့ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ရောဒိတံ၊ငိုခြင်းကို။မောစယံ၊ အကျိုးမရှိအချည်းနှီးဟူ၍။ သန္တော၊ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။တုံ့၊သင်သည်။မာရောဒိ၊မငိုလင့်။ ။ဗြဟ္မေ၊ရှင်ရသေ့။ ပေတော၊ပစ္စုပ္ပန္နဘဝမှ ကင်းကွာသော။ မတော၊ သေသောသူသည်။ကန္ဒိတေန၊ငိုကြွေးခြင်းဖြင့်။ ဟဝေ၊ယခု၊အကယ်၍။ သမုဒ္ဓဟော၊ ရှင်ပြန်သဖြင့်ထခြားအံ့။ ဝေ၊သည်းခြေ၍သို့ငိုခြင်းဖြင့်တဘက်ရှင်ပြန်သည်ရှိသော်။သဗ္ဗေ၊ဝိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။(ဝိကျေ)။ မယံ၊ငါတို့သည်။ သဂိမ္ဗ၊စည်းဝေး၍။ အညမညဿ၊အချင်းချင်း၏။ ဥာတကော၊သောသောအဆွေအမျိုးတို့ကို။ရောဒါမ၊ငိုကုန်အံ့။ ။

ရသေ့သည်သိကြားမင်း၏စကားကိုကြား၍သတိကိုရ၍ကင်းသောသောကရှိသည်ဖြစ်၍မျက်ရည်တို့ကိုသုတ်၍သိကြားမင်းအားချီးမွမ်းလိုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ။

(၁၁၀၀) အာဒိတ္တံ ဝတ မံ သန္တံ၊ဃတ-သိတ္တံဝ ပါဝကံ။
ဝါရိနာ ဝိယ သြေသိဋ္ဌိ၊သဗ္ဗံ နိဗ္ဗာပယေ ဒရံ။ ။
(၁၁၀၁) အဗ္ဘု။ဋ္ဌံ ဝတ မေ သလ္လံ၊ယမာသိ ဟဒယာသိတံ။
ယောမေ သောက-ပရေတသ၊ဝုတ္တ-သောကံ အနုပါဒိ။ ။
(၁၁၀၂) သောတံအဗ္ဘု။ဋ္ဌသလ္လောသ္မိ၊ဝိတသောကော အနာပိလော။
နု သောစာမိ နု ရောဒါမိ၊တဝ သုတ္တာန ဝါသဝ။ ။

ဟူသောဤကြွင်းသောဂါထာတို့ကိုဆိုတ်။ ။

(၁၁၀၀-၁၁၀၂) ဝါသ၀၊သိကြောားမင်း။ ဃတသိတ္တံ၀ဃတသိတ္တံ၀ေ၊ ထောပတ်ဖြင့်သွန်းလောင်းသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ပါ၀ကံ၊ဓိုးကို။ ဝါရိ နာ၊ရေဖြင့်။ ဩသိဉ္စိ၀ိယဩသိဉ္စိတ္ဝာ နိဗ္ဗာ၀ေသိ၀ိယ၊ သွန်းလောင်း၍ ငြိမ်းစေတိသကဲ့သို့။ အာဒိတ္တံ၊သောကတည်းဟူသော ဓိုးလောင်သည်။ သန္တံ၊ဖြစ်သော။မံ၊ငါ့ကို။ဝတ၊စင်စစ်။နိဗ္ဗာ၀ရေ၊ငြိမ်းစေပြီ။ သဗ္ဗံ၊အလုံး စုံသော။ဒရံ၊စိတ်ကိုဟူပန်စေတတ်သောသောကကို၊တွံ၊သင်သည်။ နိဗ္ဗာ ၀ရေနိဗ္ဗာ၀ယိ၊ငြိမ်းစေပြီ။ ။ယော တွံ၊အကြင်သင်သည်။သောကပရေ တသာ၊သောကသည်နှိပ်စက်အပ်သော။ မေ၊ငါ၏။ ဟုတ္တသောကံ၊သား သေလွန်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဓိုးရိမ်ဟူပန်ခြင်းကို။ အနုပါဒိ၊ပယ်ပြီ။ ဟ ဒယာသိတံ၊နှလုံးကိုမှီသော။ ယံသလ္လံ၊ အကြင် သောကတည်းဟူသော ဇြောင့်သည်။ အာသိ၊ဖြစ်ပြီ။ မေ၊ငါ၏။ တံသလ္လံ၊ထိုသောကတည်းဟူ သောဇြောင့်ကို။ တယာ၊သင်သည်။ဝတ၊စင်စစ်။ အဗ္ဗဟိ။ဥဒ္ဓံအာဘိဋ္ဌိဟိတံ၊ နုတ်အပ်ပြီ။ ။သောအဟံ၊ထိုငါသည်။တ၀၊သင်၏။ဝစနံ၊စကားကို။ ဝဏ္ဏ၀ါနိ၊ကြားခဲ့ပြီ။ အဗ္ဗဟိ။ဥဒ္ဓသလ္လော၊ နုတ်ပယ်အပ်ပြီးသော သောက တည်းဟူသောဇြောင့်ရှိသည်။အတ္ထိ၊ဖြစ်ပြီ။ ဝိတသောကော၊ဓိုးရိမ်ခြင်း ကင်းလတ်ပေပြီ။ အနာ၀ိလော၊စိတ်နောက်ကျခြင်းကင်းလတ်ပေပြီ။ ဗ္ဗ ဒါနိ၊ယခု။နသောစာမိ၊မစိုးရိမ်။နရောဒါမိ၊မငိုကြွေး။ ။(အာယတောတိ အာယာမသမ္ဘဝေ)။ အဗ္ဗကထာ၁ွင့်သော်လည်း လျှောက်ပတ်သောအ လုံးအရပ်ပင်ယူရာသည်။အလျားကိုသာမယူရာ။ ။အယံ၀ါသောတိ၀ိ ဘာ၀နတ္ထောဝါသ၏။ အယမေ၀သောနအညောတိတံ၀ိဘာ၀ေ၀ေ့ နော ၀မသာ၀ာ။ ။အဗ္ဗကထာ၁ွင့်ရကား။ဝါသ၏ဟုသည်ထင်စွာပြခြင်း၀ိဘာ ၀နာအနက်ရှိသည်ဟူလို။ ။ဝ ဆို့တောတိ၀ိ၏ဆိုသော်ဟု ဝ ဆို့ဟု ခေါ်တ၏ဆေ ဒနအနက်ကိုအဗ္ဗကထာ၁ွင့်သည်။ ။ဝ ဆို့ ဆေဒနေ။ဝ ဆို့တိ။ဝတ္ထာ။ ဝတ္ထု ဝါ။ ဝတ္ထုသိရော။ဝကာရ ဂတသ အကာရ ဿ ဟု-သ ၏နှိတ်ခ် ဆေဒနအနက်ကိုပြသည်။ ။အာမရာ ဝ ဝတာ တိ မ ဝေါ ဝ ဝ ။အမရိ ကိ ၀ိ ပါ ဠော။ ။(အဗ္ဗကထာ)။ ။မတံ မရိ သံ ၏ သေ သေ သံ ဆို့ မာ နာ နာ ဟူ သော သုတ်ဖြင့်အနာ ဂတ်အနက်၏ သပစ္စည်းသက်သည်။ ။သံ ပစ္စည်း လည်းဆိုစကြ၏။ ။ကဒ္ဒိ ဝေ နဟ ဝေ ဗြဟ္မေ ၏။ဟ ဝေ ကား ယဒိ အနက်။ ။ ယဒိ ဝေ ပေ ဝေ ဝေ ဝ သ ၏ ဂ ဝေ ဝ မ ဝေ ဝ ရော ဒိ ဝေ နဝ သ မ ဗ္ဗ ဟော ယျ၊ ဇ ဝံ သ ဗ္ဗ ။ ။(အဗ္ဗကထာ)။ ။သော မ ဒ ဗ္ဗ ဇာ ဝ ဝ ကံ ပ ဗ္ဗ မ ံ။ ၄ ၁ ၀။

၄၁၁-သုသိမဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြစ်တော်မူ၏ဘုရားသည်၊ ကာဠာနိုကောသာနိုပုရေအဟောသုံ,အစရှိသော ဂါထာပုန်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤသုသိမဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ ဖြတ်သော တောထွက်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

မိဘုရားကြီးသည် တနေ့သ၌ မင်း၏ဦးခေါင်း၌သန်းတို့ကိုရှာသကဲ့သို့ပြု၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊သင်မင်းကြီးဒိုပြီ။ရှင်မင်းကြီး၏ဦးခေါင်း၌တရသောဆံပြူသည်ထင်၏ဟုဆို၏။ ရှင်မ၊ထိုသို့တပြီးကားတရသောဆံကို နုတ်၍ငါ၏လက်၌လျှင်ထားလော့ဟုဆို၏။ မိဘုရားသည်မင်း၏ဦးခေါင်းမှတရသော မည်းသောဆံကိုနုတ်၍၊ မိမိဦးခေါင်း၌ဆံပြူကိုယူ၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ဤသည်ကားအရှင်မင်းကြီး၏ဆံပြူတည်းဟုမင်း၏လက်၌ထား၏။ ထိုဆံကိုဖြင့်၍ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသော ဘုရားလောင်းသည်ဖွေ့ယှားနှင့်တူသောနုဗူးမှချွေးတို့သည်ထွက်ကုန်၏။ ။ထိုဘုရားလောင်းသည်မိမိကိုယ်ကိုဆုံးမလျက်။သုသိမ၊သင်အိုပြီ။ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး မစင်ညွှန်ခြင်းပယ်သောဝက်ကဲ့သို့ ကာမညွှန်ခြင်းပယ်၍ ထိုကာမညွှန်ကိုစွန့်အံ့သောဌာမတတ်နိုင်။ ကာမတို့ကိုစွန့်၍ ဟိမဝန္တာသို့ဝင်၍ရဟန်းပြု၍ သင်အားဖြတ်သော အကျင့်ဖြင့်နေအပ်သောအဝါတည်းဟုကြံ၍။ ။

(၁၁၀၃) ကာဠာနိ ကောသာနိ ပုရေ အဟောသုံ၊
ဓာတာနိ သိသမ္မိ ယထာ-ပဒေသေ။
တာနဇ္ဇ သေတာနိ သုသိမ ဒိသ္မာ၊
ဓမ္မံစရေဖြိဟ္ဒ စရိယသ္မ ကာလော။ ။

ဟူသော၍ဤပဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၁၀၃) သိသုမ၊သုသိမ။ပုရေ၊ရှေး၌။သိသမ္မိ၊ သင်၏ဦးခေါင်း၌။ယထာပဒေသေ၊ ဆံပေါက်ရောက်ခြင်းဌာ ထျော်သောအရပ်၌။ ဓာတာနိ၊ ရောက်ကုန်သော။ ကာဠာနိ၊ဝိတုန်းတောင်သို့ညိုရောင်လက်လက်ဘိတ်ဘိတ်ထွက်သောအဆင်းရှိကုန်သော။ကောသာနိ၊ဆံတို့သည်။အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဇ္ဇ၊ယခု။ သေတာနိ၊ဖျင်းပြူအသွေးမွေးမွေးပြူကုန်သော။

တာနိ၊ထိုဆံတို့ကို။ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍။ ဓမ္မံ၊ကုသလကမ္မပထတရား ဆယ်ပါး ကို။ စရ၊ကျင့်လေ့။ဗြဟ္မစရိယသာ၊ဖြတ်သောအကျင့်၏။ ဝါ၊မေထုန်မှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၏။ကာလေ၊အခါတန်ပြီ။ ။

ဤသို့ဘုရားလောင်းသည်ဖြတ်သောအကျင့်ဖြင့် နေခြင်း၏ကျေးဇူး တို့ကိုချီးမွမ်းသည်ရှိသော်၊ မိဘုရားသည်ငါသည် မင်းအားပြုစုနှံးခြင်း ကိုပြုအံ့ဟု ပြုစုနှံးခြင်း၏ဖြေခြင်းကိုလျှင်ပြုမိ၏ဟု ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍ ယခုအခါထိုမင်းအားရဟန်းမပြုစိမ့်သောဥါကိုယ်အဆင်းကိုချီးမွမ်းအံ့ ဟုကြံ၍။ ။

(၁၀၀၄) မမေဝ ဒေဝ ပလိတံ နု တုယ္ဟံ၊မမေဝ သိသံ မမ ဥတ္တမင်္ဂံ။
အဏ္ဍံ ကရိဿန္တိ မုသာ အဘာသိ၊
ကောပရာဇံ ခမ ရာဇ-သေဋ္ဌ။ ။

(၁၀၀၅) ဒဟာရော တုဝံ ဒဿနိယောသိ ရာဇ၊
ပဋ္ဌမုဋ္ဌတော ဟောတိယထာကဋ္ဌရော။
ရဇ္ဇုဗ္ဗကာရေဟိ မမဗ္ဗ ပဿ၊
မာကာလိကံ အနုဝါဝိ ဇနိန္ဒ။ ။

ဟူသော ဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတို့။ ။

(၁၀၀၄-၁၀၀၅) ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။မမေဝ၊အကျွန်ုပ်၏သားလျှင်။ ပလိတံ၊ဆံဖြူတည်း။ တုယ္ဟံ၊ရှင်မင်းကြီး၏။ နုပလိတံ၊ဆံဖြူမဟုတ်။မမေ ဝ၊အကျွန်ုပ်၏သားလျှင်။ သိသံ၊ဦးခေါင်းခွံရော်သောဆံဖြူတည်း။မမ၊အ ကျွန်ုပ်၏။ဥတ္တမင်္ဂံ၊ဖြတ်သော အင်္ဂါခွံရောက်သော ဆံဖြူတည်း။အဟံ၊အ ကျွန်ုပ်သည်။အဏ္ဍံ၊အကျိုးစီးပွါးကို။ ကရိဿန္တိ၊ပြုအံ့ဟု။မုသာ၊မုသား ကို။အဘာသိ၊ဆိုမှား၏။ ရာဇသေဋ္ဌ၊မင်းဖြတ်။ ကောပရာဇံ၊အကျွန်ုပ်၏ တရုသောအပြစ်ကို။ ခမ၊သည်းခံပါလော့။ ။ရာဇ၊မင်းဖြတ်။ပဋ္ဌမုဋ္ဌ တော၊ ပေါက်သစ်ဖြစ်၍။ ကဋ္ဌရော၊ နှုသော အညောက်သည်။ ဒဿနိ ယော၊ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ ဇေတဝန၊ထို့အ တူ။ တုဝံ၊သင်မင်းကြီးသည်လည်း။ ဒဟာရော၊ဟို့ နှုသည်ဖြစ်၍။ဒဿနိ ယော၊ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်။ အသိ၊ဖြစ်၏။ရဇ္ဇုဗ္ဗ၊မင်းအဖြစ်ကိုလည်း။ကာ ရေဟိ၊ပြုစေလော့။ မမဗ္ဗ၊အကျွန်ုပ်ကိုလည်း။ ပဿ၊ရှုပါလော့။ ။(အ ကျွန်ုပ်ကိုကိုးကွယ်ရာမရှိအောင်မပြုပါလင့်ဟူလိုသည်)။ ။ဇနိန္ဒ၊လူတို့ ကိုအစိုးရသောမင်းဖြတ်။ ကာလိကံ၊ဒုတိယဘဝတတိယဘဝဟုဆိုအပ်

သောကာလလျှားမှအကျိုးပေးတတ်သောရဟန်းအဖြစ်သို့။ မဘအနုဝေ ဝိ၊မကပ်လင့်။(ဤမျက်မြင်ကိုယ်၏အဖြစ်ခဲ့ကာမရုဏ်ချမ်းသာကိုဖြစ်စေ တတ်၍အကါလိကဖြစ်သေါမင်းအဖြစ်ကိုစွန့်၍ကါလလျှားမှအကျိုးပေး သောအကာလိကဖြစ်သောရဟန်းအဖြစ်သို့မကပ်ပါလင့်ဟူလိုသည်)။

ဘုရားလောင်းသည် မိဘုရားစကားကိုကြား၍၊ရှင်မ၊သင်ဆိုတိုင်း ဖြစ်ရာသလျှင်ကတည်း။ ငါ၏အရှယ်သည် ရင့်တိုင်းရင့်တိုင်း ဤမည်း ညိုသောဆံတို့သည် တောက်ပြန်၍ပိုက်ဆန်လျှော်တို့ကဲ့သို့ဖြူကုန်သည် ဖြစ်ရာ၏။အရှယ်ရင့်တိုင်းရင့်တိုင်း အိုခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော ကြာညို အစစ်ရှိကုန်သော ပန်းဆိုင်းနှင့်တူကုန်သော သူငယ်တို့၏ရင်း ရွှေအဆင်း နှင့်တူကုန်သောမြတ်သော အရှယ်တင့်တယ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော မင်း သွီးအစစ်ရှိသည်တို့၏ရင်း အဆင်းတောက်ပြန်ခြင်းကိုရင်း ကိုယ်၏ပျက် ခြင်းကိုရင်း ငါသည်မြင်ရ၏။ ရှင်မ၊ ဤသို့ဤသဘော်လောကသည်ပျက်စီး ခြင်းအဆုံးရှိ၏ဟုဆို၍ဘုရားကဲ့သို့သောတင့်တယ်ခြင်းဖြင့်တရားဟော လိုရကား။ ။

(၁၁၀၆) ပဿာမိ ဝေါဟံ ဒဟာရိ ကုမာရိ၊
သာမဒ္ဒ-ပဿံ သုတနုံ,သုမဇ္ဇံ။
ကာဠပ္ပဝါဠာဝ ပဝေလ္လမာနာ၊
ပလောဘယန္တိ ဝ နရေသု ဂဠ္ဘတိ။ ။

(၁၁၀၇) တမေန ပဿာမိ ပရေန နာရိ၊
အာသိတိကံ နာဝုတိကဉ္စ ဇစ္စာ။
ဒဏ္ဍံ ဂဟေတ္ဝာန ပဝေဓမာနံ၊
ဂေါပါနသိဘောဂ္ဂသမံ စရန္တိ။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုရ၏။ ။

(၁၁၀၆-၁၁၀၇) ဘန္တေ၊ရှင်မ။အဟံ၊ငါသည်။သာမဒ္ဒပဿံ၊အလုံးစုံ သောအပြင်တို့ခ်ဉ်ပြေပြစ်သောအရောင်အဆင်းရှိသော်။သုတနုံ၊တင့်တယ် ကောင်းမြတ်သောကိုယ်ရှိသော။ သုမဇ္ဇံ၊ကောင်းသောသဏ္ဌာန်နှင့်ပြည့် စုံသောခါးရှိသော။ဒဟာရိ၊ဖျိုနွဲသော။ ကုမာရိ၊သတို့သမီးကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ (ဝေါတိနိုပါတမတ္တံ)။ ပဝေလ္လမာနာ၊ ညင်းညင်းသောလေသည် ခတ်အပ်သည်ရှိသော်ထိုမှဤမှတုန်လှုပ်သော။ကါဠပ္ပဝါဠာဝ၊သန္တာနက် ကဲ့သို့အရှက်ရှိသောမည်းသောနွယ်ကဲ့သို့။ သာဓုတ္ထိ၊ထိုမိန်းမသည်။ နဲ

ရေသူ၊ ယောကျ်ားတို့၏အနိုးအပါးခံ။ ပလောဘယန္တိ၀၊ကိလေသာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြားယောင်းသကဲ့သို့။ဂ၆ တိ၊သွား၏။ ။အပရေနသ မယေန၊နေ့အခါခဲ့။ ဇစ္စာ၊မွေးဘွားသည်မှ။ အသိတိကဋ္ဌ၊အသက်ခုနှစ်ဆယ် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ နဝတိကဋ္ဌ၊ အသက်ကိုးဆယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ တမေနံနာရိ၊ထိုမိန်းမကို။ ဒဏ္ဍံ၊တောင်ဝှေးကို။ဂဟေ တွာန၊ကိုင်၍။ ပ၀ေဓိမာနံ၊တုန်လှုပ်လျက်။ ဂေါပါနသိဘောဂ္ဂသမံ၊ အခြင်တူလျှောက်၊ ကိုင်းညွှတ်သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စရန္တိ၊သွားသည်ကို။ပဿာမိ၊ဖြင်ရ၏။ ။

ဘုရားလောင်းသည်။ပဌမဂါထာဖြင့်ရပ်ခဲ့အသာဒကိုဆိုပြီး၍၂ရတိ ယဂါထာဖြင့်ရပ်၏အပြစ်ကိုပြပြီး၍။ယသုအခါအိမ်၏အလယ်၌ ဝိဝိမနေ့ လျှောခြင်းကိုပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

(၁၁၀၈) သောဟံ တမေ၀ါနုဝိစိန္တယန္တော၊
ဇကော ပဿာမိ သယနဿ မဇ္ဈေ။
အပာဒ္ဓိ ဇ၀ံ ဣတိ ပေက္ခမာနော၊
ဂ၀ဟေန ရမေ ဣဗ္ဘစရိယဿ ကာလော။ ။

(၁၁၀၉) ရဇ္ဇု၀ါ လမ္ဗနီ စေသ၊
ယာ ဂ၀ေ ဝ ဝသတော ရတိ။
ဘေဒ္ဓိ ဆေတ္ဝာန ဝ ဇန္ဒိ ဓိရာ၊
အနုပေက္ခိနော ကာမ-သုခံ ပဟာယ။ ။

ဟူသော၎င်းနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၁၁၀၈-၁၁၀၉) သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ တမေ၀၊ ထိုရပ်တို့၏ အသာဒ,အာဒီနဝကိုသာလျှင်။ အနုဝိစိန္တယန္တော၊အဘန်ဘန် တစေ့စေ့ကြံလျက်။သယနဿ၊အိပ်ရာ၏။ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌။ ဇကော၊တယောံထည်း။ ပဿာမိ၊ရှု၏။အဟဒ္ဓိ၊ငါသည်လည်း။ဇ၀ံတထာ၊ထို,အတူ။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ဣတိ၊ဤသို့။ ပေက္ခမာနော၊ရှုလျက်။ ဂ၀ေ၊အိပ်၌။နရမေ၊မနှေ့ လျှော်။ဣဗ္ဘစရိယဿ၊ဖြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း၏။ကာလော၊အခါ တည်း။☰။ဂ၀ေ၊အိပ်၌။ဝသတော၊နေသောသူ၏။ယာရတိ၊အကြင်နှေ့ လျှော်ခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သော၊ဤသို့နှေ့လျှော်ခြင်းသည်။အာလမ္ဗနီ၊ ဆွဲလွယ်ရာဖြစ်သော။ရဇ္ဇု၀၊ကြိုးကဲ့သို့။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဓိရာ၊ပညာရှိတို့ သည်။ ဘေဒ္ဓိ၊ဤကာမခဲ့နှေ့လျှော်ခြင်းကိုလည်း။ ဆေတ္ဝာန၊ဖြတ်၍။ကာ

မသုခံ၊ကာဓမချမ်းသာကို။ ပဟာယ၊ပယ်၍။ အနပေက္ခိနော၊ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ဝဇ္ဇီ၊သွားကုန်၏။ ။(စကာရောနိပါတမဏ္ဍော။ ။ သာမဉ္ဇပသာဒီ သဗ္ဗတ္ထမဉ္ဇပသာသံ။ အယမေဝ ဝါပါ ဌော။သဗ္ဗသဏ္ဌော သုမဉ္ဇ ဆရိဝဏ္ဏော အာ ဌော။ ။အဌကထာ ဘွင့်ရကား သဗ္ဗကိုသာ ပြုသည်။ပလောဘယန္တိ ဝနရေသုဂ္ဂတိကား။ ။ဝဒန္တိ ဝံသဗ္ဗမိဒံ ဇာတာ ဇရာ။ ။ဟူသောဆန်းသုတ်နှင့်လည်းတော်၏။အနက်လည်းလျော်၏။ ။ မတ်ဝေနဗ္ဗနိဂ္ဂဟိတ်ကျ)။ ။သုသိမဇာတကံ ဆဋ္ဌံ။၄၁၁။

၄၁၂-ကောဋိသိမ္ဘလိဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြိုတ် စွာဘုရားသည်၊ အဟံဒဿသတံ ဗျာမံ,အစ္ဂိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤကောဋိသိမ္ဘလိဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ ကိလေသာကို နှိပ်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဂဠုန်မင်းသည်တုန်လှုပ်သော်နတ်ကိုမြင်၍အကြောင်းကိုမေးလိုရကား။

(၁၁၁၀) အဟံ ဒဿ-သတံ ဗျာမံ၊ဥရဂမာဒါယ အာဂတော။
တဉ္စ မဉ္စ မဟာ-ကာယံ၊ဓာရယံ နပဝေဓယိ။ ။

(၁၁၁၁) အထိမံ ရုန္ဓိကံ ပက္ခိံ၊အပ္ပ-မံသတရံ မယာ။
ဓာရယံ ဗျာဓယိ ဘီတာ၊ကိမတ္ထံ ကောဋိသိမ္ဘလိ။ ။

ဟူသော၎င်းနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၁၁၁၀-၁၁၁၂) ကောဋိသိမ္ဘလိ၊ ကြီးစွာသော လက်ပံပင်ကိုစောင့် သောနတ်။အဟံ၊ငါသည်။ဒဿသတံ ဗျာမံ၊အလံတထောင်ရှိသော။ ဥရဂံ၊ နဂါးကို။အာဒါယ၊သုတ်ယူခဲ့၍။အာဂတော၊လာ၏။မဟာကာယံ၊ကြီးစွာ သောကိုယ်ရှိသော။ တဉ္စ၊ထိုနဂါးကိုရင်း။ ဓာရယံ၊နဂါးကြီးကိုဆောင် ခဲ့သော။ မမဉ္စ၊ငါ့ကိုရင်း။ဒိသွာ၊မြင်၍။တွံ၊သင်သည်။ နပဝေဓယိ၊မတုန် လှုပ်။ ။အထ၊ထိုသို့ဖြစ်လျက်။မယာ၊ငါသည်။ဓာရယံ၊ဆောင်ခဲ့သော။ အပ္ပမံသတရံ၊ငါတို့အောံအလွန်နည်းသော အသားရှိသောဇွန်ရှိ။ ကံ ပက္ခိံ၊ဤငှက်မယ်ကို။ဒိသွာ၊မြင်၍။ကိမတ္ထံ၊အဘယ်အကျိုးကို။သမ္ဘသ မာနော၊မြင်၍လျှင်။ဘီတာ၊ကြောက်လျက်။ဗျာဓယိ၊တုန်လှုပ်သနည်း။

ထိုအခါထိုဂဠုန်အားအကြောင်းကိုဆိုလိုသောရှေ့ဖိုးနတ်သည်။ ။

(၁၁၁၂) မံသ-ဘက္ခော တုဝံ ရာဇာ၊ ဖလ-ဘက္ခော အယံ ဒိဇော။
အယံ နိဂြောဓ-ဖိဇာနိ၊ ပိလက္ခ၊ ဒုမ္မရာနိစ။
အသတ္ထာနိစ ဘက္ခိတ္တာ၊ ခန္ဓေ မေ ဩဟာဒိသယံ။ ။
(၁၁၁၃) တေ ရက္ခာ သံပိရ္ဗဟန္တိ၊ မမ ပသော နိဝါတဇာ။
တေ ပရိယောနဒ္ဓိသန္တိ၊ အ-ရက္ခံ မံ ကရိသရေ။ ။
(၁၁၁၄) သန္တိ အညေပိ ရက္ခာသော၊ မူလိနော ခဒ္ဓိနော ဒုမာ။
ဣမိနာ သကုဏ-ဇာတေန၊ ဖိဇမာဟာရိတာ ဟတာ။ ။
(၁၁၁၅) အဠာ ရ္ဗဟာ ဘိဝဿန္တိ၊ ဗြဟန္တံ ပိ ဝနပ္ပတိံ။
တသ္မာ ရာဇ ပဝေဓာမိ၊ သမ္ပသံ နာဂတံ ဘယံ။ ။
ဟူသော၏ ၄ ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။
(၁၁၁၂-၁၁၁၅) ရာဇာ၊ ဂဠုန်မင်း။ တုဝံ၊ သင်သည်။ မံသဘက္ခော၊ အသားကိုစား၏။ အယံ ဒိဇော၊ ဤငှက်သည်။ ဖလဘက္ခော၊ သစ်သီးကိုစား၏။ အယံ ဒိဇော၊ ဤငှက်သည်။ နိဂြောဓဖိဇာနိ၊ ပညောင်စေ့တို့ကို၎င်း။ ပိလက္ခ၊ ဒုမ္မရာနိစ၊ ညောင်ကြီးတို့စေ့ရေသဖန်းစေ့တို့ကို၎င်း။ အသတ္ထာနိစ၊ ညောင်ဗုဒ္ဓဟောစေ့တို့ကို၎င်း။ ဘက္ခိတ္တာ၊ စား၍။ မေ၊ ငါ၏။ ခန္ဓေ၊ ပင်စည်ဌာ။ ဩဟာဒိသယံ၊ ကျင်ကြီးစွန့်လတ္တံ့။ ။ မမ၊ ငါ၏။ ပသော၊ ခက်သေးခက်မကြားဌာ။ နိဝါတဇာ၊ လေတိတ်ရာအရပ်ဌာရောက်ကုန်သော။ တေ၊ ကျီးကန်း၊ ထိုထိုမျိုးစေ့မှရောက်ကုန်သောပညောင်ပင်စသောသစ်ပင်တို့သည်။ သံပိရ္ဗဟန္တိ၊ ကြီးပွါးကုန်လတ္တံ့။ တေ၊ ရက္ခာ၊ ဤသို့ငါ့သစ်ပင်ပေါ်ဌာ ကြီးပွါးကုန်သောထိုပညောင်ပင်စသောသစ်ပင်တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပရိယောနဒ္ဓိသန္တိ၊ ခြေးယှက်ရစ်ပတ်ကုန်လတ္တံ့။ ဇော်၊ ဤသို့။ ပရိယောနဒ္ဓိတ္တာ၊ ခြေးယှက်ရစ်ပတ်၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ အ-ရက္ခံ၊ နေရာသစ်ပင်မရှိသည်ကို။ ကရိသရေ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ ။ ဣမိနာ သကုဏ-ဇာတေန၊ ဤငှက်မှဖြစ်သောပညောင်ပင်အစရှိသောသစ်ပင်သည်။ ဝါ၊ ဤငှက်မျိုးသည်။ ဖိဇ၊ မျိုးစေ့ကို။ အာဟာရိတာ၊ အာဟာရိတ္တာ၊ ဆောင်၍။ ဟတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော။ အညေ ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ မူလိနော၊ အမြစ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ခဒ္ဓိနော၊ ပင်စည်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ဒုမာ၊ ပြေဒ္ဓိရောက်ကုန်သော။ ရက္ခာ၊ သေ ရက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ။ အဠာ ရ္ဗဟာ၊ အခက်အသွဲ့ရောက်ကုန်သော ပညောင်ပင်အစရှိသော သစ်ပင်တို့သည်။ ဗြဟန္တံ၊ ကြီးပွါးသော။ ဝနပ္ပတိဒ္ဓိ၊ တောမိုးသစ်ပင်ကြီးကိုလည်း။ အဘိဝဿန္တိ၊

လွှမ်းရိုးမ်ြ ကြီးပွါးကုန်၏။ရာဇာ၊ဂဠုန်မင်း။ အဟံ၊ငါသည်။ အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ့သော။ဘယံ၊ဘေးကို။ သမ္ပသဿံ၊ အသင့်ဖြင်သည်ဖြစ်၍။ပဝေ ဓာမိ၊တုန်လှုပ်၏။ ။

ရုက္ခစိုးနတ်စကားကိုကြား၍ဂဠုန်မင်းသည်။ ။

(၁၁၁၆) သကေယျ သက်ိ$^{\circ}$တဗ္ဗာနိ၊ရကွေယျာနာဂတံ ဘယံ။

အနာဂတ-ဘယာ ဒိရော၊ဥဘော လောကေ အပေက္ခတိ။ ။

ဟူသော၌ကြောသာနဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၁၁၆) ရုက္ခဒေဝတော၊ သစ်ပင်စောင့်တတ်သော နတ်မင်း။ သက်ိ$^{\circ}$ တဗ္ဗာနိ၊ ရှိ၎ာအပ်သည်တို့ကို။ သကေယျ၊ရှိ၎ာသင့်၏။ အနာဂတံ၊လာ လတ္တံ့သော။ ဘယံ၊ မျက်မှောက်မ၌ဖြစ်သောဘေး,တမလွန်၌ ဖြစ်သော ဘေးကို။ ရကွေယျ၊ ပါဏာတိပါတစသော ဒုစရိုက်ကိုကြဉ်၍ရင်း ပါပ မိတ္တဝေရိပုဂ္ဂလကိုမဆည်းကပ်မူ၍ရင်းစောင့်ရှောက်ရာ၏။ ။(ပါဏာ တိပါတစသောဒုစရိုက်ကိုကျင့်သောသူ၊ပါပမိတ္တကိုရင်း ဝေရိပုဂ္ဂလကို ရင်းဆည်းကပ်မှီဝဲသောသူသည်လာလတ္တံ့သောဘေးကိုစောင့်ရှောက် သည်မမည်။ ထိုမှကြဉ်သောသူသည်လာလတ္တံ့သော ဘေးကို စောင့် ရှောက်သည်မည်၏ဟူလိုသည်)။ ။အနာဂတဘယာ၊လာလတ္တံ့သော ဘေးဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊အနာဂတဘယာ အနာဂတဘာ ယံ၊လာလတ္တံ့သောဘေးကို။ပဿန္တော၊ရှုသော။ ဒိရောဝိဏ္ဏေပါပေါ၊ မကောင်းမှုကို ထွိုထွိုပြု၍ စက်ဆုပ်သောသူသည်။ ဝါ၊ စက်ဆုပ်အပ် သောမကောင်းမှုရှိသောသူသည်။ ဥဘောလောကေ၊ပစ္စုပ္ပန်,ထမလွန် လောကနှစ်ပါးတို့ကို။အပေက္ခတိ၊ရှုကြည့်သည်မည်၏။ ။(ဒိဗမာဟာရိ ဘာတိ ဒိဗ်အာဟာရိတ္ထာ,အဠကထာဘက္ခဲ့ရကား။ ဆန်းအလိုဌါတ္ထာကို ဘာပြုသည်ယူ။ တပစ္ဆည်း သက်သက်ကား တ္ထာပစ္ဆည်း အနုက်ကိုမ ဟော)။ ။ကောဇုသိမ္ဘလိဇာတကံ သတ္တမံ။၄၁ ၂။

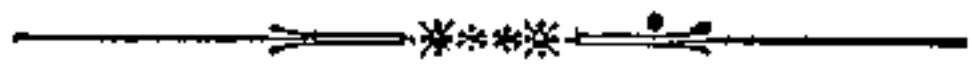

၄၁၃-ရှုမကာရိဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ ရာဇာအပုန္ဓိုပိရုရံ, အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်း ဆာဆင်အပ်သော ဤရှုမကာရိဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းဟော်၍ သိ

တင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ကောသလမင်း၏အာဂန္တုကတို့အား သပ္ပြိုဟ်ခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုကောရဗျမင်းသည် တနေ့သ၌ငါသည်သာလျှင် အာဂန္တုကတို့အား သပ္ပြိုဟ်ခြင်းကိုပြု၍ ရှုံးသလော။ ထိုသို့မဟုတ်မူကား ရှုံးဘူးကုန်သောတပါးကုန်သောမင်းတို့သည်ဤသို့ရှိကုန်သလောဟုဝိရူဠပညာရှိကို မေးဆုံးဟုကြို၍၊ မင်းအား ခစားဆုံးသောဌာလာ၍နေသော ထိုဝိရူဠပညာရှိကို ထိုအကြောင်းကိုမေး၏။ထိုအခါ၌ ထိုကောရဗျမင်း၏မေးသောအခြင်းအရာကိုထင်စွာပြုလိုသောသဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်။

(၁၁၁၇) ရာဇာ အပုန္တိ ဝိရူဠံ၊ ဓမ္မကာမော ယုဓိဋ္ဌိလော။
ဟူသော ဂါထာဝက်ကိုဟော၏။ ။

အဝိ ဗြာဟ္မဏာ ဇာနာသိ၊ ကော ဇေကော ဗဟု သောစတိ။ ။
ဟူသောနှံ့ဂါထာဝက်ကား၊ကောရဗျမင်းမေးသောစကားတည်း။ ။

(၁၁၁၇) ဓမ္မကာမော၊သုစရိုက်တရားကို အလိုရှိသော။ ယုဓိဋ္ဌိလော၊ ယုဓိဋ္ဌိလအမည်ရှိသော။ရာဇာ၊ကောရဗျမင်းသည်။ဝိရူဠံ၊ဝိရူဠ ပညာရှိကို။အပုန္တိ၊မေးလတ်သတည်း။ကိံ အပုန္တိ၊အသို့မေးသနည်းဟူမူကား။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဆရာပုဏ္ဏားတို့။ ဇေကော၊တယောက်သော။ ကော၊အဘယ်သူသည်။ ဗဟု၊မျိုးစုံ။သောစတိ၊စိုးရိမ်သနည်း။ တံ၊ဆရာသည်။ ဇာနာသိ၊သိ၏လော။ဆုတိ၊ဤသို့။ အပုန္တိ၊မေး၏။ ။

ထိုစကားကိုကြားရ၍ဘုရားလောင်းသည်၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ သင်မင်းကြီးတို့၏ စိုးရိမ်ခြင်းသည် အဘယ်စိုးရိမ်ခြင်းမည်သနည်း။ ဂြိုဟ်ခ်ိုရုမကာရီအမည်ရှိသော ဆိတ်ထိန်းပုဏ္ဏားသည် မျိုးစုံသော ဆိတ်အပေါင်းကိုယူ၍ တောခ်ိုခြံကိုပြု၏။ ထိုခြံခ်ိုဆိတ်တို့ကိုထား၍ ဓိုးကိုဝင်းအရိုးကိုဝင်းပြု၍ ဆိတ်အပေါင်းကိုကျောင်း၍ နေ့ရည်အစဉ်ရှိသည်တို့ကိုသုံးဆောင်လျက်နေ၏။ ထိုရုမကာရီပုဏ္ဏားသည် ထိုအရပ်သို့လာကုန်သော ဣသေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သော သရဘ မည်ကုန်သော သားတို့ကိုဖြင့်၍ ထိုသားတို့ခ်ိုခ် ချစ်ခြင်းကိုပြု၍ ဆိတ်တို့ကို မရေတွက်မူ၍ ဆိတ်တို့အား ချီးမြှောက်ခြင်းကို သရဘမည်သော သားတို့အားပြု၍၊ တန်ဆောင်ရန်းလ အခါ၌ သရဘမည်သော သားတို့သည် ပြေးကုန်၍ဟိမဝန္တာသို့သွားကုန်လတ်သော်၊ဆိတ်တို့သည်လည်း ပျက်စီးကုန်လတ်သော်သရဘမည်သောသားတို့ကိုမဖြင်သည်ဖြစ်၍ စိုးရိမ်

သဖြင့် ဖြောဝေသောအနာရှိသည်ဖြစ်၍ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ ဤရှုမကာရိပုဏ္ဏားသည် အာဂန္တုကတို့အား သင်ကြားပို့ချ၍ သင်တို့ထက်အဆတရာဖြင့်ရင်း အဆအထောင်ဖြင့်ရင်း စိုးရိမ်ပင်ပန်း၍ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၏ဟု-ဥဒါန်းကိုဆောင်၍ပြလိုရကား။ ။

(၁၁၁၀) ဗြာဟ္မဏော အစ-ယူထေနုဗဟု-တေဓော ဝနေ ဝသံ။
ရှုမံ အကာသိ ဝါသိဋ္ဌော၊ရတ္တိန္ဒိဝမတန္ဒိတော။ ။

(၁၁၁၁) တဿ တံ ရှုမ-ဂန္ဓေနု၊သရဘာ မကသန္ဓိတာ။
ဝဿာဝါသံ ဥပဂန္တ္မာ၊ရှုမကာရိဿ သန္တိကေ။ ။

(၁၁၂၀) သရဘော သုမနံ ကတ္တွာ၊အဓော သော နာဝဗုဇ္ဈထ။
အာဂန္တ္မာန ဝဓန္တိ ဝါ၊တဿ တာ ဘိနသုံ အဓာ။ ။

(၁၁၂၁) သရဘာ သရဒေ ကာလေ၊ပဟိန-မကသော ဝနေ။
ပါပိ သု ဂိရိဒုဂ္ဂါနံ၊နဒီနံ ပဘဝါနိစ။ ။

(၁၁၂၂) သရဘော စ ဂတော ဒိသ္မာ၊အဓော စ ပိဘဝံ ဂတော။
ကိသော စ ပိဝဏ္ဏော စာသိ၊ပဏ္ဏု-ရောဂိစ ဗြာဟ္မဏော။ ။

(၁၁၂၃) ဧဝံ ယော သန္ဓိဂံ ကတ္တွာ၊အာဂန္တုံ ကုရုတေ ဘိယံ။
သော ဧကော ဗဟု သောစတိ၊ရှုမကာရိဝ ဗြာဟ္မဏော။ ။

ဟူသော၎င်း ဂါထာတို့ကိုဆိုဏ်။ ။

(၁၁၁၀-၁၁၂၃) မဟာရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ဝါသိဋ္ဌော၊ဝါသိဋ္ဌအနွယ်ဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏောရှုမကာရိပုဏ္ဏားသည်။ အစယူထေနု၊ဆိတ်အပေါင်းနှင့်။သန္ဓိ၊တကွ။ဗဟုတေဓော၊များစွာသောမီးစာရှိသည်ဖြစ်၍။ဝနေ၊တော၌။ ဝသံ၊နေလျက်။ရတ္တိ၊ဒိဝံ၊ညဉ့်ဆယ်နေ့ပတ်လုံး။ အတန္ဒိတော၊ မပျင်းမရိသည်ဖြစ်၍။ မကျွိကပရိဟာရဏာတ္ထာယ၊မှက်ခြင်ယင်ရဲကိုပယ်ခဲ့လွှင့်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ရှုမံ၊မီးအရုကို။အကာသိ၊ပြု၏။ ။ တဿ၊ထိုရှုမကာရိပုဏ္ဏားဏ်။ တံတောနှုမဂန္ဓေနု၊ထိုအခိုးအနံ့ကြောင့်။ မကသန္ဓိတာ၊မှက်ခြင်ယင်ရဲတို့သည်ကိုက်ခဲနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သရဘာ၊ရွှေအာဆင်းနှင့်တူသောအာဆင်းရှိသော သရဘမည်သော သမ်းတို့သည်။ ရှုမကာရိဿ၊ ရှုမကာရိပုဏ္ဏားဏ်။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝဿာဝါသံ၊ရိုးယံးကာလပတ်လုံးနေခြင်းသို့။ဥပဂန္တ္မာ၊ကပ်ကုန်ဏ်။ ။ သော၊ထိုရှုမကာရိပုဏ္ဏားသည်။သရဘောသု၊သရဘမည်သောသားတို့၌။ မနုံ၊ချစ်ခြင်းကို။ကတ္တွာ၊ပြု၍။ အာဂန္တ္မာန ဝါ၊တောမှကျက်ပြားမ်ားလာ

သည်ကိုရင်း။ ဝန်ကြီး၊ တောသို့ ကျက်စားသွားသည်ကိုရင်း။ ဘွဲ့ကာ၊ ဤမျှကုန်သော။ အဇာ၊ ဆိတ်တို့သည်။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ဘွဲ့ကစ၊ ဤမျှကုန်သော။ အဇာ၊ ဆိတ်တို့သည်။ အနာဂတာ၊ မလာကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာဝဇ္ဇ၊ ထ၊ နှလုံးမသွင်းအလျှင်းမတို။ တာသု၊ ထိုရွှေမကာရိပုဏ္ဏား၏။ ဇေဝံ အပ္ပဋိဘဝေ ကို့တာ၊ ဤသို့မကြည့်မရှုမသိမ်းမဆည်းအပ်ကုန်သော။ တာ အဇာ၊ ထိုဆိတ်တို့သည်။ ဝိနာသုံ၊ ခြင်္သေ့, သစ်, ကျား ဘမ်းစားသ ဖြင့်ယျက်ပြားသေပျောက်ကုန်၏။ ။သရဘာ၊ သရဘမည်သော သားတို့သည်၊ သရဘေ ကာ လေ၊ တန်ဆောင်မုန်းလအခါ၌။ ဝနေ၊ တောသည်။ ပတိနမကာ သော၊ မှက်ခြင်ယင်ရဲကင်းပျော်လတ်သော်။ ဂိရိဒုဂ္ဂါနဒ္ဓု၊ တောင်ဟူသောခဲယဉ်းသဖြင့်သွားအပ်သောအရပ်တို့၏ရင်း။ နဒီနဒ္ဓု၊ တောင်မှ စီးသောမြစ်တို့၏ရင်း။ ပဘာ၊ ဝါနိ၊ အမှန်အဉီးတို့သို့။ ပါ ဝိ သု၊ ဝင်ကုန်၏။ ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ရှုမကာရိပုဏ္ဏား သည်။ ဂတော၊ သွားကုန်သော။ သရဘော၊ သရဘမည်သော သားတို့ကိုရင်း။ ဝိဘာဝံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်ကုန်သော။ အဇေ၊ ဆိတ်တို့ကိုရင်း။ ဒိသွာ ဇာနိတ္ဝာ၊ သိ၍။ ဥဘတောပ ရိဟီနော၊ သရဘသားဆိတ်နှစ်ပါးမှဆုတ်ယုတ်သည်ဖြစ်၍။ သောကာ ဘိဘူတော၊ စိုးရိမ်ခြင်းနှိပ်စက်ရကား။ ကိသော၊ ကြီလှီသည်ရင်း။ ဝ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းမလှသည်ရင်း။ ပဏ္ဍုရောဂိ၊ ဖြူဝေသောရော ဂါရှိသည်ရင်း။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ။မဟာရာဇ၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ ဟော၊ အကြင်သူသည်။ သံသက်အာ ရှုတို့ကစနုံ၊ ဒိမိဥ္စ ဟောင်း ဖြစ်သောအတွင်းသားကို။ နိရံ၊ ကတ္တာ၊ နိဟာ ရိတ္တာ၊ ထုတ်၍။ ။တနည်း။ ။ နိရံ၊ စုံမက်ခြင်းဂဏန်းသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အာဂန္တုံ၊ ဧည့်သည်အာ ဂန္တုကို။ ဒိယံ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည်ကို၊ ကုရုတော၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုအ ဟောင်းကိုပစ်၍ အာသစ်ကို မြတ်နိုးသော သူသည်။ တေ၊ ရှင်မင်းကြီး အား။ မယာ၊ အာကျွန်ုပ်သည်။ ဒဿိတော၊ ပြအပ်သော။ အယံ ရှုမကာရိ ဗြာဟ္မဏောဇာ၊ ဤရှုမတာ ရိပုဏ္ဏားကဲ့သို့။ ဗဟုသောစတိ၊ မဆည်းမ ဘားနှင်အကြိမ်ကြိမ်စိုးရိမ်ရ၏။ ။(ဝိနသုံအာ၊ လိုတ္ကျက်ဆန်းကြောင့် သံယုဂ်ကိုချေ၍ဝိနသုံနေသည်)။ ။ရှုမကာရိဇာတက် အဋ္ဌမ်။ ၄၁၃။

ဂ၁ဌ-ဇာဂရဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသမ္ဗုဒ္ဓဘုရား၏ ကောဇာဂရတံသုဏော, အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော ဤဇာဂရဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊မထင်ရှားသောသိတင်းသည်ကိုအကြောင်း ပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

လွန်လေပြီးသောအခါဗာရာဏသီပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းမင်းပြုသည်ရှိသော်၊ဘုရားလောင်းသည် ဝဏ္ဏားမျိုး၌ဖြစ်၍ အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော်၊တက္ကသိုလ်ပြည်၌ခပ်သိမ်းသောအတတ်တို့ကိုသင်၍ တဘန်ပြန်၍အိမ်၏အလယ်၌နေလျက်နောက်အတို့၌တောထွက်၍ ရသေ့ရဟန်းပြုလျက်၊မကြာမြင့်မီလျှင် ဈာန်အဘိညာဉ်တို့ကိုဖြစ်စေ၍ ဟိမဝန္တာ၌ ရပ်ခြင်း,လျှောင်းခြင်းဈာန်ရိယာပုထ်နှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍နေလျက်မမေ့မပျောက်မူ၍အလုံးစုံသောညဉ့်ပတ်လုံးစကြိ သွား၏။ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်း၏စကြိ ဦး၌ဖြစ်သော ရက္ခစိုးနတ်ထီးသည်နှစ်သက်၍ သစ်ပင်ခွဲ၌ရပ်၍ ပြဿနာကိုမေးလိုရကား။ ။

(၁၁၂၄) ကောဓ ဇာဂရတံ သုတ္တော၊ကောဓ သုတ္တေသု ဇာဂရော။
ကော မမေတံ ပိဇာနာတိ၊ကော တံ ပဋိဘဏာတိ မေ။ ။

ဟူသောဤပဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၁၂၄) တာပသ၊ရှင်ရသေ့။ဣဓ၊ဤလောက၌။ကော၊အဘယ်သူသည်။ ဇာဂရတံ၊ နိုးကုန်သောသူတို့၏။ အန္တရေ၊အတွင်း၌။ သုတ္တော၊ အိပ်သောသူမည်သနည်း။တာပသ၊ရှင်ရသေ့။ ဣဓ၊ဤလောက၌။ကော၊ အဘယ်သူသည်။ သုတ္တေသု၊ အိပ်သောသူတို့၌။ ဇာဂရော၊ နိုးသောသူ မည်သနည်း။ ကော၊အဘယ်သူသည်။ မမ၊ငါ၏။ တေံ၊ထိုပြဿနာကို။ ပိဇာနာတိ၊သိသနည်း။ကော၊အဘယ်သူသည်။မေ၊ငါ၏။တေံ၊ထိုပြဿနာကို။ပဋိဘဏာတိ၊ဖြေခြင်းဌါနတမ်းနိုင်အံ့သနည်း။ ။

ဘုရားလောင်းသည်ရက္ခစိုးနတ်ထီး၏စကားကိုကြားလျှင်။ ။

(၁၁၂၅) အဟံ ဇာဂရတံ သုတ္တော၊အဟံ သုတ္တေသု ဇာဂရော။
အဟမေတံ ပိဇာနာမိ၊အဟံ ပဋိဘဏာမိ တေ။ ။

ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၂၅) ဒေဝဒိတေ၊ရက္ခစိုးနှတ်သို့။အဟံ၊ငါသည်။စာဂရတံ၊နှိုး ကုန်သောရဟန္တာကြီးတို့၏။ အန္တရေ၊အတွင်း၌။ သုတ္တော၊အိပ်သောသူ မည်၏။အဟံ၊ငါသည်။သုတ္တေသု၊အိပ်သောသူတို့၌။ စာဂရော၊နှိုးသော သူမည်၏။ အဟံ၊ငါသည်။ဇော၊ထိုပြဿနာကို။ ဝိစာနာမိ၊သိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်၏။ ပဠိ၊ပြဿနာကို။ ပဒိဘဏာမိ၊ ဖြေခြင်းဌာနွယ်း နိုင်၏။ ။

ဤဂါထာကိုဆိုသည်ရှိသော်နှတ်သို့မူသည်တဘာန်မေးပြန်လို၍။ ။

(၁၀၂၆) ကတံ စာဂရတံ သုတ္တော၊ကတံ သုတ္တေသု စာဂရော။
ကတံ ဇော ဝိစာနာသိ၊ကတံ ပဒိဘဏာသိ မေ။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆိုတော်၏။ ။

(၁၀၂၆) တာပသ၊ရှင်ရသေ့။တို့၊သင်သည်။ စာဂရတံ၊နှိုးကုန်သောသူ တို့၏။ အန္တရေ၊အတွင်း၌။ ကထံ၊အသို့။ သုတ္တော၊အိပ်သောသူမည်သ နည်း။ကထံ၊အသို့လျှင်။သုတ္တေသု၊အိပ်သောသူတို့၌။ စာဂရော၊နှိုးသော သူမည်သနည်း။တာပသ၊ရှင်ရသေ့။ တို့၊သင်သည်။ ကထံ၊အသို့။မေ၊ငါ၏။ဇော၊ထိုပြဿနာကို။ ဝိစာနာသိ၊သိသနည်း။ ကထံ၊အသို့။မေ၊ငါ၏။ ပဠိ၊ပြဿနာကို။ပဒိဘဏာသိ၊ဖြေခြင်းဌာနွယ်းနိုင်သနည်း။ ။

ဘုရားလောင်းသည်ထိုအနက်ကိုဖြေလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

(၁၀၂၇) ယော ဓမ္မံ နပ္ပဇာနန္တိ၊သံယမောတိ ဒမောတိစ။
တေသု သုတ္တပမာဒေသု၊အဟံ စဂ္ဂါမိ ဒေဝတေ။ ။

(၁၀၂၈) ယောသံ ရာဂေါစ ဒေါသောစ၊အဝိဇ္ဇာစ ဝိရာဇိတာ။
တေသု စာဂရမာနေသု၊အဟံ သုတ္တောသ္မိ ဒေဝတေ။ ။

(၁၀၂၉) ဇေဝံ စာဂရတံ သုတ္တော၊ဇေဝံ သုတ္တေသု စာဂရော။
ဇေဝမေတံ ဝိစာနာမိ၊ဇေဝံ ပဒိဘဏာမိ တေ။ ။

ဟူသောဤသုံးဂါထာတို့ကိုဆိုတော်၏။ ။

(၁၀၂၇-၁၀၂၉) ဒေဝတေ၊နှတ်သို့။ ယော၊အကြင်သူတို့သည်။ သံယ မေါတိစ၊မက်ဖြင့်လေါသောသိလဟူ၍ရင်း။ဒမေါတိစ၊ဣန္ဒြိယသံဝရသိလ ဟူ၍ရင်း။ဓမ္မံ၊ကိုးပါးသောလေါကုတ္တရာတရားကို။နပ္ပဇာနန္တိ၊မသိကုန်။ သုတ္တပမာဒေသု၊အိပ်ပျော်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်မေ့လျော့ကုန်သော။တေသု၊ ထိုသူတို့၌။အဟံ၊ငါသည်။စဂ္ဂါမိ၊နှိုး၏။ ။ဒေဝတေ၊နှတ်သို့။ယောသံ၊အ ကြင်ရဟန္တာတို့အား။ ရာဂေါစ၊တရော့ရစ်ဖြာ တဏှာလောဘဟူဆိုအပ်

သောရာဂသည်ရင်း။ဒေါသောစ၊ကိုးပါးသောအာဃာတဝတ္ထုလျှင်ဖြစ်ကြောင်းသမုဒ္ဒရာနှင့်ရှိသောဒေါသသည်ရင်း။အာဝိဇ္ဇာစ၊ဒုက္ခစသောဂုဏ်ပါးသောဝတ္ထုတို့၌မသိမမြင်သောမောဟဟူသောအာဝိဇ္ဇာသည်ရင်း။ ဝိရာဇိတာ၊ပျောက်ကင်းကုန်၏။ ဇာဂရမာနေသု၊နိုးကုန်သော။ တေသု၊ထိုရဟန္တာကြီးတို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ထောက်၍။ အဟံ၊ငါသည်။ သုတ္တေါ၊အိပ်သောသူမည်သည်။အသို့ဖြစ်၏။ ။ဝေါ၊ဤသို့။ဇာဂရတံ၊နိုးကုန်သောရဟန္တာကြီးတို့၏။ အန္တရေ၊အတွင်း၌။အဟံ၊ငါသည်။ သုတ္တေါ၊အိပ်ပျော်သောသူမည်၏။ ဝေါ၊ဤသို့။သုတ္တေသု၊အိပ်ပျော်သောသူတို့၌။ အဟံ၊ငါသည်။ဇာဂရော၊နိုးသောသူမည်၏။ဝေါ၊ဤသို့။တေါ၊ထိုပြဿနာကို။ ဝိဇာနာမိ၊သိ၏။ဝေါ၊ဤသို့။အဟံ၊ငါသည်။တေ၊သင်၏။ပဋ္ဌ၊ပြဿနာကို။ ပဋိဘာဏာမိ၊ဖြေခြင်းဌာနပွင့်နိုင်၏။ ။

ဤသို့ဘုရားလောင်းသည် ပြဿနာကိုဖြေသည်ရှိသော် ရုက္ခစိုးနတ်သို့သည်နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ဘုရားလောင်းအား၀ိုးမှမ်းလိုရကား။ ။

(၁၁၃၀) သာဓု ဇာဂရတံ သုတ္တေါ၊သာဓု သုတ္တေသု ဇာဂရော။
သာဓု မေတံ ဝိဇာနာသိ၊သာဓု ပဋိဘာဏာသိ မေ။ ။

ဟူသောဤပြဿနာဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၁၃၀) တာဝမသ၊ရှင်ရသေ့။ သာဓု၊ဤပြဿနာကိုရှင်ရသေ့ဖြေသည်ကောင်းပေစု။ တို့၊သင်သည်။ ဇာဂရတံ၊နိုးကုန်သောရဟန္တာကြီးတို့၏။ အန္တရေ၊အတွင်း၌။ သုတ္တေါ၊အိပ်ပျော်၏။ တာပသ၊ ရှင်ရသေ့။ သာဓု၊ ပြဿနာကိုရှင်ရသေ့ဖြေသည်ကောင်းပေစု။ တို့၊သင်သည်။ သုတ္တေသု၊ အိပ်ပျော်ကုန်သောသူတို့၌။ဇာဂရော၊နိုးသည်မည်၏။တာပသ၊ရှင်ရသေ့။ သာဓု၊ပြဿနာကိုရှင်ရသေ့ဖြေသည်ကောင်းပေစု။ တို့၊သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ တေ၊ထိုပြဿနာကို။ဝိဇာနာသိ၊သိ၏။ တာပသ၊ရှင်ရသေ့။သာဓု၊ ပြဿနာကိုရှင်ရသေ့ဖြေသည်ကောင်းပေစု။တို့၊သင်သည်၊မေ၊ငါ၏။ပဋ္ဌ၊ ပြဿနာကို။ပဋိဘာဏာသိ၊ဖြေခြင်းဌာနပွင့်နိုင်၏။ ။(ဒုက္ခ,သမုဒယ,နိရောဓ,မဂ္ဂ,ဝုဋ္ဌာန,အပရန္တ,ဧဒပ္ပစ္စယတာ,ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဓမ္မ,တို့ကိုအဋ္ဌဝတ္ထုပယူ)။ ။ဇာဂရဇာတက် နဝမံ။၄၁၄။

၃၁၄ ၂-သတ္တနိပါတ်ဇာတ်ပါဠိတော်နိသျှ။ (၁၁၃၁)

၄၁၅-ကုမ္ဘာသဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္ဘည္ဘြတ် ဗုဒ္ဓရားသည် နကိရဏ္ဍိ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ် သော၍ကုမ္ဘာသဇာတ်ကိုဧတဝဝန်ကျောင်းတော်၌သိတင်းသုံးနေတော် မူစဉ်၊မလ္လိကာမိဘုရားကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်ပိမိ၏ရှေးကောင်းမှုကံကိုအောံမေ့၍ ရွှေအချက် ရှိသောရွှေပန်းရှိသော၍ထိုးပြီးသည်ရင်း အထောင်မကတန်သော၍ဆင် ယာဉ်,မြင်းယာဉ်,ရထားယာဉ်,တို့သည်ရင်း ပတ္တမြားဝုလဲအစရှိသည် တို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်သော တိုက်တို့သည်ရင်း အထူးထူးသောစပါးမျိုးဖြင့် ပြည့်သော မြေကြီးသည်ရင်း နတ်သိုးနှင့်တူကုန်သော မိန်းမတို့သည် ရင်း ၍သို့အလုံးစုံသော ငါ၏အသရေစည်းစိမ်သည် တပါးသောသူ၏ ဥစ္စာမဟုတ်။ လေးဆူကုန်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အားလှူအပ်သော လေး ဆုပ်သော မယောမှုံအလှူ၏ဥစ္စာတည်း။ ထိုမယောမှုံအလှူကို မှီ၍ ၍ စည်းစိမ်ကိုရ၏ဟုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ကျေးဇူးကိုအောက်မေ့၍ မိမိ၏ကု သိုလ်ကံကိုထင်သည်ကိုပြု၏။ ထိုကောင်းမှုကိုအောက်မေ့သောထိုဗြဟ္ম ဒတ်မင်း၏ကိုယ်အလုံးသည် ဝိတိဖြင့်စွတ်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍ လူအ ပေါင်း၏အလယ်၌ဝမ်းမြောက်သောသိချင်းကိုသိလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

(၁၁၃၁) နကိရဏ္ဍိ အနောဝမဒဿိသု၊ပါရိစရိယာ ဗုဒ္ဓေသု အပ္ပကာ။
သုကွာယ အ-လောကိကာယ စ၊ပဿပ္ပလံ ကုမ္ဘာသ-ဝိဏ္ဏိယာ။

(၁၁၃ ၂) ဟတ္ထိ၊ဂဝဿာစိမေ ဗဟူ၊ခေ-ခညံ ပထဝိ စ ကေဝလာ။
နာရိယောစိမာ အိဿ-ရူပမာ၊ပဿပ္ပလံ ကုမ္ဘာသ-ဝိဏ္ဏိယာ။ ။

ဟူသောဤဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၁၁၃၀-၁၁၃ ၂) အနောမဒဿိသု၊ ဖြတ်သောပစ္စေကဗောဓိညာဏ်အ မြင်ရှိကုန်သော။ ဗုဒ္ဓေသု၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၌။ ပါရိစရိယာ၊ရှိခိုးခြင်းခရီးဦး ကြို့ဆိုခြင်းလက်အုပ်ချီခြင်းအစရှိသည်အပြားရှိသောအရိုအသေပြုခြင်း တလုံးသောသစ်သီး တနပ်သောဆွမ်းကိုပေးလှူဖူဇော်ခြင်းသည်။ အပ္ပ ကာ၊နည်းသောအကျိုးရှိသောမည်သည်။နတ္ထိကိရ၊မရှိသတဲ့။ သုကွာ ယ၊အစေးမရှိသော။ အလောကိကာယ၊ တင်လဲမခပ်သော။ ကုမ္ဘာသ

ဝိဏ္ဏိယာ၊လေးခုသောမယောမဲ့,စိုင်၏။ဗလံ၊အာကျိုးကို။ပသာ၊ရှုလော့။ ။ ကုမ္ဘာသဝိဏ္ဏိယာ၊လေးခုသောမယောမဲ့,စိုင်၏။ ဗဟု၊မျှားစွာကုန်သော။ ဣမေဟာတ္ထိဂဝသာစ၊ဤဆင်နွားမြင်းတို့ရင်း။ ဓနဉ္ဇယ,ပတ္တမြားအစရှိ သောဥစ္စာ,ခုနစ်ပါးသောစပါးမျိုးရင်း။ ကေဝလာ၊အလုံးစုံသော။ ပထဝိ စ၊မြေကြီးရင်း။အာဇ္ဇဝ,ရပမာ၊နတ်ထိုင်းနှင့်တူကုန်သော။ဣမာနာရိယောစ၊ဤ ပိန်းမတို့ရင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ဣဒံဗလံ၊ဤအာကျိုးကို။ပသာ၊ရှုပါလော့။ ။

ဘုရားလောင်းသည်လည်းမိမိ၏ထိုမင်္ဂလာပြိုသောနေ့၌ဖြစ်သော ဒီ တိပါမောက္ခရှိသည်ဖြစ်၍ ဤနှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်ဥဒါန်းသီချင်းကိုသီ၏။ ထို နေ့မှစ၍မင်းသည်ချစ်သောသီချင်းတည်းဟု၊ ထိုသီချင်းကိုသာလျှင်သီ ကုန်၏။ဤသို့ရှည်စွာသောကာလသည် ရောက်လတ်သော် မိဘုရားကြီး သည် ထိုဂါထာ၏အနက်သိလိုသည်ဖြစ်၏။ ဘုရားလောင်းကိုကားမေး အံ့သောဌာမမံ့။ ထိုအခါထိုမိဘုရားအားတရသောကျေးဇူးဋ္ဌကြည်ညိုမှ တနေ့သမ္ဘမင်းသည်၊ရှင်မ၊သင့်အားငါသည်ဆုပေးအံ့၊ဆုကိုယူလော့ဟု ဆိုဏ်။မိဘုရားသည်၊ရှင်မင်းကြီး၊ကောင်းပြု၊ယူအံ့ဟုဆိုဏ်။သင့်အားဆင် ဖြင်းအစရှိသည်တို့တွင် အဘယ်ကိုပေးရအံ့နည်းဟုဆိုဏ်။ ရှင်မင်းကြီး၊ ရှင်မင်းကြီးတို့ကိုဖြ၍အကျွန်ုပ်အားမပြည့်စုံခြင်းမည်သည်မရှိ။ အကျွန်ုပ် အား ထိုဆင်ဖြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်အလိုမရှိ၊အကယ်၍ပေးလိုကုန်အုံ၊ သင်မင်းကြီးတို့သည် သိအပ်သော သိချင်း၏အနက်ကိုဆို၍ ပေးကုန့် လော့ဟုဆိုဏ်။ ရှင်မ၊ရှင်မအား၍ဆုဖြင့်အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊တပါး သောဆုကိုယူလော့ဟုဆိုဏ်။ ရှင်မင်းကြီး၊ အကျွန်ုပ်အား တပါးသော ဆုဖြင့်အလိုမရှိ။ ထိုဆုကိုသာလျှင်ယူအံ့ဟုဆိုဏ်။ရှင်မ၊ကောင်းပြု၊ဆိုအံ့။ တယောက်ထည်းသောသင့်အား ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မဆိုအံ့။ တဆဲ့ နှစ်ယူဇနာ ရှိသော ဗာရာဏသီမြို့၌ စည်လည်စေ၍ မင်းအိမ်တံခါး၌ ရုတနာမယ္ဟာပ်ကိုပြုစေ၍ ပလ္လင်ကိုခင်းစေ၍ အမတ်ပုဏ္ဏား အစရှိကုန် သောမြို့သူတို့ဖြင့်ရင်း တသောင်းခြောက်ထောင်ကုန်သောမိန်းမတို့ဖြင့် ရှင်းခြံရုံလျက်ထိုသူတို့၏အလယ်၌နေ၍ဟောအံ့ဟုဆိုဏ်။ အရှင်မင်းကြီး၊ ကောင်းပြုဟုဝန်ခံ၏။ မင်းသည်ထိုသို့ဆိုတိုင်းပြုစေ၍အမတ်အပေါင်းခြံ ရုံသေသုသိကြားနတ်မင်းကဲ့သို့မျှားစွာသေါလူအပေါင်းခြံရုံလျက်ရတနာ ပလ္လင်၌နေ၏။ မိဘုရားသည်လည်းခပ်သိမ်းသောတန်းဆာဖြင့်စာန်းဆာ ဆင်အပ်သည်ဖြစ်၍ ရွှေအင်းမျှင်ကိုခင်းစေ၍တင့်အပ်သောအရပ်၌မျက်

စောင်းပြင့်ကြည့်၍ ထိုလူသတောဂ္ဂိသော အရပ်၌နေ၍ သင်မင်းကြီးတို့ သည်နှစ်သက်၍၊ ဘိအပ်သော မင်္ဂလာထိုချင်းအနက်ကို အကျွန်ုပ်အား ရှေးဦးစွာဖောက်ကင်ပြင်၌လပြည့်ဝန်းကိုထင်စေဘိသကဲ့သို့ ထင်သည် ကိုပြု၍ပေါ်ပါကုန်လေဟုဟုဆိုလို၏။ ။

(၁၀၃၇) အာဘိဂ္ဂဏံ ရာဇ-ကုဋ္ဌရဂါထာ ဘာသသိ ကောသလာဓိပ။
ပုဏ္ဏာဓိ တံ ရဋ္ဌဝဏ္ဏနာ၊ ပဗာဠ္ဍ ဗိတိ-မနော ပဘာသသိ။ ။

ဟူသော၎င်းတတိယဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၁၀၃၇) ကောသလာဓိပ၊ ကုသိလ်တရားကို အကြီးအမှူးပြု၍ စံနေတော်မူတတ်သော။ရဋ္ဌဝဏ္ဏနာတိုင်းနိုင်ငံကိုပွါးစေတတ်သော။ ရာဇကုဋ္ဌရဂေါ်ပြတ်။အာဘိဂ္ဂဏံ၊မပြတ်။ ဂါထာ၊ဂါထာတို့ကို။ တွံ၊သင်မင်းကြီးသည်။ ဘာသသိ၊ဆိုတ်။ ပဗာဠ္ဍဗိတိမနော၊အလွန်လျှင်ပီတိနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဘာသသိ၊ဆိုတ်။တံ၊ထိုဂါထာတ်၏အနက်ကို။ ပုဏ္ဏာဓိ၊ မေးပါတ်။ဘောဟုတော်မူပါကုန်။ ။

ထိုအခါထိုမိဘုရားအားဂါထာတို့၏အနက်ကိုထင်စွာပြုလိုသော ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၁၀၃၈) ဣမတ္ထိညော ဝ နဂရေကုလေ အညတရေ အဟု။
ပရ-ကမ္မ-ကရော အာသိ'ဘဒ္ဒကော သိလ-သံဝုတော။ ။

(၁၀၃၉) ကမ္မာယ နိက္ခမန္တာဟံ၊စတုရော သမဏာဒ္ဒသံ။
အာစာရ-သိလ-သမ္ပန္နေ၊သိတိ-ဘူတေ အနာသဝေ။ ။

(၁၀၄၀) တေသု စိတ္တံ ပသာဒေတ္မာ၊နိသိဒေတ္မာ ပဏ္ဏ-သန္ထုတေ။
အဒံ ဗုဒ္ဓါနံ ကုမ္မာသံ၊ပသန္နော သေဟိ ပါဏိဘိ။ ။

(၁၀၄၁) ထသကမ္မသ ကုသလသ၊ဣဒံ မေ ဒေဝိသံ ဖလံ။
အနုဿရာမိ ဣဒ်ရဇ်ံ၊ဗိတံ ရေဏိမုတ္တမံ။ ။

ဟူသော၎င်းဂဂါထာတို့ကိုဆိုတ်။ ။

(၁၀၃၈-၁၀၄၁) ဘဒ္ဒေ၊ရှင်မ။အဟံ၊ငါသည်။ ဣမတ္ထိညော၊နဂရေ၊၌ ဗာရာဏသီမြို့၌သာလျှင်။အညတရေ၊မထင်ရှားသော။ ကုလေ၊သူဆင်းရဲမျိုး၌။အဟု၊ဖြစ်ပြီ။ ပရကမ္မကရော၊ သူတပါး၏အလုပ်ကိုလုပ်သော။ ဘဒ္ဒကော၊ သူရင်းငှါးဖြစ်လျက်။သိလသံဝုတော။သိလကိုစောင့်သည်။ အာသိ'ဖြစ်ပြီ။ ။ဘဒ္ဒေ၊ရှင်မ။အဟံ၊ငါသည်။ကမ္မာယ၊ကမ္မလုပ်ငန်းသောငှါ။

နိုက္ခမန္ဟော၊ ထွက်သည်ရှိသော်။ အာစာရသိလသမ္ပန္နေ။ မင်ဖြိုလ်တို့မှလာ သောအကျင့်သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော်၊ သိတိတူတော၊ ငြိမ်းသင့်ဖြစ်၍ဖြစ် ကုန်သော။ အနာသဝေ၊ ကာမာသဝအစရှိကုန်သော အာသဝေါမရှိကုန် သော။ စတုရောဃလေးဆူကုန်သော။ သမဏောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ အန္ဒ သံ၊ ဖြင့်၏။ ။ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေသု၊ ထိုလေးဆူကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေတွာ၊ ကြည်စေ၍။ ပဏ္ဏာသဏ္ဍတော၊ သစ်ရွက်အခင်း၌။ နိသိဒေတွာ၊ နေစေ၍။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍။ သကေဟိပါဏိဘိ၊ မိမိလက်တို့ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ အား။ ကုမ္ဘာသံ၊ ရေယောမှုံကို။ အဒံအဒါသိ၊ လှူဘူး၏။ ။ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ မေ၊ ငါ၏။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သောဘေါဂရှိသော်။ ဇုဒ်ဖလံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ကုသလသော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ တဿ၊ ကမ္ဘသ၊ ထိုကံ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ ဒိတ်၊ စည်းစိမ် ချမ်းသာတို့ဖြင့်ပွင့်လင်းသော။ ဥတ္တာမံ၊ မြတ်သော။ ဝေရကိ၊ ဖြေ ကိုအစိုးရသော။ ဇုဒ်ရဏ်း၊ ဤမင်းအဖြစ်ကို။ အနုဘောသိ၊ ခံစားရ၏။ ။

ဤသို့လည်းမိမိကောင်းမှုအကျိုးကိုရ၍ဟောသောဘုရားလောင်း၏ စကားကိုကြား၍ ကြည်ညိုမှု၊ မိဘုရားသည်လည်း မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဤသို့ပစ္စက္ခအားဖြင့် ဒါနအကျိုးကို သိကုန်၏။ ဤနေ့မှစ၍ တရုတ်သောထ မင်းဆုပ်ကိုရ၍ တရားစောင့်သောရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား လှူ၍လျှင်သုံး ဆောင်ကုန်ရာ၏-ဟုဘုရားလောင်းအားချီးမွမ်းခြင်းကိုပြုလိုရကား။ ။

(၁၁၃၇) ဒဒံ ဘုဇ္ဇမာစ ပမာဒေါ၊ စက္ကံ ဝတ္တယ ကောသလာဓိပ။

မာ ရာဇ အဓမ္မိကော အဟု၊ ဧဓ ပါလယ ကောသလာဓိပ။

ဟူသော၊ ဤဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၁၃၇) ကောသလာဓိပ၊ ကုသိုလ်တရားကိုအကြီးအကဲပြု၍ စံနေ တော်မူတတ်သော။ ဝါ၊ ကုသိုလ်ကိုအလိုတော်ရှိသော။ ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဒဒံ ဝ၊ လှူ၍သာလျှင်။ ဘုဇ္ဇ၊ စားလော့။ မာ ပမာဒေါ၊ ဒါနစသည်တို့၌မမေ့ မလျော့လင့်။ စက္ကံ၊ ပတိရူပဒေသဝါသ, အစရှိသော စက်လေးပါးကို။ ဝတ္တယ၊ လည်စေလော့။ ကောသလာဓိပ၊ ကုသိုလ်တရားကိုအကြီးအကဲ ပြု၍စံနေတော်မူတတ်သော။ ဝါ၊ ကုသိုလ်ကိုအလိုရှိတော်မူသော၊ ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အဓမ္မိကော၊ တရားမစောင့်သည်။ မာ အဟု၊ ဖြစ်တော်မမူလင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ပါလယ၊ စောင့်တော်မူလော့။ ။

ဟုရားလောင်းသည်မိဘုရား၏စကားကိုဝန်ခံလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

(၁၀၃၉) သောဟံ တဒေဝ ပုနပ္ပုနံ၊
ဝဠုမံ အာစရိသာမိ သောဘဏ္ဍော။
အရိယာ-စရိတံ သုကောသလေ၊
အရဟန္တော မေ မနာပါ ပသိတုံ။ ။

ဟူသော၍ဂါထာကိုဆိုတို့။ ။

(၁၀၃၉) သောဘဏ္ဍော၊တင့်တယ်သော။ သုကောသလေ၊ကောင်းသောကောသလမင်းတို့၏ထီးတော်ဖြစ်သောရှင်မ။ သောအဟံ၊ထိုငါသည်။ အရိယာ-ရိစတံ၊ အရိယာတို့သည် လေ့ကျက်အပ်သော။ တဒေဝ ဝဠုမံ၊ ထိုဒုါနဟူသောလမ်းခရီးကိုလျှင်။ ပုနပ္ပုနံ၊အဘန်တလဲလဲ။ အာစရိသာမိ၊သွားအံ့။ အရဟန္တော၊ရဟန္တာတို့သည်။ မေ၊ငါ၏။ မနာပါ၊နှလုံးကိုဖွါးစေကုန်သလျှင်ကတည်း။တော၊ထိုရဟန္တာတို့ကို။ ပသိတုံ၊မျှားဖြင်အံ့သောဌာ။ဗုဒ္ဓသာမိ၊အလိုရှိ၏။ ။

ဤသို့လည်းဆိုမူ မင်းသည်မိဘုရား၏စည်းစိမ်ကိုကြည့်၍၊ရှင်မ၊ငါသည် ရှေးဦးစွာရှေးဘဝ၌ ပိမိ၏ကုသိုလ်ကံကိုခံ၍ဆိုအပ်ပြီ။ ဤပိန်းမတို့၏အလယ်၌ အဆင်းဖြင့်ရင်း, တင့်တယ်စမ္ဘယ်ခြင်းဖြင့်ရင်း သင်နှင့်တူသောတယောက်သောပိန်းမသည်လည်းမရှိ။ ထိုသင်သည်လည်းအဘယ်ကောင်းမှုကိုပြု၍ဤစည်းစိမ်ကိုရသနည်းဟုမေးလိုရကား။ ။

(၁၀၄၀) ဒေဝိ ဝိယ အစ္ဆရူပမာ၊မဏ္ဍေ နာရိ-ဂဏာသု သောဘသိ။
ကိံ ကမ္မမကာသိ ဘဒ္ဒကံ၊
ကေနာသိ ဝဏ္ဏဝတီ သုကောသလေ။ ။

ဟူသော၍ဂါထာကိုဆိုတို့။ ။

(၁၀၄၀) သုကောသလေ၊ကောင်းသောကောသလမင်း၏ထီးတော်ဖြစ်သောရှင်မ။ တို့၊ ရှင်မသည်။ အစ္ဆရူပမာ၊ နတ်သီးနှင့်တူ၏။ နာရိဂဏာသု၊ ပိန်းမအပေါင်း၏။ မဏ္ဍေ၊အလယ်၌။ ဒေဝိဝိယ၊ သိကြားမင်း၏ပိဘုရားကဲ့သို့။သောဘသိ၊တင့်တယ်၏။ဘဒ္ဒကံ၊ကောင်းမြတ်သော။ကိံ ကမ္မံ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကို။ အကာသိ၊ပြုဘူးသနည်း။ ကေန၊ အဘယ်ကောင်းမှုကဲ့ကြောင့်။ ဝဏ္ဏဝတီ၊ ကောင်းသောအဆင်းရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ။

ထိုအခါဘုရားလောင်းအား မိဘုရားသည် ရှေးဘဝ၌ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံကိုဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

(၁၁၄၁) အမ္ဗဋ္ဌကုလသာ ခတ္တိယာ၊ဒါသျာဟံ ပရ-ပေသိယာ အဟု။
သညတာစ ဓမ္မ-ဝိဒိနိ၊သိလဝတိစ အပါပ-ဒဿနာ။ ။

(၁၁၄၂) ဥဒ္ဓဠ-ဘတ္တံ အဟံ တဒါ၊ စရမာနာသာ အဒါသိ ဘိက္ခုနော။
ဝိတ္တာ သုမနာ သယံ အဟံ၊တာသကမ္ဘသာ ဖလံမမေဒိသန္တိ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၁၁၄၁-၁၁၄၂) ခတ္တိယာ၊မင်းဖြတ်။ပုဇ္ဇော၊ရှေး၌။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ အမ္ဗဋ္ဌကုလသာ၊ သူကြွယ်မျိုး၏။ ဒါသိ၊ ကျွန်မဖြစ်၏။ ပရပေသိယာ၊သူတပါးတို့၏ အစေအပါဖြစ်လျက်။ သညတာစ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုစောင့်ရှောက်သည်ရင်း။ ဓမ္မဝိဒိနိစ၊တရားနှင့်ယှဉ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်ရင်း။သိလဝတိစ၊သိလနှင့်ပြည့်စုံသည်ရင်း။ အပါပဒဿနာစ၊ဖြတ်သောဓ္ဓဝေယျတို့ရှိသည်ရင်း။ အဟု၊ဖြစ်၏။ ။ခတ္တိယာ၊မင်းဖြတ်။ တဒါ၊ထိုအခါ၌။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ စရမာနာ၊ဆွမ်းခံသွားသော။ ဘိက္ခုနော၊ဗျက်ခပ်ပြီးသောကိလေသာရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ဥဒ္ဓဠ-ဘတ္တံ၊ ဝေ၍အကျိုရအပ်သောထမင်းကို။ အဒါသိ၊လှူဘူး၏။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။သယံ၊ကိုယ်တိုင်။ ဝါ၊သယံအတွေနော၊ဖိပိ၏။ ကမ္ဘဖလံ၊ကံ၏အကျိုးကို။ သန္ဓဟန္တိ၊ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍။ (ထည့်)။ ဝိတ္တာ၊တုဋ္ဌာ၊နှစ်သက်၏။သုမနာ၊ဝမ်းမြောက်၏။ ။(ဤပါဠိဖြင့်ပရစေတနာသန့်သည်ကိုပြသည်)။ ။မမ၊အကျွန်ုပ်၏။ဤဒိသံ၊ဤသို့သောဘဝရှိသော။ဖလံ၊အကျိုးသည်။ တာသကမ္ဘသာ၊ထိုတနပ်သောဆွမ်းကိုလှူရသောကောင်းမှုကံ၏။ဖလံ၊အကျိုးတည်း။ ။(အလောဏိကာယာတိ ဟါဏိတဝိရဟိတာယ၊နိပ္ပါဏိတတ္တာဟိသာအလောဏိကာတိဝုတ္တာ။ ။အဌကထာဘွင့်ရကားတင်လဲမခပ်သောပေးသည်။ ဆားမခပ်သောဟု မြင်ဖြင်ဝါးဝါးမပေးလင့်။ ။ကုမ္ဘာသဝိဏ္ဏိယာတိစတ္တာရောကုမ္ဘာသဝိဏ္ဏောကေ တောကတ္ထာဂဟိတံကုမ္ဘာသံသန္ဓာယဝေမာဟ။ ။အဌကထာဘွင့်ရကား ဈေးရသောမယောမ့ုဝိုင်ဟုပေးသည်။ ။ကောသလဒိပေါတိ နသောကောသလရဋ္ဌာဒိပေါ၊ ကုသလေပနဓမ္မေအဓိပတိ ပတ္ထာ၊ဝိဟာရတိ၊တေနနံအာလပန္တိ ဝေမာဟ။ကုသလာဒိပါတိကုသလဏ္ဍာသယာတိ

အတ္ထော။ ။ဟူသောအတ္ထဟာကိုမြော်၍အတ္ထယောဇနာသည်။ ။ကောသလတိုင်းကိုအပ်ုံးရှုသောဟုမြင်မြင်ဝါးဝါးမပေးလင့်။ ။ကောသလရညောဒီတောတွင်ရကားသုကောသလေကို ကောသလမင်း၏သို့ပို့ဟုပေးသည်။ ။အမ္ဘဋ္ဌကုလသဿာတိကုဋုမ္ဗိုကကုလသဟူရကားသူကြွယ်မျိုးကိုအမ္ဘဋ္ဌကုလဆိုသည်။ ။ဝိတ္ထာသုမနာတိ တုဋ္ဌာသောမနသဇာတာကမ္ဘဖလံသဒ္ဒဟာန္တိ။ ဟူရကား။ ဝိတ္ထာကို တုဋ္ဌာတွင်သည်မှတ်။စိတ္တာရှိသည်မသင့်)။ ။ကုမ္ဘာသဇာတကံ ဒသမံ။၄၁၅။

၄၁၆-ပရန္တပဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမဟော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဂမိသတိမေပါပံ,အစမ္ဘိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော၍ပရန္တပဇာတ်ကိုဇေတဝနံကျောင်းတော်၌သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ဒေဝဒတ်သည် ဘုရားအားသတ်အံ့သောဌာ လုံ့လပြုခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။

မိဘုရားသည်သားသည်ကြီးလတ်သော်တနေ့သ၌ မိုးသောက်ထအခါ၌ချမ်းသာစွာနေလျက် သာယာစွာပရန္တပကျွန်ကို မင်းကိုသတ်သောသင့်ကိုတစုံတယောက်သောသူသည်ဖြင်သလောဟုမေး၏။ ငါ့ကိုတစုံတယောံသောသူသည်မဖြင်၊စင်စစ်သော်ကားသစ်ခက်ကိုလှုပ်သောအသံကိုကြား၏။ထိုသစ်ခက်ကိုလူသည်ရင်း တိရစ္ဆာန်သည်ရင်းလှုပ်သည်၏အဖြစ်ကိုမသိ။တစုံကဆစ်ငါ့အားဘေးသည်ရောက်လတ္တံ့။အကြင်သူသည်သစ်ခက်ကိုလှုပ်၍သွား၏။ ထိုသူမှရောက်လတ္တံ့ဟု၊မိဘုရားနှင့်တကွပြောလိုရကား။ ။

(၁၁၄၃) အာဂမိသတိ မေ ပါပံ၊အာဂမိသတိ မေ ဘယံ။
တဒါ ဟိ စလိတာ သာခါ၊မနုဿေန မိဂေန ဝါ။ ။

ဟူသောဂျေးပြီးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၁၄၃) ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ မေ၊ငါ့အား။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော ဘေးရဲအပေါင်းမကောင်းသောအနိဋ္ဌဖလသည်။အာဂမိသတိ၊လာလတ္တံ့။ဘယံ၊ဖိတ္တုကြောသောဘယသည်။အာဂမိသတိ၊လာလတ္တံ့။ကိ ကာရဏာ၊အဘဲ

ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ တဒါဟိ၊ထိုမင်းကိုသုတ်သင်သောအခါ၌လျှင်။ သာခါ၊သစ်ခက်သည်။စလိတာ၊လှုပ်၏။မနုဿနဝါ၊လူကြောင့်ရင်း။ ဓိ ဂေနဝါ၊သားကြောင့်ရင်း။ စလိတာ၊လှုပ်၏ဟူ၍။ နပညာယတိ၊ မထင်။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ တတောဝ၊ထိုသစ်ခက်လှုပ်ရာမှ။မံ၊ငါသို့။ဘယံ၊ဘေး သည်။အာဂမိဿတိ၊လာလတ္တံ့။ ။

ထိုပရန္တပက္ခန်,မိဘုရားတို့သည်ပုရောဟိတ်အိပ်ယောင်၏ဟူ၍ အော်မေ့ကုန်၏။ ထိုပုရောဟိတ်သည်ကား မယျောသည်ဖြစ်၏။ ထိုသူတို့၏စကားကိုကြား၍တနေ့သ၌ ပုရောဟိတ်သည် ပရန္တပက္ခန်သည် သစ်သီးကြီးပေါ်အာကျိုးဌါ သွားသည်ရှိသော်ပါမိပုဏ္ဏားမကိုအောက်မေ့၍ဖြည့်တမ်းသကဲ့သို့။ ။

(၁)၁၄၄) ဘိရုယာ နုနမေ ကာမောအာဝိဗူရေ ဝသန္တိယာ။
ကရိဿတိ ကိသံ ပဏ္ဍုံ၊သာဝ သာခါပရန္တပံ။ ။

ဟူသော၎င်းရတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁)၁၄၄) သာသာခါ၊ထိုသစ်ခက်သည်။ပရန္တပံ၊ပရန္တပက္ခန်ကို။ကိသံ၊ ကြီးလှိသည်ကို။ပဏ္ဍုံ၊ဖြူတော့သည်ကို။ကရောတိ ဟု၀၊ပြုသကဲ့သို့။အာဝိ ဗူရေ၊ ဒုစ်ယူဇနာသုံးယူဇနာအထက်ဟူသောအနီးဖြစ်သောအရပ်၌။ ဝ သန္တိယာ၊နေသော။ ဘိရုယာ၊ပုဏ္ဏားမ၌။ မေ၊ငါ၏။ ကာမော၊တပ်စွန်း ခြင်းကာမသည်။မံ၊ငါ့ကို။ကိသံ၊ကြီးလှိသည်ကို။ ပဏ္ဍုံ၊ဖြူတော့သည် ကို။ကရိဿတိနု၊ပြုလတ္တံ့ယောင်တကား။ ။

ပုဏ္ဏားသည်ဂါထာကိုသာလျှင်ဆို၏အနက်ကိုကားမဆို။ထိုကြောင့် ၎င်းဂါထာ၏ကိစ္စသည် မိဘုရားအားမထင်။ထိုအခါထိုပုဏ္ဏားကို၊ပုဏ္ဏား၊ အသို့ဆိုသနည်းဟုဆို၏။ ပုဏ္ဏားသည် ထိုအနက်ကို ရှုတ်ယွင်းသဖြင့် မှတ်စေ၏။တာဘုန်တနေ့သ၌။ ။

(၁)၁၄၅) သောစယိဿတိ မံ ကန္တာ၊ဂါမေ ဝသမနိန္ဒိတာ။
ကရိဿတိ ကိသံ ပဏ္ဍုံ၊သာ၀ သာခါ ပရန္တပံ။ ။

ဟူသော၎င်းတတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁)၁၄၅) သာသာခါ၊ထိုသစ်ခက်သည်။ပရန္တပံ၊ပရန္တပက္ခန်ကို။ကိသံ၊ ကြီးလှိသည်ကို။ပဏ္ဍုံ၊ဖြူတော့သည်ကို။ကရောတိ ဟု၀၊ပြုသကဲ့သို့။ဂါ မေ၊ဗာရာဏသီ၌။ဝသံ၊နေသော။ အနိန္ဒိတာ၊မကဲ့ရဲအပ်သောဖြတ်သော အဆင်းကိုဆောင်သော။ ကန္တာ၊နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသောမယားသည်။ မံ၊

ငါ့ကို။သောစယိသတိ၊စိုးရိမ်ခြင်းကိုဖြစ်စေသဖြင့်ခြောက်ထပ်စေလတ္တံ့။ ကိသံ၊ကြိုလိုသည်ကို။ ပဏ္ဍာ၊ဖြေ့တော့သော အဆင်းရှိသည်ကို။ ကရိသတိ၊ပြုလတ္တံ့။ ။

တနေ့သ၌။ ။

(၁၁၄၆) တယာ မံ အသိတာပဏိ၊သိတာနိ ဘဏိတာနိစ။

ကိသံ ပဏ္ဍာ ကရိသန္တိ၊သာဝ သာခါ ပရန္တပ်။ ။

ဟူသောဤစတုဿဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၁၁၄၆) သာသာခါ၊ထိုသစ်ခက်သည်။ပရန္တပ်၊ပရန္တပကျွန်ကို။ကိသံ၊ ကြိုလိုသည်ကို။ ပဏ္ဍာ၊ဖြေ့တော့သည်ကို။ ကရိသတိဟု၀၊ပြုသကဲ့သို့။ အသိတာပဏိ၊ မျက်စဉ်းတို့ဖြင့်ကွင်းအပ်သော ညှိုသော မျက်တောင်ရှိ သောရှင်မ။ တယာ၊ သင်ပုဏ္ဏားမသည်။ ပ၀ဏ္ဏိတာနိ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန် သော။သိတာနိစ၊ပြုံးခြင်းတို့သည်ရင်း။ဘဏိတာနိစ၊သာယာစကားတို့ သည်ရင်း။မံ၊ငါ့ကို။ ကိသံ၊ကြိုလိုသည်ကို။ပဏ္ဍာ၊ဖြေ့တော့သည်ကို။က ရိသန္တိ၊ပြုကုန်လတ္တံ့။ ။

နောက်အတို့၌မင်းသားသည် အရွယ်သို့ရောက်သည် ဖြစ်၍ တဆဲ့ ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိ၏။ထိုအခါထိုမင်းသားကို၊ပုဏ္ဏားသည်တောင်ဝေး ကိုကိုင်စေ၍ရေချိုးဆိပ်သို့သွား၍မျက်စိတို့ကိုဘွင့်၍ကြည့်၏။ မင်းသား သည်၊ပုဏ္ဏား၊သင်သည်ကန်းသည်မဟုတ်လောဟုဆို၏။ပုဏ္ဏားသည်ငါ သည်မကန်း။ ဤအမည်ရှိသောအကြောင်းကြောင့် အသက်ကိုစောင့်၏ ဟုဆို၍ သင့်အဘကိုသိ၏လောဟုဆို၏။ ဤပရန္တပသည် ငါ၏ အဘ တည်းဟုဆိုသည်ရှိသော၊ ဤပရန္တပသည်သင်၏အဘမဟုတ်။ သင့်အ ဘသည်ကားဗာရာဏသိမင်းတည်း။ဤပရန္တပကား သင်တို့ကျွန်တည်း။ သင့်အမိသည်ရွှတ်ယွင်း၍ ဤအရပ်၌သင်၏ အဘကိုသတ်၍မြေ့ပ်စေ၏ ဟုအရိုးတို့ကိုထုတ်၍ပြ၏။မင်းသားအားကြီးစွာသော စိုးရိမ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ထိုအခါပုဏ္ဏားကို ယသုအသို့ပြုရအံ့နည်းဟုမေး၏။ ထိုပရန္တပ သည် ဤဆိပ်၌လျှင် သင်၏အဘအား အကြင်အမှုကိုပြု၏။ ထိုအမှုကိုပြု ခဲ့လတ္တံ့ဟုအလုံးစုံသော အကြောင်းကိုကြား၍ မင်းသားကိုနှစ်ရက်သုံး ရက်လေး,တောင့်အတတ်ကိုသင်စေ၏။ထိုအခါတနေ့သ၌သမ္ဘုဂ္ဂျက်ကို ရင်းရှေသနုပ်ကိုရင်းယူ၍၊ဘခင်၊ရေချိုးအံ့သောဌာနသွားကုန်အံ့ဟုဆို၏။ ပရန္တပသည်၊ ချစ်သား၊ကောင်းပြီဟု မင်းသားနှင့်တကွ သွား၏။ ထိုပ

ရန္တပ၏ရေချိုးအံ့သေါ်ဌါသက်သောကာလ၌လက်ျာလက်ဖြင့်သန်လျက်
ကိုလက်ဝဲဖြင့်ဦးသျှောင်ကို ကိုင်၍ သင်သည်ဤဆိပ်၌လျှင် ငါ့အာဘကို
ဦးသျှောင်ကိုကိုင်၍ ဟစ်ကြွေးစဉ်သတ်သတတ်။ ငါသည်လည်းသင့်ကို
ထိုအတူလျှင်ပြုအံ့ဟုဆို၏။ ထိုပရန္တပသည် သေဘေးမှကြောက်ရကား
ငိုကြွေးလျက်။ ။

(၁၀၄၇) အဂမာ နွန် သော သန္ဓေါ၊အသံထိ နွန် သော တာဝ။
အက္ခာတံ နွန် တန္တေန၊ယော တံ သာခံ ပကမ္ပယိ။ ။

(၁၀၄၈) ဣဒံ ခေါ တံ သမာဂမ္ဘ၊မမ ဗာလသ္သ စိန္တိတံ။
တဒါ ဟိ စလိတာ သာခါ၊မနုဿေန ပိဂေန ဝါ။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၁၀၄၇-၁၀၄၈) သောသန္ဓေါ၊ ထိုသစ်ခက်ကိုလှုပ်သောအသံသည်။
အဂမာနွန်၊ သင်တို့လာယောင်တကား။ သောသန္ဓေါ၊ ထိုသစ်ခက်လှုပ်
သောအသံသည်။ တာဝ၊သင်အား။ အသံထိနွန်၊ ကြားယောင်တကား။
ယော၊အကြင်သူသည်။တံသာခံ၊ထိုသစ်ခက်ကို။အကမ္ပယိ၊လှုပ်၏။ တေ
နု၊ထိုလှုပ်သောသူသည်။တံ၊ထိုအကြောင်းကို။ အက္ခာတံနွန်၊ကြားယောင်
တကား။ ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ တဒါ၊ထိုအခါ၌။ သာခါ၊သစ်ခက်
သည်။စလိတာ၊လှုပ်၏။ တဒါ၊ထိုအခါ၌။ မနုဿေနဝါ၊လူကြောင့်ရင်း။
ပိဂေနဝါ၊သားကြောင့်ရင်း။ စလိတာတိ၊လှုပ်၏ဟူ၍။ နုပညာယတိ၊ငါမှ
ထင်။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ဗာလသ္သ၊ပညာမရှိသော။မမ၊ငါ့အား။ဘယံ၊
ဘေးသည်။ ဥပဋ္ဌိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ စိန္တိတံ၊အကြံသည်။
ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣဒံခေါ၊ဤဘေးသည်လျှင်။ တံသမာဂမ္ဘတယာသမာဂ
တံ၊သင်နှင့်တကွလာ၏။ ။

ထိုနောင်မှမင်းသားသည်။ ။

(၁၀၄၉) တထေဝ တွံ အဝေဒေသိ၊အဝဏ္ဏိ ပိတရံ မမ။
ဟတ္ထာ သာခါဟိ ဆာဒေန္တော၊အာဂမိသတိ တေ ဘယံ။

ဟူသောဤသြဝါဒနဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၄၉) ပရန္တပ၊ကျွန်ပရန္တပ။တထေဝ၊ထိုအတူလျှင်။တွံ၊သင်သည်။
အဝေဒေသိ၊သတ်၏။ မမ၊ငါ၏။ပိတရံ၊အဘကို။အဝဏ္ဏိ၊သတ်ပြီ။ ဟတ္ထာ၊
သတ်ပြီး၍။သာခါဟိ၊သစ်ခက်တို့ဖြင့်။ ဆာဒေန္တော၊ဖုံးလွှမ်း၏။ တေ၊သင်
အား။ဘယံ၊ဘေးသည်။အာဂမိသတိ၊ရောက်လတ္တံ့။ ။

ပရ ဗ္ဗ ပဇာတာတ် ၆ ကောဒသမံ။ ။ဂန္ဓာရဝဝ ဏ္ဏေါ ဒုတိယော။ ။
ထသသုဒ္ဓါနံ။ ။

ကုက္ကုမ္ဘနော ဇသုတနော ဂိရ္ဂ ဒဠ္ဘ ဝ ဗ္ဗ ပ ဏ္ဏ ကော။
သတ္ထ ဂ ဘ ဗ္ဗ အ ဒ္ဓိ သေ နော ကဝိ ဗ ကပ္ပ ဟ ဗ္ဗ ဒသ။ ။
ဂန္ဓာ ရော မ ဟ ဗ္ဗ ကဝိ စ ကုမ္ဘ ကာ ရော ဒ ဠ္ဠ ဝ ဗ္ဗော။
သော မ ဒ ဏ္ဏော သုသိ မော စ ကော ဒ္ဓ သိ ဗ္ဗ လိ ရ ရ ကာ ရိ။
ဇာ ဂ ရော ကုမ္ဘ ဝ သ ဝိ ဏ္ဏော ပ ရ ဗ္ဗ ပါ ကော ဒသ။ ။
သတ္ထနိပါတံ နိဋ္ဌိတံ။ ၂ ။ ၁ ၁ ၆ ။

သတ္ထနိပါတ် ပြီး၏။ ။

အဋ္ဌနိပါတ်။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။

{ ၁-ကဠာနိဝဂ် }

၄၁၇-ကဠာနိဇာတ်။

နတိန္ဒင်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြစ်တော်စွာဘုရားသည်၊ သြဒါတ ဝတ္ထွာသုစိအလ္လကောသာ,အစရှိသော ဂါထာပုန်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤကဠာနိဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်။ မထင်ရှားသော အမိကို လုပ်ကျွေးသောသိတင်းသည်ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါဘုရားလောင်းသည် သိကြားမင်းဖြစ်၏။ ဘုရားလောင်းတို့သည်လည်း မမေ့မလျော့ ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုသိကြားမင်းသည် ထိုခဏာ၌ လောကကိုကြည့်လတ်သော်၊တရားသေပြိုဟူသောအမှတ်ဖြင့်သေဆွတ်သူလိုသောဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သောထိုမိန်းမကိုမြင်၍၊ ယနေ့ငါသည် ငါ၏အစွမ်းကိုပြုအုံ့ဟု ပုဏ္ဏားအသွင်ဖြင့် ခရီးမသို့သွားသော သူကဲ့သို့ ဖြစ်၍ထိုမိန်းမကိုကြည့်၍၊ ခရီးမှတဲ့၍၊ထိုမိန်းမ၏ အာထံ၌ရပ်၍၊မိခင်၊သုသာန်၌ အာဟာရကိုချက်သောသူမည်သည်မရှိ။ သင်သည် သုသာန်၌ ချက်အပ်သောနွမ်းထမင်းဖြင့်အတယ်ပြုအုံ့နည်းဟုစကားကို ဖြစ်စေလိုရကား။ ။

(၁၁၅၀) သြဒါတဝတ္ထွာ သုစိ အလ္လ-ကောသာ၊
ကဠာနိ ကိ ံ ကုန္ဒိ မဓိသယိတ္ထာ။
ဝိဠာတိလာ ခေါဝသိ တဏ္ဍုလာနိ၊
တိလောဒနော ဟေဟိတိ ကိဿ ဟေတု။ ။

ဟူသောရှေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၁၅၀) ကဠာနိ၊ ကဠည်းအနွယ်ဖြစ်သောရှင်မ။တို့၊သင်သည်။ သြဒါတ ဝတ္ထွာ၊ဖြူသောအဝတ်ကိုဝတ်လျက်။ သုစိ၊စင်ကြယ်စွာဖြစ်၍။အလ္လကောသာ၊စွတ်စိုသောဆံရှိလျက်။ ကုန္ဒိ ံ၊ထမင်းအိုးကို။ အဓိသယိတ္ထာ၊ လူတို့၏ဦးခေါင်းခွံဖြစ်သော ခုံလောက်သို့တင်၍။ တိလာပိဋ္ဌာ၊နွမ်းမုံ့တို့

ကို။ဂပေါတ္ထာ၊ယူ၍။တဏ္ဍုလာနိ၊ဆန်တို့ကို။ကိ ံ ဓေါ၀သိ၊အာဝဲ့ကြောင့် ဆေးသနည်း။ ကိသပေါတု၊အာဘယိအကြောင်းကြောင့်။ တိလောဒ နော၊နှမ်းထမင်းသည်။ပေါဟိတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ။(သင်စားတို့လော ထိုသို့မဟုတ်တပါးသောအကြောင်းရှိသလောဟူလိုသည်)။ ။

ထိုအခါသိကြားမင်းအားထိုမိန်းမသည်ကြားလို၍။ ။

(၁၁၅၀) နခေါ မယံ ဗြာဟ္မဏ ဘောဇနတ္ထာ၊
တိလောဒနော ပေါဟိတိ သာခု-ပဏ္ဍော။
ဓမ္မော မတော တသ ဗဟုတ္တမဇ္ဈ၊
အဟံ ကရိဿာမိ သုသာန-မဇ္ဈေ။ ။

ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၁၁၅၁) ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏားမ။ သာခုပဏ္ဍော၊ ကောင်းစွာ ချက်အပ်သော။အယံခေါတိလောဒနော၊ဤနှမ်းထမင်းသည်။ဘောဇနတ္ထာယ၊စေါ်ကျွေးအံ့သောငှါ။နပေါဟိတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့။ဓမ္မော၊ကြိုးသောမိဘ စသောသူတို့အားရှိသေလေးမြတ်လုပ်ကျွေးဟူဧေါ်အပ်သေါ်တရား,ဆယ်ပါးသောသုစရိုက်တရားသည်။မတော၊သေလေပြီ။အဟံ၊ငါသည်။တသ၊ဓမ္မသ၊ထိုဓေဠာ်ပစာယနဓမ္မ,သုစရိတဓမ္မ၏။ဗဟုတ္တံ၊တရားသေ၍သက်ပျော်ဆွမ်းကျွေးသော ဤမတကဘတ်ကို။ အဇ္ဈ၊ယနေ့။ သုသာနမဇ္ဈေ၊သုသာန်အလယ်၌။ကရိဿာမိ၊ပြုအံ့။ ။

ထို့နောင်မှသိကြားမင်းသည်။ ။

(၁၁၅၂) အနုဝိစ္စ ကစ္စာနိ ကရောဟိ ကိစ္စံ၊
ဓမ္မော မတော ကောနု တ ဝေ ဝံ သံသိ။
သဟဿနေတ္တော အတုလာနုဘာ ဝေါ၊
နဒိယတိ ဓမ္မ ဝရော ကဒါစိ။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆိုဏ်။ ။

(၁၁၅၂) ကစ္စာနိ၊ကစ္စည်းအနွယ်ဖြစ်သောရှင်မ။ တံ၊သင်သည်။ အ-နုဝိစ္စ၊ပညာဥာဏ်စွမ်းဖြင့် စုံစမ်းလျက် အတတ်သိပြီး၍။ ကိစ္စံ၊ပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ကရောဟိ၊ပြုလော့။ဓမ္မော၊ဓေဠာ်ပစာယနဓမ္မ,သုစရိတဓမ္မသည်။ မတော၊သေလေပြီ။ဝေံ၊ဤသို့။ တ ဝ၊သင်အား။ ကောနု၊အာဘယ်သူသည်လျှင်။သံသိ၊ပြောကြားသနည်း။ အတုလာနုဘာ ဝေါ၊အတုမရှိသောအာနုဘော်ရှိသော။ဓမ္မ ဝရော၊ တရားမြတ်ဖြစ်သော။ သဟဿနေတ္တော၊အ

ထောင်သော အစိုးအပွါးကိုတမေ့ဟုတ်ခြင်းမြင်နိုင်သော ပညာမျက်စိ၌ သောသိကြားသည်။ကဒါစိ၊တရုံတဆစ်၌။နမိယတိ၊မသေ။ ။

ထိကြားမင်းသည်ငါမိကိုယ်ကိုမြတ်သောတရားထုံးပြု၍ပြုလိုရကား။ သဟာသနေဣတ္ထာအတုလာနုဘာဝေါ၊ နမိယတိမမ္ဗဝရော ကဒါစိ။ ဟူသော နှစ်ပါဒကိုဆိုသတည်း။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ထိုမိန်းမအိုသည်။ ။

(၁၀၅၃) ဒဠ္ဍပ္ပမာဏံ မမ ဍွေ ဗြဟ္မေ၊
ဓမ္မော မတော နတ္ထိ မမေတ္ထ ကဝိ၊။
ယေယေဝ ဒါနိ ပါပါ ဘဝန္တိ၊
တေတေဝ ဒါနိ သုဝိတာ ဘဝန္တိ။ ။

(၁၀၅၄) သုဏိသာ ဟိ မယ္ဟံ ဝဠ္ဗာ အဟောသိ၊
သာ မံ ဝဓိတ္တာန ဝိဓာယိ ပုတ္တံ။
သာ ဒါနိ သဗ္ဗသ ကုလဿ ဇုဿရာ၊
အဟံပန ဟိ အပဝိဒ္ဓါ ကေဝိကာ။ ။

ဟူသော ဤဂါထာတို့ကိုဆိုတ်။ ။

(၁၀၅၃-၁၀၅၄) ဗြဟ္မေ၊ပုဏ္ဏားကြီး။ဍွေ၊ဤတရားသေချာ၌။မမ၊ငါ၏။ ပမါဏံ၊ပမါဏာသည်။ဒဠ္ဍံထိရုံ၊မြို့၏။ဝါ၊ယုံမှားမရှိ။ဓမ္မော၊ဇော်ဌာပစါယနဓမ္မ,သုစရိတဓမ္မသည်။မတော၊သေလေပြီ။ဍွေ၊ဤတရားသေချာ၌။မမ၊ငါ၏။ကုဝိ၊ယုံမှားခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဇုဒါနိ၊ယခု။ယေယေဝ၊အကြင်အကြင်သူတို့သည်သာလျှင်။ပါပါ၊ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိကုန်သည်။ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇုဒါနိ၊ယခုကာလဆိုး၌။ တေတေဝ၊ထိုထိုယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသောသူတို့သည်သာလျှင်။သုဝိတာ၊ချမ်းသာကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။မယ္ဟံ၊ငါ၏။သုဏိသာ၊ချွေးမသည်။ ဝဠ္ဗာ၊ မြေ့သည်။အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သာ၊ထိုမြေ့သောချွေးမသည်။ မံ၊ငါ့ကို။ဝဓိတ္တာန၊သတ်ပုတ်နှင်ထုတ်၍။ ပုတ္တံ၊သားကို။ဝိဓာယိ၊ဘွားပြီ။ ဇုဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ သာ၊ထိုချွေးမသည်။ သဗ္ဗသ၊အလုံးရုံသော။ကုလဿ၊အမျိုးစည်းဝိပ်ကို။ဇုဿရာ၊အရိုးရ၏။ အဟံပန၊ငါမူကား။ အပဝိဒ္ဓါ၊နှင်ထုတ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အနာထာ၊ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်ဖြစ်၍။(ထည့်)။ ကေဝိကာ၊တယောက်ထီးထည်း။အဓိ၊ဆင်းရဲပင်ပန်းတောင်းဖြစ်ရ၏။ ။

ထိုနောင်မှသိကြားသည်။ ။

(၁၀၅၅) ဇိဝါမိ ဝေါ ဟံ နု မတောာ ဟမတ္ထိ၊
တဝေ၀ အတ္ထောယ ဣဓာဂတောတ္ထိ။
သာ တံ ဝဓိတ္တွာန ဝိဇာယိ ပုတ္တံ၊
သ ဟာ၀ ပုတ္တေန ကရောဟိ ဘတ္တံ။ ။

ဟူသောဤဆဋ္ဌဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၁၀၅၅) ကစ္စာနိ၊ကစ္စည်းအနွယ်ဖြစ်သောရှင်မ။အဟံ၊ငါသည်။ ဇိဝါ မိ၊ရှင်တ်။အဟံ၊ငါသည်၊မတောာ၊သေသည်။နု အတ္ထိ၊မဖြစ်။တဝေ၀၊သင်တ်၏ သာလျှင်။ အတ္ထောယ၊အကျိုးငှါ။ဣဓ၊ဤအရပ်သို့။အာဂတောာ၊လာသည်။ အတ္ထိ၊ဖြစ်တ်။ သာ၊ထိုချွေးမသည်။တံ၊သင့်ကို။ ဝဓိတ္တွာန၊သတ်၍။ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိ၊ဘွားသည်ဖြစ်ခဲ့။ ပုတ္တေန၊သားနှင့်။ သဟာ၀၊ တကွ သာလျှင်။ ဘတ္တံ၊ ပြာကဲ့သို့ လွင့်ပျောက် ပျက်စီးသည်ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလေ့။ ။

ထိုမိန်းမအိုသည်ထိုသိကြားစကားကိုကြား၍၊ သား,မြေး,ချွေးမတို့ ၌.ကြင်နာခြင်းကရုဏာဖြစ်ပြန်ရကား၊ ပျက်စီးတတ်ထောင် အမြင်ဆောင် လေါသိကြားမင်း၊အာဘယ်သို့ဆိုသနည်း။တရားမသေသောအကြောင်း ကိုပြုအံ့ဟုကြံ၍။ ။

(၁၀၅၆) ဇေ၀ဏ္ဏ တေ ရုစ္ဆတိ ဒေ၀-ရာဇ၊
မမေ၀ အတ္ထောယ ဣဓာဂတောသိ။
အဟဏ္ဏ ပုတ္တော သုဏိသာစ နတ္တာ၊
သမ္ဘောဒမာနာ ဃရမာ၀သေမ။ ။

ဟူသောဤသတ္တမဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၁၀၅၆) ဒေ၀ရာဇ၊နတ်မင်း။တော၊သင်နတ်မင်းအား။ဇေ၀ဏ္ဏ၊ဤသို့ လည်း။ရုစ္ဆတိ၊နှစ်သက်သည်ဖြစ်ခဲ့။မမေ၀၊ငါ၏သာလျှင်။ အတ္ထောယ၊အ ကျိုးငှါ။ဣဓ၊ဤအရပ်သို့။အာဂတောသိ၊လာသည်။အသိ၊ဖြစ်ခဲ့။အဟဏ္ဏ၊ငါ သည်ရင်း။ ပုတ္တော၊ သားသည်ရင်း။ သုဏိသာစ၊ ချွေးမသည်ရင်း။ နတ္တာ၊မြေးသည်ရင်း။ ဇေ၀ေ၀ယံ၊ထိုငါတို့သည်။ သမ္ဘောဒမာနာ၀ယ်း ဖြောက်ဝယ်းသာဖြစ်ကုန်၍။ဃရံ၊အိမ်၌။အာ၀သေမ၊နေလိုကုန်တ်။ ။

ထိုအခါထိုမိန်းမအားထိကြားသည်။ ။

(၁၀၅၇) ဝေ၌ တေ ရစ္စတိ ကာတိယာနိ၊
ဟတ္ထာဝိ သန္ဓာ နဿာသိ ဧဗ်။
တုဝ၌ ပုတ္တော သုဏိသာစ နတ္ထာ၊
သမ္ဘောဒမာနာ ဃရမာဝသထ။ ။

ဟူသော၎င်းအဋ္ဌမဂါထာကိုဆိုဧ။ ။

(၁၀၅၇) ကာတိယာနိ၊ကစ္စည်းအနွယ်ဖြစ်သောရှင်မ။ဝေ၌၊၎င်းသို့လည်း။ တေ၊သင့်အား။ ရစ္စတိ၊နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေအုံ့။ ဟတ္ထာ၊သတ်ပုတ်နှင်ထုတ်အပ်သည်။သန္ဓာဝိ၊ဖြစ်လျက်သော်လည်း။ ဧဗ်၊သူငယ်တို့၌မိတ္တခမ္ဘကို၊ တွံ၊သင်သည်။ နဿာသိ၊မစွန့်အုံ့။ ဝေ၊သည်းနှေး၎င်းမိတ္တခမ္ဘကို မစွန့်သည်ရှိသော်။ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်။တွံ၊သင်သည်။ဣဒ္ဓိသိ၊အလိုရှိ၏။ တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်။ တေ၊သင့်အား။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေကော့။ အဟံ၊ငါသည်။ တေ၊သင်၏။ ဣမမ္ပိ ဘိက္ခုဝေ၊ ၎င်းမိတ္တခမ္ဘကျေးဇူး၌။ ပ သန္ဓေ၊ကြည်ညိုပြီ၏။တုဝ၌၊သင်သည်ရင်း။ ပုတ္တောစ၊သားသည်ရင်း။သုဏိသာစ၊ချွေးမသည်ရင်း။နတ္ထာစ၊မြေးသည်ရင်း။တေတုမ္ဘေ၊ထိုသင်တို့သည်။သမ္ဘောဒနာမာ၊ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဃရံ၊အိမ်၌။အာဝသထ၊နေကြကုန်လော့။ ။

၎င်းသို့ဆိုပြီးတန်းဆာဆင်သော သိကြားမင်းသည် မိမိ၏အာနုဘော်အားဖြင့်ကောင်းကင်၌ရပ်၍။ ကစ္စည်းအနွယ်ဖြစ်သောရှင်မ၊ သင်သည် မကြောက်လင့်။သား,မြေး,ချွေးမတို့သည်ငါ၏အာနုဘော်အားဖြင့်လာလတ်ကုန်၍ ခရီးအကြားဒ္ဓိသင့်ကိုကန်တော့၍ သွားကုန်လတ္တံ့။မမေ့မလျော့ဖြစ်လော့ဟုဆိုပြီးမိမိနေရာသို့လျှင်သွား၏။ ထိုသား,မြေး,ချွေးမတို့သည်လည်းသိကြားမင်း၏အာနုဘော်အားဖြင့်အမိ၏ကျေးဇူးကိုအော်မေ့၍ ငါတို့အမိသည် အာတယ်မှာနည်းဟု ရှာတွင်းဒ္ဓ လူတို့ကို မေး၍ သုသာန်သို့သွား၏ဟူသောစကားကိုကြား၍မိခင်မိခင်ဟုခေါ်၍သုသာန်ခရီးသို့သွား၍အမိကိုမြင်၍ ရေခြင်းဒ္ဓဝပ်၍။ မိခင်၊သင်သည်ငါတို့၏အပြစ်ကိုသည်းခံပါလော့ဟုကန်တော့ကုန်၏။အမိသည်လည်းမြေးကိုချီ၏။ ၎င်းသို့ထို့သူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကုန်၍ အိမ်သို့သွား၍ ထိုအခါမေ့၍ညီညွတ်စွာနေခြင်းကိုနေကုန်၏။ ။

သဗ္ဗညူမြတ်စွာဘုရားသည် ၎င်းအတိတ်ကိုဆောင်တော်မူ၍ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး၍။ ။

(၁၁၅၈) သာ ကာတိယာနိ သုဏိသာယ သဒ္ဒိ၊
သမ္ဘောဒမာနာ ဃရမာဝသိတ္ထ။

ပုတ္တောစ နတ္တာစ ဥပဋ္ဌဟိ သု၊ဒေဝါနမိန္ဒေနအဓိဋ္ဌဟိတာ။ ။ ဟူသော၌ဂါထာကိုပိန့်တော်မူ၏။ ။

(၁၁၅၈) ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ သာကာတိယာနီ၊ ထိုကစ္စည်းအမျိုယ် ဖြစ်သောမိန်းမသည်။သုဏိသာယ၊ချွေးမနှင့်။သဒ္ဒိ၊တကွ။သမ္ဘောဒမာ နာ၊ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာသည်ဖြစ်၍။ဃရံ၊အိမ်၌။ အာဝသိတ္ထ၊နေ၏။ဒေ ဝါနမိန္ဒေန၊ သိကြားမင်းသည်။ အဓိဋ္ဌဟိတာ၊ ချီးမြှောက်သည် ဖြစ်၍။ ပုတ္တောစ၊ သားသည်ရင်း။ နတ္တာစ၊မြေးသည်ရင်း။ တေဥဘော၊ထိုနှစ် ယောက်ကုန်သောသူတို့သည်။ဥပဋ္ဌဟိ သု၊လုပ်ကျွေးကုန်၏။ ။(ဗဟွက္ခ ရာနံ အပ္ပတ္တာမညထတ္တာ)။ ။အာစရိယံအာစေရံ။ကာတိယာနောကစ္စာ နော။ပနုမာနိပဋ္ဌါနိဏ္ဍစ္စာဒိ။ ။ဤသဒ္ဒနိတိအလို,ကာတိယာနိဟူသောဗ ဟွက္ခဲ့ရကိုကစ္စာနိဟုအပ္ပက္ခရေပြုသည်ဟူလို။ ။ပထဝိမဓိသယိတ္ထာ၌ပ ထဝိ အဓိ။ ။ပထဝိယံ၊မြေ၌။သယိတ္ထာ၊အိပ်၍။ ။တနည်း။ပထဝိ၊မြေ ကို။အဓိသယိတ္ထာ၊ဘိ၍အိပ်၏။ ဤအနက်ကိုမှတ်အပ်၏သို့။ ကုန်ကြီမဓိသ ယိတ္ထာဟူသောဤပါဋ္ဌမှတ်အပ်။ ။ထိုကြောင့်။ ။ကုန်ကြီမဓိသ ယိတ္ထာတိပစနထာလိကံမနုဿသိသဥ္ဇနံအာရောပေတ္ထာ။ ။ဟု-အဋ္ဌ ကထာမိန့်သောပ်။ ။ဘောဇနတ္ထာယလိုလျက်ယကျေသည်။ ။ပဟုတ္ထ မဏ္ဍဋ္ဌပရှေးဂျီသောဟုဝေတိ။ဟုဒါနေ။ဟုဝတိ။ဟုတိ။ ။ဟုပသစ္ဆကရ ဏော။ ။ပသစ္ဆကရဏံပကာရေနသစ္ဆနကြိယာ၊ဟာဝတိ။ဟုတောဝ။အာဟု တိ။ ။(သဒ္ဒနိတိ)။ ။တပစ္ဆည်းကိုနွေဘော်ပြု၍ပဟုတ္ထနေသည်။ ။ဆဝ သယနကိုသုသာနပြု၍ပြီးသည်။မေဟာနသဝသမာလာမေခလာပုန်ကဲ့ ဆိုဟူလို။ ။ဒဠ္ဌပ္ပမာဏံကား စိရပ္ပဝါသိ ကဲ့ဆိုပုန်ပြီးသည်။ ။ဝေါ ပုတ္တောဗျောနဠောတေသာတိဝဠ္ဇာ။ ။တေသာ၊ထိုမိန်းမအား။ဝေါ ပုတ္တော၊သားသည်။ ဗျောနဠော၊မဘွားမှ၍ပျက်စီး၏။ ဣတိတာသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။သာဇုတ္ထိ၊ထိုမိန်းမသည်။ဝဠ္ဇာ၊မည်၏။ ။နိဂ္ဂဟိတ်လာ၍ဝဠ္ဇာ ပြီးသည်။ ။ကိုယ်ဝန်မယူသောမိန်းမမည်သည်မရှိ၊ကိုယ်ဝန်ယူပြီး၍ မဘွားရဘဲသားပျက်စီးသောမိန်းမကိုအမြဲ့ဆိုသည်။ ။ဓီဝါမိ ဝေါ၌ ဝေါကားနိပါတမတ္တ။ ။ကရောဟိဘာသ္ဝ ဆိုသည်။ကရောဟိအဆို ဟု အာသရှင်ရှိသည်ကားမသင့်။ဘဒ္ဒာပြောဟော။ ။ဘဏ္ဍိကရဟော်ကဲ့သို့

ဤအကျွေရာလာမှုတာထိုပဟူ၍လည်းရှိသင့်ရာ၏။ ။သာကာတိယာနိစသော ဩသာနဂါထာကားအာဘိသမ္ဘုဒ္ဓဂါထာဖြစ်၍ရှေးရှစ်ဂါထာကို ရိုဏ်း သာယူ၍ဤအဋ္ဌနိပါတ်ခွဲသင်္ဂါယနာတင်သည်။ ။နတ္ထောကား။သဏ္ဌာန ဖြစ်၍နတ္ထောသင့်သည်၊နတ္ထောမသင့်။ ။ကစ္စာနိဓာတကံပဋ္ဌမ်။၄၁၇။

၄၁၈-အဋ္ဌသန္ဓာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြတ် စွာဘုရားသည်။ ဣဒံပုရေနိန္ဒမာဟု,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာ ဆင်အပ်သော ဤအဋ္ဌသန္ဓာတ်ကို၊ဧတဝဂ်ကျောင်းတော်၌ သိတင်း သုံးနေတော်မူစဉ်၊ကောသလမင်းသည်သန်းခေါင်ယံ၌ ကြားအပ်သော ကြောံမက်ဘွယ်ရှိသော မခွဲခြမ်းမဝေဘန်နိုင် မသိသော အသံကို အ ကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါဘုရားလောင်းသည်၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ထိုမင်းကြီးအားထို အသံတို့ကို ကြားခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် တရုံ တခုသော အန္တရာယ်သည်မရှိ။သင်မင်းကြီးတို့၏ ဥယျာဉ်ဟောင်းခွ၌ကားတခုသော ဗျိုင်းသည်ရှိ၏။ထိုဗျိုင်းသည်အစာကိုမရရကား။ ဆာမွတ်ခြင်းနှိပ်စက် အပ်သည်ဖြစ်၍ ရှေးဦးစွာသောအသံကိုပြု၏ဟု ဗျိုင်း၏ကြိုယာကို ပိပိ ဥာဏ်ဖြင့်ဖိုင်းခြားလို၍။ ။

(၁၀၅၆) ဣဒံ ပုရေ နိန္ဒမာဟု၊ဗဟု-မဆ္ဆံ မဟောဒကံ။
အာဝါသော ဗက-ရာဇဿ၊ပေတ္တိကံ ဘာဝနံ မမ။
တဿ ဘိဂ်ေန ယာပေမ၊သြက္ကန္တံ နဇဟာမသေ။ ။

ဟူသော၎င်းပဋ္ဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၅၆) ဣဒံ၊ဤမဂ်ီလာရေကန်အရပ်သည်။ပုရေ၊ရှေး၌။ နိန္ဒံ၊ချိုင့်ဝှမ်း သည်။အဟု၊ဖြစ်၏။ဗဟုမဆ္ဆံ၊များစွာသောငါးရှိ၏။ မဟောဒကံ၊ရေပြွန် ဖြင့်ရေသွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍များသောရေရှိ၏။ဗကရာဇဿ၊ ဗျိုင်းမင်း၏။ အာဝါသော၊နေရာသည်။မမ၊ငါ၏။ပေတ္တိကံ၊ အဘဘုစွာဖြစ်သော။ ဘာဝ နံ၊နေရာဖြစ်၏။ တောမယံ၊ ထိုငါတို့သည်။ အဇ္ဇ၊ယခု။ ဘိဂ်ေန၊ဘာဝေမျှသ ဖြင့်။ ယာပေမ၊မျှရကုန်၏။ ဝေဝ၊၍သို့၊ဓိဝယ္ဟာယ၊တော်မူတော်ခြင်းသည်။ ဒိ ဋ္ဌိတာဒီ၊နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော်လည်း။သြက္ကန္တံ၊နေရာအရပ်ကို။ နဇဟာ မသေ၊မစွန့်နိုင်ကုန်။ ။

ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ဆင့်တင်းကုပ်၏တုရိယာတိုင်ခ်ိတ်ရသော်ကျိုးမ သည်နေ့၏။မိမိသားခ်ိုးရိပ်ခြင်းကြောင့် နှစ်ရပြောက်သော အသံကိုပြု၏။ထိုအသံကြောင့်လည်း သင်မင်းကြီးအားဘေးသည်မရှိဟု ဆိုလို၍ ဘုရားလောင်းသည်။ ။

(၁၀၆၀) ကော နုတိယံ အ-သိလိသ၊ဗန္ဓရသ္မိ ဘိန္နတိ။
ကော မေ ပုတ္တေ ကုလာဝကံ၊မဠ္ဆ သောတ္ထိ ကရိဿတိ။ ။
ဟူသော၍နုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၆၀) အသိလိသ၊သိလမရှိသော။ ဗန္ဓရသ၊ဗန္ဓရအမည်ရှိသော ဆင်ထိန်းတာဘက်ကန်း၏။နုတိယံ၊နှစ်ရပြောက်ဖြစ်သော။ အကျိုး၊ မျက်စိ ကို"ကော၊အဘယ်သူသည်။ ဘိန္နတိ၊တောက်ပါအုံ့နည်း။ ကော၊အဘယ် သူသည်။မေ၊ငါ၏။ ပုတ္တေ၊သားတို့ကိုရင်း။ ကုလာဝကဠ၊အသိုက်ကို ရင်း။မဠ္ဆ၊ငါ့ကိုရင်း။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ပြုပါလတ္တံ့. နည်း။ ။

ဘုရားလောင်းသည်။ဖြတ်သောမင်းကြီး၊သင်မင်းကြီး၏ပြာသာဒ်အ ထွတ်ခ်ိတ်ရသောလူဏမဉ္ဇသောပျိုးသည်နေ့၏။ ထိုပျိုးသည်ထိုထိုအရပ် ခ်ိုလျှင်အကာကိုစား၍ အကာကုန်သည်ရှိသော် အနှစ်ကိုစားခြင်းဌာ မ တတ်နိုင်ထိုပျိုးသည်အစာကိုမရ၍ ထွက်အုံ့သောဌာလည်းမတတ်နိုင်ရ ကားငိုကြွေးလျှက်သုံးရဖြစ်သော အသံကိုပြု၏။ ထိုအသံကြောင့်လည်း မင်းကြီးအား ဘေးမရှိဟုဆို၍ ထိုပျိုး၏ ကြိယာကို မိမိဥာဏ်ဖြင့် ရိုင်း ခြားလို၍။ ။

(၁၀၆၁) သဗ္ဗာ ပရိက္ခယာ ဗေဠုယာ ဝတသာ ဂတိ အဟု။
ဒိဏ-ဘက္ခော မဟာ-ရာဇ၊သာရေ နှ ရမတိ လုဏော။ ။
ဟူသော၍တတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၆၁) မဟာရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။အသာ၊ထိုအကာ၏။ ယာဝ၊ ဝ တာယတ္တကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ဂတိ၊ဖြစ်ခြင်းသည်။ အဟု၊အ ဟောသိ၊ ဏင်၏။ ဝ၊ဝတာ၊ ထိုလွေလောက်။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော။ ဗေဠု၊အကာသည်။ ခါဒိတာ၊စားအပ်ပြီး၍။ပရိက္ခယာ၊ကုန်လေပြီ။ ဒိဏ ဘက္ခော၊ကုန်ပြီးသောအစာရှိသော။လုဏော၊အကာစားပျိုးသည်။ သာ ရေ၊အနှစ်၌။နရမတိ၊မမွေ့လျော်။ ။

ဘုရားလောင်းသည် မြတ်သောမင်းကြီး၊ သင်မင်းကြီးအိမ်၌ မွေး အပ်သောတရုသောဥဿမသည် ရှိသလောဟုမေး၏။အရှင်ဘုရား၊ရှိ၏ ဟုလျှောက်၏။မြတ်သောမင်းကြီး၊ထိုဥဿမသည်မိမိနေတူးသောတော အုပ်ကို အောက်မေ့ရကားငြိုးငွေ့၍ အဘယ်နံရောအခါမှလျှင် ဤချိုင့်မှ လွတ်၍မြေလျှောဘွယ်ရှိသောတောအုပ်သို့သွားရပါအုံ့နည်းဟု ငံလေးရ ဖြောက်သောအသံကိုပြု၏။ ထိုအသံကြောင့် မင်းကြီးအားဘေးမရှိဟု ဆိုလို၍။ ။

(၁၁၆၂) သာ နွယ်ဟာ ဣတော ဂတ္ကွာ၊ရညော ရတ္ကာ နိဝေသနာ။
အတ္ကာနံ ရမယိသာမိ၊ဒုမ-သာခ-နိကေတိနိ။ ။

ဟူသောဤစတုဏ္ဍဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၁၆၂) သာအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ရညော၊သင်မင်းကြီး၏။ ဣတောနိ ဝေသနာ၊ဤနန်းတော်မှ။ ရတ္ကာ၊လွတ်လျက်။ ဂတ္ကွာ၊သွား၍။ ဒုမသာခနိ ကေတိနိ၊ကောင်းစွာပွင့်သောပန်းရှိသောသစ်ခက်တို့၌မိမိအသိုက်လျှင် နေရာရှိသည်ဖြစ်၍။ အတ္ကာနံ၊ငါ၏ကိုယ်ကို။ ရမယိသာမိနွယ်၊အဘယ်နံ ရောအခါမှမြေလျှောစေရအုံ့နည်း။ ။

ဘုရားလောင်းသည်၊မြတ်သောမင်းကြီး၊သင်မင်းကြီး၏နန်းတော်၌ မွေးအပ်သောတရုသောသမင်သည်ရှိသလောဟုမေး၏။ အရှင်ဘုရား၊ ရှိ၏ဟုမင်းသည်လျှောက်၏။မြတ်သောမင်းကြီး၊ ထိုသမင်ကား တရုသော သမင်မင်းတည်း၊ မိမိ၏မယားသမင်မကိုအောက်မေ့၍ကိလေသာ၏အ စွမ်းအားဖြင့်ငြိုးငွေ့၍ ငါးရဖြောက်သောအသံကိုပြု၏။ထိုအသံကြောင့် လည်းသင်မင်းကြီးအားဘေးသည်မရှိဟုဆိုလို၍။ ။

(၁၁၆၃) သောနွယ်ဟာ ဣတော ဂတ္ကွာ၊ရညော ရတ္ကော နိဝေသနာ။
အဂ္ဂေါဒကာနိ ဝိသာမိ၊ယူထသ ပုရတော ဝဇ်။ ။

ဟူသောဤပဉ္စမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၁၆၃) သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ရညော၊မင်းကြီး၏။ဣတောနိဝေ သနာ၊ဤနန်းတော်မှ။ ရတ္ကော၊လွတ်လျက်။ ဂတ္ကွာ၊သွား၍။ ယူထသ၊သ မင်အပေါင်း၏။ ပုရတော၊ရှေ့မှ။ ဝဇ်၊သွားလျက်။ အဂ္ဂေါဒကာနိ၊ရေငြိုး တို့ကို။ဝိသာမိနွယ်၊အဘယ်နံရောအခါမှသောက်ရပါအုံ့နည်း။ ။

ဘုရားလောင်းသည်၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊သင်မင်းကြီး၏နန်းတော်၌ မွေးသောမျောက်သည် ဂ္ဂိသလောဟုမေး၏။ အရှင်ဘုရား၊ဂ္ဂိ၏ဟုလျှောက်၏။ ဖြက်သောမင်းကြီး၊ ထိုမျောက်သည်လည်း ဟိမဝန္တာ၌ မျောက်မတို့နှင့်တကွကာမ၌ မက်မောသည်ဖြစ်၍ သွားစဉ်၊ ဘဒ္ဒကမည်သောမှုဆိုးသည်ဤအရပ်သို့ဆောင်ခဲ့၏။ ယခုပြီးငွေ့၍ ဟိမဝန္တာသို့လျှင် သွားလို၍ ခြေကိုးရုမြောက်သောအသံကိုပြု၏။ ထိုအသံကြောင့်လည်း သင်မင်းကြီးအားဘေးသည်မရှိဟုဆိုလို၍။ ။

(၁၁၆၄) ထံ ပံ ကာမေဟိ သမ္ဘတ္တံ၊ရတ္တံ ကာမေသု မုဆ္ဆိတံ။
အာနယိ ဝနတော လုဒ္ဓေ၊ဗာဟိကော ဘဒ္ဒမတ္ထု တေ။ ။
ဟူသောဆဋ္ဌဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၀၉၀) ကာမေဟိ၊ ကာမတို့ဖြင့်။ သမ္ဘတ္တံ၊အလွန်ရစ်သော။ ကာမေသုကာမတို့၌။ ရတ္တံ၊တပ်စွန်းသော။ မုဆ္ဆိတံ၊မိန်းမောသော။ ထံ၊ထိုင့်ကို။ ဗာဟိကော၊ဗာဟိကတိုင်းသားဖြစ်သော။ လုဒ္ဓေ၊မုဆိုးသည်။ ဝနတော၊တောမှ။ အာနယိ၊ဆောင်ခဲ့၏။ တေ၊သင့်အား။ ဘဒ္ဒံ၊ကောင်းဖြတ်သောမင်းကြီးမင်းသည်။အတ္ထု၊ဖြစ်စေသတည်း။ ။

ဘုရားလောင်းသည်၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊သင်မင်းကြီး၏နန်းတော်၌ မွေးသော်တိန္ဒုရာသည်ဂ္ဂိသလောဟုမေး၏။အရှင်ဘုရား၊ဂ္ဂိ၏ဟုလျှောက်သည်ဂ္ဂိသော၏ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ ထိုကိန္နရာသည် မိမိ၏မယားကိန္နရီမသည်ပြုအပ်သောကျေးဇူးကို အောက်မေ့၍ ကိုယ်သာဖြင့် ကျင်နာသည်ဖြစ်၍ အသံကိုပြု၏။ ထိုကိန္နရာသည်ကိန္နရီမနှင့်ထက္ခ တနေ့သ၌ ထက်သောတောင်ထွတ်သို့တက်၍ ထိုထောင်ထွတ်၌ထိုကိန္နရာတို့သည် အဆင်းအနံ့အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော အထူးထူးသောပန်းတို့ကို ဆွတ်ကုန်ပန်ကုန်လျက် နေဝင်သည်ကိုမမှတ်ကုန်။ နေဝင်လုတ်သော် ဆင်းသက်ကုန်သောကိန္နရာတို့အား၊အဓိက်မှောင်သည်ဖြစ်၏။ထိုအခါကိန္နရာတို့ကိုကိန္နရီမသည်၊အရှင်၊အဓိက်မှောင်သည်ဖြစ်၏။ မချော်မချွတ်စေဘဲ မမေ့မလျော့သဖြင့်သက်လေ့ဟုဆို၍ လက်၌ကိုင်၍ ဆင်းသက်စေ၏။ ထိုကိန္နရာသည်ထိုကိန္နရီမ၏စကားကိုအောက်မေ့၍အသံကိုပြု၏။ ထိုအသံကြောင့်လည်းသင်မင်းကြီးအားဘေးသည်မရှိဟုဆိုလို၍ ထိုအကြောင်းကိုမိမိဦးဏှောက်ဖြင့်မိုင်းခြားခဲ့ထင်စွာပြုလျက်။ ။

(၁၁၆၅) အန္ဓကာရ-တိမိသာယံ၊ တုဂေ် ဥပရိပဗ္ဗတေ။
သာမိ သဏ္ဌေန မုဒုနာ၊ မာ ပါဒံ ခလိ ယတ္ထိနိ။ ။

ဟူသောဤသတ္တမဂါထာကိုဆိုတို့။ ။

(၁၁၆၅) သာ၊ထိုကိန္နရီမသည်။ မံ၊ငါ့ကို။ အန္ဓကာရတိမိသာယံ၊မဖြင့်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်သောအဓိကာမှောင်၌။ တုဂေ်၊ထက်သော။ဥပရိပဗ္ဗတေ၊တောင်ထွတ်၌။သဏ္ဌေန၊သိမ်မွေ့သော။မုဒုနာ၊နူးညံ့သော။ ဝစနေန၊စကားဖြင့်။သာမိ၊သခင်။အတ္ထိနိ၊ကျေးဇူး၌။ပါဒံ၊ခြေကို။ မာခလိ၊မချော်စေလင့်။ ဧတိ၊ဤသို့။ဝတ္တွာ၊ဆိုပြီး။ ဟတ္ထေန၊လက်ဖြင့်။ဂဟေတ္တွာ၊ကိုင်၍။ဩတောရေသိ၊သက်စေတို့။ ။

ဘုရားလောင်းသည်၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ ၅စ်ရပြောက်သော အာသံသဉ်ကားဥဒါန်းကျူးရင့်သောအသံတည်း။နန္ဒမူလိဏ်၌တဆူသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်မိမိ၏အာယုသင်္ခါရကုန်ခြင်းကိုသိ၍ လူ့ပြည်သို့လာ၍ဗာရာဏသိမင်း၏ဥယျာဉ်၌ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့။ လူတို့သည်ငါ၏အလောင်းကိုသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုပြု၍ သာဓုကီဠနမည်သော ကစားခြင်းကိုကစား၍ ပူဇော်ခြင်းကိုပြု၍ နတ်ပြည်ကိုပြည့်စေကုန်လတ္တံ့.ဟု-တန်းခိုးအာနုဘော်ဖြင့်ကောင်းကင်၌သွားလျက်သင်မင်းကြီး၏ပြာသာဒ်အထက်သို့ရောက်သောကာလ၌ခန္ဓာဝန်ကိုချ၍ နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ဝင်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ဥဒါန်းကိုကျူးရင့်၏ဟုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်ဆိုအပ်သော။ ။

(၁၁၆၆) အ-သံသယံ ဇာတိခယန္တ-ဒဿိ၊
နု ဂဟ-သေယျံ ပုနရာဝဇိသံ။
အယမန္တိမာ ပစ္ဆိမ-ဂဟသေယျာ၊
ဝိဏော မေ သံသာရော ပုနတ္ထိ ဝါယာ။ ။

ဟူသောဤအဋ္ဌမဂါထာကိုဆိုတို့။ ။

(၁၁၆၆) ဇာတိခယန္တဒဿိ၊နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သော။အဟံ၊ငါသည်။ အသံသယံ၊မရှိတတ်။ ပုနု၊တဘာန်။ဂဟသေယျံ၊အမိဝမ်းဦးပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့။ နအာဝဇိသံ၊မရောက်ရအံ့။ မေ၊ငါ၏။ အယံ၊ဇာတိ၊ဤအဖြစ်သည်။ အန္တိ..မာ၊ အဆုံးစွန်သော။ ဇာတိ၊အဖြစ်တည်း။ အယံ၊ ဤပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ပစ္ဆိမဂဟသေယျာ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သောပဋိသန္ဓေနေခြင်းတည်း။ မေ၊ငါ၏။ပုနတ္ထိ ဝါယာ၊တဘာန်ဘဝအသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါ။သံသာရော၊ခန္ဓာအာယတနဝတ်တို့၏မပြတ်ဖြစ်ခြင်းအစဉ်ဟုဆိုအပ်သောသံသရာသည်။ ဝိ

ဏောဟုကုန်ပြီ။ ။(ဗိတုတောအာဂတံဗိတံကား အဘာမှလာသော်သာဥစ္စာ တည်း။ ။တဏ္ဍာဘိဂေါ်နာတိတောမယံအဋ္ဌမဇ္ဇေအလာဘန္ဆာမဏ္ဍာ။ကမဏ္ဍော နယာပေမ။ ။ဤအဋ္ဌကထာအလို,ဘိဂ်သဒ္ဒါသည် ဘားဟော ဟူလို သည်။ ။အဘိဓာန်ဋီကား။ ။မဏ္ဍာ။ကောဒဒ္ဒ၊ရောဘောကော။ဟု-ဘား ဟောပရိယယ်သုံးပုဒ်လာ၏။ ။ဩဂ္ဂဏ္ဍ နှိုင်းဝံဖီလဿာယပိဋ္ဌိတာဝိဝ သနဋ္ဌာနံနဇဟာမ။ ။ဟူသောအဋ္ဌကထာအလို,ဩဂ္ဂဏ္ဍသဒ္ဒါသည်နေ ရာအရပ်ဟော။ ။ကောဒုတိယံစသော ဂါထာ၌ ဘိဏ္ဍတိ,ဟု-ဒိဝါဒိ ဂိုဏ်းနှင့်ဂျိသည်မသင့်,ရုဒါဒိဂိုဏ်းနှင့်ဂျိမှသကမ္မကဖြစ်၍သင့်သည်။ ။ ပါကာရံဘိန္ဒတိဝေရီ။ဘိတ္တိဘိဏ္ဍတိတာ၌ဏောကဲ့သို့မှတ်။ ။ဒုတိယံအက္ခိ ကောဘိန္ဒတိ၊ ဟု-သမ္ဗန္ဓပြု၍အက္ခိ'လိုလျက် ဆန်းပျက်မည်ကြောင့် နိဂ္ဂ ဟိတ်ကျေသည်။ယာဝတာသာယာဝတာအသာဖြတ်။ယာဝပုဒ်တာသာ ပုဒ်မဟုတ်။ ။ယာဝတသာဂတိအဟူတိယာဝတာအသာဖေဋ္ဌယာ နိဗ္ဗတ္တိအဟုအဟောသိ။ ။(အဋ္ဌကထာ)။ ။ဃုဏောဒ္ဓိဃုသဒ္ဒေ၊ဃဝ တိတိဃုဏော။ ။ယောပါဏကော၊အကြင်ပိုးသည်။ ဃဝတိသဒ္ဒ'က ရောတိ၊သစ်ဖျဉ့်ကိုကိုက်သဖြင့်ဃုတ်ဃုတ်အသံပြုတတ်၏။ ။ဃုဓာတ်၊ ယုပစ္စည်း။ ။စတုဋ္ဌကဝိဘတ်နှင့်သင့်သည်။ဂုဏော,ဟု-တတိယာဝိဘတ်ရောမ သင့်။ ဝိဒ္ဓိဆန်းကြောင့်ဒီဃ။ ။ဘုဂ်တိတိဝိဏော။ ။အဋ္ဌကထာ ဘွင့်ရကား။ဘုဂ်သဒ္ဒါသည်ကားထက်သောအနုက်ကိုဟောသည်။ ။ ဘုဂ်နာသိကသုတောဒ္ဓိကဲ့သို့ဖြင့်သောအနုက်ကိုမဟော။ ။မာပါဒ်စ လိယသ္ဓနိတိယကာရောဗျဥ္ဇနသဒ္ဒါဝသေနဂဟိတော။ ။(အဋ္ဌကထာ)။ ။ ပါသာဏောသ္ဓောပလောသိလာ။(အဘိဓာန်)။ ။ပါသာဏ,အသ္ဓ,ဥပ လ,သိလာ၊ဟု-ကျော်ဟောပရိယာယ်လေးပုဒ်လာရကား၊ ဤအသ္ဓသဒ္ဒါ သည်ကျော်ဟော။ထို'ဝိဘာတ်ကိုနှိုပြု၍အဘွဲနှိုနေသည်)။ ။

အဋ္ဌသဒ္ဒေါတာကံ ဒုတိယံ။၄၁၈။

၄၁၉-သုလသာဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္ပဒုဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ သုဝဏ္ဏကာယူရံ,အစရှိသောဂါထာဝုန်ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သောဤသုလသာဇာတ်ကို၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်'၌သိတင်း

သုံးနေတော်မူစဉ်၊ အနာထပိဏ်သူဌေးရှေ့တယောက်သောကျွန်မကို အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

အရှင်သား၊ကျွန်ုပ်သည် ပြိုအပ်သောကျေးဇူးကို အရှင်အောက်မေ့လော့။ နှောင်ဘွဲ့၍ ဆောင်အပ်သောအရှင်သားကို ကျွန်ုပ်သည် သူဌေးသားဖြင့်လဲ၍ မျှားစွာသောဥစ္စာကိုပေး၍အသက်ကိုရစေပြီ။နေ့တိုင်းတဆောင်သောအသပြာကို ရလျှက်လည်း တပါးသောယောကျ်ားတို့ကို ကျွန်ုပ်သည်မကြည့်၊အရှင်သားအား၊ကျွန်ုပ်သည်ကျေးဇူးပြု၏၊ကျွန်ုပ်ကို မသတ်လင့်အရှင်သားအား၊ကျွန်ုပ်သည်မျှားစွာသောဥစ္စာကိုလည်းပေးဘုံ။ကျွန်မိန်းမလည်း ဖြစ်ဘုံဟုတောင်းပန်လိုရကား။ ။

(၁၁၆၇) ဣဒံ သုဝဏ္ဏ-ကာယူရံ၊ရုက္ခာဝေဠုရိယာ ဗဟူ။
သဗ္ဗံ ဟာရသု ဘဒ္ဒန္တေ၊မဗ္ဗ ဒါသိတိ သာဝယ။ ။

ဟူသောဤပဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၁၆၇) သာမိ၊အရှင်သား။တော၊သင်အား။ဘဒ္ဒ၊ကောင်းမြတ်သောမင်္ဂလာသည်။ဘဝတု၊ဖြစ်စေပါမည်။တို့၊သင်သည်။ ဣဒံသုဝဏ္ဏကာယူရံ၊ဤရွှေဖြင့်ပြီးသော လည်ရွဲ့တန်းဆာကိုရင်း။ ဗဟူ၊မျှားစွာကုန်သော။ ရုက္ခာဝေဠုရိယာ၊ ဝုလဲကျောက်မြက်ရွဲ့တို့ကိုရင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တန်းဆာကို။ အာဟာရသု၊ဆောင်ယူလော့။မဗ္ဗ၊အကျွန်ုပ်ကိုလည်း။ ဒါသိတိ၊ကျွန်မိန်းမတည်းဟု။ မဟာဇနမဇ္ဈေ၊လူများအလယ်၌။ သာဝယ သာဝေတ္ထာ၊ငါ၏ကျွန်မဟုသိကြားစေ၍။ဂဏ္ဍ၊ယူတော်မူလော့။ ။

ထိုနောင်မှသင်္ဂြိုဟ်သည်။ ။

(၁၁၆၈) ဩရောပယသု ကလျာဏိ မာ ၊ဗာ ဠ္ဠပရိဒေဝသိ။
နစာဟံအာသိဇာနာမိ၊အဟာတ္ထာ ဝန မာဘာတံ။ ။

ဟူသောဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၁၆၈) ကလျာဏိ၊ ကောင်းသောလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသောရှင်မ။ တို့၊ သင်သည်။ ဩရောပယသု၊ ဆင်ယင်သော တန်းဆာတို့ကို ချွတ်လော့။ ဗာဠ်ဠ၊ ပြင်းစွာ။ မာပရိဒေဝသိ၊ မငိုကြွေးလင့်။ အဟံ၊ငါသည်။ အဟာတ္ထာ၊ဥစ္စာရှင်ကိုမသတ်မူ၍။ဝန်ဥစ္စာကိုသာ။ အာဘာတံ၊ဆောင်ယူတူးသည်ကို။နအာသိဇာနာမိ၊မသိစတူး။ ။

ဤသို့သတ္တုကသည်မိမိအလိုအားလျှော်စွာဒုတိယဂါထာကိုဆိုအပ်သည်ရှိသော်သုလသာသည်ခဏခြင်းဖြစ်သောဥာဏ်ဖြင့် အကြောင်းကိုသိ၍ ဤခိုးသူသည်ငါ့အား အသက်ကိုမပေးလတ္တံ့။ ဥပါယ်ဖြင့်ထိုခိုးသူကိုရှေးဦးစွာကမ်းပါးပြတ်ခွဲကျစေ၍ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေအံ့ဟုကြံ၍။ ။

(၁၁၆၉) ယတော သရာမိ အတ္တာနံ၊ယတော ပဇ္ဇောသ္မိ ဝိညုတံ။
နဒ စာ၊ဟံ အာဘိဇာနာမိ၊အညံ ဝိယတရံ တယာ။ ။

(၁၁၇၀) ဧဟိ တံ ဥပဂုယ္ဘိ သသံ၊ကာရိသ္ဓ ပဒက္ခိဏံ။
နဟိ ဒါနိ ပုန အတ္ထိ၊မမ တုယ္ဘ္ဓ သဂ်မော။ ။

ဟူသော၎င်းဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၁၁၆၉-၁၁၇၀) သာမိ၊အရှင်။အဟံ၊ငါသည်။ ယတော၊အကြင်အခါ မှစ၍။အတ္တာနံ၊ကိုယ်ကို။သရာမိ၊အောက်မေ့၏။ ယတော၊အကြင်အခါမှစ၍။ဝိညုတံ၊လိမ္မာသောအဖြစ်သို့။ပဇ္ဇော၊ရောက်သည်။အသ္မိ၊ဖြစ်၏။တဒေါ၊ထိုအခါမှစ၍။ တယာ၊သင့်ထက်။ ဝိယတရံ၊အလွန်ချစ်ခင်သော။ အညံ၊တပါးသောလင်ကို။နဒ အာဘိဇာနာမိ၊မသိစတေး။ ။သာမိ၊အရှင်။ ဧဟိ၊လာလော့။ တံ၊သင့်ကို။ ဥပဂုယ္ဘိ သသံ၊ပွေ့ဖိုက်ဘက်ယမ်းပါအုံ့။ပဒက္ခိဏာ၊လက်ျာရစ်လှည့်ခြင်းကိုလည်း။ကာရိသသံ၊ပြုအုံ့။ဒါနိ၊ယခု။ ပုန၊တဘန်။မမ၊ငါ၏ရင်း။ တုယ္ဘ၊သင်၏ရင်း။ သဂ်မော၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းသည်။နဟိ အတ္ထိ၊မရှိသလျှင်ကတ်သည်း။ ။

သတ္တုကသည်သုလသာ၏အလိုကိုမသိ၍ ရှင်မ၊ကောင်းပြီလာလော့၊ ငါ့ကိုဘက်လော့ဟုဆို၏။ သုလသာသည်သတ္တုကကို သုံးကြိမ်လက်ျာရစ်လှည့်၍ ပွေ့ဖိုက်ဘက်ရမ်းနမ်း၏။ အရှင်ယခုသင့်ကိုလေးမျက်နှာတို့ဖြင့်ရှိခိုးအုံ့ဟုဆို၍ ခြေဘဝေးဖြင့်ဦးတင်၍ သတ္တုက၏မောင်းကိုလည်းရှိခိုး၍ နောက်သို့သွား၍ရှိခိုးသကဲ့သို့ပြု၍ဆာင်ပြောင်အားကိုဆောင်သောပြည့်တန်းဆာမသည် ခိုးသူကိုနောက်မှ ခြေနှစ်ဘက်တို့ဖြင့်ကိုင်၍ ဦးစောက်ထား၍အသူတရာနက်သောချောက်ခွဲချ၏။ခိုးသူသည်ချောက်ခွဲလျှင် မုန့်မုန့်ကြေ၍သေလေ၏။ ထိုအမှုအရာကိုမြင်၍တောင်ထိပ်ခွဲ နေသောနတ်သည်။ ။

(၁၁၇၁) နဟိ သဗ္ဗေသု ဌာနေသု၊ပုရိသော ဟောတိ ပဏ္ဍိတော။
ဣတ္ထိဝိ ပဏ္ဍိတာ ဟောတိ၊တတ္ထတတ္ထ ဝိစက္ခဏာ။ ။
(၁၁၇၂) နဟိ သဗ္ဗေသု ဌာနေသု၊ပုရိသော ဟောတိ ပဏ္ဍိတော။
ဣတ္ထိဝိ ပဏ္ဍိတာ ဟောတိ၊လဟုံ အတ္ထံ ဝိစိန္တိကာ။ ။
(၁၁၇၃) လဟုဗ္ဗ ဝတ ခိပ္ပဗ္ဗ၊နိကဗ္ဗေ သမစေတယိ။
ဓိဂံ ပုဏ္ဏာယတေနေဝ၊သုလသာ သတ္ထုကံ ဝဓိ။ ။
(၁၁၇၄) ယောဓ ဥပ္ပတိတံ အတ္ထံ၊နေ ခိပ္ပ-မနုဗုဇ္ဈတိ။
သော ဟညတိ မန္ဒမတိ၊စောရော ဝ ဂိရိ-ဂဗ္ဘရေ။ ။
(၁၁၇၅) ယောဓ ဥပ္ပတိတံ အတ္ထံ၊ခိပ္ပမေဝ နိဗောဓတိ။
မုဒ္ဓတေ သတ္ထုသမ္ဘာဝာ၊သုလသာ သတ္ထုကာဝဓိ။ ။

ဟူသောဤဂါထာတို့ကိုဆိုတို့။ ။

(၁၁၇၁-၁၁၇၅) သဗ္ဗေသု၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ဌာနေသု၊အရာတို့၌။ ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်သာလျှင်။ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသည်။နဟောတိ၊မဟုတ်။ ဣတ္ထိဝိ၊မိန်းမသည်လည်း။ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်တို့။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌။ ဝိစက္ခဏာ၊အထူးသဖြင့် မြော်မြင်တတ်တို့။ ။သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်သာလျှင်။ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသည်။နဟောတိ၊မဟုတ်။ ဣတ္ထိဝိ၊မိန်းမသည်လည်း။ ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်တို့။ လဟုံ၊လျင်မြန်စွာ။အတ္ထံ၊အကျိုးကို။ ဝိစိန္တိကာ၊ကြံနိုင်တို့။ ။နိကဗ္ဗေ၊သေခြင်းတို့အနီး၌။ဌိတာဝ၊တည်လျက်လျှင်။ဝတ၊စင်စစ်။တဿ၊ထိုခိုးသူ၏။ မရဏဟူပါယ်၊သေခြင်း၏အကြောင်းကို။ လဟုဗ္ဗ၊လျင်စွာရင်း။ ခိပ္ပဗ္ဗ၊မြန်စွာရင်း။ သမစေတယိ၊ကြံနိုင်၏။ ပုဏ္ဏာယတေန၊ မြားပြည့်သောလေးဖြင့်။ဓိဂံ၊သမင်ကို။ဝဓိတ္တ၊ဝ၊သတ်သကဲ့သို့။တထာ၊ထို့အတူ။သုလသာ၊သုလသာသည်။သတ္ထုကံ၊သတ္တုကခိုးသူကို။ဝဓိ၊သတ်၏။ ။ဣဓ၊ဤလောက၌။ယော၊အကြင်သူသည်။ဥပ္ပတိတံ၊ဖြစ်သော။အတ္ထံ၊ကိစ္စကို။ခိပ္ပံ၊လျင်စွာ။နအနုဗုဇ္ဈတိ၊မသိ။မန္ဒမတိ၊နုံ့သောပညာရှိသော်။သော၊ထိုသူသည်။ ဂိရိဂဗ္ဘရေ၊ တောင်ကမ်းပါးပြတ်၌။ စောရော ဝ၊ သတ္တုကခိုးသူကဲ့သို့။ ဟညတေ၊သေ၏။ ။ဣဓ၊ဤလောက၌။ယော၊အကြင်သူသည်။ ဥပ္ပတိတံ၊ဖြစ်သော။အတ္ထံ၊ကိစ္စကို။ ခိပ္ပမေဝ၊လျင်စွာသာလျှင်။ နိဗောဓတိ၊သိ

ဏ်။သော၊ထိုသူသည်။သတ္တုကာ၊သတ္တုကမိုး သူမှ။ သုလသာ၊သုလသာ သည်။ ရေစွတိုင်္ဂုဝ၊လွတ်သကဲ့သို့။ သတ္တုသမ္ဘာဝာ၊ရန်သူ လက်တွင်းအ ကျဉ်းအမြောင်းမှ။ ရေစွတော၊လွတ်ဏ်။ ။(ကာယူရန္တိ ဂိဝါယဝိလန္ဓနပ သာဝနံကာယူရံ။ ။(အဋ္ဌကထာ)။ ။လည်ခ်ိုဆင်ယင်သောလည်ရှဲတန်း ဆာပဟူလိုသည်။ ။ကာယူရသန္ဓိကားလက်ကောက်ဟောတည်း။ ။ သာဝယကားသုဝါတ်၊တွာပစ္ဆည်း။ ။သာဝယာတိမဟာဇနမဏ္ဍောသာ ဝေတွာ။ ။ဥပဂုယ္ဘာသိ ဥပဂ္ဂေးရှိသောဂုဟာဝါတ်၊ဒိဝါဒိဂိုဏ်း၊ ယ ပစ္ဆည်းသက်၍ ဥပဂုယ္ဘာသိ နေသည်။ ။ဥပဂုယ္ဘာသူတိအာလိဂိယာ ဟိ။ ။ဟုဋ္ဌိကာရှိရကားဥပဂ္ဂေးရှိသောဂုဟာဝါတ်သည် ဤခ်ိုပ္ပေ.ပိုက် ဘက်ရမ်းခြင်းကို ဟောသည်။ ။ပုဏ္ဏာယတေနေ ဝါတိပူရိတဝနုတ္တိ သကဏ္ဏပုဏ္ဏဝနုတ္တိ။ ။အဋ္ဌကထာဘွင့်ရကားမြားပြည့်သောလေး ဖြင့်ပေးသည်)။ ။သုလသာဇာတကံ တတိယံ။၄၁၉။

၄၂၀-သုမင်္ဂလဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္ဗုဒ္ဓြတ် စွာတုရားသည်၊ဘုဖွိုကုဋ္ဌေ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ် သော၍သုမင်္ဂလဇာတ်ကို၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သီတင်းသုံးနေတော် မူစဉ်၊ရာဇောဝါဒသုတ်ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါသုမင်္ဂလကိုမင်းသည်၊ ထိုသို့တပြီးကားသင်သည် မကြော်ဝံ လင့်ဟုနှစ်သိမ့်စေ၍တဘန်ဥယျာဉ်စောင့်ပြု၏။ထိုအခါထိုမင်းကို ထိုအ မတ်သည်၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အဘဲ့ကြောင့်သင်မင်းကြီးတို့သည် နှစ် ကြိမ်သုမင်္ဂလ၏ သတင်းစကားကိုကြား၍ တရုံတရသောစကား မဆို ကုန်သနည်း။ သုံးကြိမ်မြောက်ခ်ိုကား အဘဲ့ကြောင့်သုမင်္ဂလ၏ သတင်းစ ကားကိုကြား၍ခေါ်စေ၍သနားတော်မူကုန်သနည်းဟုမေး၏။မင်းသည်၊ အမောင်၊မင်းမည်သည်ကား၊ အမျက်ထွက်သဖြင့်အဆောတလျင်တရုံ တရအမှုကို ပြုခြင်းဌာမသင့်။ ထိုကြောင့်ငါသည် ဂေးခ်ိုဆိတ်ဆိတ်နေ၍ သုံးကြိမ်မြောက်ခ်ိုသုမင်္ဂလအားငါ၏ စိတ်ခ်ိုးညှံ့သည်၏ အဖြစ်ကိုသိ၍ သုမင်္ဂလကိုခေါ်စေ၏ဟုဆိုလိုရကား။ ။

(၁၁၇၆) ဘုသံပိ ကုဋ္ဌေါတိ အဝေက္ခိယာနံ၊
နတ္ထာဝ ဒဏ္ဍံ ပဏာပဏာယေယျ ဣသယော။
အဌာနသော အပ္ပတိရူပမတ္တနော၊
ပရသ ဒုက္ခာနိ ဘုသံ ဥဒီရယေ။ ။
(၁၁၇၇) ယတောစ ဇာနေယျ ပသာဒမတ္တနော၊
အတ္ထံ နိယုဇ္ဇေယျ ပရသ ဒုက္ခဒုံ။
တာဒါ ယမတ္ထောတိ သယံ အဝေက္ခိယ၊
အထသ ဒဏ္ဍံ သဒိသံ နိဝေသယေ။ ။
(၁၁၇၈) နစ္စာပိ ဗျာပေတိ ပရံပိ အတ္ထာနံ၊
အမုဏ္ဍိတော ယော နယတေ နယာနယံ။
ယော ဒဏ္ဍဇာရော ဘဝတိ ဣသယော၊
သ ဝဏ္ဏာဂုတ္တော သိရိယာ နိ ဇံသတိ။ ။
(၁၁၇၉) ယော ခတ္တိယာ အနိသမ္မ-ကာရိနော၊
ပဏောနိ ဒဏ္ဍံ သဟသာ ဗုန္ဓိတာ။
အဝဏ္ဏ-ယုတ္တာဝ ဇဟာနိ ဇီဝိတံ၊
ဣတော ဝိမုတ္တာဝ ဝိစ ယာနိ ဒုဂ္ဂတိံ။ ။
(၁၁၈၀) ဝမ္ဘေစ ယော အရိယပုဂ္ဂေ ဒိတော ရတာ၊
အနုတ္ထရာ တေ ဝစ်သာ မနသာ ကမ္မုနာစ။
တေ သန္ဓိ-သောရစ္စ-သမာဓိ-သဏ္ဌိတာ၊
ဝဇ္ဇနိ လောကံ ဥဘယံ တထာ-ဝိဝ။ ။
(၁၁၈၁) ရာဇာဟမသ္မိ နရ-ပမဒါနမိသ္သရော၊
သစေပိ ကုဇ္ဈာမိ ဌပေမိ အတ္ထာနံ။
နိသေဓယန္ဟော ဇနတံ တထာ-ဝိဓံ၊
ပဏောမိ ဒဏ္ဍံ အနုကမ္ပ ယောနိသော။ ။

ဟူသောဂါထာတို့ကိုဆိုကြ၏။ ။

(၁၁၇၆-၁၁၈၁) တာတာ၊အမောင်။ ဣသယော၊အရိုးရသောမင်းမည်သည်။အဟံ၊ငါကား။ဘုသံပိ၊ပြင်းစွာလည်း။ကုဋ္ဌေါ၊အမျက်ထွက်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေက္ခိယာနအဝေက္ခိတ္တွာဥ,တွာ၊သိ၍။တာဝ၊ရှေးဦးစွာ။ဒဏ္ဍံ၊ အ၌ဝဏ္ဏကစသည်အပြားရှိသောဒဏ်ကို။ ပဏာပဏာယေယျနုပ္ပဝတ္တေ

ယျ၊မဖြစ်စေရာ။ကိ"ကာရဏာ၊အာဘဲ့ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ကုဋ္ဌေ၊အ
မျက်ထွက်သောသူသည်။ အဋ္ဌဝတ္ထုကံ၊ အဋ္ဌဝတ္ထုကဒဏ်ကို။ သော
ဋ္ဌသဝတ္ထုကံကတ္တာ၊ သောဋ္ဌသဝတ္ထုကဒဏ်ပြု၍။ အဋ္ဌာနသောအကာ
ရဏေနု၊အကြောင်း မဟုတ်သောအားဖြင့်။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဥစ္စာ
ဝသာ၊မင်းအဖြစ်အား။ အပ္ပတိရူပံ၊မလျောက်ပတ်သော။ ဇာပံ၊ဤသူကို။
ဣတ္ထေကံနာမ၊ ဤမျှသောဒဏ်ကို။ အာဟာရတ၊ ဆောင်စေကြကုန်လော့။
တာသ၊ထိုသူအား။ ဇာဒဋ္ဌ၊ဤဒဏ်ကိုလည်း။ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော့။
ဇာတိ၊ဤသို့။ ပရသ၊သူတပါး၏။ ဘုသံ၊ပြင်းပြစွာ။ ဒုက္ခာနိ၊မခံမရင်နှင်
သောဆင်းရဲတို့ကို။ဥဒီရယော၊ဆိုရာ၏။ ။ယတောစ၊အကြင်အခါ၌ကား။
အတ္တနော၊မိမိ၏။ ပသာဒံ၊ သူတပါး၌ဖြစ်သော ကြည်လင်ခြင်းကို။ ဇာ
နေယျ၊သိရာ၏။ အထ၊ထိုသို့စိတ်ကြည်လင်သောအခါ၌။ ပရသ၊သူတ
ပါး၏။ဒုက္ခဒုံ၊မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်သောအပြစ်ကိုရင်း။အတ္ထံ၊ကောင်း
စွာပြုအပ်သော အမှုကိစ္စကိုရင်း။ နိယုဇ္ဇေယျ၊ ဆင်ခြင် နှိုင်းဆို သိရာ၏။
တဒါ၊ထိုအခါ၌။ (ထည့်)။ဝေ၊ဤသို့။ နိယုဇ္ဇနော၊ ရုံစမ်းနှိုင်းဆို သိလတ်၍။
ဇဏ္ဍ၊ဤသူ၌။အယံအတ္ထော၊ဤမည်သောအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
ဇာတသ၊ဤသူ၏။ အယံဒေ၊သော၊ဤမည်သောအပြစ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ဇာတိ၊ဤသို့။သယံအဝေက္ခိယ၊သူတပါးစကားဖြင့်သာမကောက်၊
ကိုယ်ကြံပမျက်မှောက်သိလတ်၍။ အထ၊ထိုနောင်မှ။ အသ၊ထိုအပြစ်
ကိုပြုသောသူအား။ဒဏ္ဍံ ဒဏ္ဍာသဒိသံ၊ အဋ္ဌဝတ္ထုကသောဋ္ဌသကစသည်
တူမျှသဖြင့်အပြစ်အားသင့်လျော်သောဒဏ်ကို။ နိဝေသယေ၊ ဖြစ်စေရာ
၏။ ။ဇာ၊ဤလောကဌ။ ယောဇာသရော၊ အကြင်အစိုးရသော မင်း
သည်။ အမုန္ဓိတော၊ဆန္ဒာဂတိအစဉ်ရှိသော ကိလေသာတို့သည် မနှိပ်
စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ နယာနယံ၊ သင့်မသင့်ကို။ နယတော၊ ဆင်ခြင်၏။
သောဇာသရော၊ ထိုအစိုးရသော မင်းသည်။ ပရံဝိ၊ သူတပါးကိုရင်း။
အတ္တာနဉ္စာပိ၊ မိမိကိုယ်ကိုရင်း။ နစျာပေတိ၊ မလောင်စေ။ယောဇာသ
ရော၊ အကြင်အစိုးရသောမင်းသည်။ ဒဏ္ဍာဝရော၊ အပြစ်အား လျော်
သောဒဏ်ကိုဆောင်သည်။ ဘဝတိ၊ဖြစ်၏။ သောဇာသရော၊ထိုအစိုးရ
သောမင်းသည်။ ဝဏ္ဏာဂုဏ္ဍော၊ကျေးဇူးအခြံအရံ အကျော်အစောသည်
စောင့်ရှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍။သိရိယာ၊အသရေမှ၊နဝံသတိ၊မယုတ်။ ။
ယောဇ္ဇိယာ၊အကြင်မင်းတို့သည်။ အနိသမ္မကာရိနော၊ မဆင်မခြင်ပြု

လေ့ရှိကုန်၏။ မုန့်ဆွဲတာ၊ဆန်ခွာဂတိအစရှိသောကိလေသာတို့သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဟာသာ၊ အဆောတလျင်။ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခကို။ပ ဏာမိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ အခမ်ဒိကာ၊ တရားကို မစောင့်ကုန်သော။ တေ လောလရာဇာနော၊ထိုလျှပ်ပေါ်သောမင်းတို့သည်။ အယုတ္တာ၊ကျေးဇူး မဲ့နှင့်ယှဉ်ကုန်သည်သာလျှင်ဖြစ်၍။ဇိဝိတံ၊အသက်ကို။ဇဟန္တိ၊စွန့်ရကုန် ၏။ဣတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ။ ဝိမုတ္တာဝိစ၊ လွတ်ကင်းကုန်သော်လည်း။ ဒုဂ္ဂတိ ံ၊ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့။ယန္တိ၊လားရကုန်၏။ ။ယေခတ္တိယာ၊အကြင် မင်းတို့သည်။အရိယပုဂ္ဂေဒိတော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော ဂြေးမင်း တို့သည်ဟော်ကြားအပ်သော။ ဓမ္မေ၊သယ်ပါးအပြားရှိသော မင်းကျင့် တရား၌။ရတာ၊မြေလျှော်ကုန်၏။တေခတ္တိယာ၊ထိုမင်းတို့သည်။ ဝစသာ စာ၊ဝစီနွါရဖြင့်ရင်း။ မနသာစာ၊မနောနွါရဖြင့်ရင်း။ ကမ္မုနာစာ၊ကာယနွါရ ဖြင့်ရင်း။ အနုတ္တရာ၊ ဝိမိထက် အလွန်အကဲမရှိကြီးမြတ်ကုန်၏။ သန္တိ သောရစ္ဆသမာဓိသဏ္ဌိတာ၊ အဂတိကိုပယ်သဖြင့် ပူပန်စေတတ်သော ကိလေသာ၏ ငြိမ်းချမ်းခြင်းကောင်းမြတ်သော သီလဟု ဆိုအပ်သော သောရစ္စကေဋ္ဌတာသမာဓိ၌ ကောင်းစွာတည်ကုန်သော။ တထာဝိဓာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ တေခမ္ဘိကာရာဇာနော၊ထိုတရားစောင့်သော မင်းတို့သည်။ခမ္ဘေနု၊တရားသဖြင့်။ရဇ္ဇံ၊မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေတ္မာ၊ပြုစေ ၍။ဥဘယံလောကံ၊မနုဿလောကမှသည် ဒေဝလောက၊ဒေဝလောက မှသည်မနုဿလောကဟုဆိုအပ်သောနှစ်ပါးသောလောကသို့သာလျှင်။ ဝဇန္တိ၊ ရှေစက်တော် ပြန်ရ ကုန်၏။ နိရယာဒီသု၊ ငရဲ စသည်တို့၌။ နနိဗ္ဗတ္တန္တိ၊မပြစ်ရကုန်။ ။အဟံ၊ငါသည်။နရပမဒါနံ၊ ယောကျ်ားမိန်းမ တို့ကို။ဣဿရော၊အစိုးရသော။ရာဇာ၊မင်းသည်။ အတ္ထိ၊ဖြစ်၏။သစေဒိ ကုဏ္ဍာမိ၊အကယ်၍တစိုးတစိအမျက်ထွက်မိအုံ့။ ကုဒ္ဓေါဝိ၊အမျက်ထွက် သော်လည်း။ကောဓဝသေန၊အမျက်နှိုင်ငံ်အားဖြင့်။ အဂတ္ဆာ၊အဂတိသို့ မလိုက်မူ၍။ အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ နိသေဓယန္တော၊ ပညာရှုန်းဖြင့်ဖြစ် လျက်။ဓမ္မေ၊ဂြေးမင်းတို့သည်ထားအပ်သောဝိနိစ္ဆယဓမ္မသဘောခု။ဌပေ ဓိ၊ထားအုံ့။ ဝိနိစ္ဆယဓမ္မံ၊ဂြေးမင်းတို့အဆုံးအဖြတ်တရားကို။ ဓာတိန္ဒာဓိ၊မ ဖျက်အုံ့။ဣတိ၊ဤသို့။ ယောနိသော၊အသင့်အားဖြင့်။တထာဝိဓံ၊ ထိုသို့သ ဘောရှိသော။ ဇနတံ၊လူအပေါင်းကို။အနုကမ္ပ၊သနား၍။ဒဏ္ဍံ၊ဒဏ်ကို။ပ ဏာမိ၊ဖြစ်စေ၏။ ။

ဤသို့ခြောက်ဂါထာတို့ဖြင့်မင်းသည် မိမိကျေးဇူးကိုဆိုလတ်သော၊ ခပ်သိမ်းသောမင်း၏ပရိသတ်သည်လည်းနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ ဤသိလ အာကျင့်ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်ရှင်မင်းကြီးတို့အားသာလျှင် လျှောက်ပတ်၏ဟု မင်း၏ကျေးဇူးကိုဆို၏။ သုမင်္ဂလသည်ကား ပရိသတ်သည် မင်း၏ကျေးဇူးကို ဆိုသည်၏အဆုံးဌိတ၍ မင်းကိုရှိခိုး၍ လက်အုပ်ချီ၍ ချီးမွမ်းခြင်းကိုပြုလိုရကား။ ။

(၁၁၀၂) သိရိစ လက္ခိစ တ၀ေ၀ ခတ္တိယ၊
ဇနာဓိပ မာ ဝိဇဟိ တံ ကုဒါစနံ။
အဂ္ဂေါဒနော နိစ္စ ပသန္နစိတ္တော၊
အနိဿော ဘုဝံ ၀ဿ-သတာနိ ပါလယ။ ။

(၁၁၀၃) ဂုဏေဟိ ဇေတေဟိ ဥပေတ ခတ္တိယ၊
ဒ္ဒိတမရိယဝုတ္တိ သုဝစော အဂ္ဂေါဒနော။
သုခိ အနုဋ္ဌိဒ္ဓံ သဟာသမေဒနိ၊
ဓူတော ဝိမုတ္တောဝိစ ယာဟိ သုဂ္ဂတိ။ ။

(၁၁၀၄) ဇေ၀ံ သုနိတေန သုဘာသိတေန၊
ဓမ္မေန ဥာယေန ဥပါယသော နယံ။
နိဗ္ဗာ၀ယော သမ်ုဒ္ဒိတံ မဟာ-ဇနံ၊
မဟာ၀ ဗေလော သလိလေန မေဒနိ။ ။

ဟူသော၎င်းသုံးဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၁၁၀၂-၁၁၀၄)ဇနာဓိပ၊ လူတို့ကိုအစိုးရသော။ ခတ္တိယ၊မင်းမြတ်။ တ၀ေ၀၊သင်မင်းကြီးကိုလျှင်။ သိရိစ၊ အခြံအရံ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၎င်း။ လက္ခိစ၊ ဘုန်းပညာသည်၎င်း။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်။ မာဝိဇဟိ၊မစွန့်စေသတည်း။ တ၀ံ၊သင်မင်းကြီးသည်။ နိစ္စံ၊အမြဲ။ အဂ္ဂေါဒနော၊အမျက်မထွက်သည်ဖြစ်၍။ ပသန္နစိတ္တော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနိဿော၊ဆင်းရဲမရှိသည်ဖြစ်၍။ ၀ဿသတာနိ၊အနှစ်တရာတို့ပတ်လုံး။ ပါလယ၊စောင့်တော်မူပါလော့။ ။ခတ္တိယ၊မင်းမြတ်။ တ၀ံ၊သင်မင်းမြတ်သည်။ ဇေတေဟိ ဂုဏေဟိ၊ထိုအထူးထူးသောကျေးဇူးတို့နှင့်။ ဥပေတော၊ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဒ္ဒိတမရိယဝုတ္တိ၊တည်သော မင်းကျင့်တရားရှိသည်ဖြစ်၍။

သုဝစောဆိုလွယ်သည်ဖြစ်၍။ အကြောခနောအမျက်မထွက်သည်ဖြစ်
၍။သဟာသမေဒနီ၊မိမိဥစ္စာမြေနှင့်တကွသောသတ္တဝါကို။ အနုဗိုဋ္ဌ၊မနိုပ်
စက်မူ၍။ဣတောဣဗျာဝဝမ္ဘ။ ဝိမရတ္ထောဝိစ၊လွတ်ကင်းသော်လည်း။ သုဂ
တိ၊သုဂတိဘဝဝတ္ထု။ သုခိ၊ချမ်းသာစွာ။ ယာဟိ၊ရှေစက်ဖြင့်ကြွတော်မူပါ
လော့။ ။မဟာမေဃော၊ကြီးစွာသောရေစီးသည်။သလိလေနု၊ရေဖြင့်။
မေဒနီ၊မြေကို။ နိဗ္ဗာပေတိ၊ငုပ်ပြိမ်းစေသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ထို့အတူ။
သုနီတေနု၊ကောင်းစွာဆောင်အပ်သောအကြောင်းဖြင့်။ သုဘာသိတေန၊
ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားဖြင့်။ ဝမ္မေန၊ဆယ်ပါးသောကုသလကမ္မ
ပထတရားဖြင့်။ဥာယေန၊အသင့်အာဘွယ်ဖြင့်။ ။(ပုရိမပဒသော်ဝေ)။ ။
ဥပါယသော်ဥပါယကော်သည်လျှင်၊အကြောင်းခွဲလိမ္မာသဖြင့်။နယံနယန္တော
ရဇ္ဇုံ အနုသာသန္တော၊တိုင်းပြည်ကိုဆုံးမသော။ဝမ္ဘိကရာဇာ၊တရားစောင့်
သောမင်းသည်။ဣမာယယပဋိပတ္တိယာ၊ဤအကျင့်ဖြင့်။ ကာယိကစေတသိ
ကဒုက္ခဒရထံ၊ ကာယိကဒုက္ခစေတသိကဒုက္ခဟုဆိုအပ်သော မှုပန်ခြင်း
ကို။ အဗုသန္တော၊မတွေ့မထိသည်ဖြစ်၍။သခိ၊ဖွဲ့တံပိ၊ကာယိကဒုက္ခစေ
တသိကဒုက္ခဖြင့် ချောက်ချားလောက်လက် သည်လည်းဖြစ်သော။ (ဒု
ကျေ)။မဟာဇနံ၊လူအများကို။နိဗ္ဗာပယေ၊ငြိမ်းစေနိုင်ရာ၏။ တွံပိ၊ကာသိ
ကကောသလတိုင်းရှင်သင်မင်းကြီးသည်လည်း။တထေဝ၊ထို့အတူသာ
လျှင်။နိဗ္ဗာပေဟိ၊ငြိမ်းစေလော့။ ။ဤသို့ကောသလမင်းအားဆုံးမသည့်
အစွမ်းအားဖြင့်ဤဓမ္မဒေသနာကိုဆောင်တော်မူ၏။ ။(အဋ္ဌဝတ္ထုကာဒီ
ဘေဒံဒဏ္ဍံပရသ္သနုပဏာယေယျနုပဝတ္ထေယျ။ ။ဟုအဋ္ဌကထာဘွင့်ရ
ကား။ ။ပဏာဗျဝဟာရေထုတိယဋ္ဌ။ပဏာတိဝါ၏ဟောဝေါဟာရံကရော
တိ၊သဒ္ဓေါ့ဗုဒ္ဓံပဏာတိထောမယတိ။အပဏံ။ ။ဟူသောသဒ္ဒနိတိဋ္ဌစဂ
ဏ္ဍိဟ်ဖြင့်ဒဏ်ပေးခြင်း,ဒဏ်ကိုဖြစ်စေခြင်းကိုယူ။ ။တေသန္တိ သောရဗ္ဗ
သမာဓိသဏ္ဌိတာတိတေအဂတိပ္ပဟာနေနကိလေသသန္တိယဋ္ဌ သုသိလ
သမ်ါတေ သောရဗ္ဗေစ ဇေဋ္ဌတာ သမာဓိမ္ဟိစသဏ္ဌိတာ ဝမ္ဘိကရာဇာ
နော။ ။ဟူသောအဋ္ဌကထာ၌သန္တိ သောရစ္စသမာဓိတို့၏အနက်ကိုအ
စဉ်အတိုင်းမှတ်။ ။နရပမဒါနံ၌ပမဒါကားနာရိဇာတ်ကိုအ
ထိုကြောင့်။ ။နရပမဒါနန္တိ နရာနဗ္ဗနာရိနဗ္ဗ။ ။ဟုအဋ္ဌကထာဘွင့်သည်။ ။
သိရိစလက္ခိစာတိပရိဝါရသမ္ပတ္တိဗုညဗ္ဗ။ ။ဟုသိရိလက္ခိတို့၏အနက်
ကိုအဲ့ဒေအပြားဘွင့်သည်။တခြားအရာ၌ပရိယာယ်ဟူ၍လည်းလာ[illegible] ။

ရုဏောဟိ ဧကေဟိ ဥပေတာ၊ ဧကတ္တိယဉ္စ ဥပေတာ ကာ။ ဝါ ဟာပ ဣတ္ထိကဲ့သို့ အ ဝိဘတ္တိ ကနိဗ္ဗေသ။ ။ဥပေတာ ၊ ဧကတ္တိယာ ၊ ဥပေတော ၊ ဧကတ္တိယ။ အယမေ ဝ ဝါ ပါ ဗ္ဗော။ ။(အဋ္ဌကထာ)။ ။မဟာ ဝ မေ ဃော ကာ။ နဝ ပနာ ဘိ ကွ ၊ နာ ဒိ ဂ ရုလာ ဘေ ၊ ဗ္ဗ ကဲ့သို့ ။ ဣ ဝ ခြား လျက် သ မာ သ် ဖြစ် သည်။ ။သုမင် လ ဇာ တက် စ တုတ္ထံ ၊ ၄ ၂ ၀။

---

၄ ၂ ၁-ဂင်္ဂမာလ ဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသော လောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညူဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ အင်္ဂါရ ဇာတာ ၊ အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင် အပ်သော ဤဂင်္ဂမာလ ဇာတ်ကို၊ ဧတဒဂ္ဂနိုးကျော်ကြားတော်မူ ဝိတင်းသုံး နေတော်မူစဉ်၊ ဥပုသ်သုံးသော အမှုကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါထိုရေထမ်းယောကျ်ားကိုမင်းသည်မေးလိုရကား။ ။

(၁၁၀၅) အင်္ဂါရ-ဇာတာ ပထဝိ၊ ကုက္ကုဋ္ဌာ နုဂတာ မဟိ။
အထ ဂါယသိ ဝဏ္ဏာနိ၊ နု တံ တပတိ အာတပေါ။ ။

(၁၁၀၆) ဥဒ္ဓံ တပတိ အာဒိစ္စော၊ အဓော တပတိ ဝါလုကာ။
အထ ဂါယသိ ဝဏ္ဏာနိ၊ နု တံ တပတိ အာတပေါ။ ။

ဟူသော ဤဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၁၁၀၅-၁၁၀၆) အ ဣ ဣ ယောကျ်ား။ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ အင်္ဂါရ ဇာတာ၊ အတောက်အလျှံကင်းသော မီးကြီးကဲ့သို့ ဟူသည်ဖြစ်၏။ မဟိ၊ ဤမြေကြီးသည်။ ကုက္ကုဋ္ဌာ နုဂတာ၊ ပြာဟူသဘွယ်ဖြစ်သော သဲဟူနှင့် တကွဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဝဏ္ဏာနိ၊ အာယောဂ ပတ်ပုဆိုးတို့ကို။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဂိတံ၊ သီချင်းကို။ ဂါယသိ၊ သီ၏။ တံ၊ သင့်ကို။ အာတပေါ၊ အပူသည်။ နတပတိ၊ မပူလောင်သလော။ ။ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ အာဒိစ္စော၊ နေသည်။ တပတိ၊ ပူ၏။ အဓော၊ အောက်၌။ ဝါလုကာ၊ သဲသည်။ တပတိ၊ ပူ၏။ အထ၊ ထိုသို့ပူလျက်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဝဏ္ဏာနိ၊ အာ ယောဂပတ်ပုဆိုးတို့ကို။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဂိတံ၊ သီချင်းကို။ ဂါယ သိ၊ သီ၏။ တံ၊ သင့်ကို။ အာတပေါ၊ အပူသည်။ နတပတိ၊ မပူလောင် သ လော။ ။

ထိုရေထမ်းယောကျ်ားသည်မင်း၏စကားကိုကြား၍။ ။

(၁၁၈၇) နု မံ တပတိ အာတပေါ၊အာတပါ တပယန္တိ မံ။
အတ္ထာဟိ ဗိဗိဓာ ရာဇာ၊တေ တပယန္တိ နု အာတပေါ။ ။

ဟူသော၎င်းတတိယဂါထာကိုဖြေ။ ။

(၁၁၈၇) ရာဇာ၊မင်းဖြတ်။မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။အာတပေါ၊နေပူ,ဖြေပူသည်။နု တပတိ၊ မပူစေ။မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။ အာတပါ၊ဝတ္ထုကာမ,ကိလေသကာမ တို့သည်။ တပယန္တိ၊ပူစေကုန်၏။ဟိသစ်၊မှန်၏။ အတ္ထာ၊ဝတ္ထုကာမ,ကိလေသကာမကိုမှီ၍ဖြစ်ကုန်သော အမှုကိစ္စတို့သည်။ ဗိဗိဓာ၊အထူးထူး အပြားပြားမျိုးကုန်၏။တေ၊ထို့ကိစ္စတို့သည်။မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။တပယန္တိ၊ ပူစေကုန်၏။ အာတပေါ၊နေပူ,ဖြေပူသည်။ မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။ နုတပတိ၊မပူ လောင်စေ။ ။

ထို့နောင်မှစိတ်သည်အာဘန်တလဲလဲဖြစ်ထတ်သော၊ ငါ့ကိုမကောင်းမှုခြင်ယှဉ်စေရာ၏ဟုကြံ၏၊ကြံပြီး၍ ထိုအာဇာမသကမင်းသည်သန့်လျက်ကို မြေခွန်ချ၍ ဥဒယမင်းကို ထမ်းစေ၍၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ သင်မင်းကြီးသည် သည်းခံလေ့ဟု မြေခွန်ဝပ်၏။ယခုငါ၏အတွင်းခွဲ သင်အား အပြစ်မရှိသည်မဟုတ်လောဟု ဥဒယမင်းသည်ဆို၏။ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ရှိ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ဤမည်သောအမှုကိုပြု၏ဟု အာဇာမသကမင်းသည် ဆို၏။အဆွေ၊ထိုသို့တပြီးကား၊သင့်အား ငါသည်းခံ၏။ သင်အလိုရှိသော်မင်းပြုလော့။ငါသည်ဘိဝ်ရှေမင်းဖြစ်၍ သင့်ကိုခစားအုံ့ဟုဆို၏။အာဇာသကမင်းသည်၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊အကျွန်ုပ်အား မင်းအပြစ်ပြင့်အလိုမရှိ။ဤတဏှာသည်အကျွန်ုပ်ကိုအပါယ်တွင်ခွဲဖြစ်စေလတ္တံ့။ သင်မင်းကြီး၏မင်းအပြစ်ကို ၊သင်မင်းကြီးသာလျှင်ယူလော့။ အကျွန်ုပ်သည် ရဟန်းပြုအုံ့။ကာမ၏အပြစ်ကိုအကျွန်ုပ်သည်မြင်အပ်ပြီ။ဤကာမသည်ကြီသော သူအား အကြီအားဖြင့်ပွါး၏။ ယခုအခါမှစ၍ ထိုကာမကို မကြီအုံ့ဟု ဥဒါန်းကျူးလို၍။ ။

(၁၁၈၈) အဒ္ဓသံ ကာမ တေ မူလံ၊သင်္ကပ္ပါ ကာမ ဇာယသိ။
နု တံ သင်္ကပ္ပယိဿာမိ၊ဧवံ ကာမ နဟေဟိသိ။ ။

ဟူသော၎င်းစတုတ္ထဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၈၈၈) ကာမ၊ကာမ။တေ၊သင်၏။မူလံ၊အမြစ်ကို။အဒ္ဓသံ၊ငါမြင်ပြီ။ ကာမ၊ကာမ။ တံ၊သင်သည်။သင်္ကပ္ပါ၊ကြံခြင်းကြောင့်။ ဇာယသိ၊ဖြစ်၏။

တံ၊လင့်ကို။ နသက်ပ္ပယိသ္သာမိ၊ မကြ်ေအံ့။ ကာမ၊ကာမ။ ဝေ၊ဤသို့မကြ်ေ သည်ဂိုသော်။မမ နွယ်ရေ၊ငါ၏အတွင်းဌာ။တွံ၊သင်သည်။ နပေဟိသိ၊မဖြစ်လတ္တံ့။ ။

ဤသို့ဆိုမူ တဘာနိုကာမတို့ကို လုံ့လပြုသော လူမျှားအား တရားဟော လိုရကား။ ။

(၁၁၈၉) အပ္ပါဒိ ကာမာ နု အလံ၊ဗဟူဟိတိ နု တပ္ပတိ။
အ-သာတာ ဗာလ-လာပနာ၊ပရိဝဇ္ဇေထ ဇဋ္ဌတော။ ။

ဟူသော ဤပဋ္ဌမဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၁၁၈၉) မဟာရာဇာ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ အပ္ပါဒိကာမာ၊အနည်းငယ်ဖြစ်ကုန်သော ဝတ္ထုကာမ,ကိလေသကာမတို့သည်လည်း။ မဟာဇနသား၊လူမျှားအား။နုအလံ၊မလောက်ကုန်။ဗဟူဟိတိ၊များစွာကုန်သော ကာမတို့ဖြင့်လည်း။မဟာဇနော၊လူမျှား၊သည်။နတပ္ပတိ၊မရောင့်ရဲ။ ကာမာ၊ကာမတို့သည်။ အသာတာ၊မသာယာအပ်ကုန်။ ကာမာ၊ ကာမတို့သည်။ ဗာလလာပနာ၊သူမိုက်တို့ကို ငါ့ဥစ္စာငါ့ဥစ္စာဟု ဆိုစေတတ်ကုန်၏။ ဇာမေ၊ဤကာမတို့ကို။ ဇဋ္ဌတောဇဋ္ဌန္တော၊ ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့၏ ပွါးခြင်းကိုလုံ့လပြုလျက်ရမက်ပဋိဃစသော အညစ်အကြေးကိုသုတ်သင်သောအမျိုးသားတို့သည်။ပရိဝဇ္ဇေထ၊ပယ်နှင်ကုန်ရာ၏။ ။

ဤသို့ ထိုအဆုမာသကမင်းသည် လူမျှားအားတရားဟော၍၊ ဥဒယမင်းအား မင်းအဖြစ်ကိုအပ်နှင်း၍ မျက်ရည်စွတ်သော မျက်နှာဂိုလျက် ငိုသောလူမျှားကိုစွန့်၍ဟိမဝန္တာသို့ဝင်၍ရဟန်းပြု၍ဈာန်အဘိညာဉ်ကို ဖြစ်စေ၍ နေ၏။ အဆုမာသကမင်း၏ ရဟန်းပြုသောကာလ၌ ဥဒယမင်းသည်ထိုဥဒါန်းကိုအပြည့်အစုံပြု၍ကျူးရင့်လိုရကား။ ။

(၁၁၉၀) အပ္ပဿ ကမ္မဿ ဗလံ မမေဒံ၊
ဥဒယော အဏ္ဏာဂမာ မဟာဏ္ဏဝတ္တံ။
သုလဒ္ဓ-လာဘော ဝတ မာဏဝဿ၊
ယော ပဗ္ဗဇိ ကာမရာဂံ ပဟာယ။ ။

ဟူသော ဤဆဋ္ဌဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၁၁၉၀) မမ၊ငါ၏။ဤဒုဏ်ဗလံ၊ဤအကျိုးသည်။ အပ္ပဿကမ္မဿ၊အနည်းငယ်သော ကောင်းမှုကံ၏။ ဗလံ၊ အကျိုးတည်း။ ဥဒယော၊ ဥဒယ

မင်းသည်။ မဟာဗြဟ္မာ၊ ဖြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်သော စည်းစိမ်ကို။ အဠာဝကမာ၊ရှေ့၊ယောမာဏဝေါ၊အကြင်လုင်သည်။ ကာမရာဂံ၊ကာမရာဂကို။ပဟာယ၊ပယ်၍။ပဇ္ဇဟိ၊ရဟန်းပြု၏။ တသ္သမာဏဝ၊ထိုလုင်အား။ ဝတ၊စင်စစ်။သုလဒ္ဓလာဘော၊လို့အဖြစ်ကိုရခြင်းသည် ကောင်းသောရခြင်းဖြစ်၏။ ။

ဤဂါထာ၏အနက်ကိုတရုံတယောက်သောသူသည်မသိ။ ထိုအခါ ထိုဥဒယမင်းကိုမိဘုရားကြီးသည်တနေ့သဒ္ဓါဂါထာ၏အနက်ကိုမေး၏။ မင်းသည်မပြောဆို။ ဥဒယမင်းအား ဂင်္ဂမာလအမည်ရှိသော မင်္ဂလာဆောက်သည်သည်ရှိ၏။ထိုဆောက်သည်သည် မင်း၏ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပြုပြင်သည်ရှိသော် ရှေးဦးစွာဆံရိတ်ခြင်းအမှုကိုပြု၍နောက်မှညှပ်ဖြင့် မုတ်ဆိတ်တို့ကို နှုတ်၏။ ဆံရိတ်ခြင်းအမှုကို ပြုသောကာလ၌ မင်းအား ချမ်းသာရခြင်းသည်ဖြစ်၏။မုတ်ဆိတ်ကိုနှုတ်သောကာလ၌ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်၏။ဥဒယမင်းသည်ဆောက်သည်အားရှေးဦးစွာဆုပေးလို၏။နောက်မှဆံရိတ်ခြင်းကိုအလိုရှိ၏။ထိုအခါတနေ့သ၌ မင်းသည် မိဘုရားအား၊ ရှင်မ၊ဂင်္ဂမာလဆောက်သည်သည် ဧရိက်၏ဟုပြောဆို၍၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊အဘယ်သို့ ပြုခြင်းဌာသင့်သနည်းဟု ဆိုသည်ရှိသော်၊ ရှေးဦးစွာ ညှပ်ဖြင့်မုတ်ဆိတ်တို့ကိုနှုတ်၍ နောက်မှဆံရိတ်သောအမှုကို ပြုသင့်၏ဟုဆို၏။ မိဘုရားသည်ဆောက်သည်ကိုခေါ်၍၊အမောင်၊ယခုမင်း၏ဆံမုတ်ဆိတ်တို့ကိုပြုပြင်သောနေ့၌ရှေးဦးစွာမုတ်ဆိတ်တို့ကိုနှုတ်၍ နေ့ဝံမှဆံရိတ်သောအမှုကိုပြုလော့။မင်းသည်ဆုယူလော့ဟုဆိုသည်ရှိသော်၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊အကျွန်ုပ်အား တပါးသောဆုဖြင့်အလိုမရှိ။ ရှင်မင်းကြီးတို့၏ဥဒါန်းဂါထာ၏အနက်ကိုကြားကုန်လော့ဟုဆိုလော့။ငါသည်သင့်အားမျှားစွာသောဥစ္စာကို ပေးအံ့ဟုဆို၏။ ထိုဆောက်သည်သည် ကောင်းပြီဟုဝန်ခံ၍ဆံမုတ်ဆိတ်တို့ကိုပြုပြင်သောနေ့၌ ရှေးဦးစွာညှပ်ကိုကိုင်၏။အချင်းဂင်္ဂမာလ၊အတွဲကြောင့်သင်သည်မပြုဘူးသောအသစ်ဖြစ်သော အမှုကိုပြုသနည်းဟု မေးသည်ရှိသော်၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ ဆောက်သည်တို့မည်သည်ကား မပြုဘူးသောအသစ်ဖြစ်သော အမှုကို သည်းပြုကုန်၏ဟုဆို၍ ရှေးဦးစွာ မုတ်ဆိတ်တို့ကိုနှုတ်၍ နေ့ဝံမှဆံရိတ်သော အမှုကိုပြု၏။ သင်သည် ဆုကိုယူလော့ဟုဆို၏။ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊အကျွန်ုပ်အားတပါးသောဆုဖြင့်အလိုမရှိ၊ ရှင်မင်းကြီးတို့၏ဥဒါန်း

ဂါထာ၏အနက်ကို ဟောပါကုန်လေ့ဟု ဆို၏။ မင်းသည် မိမိဆင်းရဲ သောကာလဒ္ဓိစကားကို ဆိုအံ့သောဌာနာ၎ကိုရကား၊ အမောင်၊သင့်အား ဤဆုဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊တပါးသောဆုကိုယူလေ့ဟုဆို၏။ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ထိုဆုကိုပေးတော်မူလေ့ဟု ဆေတ္တာသည်သည် ဆို၏။ဥဒယမင်းသည်ရှေးသာဝါဒမှကြော်သောကြောင့်ကောင်းပြီဟုဝန် ခံ၍ကုမ္ဘာသဝိဏ္ဍိဇာတ်ဒ္ဌဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်အလုံးစုံကိုလည်းမယုတ် စေမူ၍ရတနာပလ္လင်ဒ္ဌနေ၍၊ ဂင်္ဂါမဟာလ၊ငါသည်ရှေးဘဝဒ္ဌ၌ဗာရာဏသီ ပြည်ဒ္ဌလျှင်ဖြစ်၏။ဤသို့အစရှိသောအလုံးစုံသောစကားကိုရှေးနည်းဖြင့် ကြား၍ဤအကြောင်းဖြင့်ထက်ဝက်သောဂါထာကိုဆို၍ငါ၏အဆွေခင် ပွန်းသည်ကားရဟန်းပြု၏။ငါသည်မှေလျှော့၍မင်းအဖြစ်ကိုလျှင်ပြု၏။ဤ အင်ကြောင်းကြောင့်နောက်ထက်ဝက်သောဂါထာကိုဆို၏ဟု ဥဒါန်းဂါ ဟာ၏အနက်ကိုဟော၏။ထိုစကားကိုကြား၍ဆေတ္တာသည်သည်ထက် ဝက်ဒုသောကာလဒ္ဌ စောင့်ရှောက်အပ်သောဥပုသ်ဟုဆိုအပ်သောကုသိုလ် ကံဖြင့်မင်းသည်ဤစည်းစိမ်ကိုရ၏။ ကုသိုလ်မည်သည်ကို ပြုအပ်သည် သာလျှင်ဖြစ်၏။ငါသည်ရဟန်းပြု၍မိမိ၏ တည်ရာကိုပြုရမူကားကောင်း ၏ဟုကြံ၍ဆွေမျိုးစဉ်ဆက်စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုစွန့်၍မင်းကို ရဟန်းပြုခြင်း ကိုခွင့်ပြုစေ၍ ဟိမဝန္တာသို့သွား၍ ရသေ့ရဟန်းပြု၍ လက္ခဏာရေးသုံး ပါးကိုတင်၍ဝိပဿနာကိုပွါးစေ၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအဖြစ်သို့ရောက်၍တန်း ခိုးဖြင့်ဖြစ်သောသဝိတ်သက်နှိုးရှိသည်ဖြစ်၍ ဂန္ဓမာဒနတောင်ဒ္ဌ ငါးနှစ် ခြောက်နှစ်နေ၍ ဗာရာဏသီမင်းကိုကြည့်အံ့ဟု ကောင်းကင်ဖြင့်လာ၍ ဥယျာဉ်ဝယ်မဂ်လာ ကျောက်ဖျာဒ္ဌနေ၏။ဥယျာဉ်စောင့်သည်သိ၍ မင်း အိမ်သို့သွား၍၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဂင်္ဂါမဟာလသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်၍ ကောင်းကင်ဖြင့်လာ၍ဥယျာဉ်ဒ္ဌနေ၏ဟုမင်းအားကြား၏။ မင်းသည်ထို စကားကိုကြား၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကိုရှိခိုးအံ့ဟု လျှင်မြန်စွာထွက်၏။ မင်း၏ မယ်တော်သည်လည်းသားနှင့်တကွလျှင်ထွက်၏။မင်းသည် ဥယျာဉ်သို့ ဝင်၍ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ရှိခိုး၍ ပရိသတ်နှင့်တကွတင့်အပ်လျောံပတ်စွာနေ ၏။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်မင်းနှင့်တကွပဋိသန္ထာရကိုပြုသည်ရှိသော်၊ဗြဟ္မဒတ်၊ သင်သည်မှေလျှော့သလော၊တရားသဖြင့်မင်းပြု၏လော၊ဒါနအစရှိသော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၏လောဟု မင်းကိုအမျိုးအမည်အားဖြင့် ခေါ်၍ ပဋိ သန္ထာရကိုပြု၏။ ထိုစကားကိုကြား၍ မင်း၏မယ်တော်သည် ဤအမျိုး

ယုတ်လေသောအညစ်အကြေးကိုသုတ်သင်သော ဆေတ္တာသည်သားသည်ကိုယင်ရမ်းကိုမသိ။ ရေမြေ၌ဝင်ဖြစ်သော ငါ့သားကိုဖြိုဟွဒတ်ဟု အမည်အားဖြင့်ခေါ်၏ဟုအမျက်ထွက်၍။ ။

(၁၁၉၁) တပသာ ပဇာန္တိ ပါပ-ကမ္မံ၊
တပသာ နာဝိတ ကုဋ္ဌကာရဘာဝံ။
တပသာ အာဘိဘုယျ ဂင်္ဂမာလ၊
နာမေနာလပသင်္ခ ဖြိုဟွတ္တ။ ။

ဟူသောဤသတ္တမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၁၉၁) ဂင်္ဂမာလ၊ဂင်္ဂမာလ။ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်။ တပသာ၊အကျင့်ဖြင့်။ ပါပကမ္မံ၊ယုတ်မာသောအမှုကို။ ပဇာန္တိ၊ဖွဲ့ကုန်၏။နာဝိတ၊ဆေတ္တာသည်။သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်။ တပသာ၊အကျင့်ဖြင့်။ကုဋ္ဌကာရဘာဝံ၊အမျက်ထွက်ခြင်းကိုပြုဘက်သောအဖြစ်ကို။ ပဇာန္တိ၊ဖွဲ့ကုန်၏။ဂင်္ဂမာလ၊ဂင်္ဂမာလ။ တို့၊သင်သည်။ အဇ္ဈ၊ယခု။တပသာ၊အကျင့်ဖြင့်။ မမဝုတ္တံ၊ငါ့သားကို။အာဘိဘုယျ၊နှိပ်စက်၍။ဖြိုဟွဒတ္တ၊ဖြိုဟွဒတ်။ဟုတိ၊ဤသို့။နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ ယံအာလပသိ၊ အကြင်ခေါ်၍။ တေံ၊ဤငါ့သားမင်းမြတ်ကိုဖြိုဟွဒတ်ဟုငယ်မည်ဟော်၍ခေါ်ခြင်းသည်။တော၊ယုတ်မာလှစွာဆေတ္တာသည်မျိုးဖြစ်သောသင်အား။ ပတိရူပံ၊ လျောက်ပတ်သလော။ ။

မင်းသည်မယ်တော်ကိုဖြစ်၍၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ဂုဏ်ကိုပြုလိုရကား။ ။

(၁၁၉၂)သန္ဓိဋ္ဌိကမေဝ အမ္ဘ ပသ္သ၊ခန္တိ-သောရစ္စသ္မိ ယော ဝိပါကော။
သော သဗ္ဗဇနဿ ဝဏ္ဏတာဝဟ၊တံ ဝန္ဒာမ သရဘိကာ သမစ္စာ။ ။

ဟူသောဤအဋ္ဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၁၉၂) အမ္ဘ၊မိခင်။ယော၊ဝိပါကော၊အကြင်ခန္တိသီလ၏အကျိုးသည်။ အဟု၊ဖြစ်၏။ သော၊ဝိပါကော၊ ထိုအကျိုးသည်။ သဗ္ဗဇနဿ၊ ခပ်သိမ်းသောသူ၏။ဝဏ္ဏတာ၊ဂုဏ်ခြင်းကိုခံရသည်။အဟု၊ဖြစ်၏။သရဘိကာ၊မင်းနှင့်တကွကုန်သော။သမစ္စာ၊အမတ်နှင့်တကွကုန်သော၊မယား၊ငါတို့သည်။ တံ၊ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဝန္ဒာမ၊ဂုဏ်ကုန်၏။ ခန္တိသောရစ္စသ္မိ၊ သည်းခံခြင်းတရားသီလတရား၏။ သန္ဓိဋ္ဌိကမေဝ၊ မျက်မှောက်ရှိလျှင် ဖြစ်သော အကျိုးကို။တွံ၊သင်မိခင်သည်။ပသ္သ၊ရှုလော့။ ။

မင်းသည်မယ်တော်ကိုမြစ်သည်ရှိသော်၊ ကြွင်းသော လူမျိုးသည် ထ၍၊ရှင်မင်းကြီး၊ ရှင်မင်းကြီးအား ဤသို့သတောရှိသော အမျိုးယုတ်သောသူသည်အမည်အားဖြင့် ခေါ်ခြင်းသည်မသင့်ဟုဆို၏။မင်းသည် လူမျိုးကိုလည်းမြစ်၍ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ကျေးဇူးစကားကိုဆိုအံ့သောဌာ။ ။

(၁၁၉၃) မာ ကိန္ဓိ၀ရုဏ္ဍ ဂဂ်မာလံ၊
မုနိနံ မောနေ-ပထေသု သိက္ခမာနံ။
ဧသော ဟိ အတရိ အဏ္ဏော၀ံ၊
ယံ တရိတ္မာ စရန္တိ ဝိတ-သောကာ။ ။

ဟူသော၍ခြေသာနုဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၁၉၃) အမ္ဘော၊အချင်းတို့။တုမ္ဘေ၊သင်တို့သည်။မုနိနံ၊အဂါရိက,အနဂါရိက,သေက္ခ,အသေက္ခ,ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ မောနေပထေသု၊သုံးပါးသော သိက္ခာ,သုံးဆဲ့ရှစ်ပါးသောဗောဓိပက္ခိယ တရားဟုဆိုအပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏အကျင့်တို့၌။ သိက္ခမာနံ၊ကျင့်သော။ ဂဂ်မာလံ၊ဂဂ်မာလကို။ ကိန္ဓိ၊တစုံတခုသောစကားကို။ မာအာ၀ရုဏ္ဍ၊ မဆိုကြကုန်လင့်။ ဝိတ-သောကာ၊စိုးရိမ်ခြင်းကင်းကုန်သော အရိယာတို့သည်။ ယံ၊ အကြင်သံသရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာကို။ တရိတ္မာ၊ကူး၍။စရန္တိ၊သွားကုန်၏။ဧသော၊ဤဂဂ်မာလသည်။တံအဏ္ဏော၀ံ၊ထိုသံသရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာကို။ အတာရိဟိ၊ ကူးပြီးသလျှင်ကတည်း။ ။(အဋ္ဌသံကာမတောမူလံ၌၊ ကာမကား ဓမ္မအာသုပ်တည်း။ ။ပရိ၀ဇ္ဇေ၀ထဇ္ဈာနော်ဆိုအပ်လျက် ဂိုဏ်းကြောင့် နသံယုဂ်ကို ချေ၍ ဇ္ဈာနတောနေသည်။ ။ထို့ကြောင့်၊ ဇ္ဈာနတောတိဇ္ဈာနော,ဟု-အဋ္ဌကထာဘွင့်သည်)။ ။ဂဂ်မာလဇာတက် ပဋ္ဌမ်။၄ ၂ ၁။

၄ ၂ ၂-စေတိယဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မောဟာ၀ေဟာတောဟာ၌, အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤစေတိယဇာတ်ကို၊ဇေတ၀နက္ခောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ ဒေ၀ဒတ်အားမြေမျိုခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။

ထိုအခါ ဝါအားကြားလော့ဟု ကပိလ၀ဿော့သည်ဆို၏။ ရုနစ်ရက်

ပြောက်ဖြစ်သောနေ့၌ လူတို့သည်မုသာဝါဒကိုကြည့်ကုန်အုံ့ဟု မင်းရင်ပြင်၌စည်းဝေး၍ ညောင်စောင်းအဆင့်ဆင့်တို့ကိုတွဲ၍တည်ကုန်၏။ ပုရောဟိတ်သားအာဘအားကြားရ၏။မင်းသည် တန်းဆာဆင်လျက်ထွက်၍လူများအလယ်၌မင်းရင်ပြင်ကောင်းကင်၌ရပ်၏။ရသေ့သည် ကော်ငင်းကင်ဖြင့်လာ၍မင်း၏ရှေ့မှနီသိမ်ပိုနိုသားရေကိုခင်း၍ ကောင်းကင်၌ထက်ဝယ်ဘွဲ့သဖြင့်နေ၍၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊မုသာဝါဒမည်သည်ကားအဘြစ်လေး၏။ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဖျက်ဆီးတတ်၏။ အပါယ်လေးပါးတို့၌ဖြစ်စေတတ်၏။ မင်းမည်သည်ကား မုသာဝါဒဆိုသည်ရှိသော်တရားကိုသတ်၏။တရားကိုသတ်သော်မိမိသည်လျှင် မိမိကိုယ်ကို သတ်သည်ဖြစ်၏ဟု ဆုံးမလိုရကား။ ။

(၁၁၉၄) ဓမ္မော ဟဝေ ဟတော ဟန္တိ၊နဟတော ဟန္တိ ကိ၊ဘုံ။
တသ္မာ ဟိ ဓမ္မံ နဟနေ၊မာ တွံ ဓမ္မော ဟတော ဟနိ။ ။

ဟူသော၎င်းပဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၁၉၄) မဟာရာဇ၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ ဟတော၊ သတ်အပ်သော။ ဓမ္မော၊ကြီးသောသူတို့အား အရှိအသေပြုခြင်း တရားသည်။ ဟန္တိ၊မိမိကိုသတ်သောသူကိုသတ်၏။ အဟတော၊မသတ်အပ်သောတရားသည်။ ကိ၊ဘုံ၊တစုံတယောက်သောသူကို။ နဟန္တိ၊မ၊သတ်။ တသ္မာဟိ၊ထိုကြောင့်လျှင်။ ဓမ္မံ၊တရားကို။နဟနေ၊မသတ်ရာ။ ဟတော၊ သတ်အပ်သော။ဓမ္မော၊တရားသည်။တွံ၊သင့်ကို။မာဟနိ၊မသတ်စေလင့်။

ထိုနောင်ထိုမင်းကို၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊သင်မင်းကြီးသည်မုသားဆိုခြင်းကို အကယ်၍ပြုလတ္တံ့။ သင်မင်းကြီး၏လေးပါးကုန်သော တန်းခိုးတို့သည်ကွယ်ကုန်လတ္တံ့ဟုဆို၍အလွန်လည်းဆုံးမလိုရကား။ ။

(၁၁၉၅) အလိကံ ဘာသမာနဿ၊အပဂ္ဂမန္တိ ဒေဝတာ။
ပုတိကဿ မုခံ ဝါတိ၊သကဋ္ဌာနာစ ဓံသတိ။
ယော စာနံ ပုဏ္ဏတော ပဠံ၊အညထာ နံ ဝိယာကရေ။ ။

ဟူသော၎င်းဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၁၉၅) မဟာရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ပဠံ၊ပြဿနာကို။ ပုဏ္ဏတော၊ မေးအပ်သော။ ယော၊အကြင်မင်းသည်။စာနံ၊သိလျက်။ နံ၊ထိုပြဿနာကို။အညထာ၊တပါးသောအားဖြင့်။ဝိယာကရေ၊ဖြေ၏။ အလိကံ၊မဟုတ်မမှန်သောစကားကို။ဘာသမာနဿ၊ဆိုသော။ တဿ၊ထိုမင်းအား။ဒေ

ဝတ္ထာ၊စောင့်ကုန်သောနတ်သားလေးယောက်တို့သည်။အပက္ကမန္ဒိ။ ဘဲ
ကုန်၏။ မုခံ၊ခံတွင်းသည်လည်း။ ပုတိကံ၊အပုပ်အတိ။ဝါတိ၊လွင်၏။ သ
ကဒ္ဒမာနဝစ၊ပိမိတည်ရာကောင်းကင်မှလည်း။ခံသတိ၊မြေသို့ကျ၏။ ။

ယိုစကားကိုကြား၍မင်းသည်ကြောက်ရကား။ကောရကလမ္ဗကကို
ကြည့်၏။ထိုမင်းကိုကောရကလမ္ဗကသည်၊မြတ်သောမင်းကြီး၊မကြော်
လင့်။ အကျွန်ုပ်သည်ရှေးမဆွကလျှင်ရှင်မင်းကြီးတို့အားထိုစကားကိုဆို
အပ်ပြီးမဟုတ်လောဟုဆို၏။ မင်းသည်ကပိလရသော့စကားကို ကြား
သော်လည်းမယုံမှု၍ပိမိသည်ဆိုအပ်သောစကားကိုသာလျှင် ရှေးရှုပြု၍
ဆိုလိုရကား၊ အရှင်ဘုရား၊သင်သည်ညိုတည်း။ ကောရကလမ္ဗကသည်
အစ်ကိုယ်တည်းဟုဆို၏။ထိုမုသာဝါဒကိုဆိုခြင်းကြောင့်လေးယောက်ကုန်
သောနတ်သားတို့သည်၊ထိုသို့သဘောရှိသောမုသာဝါဒကိုဆိုသောမင်း
အားစောင့်ရှောက်ခြင်းကိုမပြုကုန်အံ့ဟုသန်လျက်တို့ကိုထိုမင်း၏ခြေရင်းနှီ
ပွန့်ပစ်၍ကွယ်ကုန်၏။ခံတွင်းသည်ကွဲသောကြက်ဥပုပ်ကဲ့သို့၊ကိုယ်သည်
ဘွင့်အပ်သောဝတ္ထုကုဋိကဲ့သို့မကောင်းသောအနံ့သည်လွင်၏။ ကောင်း
ကင်မှလည်းလျှောကျ၍မြေနှီတည်၏။လေးပါးသောတန်းခိုးသည် ကွယ်
ကုန်၏။ထိုအခါထိုမင်းကိုမဟာပုရောဟိတ်သည်၊မြတ်သောမင်းကြီး၊မ
ကြော်ပယင့်။မှန်သောစကားကိုအကယ်၍ဆိုအံ့၊သင်မင်းကြီး၏ ထိုအလုံး
ရုံသောတန်းခိုးတို့ကိုပကတိပြုအံ့ဟုဆိုလို၍။ ။

(၁၁၉၆) သစေ ဟိ သစ္စံ ဘဏသိ၊ဟောဟိ ရာဇ ယထာ ပုရေ။
ရုသာ ရေ ဘာသသေ ရာဇ၊ဘူမိယံ တိဋ္ဌ စေတိယ။ ။

ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၁၉၆) စေတိယ၊စေတိယအမည်ရှိသော။ ရာဇ၊မင်းမြတ်။ သစ္စံ၊မှန်
သောစကားကို။ သစေဟိဘဏသိ၊အကယ်၍ဆိုအံ့။ ပုရေယထာ၊ရှေးဦး
ကဲ့သို့။ဟောဟိ၊ဖြစ်လော့။ စေတိယ၊စေတိယအမည်ရှိသော။ ရာဇ၊မင်း
မြတ်။မုသာ၊မမှန်သောစကားကို။ဘာသသေ၊အကယ်၍ဆိုခြားအံ့။ ဘူမိ
ယံ၊မြေ၌။တိဋ္ဌ၊တည်လော့။ ။

ထိုမင်းသည်၊မြတ်သောမင်းကြီး၊သင်သည်ရှုလော့၊ရှေးဦးဖွားမုသား
ဆိုခြင်းကြောင့်လျှင် သင်မင်းကြီး၏တန်းခိုးလေးပါးတို့သည် ကွယ်ကုန်
၏မြတ်လော့။ယခုလည်းပကတိပြုအံ့သော် တတ်ကောင်း၏ဟု ရှင်ရသော့
ဆိုခြားသော်လည်းဆိုတိုင်းမပြုမူ၍သင်တို့သည် ငါ့ကိုလှည့်စားလိုကုန်

ဏ်ဟုနှစ်ကြိမ်မြောက်လည်းမုသာဝါဒကိုဆိုရ၏ဘဗျက်တိုင်အောင်မြေသို့ ဝင်ရ။ထိုအခါထိုမင်းကိုတဘန်လည်းပုဏ္ဏားကြီးသည်မြတ်သောမင်းကြီး၊မှတ်လော့၊ယခုလည်း ပကတိပြုအံ့သောဌါတတ်ကောင်းရှိပြီလို့ ။ ။

(၁၁၉၇) အ-ကာလေ ဝဿတိ တဿ၊ကာလေ တဿ နဝဿတိ။
ယော စာနံ ပုန္ဓိတော ပဠုံ၊အညတ္ထာ နံ ဝိယာကရေ။ ။

ဟူသောဤစတုဏ္ဍဂါထာကိုဆိုရ။ ။

(၁၁၉၇) မဟာရာဇ၊မြတ်သောမင်းကြီး။ယောအကြင်မင်းသည်။ပဠုံ၊ပြဿနာကို။ပုန္ဓိတော၊မေးအပ်သည်ရှိသော်။ စာနံစာနန္တော၊ထိလျှက်။ နံ၊ထိုပြဿနာကို။အညတ္ထာ၊တပါးသောအပြားအားဖြင့်။ဝိယာကရေ၊ဖြေ ရ။ တဿ၊ထိုမင်းရ။ရဇ္ဇေ၊တိုင်းနိုင်ငံ၌။ဒေဝေါ၊မိုးသည်။အကာလေ၊အ ကာလ၌။ ဝဿတိ၊ရွာ၏။တဿ၊ထိုမင်းရ။ရဇ္ဇေ၊တိုင်းနိုင်ငံ၌။ဒေဝေါ၊မိုး သည်။ကာလေ၊ကာလ၌။နဝဿတိ၊မရွာ။ ။

ထိုအခါထိုမင်းကိုတဘန်လည်းမုသာဝါဒ၏အစွမ်းအားဖြင့်ဘဗျက် တိုင်အောင်မြေမျိုရ။ပုရောဟိတ်ကြီးသည်မြတ်သောမင်းကြီး၊မှတ်လော့ ဟုဆိုလို၍။ ။

(၁၁၉၈) သစေ ဟိ သစ္စံ ဘဏသိ၊ဟောဟိ ရာဇ ယထာ ပုရေ။
မုသာ စေ ဘာသသေ ရာဇ၊ဘူမိ ပရိသ စေတိယ။ ။

ဟူသောဤပဉ္စမဂါထာကိုဆိုရ။ ။

(၁၁၉၈) စေတိယ၊စေတိယအမည်ရှိသော။ ရာဇ၊မင်းမြတ်။ သစ္စံ၊မှန် သောစကားကို။ သစေဟိ ဘဏသိ၊အကယ်၍ဆိုအုံ့။ ပုရေယထာ၊ရှေးနှိ ကဲ့သို့။ ဟောဟိ၊ဖြစ်လော့။စေတိယ၊ စေတိယအမည်ရှိသော။ရာဇ၊မင်း မြတ်။ မုသာ၊မမှန်သောစကားကို။ စေဘာသသေ၊အကယ်၍ဆိုခြားအုံ့။ ဘူမိ၊မြေသို့။ပရိသ၊ဝင်လော့။ ။

ထိုမင်းသည်သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊အရှင်ဘုရား၊သင်ကားညီတည့်၊ ကောရကလမ္ဗကကားအစ်ကိုယ်တည်းဟုမုသာဝါဒကိုလျှင်ဆိုရ၍ပုဆစ် တိုင်အောင်မြေသို့ဝင်ရ။ ထိုအခါထိုမင်းကို တဘန်လည်း ပုရောဟိတ် ကြီးသည်မြတ်သောမင်းကြီး၊မှတ်လော့ဟုဆိုလို၍။ ။

(၁၁၉၉) ဒ္ဓါ တသ ဒ္ဓိဓာ ဟောတိ၊ဥရဂသော ဝ ဒ္ဒိသမ္ဘတိ။
ယော စာနံ ပုန္ဓိတော ပဠုံ၊အညတ္ထာ နံ ဝိယာကရေ။ ။

(၁၂၀၀) သစေ ဟိ သစ္စံ ဘဏာသိ၊ဟောဟိ ရာဇ ယထာ ဗုရေ။
ရသာ စေ ဘာသသေ ရာဇ၊ဘိယျော ပရိသ စေတိယ။ ။

ဟူသော ဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုရ၏ ယသုပဂတိ ပြုအံ့သောဌာ၊ တတ်ကောင်း၏ဟုဆိုရ၏။ ။

(၁၁၉၉-၁၂၀၀) ယော၊ အကြင်မင်းသည်။ ပဋ္ဌံ၊ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ တော၊မေးအပ်သည်ရှိသော်။ စာနံ၊သိလျက်။ နံ၊ထိုပြဿနာကို။ အညထာ၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့်။ ဝိယာကရေ၊ဖြေ၏။ ဒိသမ္ပတိ၊အရှင်မျက်နှာ၏အရှင်ဖြစ်သောမင်းကြီး။ ဥရဂသ၊ဖွေ၏။ ဓီဝါ ဇာ၀၊လျှာကဲ့သို့။ တသ၊ ထိုမုသားဆိုသောမင်း၏။ ဓီဝါ၊လျှာသည်။ ဒွိဓာ၊နှစ်ခွ။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။ စေတိယ၊စေတိယအမည်ရှိသော။ ရာဇ၊မင်းဖြတ်။ သစ္စံ၊မှန်သောစကားကို။ သစေဟိ ဘဏာသိ၊ အကယ်၍ဆိုကြားအုံ့။ ဗုရေယထာ၊ ရှေးဦးကဲ့သို့။ ဟောဟိ၊ဖြစ်လေ့။ စေတိယ၊စေတိယအမည်ရှိသော။ ရာဇ၊မင်းဖြတ်။ မုသာ၊မမှန်သောစကားကို။ စေ ဘာသသေ၊အကယ်၍ဆိုအုံ့။ ဘိယျော၊အလွန်။ ပရိသ၊ဖြေသို့ဝင်လေ့။ ။

မင်းသည်ထိုဗုရောဟိတ်ကြီး၏ စကားကိုကြားလျက်လည်း မယူမူ၍၊အရှင်ဘုရား၊ သင်ကားညှိတည်း။ ကောရကလမ္ဗကကားအစ်ကိုယ်တည်းဟုလေးကြိမ်မြောက်လည်းမုသာ၀ါဒဆိုရ၍ ခါးတိုင်အောင်ဖြေသို့ဝင်၏။ ထိုအခါထိုမင်းကို ဗုရောဟိတ်ကြီးသည်၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ သင်သည်မှတ်လေ့ဟုဆိုလို၍။ ။

(၁၂၀၀) ဓီဝါ တသ နှ ဘ၀တိ၊မစ္ဆဿ ဒိသမ္ပတိ။
ယော စာနံ ပုစ္ဆိ တော ပဋ္ဌံ၊အညထာ နံ ဝိယာကရေ။ ။

(၁၂၀၂) သစေ ဟိ သစ္စံ ဘဏာသိ၊ဟောဟိ ရာဇ ယထာ ဗုရေ။
ရသာ စေ ဘာသသေ ရာဇ၊ဘိယျော ပရိသ စေတိယ။ ။

ဟူသော၎င်းနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုရ၏။ ။

(၁၂၀၁-၁၂၀၂) ဒိသမ္ပတိ၊အရှင်မျက်နှာ၏ အရှင်ဖြစ်သောမင်းကြီး။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပဋ္ဌံ၊ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ တော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ စာနံ၊သိလျက်။ နံ၊ထိုပြဿနာကို။ အညထာ၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့်။ ဝိယာကရေ၊ဖြေ၏။ မစ္ဆဿ၊ငါ့အား။ ဓီဝါ၊လျှာသည်။ နှ ဘ၀တိ ဟူ၀၊မဖြစ်သကဲ့သို့။ တသ၊ထိုမုသားဆိုသောမင်းအား။ ဓီဝါ၊လျှာသည်။ နှ ဘ၀တိ၊မဖြစ်။ စေတိယ၊စေတိယအမည်ရှိသော။ ရာဇ၊မင်းကြီး။ သစ္စံ၊

မှန်သောစကားကို။သစေဟိဘဏာသိ၊အကယ်၍ဆိုအုံ့။ပုရေယထာ၊ရှေး၌ကဲ့သို့။ဟောဟိ၊ဖြစ်လေ့။စေတိယ၊စေတိယအမည်ရှိသော။ရာဇာမင်းကြီး။ မုသာ၊ မမှန်သောစကားကို။ စောဘာသသော၊ အကယ်၍ ဆိုအုံ့။ ဘိယျော၊အလွန်။ပရိသ၊မြေသို့ဝင်လေ့။ ။

ထိုမင်းသည်ငါးကြိမ်မြောက်၊အရှင်ဘုရား၊သင်ကားညှိုတည်း။ကောရကလမ္ဘကကားအစ်ကိုယ်တည်းဟု မုသားဆို၍ ချက်တိုင်အောင် မြေသို့ဝင်၏။ထိုအခါထိုမင်းကို၊ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်တဘန်လည်း၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊မှတ်လေ့ဟုဆိုလို၍။ ။

(၁၂၀၃) ထိယော တသ ပဇာယန္တိ၊နု ပုမာ ဇာယရေ ကုလေ။
ယော ဇာနံ ပုန္ဓိတော ပဠု၊အညထာ နံ ဝိယာကရေ။ ။

(၁၂၀၄) သစေ ဟိ သစ္စံ ဘဏာသိ၊ဟောဟိ ရာဇ ယထာ ပုရေ။
မုသာ စေ ဘာသသေ ရာဇာ၊ဘိယျော ပရိသ စေတိယ။ ။

ဟူသော၍ဗုဒ္ဓဝိဟာရတို့ကိုဆို၏။ ။

(၁၂၀၃-၁၂၀၄) မဟာရာဇာ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ ယော၊အကြင်မင်းသည်။ပဠု၊ပြသနာကို။ပုန္ဓိတော၊မေးအပ်သည်ရှိသော်။ဇာနံ၊သိလျှက်၊ကို။ နံ၊ထိုပြသနာကို။ အညထာ၊တပါးသောအပြားအားဖြင့်။ ဝိယာကရေ၊ဖြေ၏။ တသ၊ထိုမုသားဆိုသောမင်း၏။ကုလေ၊အမျိုး၌။ ထိယော၊သားမိန်းမတို့သည်သာ။ ပဇာယန္တိ၊ဘွားကုန်၏။ ပုမာ၊ သားယောကျ်ားပါ၊ သည်။ နုဇာယရေ၊မဘွားကုန်။ ။စေတိယ၊စေတိယအမည်ရှိသော။ ရာဇာမင်းဖြတ်။ သစ္စံ၊မှန်သောစကားကို။သစေဟိဘဏာသိ၊အကယ်၍ဆိုအုံ့။ ပုရေယထာ၊ရှေး၌ကဲ့သို့။ဟောဟိ၊ဖြစ်လေ့။စေတိယ၊ စေတိယအမည်ရှိသော။ရာဇာမင်းကြီး။ မုသာ၊မမှန်သောစကားကို။စောဘာသသော၊ အကယ်၍ဆိုအုံ့။ဘိယျော၊အလွန်။ပရိသ၊မြေသို့ဝင်လေ့။ ။

မင်းသည်ထိုပုရောဟိတ်၏စကားကို မယုံမှု၍ ခြေခံကြိမ်ဖြေ ရှေးအတူလျှင်မုသားဆို၍အသားဖြတ်တိုင်အောင် မြေသို့ဝင်၏။ထိုအခါထိုမင်းကိုတဘန်လည်း ပုရောဟိတ်ကြီးသည်၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ မှတ်လေ့ဟုဆိုလို၍။ ။

(၁၂၀၅) ပုဏ္ဏာ တသ ဘဝန္တိ၊ပဏ္ဍမန္တိ ဒိသောဒိသံ။
ယော ဇာနံ ပုန္ဓိတော ပဠု၊အညထာ နံ ဝိယာကရေ။ ။

(၁၂၀၆) သစေ ဟိ သစ္စံ ဘဏာသိ၊ဟောဟိ ရာဇ ယထာပုဗ္ဗေ။
ရသာ စေ ဘာသသေ ရာဇ၊ဘိယျော ပရိသ စေတိယ။ ။
ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဆိုတော်။ ။
(၁၂၀၅-၁၂၀၆) မဟာရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ ယော၊ အကြင်မင်းသည်။ပဋ္ဌံ၊ပြဿနာကို။ပုန္ဓိတော၊မေးအပ်သည်ရှိသော်။စာနံ၊သိလျက်။ နံ၊ ထိုပြဿနာကို။ အညထာ၊တပါးသောအားဖြင့်။ ဝိယာကရော၊ဖြေတော်။ တဿ၊ ထိုမုသားဆိုသောမင်းအား။ ပုတ္တာ၊သားတို့သည်။ နဘဝန္တိ၊မဖြစ်ကုန်။ဘဝန္တာပိ၊ဖြစ်ကုန်ငြားသော်လည်း။မာတာပိတရော၊မိဘတို့အား။ အနုပကာရကာ၊ကျေးဇူးမပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိသောဒိသံ၊ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာသို့။ပဏ္ဍာမန္တိ၊ပြေးကုန်တော်။ ။စေတိယ၊စေတိယအမည်ရှိသော။ ရာဇ၊ မင်းဖြတ်။ သစ္စံ၊မှန်သောစကားကို။ သစေဟိ ဘဏာသိ၊အကယ်၍ဆိုငြားအုံ။ပုရေယထာ၊ရှေးဦးကဲ့သို့။ ဟောဟိ၊ဖြစ်လော့။စေတိယ၊စေတိယအမည်ရှိသော။ ရာဇ၊မင်းဖြတ်။ ရသာ၊ မမှန်သောစကားကို။စောသသေ၊အကယ်၍ဆိုငြားအုံ။ဘိယျော၊အလွန်။ပရိသ၊ဖြေသို့ဝင်လော့။ ။

ထိုမင်းသည်ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းနှင့် ပေါင်းဘက်ခြင်းဟူသောအပြစ်ကြောင့်ပုရောဟိတ်၏ စကားကိုမယူမူ၍ ခုနစ်ကြိမ်လည်း ရှေးအတူလျှင်မုသားဆိုတော်။ ထိုအခါထိုမင်းအား ဖြေသည် ဟင်းလင်းသောအပြင်ကိုပေးတော်။အဝိစိမှဖိုးလျှံသည်တက်၍ယူတော်။ ။

သဗ္ဗညူဖြတ်ဖွာဘုရားသည် ဤအတိတ်ကို ဆောင်တော်မူ၍ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး၍။ ။

(၁၂၀၇) သရာဇာ ဣမိနာ ပဇ္ဇော၊အန္ဓလိက္ခစရေ ပုရေ။
ဟိ၀ေက္ခိ ပထဝိ ဇ္ဈော၊ဟိနဇ္ဇော ပဇ္ဇပရိယာယံ။ ။
(၁၂၀၈) တသ္မာ ဟိ ဆန္ဒာဂမနံ၊နပ္ပသံသန္တိ ပဏ္ဍိတာ။
အ-ဒုဋ္ဌ-စိတ္တော ဘာသေယျ၊ဂိရံ သစ္စ။ပသံဟိတံ။ ။
ဟူသောဤအဘိသမ္ဘုဇ္ဇဂါထာတို့ကိုဟောတော်မူတော်။ ။

(၁၂၀၇-၁၂၀၈) ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ဇ္ဈော၊အမျိုးဖြတ်သော။သော ရာဇာ၊ထိုဧတိယမင်းသည်။ပုရေ၊ရှေးဦး။ အန္ဓလိက္ခစရော၊ကျောင်းကင်ခွဲသွားသည်ဖြစ်လျက်။ ပဇ္ဇာ၊နောက်မှ။ ဣမိနာ၊ ဤအဆွေခင်ပွန်းယုတ်နှင့်။ပဇ္ဇော၊ကြိုလတ်၍။ ဟိနဇ္ဇော၊ယုတ်မာသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဇ္ဇာပရိယာယံ၊မိမိသေလတည်ရောက်၍။ပထဝိ၊မြေသို့။ ဟိ၀ေက္ခိ၊ဝင်ဘူး

ပြီ။ ။ဟာသွာဟိ၊ထိုကြောင့်လျှင်။ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိတို့သည်။ ဆန္ဒာဂမ နံ၊ဆန္ဒာဂတိသို့လားခြင်းကို။ နပ္ပသံသန္တိ။ မချီးမွမ်းကုန်။ အဒုဋ္ဌစိတ္တော၊ ဆန္ဒာဂတိအစရှိသည်တို့သည် မဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သစ္စ။ပုသံဟိတံ၊ သစ္စာနှင့်စပ်သော။ ဂိရံ၊စကားကို။ ဘာသေယျ၊ဆိုရာ ၏။ ။(ဟန္ဒ၊ဗ္ဗဟုစာတ်၊တိဝိဘတ်၊အပစ္စည်း။ ။လောပ၊ဗ္ဗေတ္တာမကာ ရော,ဖြင့်အကျေ၍ဟန္ဒ နေသည်။ ။ကိဗ္ဗနံလိုသည်၊ကိဗ္ဗနံမလို။ ။ မာတွံ၊ဗ္ဗတ္ကံကားဒုတိယန္တ။မာတံ်ဟူ၍လည်းရှိသင့်၏။ ။သကဗ္ဗာနာလို သည်။သဂ္ဂဗ္ဗာနာမလို။ ။ဒိဋ္ဌိတသဿနာဘဝတိ၊စကားဆိုခြင်းဌာစွမ်း နိုင်သောလျှာမရှိသည်ကိုယူ။ ။ဒိဋ္ဌိပသာဒကင်းသည်ကိုမယူလင့်။ ။ ပတ္တပရိယာယန္တိ အတ္တနောကာလပရိယာယံ ပတ္ကာပထိ ပါဝိသိတိ အတ္ထော။ ။(အဋ္ဌကထာ)။ ။ဤစာတ်သည် ဂါထာများသော်လည်းတူ သည်ကိုပေါင်းသောအားဖြင့်အဋ္ဌနိပါတ်၌သင်္ဂါယနာတင်သည်)။ ။

စေတိယစာတက် ဆုံး။ ၄ ၂ ၂ ။

---

၄ ၂ ၃-ဇုန္ဒြိယစာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောသဗ္ဗညူဖြတ် စွါဘုရားသည်၊ယောဇုန္ဒြိယာနံ,အစရှိသောဂါထာပုန်ဖြင့်တန်းဆာဆင် အပ်သော ဤဇုန္ဒြိယစာတ်ကို၊ဧတဝဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေ တော်မူစဉ်၊မယားဟောင်းဖြားယောင်းသောရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါသရဝတ်ဆရာသည်လာလတ်၍လျှင် နာရဒရဿေကိုမြင်၍ ဇုန္ဒြေတို့၏အလိုသို့လိုက်၏ဟုသိ၍၊နာရဒ၊သင်သည်ဇုန္ဒြေတို့၏အလိုကို လိုက်သလောဟုမေး၏။ နာရဒရဿေသည်ထိုစကားကိုကြား၍လျှင် ထ ၍ရှိခိုး၍၊ဆရာ၊အကျွန်ုပ် ဇုန္ဒြေတို့၏အလိုသို့လိုက်၏ဟုဆိုသည်ရှိသော်၊ နာဝရဒ၊ဇုန္ဒြေတို့၏အလိုသို့လိုက်သောသူမည်သည့်ကားဤကိုယ်၏အဖြစ် ၌ခြောက်ထပ်ကုန်လျက် ဆင်းရဲကိုခံရကုန်၍နှစ်ရှည်ခြောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ငရဲ၌ဖြစ်ကုန်၏ဟုဆိုလို၍။ ။

(၁ ၂ ၀ ၉) ယော ဇုန္ဒြိယာနံ ကာမေနုဝသံ နာရဒ ဂစ္ဆတိ။
သော ပရိဿဇ္ဇတ္ဘော လောကေ၊ဒိဝ်ဿော ဝါပိ သုဿတိ။ ။

ဟူသောဂျေးဦးစွာသောဂါထာကိုဆိုတော်။ ။

(၁၂၀၉) နာရဒ၊နာရဒ။ယောဝုဂိသော၊အကြင်ယောဂျားသည်။ ရူပါဒိသု၊ရူပါရုံစသည်တို့၌။အာကာရံ၊တင့်တယ်၏ဟု သုဘအခြင်းအရာကို။ ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ကာမေနု၊ကိလေသကာမ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဣဒ္ဓိယာနုံ၊ခြေကော်ပါးသောဣဒ္ဓိတို့၏။ ဝသံ၊အလိုသို့။ ဂစ္ဆတိ၊မိန္ဆွာမှားမိုက်,နှားနှယ်လိုက်၏။သောဝုဂိသော၊ထိုယောဂျားသည်။ ဥဘောလောကေ၊နှစ်ပါးကုန်သောလူ,ပြည်နှတ်ပြည်တို့ကို။ ပရိဘုဇ၊စွန့်၍။ နိရယာဒိသု၊ငရဲစသည်တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ဖြစ်ရ၏။ ဇိဝန္တောဝါဒိ၊အသက်ရှည်စဉ်မှုလည်း။ အတ္ထနော၊မိမိ၏။ ကိလေသဝဏ္ဏံ၊ကိလေသဝဏ္ဏကို။ အလဘန္တော၊မရသည်ဖြစ်၍။သောကေနဝိ၊သောကဖြင့်လည်း။သုသာနတိ၊ခြောက်သွေ့၏။ (ကြီးစွာသောဆင်းရဲသို့ရောက်၏ဟူလိုသည်)။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍နာရဒရသေ့သည်၊ဆရာ၊ ကာမကိုမှီဝဲခြင်းမည်သည်ကားချမ်းသာ၏။ ဤသို့သောဘဝရှိသောချမ်းသာကိုဆရာသည်အဘယ်ကိုရည်၍ ဆင်းရဲဟူ၍ဆိုသနည်းဟုမေး၏။ ထိုအခါနာရဒရသေ့အား သရဘင်ဆရာသည်၊နာရဒ၊တို့သို့ဟုပြောကား။ ။

(၁၂၀၀) သုခသသာနန္တရံ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခသသာနန္တရံ သုခံ။
သောဝိ ပဇ္ဇော သုခံ ဒုက္ခံ၊ပါဠိကခ် ဝရံ သုခံ။ ။

ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၂၀၀) နာရဒ၊နာရဒ။သဇ္ဇာ၊သဇ္ဇဝါတို့သည်။ သုခသ၊ကာမသုခ၏။ အနန္တရံ၊အခြားမဲ့၌။ဒုက္ခံ၊ငရဲအစရှိသည်၌ဆင်းရဲသို့။ ပါပုဏာတိ၊ရောက်ကုန်၏။ ဒုက္ခသ၊သိုလ်ကိုစောင့်ရှောက်သောဆင်းရဲ၏။ အနန္တရံ၊အခြားမဲ့၌။ သုခံ၊လူ,ပြည်နှတ်ပြည်၌ဖြစ်သောချမ်းသာ, နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့။ပါပုဏာတိ၊ရောက်ကုန်၏။သောပ၊တို့၊ထို သင်သည်လည်း။သုခံ၊ဗျာနိချမ်းသာကို။နာသေတွာ၊ဖျက်ဆီး၍။ဒုက္ခံ၊ကာမကိုမှီသောကြီးစွာသော စိတ်ဆင်းရဲခြင်းသို့။ပဇ္ဇော၊ရောက်ပြီ။ ဣဒံကိလေသဒုက္ခံ၊ဤကိလေသာကိုမှီ၍ဖြစ်သောဒုက္ခကို။ဆဋ္ဌေတွာ၊စွန့်လိုက်၍။ပုနာ၊တဘန်။ဝရံ၊ဖြတ်သော။ သုခံ၊ထိုရဟန်းသောဗျာနိချမ်းသာကို။ပါဠိကခ်၊တောင့်တလော့။ ။

နာရဒရသေ့သည်၊ဆရာ၊ဤဆင်းရဲကား သည်းခံနိုင်ခက်၏။ ကျွန်ုပ်သည်းခံအံ့သောဌာ မတတ်နိုင်ဟုဆို၏။ ထိုအခါနာရဒရသေ့ကို ဘုရားလောင်းဘဝ၌၊နာရဒ၊ဖြစ်လာသောဆင်းရဲမည်သည်ကို သည်းခံအပ်သလျှင်ကတည်းဟုဆိုလို၍။ ။

(၁၂၁၁) ကိန္တု-ကာလေ ကိန္တု-သဟောဝေယော ကိန္တု နာတိဝတ္တတိ။ ။
သ ကိန္တုန္တံ သုခံ ဒိရောဝေယော ဝ သမဓိဂစ္ဆတိ။ ။
ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆိုဧ။ ။

(၁၂၁၁) နာရဒနာရဒ။ ယောဓိရော အကြင်ပညာရှိသည်။ ကိန္တုကာလေ၊ကာယိက,စေတသိက ဒုက္ခဟုဆိုအပ်သောဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ရာကာလ၌။ အပ္ပမတ္တော၊မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ တသ္မာကိန္တုသ၊ထိုကာယိက, စေတသိကဒုက္ခဟု ဆိုအပ်သော ဆင်းရဲကို။ဟရဏူပါယံ၊ပယ်ဖျောက်ခြင်း၏အကြောင်းကို။ကရောန္တော၊ပြုလျက်။ (ထည့်)။ ကိန္တုသဟော၊ထိုဖြစ်လာသောကာယိကဒုက္ခ,စေတသိကဒုက္ခဟုဆိုအပ်သော ဆင်းရဲကို သည်းခံစေ၏သည်။ ဟုတ္တော၊ဖြစ်၍။ ကိန္တုံ၊ထိုကာယိယဒုက္ခ,စေတသိကဒုက္ခဟုဆိုအပ်သောဆင်းရဲသို့။ နာတိဝတ္တတိနာနုဝတ္တတိ၊အလိုမလိုက်။ အဝတ္တေတ္တာ၊ အလိုမလိုက်မူ၍။ တေဟိတေဟိ ဥပါယေဟိ၊ ထိုထိုအကြောင်းတို့ဖြင့်။ အဘိဘဝတိ၊ထိုဆင်းရဲကိုနှိပ်နင်းဖျက်ဆီး၏။ သော်ဓိရော၊ထိုပညာရှိသည်။ကိန္တုန္တံ၊ဆင်းရဲ၏အဆုံးဖြစ်သော။ သုခံ၊နိဗ္ဗာန်သုခ,ဈာနသုခဟုဆိုအပ်သော။ ယောဂံ၊ယောဂသို့။ သမဓိဂစ္ဆတိ၊မငြိုမြဲ ခြင်မပင်မပန်းရောက်၏။ ။

နာရဒရသော့သည်၊ဆရာ၊ကာမသုခမည်သည်ကား မြတ်သော ချမ်းသာဖြစ်၏။ ထိုမြတ်သောချမ်းသာကို အကျွန်ုပ်သည် စွန့်အံ့သောဌာ၊ မတတ်နိုင်ဟုဆို၏။ ထိုအခါနာရဒရသော့ကိုဘုရားလောင်းသည်၊နာရဒ၊တရားမည်သည်ကို တရုံတရသောအကြောင်းဖြင့် မဖျက်ဆီးအပ်ဟုဆိုလို၍။ ။

(၁၂၁၂) နဟော ဝ ကာမာနံ ကာမာ၊နာနုဠာ နာဠ-ကာရဏာ။
နု ကတ္ထ နိရံကတ္တာ၊ဓမ္မာ စရိတု မရဟာသိ။ ။
ဟူသောဤစတုဠ္ဌဂါထာကိုဆိုဧ။ ။

(၁၂၁၂) နာရဒ၊နာရဒ။ ကာမာနံ၊ ဝတ္ထုကာမ,ကိလေသကာမတို့ကို။ ကာမာ၊တောင့်တသဖြင့်။ဓမ္မာ၊တရား၌။စရိတုံ၊ရှေ့လျှောခြင်းငှါ။ နဟော ဝ အရဟာသိ၊မထိုက်သည်သာလျှင်တည်း။ အနုဠာ၊ အကျိုးမဲ့ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ဝါ၊ဖြစ်လာသောစီးပွါးမဲ့ကိုပယ်ဖျောက်လိုခြင်းဟူ သောအကြောင်းကြောင့်။ဓမ္မာ၊တရား၌။စရိတုံ၊ရှေ့လျှောခြင်းငှါ။ နအရဟာသိ၊မထိုက်။ အဠကာရဏာ၊၌မည်သောအစီးအပွါးသည် ဝါ၊အား

ဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြိုလျက် စိုးပွါးဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗျောဟာ၊တရားမှ။စပိတုံ၊ရွှေလျှောခြင်းငှါ။နအရဟာသိ၊မထိုက်။ကတဉ္စ၊ဖြစ်စေအပ်ပြီးသောဈာန်ချမ်းသာကိုလည်း။နိဗ္ဗာကတွား၊ဖျက်ဆီး၍။ ဗျာ၊တရားမှ။စပိတုံ၊ရွှေလျှောခြင်းငှါ။နအရဟာသိ၊မထိုက်။ ။

ဤသို့သရဘင်ဆရာသည် လေးဂါထာတို့ဖြင့် တရားဟောပြီးသည်ရှိသော် ကာလဒေဝိလရသော့သည်ဝိမိညှိကိုဆုံးမလိုရကား။ ။

(၁၂၁၃) ဒက္ခံ ဂဟာပတိ သာဝုသံဝိဘဇ္ဇစ ဘောဇနံ။
အ-ဟာသော အဏ္ဍ-လာဘောသု၊အဏ္ဍ-ဗျာပတ္တိ အ-ဗျဟော။ ။

ဟူသော၍ပဋ္ဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၂၁၃) နာရဒ၊နာရဒ။ဂဟာပတိဂဟာပတိနံ၊အိမ်ရှင်တို့၏။ ဒက္ခံ၊မပျင်းမရိုဝိရိယရှေ့သွားရှိသောလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သည်။ သာဝု၊ကောင်း၏။ သံဝိဘဇ္ဇ၊တရားစောင့်ကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့နှင့်ဝေဘန်၍။ ဘောဇနဉ္စ၊သုံးဆောင်ရခြင်းသည်လည်း။သာဝု၊ကောင်း၏။အဏ္ဍလာဘောသု၊စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကိုရသောကာလတို့၌။ အဟာသော၊မမေ့မလျော့သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်မပေါ်မလွင်မ ရှင်မလန်းသည်၏အဖြစ်သည်။ သာဝု၊ကောင်း၏။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။အဏ္ဍဗျာပတ္တိ၊အကျိုးစီးပွါး၏ ပျက်စီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏ ။တဒါ၊ထိုအခါ၌။ အဗျဟော၊မပင်မပန်းခြင်းသည်။သာဝု၊ကောင်း၏။ ။

ကာလဒေဝိလရသော့သည် နာရဒရသော့အားထိုဆုံးမသည်၏အဖြစ်ကိုသိတော်မူ၍ သဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး၍ တဘန်။ ။

(၁၂၁၄) ဣဿောဝတောတံ ပဏ္ဍိစ္စံ၊အာဒိ သော ဒေဝိလော ဗြဟိ။
နသိတော ကိန္ဓိ ပါဒိယော၊ဣန္ဒြိယာနံ ဝသံ ဝဟေ။ ။

ဟူသော၍ဆဋ္ဌဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။ ။

(၁၂၁၄) ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဣဿောဝတော၊ဤမှုဖြင့်။ ဟေပဏ္ဍိစ္စံ၊ ထိုပဲညာရှိကို။အာဒိ၊စင်စစ်။သော၊ဒေဝိလော၊ထိုဒေဝိလသည်။ အဗြဟိ၊ဆိုပြီ။ ယော၊အကြင်သူသည်။ဣန္ဒြိယာနံ၊ဣန္ဒြေတို့၏။ဝသံ၊အလိုသို့။ဝဟေ၊လိုက်၏။ဣတော၊ဤသူအောက်။ ပါဒိယော၊အထူးသဖြင့်ယုတ်မာသော။ ကိန္ဓိ ကောမိ၊တစုံတယောက်သောသူသည်။နအသိသနတ္ထိ၊မရှိ။ ။

ထိုအခါသိဝိတိုင်းခ္ခ သိဝိမင်းသည်တော၀ယ်မီးကျီးခ္ခကင်သော အပဲကိုစားအံ့ဟုအမတ်တို့အား ပြည်ကိုဆောင်နှင်းခဲ့၍ ငါးပါးသောလက်နက်ကိုဘွဲ့လျက်တောသို့ဝင်၍ သားတို့ကိုသတ်၍ အသားကိုစားလျက် အစဉ်သဖြင့်ထိုတောင်ကွန်ရက်အရပ်သို့ရောက်၍ထိုယောကျ်းကိုမြင်၍ကြောက်လျက်လျှင်ထွိထွိပြု၍၊ အချင်းယောကျ်း၊သင်သည်အဘယ်အမည်ရှိသောသူနည်းဟုမေး၏။ အရှင်၊အကျွန်ုပ်သည်လူပြိုတ္တာတည်း၊ ဖိမိ၏မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးကိုခံစား၏။ အရှင်သည် အဘယ်သူနည်းဟုမေး၏။ ငါသည်သိဝိမင်းတည်းဟု ဆို၏။ ထိုသို့မင်းဖြစ်လျက် အဘဲ့ကြောင့်ဤအရပ်သို့လာသနည်းဟုမေး၏။ သမင်သားကိုစားအံ့သောဌာ လာ၏ဟုဆို၏။ထိုအခါသိဝိမင်းအားလူပြိုတ္တာသည်၊မြတ်သောမင်းကြီး၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသမင်သားကိုစားခြင်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်လျှင် လာလတ်၍လူပြိုတ္တာဖြစ်၏ဟုအလုံးစုံသောအကြောင်းကို အကျယ်အားဖြင့်ဆို၍မိမိဆင်းရဲသောအဖြစ်ကိုမင်းအားကြားလိုရကား။ ။

(၁၂၁၅) အမိတ္တာနံ ဝဟတ္ထတ္ထံ၊သိဝိ ပပ္ပေါတိ မာမိဝ။
ကမ္မံ ဝိဇ္ဇန္ဒ ဒကွေယျုံ၊ဝိဝါဟံ သိလ-မဒ္ဒဝံ။ ။

(၁၂၁၆) ဇေတေ ယသေ ဟာပေတ္ဝာ၊နိဗ္ဗတ္တော သေဘိ ကမ္ဘေဘိ။
သော သဟာသ-ဇီနော ဝ၊အ-ဗန္ဓု အ-ပရာယနော။ ။

(၁၂၁၇) အရိယ-ဓမ္မာ အပက္ကန္တော၊ယထာ ပေတော တထေ ဝဟံ။
သုခ-ကာမေ ဒုက္ခာပေတ္ဝာ၊အာပန္နောသ္မိ ပဒံ ဒုမံ။
သော သုခံ နာမိဂစ္ဆာမိ၊ဒ္ဒိတော ဘာဝရုမတာမိဝ။ ။

ဟူသော၍ကြွင်းသောဂါထာတို့ကိုဆို၏။ ။

(၁၂၁၅-၁၂၁၇) သိဝိ၊သိဝိမင်းကြီး။ မာမိဝ၊ငါကဲ့သို့သောသူသည်။ အမိတ္တာနံ၊ရန်သူတို့၏။ ဟတ္ထတ္ထံ၊ လက်ဦးပျက်စီးခြင်းသို့။ ပပ္ပေါတိဒုဝ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဝိနာသံ၊ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ရောက်၏။ ကမ္မဒ္ဒ၊ လယ်လုပ်ခြင်းအစရှိသော အသက်မွေးခြင်းကို ပြီးစေတတ်သော အမှုရင်း။ဝိဇ္ဇဒ္ဒ၊ဆင်စီးခြင်းအစရှိသောအတတ်ရင်း။ဒကွေယျဒ္ဒ၊စည်းစိမ်ကို ဖြစ်စေခြင်းခ္ခ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ရင်း။ ဝိဝါဟဒ္ဒ၊ထိမ်းမြားခြင်းသည်ရင်း။ သိလမဒ္ဒဝဒ္ဒ၊ ငါးပါးသောသိလ, နှုးညံ့သောစကားကို ဆိုတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းကို ပေါင်းဘော်ခြင်းရင်း။ ဇေတေယသေ၊ဤစည်းစိမ်ကို ပေးတတ်ကုန်သော သဘော တို့ကို။ ဟာပေတ္ဝာ၊ ယုတ်စေ၍။

သောအဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ သေတိကမ္မေဘိ၊မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော မ
ကေါင်းမှုကံတို့ဖြင့်။သဟာသဟိနော၀ဥ္စ၊တစ်ထောင်ရှိုးသေါယေါကျိုး
ကဲ့သို့။ အဗဗန္ဓု၊အဆွေခင်ပွန်းမရှိသည်။ အပရာယနော၊ လည်းလျှောင်း
ရာမရှိသည်။ ဟုတ္မာ၊ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တော၊လူပြုတ္တာဖြစ်၏။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်
သည်။အရိယမဂ္ဂ၊သူဖြတ်တို့၏အကျင့်မှ။အပက္ကန္တော၊ဘဲခွဲ၍။ ယထာ၊အ
ကြောင်အခြင်းဖြင့်။ ပေတော၊ပြုတ္တာဖြစ်၏။တထေ၀၊ထိုအခြင်းဖြင့်လျှင်။သု
ခကာမေ၊ချမ်းသာကို အလိုရှိကုန်သော သတ္တ၀ါတို့ကို။ ခုက္ခာပေတ္တာ၊
ဆင်းရဲစေ၍။ ဇာမ်ပဒံ၊ဤသို့သဘောရှိသော ဆင်းရဲအစုသို့။ အာဟန္နော၊
ရောက်သည်။ အတ္ထိ၊ဖြစ်၏။သော၊အဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ဘာဝေ၊မတာ
ဓိ၀ုဒ်၊မိုးထိုးတို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်ရံတိသကဲ့သို့။ ဒ္ဒိတော၊အပူလောင်သ
ဖြင့်တည်လျက်။သုခံ၊ချမ်းသာကို။နာဓိဂစ္ဆာမိ၊မရ။ ။(နာတိ၀ဏ္ဏတိ
နာနု၀ဏ္ဏတိ၊အယမေ၀ ၀ါပါ ဌ္ဌ)။(အ ဌ္ဌကထာ)။ ။ဂဟာပတိ ဌ္ဌနံ ကျေသည်
ထိုကြောင့် ဒကွံ့ဂဟာပတိတိ၊လရာ၀ါသံ၀သန္တာနုံ ဂဟာ ဂုပ္ပါဒ
နဏ္ဍာယ အနုလသ ဆေကကုသလဘာ၀သင်္ခါတံ ဒကွံ့နာမသာ ရုဒကွ
ဘာ၀ေါ ဘ ဌ္ဌကော။ဟုအ ဌ္ဌကထာ ဘွင့်သော၏။ ။နသိတောဌ္ဌနအသ
ဣတောပုန်ဖြတ်။ ထိုကြောင့် ဣတောအညောပါ ဒိယော နအ ဌ္ဌိ,ဟု ဘွင့်
သော၏။ ။နအ ဌ္ဌိ ကား နအသ ၏အနက်အ ဘွင့်တည်း။ဟ ဌ္ဌ ဌ္ဌံ ဟ ဌ္ဌ
အ ဌ္ဌံ ပုန်ဖြတ်။အ ဌ္ဌ ကား ဝိနာသအနက်ဟောတည်း။ထိုကြောင့်အ ဝိ ဌ္ဌာ
ဟ ဌ္ဌ ဌ္ဌံ ဟ ဌ္ဌ ဝိနာသံ ဝိယ,ဟု-ဘွင့်သော၏။ ။မာ ဝိ ၀ါ တိ မာ ဒိ သော
ဘွင့်ရကား မာ ဝိ ၀ ကား မာ ဒိ သော နှင့်အနက်တူ။ဘာ ဝေ မာ ကား နေ ကို မ
ဟော၊ဤ ဌ္ဌ ဝိ း ကို ဟောသည်။ထိုကြောင့် ဒ္ဒိတော ဘာ ဝေ မ တာ ဝိ ၀ါ တိ ဘာ
ဝေ မာ ၀ုဒ္ဓတိ၊ အ ဌ္ဌိ ဝိ တ ဌ္ဌိ တ ဂ်ါ ရေ ဟိ သ မ ဏ္ဍာ ပ ရိ ကိ ဏ္ဏာ ၀ ဝိ ယ သ ရ ရ ဝ ဌ္ဌ
တော နု မ ဟာ ဒါ ဟော နဒ ယ ဏ္ဍော ကာ ယ ကစေ တ သိ ကာ သုခံ နု ဝိ ဌ္ဌ ၊ ဝ ဒ
တိ။ဟု-အ ဌ္ဌ ကထာ ဘွင့်သော၏)။ ။ဣ ဌ္ဌိ ယ ဇာ တ ကံ သတ္တမံ။ ၄၂၃ ။

၄၂၄-အာဒိတ္တဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သမ္ဗုဒ္ဓဖြတ်
ဌ ဘုရားသည်၊ အာဒိတ္တဘိုး,အစဉ်ရှိသော ဂါထာပုန်ဖြင့် တန်းဆာဆင်

အပ်သောဤအာဒိတ္တဇာတ်ကို၊ ဖေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊အာသဒိသဒါနကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါမင်းမိဘုရားတို့အား အနုမောဒနာပြုလိုရကား သဃီဝ့ထေရ်သည်။ ။

(၁၂၁၀) အာဒိတ္တဘို့ အဂါရဘို့၊ယံ နိဟရတိ ဘာဇနံ။
တံ တဿ ဟောတိ အတ္ထာယ၊နောစ ယံ တတ္ထ ဒုယ္ဟတိ။ ။

(၁၂၁၉) ဇေမာဒိပိတော လောကော၊ဇရာယ မရဏေနစ။
နိဟရတေဝ ဒါနေန၊ဒိန္နံ ဟောတိ သုနိဿိတံ။ ။

ဟူသောဤနှစ်ဂါထာတို့ကိုဟောတော်မူ၏။ ။

(၁၂၁၀-၁၂၁၉) မဟာရာဇာ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ အာဒိတ္တဘို့၊ ထိုခေတ္တာ၌ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်သော။အဂါရဘို့၊အိမ်၌။ယံဘာဇနံ၊အကြင်အသုံးအဆောင်ကို။နိဟရတိ၊ထုတ်ဆောင်၏။ တတ္ထ၊ထိုအိမ်၌။ ယံ ဘာဇနံ၊အကြင်အသုံးအဆောင်ကို။နောစဒုယ္ဟတိ၊မီးမလောင်။ တံဘာဇနံ၊ထိုအသုံးအဆောင်သည်။ တဿ၊ထိုအိမ်ရှင်၏။ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ။ ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့။ဝေဝတထာ၊ထို့အတူ။ လောကော၊လောကကို။ဇရာယစ၊အိုခြင်းမီးသည်ရင်း။ မရဏေနစ၊သေခြင်းအစရှိသော မီးသည်ရင်း။ အာဒိပိတော၊ပြောင်ပြောင်လောင်၏။ ဒါနေနစ၊ဒါနစေတနာဖြင့်၊နိဟရတေဝ၊အသုံးအဆောင်ကို ထုတ်ဆောင်ရာသလျှင်ကတည်း၊ ယံဒါနံ၊နည်းသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊များသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊အကြင်အလှူဝတ်ကို။ဒိန္နံ၊လှူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တံဇေဝ၊ထိုလှူအပ်သောအလှူဝတ်သည်သာလျှင်။ သုနိဿိတံ၊ကောင်းစွာထုတ်ဆောင်အပ်သော ဥစ္စာမည်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။

ဤသို့သဃီဝ့ထေရ်သည်အနုမောဒနာပြု၍၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ မမှေ့မလျော့ဖြစ်လေ့ဟု မင်းအား အဆုံးအမကိုပေး၍ကောင်းကင်သို့ပျံ၍ ပြာသာဒ်အထွတ်တို့ကိုနှစ်ဖြာခွဲ၍နန္ဒမူလိုဏ်၌ သက်၏။ ထိုသဃီဝ့ထေရ်၏ပရိကွာရသည် သဃီဝ့ထေရ်နှင့်တကွပျံ၍ နန္ဒမူလိုဏ်၌လျှင် သက်၏။ မင်းမိဘုရား၏ကိုယ်အလုံးသည်ပိတိဖြင့်ပြည့်၏။ ။

ဤသို့သဃီဝ့ထေရ်ကြွပြီးသည်ရှိသော် ကြွင်းသော ပရိသတ်ကုဋေ၂ခုတို့သည်။ ။

(၁၂၂၀) ယော မေ-လဒ္ဓသ ဒဒါတိ ဒါနံ၊
ဥဒ္ဓာန-ဝိဂိယာဝိဂတသ စိတ္တံ။
အတိဏ္ဏမ္ပ သော ဝေဇ္ဇရဏိ ယမသ၊
ဒိဗ္ဗာနိ ဌာနာနိ ဥပေတိ မစ္စော။ ။
(၁၂၂၁) ဒါနမ္ပိ ယုဒ္ဓမ္ပိ သမာနမာဟု၊
အပ္ပါပိ သန္တာ ဗဟုကေ ဇိနန္တိ။
အပ္ပဋ္ဌိ စေ သဒ္ဓဟာနော ဒဒါတိ၊
တေနေဝ သော ဟောတိ သုခီ ပရတ္ထ၊ ။
(၁၂၂၂) ဝိစေယ္ယ ဒါနံ သုဂတပ္ပသတ္ထံ၊
ယော ဒက္ခိဏေယ္ယာ ဇုဟ ဇိတ္ဝ-လောကေ။
ဇေတ္ဝာ ဒိန္နာနိ မဟာပ္ဖလာနိ၊
ဒိဿာနိ ဝုတ္ထာနိ ယထာ သုခေတ္ထေ။ ။
(၁၂၂၃) ယော ပါဏ-ဘူတာနိ အဟေဌယံ စရံ၊
ပဗ္ဗပဝါဒါ နု ကရောတိ ပါပံ။
ဘိရုံ ပသံသန္တိ နု ဟိ သူရံ၊
ဘယာ ဟိ သန္တော နု ကရောန္တိ ပါပံ။ ။
(၁၂၂၄) ဟိရေန ဗြဟ္မ-စရိယေန၊ ခတ္တိယေ ဥပပဇ္ဇတိ။
မဇ္ဈိမေနစ ဒေဝတ္တံ၊ ဥတ္တမေန ဝိသုဒ္ဓတိ။ ။
(၁၂၂၅) အဒ္ဓါဟိ ဒါနံ ဗဟုဝေ ပသတ္ထံ၊
ဒါနဝစ ခေါ ဓမ္မပဒံ သေယ္ယော။
ပုဗ္ဗေ ဝေ ပုဗ္ဗတရေ သန္တော၊
နိဗ္ဗာနမေဝ ဩရကမဲ့ သပညာ။ ။

ဟူသော၎င်းဂါထာတို့ဖြင့်အနုမောဒနာပြု၍သစ္စာ၃ထေရ်ကဲ့သို့လျှင်ပရိကွေ
ရာတို့နှင့်တကွကြွကုန်၏။ ။

(၁၂၂၀-၁၂၂၅) မဟာရာဇာ၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး။ ဇနွေ၊ဇနွေဟု
ဆိုအပ်သော။ယောမဇ္ဈော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ ဓမ္မလဒ္ဓသ၊ရဟန္တာ
ကိုအစဉ်ပြု၍ ဝိပဿနာစိုးဖြန်းသော ယောဂါဝစရတို့၏အောင် ရအပ်ပြီး
သောတရားဂုဏ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥဒ္ဓာနဝိဂိယာဝိဂတသ၊ ထကြွလုံ့လ
ဖြင့်ရအုပ်သောဒေယျဓမ္မ၏။အဝ~ား၊အဦးကို။ ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ ဒါနံ၊အလှ
ကို။ဒဒါတိ၊ပေး၏။(တနည်း)။ ဓမ္မလဒ္ဓသဓမ္မနှင့်လဒ္ဓသ၊တရားသဖြင့်ရ

အပ်သော။ဥဒ္ဒါနဝိဂိုယာဒိဂတသား၊ကိုယ်ထူကိုယ်ထထ ကြွလုပ်ဆောင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောဝိဂိုယဖြင့်ရအပ်သော။ဒေယျဓမ္မသား၊အလှူဝတ္ထုတို့၏။(ထည့်)။အဂ္ဂိ၊အဗြိုးကို။ဂဟောတ္ထာ၊ယူ၍။ သိလဝန္တေသု၊သိလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။(ထည့်)။ဒါနံ၊ဒါနကို။ ဒဒါတိ၊ပေးလှူ၏။သောမဗ္ဗော၊ထိုသူသည်။ ယမသား၊ယမမင်း၏။ ဝေတ္တရဏီ၊ရေကြီးရှစ်ထပ် ဥဿဒ္ဓဝေတရဏီခေါ်သော ထပ်ကို။အတိက္ကမ္မ၊လွန်၍။ ဒိဗ္ဗာနိ၊နတ်တို့၏နေရာဖြစ်ကုန်သော။ ဌာနာနိ၊ အရုပ်တို့သို့။ဥပေတိ၊ရောက်ရ၏။ ။မဟာရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ ဒါနဗ္ဗ၊အလှူပေးခြင်းကိုဌင်း။ယုဇ္ဈဗ္ဗ၊စစ်ထိုးခြင်းကိုဌင်း။ သမာနံ၊တူမျှ၏ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိတို့သည်။ အာဟု၊ဆိုကုန်၏။ အပ္ပါဝိ၊အနည်းငယ်သောစစ်သည်တို့သည်လည်း။သန္တာ၊ဖြစ်ကုန်လျက်။ပရိစ္စတ္တဇီဝိကာ၊ အသက်ကိုပယ်ဖျောက်ထားစွန့်စားကုန်သောသူတို့သည်။ (ထည့်)။ဗဟုကော၊ များစွာသောစစ်သည်တို့ကို။ဇိနန္တိ၊ယထာ၊အောင်ကုန်၏သို့။ ဇေဝံတထာ၊ ဤအတူ။အပ္ပါဝိ၊အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော။မုဒ္ဓစေတနာ၊ ဗုဒ္ဓစေတနာသည်။မဇ္ဈေရစိတ္တလောဘာဒိဂတံ၊ဝန်တိုသောစိတ်လောဘအစရှိသော။ ကိလေသဂဟနံ၊ ထူထပ်သောကိလေသာကို။ ဇိနာတိ၊အောင်နိုင်၏။ ။(ဇေဝံစသည်ကားပါဠိသော)။ ။အပ္ပဒ္ဓိ၊အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော။ဒေယျဓမ္မဝတ္ထုကိုပင်လည်း။ သဒ္ဓဟာနော၊ကံကိုဌင်းကံ၏အကျိုးဂဏုဌင်းယုံကြည်၍။စေဒဒါတိ၊အကယ်၍ပေးလှူပြုံးအုံ့။တေနေဝတေနပရိတ္တေဒေယျဓမ္မဝတ္ထုကေနပရိတ္တကေနာဝိစာဂေန၊အနည်းငယ်သော ဒေယျဓမ္မလျှင်ဝတ္ထုဂျိသောအနည်းငယ်စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်လည်း။ သောမဗ္ဗော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ပရတ္ထ၊တမလွန်လောကမ်း။ သုခိ၊ ကြီးကျယ်သော ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။မဟာရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ ဝိဝေ ယျ၊အလှူဝတ္ထုအလှူခံတို့ကိုစိစစ်ရွေးချယ်၍။ ဒိန္နံ၊လှူအပ်သော။ ဒါနံ၊အလှူကို။သုဂတပ္ပသဒ္ဓံ၊ဘုရားသည်ချီးမွမ်းအပ်၏။ဣဒဓိ ဝလောကော၊ ဤလူပြည်၌။ယေဒက္ခိဏေယျာ၊အကြင်ဘုရားအစရှိကုန်သော အလှူခံဝတ္ထုတို့သည်။သံဇ္ဇာ၊ဂျိကုန်၏။ဇေတေသု၊ထိုဘုရားအစရှိသောအလှူခံတို့၌။ဒိန္နာနိ၊ လှူအပ်ကုန်သောအလှူတို့သည်။ သုခေတ္တေ၊ ကောင်းသော လယ်၌။ ဝုတ္တာနိ၊ဖျိုးအပ်ကုန်သော။ ဗီဇာနိယထာ၊မျိုးတို့ကဲ့သို့။ မဟာဖလာနိ၊အကျိုးကြီးကုန်၏။ ။မဟာရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ ပါဏာတိပါတာနိ၊ ပါဏာတိပါတဆိုအပ်သောသတ္တဝါတို့ကို။ အဟေဌယံ၊သနားကြင်နာသဖြင့် မ

ညှဉ်းဆဲဘဲ။စရံ၊ကျင့်သောသူသည်။ပရုပဝါဒါ၊သူစွပ်စွဲအံ့သည်မှကြောင့်
သောကြောင့်။ပါပံ၊မကောင်းမှုကို။နကရောတိ၊မပြု။ဘိရံ၊ သူစွပ်စွဲခြင်းမှ
ကြောက်သောသူကို။ သန္တော၊သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပသံသန္တိ၊ချီး
မွမ်းကုန်၏။တဏ္ဍ၊ထိုသူတပါး၏စွပ်စွဲခြင်းခို။သူရံ၊ရဲရင့်သောသူကို။ နဟိ
ပသံသန္တိ၊မချီးမွမ်းကုန်။ ဘယာဟိ၊ သူတပါးတို့စွပ်စွဲခြင်းမှ ကြောက်
သောကြောင့်လျှင်။သန္တော၊သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပါပံ၊မကောင်းမှု
ကို။နကရောန္တိ၊မပြုကုန်။ ။မဟာရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ဟိနေန၊ယုတ်
သော။ဗြဟ္မစရိယေန၊တိတ္ထိတို့၏ကျောင်းခို့မေထုန်မှကြဉ်ခြင်းသိလ,သာ
သနာတော်ခို ကာမချမ်းသာကို တောင့်တ၍ ကျင့်သော သိလရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်၏သိလဟူသောဗြဟ္မစရိယဖြင့်။ ခတ္တိယော၊မင်းမျိုးခို။ ဥပပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်၏။မဇ္ဈိမေန၊တိတ္ထိတို့၏ကျောင်းခို့ဗျာနှ၏ဥပစာရ,သာသနာတော်ခို့စင်
ကြယ်သောသိလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ဗျာနှ်သမာပတ်ကိုဖြစ်စေခြင်းဟု ဆို
အပ်သောအလတ်ဖြစ်သောဗြဟ္မစရိယဖြင့်။ဒေဝတ္တံ၊နတ်၏အဖြစ်သို့။ ဥပ
ပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏။ဥတ္တမေန၊ တိတ္ထိတို့၏ကျောင်းခို့ရှစ်ပါးသောသမာပတ်,
သာသနာတော်ခို့ဝိပဿနာကိုပွါးစေ၍အရဟတ္တမဂ်လိုက်ကို ဖြစ်စေခြင်းဟူ
သောမြတ်သောဗြဟ္မစရိယဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓတိ၊ ကာမမှစင်ကြယ်ခြင်း ဝတ်
ဆင်းရဲမှစင်ကြယ်ခြင်းဖြစ်၏။ ။မဟာရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ဒါနံ၊ဒါန
ကို။အဒ္ဓါဟိ၊စင်စစ်သဖြင့်လျှင်။ဗဟုဂါ၊များသော်အပြားအားဖြင့်။ပသံဌံ၊
ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဒါနာစခေါ၊ ဒါနထက်လျှင်။ ဓမ္မပဒံဝ၊သမထဝိပဿနာ
နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောတရားအစုသည်သာလျှင်။သေယျော၊မြတ်၏။ပုဗ္ဗေ
ဝ၊ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ပာဝယ်ဥာဏ်ခို့လျှင်။ကဿပဒသဗလသဒယော၊ ကဿပ
ဘုရားအစရှိကုန်သော။ပုဗ္ဗတရေဝ၊ဥာဏ်ထက်ဥာဏ်ကမ္ပာခို့လျှင်။ ဝေဿ
ဘူဒသဗလသဒယော၊ဝေဿဘူဘုရားအစရှိကုန်သော။သပညာ၊ ပညာရှိ
ကုန်သော။တောသန္တော၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ သမထဝိပဿနံ၊
သမထဝိပဿနာကို။ဘာဝေတွာ၊ပွါးစေ၍။ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်သို့လျှင်။
အဇ္ဈာဂမုံ၊ရောက်တော်မူကုန်၏။ ။(ဇရာယမရဏေနစာတိဒေဿနာသိ
သမေတံ၊အဟ္ဌတောပနေသ ဇကောဒဿဟိအဋ္ဌိဟိ အာဒိဝိတောနာမ။ ။
(အဋ္ဌကထာ)။ ။ဓမ္ဓောလဒ္ဓေါယေနာတိဓမ္မလဒ္ဓေါပြု၍ရဟန္တာကိုအစပြု
၍ဝိပဿနာကယော ဂါ၀စရတိုင်အောင်သောအလှုခံကိုရသတည်း။ဓမ္မေန
လဒ္ဓေါဓမ္မလဒ္ဓေါပြု၍တရားသဖြင့်ရအပ်သော ဒေယျဓမ္မ၀ဏ္ဏ,ကို ရသ

တည်း။ ။ဝေဠုရကိန္နဒေသနာသိသမတ္တံ၊ အဌ္ဌမဟာနိရယေသောဌ
သစ္ဘဿဒေအာတိက္ကမိတ္ဝာတိအဏ္ဍော။ ။(အဌ္ဌကထာ)။ ။တေနေဝ၌
ဝေကားအဝိအနက်ရှိသည်။ ။ထိုကြောင့်၊တေနေဝသောတိတေနပရိတ္တ
ဒေယျဓမ္မဝတ္ထုကေနပရိတ္တကေနာဝိစာဂေန။ဟု-အဌ္ဌကထာဘွင့်သည်။ ။
ဝိစေယျဒါနန္တိ ဒက္ခိဏာဒက္ခိဏောယျပုဗ္ဗဓမ္ဓဝိဇ္ဇနိတ္ဝာဒိန္နဒါနံ။တတ္ထယံဝါတံ
ဝါအဒ္ဒတ္ဝာအဂ္ဂိပဏီတံဒေယျ ဓမ္မံဝိစိနိတ္ဝာ ဒဒန္တော်ဒက္ခိဏာဝိစိနတိနာမ။
ယောသံဝါ တောသံဝါအဒတ္ဝာ သိလာဒိဂုဏသမ္ပန္နေဝိပိနိတ္ဝာ တောသံဒ
ဒန္တော်ဒက္ခိဏောယျံဝိစိနတိနာမ။ ။(အဌ္ဌကထာ)။ ။အာဒိတ္တဇာတကံ
အဌ္ဌမံ။၄၂၄။

၄၂၅-အဌ္ဌာနဇာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြစ်
စွာဘုရားသည်၊ဂင်္ဂါကုမုဒနီ,အစရှိသောဂါထာဝုန်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်
သောဤအဌ္ဌာနဇာတ်ကိုဟောတော်နေကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်
မူစဉ်၊ငြိုးငွေ့သောရဟန်းတပါးကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။
ထိုအခါသူဌေးသားရသော့သည်ပြည့်တန်ဆာမ၏စကားကိုကြား၍
ဂုဏ်မ၊ယာရုဝါသည်သင်နှင့်တကွသွားအံ့သောဌါမတတ်ကောင်း။ အကြင်
အခါ၌ကား ဤလောကဓိမဖြစ်ရာသောဝတ္ထုသည်ဖြစ်ငြားအံ့၊ ထိုအခါ
လာနိုင်ငြားအံ့လည်းမသိဟုဆိုလို၍။ ။
(၁၂၂၆) ဂင်္ဂါ ကုမုဒနီ သန္တာ၊သစ်-ဝဏ္ဏာစ ကောကိလာ။
ဓမ္မ။ တာလ-ဟလံ ဒဠ္ဌာ၊အထ နုန တဒါ သိယာ။ ။
ဟူသောဤပဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။
(၁၂၂၆) ဘဒ္ဒေ၊နုမ။ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။ဂင်္ဂါ၊ဂင်္ဂါဖြစ်သည်။ကုမုဒနီ
နီ၊ကုမုဒြာကြာတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလျက်။ သန္တာ၊ မစီးမသွား ငြိမ်သက်စွာ
တည်သည်သည်။သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ကောကိလာစာ၊ဥသြာတို့သည်လည်း။ သစ်
ဝဏ္ဏားဇွတ်သစ်သောခရုသင်းအသွေး ဖွေးဖွေးဖြူသောအဆင်း ရှိကုန်
သည်။ဘဝေယျုံ၊ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ဓမ္ဓ။စာ၊သပြေပင်သည်လည်း။ တာလဟ
လံ၊ထန်းသီးကို။ဒဠ္ဌာ၊ပေးရာ၏။အထ၊ထိုသို့ဖြစ်လအံ့သော။ တဒါတာဒိ
သေကာလေ၊ထိုသို့ဖြစ်သောကာလ၌။ အမှာကံ၊ငါတို့၏။ သမဂ္ဂဂမေ၊
ပေါင်းဝေါ်ခြင်းသည်။သိယာနု၊ဖြစ်ငြားအံ့လည်းမသိ။ ။

ဤသို့ဆိုပြီး။တဘန်လည်းပြည့်တန်ဆာမသည့်အရှင်ဘုရား၊လ်ာလေ့သွားကုန်အုံ့ဟုဆိုသည့်ဂိုသော်သွားကုန်အုံ့ဟုဆိုပြီး၊ အဘယ်အခါ၌သွားကုန်အုံ့ဟုမေးသည့်ဂိုသော်ဤမည်သောအခါ၌သွားကုန်အုံ့ဟုဆိုလိုပြီး။ ။

(၁၂၂၆) ယဒါ ကဿပ-လောမာနုံ၊ပါဝါရော တိဝိဓော သိယာ။
ဟေမန္တိကံ ပါဝုရဏံ၊အထ နဿ တဒါ သိယာ။ ။

(၁၂၂၇) ယဒါ မဂသ-ပါဒါနုံ၊အနုဿလော သုကတော သိယာ။
ဒဠ္ဍောစ အ-ဝိကဋ္ဌိစ၊အထ နဿ တဒါ သိယာ။ ။

(၁၂၂၈) ယဒါ သသ-ဝိသာဏာနုံ၊နိသေဏီ သုကတာ သိယာ။
သဂ္ဂသောရောဟနတ္ထာယ၊အထ နဿ တဒါ သိယာ။ ။

(၁၂၂၉) ယဒါ နိသေဏိမာရုယ္ဟ၊စန္ဒံ ခါဒေယျုံ မုသိကာ။
ရာဟုဗ္ဘ ပရိပါတေယျုံ၊အထ နဿ တဒါ သိယာ။ ။

(၁၂၃၀) ယဒါ သုရာယ ဒိတ္ထာ၊မက္ခိကာ ဂဏစာရိနိ။
အဂ်ါရေ ဝါသံ ကပ္ပေယျုံ၊အထ နဿ တဒါ သိယာ။ ။

(၁၂၃၁) ယဒါ ဖိမ္ပေါဋ္ဌ-သမ္ပန္နော၊ဂဒ္ဒြဘော သုမုခေါ သိယာ။
ကုသလော နစ္ဘ-ဝိတာသော၊အထ နဿ တဒါ သိယာ။ ။

(၁၂၃၂) ယဒါ ကာကာစ ဥလုကာ၊မန္ဒယေယျုံ ရဟော-ဂတာ။
အညမညံ ဝိဟယေယျုံ၊အထ နဿ တဒါ သိယာ။ ။

(၁၂၃၃) ယဒါ ဗုဒ္ဓါလ-ပတ္တာနုံ၊ဆတ္တံ ဝိရဝတရုံ သိယာ။
ဝဿသသ ပဒိုဿာတာယ၊အထ နဿ တဒါ သိယာ။ ။

(၁၂၃၄) ယဒါ ကုလကော သကုဏော၊ပဇ္ဇတိ ဂန္ဓမာဒနုံ။
တုဏ္ဍေနာဒါယ ဂစ္ဆေယျ၊အထ နဿ တဒါ သိယာ။ ။

(၁၂၃၅) ယဒါ သာမုဒ္ဒိကံ နာဝံ၊သ-ယန္တံ သ-ပဒုာကာရုံ။
စေဠော အာဒါယ ဂစ္ဆေယျ၊အထ နဿ တဒါ သိယာ။ ။

ဟူသောဤဂါထာတို့ကိုဆိုတော်။ ။

(၁၂၂၆-၁၂၃၅) ဘဒ္ဒေ၊နှမ။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။ ကဿပလောမာနုံ၊ လိပ်မွေးတို့၏။ တိဝိဓော၊သုံးပါးအပြားရှိသော။ ပါဝါရော၊လိပ်မွေးပန်းပွင့်ဖြင့်ယက်သောအရုံ, လဲဖြင့်ယက်သောအရုံ, နှစ်ပါးရုံဖြင့်ယက်အပ်သောအရုံသည်။သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ဟေမန္တိကံ၊ဆောင်းကာလ၌ရှိခြင်းဌာ၊ တတ်ကောင်းသော။ပါဝုရဏံ၊အရုံသည်။ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။အထ၊ထိုသို့

ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တဒါတာဒိသေကာလေ၊ထိုသို့သဘောရှိသောကာလ
ဖြစ်။မမ၊ငါ၏။တယာ၊သင်နှင့်။သမ္ဗီ၊တက္ခ၊နှုန်ကော်သေနု၊စင်စစ်သဖြင့်။ သံ
သင္ဂေါ၊ပေါင်းဘော်ခြင်းသည်။သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ ။ဘဒ္ဒေ၊နှမ။ယဒါ၊အ
ကြင်အခါ၌။မကသပါဒါနံ၊မှက်ခြင်တို့၏ခြေတို့ဖြင့်။ သုကတေ၊တက်၍
စစ်ထိုးခြင်းဌာနံအောင်ကော်ခင်းစွာပြုအပ်သော။ အနုဝေလော၊ ပြုအိုးပစ်
စင်သည်။ ဒဠ္ဍောစ၊ခိုင်ခံ့သည်ရင်း။ အဝိကမ္ပိစ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်
ရင်း။သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။အထ၊ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။တဒါ၊ထိုအခါ၌။မမ
ငါ၏။တယာ၊သင်နှင့်။သမ္ဗီ၊တက္ခ။နှုန်ကော်သေနု၊စင်စစ်သဖြင့်။သံသင္ဂေါ
ပေါင်းဘော်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ ။ဘဒ္ဒေ၊နှမ။ ယဒါ၊အကြင်
အခါ၌။သဠ္ဌသ၊နတ်ပြည်သို့။ အာရောဟနဏ္ဍာယ၊တက်ခဲ့သောဌာ။သ
သပိသာဏာနံ၊ယုန်ချို့တို့ဖြင့်။နိသေဏီ၊စောင်းဟန်းလှေကားကို။သုက
တာ၊ကောင်းစွာပြုအပ်သည်။ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိ
သော်။တဒါ၊ထိုအခါ၌။မမ၊ငါ၏။တယာ၊သင်နှင့်။သမ္ဗီ၊တက္ခ။နှုန်ကော်သေ
နု၊စင်စစ်သဖြင့်။သံသင္ဂေါ၊ပေါင်းဘော်ခြင်းသည်။သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ ။
ဘဒ္ဒေ၊နှမ။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။ မုသိကာ၊ကြွက်တို့သည်။ နိသေဏီ၊
ယုန်ချို့စောင်းဟန်းလှေကား။သို့။ အာရုယ္ဟ၊တက်၍။စန္ဒံ၊လကို။ခါဒေယျုံ၊
ခဲကုန်ရာ၏။ရာဟုဗ္ဗ၊ရာဟုကိုလည်း။ပရိပါ၊ဝေယျုံ၊ပြေးစေကုန်ရာ၏။အ
ထ၊ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တဒါ၊ထိုအခါ၌။မမ၊ငါ၏။ တယာ၊သင်နှင့်။
သမ္ဗီ၊တက္ခ။ နှုန်ကော်သေနု၊စင်စစ်သဖြင့်။ သံသင္ဂေါ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်း
သည်။သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ ။ဘဒ္ဒေ၊နှမ။ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။ဂဏစာရိနီ၊
တပေါင်းတရုထည်းကျက်စားကုန်သော။မက္ခိကာ၊ယင်တို့သည်။ သုရာ
ဘဇုံ၊ တလုံးတလုံးစီသောသေးငယ်ကို။ ဝိတ္ထာ၊သောက်၍။ မဇ္ဇာ၊ ရစ်
ကုန်သည်ဖြစ်၍။အဂ်ါ၊ရေမီးကျီးခဲ့။ ဝါသံ၊နေခြင်းကို။ကပ္ပေယျုံ၊ပြုကုန်
ရာ၏။ အထ၊ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တဒါ၊ထိုအခါ၌။မမ၊ငါ၏။တယာ
သင်နှင့်။သမ္ဗီ၊တက္ခ။နှုန်ကော်သေနု၊စင်စစ်သဖြင့်။ သံသင္ဂေါ၊ပေါင်းဘော်
ခြင်းသည်။သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ ။ဘဒ္ဒေ၊နှမ။ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။ဗိမ္ဗောဒ္ဓ
သမ္ဗန္ဓော၊ကျီးအာသိုးမှည့်နှင့်တူသောနွားတံခမ်းနှင့်ပြည့်စုံသော်။သုရခေါ၊
ဣရေကြွေးမုံနှင့်တူသောတင့်တယ်သောမျက်နှာရှိသော။ ဂဒ္ဒြဘော၊ဖြည်း
သည်။ နစ္စဂိတသဒ္ဒ၊ကခြင်းသီခြင်း၌။ ကုသလော၊လိမ္မာသည်။ သိယာ
ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တဒါ၊ထိုအခါ၌။ မမ၊ငါ၏။တ

ယာ၊သင်နှင့်။ သဠိ၊တကွ။နွေနေကံသေနေ၊စင်စစ်သဖြင့်။ သံသင္ဂေါ၊ပေါင်းတော်ခြင်းသည်။သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ ။ဘဒ္ဒေ၊နှမ။ယခါ၊အကြင်အခါ၌။ ကာကာစ၊ကျီးတို့သည်ရင်း။ဥလူကာစ၊ခင်ဗျတ်တို့သည်ရင်း။ ရဟောဂ တာ၊ဆိတ်ကွယ်ရာသို့ကပ်ကုန်၍။ မန္ဒယေယျုံ၊တိုင်ပင်ကုန်ရာ၏။ အညမညံ၊အချင်းချင်း၏။သမ္ဘတ္တိ၊စည်းဝိမ်ကို။ ဇာနေန္တာ၊အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ဝိဟာယေယျုံ၊စီးပွားချမ်းသာကိုတောင့်တကုန်ရာ၏။ အသ၊ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။တဒါ၊ထိုအခါ၌။မမ၊ငါ၏။ တယာ၊သင်နှင့်။သဠိ၊တကွ။နွေနေကံသေနေ၊စင်စစ်သဖြင့်။သံသင္ဂေါ၊ပေါင်းတော်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ ။ဘဒ္ဒေ၊နှမ။ယခါ၊အကြင်အခါ၌။ ဝဿဿ၊ရိပယ်းကို။ပန္နိစသ တာယ၊ ကွယ်ကာအံ့သောဌာ။ ရဇ္ဇာလပတ္တာနံ၊ မုံလာရွက်တို့၏။ ဆတ္တံ၊ သီးသည်။ ထိရတရံ၊ အလွန်ခိုင်ခံ့သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တဒါ၊ထိုအခါ၌။ မမ၊ငါ၏။တယာ၊သင်နှင့်။ သဠိ၊ တကွ။နွေနေကံသေနေ၊စင်စစ်ဖြင့်။ သံသင္ဂေါ၊ပေါင်းတော်ခြင်းသည်။ သိ ယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ ။ဘဒ္ဒေ၊နှမ။ယခါ၊အကြင်အခါ၌။ကုလကောဿ၊အမျိုး ငယ်သော။သကုဏော၊နှံရတ်ဌက်ငယ်သည်။ဂန္ဓမာဒနံပဗ္ဗတံ၊ဂန္ဓမာဒနေ တောင်ကို။တုဏ္ဍေန၊နှုတ်သီးဖြင့်။ အာဒါယ၊ကိုင်၍။ ဂစ္ဆေယျ၊ပျံသွားရာ၏။ အထ၊ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။တဒါ၊ထိုအခါ၌။မမ၊ငါ၏။ တယာ၊သင်နှင့်။ သဠိ၊ဟကွ။ နွေနေကံသေနေ၊စင်စစ်သဖြင့်။ သံသင္ဂေါ၊ ပေါင်းတော်ခြင်းသည်။သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ ။ဘဒ္ဒေ၊နှမ။ ယခါ၊အကြင်အခါ၌၊စေဋ္ဌ၊ ဆေးပေးမီးယူစေပါ်းလောက်ခါ ရွာသူသား၊ယခါ သည်။ သယန္တံ၊ယန္တ ရား၊နှင့်တကွသော။ သပဒ္ဒာကာရံ၊တန်းခွန်နှင့်တကွ အလုံးရံသော အ ဆောက်အဦတို့နှင့်ယှဉ်သော။ သာမုဒ္ဒိကံ၊သမုद्रာခွင်ပြေးသွားသော။နာ ဝံ၊သင်္ဘောကြီးကို။အာဒါယ၊လက်ဖြင့်ကိုင်၍။ ဂစ္ဆေယျ၊သွားရာ၏။အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။တဒါ၊ထိုအခါ၌။မမ၊ငါ၏။ တယာ၊သင်နှင့်။သဠိ၊ တကွ။နွေနေကံသေနေ၊စင်စစ်သဖြင့်။သံသင္ဂေါ၊ပေါင်းတော်ခြင်းသည်။သိ ယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ ။(တိဝိဓောတိ၊ကောကဿပလောမမယေနပုဗ္ဗေ၊ကောတ္ထ လေနကောဥဘာယေနာတိ၊ဝေါတိပ္ပကာရော။ ။(အဋ္ဌကထာ)။ ။ ဒိုကာ၌ကား။ ။ကဿပလောမေနာတိ၊ကုမ္ဘလောမေန။ကောတ္ထလေနကော ကဿပလောမေနာတိ၊ဝတ္ထုံဟောတိ။ဥဘာယေနာတိ၊တေနဒွယေန။ ။ ဟုလာ၏။ ။သေဟောသုရာ,ဟုဗ္ဗရသာ။ ။ရုန္ဒကောကုလောကုလ

ကော။ ။ကကားရုန္ဒကအနက်ကိုပြောသည်။ ။အမျိုးယဉ်သော ဌက်ကားနှံ့ရုတ်ဌက်တည်း။ ။ရုဒ္ဓောလပဏ္ဍာနန္တိ ဝေနာမကပဏ္ဍာနံ။ ။ (ဋီကာ)။ ။ကုလကောသကုဏ္ဍောတိ ဧကောရုန္ဒကသကုဏ္ဍော။ ။(အ ဋ္ဌကထာ)။ ။စေဠောအာဒါယာတိယဒါ ဝေရုပံနာဝံ ရုန္ဒကောဂါမဒါရ ကောပာဏ္ဍေနဂဟေတ္ဝာဂဏ္ဍေယျာတိအဏ္ဍော။ ။(အဋ္ဌကထာ)။ ။ အဋ္ဌာနစာတကံ နဝမံ။၄၂၅။

၄၂၆-ဒိဝိစာတ်။

နတ်နှင့်တကွသောလောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဖြစ်စွာဘုရားသည်၊ခမနိယံယာပနိယံ,အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော၌ဒိဝိစာတ်ကို၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ဆိတ်ကုလားမကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။

ထိုအခါထိုဆိတ်ကုလားမသည်လည်းထိုသစ်ကိုဖြင့်၍ယနေ့ငါ့အား အသက်သည် မရှိရာ။စင်စစ်ငါသည်အသက်အကျိုးငှါ လုံ့လပြုခြင်းငှါ သင့်၏။ တခုသောဥပါယ်ဖြင့်၎င်းသစ်နှင့်လျှင် သာယာသော ပန်းသန္ဓာရကိုပြု၍ ထိုသစ်၏နှလုံးကိုနှုးညှံ့ခြင်းကိုဖြစ်စေ၍ အသက်ကိုစောင့်ရှောက်အုံ့ဟုကြံ၍ရှေ့မှထိုသစ်နှင့်တကွပန်းသန္ဓာရကိုပြုလျက်လာ၍။ ။

(၁၂၃၃) ခမနိယံ ယာပနိယံ၊ကစ္စိ မာတုလ တေ သုခံ။ ။

သုခံ တေ အမ္မာ အဝစ၊သုခ-ကာမာဝ တေ မယံ။ ။

ဟူသော၎င်းပဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၂၃၃) မာတုလ၊ ဦးရိုး။ တေ၊ သင့်အား။ ခမနိယံကစ္စိ၊ ကျန်းခံ၏လော၊ ယာပနိယံကစ္စိ၊ မျှ၏လော။ သုခံကစ္စိ၊ ချမ်းသာ၏လော။ အမ္မာ၊ အကျွန်ုပ်အမိသည်။တေ၊သင်၏။သုခံ၊ချမ်းသာကို။ ဇာ္ဇေ္ဇယျာသိ၊အလိုရှိပေလော။ဇာတိ၊ ဤသို့။အဝစ၊ယနေ့။မံ၊ငါ့ကို။အဝစ၊မြွာလိုက်၏။ မာတုလ၊ ဦးရိုး။မယံ၊ငါတို့သည်လည်း။တေ၊သင်၏။ သုခကာမာဝ သုခံ ဝေဇ္ဇ ဆွာမ၊ ချမ်းသာကိုသာအလိုရှိပါကုန်၏။ ။

ထိုစကားကိုကြားရ၍သစ်သည် ဤဆိတ်ကုလားမကားလွတ်လို၍ ငါ့ကိုဦးရိုးဟူသောစကားဖြင့်လှည့်စားလို၏။ငါ၏ကြမ်းကြုတ်သောအဖြစ်ကိုမသိဟုကြံ၍။ ။

(၁၂၃ဂ) နဂ်ုံ့ မေ အပဏ္ဏမ၊ပေါ်ထယိတ္ထာနဲ့ ဇေ့ကေ။
သာဇ္ဇ မာတုလ-ဝါဒေန၊ရုဏ္ဏိတဇ္ဇာ နဲ့ မညသိ။ ။
ဟူသောဤဒုတိယဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၁၂၃ဂ) ဇေ့ကေ၊ဆိတ်ကုလားမ။တွံ့၊သင်သည်။မေ၊ငါ၏။နဂ်ုံ့၊အမြီး ကို။အပဏ္ဏမ၊နင်း၍။ ပေါ်ထယိတ္ထာန၊ဝုတ်ခတ်၍။အာဂဆ္ဆသိ၊လာ၏။ သာ တွံ့၊ထိုသင်သည်။အဇ္ဇ၊ယနေ့။ မာတုလဝါဒေန၊ဦးရိုးဟာ၊ခေါ်ဝေါ်သဖြင့်။ အဟံ၊ငါသည်။ ရုဏ္ဏိတဇ္ဇာ၊လွတ်အပ်သည်။အတ္ထိတိ၊ဖြစ်အံ့ဟူ၍။ မညသိ နဲ့၊အောက်မေ့သလော။ ။

ထိုစကားကိုကြား၍ဆိတ်ကုလားမသည်ဦးရိုး၏သို့မပြုလင့်ဟု။ ။

(၁၂၃ဇ) ဝုရတ္ထာမုခေါ နိသိန္နောသိ၊အဟံ ဝေ မုခမာဂတာ။
ပဒ္ဓတော တုယ္ဟံ နဂ်ုံ့၊ကထံ ခ္ဍိဟံ အပဏ္ဏမိ။ ။
ဟူသောဤတတိယဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၁၂၃ဇ) မာတုလ၊ဦးရိုး။တွံ့၊သင်သည်။ ဝုရတ္ထာမုခေါ၊အရှေ့သို့မျက် နှာပြု၍။နိသိန္နော၊နေသည်။အသိ၊ဖြစ်တ်။အဟံ၊ငါသည်။ဝေ၊သင်၏။ မုခံ အာဘိမုခံ၊ရှေ့ရှု။ အာဂတာ၊လာ၏။ အဟံ၊ငါသည်။ တုယ္ဟံ၊သင်၏။ ပဒ္ဓ တော်၊နောက်မှ။ဒ္ဌိတံ၊တည်သော်။နဂ်ုံ့၊အမြီးကို။ကထံ၊ခေါ်အပဏ္ဏမိ၊အ သို့လျှင်နင်းအံ့နည်း။ ။

ထိုအခါထိုဆိတ်ကုလားမကို၊ထိုသစ်သည်၊ဆိတ်ကုလားမ၊သင်ကား အဘယ်သို့ဆိုအံ့နည်း။ငါ့အမြီး၏မတည်ရာအရပ်မည်သည်ကား မရှိဟု ဆို၍။ ။

(၁၂၄၀) ယာဝတာ စတုရော ဒီပါ၊သ-သမုဒ္ဒါ သ-ပဗ္ဗတာ။
တာဝတာ မယ္ဟံ နဂ်ုံ့၊ကထံ ခ္ဍိ တွံ ဝိဝဏ္ဏသိ။ ။
ဟူသောဤစတုတ္ထဂါထာကိုဆိုတ်။ ။

(၁၂၄၀) ဇေ့ကေ၊ ဆိတ်ကုလားမ။ ယာဝတာ၊အကြင်မျှလောက်ကုန် ၎သော။ သသမုဒ္ဒါ၊သမုဒ္ဒရာနှင့်တကွကုန်သော။ သပဗ္ဗတာ၊တောင်နှင့်တ ကွကုန်သော။စတုရောဒီပါ၊ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့သည်။ သင်္ဘာ၊ဂိုကုန် တ်။တာဝတာတတ္ထကံ့ဌာနဲ့၊ ထိုမျှလောဝံ့သောအရပ်ကို။ မယ္ဟံ၊ငါ၏။နဂ်ုံ့၊ အမြီး၌သည်။ပရိကျိဝိတ္ထာ၊ပတ်၍။ဂတံ၊တည်တ်။တွံ့၊သင်သည်။ ကထံ၊ခေါ်၊ အသို့လျှင်။ဝိဝဏ္ဏသိ၊ကြည့်ရှောင်နိုင်အံ့နည်း။ ။

ဆိတ်ကုလားမသည်ထိုစကားကိုကြား၍ယုတ်မာဖွာသော ဤသစ်သည်သာယာသောစကားနှင့်မကပ်ပြီ၊ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ထိုသစ်အား ဆိုအံ့ဟု။ ။

(၁၂၄၁) 'ပုဇ္ဇေ၀ မေ တမကြိုံ သု၊မာတာ ဗိတာစ ဘာတရော။
ဒီဃံ ဒုဋ္ဌသ နဂ်ုံ၊သာမ္မိ ဝေဟာယသံဂတာ။ ။

ဟူသောဤပဋ္ဌမဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၂၄၁) ပုဇ္ဇေ၀၊ရှေးနှီလျှင်။ မာတာစ၊အမိသည်ရင်း။ ဗိတာစ၊အဘသည်ရင်း။ဘာတရော၊မောင်တို့သည်ရင်း။ ဒုဋ္ဌသ၊ဖြစ်မှားသောသစ်၏။ နဂ်ုံ၊အမြီးသည်။ ဒီဃံ၊ရှည်၏ဟူ၍။ တံ၀စနံ၊ထိုစကားကို။ မေ၊ငါ့အား။အကြိုံ သုအာစိကြိုံ သု၊ပြောကြားဘူးကုန်၏။ သာအဟံ၊ထိုငါသည်။ ဥဘတကာနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏။ သန္တိကာ၀၊အထံမှလျှင်။ နဂ်ုဋ္ဌသ၊သစ်ပြီး၏။ ဒီဃတာဝံ၊ရှည်သည်၏အဖြစ်ကို။သုတ္တာ၊ကြား၍။ တ၀၊သင်၏။ နဂ်ုံ၊ အမြီးကို။ပရိဟာရတ္ထာ၊ ရှောင်လွှဲလိုသည် ဖြစ်၍။ ဝေဟာယသံ၊ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။အာဂတာ၊လာခဲ့သည်။အမှိ၊ဖြစ်၏။ ။

ထိုအခါထိုဆိတ်ကုလားမကိုထိုသစ်သည် သင်ကောင်းကင်ဖြင့်လာသည်၏အဖြစ်ကိုငါသိ၏။ ဤသို့လာသောသင်သည်ကား ငါ၏ အစာတို့ကိုဖျက်ဆီး၍လာ၏ဟူ၍။ ။

(၁၂၄၂) တဋ္ဌ ဒိသ္သာနု အာယန္တိ'၊အန္ဓလိက္ခသ္မိ ဇဋ္ဌိကေ။
ဓိဂ-သံဃော ပလာယိတ္ထ၊ဘက္ခော မေ နာသိတော တယာ။။

ဟူသောဤဆဋ္ဌဂါထာကိုဆို၏။ ။

(၁၂၄၂) ဇဋ္ဌိကေ၊ဆိတ်ကုလားမ။ အန္ဓလိက္ခသ္မိ'၊ကောင်းကင်၌။ အာယန္တိ'၊လာသော။ တဋ္ဌ၊သင့်ကိုလည်း။ဒိသ္သာနု၊မြင်၍။ ဓိဂသံဃော၊သားအပေါင်းသည်။ပလာ၊ယိတ္ထ၊ပြေး၏။တယာ၊သင်သည်။မေ၊ငါ၏။ဘက္ခော၊ အစာကို။နာသိတော၊ဖျက်ဆီးအပ်၏။ ။

ဆိတ်ကုလားမသည် ထိုစကားကိုကြား၍ သေဘေးဖြင့်ကြောက်၍ တပါးသောအကြောင်းကိုဆောင်အံ့သောဌာမတတ်နိုင်ရကား၊ဦးရိုး၊ ဤသို့သဘောရှိသောကြမ်းကြုတ်သောအမှုကိုမပြုလင့်။ ငါ့အား အသက်ကိုပေးလော့ဟုမြည်တမ်း၏။သစ်သည်လည်းထိုဆိတ်ကုလားမမြည်တမ်းစဉ်လည်ခ်ိုကိုက်သတ်၍စား၏။ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရားဖြစ်တော်မူမြီး၍။ ။

(၁၂၄၃) ဣဒ္ဓေဝံ ဝိလပန္တိယာ၊ ဇေဋ္ဌကိယာ ရဟာ၃ သော။
ဂလကံ အန္ဓာဝမဒ္ဒိ၊ နတ္ထိ ဒုဗ္ဗေ သုဘာသိတံ။ ။

(၁၂၄၄) နေဝ ဒုဗ္ဗေ နယော အတ္ထိ၊ နေ ဓမ္မော နေ သုဘာသိတံ။
နိက္ကမံ ဒုဗ္ဗေ ယုဇ္ဇေထ၊ သော စ သင္ဂါမံ နေ ဂဏ္ဍတိ။ ။

ဟူသောဤအာဘိသမ္ဘုဇ္ဇဂါထာတို့ကိုဟောတော်မူ၏။ ။

(၁၂၄၃-၁၂၄၄) ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ရဟာ၃ သော၊သတ္တဝါတို့၏အသားအသွေးကိုသောက်စားတတ်သော။ဒိဋ္ဌိကော၊သစ်သည်။ ဣဒ္ဓေဝံ၊ဤသို့လျှင်။ဝိလပန္တိယာ၊ဖြည်တမ်းစည်။ဇေဋ္ဌကိယာ၊ဆိတ်ကုလားမ၏။ ဂလကံ၊လည်ကို။အန္ဓာဝမဒ္ဒိ၊ကိုက်ဝါး၏။ ဒုဗ္ဗေ၊ပြစ်မှားတတ်သောသူ၌။ သုဘာသိတံ၊ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကောင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ဒုဗ္ဗေ၊ပြစ်မှားတတ်သောသူ၌။နယော၊အကြောင်းသည်။နေဝအတ္ထိ၊မရှိသလျှင်ကတည်း။ဓမ္မော။သဘောသည်။နေဝအတ္ထိ၊မရှိသလျှင်ကတည်း။သုဘာသိတံ၊ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားကောင်းသည်။ နအတ္ထိ၊ဝေ၊မရှိသလျှင်ကတည်း။ဒုဗ္ဗေ၊ပြစ်မှားတတ်သောသူ၌။ နိက္ကမံ၊ထွက်ခြေံကြောင်းဖြစ်သောလုံ့လကိုသာလျှင်။ ယုဇ္ဇေထ၊အားထုတ်ရာ၏။ သော၊ထိုပြစ်မှားတတ်သောသူသည်ကား။ သင္ဂါမံ၊ဆိုအပ်သောစကားကို။နဂဏ္ဍတိ၊မချစ်။ ။(ကစ္ဆိဒ္ဓိကိ သဒ္ဒါဗိပစ္စည်းကိ သဒ္ဒါကိုက။စကိုနွေးဘော်ပြု၍ကစ္ဆိပြီးသည်။ ။သုခကာမာဝဇ္ဇေဝေကို သုခံနောင်ယှဉ်၍အနက်ဆို။သုခံဝေဇ္ဇန္တာ မဟု-အဋ္ဌကထာဘွင့်သည်။ ။သုခကာမာသိရှိသည်ကားမသင့်။ ။ ပေါ်ထယိတ္ထာနဒ္ဓ။သမန္တာအနုပရိယေယျ[1]။ နိပ္ပေါ်ထေန္တာစတုဒ္ဒိသာဒ္ဓ ကဲ့သို့။ ။ပုထဝေါတ်။ရေရာဒိဂုဏ်း။ပုတ်ခတ်ခြင်းအနက်ကိုဟောသည်။ ။ ပုထဝေါ်ဟာ ရေ။ပေါ်ထေတိ။ကုမာ ရေ ပေါ်ထေတ္ထာ အာဂမာသိ။ ။(သဒ္ဒနီတိ)။ ။သာဓ္ဓဒ္ဓ်သာအဓ္ဓပုဒ်ဖြတ်။ ။မုခမာဂတာဒ္ဓ်အာဘိဂျျသည်။မုခ ဒ္ဓ် အာဘိမုခံ။ ။(အဋ္ဌကထာ)။ ။အာ ကို် သဒ္ဓ်၊အာ ဘ ဓာတ်ဥုံ[1]ဝိဘတ်ကိုဇ္ဇ ် သုရေးသည်။ ။ထိုကြောင့်အာ ကို် သ ကိုအာ ဝ ကို် သ ဘွင့်သည်။ ။သာ ဗ္ဗ ် ဒ္ဓ ် သာ အ ဗ္ဗ ် ပုဒ်ဖြတ်။ ။ဝေဟာယသံ ဂတာ ဒ္ဓ ် ဝေဟာယသံ အာ ဂတာ ပုဒ်ဖြတ်။ ။ထိုကြောင့်၊ ဝေဟာယသံ ဂတာ တိ အာ ကာ သေ နဲ့ အာ ဂတာ ဘွင့်သည်။ ။ရဟိ ရံ ဃ သတိ တိ ရဟာ ၃ သော ပြု။ ။ဣ ကို အ၊ ရ ကို ချေ ၍ ရဟာ ၃

သောနေသည်။ ။ထိုကြောင့်ရှုဟ,ဿသောတိရုဟိရုဟကျော်။လောဟိ
တပါယိဘွင့်သည်။ ။သောစသော်ကို နရဇ္ဇတိတိသောပနပုဏ္ဏလောသော်ကို
သုန္ဒရီသုဘာဝတိတံနရဇ္ဇတိနဝိယာယတိတိအဏ္ဍော။ ။(အဋ္ဌကထာ)။ ။
ဒိဋ္ဌိဖောတက် ဒုသမ်။၄၂၆။

ကစ္ဆာနိအဋ္ဌသန္ဒ္ဓ၊ သုလသာစ သုမဂ်လံ။

ဂဂ်မာလဠ္ဆ စေတိယံ၊ ဟုန္ဒိယာဠ္ဆေ၀ အာဒိတ္တံ။

အဋ္ဌာ ၀ဠ္ဆေနဒိဝိစ၊ ဒသ အဋ္ဌနိပါတကေ။ ။

အဋ္ဌနိပါတံ နိဋ္ဌိတံ။၁၀။၄၂၆။

အဋ္ဌနိပါတ်ပြီး၏။